

శ్రీ

రాణా ప్రతాపసింహ చరిత్ర.

(ఐతిహాసిక ప్రబంధము.)

ప్రొద్దుటూరు

శ్రీ జానకీ ముద్రాక్షరశాలయంను ముద్రితము.

1934 ప్రథమ ముద్రణము 500 ప్రతులు.

1935 ద్వితీయ ముద్రణము 1000 ప్రతులు.

శ్రీ విశ్వనాథ సత్యనారాయణగారి సమీక్ష.

(భారతి నవంబరు 1943.)

రాణాప్రతాపసింహచరిత్ర తలమానికమువంటి గ్రంథము. ఆహ్లాదయ
మీ రాణాప్రతాపచరిత్రయందు మహాభారతమునం దెంత యున్నదో యంత
యున్నది. భారతము పూర్వకాలము కథనే చెప్పును. అందులోనున్న ధర్మము
మాత్రమే మనజాతిది. అవిషయము ద్వాపరయుగమునాటిది. మనపరిస్థితులతో
సంబంధము లేనిది. ప్రతాపసింహచరిత్ర మనధర్మమునేగాక మనపరిస్థితులను
గూడ చెప్పును. ప్రతాపసింహునికన్న ధర్మరాజుడు లేమియు నెక్కువవారు
కారు. వస్తురమ్యతకుగాని, కథాచమత్కారమునకుగాని, ఇందలి భిన్నపాత్రల
భిన్నతావిశిష్టతకుగాని భారతమున కీగ్రంథము తీసిపోదు. వస్తు విలువంటిది.
కవి యెటువంటివాడు? వ్యాసునకు తిక్కన్నకు నెంత వీరరసావేశ మున్నదో
యంత వీరరసావేశము గలవాడు. న న్నెవరైన భారతములోని యుద్ధపంచ
కము తిక్కన్నగారు వ్రాయకయుండుచో మఱియెవరు వ్రాయగల్గుదురని
పశ్చిించినచో నేను “రాజశేఖరశతవధానిగా” రని సమాధానము చెప్పెద.
యుద్ధవర్ణన యెచ్చటచూచినను, తిక్కన్నగారి రచనతో దులదూగుచున్నది.
ఈగ్రంథము అస్వతంత్రజాతి కొక స్మృతిగ్రంథము వంటిది.

రాణాప్రతాపునకు మహాత్మునకు గల సామ్యము భారతజాతికి గల
యస్వతంత్రత. మహాత్మునిది కత్తిలేని సాత్త్వికపు పోరు. ప్రతాపునిది కత్తి
గల సాత్త్వికపు పోరు. నేటి సత్యాగ్రహమునకు ఆనాటి ప్రతాపుని యుద్ధ
ధర్మమునకు భేదమే లేదు.

ఈ రచన భారతమును దలపించుచున్నది. ఈకవి చాలచోట్ల నన్నయ్య
గారిని పోలినట్లు వ్రాయును. ప్రతాపునిశౌర్యాన్ని రాజమండి యత్యుగ్రమై
పాతికయెండ్లు తగులబెట్టిన ఘట్టము. ఆశౌర్యము, ఆయుధములు, ఆప్రతిష్ఠలు
అవి యన్నియు వ్రాసినచో పట్టరానంత గ్రంథ మగును. ఈకవిసార్వభౌముడు
ఈఘట్టము చిత్రచిత్రములుగా వ్రాసెను. మొదటనే చెప్పితినిగాదా ఈగ్రంథము
యుద్ధపంచకమువలె నున్నదని.

ప్రతాపాచార్యుడు ప్రకృతి బిడ్డ. భోగవిముఖుడైన రాజు. ప్రతాపాచార్యుడు గాంధీ వంటివాడు. వినుకీస్తు వంటివాడు. మహాద్వైపంటివాడు. ఇట్లు వాగ్దేవత నూరక పెరిగిపోవును. “శ్రీనృపలోక జగద్గురుండు మాయప్ప ప్రతాపదేవుడు” ఇందు రసభ్యసి వేయిమూర్తుల రూపు గట్టించున్నది. హృదయమునుండి వచ్చిన భాష యనగా నిది. ఇట్టి రచన మహాకవులే చేయగలరు.

అంతయు నైనది గాని, ఓయి ప్రితాపా! శ్రీనృపలోకస్థురూ! మాయప్పా!

సీ॥ అక్షరు విశ్వంభరాధీశమాళిది

ధనసేవ! నీయది వైవసేవ!

మతని కుండినదెల్ల నైహికబలము! ని

నాశ్రయించిన దెల్ల నాత్మబలము!

యాతని దెల్లప్పు డాత్మచైభవము! నీ

యది నిరంతరము నాత్మావబోధ!

మతని దండఱకన్ను లలరించు భోగంబు!

నీది జగముమెచ్చు నిండుత్యాగ!

ఆ॥ ప॥ మతాచార్యుడు జగము గెలిచె! నాత్మ గెల్పితివి నీ!

వాతఁ డితరజనుల నాశ్రయించు!

నీవు స్వాశ్రయిండువు! నీకు - నాతని - తెన

లేదు జగము క్రిందు మీదులైన॥

ఇంక నొకమాట. ఈరసప్రవాహములో ప్రవాహమువెంటనే పోయి విమర్శించితిని. వేరొక గతి లేదు. కాని, ప్రవాహము నడుమను తీరమువెంట నంగుళమంగుళము కల తామరపూలు, కలువపూలు, నీటిబెద్దరులు మొదలైన శోభలు పాఠకులే చూచుకొనుచు చదువుకొనవలయును. ఇది పరమోత్తమ గ్రంథములలో నొకటి.

వలయువారు:—

జయోపకారిణీస్థూర, ప్రాద్దుబూతు.

శ్రీ

విజ్ఞప్తి.

లెఫ్టనెంటు కర్నల్ జేముస్ టోడ్డుదొర (Lieutenant-Colonel-James-Tod) రాజస్థానదేశ చరిత్రము (Annals and Antiquities of Rajasthan) చదివి నప్పటినుండియు నాగ్రంథమునెడ నా కతిశయ గౌరవము గలిగెను. ఆ యితీహాసరంగమున నర్చించిన పాత్రములలో “మహారాణా-ప్రతాపసింహుడు” పూర్వాభిగణ్యుడు. స్వాతంత్ర్య శబ్దమునకు మున్నెన్నడునులేని రసార్థసంపత్తి గూర్చిన ‘విశ్వవీరచూడామణి.’ భగీరథ ప్రతీకాశ కార్యదీక్షా ధురంధరుడు. చిన్నరాజ్యమున కధీశ్వరుడయినను మాతృదేశభక్తి పరత్వముపెంపున నీ రాజ్యపుంగవుడు 55లక్షలు పాదాతిబలము, 15 లక్ష లాశ్వీకదళము, 10 వేలు వారణములు, 10 వేలు పిరంగులు గలిగి ప్రపంచోన్నత ప్రబలసార్వభౌముడయిన యశ్వరుపాదుసాతో నిరుపదియైదు వత్సరములు మహాసంగ్రామము నడిపి స్వాతంత్ర్యము నిలుపుకొని ధర్మవీర శిరోమణియని కీర్తి మోసెను.

నిజమాక్తికసితాతపత్రచ్ఛాయల సమగ్రదక్షిణాపథ రాజ్యము లన్నింటికీ జలువఁ గూర్చి దశదిశల ధవళకీర్తిచంద్రికలు నెఱపి శ్రీకృష్ణదేవరాయలు యశఃకాయుడైన పిదప నతని యనంతరమువారి పరిపాలనమున రాజ్యము చెదరి, పాయలై, చెడి, దేశమంతయు ననంత నిరంతర సంగరములలో మునిగిన కాలమగుట “రాణాప్రతాపసింహుని” వీరవిక్రమ విహారకథనములు దక్షిణభారతమున వ్యాపింప నవకాశము తక్కువ యయ్యెను. ఆకారణమున నితనిపేరు దక్షిణాపథమున నేపదిమందియైన నెఱింగియుందురో లేదోయని సందేహముండెడిది. ఉత్తరభారతదేశమునమాత్ర మా మహావీరుని దివ్యనామముఁ గీర్తించి పులకితశరీరులుగానివారు లేరు.

పూజ్యులగు పూర్వమహాకవులు పలుమాలు వ్రాసిన పురాణాంశములఁ గుఱించి కాని, కల్పితకథలను గొనికాని ప్రబంధములు రచించుట తొలుతటినుండియు నాకు రుచించినదిగాదు. అతిశయోక్తులకుఁబోక జరిగినది జరిగినట్లులు వ్రాసిపెట్టిన సత్యమగు దేశచరిత్రములు ప్రజాప్రభోధకప్రబలసాధనములని నావిశ్వాసము. కావున నింతకుముందు ఘూర్జర దేశచరిత్రమందలి “వీరమతీదేవి చరిత్రము” మేవాడ్ దేశ చరిత్రమునందలి “చండనృపాల చరిత్రము” పద్యగ్రంథములుగ విరచించితిని. ఎన్నివిధములనయినను యత్నించి లోకోత్తర వీరవ్రతుండగు “ప్రతాపసింహుని” దివ్యచరిత్రముఁగూడఁ గావ్యముగ రచించి యాంధ్ర భాషాయోషామణి మృదుపదార విందములచెంత సమర్పించుకొని కృతకృత్యుడఁ గావలె

నని నాకుఁ గొండంత కోరిక గలిగినది. ఆ విశ్వవీరుని నామధేయము కనబడిన గ్రంథముల నెల్లఁ దెప్పించుకొని పఠించితిని. భాగ్యవశమున ననేకామూల్యాంశములు గడింపఁగలిగితిని. వత్సరములకొలఁది నామహాభాగుని గుణగణము లూహించి, భావించి, భ్యాసించి, తన్మయఁడ నగుచుంటిని.

ఇతివృత్తము సంపూర్ణముగఁ జరిత్రాత్మకము. రంగము పవిత్రమయిన యార్యావర్తక్షేత్రరాజము. పద్ధాననాయకుఁ డు త్రమోత్రమ భారతీయ శిరోమణి. అయిన నుత్తర హిందూస్థానమందలి (అహమ్మదాబాదు - అహ్మల్ వారా - ఝసల్ మియర్ చౌరా ఘర్) మున్నగు పురముల నామములును, (డోంగరీశుఁడు - సోనెగుట్టమహేంద్రుఁడు - మహమ్మజ్జాలుద్దీనక్పరు - ఖాన్ ఖానాన్ - హక్కింహుమాం - మీర్జా అబ్దురహిమాన్) లోనగు పురుషుల నామధేయములును, (మండలగృహము - అంతల్లా - కుంభల్ మియర్ - చేవందా - చానార్ దుర్గము - తారాఘర్ - రణస్తాభపురదుర్గము) మొదలగు కోటల పేర్లును శ్రుతికటువులై దీర్ఘములై ఛందోగణములలో సులభముగ నిముడనివై యున్నవి. మఱియు నిది 25 సంవత్సరము లవిచ్ఛిన్నముగ సాగిన మహాసంగ్రామము. సాధనములు శర-చాపములుగావు. తుపాకులు-శత్రువులు. మాతృకలోఁ బదునాలుగుపుటలున్న ప్రతాపసింహరాజచంద్రుని చరిత్ర మొక్కకళ తక్కువగ వెలుఁగుచున్నది. రాజస్థానదేశచరిత్ర మనేక రాజ్యములను వీరయోధులను గుఱించి వ్రాయఁబడినది. కావునఁ బ్రతాపుని పాత్రమును బ్రత్యేకముగను సమగ్రముగను బోషింప నవకాశము లేకపోయియుండుట సత్యము. ఆ కొఱవడిన 'ఆధ్యాత్మికకళ'ను జేర్చి యీ రాజగురుమహాసార్వభౌముని పాత్రమునకు వన్నె చేకూర్చి నిర్వచనకావ్యముగ వెలయున ప నారంభించితిని.

1932 మార్చి నెలకు మూఁడాశ్వాసములు వ్రాయఁగలిగితిని. ఆరోగ్యము చాలక కడపఁ దాటి కదలఁజాలని దుర్బలస్థితి నుండి గ్రంథ మంతటితోఁ గడమవడిపోవు నేమో యని పలునూఱు వగ నొందితిని. పదునెనిమిది మాసము లంతరాయమున కోర్చి మఱల నారంభించి యొకమాసమున గ్రంథముఁ బూర్తిచేసితిని. నా పరమమనోరథఫల స్వరూప మగు ప్రతాపదేవుని దివ్యచరిత్రము నాద్యంతము రచించి నిర్వహింప ననుగ్రహించి నాకు మనఃపరితృప్తి గలుగఁజేసిన యీశ్వరుని కరుణామయత్వమును గొనియాడితిని.

ఈ గ్రంథమున కావిష్కరణమహోత్సవముఁ దీర్చిన మిత్రులు ప్రశంసాపాత్రులు. ఆవిష్కరణసభ "కావ్యకళానిధి" బిరుదము నొసంగి నన్ను గౌరవించినందులకై ప్రొద్దుటూరు హైస్కూలులో "కళానిధి"-బహుమానము శాశ్వతముగా నెలకొలిపిన శ్రీ పు బహదూరు వి. వసంతరావుగారి యాదార్యమును గణింతును.

1934 జనవరి మాసమున గ్రంథముప్రతులు నాయొద్దఁ జేరెను. నాయెఱిగిన కవులకును, బండితులకును, మిత్రులకును, బంపుకొంటిని. వారందఱు సంతోషించి నాయొగ్వ తకు మించి నన్నుఁ గొనియాడిరి. వారికృతమును మఱవను. ఒక్కొక్కచోఁ బది-పదునాఱు పుటలవఱకును బ్రాఙీన యమూల్యాభిప్రాయములను సంగ్రహపఱచి ముద్రింపించి నందులకై వారు ఊమింతురని నమ్ముదును. నా గ్రంథమునెడ నపారాధరము నెఱపిన బ్రచిలుకూరు నారాయణరావుపంతులు (M. A. P. H. D.) గారి యుదార-మృదు-హృదయమును నేను ప్రత్యేకవిశ్వాసముతోఁ గొనియాడు చున్నాను. ప్రతాపమహారాణా గారి తీవ్ర చిత్రపటము ప్రతు లొకసహస్రము నాకుఁ బంపి యుపకరించిన 'భారతీపత్రికా' సంపాదకులు శ్రీ. గన్నవరము సుబ్బరామయ్యగారి సాయము స్మరింతును. మైసూరు-మద్రాసు విశ్వవిద్యాలయములవారు గ్రంథమును వరుసగా "నింటర్మిడియేట్-బి. ఏ." పరీక్షలకుఁ బాఠ్యముగ నిర్ణయించి నన్నుఁ బ్రోత్సహించిరి.

చతుర్థాశ్వాసమున నొక్కయెడను బంచమాశ్వాసమున నొక్కతావునను గొన్ని పద్యములను జేర్చుటతప్ప నీముద్రణమున నాచేసిన మార్పుకలదును లేదు. ఈ కావ్యమున లేశమేని గుణము గనఁబడునేని యిది యాంధ్రమహాజనులమన్ననకుఁ బాత్రమై శాశ్వతస్థాయి సలరారుఁ గాతమని పరమేశ్వరుని బ్రార్థించుచు నుపరమించు చున్నాను.

ప్రొద్దు టూరు.

1—9—35.

}

ఇట్లు,

' అపధాని పంచానన - కవిసింహ - కావ్యకళానిధి, '

డి. రాజశేఖరశతావధాని.

అ భి పా య ము లు.

The book has duly been presented to His Highness, the "Maharana" Sahib Bahadur and I am desired to Convey to you His Highness's thanks for the same.

Yours faithfully,

Udaipur. }
20-8-1934. }

TEJ.SIMHA,
Private Secretary.

The poet has far excelled his original Todd. The central character, the hero of heroes is Rana Pratap. He is depicted as the truest Rajayogin. With no kingdom, no forts, no army, no shelter, no food, except edible grass, he raises the banner of freedom aloft, holds it high for twenty five years against Akber, the greatest emperor of the day, declining to whisper into the ears of Raja Man Singh one word of submission to the Mogul Padushah. His stern simplicity, his intrepid valour, his resolve to defy fate and worship at the shrine of liberty, his unyielding pride in his Solar descent, his patriotic attachment to the barren wilds of the Aravalli Hills, his chivalrous courtesy even unto the enemy are all so painted in words that the written word appears to transcend the best colouring effect on the canvass. No sense of despair mars the effect of his marvellous courage. The series of his [Pratap's] valourous deeds constitute a reading that is rivalled in Telugu literature only by the deeds of Bhishma and Abhimanyu in Thikkana's Bharata.

The portraiture of the opposite camp is no less elevating. One can easily find modern parallels for Akbar and Man Singh. There does not however appear to be a parallel to "Abdur Rahiman" the chief minister of Akber. He is the noblest of the noble, the flower of Islam, the truest devotee of true Virtue..... The nationalistic outlook of the work is really a pleasure to ponder over.....

The poet's style is classic. It is what moderns in Telugu call "Grandhic." However the flow is so natural, the language is so idiomatic, the illustrations are so familiar, the expression is so homely and pithy that the most modern pedant would have very little quarrel with the poet for the style employed. In two cantos does the poet show his partiality for Sanskritic metre. The rest of the work abounds in the quick mellifluous cadence of the native metre.

Madras. }
19-6-34. }

"THE HINDU."

The production of this beautiful book marks an epoch in the modern Telugu literature. The author takes us back to those glorious days of India when Freedom's battles were fought in the great theatre of the Indo-Gangetic plain. It is highly Miltonic in conception and the reader's attention is sustained throughout by the rich mental imagery contained in verse after verse. There is a superb touch

of epic grandeur about the work and the intense heroism and love of country displayed by "Rana Pratap" are very well depicted; in short the reader is roused to a sense of hero-worship. The tense situation between the Hindu hero on one side and the Great Mogul on the other, is rendered highly melodramatic and the reader cannot go through this portion of the work without a thrill of enthusiasm. The whole work is classical in tone and the historical back-ground is so true and accurate that the author deserves immense congratulations for his great diligence and fidelity to details.

I have very great pleasure to commend this book for introduction in High Schools and Colleges.

Anantapur. }
22-4-1984

Yours sincerely
GULAM DASTAGIR,
D. E. O. Cuddapah-Anantapur Dists.

I have read a portion of your work. As a matter of fact no opinion is needed for your beautiful poetry. As for as I read it is very interesting with beautiful thoughts and charming style.

Rajahmundry. }
19-5-34

CHILAKAMARTI LAKSHMI NARASIMHAM.

The work is certainly on a par with our epic poems. You have kept up your word that your composition will be in "కృష్ణావళి."

Cokanada. }
18-11-34

M. VEKATA RAMAIYA
Subordinate Judge.

A book of this kind is oppurtune at present. "Rana Pratap Singh," is sure to inspire the leaders and the rank and file to act like a phalanx in union, and sacrifice their lives, if necessary, for the cause of the country.

25-9-34 }

P. PARTHASARATHI IYENGAR,
Sub-Judge.

- గీ॥ పక్షముగు తీయమామిడి ♦ పండుమాడ్కిఁ బదపదంబున రసముట్టి ♦ పడుచునుండఁ
బదియు నెనిమిది వందలు ♦ పద్యములను గావ్యముగ వ్రాసి కంటి వ ♦ ఖండక్షీరి !
- గీ॥ సరళముగను జల్లఁగను ర ♦ సంబుఁగురిసి తన్మయత్వముఁగూర్చి గ్రం ♦ భంబునడుపు
ప్రజ్ఞ సీసామ్మటంటి; నా ♦ పట్టులందుఁ దిక్కనకచీమ్రుఁ దలపించు ♦ దీక్షిఁగంటి !
- గీ॥ ఉత్తమోత్తమ వీగుల ♦ కుండవలయు నుత్తమోత్తమ గుణముల ♦ కొజ్జబుతి
నిల్వటద్దంబునై యొప్పు ♦ నీప్రతాపువీరచరితంబు “రెండవ ♦ భారతంబు” !
- గీ॥ అన్న! నేటి మహాసభా ♦ ధ్యక్షుడనయి బారుతీరిన విబుధుల ♦ ప్రార్థనమ్ము
పఱలఁ “గావ్యకళానిధి” ♦ బిరుద మొసఁగు భాగ్యమునుగాంచి పరవశ ♦ త్వంబుఁగంటి.

ప్రొద్దుటూరు.
17-12-1933

}

జనమంచి శేషాద్రిశర్మ.
(ఆవిష్కరణ మహాసభాధ్యక్షులు.)

ఎచ్చట నేరసము చిలుకవలయునో అచ్చట నారసము గలదియై, నిర్దుష్టమై,
“రెండవభారత” మన్నంత యందచందములతో మికవిత యున్నదని నాకుఁ దోచినది.
ఇది సూత్రప్రాయమైన నా ముఖ్యాభిప్రాయము.

కడియం.

}

చెల్లపిళ్ల వెంకటశాస్త్రి
(తిరుపతి వెంకటేశ్వరులు)

నమస్కారములు. తాము సాదరముగ పంపిన “రాణాప్రతాపసింహ” చరిత్రమును
కృతజ్ఞతతో స్వీకరించినాను. దాని నామూలగ్రముగఁ జదివితి. చరిత్ర గ్రంథమును
కావ్యముగ వ్రాసి రసవంతముగ నిర్వహించడము కష్టమైనపని. మికభాకథనవిధాన మిప్పు
టి కద్వితీయమైనదని చెప్పిన అతిశయోక్తి అని తలంపరని నమ్ముచున్నాను. ఇంతటి పెద్ద
కావ్యాల నింతచక్కగ వ్రాయఁగల వా రింక నుండడము శుభావహము. మికవితాధార చే
తనిసినాను. మికు ధన్యవాదములు.

అనంతపురం.
29-4-34

}

చిలుకూరు నారాయణరావు,
(ఎం. ఏ. పి. హెచ్. డి.)

క॥ చదివిన భారతమేకద చదువంగా వలెనటన్న ♦ సామెత వృధయై
పోదలఁ బ్రతాపచరిత్రము చదివినవారలకు నెందు ♦ సత్కవితలకా!

చ॥ పలుకులఁ దేనె లుట్టిపడు! ♦ భావములందు స్వతంత్రదీప్తి శో
భిలు! వినువారి వీనులకు ♦ విందు లొసంగు కథావిధాన! మి
య్యాలఁ దలలేదు నీకవిత ♦ యెంతయుఁ దిక్కనభారతంబె! యకాఁ
దలలఁ గదల్పఁజేయు విబు ♦ ధప్రకరంబున కంచుఁ దెల్పెదన్.

కడప.
23—12—1933.

కావ్యపురాణతీర్థ, విశ్వాక్,
జనమంచి వెంకటసుబ్బహ్మణ్యశర్మ,
అంధోవాఢ్యాయుడు.

పరశ్శతప్రణామములు:

తమ రచన చాల గొప్పది. ఒకానొక కాలమున నేనును ప్రతాపరాణాచరిత్రమును
శత్యకావ్యముగ న్రాయ నుత్సాహపడి యుపక్రమించి యుడినవాడను. సుమారు 300
పద్యములు వ్రాసి సదుత్తరమున వదలితిని. వ్రాత గ్రంథముగూడ నావద్ద లేక నశించినది.
తమ గ్రంథముఁ జదువ మొదలిడఁగానే నా ప్రయత్నము నిరవశేషముగా నశించుట
యోతో మేలే యాయె ననిపించినది. ఇంత గొప్పగ్రంథమును ఒక టేధారతో అందదుకులు
యోనుకులు లేక రచించి ముగింపఁగల్గిన తమశక్తి సామర్థ్యముల కాశ్చర్యపడి యభినందించు
చున్నాను. తమది ప్రబంధముల పక్షతతోఁగూడిన పురాణశయ్య. ఈ శైలిలో నిజ
ముగాఁ దా మొక పురాణమునే వ్రాసియుండిన నెట్లుండెడిదోయని యాశపడుచున్నాను.
ఈస్థితిలో నీకావ్యము నింతరసవంతముగాఁ బఠనీయముగాఁ జేయశక్తులు చాలమంది లేర
నుట నిస్సందేహమైన విషయము. ఎక్కువ విన్నవింపలేను. యథావకాశముగా గ్రంథ
మును బూర్తిగాఁ బఠింతును.

ప్రేమూరు.

30-8-34

రాళ్ళపల్లి అనంతకృష్ణశర్మ.

శా॥ భావాభ్యున్నతి, దానికీదగిన యా ♦ పన్యాస మద్దానికీ
లావణ్యంబిడు సుప్రసాదగుణలీ ♦ లల్ దానికీ సత్కథా
జీవంజౌ రసమాధురీమహిమమున్ ♦ సిద్ధించి నీకావ్య వి
ద్యావై శత్యము పండెనోయి! కవిసిం ♦ హా! నీకు బ్రహ్మయువౌ.
శా॥ సమ్యగ్వాఙ్మయ పద్ధతి నడచు భా ♦ పాయోషకున్ నీచపుం
గ్రామ్యంపుంబడి దాపరించె! విమల ♦ ప్రాచీకళాసూచక

స్వామ్యంబుల్ సశయించె! నిట్టియెడ దు ♦ సాహిత్యధూమ్యాకుల
భ్రామ్యజ్ఞాతికి నీప్రతాపకృతి దీ ♦ వ్యజ్ఞోతియై ద్యోతిల్లు!

చ॥ తలచిన భారతంబాకడు ♦ తక్క నిజానకు వీరకావ్య మీ
పట కుదయింపలేదు మన ♦ వాఙ్మయమందొక్కడైన; జాతికి
బరువము మాతృదేశమున ♦ భక్తి మదిన్ బురికొల్పి నేటి కా
తలుగు భవత్ప్రతాపుచరి ♦ తంబునఁ దీఱినదోయి! నిత్రమా !

మ॥ పరమాభ్యున్నత భావపర్వత పత ♦ ద్వాగ్గంభగంభీర ని
ర్భరవీచీ రసధారఁ గావ్యసరసిన్ ♦ సంధించి ఛందఃపరం
పరల్ కాల్వలు జాలువార్చి తెలుగు ♦ మృగాణి జాతీయకా
వ్యరసారామము వెంచితోయి! కవిసిం ♦ హా! కావ్యపంచాననా!

నీ॥ అలచిత్రీకారు రం ♦ గులమాటి రాణాప్రతాపసింహత్మాపు ♦ రూపపటము
ననరాదుకాని; నీ ♦ యమృతాక్షరన్యాసమూర్తిముం దది వెఱ ♦ బొమ్మమాత్ర!
బ్రహ్మకల్పముదాక ♦ వన్నెమాయనియట్లు లాత్యయన్ కొలిమి వీ ♦ రాగ్ని బలిమి
కవనంపుమూసలోఁ ♦ గఱఁగి మేల్పీసాన జాతీయతాముద్ర ♦ సోతపోసి

గీ॥ వీరరాణాప్రతాపరా ♦ డ్విగ్రహమును దెనుఁగుఁగోవెలఁ బ్రాణాప్ర ♦ తిష్ఠచేసి
నిలిపితివి! చేరి మనసారఁ ♦ గొలుచు నాంధ్రవీరసంతతివాంఛ లీ ♦ డేరుఁగాక.

కాళహస్తి.

4—9—34

కవితాకళానిధి: బలిజేపల్లి లక్ష్మీకాంతకవి.

ఆధునికులగు తెలుఁగు కవులకు దేశభక్తి—దేశభిమానములు శూన్యములు. వారి
గ్రంథములలో దేశప్రబోధకములగు రచనములు తక్కువ. చరిత్రాశ్మకములు కడుంగడుఁ
దక్కువ. చరిత్రాశ్మకములై దేశభక్తి నుద్దీపింపఁజేయు పద్యకావ్యములు లేనే లేవు.
వేలసంఖ్యను మించిన తెలుఁగుకవులలో దేశమును దలఁచుకొనువా రరుదు. భావకవుల కీ
గొడవ పట్టనేలేదు.

ఈ సుకవి కవిత్వము రసవంతమైనది. శైలి మధురమైనది. భార గంగాప్రవాహ
వేగముగలది. పదముల పొందికయు భావగౌరవమును మిక్కిలి మెచ్చఁదగినవి. జాతీయ
ములును లోకోక్తులును తమంత వచ్చి మూఁగి పడినట్లున్నవి. ప్రతిఘట్టమునను బ్రతి పద్య
మునను గవికిఁగల దేశభక్తియు, శూరశిఖామణి యగు ప్రతాపసింహమహారాజసింహుని

యం దీ కవిసింహునకుఁగల భక్తి-గౌరవములు తోలుకాడు చున్నవి. ఎచ్చటఁ జదివినను జదువదుల హృదయములు కరఁగి నీరుగాక మానవు. ఎంతటి దేశద్రోహులైనను దేశ భక్తులుగ మాఱక మానఁగు. ఇట్టి విశేషములు వివరముగఁ దెలుపఁబూనిన నిది యొక గ్రంథమంత యగును.

నిడుదవోలు.

మంగిపూడి వెంకటశర్మ.

గీ॥ మొగముముందటి యిచ్చక ♦ ముగ్ధులకు దిగక మనసులో మాట వల్కుఁటేమంచుదేని
నామతంబున వీరరా ♦ కాపతాపచరిత గమగమల్ పైఁ జిమ్ము ♦ జాజిపువ్వు!
కప్పురపుఁ బల్కు పొదిగిఁటఁ ♦ గవిసికొన్న వింతయేడాకులరఁటి బా ♦ లెంతరాలు!
కుదుపు టొరపిళ్ళ సుడియక ♦ కుదురునడల నిండుకొని పాటు నెలఁదోఁగఁనీటికాల్వ!
చిదుమఁగారాని రసమెందుఁ ♦ జిందువాఱ గింజ లలమని కమ్మనా ♦ రింజపండు;
తీర్పు మార్పుల నంది పం ♦ దిరులఁబోక యనువుమై నల్లు నవకపు ♦ టడవిమల్లె!
చిఱునగవుఁదేలు చిటిపాపఁచిన్నిమోము! సిగ్గుఁదెఱనాడు ముగుద కుఁచ్చితపుఁజూపు!
నలఁతవోని కుచేలు ని ♦ ల్లాలిహృదయ! మొడలెఱుంగని వీరు క ♦ ట్టడి కటారు!
విరులు నవ్వు వసంత వా ♦ సరములందు: జలకమాడి చల్వలు గట్టి ♦ కలప మలది
ప్రాద్దుట 'పికారు' పెడలు మాఁరుతమువోలె నందుఁగాత మీకృతి జనఁస్వాగతమ్ము!

విద్యార్థి కవిసింహ అవధానిపంచావన,

ప్రాద్దుటారు.

17—12—1933

గండి యారము. వెంకటశేష శాస్త్రి,
తెలుఁగు పండితుఁడు. మునిసిపల్ హైస్కూల్.

గీ॥ కాలకుహరమ్మునా బిట్ట ♦ కతల ముచ్చమునిఁగి తనుఁగు ప్రతాపసిం ♦ హుని చరిత్ర
నీకలము యోగదండమై ♦ నీవచస్సు జీవనద ముత్రమై చిరం ♦ జీవిఁజేసె.
అమృతబీజాక్షరమ్ముల ♦ నామహాత్ముకతకుఁ బ్రాణమ్ము వోసిన ♦ కవి! రాజ
శేఖరా! నీసమాఖ్య సు ♦ స్థిరతఁగాంచె! ధన్యతమమయ్యె నీకవి ♦ తా ప్రవణత!
తఱుకు నగిషీలులేక ము ♦ స్తాబులేక, చికిలి చిత్రారి జలుగు బ ♦ చెప్పనలులేక,
మెఱుఁగు మెఱుఁగులు, గులుకులఁమురువులేక, కసరతుల పల్లటీల్ లేక, ♦ గతి మలఁచక,
తాత-ముత్తాతనాటి ఛాఁదసములేక పాత-కొత్తల నడిమిత్రో ♦ వల ఘటించి
వస్తువునకొ పదార్థ సం ♦ పత్తిఁగూర్చి వాయఁబడినది పక్రమిపి ♦ బంధ మిద్ది!
సానఁదీరిన మెఱుఁగు వ ♦ జ్రాలమాలఁబోలు: సారశ్యమున నీప ♦ దాలచాలు;

సహజభారకుఁ బొసఁగెఁ బ్ర ♦ సాదగుణము: భవ్యనవ్యానురూప దాం ♦ పత్యసరణి.
నుఱుఁగుఁదరగలఁ బొల్లెత్తి ♦ తొరఁగు గాంగనిర్ఘరముగెల్వ సఱచు బాఁదెమ్మ! నీదు
భావవీచీసమాలోల ♦ వాక్స్రవంతి! ప్రస్తుతి కతిక్రమించె థా ♦ రాప్రసక్తి!
వీరరస మేకధారగా ♦ వెడలఁగ్రాయు “హల్లిఘాట్” మున్నుగా భీక ♦ రాహవ ప్ర
కరణములు విన్నఁ జదివిన ♦ నరునిగుండె: నడికడలి నుప్పెనక నుడి ♦ వడెడు పడవ
వడుపు నొడి-దుడుకులఁబడి ♦ యడలవలయు.

ఆలు పిల్లలతోఁ బ్రతా ♦ పావనీశుఁ డడవులా బడ్డ యిడుమలఁ ♦ డడవు నపుడు
కంటఁ దడివెట్టవలె నెట్టి ♦ కటికయైన: ముదముఁ దెల్పితి నిటు మనః ♦ పూర్వకముగ.

ఏలూరు.

మున్నంగి-లక్ష్మీనరసింహశర్మ.

సీ॥ ఈకాలమునఁ గవు ♦ లింతయుద్గ్రంథము పూని రచించుటం ♦ తై న గొప్ప!

ఇంత గ్రంథములోన ♦ నెచటనైన రసంబు చిప్పిలుచుండుట ♦ గొప్పగొప్ప!

కన్నీరు పులకలు ♦ గ్రమ్మనై కరుణమ్ము వీరరసము వెల్లి ♦ విరిసె నార!

జీవకళలోగల్గి ♦ యీవీరచరిత్రమ్ము సరిగ భారతమును ♦ జ్ఞప్తిఁదెచ్చు!

గీ॥ నవ్యభారతసృష్టి రా ♦ ణాప్రతాప! భావపుష్టి పశాచితి ♦ పద్యగతియు

దివ్యమృగఁ దోఁపఁ గృతి దిద్ది ♦ తీర్చినాఁడు రాజశేఖరకవి! కవి ♦ రాజమాళి

సీ॥ పంచపాండవులొక్క ♦ పృథువయి రాణాప్రతాపసింహుండు పృ ♦ త్యక్షమయ్యె!

ధిన్దీశ్వరుని గూడి ♦ యల్లరాధేయు వైఖరి మానసింహుండు ♦ గానఁబడియె!

దక్కుయోధులు రెండు ♦ దిక్కుల గుణకర్మ యోజనల్ భారత ♦ యోధులట్ల!

యుద్ధముల్ భారత ♦ యుద్ధంబులట్ల: “రెండవ భారతంబ” రా ♦ ణాప్రతాప!

గీ॥ ధర్మమర్మములను వీర ♦ కర్మములను జక్కఁగృతిగూర్చి తిక్కనక ♦ సాటిచెప్ప

నొప్పుననఁగ నాంధ్రావళి ♦ కుపకరించె రాజశేఖరకవి! కవి ♦ రాజమాళి!

ప్రొద్దుటూరు.

17—12—33

కవిరత్న. కపిరెడ్డి వెంకటసుబ్బారెడ్డి.

రాణాప్రతాపసింహచరిత్ర ప్రత్యేకవైలక్షణ్యముగల యొక యద్వితీయకావ్యము.
భారతము-భాగవతము విడిచినఁ బలుమాఱు చదువఁదగ్గ గ్రంథములులేక యాంధ్ర
విద్యాంధుల ముగలార్చు చుంటిమి. మీ రా కొఱతఁ దీర్చితిరి.

గ్రంథము మొదటినుండి తుదివఱకు 1800 పద్యము లొక్కడే లిరికుగా (Lyric) వ్రాసిన మీ యపూర్వము నలొకకము నగు నావేశము నెట్లు ప్రశంసింపవలెనో యేర్పడకు న్నుది. మన పూర్వకపు లేయైన మానసింహు నెంత యధమునిగా మార్చియుందురో! అతని యుదాత్తత, యాధ్యత్వము, శౌర్యము కన్నులఁ గట్టినట్లు చిత్రించిన మీరు “Poet is the noblest specimen of his Age” అనిన కార్తైలుగారి పలుకు సత్యము గావించి తిరి. ఏడ్ల పర్యంతము లోపలనే కుములుచుండి హఠాత్తుగ నగ్నిపర్యతమునుండి పొంగి నిరాఘాటభాటితోఁ బ్రవహించు “లావా”వలెనున్న మీకావ్య మాంద్రదేశమునఁ బ్రసరించి హృదయముల నుడికింపఁ గలదు.

తెనుఁగున గణింపఁదగిన గ్రంథములఁగూడ “రహి-మహి” జాబితానుండి యన్ని పదము లవిచ్ఛిన్నముగా స్వీకరింపఁ బడినవి. అట్టి లోప మొక్కడునులేక విమర్శకుల యెదురఁ దలయె త్తి చరింప మీ రవకాశము గలిగించితిరి. మూలేతిహాసమునఁ బదునాలుగు పేజీలున్న యితివృత్తము గ్రహించి మూలాతిక్రమణముచేయక ఏరకరుణములరెంటినే గై కొని జీవరస మొలికించి పాఠకునకుఁ బరమాణువంత వినుగునూడఁ దోఁపకుండునట్లు రచించిన మీయద్భుతశక్తి కొనియాడఁ దగియున్నది.

ప్రొద్దు టూరు.

17-12-35.

వి. ఉమామహేశ్వరుడు, బి. ఏ.

గీ॥ “తెలిసె! తెలిసె! నిప్పుడు తేటఁ తెల్లమయ్యె! నేలరావోఁ మా యన్నయ్యఁ యిల్లు గదలి
యేలపాల్గొనఁడో పృజాఁ హితములైన పనులయం”దని నామనం ఁ బునఁ దపింతు!
నా తపసు పండె! హేతు వీ ఁ నాడు తెలిసె! నే ననుకొను రీతిగ గుడి ఁ లోన దేవుఁ
డున్నటుల మిన్న కింటఁ గూ ఁ ర్చుండలేదు! మేలు మేలు! చిత్రోద్గడు ఁ నేలుచుండె
దివిరి స్వాతంత్ర్యరక్షణ ఁ దీక్షతోడ దుర్నిరీక్ష తేజమున శ ఁ త్రువు నెదిర్చి
ప్రబల శత్రు వక్తరు ఢిల్లీ ఁ పాదుషాయె యెత్తివచ్చిన తొణకక ఁ కత్తి గట్టి
ధైర్యలక్ష్మితోడ కొలంది ఁ దండుతోడ లావు మెఱసి యసంఖ్య బ ఁ లంబుగలుగు
శత్రువీరుల గుండియల్ ఁ జలదరింపఁ జైతకాశ్వము వైరి ప ఁ క్షములపైన
గొరిజ మోవఁగ దుముకించి ఁ యురవడించి యొర దిగిచి కత్తి కుత్తుకల్ ఁ నరికి నరికి
నెత్తురు వసంతమాడి లో ఁ కోత్తరముగ హల్దిఘాటాదిగా సమ ఁ రాంగణముల
నిలిచి వీర విహారము ఁ సలిపి మేనఁ దొరగు రక్తముల్ జడివాన ఁ గుఱిసి రాజ
పుత్ర కామము లొగి గాయ ఁ ములుగ మాఱఁ జెట్టునీడ సాధము ఁ గడ్డి-రొట్టెతిండి

పట్టుపాన్చై శిలాతతి! యట్టై పండి పట్టపుందేవి బిడ్డలు ధి చుట్టుగొలువ
 నబ్బురంబుగఁ దాను సిం ధి హంబువలెనె యడ్డులేని యరణ్యరా ధి జ్యము వరించి
 యక్క రీజూచు నీవుల ధి కాస పడక యేక్షణమ్మును స్వాతంత్ర్య! ధి దీక్ష విడక
 చాలునని పాడుపాయె వే ధి సారువఱకు “అన్న యక్కరు తోడఁ బో ధి రాడుచుం
 ఎల రాడో మా అన్నయ్య ధి యిల్లు గదలి! ఇందుకేసుమి రాడనియిపుడు తెలి
 తప్పని సరిగ రాణాప! ధి తాపసింహుఁ డిచటఁ గవిసింహమై పుట్టె! ధి నిది నిజం
 సిద్ధముగ దొడ్డ యా రాజ ధి శేఖరుండు! ఇపుడు డీ. రాజశేఖర ధి మే సుమండ్రి!
 కత్తి కలమయ్య! విశ్రాంతి ధి గాంచి శ్రమముఁ బాసి స్వీయచరిత్రము! వ్రాసెనను
 భావపుష్టి, పదాచితి, ధి పద్యగతుల నితరు లేగుణముల మెత్తు ధి రేని నేను
 మని శతవధాని పూర్వజ ధి స్థంబులోని చర్య మటువని జ్ఞాపక ధి శక్తి మెత్తు!

ప్రొద్దుటూరు.

17-12-83

ఇట్ట, మెచ్చుకొను

ఏ. కె. ముని.

చ॥ తెనుఁగున భారతంబు మఱి ధి దిక్కన దాటినమీద నీప్రతా
 పుని చరితంబుఁ బోల్ రచన ధి ముక్ నినుఁబోలిన సత్కవింద్రునిక్
 గని విన దాంధ్రభూమిసుమి! ధి గ్రంథము రెండవభారతంబె! నీ
 పు నవరతిక్క యజ్యవని ధి పూజ్యులు వల్కుట తద్యమే యగుక్.

ఉ॥ ఈయఱుల ప్రిపంచమున ధి నందునులేనివి భారతంబు రా
 మాయణమట్టి కావ్యములు! ధి నందలి వీరులకన్న మిన్నయై
 పాయని ధైర్యశౌర్యగుణ ధి వైభవధూర్వహు నొక్కనిక్ మహా
 నాయకసార్యభాము జత ధి నంబున నిచ్చితి వెట్టి ప్రోడవో!

గీ॥ పరమగీతా రహస్యంబు ధి భాతి దీని ముప్పదైదుకోటులు హైంద ధి వులు దినం
 భక్తిఁ బారాయణముచేయ ధి భగవంతుడ మఱుల విశ్వోన్నతైశ్వర్య ధి మాదు టర

సి. సుబ్రహ్మణ్యశర్మ.

ఎచ్చటఁ జూచినను శైలి కరము మనోహరమై యనర్గళధారా విలసితులై
 శాంధ్ర పదయుతులై యలరారు చున్నది. చరిత్రవిషయముల నింత లలితముగా వ్రా
 ట కడింది. అయినను గ్రంథకర్తగారు దీనిని మిక్కిలి నైపుణ్యముతో వీరరస ప్రధాన
 రచించి యునికి శ్లాఘనీయము. “కావ్యకళానిధి” బిరుదమునకుఁ గవిగా రెంతయు నర్హు

ఈ గొప్పకావ్య మన్నివిధములఁ బ్రశంసనీయము. ఆంధ్రభాషాయోష కొక యనుత్తమ భూషణంబై విలసిల్లు చున్నది. గ్రంథమంతయు నొకేస్థాయిగా రసవంతముగా వ్రాయుట చాలఁగష్టము. కవిగా రతిచమత్కారముగా నిర్వహించి యున్నారు.

“విమర్శకాశ్రమః”

నాగపూడి-కుష్మాన్ద్యమయ్య బి. ఏ.

శీతాపారాయణమునకువలె నడుగడుగునకు ద్విగుణీభూతోత్సాహంబున ధారాళ ద్వాితోపాకంబునఁ వెలసిన భవదపారస్వాత్మత్ర్య వీరప్రబంధముఁ బఠించి నాయనుభవించిన యానందమునకు మేరయే లేదు. అనర్గళధారాశుద్ధి గలిగి యుపమాసందర్భములఁ గాళిదాసుని దలపించుచు, నుభయభాషాప్రవేశగాంభీర్యముఁ దెల్పుటకోయన సాంస్కృతి కంబుల నటనటఁ బఠించుచుఁ దెలుఁగునుడికారంపుఁ దీయందనంబులఁ దిక్కయజ్ఞ కుద్ది యనిపించుచు లోకజ్ఞతం దెల్పు నుడుల ననల్పంబుగఁ గురియించుచు మీకావ్యరచన మ పారప్రతిభావైశేష్యమును వెల్లడించినది. ఉత్తమములగు జాతీయములు జానుదెనుఁగు ను డికారములు చక్కనినాన్తుడుల్లు మనోహరాలంకారములు గుంపులు గుంపులై తమంత నచ్చి దూఁకినట్లు గ్రంథమంతయు రససమాకీర్ణమై శ్లాఘనీయమై యున్నది. ఈగ్రంథము భారతమునకుఁ బైచేయి. ఈగ్రంథము వ్రాసి మీను ధన్యులై యాంధ్రలోకము ధన్యతఁ బడయఁ జెసితిరి. ఈగ్రంథముఁగూర్చి యెంతదూరము ప్రశంసించినను కొఱతయే యగును.

యస్. విశ్వనాథశర్మ,

లెక్చరర్, నైజాంకాలేజి,

ఉ॥ కాంచితీ సీదుపొత్తము న ♦ ఖండపు టోపికతోడఁ బూర్తిగా

మంచిది శుద్ధి! కూర్పు కడు ♦ మంచిది! మంచిది శయ్య! పాకమున్

మంచిది! కీతియున్ మిగుల ♦ మంచిది సీకృతీయందుఁ! గాన ని

స్థించు కవీశ్వరుల్ ధర జ ♦ నితురు నూటికిఁగోటి కొక్కరై!

5-8-1935.

కాశీ-కృష్ణాచార్యులు,

శతావధాని.

మీకావ్య మిప్పటి కబ్బపుంబలుకులమృకుఁ గులుకుందొడవు. చూచి పరమానందము ననుభవించితిని. జాతికి వార్తకుఁ గని. సహృదయహృదయముల రంజింపఁజేయుచున్నది. మొగల్చక్రవర్తులఁ దబ్బిబ్బుపఱచినప్రతాపసింహుని చరిత్రమును వర్ణించుటకు మిము వంటి కవిసింహులే సమర్థులు. మీ రచన నవకవుల కాదర్శకమై ముద్దులొలుకు చున్నది.

ఉభయభాషాప్రవీణ జి. జాషువా.

ఆనంద మందిరి. ప్రతాపుని పాత్రముఁ జక్క-గఁ బోషించితిరి. ఆనాయకుని మునుఁ జ్రాధచర్యలు నమోఘముగ వర్ణించితిరి. కాలస్థితి ననుసరించి వలయు సోఁ యుఁ బెద్దలయెడఁ గౌరవము నద్భుతముగ వివరించితిరి. కులగురువులగువారికెల్ల నీతిఁ గలిగిన “భామాసాహి” శిష్యవాత్సల్యము త్యాగము వివరించునెడ నానందబావ కెంతయు నడ్డులేకపోయె. జోషీబాయి-పృథ్వీరాజు-అబ్దురహిమానుల ధీరోదా- గుణసంపత్తియు సార్వభౌమునిముంగల జరపు సంభాషణమును క్షత్రియకులముఁ గు వన్నె పెట్టుచున్నవి. అది యిది యననేల! గ్రంథమంతయు రసమున నుజ్జ్వలము న్నది. పిప్పి వెదకినను గానరాదు. కడుదీనదశఁగూడ బిడికెడు మన్నెత్తి మేవాడ మాతృభూమిని శిరసావహించి ప్రకటించిన దేశమాతృభక్తితత్పరత నిరుపమానముగఁ పఁగలిగితిరి.

గా. రామేశ్వరరావు.

కావ్యములలో ప్రత్యేకలక్షణములతో శోభిల్లునవి అరుదు. ఏకావ్యమును ను ఒక్కఅచ్చులోనుండి తీసినకమ్మి. ఒక పోటాకు నకలు. కావ్యశిల్పమున ప్రతే క్షణమును గలిగినవి శ్రీతిరుపతి వెంకటకవుల గ్రంథములు. తరువాత అట్టి ప్రతే కాశముతో వచ్చినది ఈ ‘రాణాప్రతాపసింహచరిత్ర’ యని చెప్పిన సాహసముకా

ఎంత ఛందోయాత్ర చేసినను భాషావాహిని భావవాహినితో సమగతిని ప నదిగాని కుంటువడలేదు. అలయలేదు. వెనుబడలేదు.

ప్రతాపునివలెనే యీకవియు వీరవ్రతుఁడేమో యనిపించునట్లు ఎంతకాలము యో అంతర్నితమైయున్న ప్రతాపవహ్ని ఒక్కమారుగాఁ బైకుబికి వచ్చినదా ర నడిచినది కావ్యముః ప్రతాపుని అతని ప్రతిస్పర్థులనుగూడ సమదృష్టితోఁ గావా నది కవి మనీష. పిడికెడు మట్టిని జేకొని మేవాడవీరులు మాతృభూమిని శిరసావహి చ్చిత్రించిన యీకవి చాతుర్యము వర్ణనాతీతము.

18-8-34.

“కృష్ణాపత్రిక.”

బహుకాలమున కొక గొప్ప పురాణమును జూడఁ గలిగితిమి. ఈ పురాణ మైన ఐతిహాసకము. ఈ గ్రంథము భారత-భాగవతాదుల సంతతిది. ఇక ముంద పల్లెయందును భారత-భాగవతములవలె దీనిని గూడఁ జారాఁకికులు జనులకుఁ గ పింపవలెను. తిక్కన-పోతనల నామము లెంతకాలము అంధ్రులందు స్ఫూర్తిపథముఁ నో యంతకాలము మన కవిశేఖరుని నామమును స్మరింపఁ బడుచుండుఁగాక.

ము భారతమున కెందును దీసిపోవనిది ఆధునికులలో నింతకన్నఁ జెడ్డ గ్రంథములు (పురాణములు) వ్రాసినవారు లేకపోలేదు. కాని వానికన్న నీగ్రంథమే పూజనీయమైనది. మాతృదేశభక్తి. స్వాతంత్ర్యరక్తి, సాహసాధార్య ధైర్యకార్యోద్వృత్తి వీనిని బుటబుటయందును బద్యపద్యమందును బ్రకటించి యా యా రసములఁ జక్కఁగాఁ బోషించి యాంధులను సంతతాఖండ మృదుమధుర మధుధారాకవిత్వ రసానుమోదకులగాఁ జేసిన మనకావ్య కళానిధిగారి జన్మము ధన్యమైనది. వీరరస మొక్కఁడే యిందు గ్రహింపఁ బడినది. అదియే మన కిప్పు డవసరమైనది. అది చచ్చుటచే మనమును జచ్చినట్లే యున్నాము. ఇక ముం దాలంకారికులు “ఏకోరసో వీరవచ” యని నియమింతురుగాక.

గ్రంథమంతయు నిర్వచనమేయైనను కవిత యొక్కచోటనైనను కంటువడక శ్రుతి కటువు జబ్బయల్లిక పులిమిపుచ్చుటకై తెచ్చుకొనిన పాదపూరణములు. ఎందును గాన రావు. బెండడి బిలుకులులేక తీర్చి మలిచిన రాళ్ళతోఁ గట్టిన కవితాపుణ్యాలయ మిది. మంచి సామెత లిముడ్చఁబడియున్నవి. ప్రతాపుని గుణము లనంతములుగా వర్ణింపఁబడినవి. ఇట్టి యుత్కృష్టగ్రంథము సర్వాంధ్రలోకమందు శాశ్వతముగ నాదరణీయమై వెలయుఁగా తమని కోరుచున్నాము.

0-1-44 ఫసలీ.

“నోలకొండ పత్రిక.”

ఈకవిగారు 1900 పద్యములుగల బ్రహ్మాండమైన చరిత్రమును రచించిరి. దేశచరిత్రములలోనుండి యిదివర కెన్నడు నెవ్వరు నిత గ్రంథమును బద్యములుగ రచించి యుండలేదు. రసానుగుణవర్ణనములతోఁ బద్యములు నిర్దుష్టముగఁ జక్కని నడకతో నొప్పుచున్నవి. పలువురు తలంచునట్లు వీరిని యతిప్రాసలేమియుఁ గప్పపెట్టలేదు. శంకరకవి చెప్పినట్లీందుఁ దాముతామే యుచితస్థితి వచ్చి నిలిచి కష్టపెట్టునని భయపడువారిని నవ్వుచున్నది. కవిగారి కవిత్వ శైలి కిప్పుటి ప్రసిద్ధకవులు హర్షజలరాశిఁ దేలేదరు. సంస్కృతమునుండి యాంధ్రీకరించుటకును ఇతర భాషలలోనుండి తీసి యాంధ్రగ్రంథ మార్గమునకుఁ దెచ్చుటకును జాల భేద మున్నది. రెండవది మిగులఁ గష్టము. కవిగారి నింతవఱకుఁ బ్రస్తుతింతుము.

భావనామ సంఘ

“ఆంధ్రసాహిత్య పరిషత్పత్రిక.”

శ్రావణ-భాద్రపదములు.

ఇతర వర్ణనములతో నంతయుఁ బ్రొద్దుపుచ్చక వీరకరుణములతోనే విశేషించి గ్రంథము నింపిన యీ కవిగారిశక్తి విద్యతాపుల మనస్సును హరింపఁ జాలియున్నది. గ్రంథ మంతయు మృదుమధురపదభూయిష్ఠము. ధార ధారాళము. ద్రాక్షాపాకము.కృతి నిర్దుష్టము.

పండిత సామరజనరంజకము. పూర్వకపులు భారతభాగవతాది పురాణేతిహాసములలోని చరిత్రములు లిఖించియున్నారు. ఈ కవి యట్లుగాక యధునాతన చరిత్రమును వ్రాసి యున్నాడు. అందును కథానాయకుడు హిందువైనను బ్రతిపరుడు యవన చక్రవర్తి యయిన యక్ష్మరు. ఈ పేరుతోపాటితని పక్షమున జేరినవారందఱుపేర్లును నిట్టి తునుషు భాషకు జేరినవే. వీరియుద్ధము భారతాది యుద్ధములవలె నస్త్రశస్త్ర ధనుస్సాధముగాక ప్రాకృతసాధన భూయిష్ఠము. ఇట్టిదానిఁ బ్రాచీనకవితాధారలో నడిపించి గ్రంథమునకు వన్నె తెచ్చిన యిక్కవిప్రార్థిమ కడుంగడు శ్లాఘ్యము. రంగారాయచరిత్రాదుల వంటివి కొన్నియున్నను నవి యతిప్రాధములై కేవల పండితైకవేద్యములేకాని యాద్ర భాషావిదుల కందఱకును సులభములుగావు. కనుక దేనజూచినను నీ గ్రంథము మిక్కిలి కొనియాడఁ దగియున్నది. ఇట్టి చరిత్ర రచించి తన యసాధారణ ప్రతిభనేకాక దేశభక్తిని సనాతన ధర్మతత్పరత గ్రాంథిక భాషాభిమానము వెల్లడించిన యీ రాజశేఖరముగారు కడు ధన్యులు.

భావ. మార్గశిరము

“అభినవ సరస్వతి”

ఈ మహాకవి విద్యాశేఖరుడైన సంపన్న గృహస్థువు. అనేక గ్రంథములు రచించిన కవిలోక శిఖామణి. గ్రంథము సర్వోత్తమమైనది. నవరత్నములను ప్రసిద్ధికలను. కాని యిం దన్ని పద్యములు రత్నములే యనవలయు. ప్రతాపసింహుడు ధనబలముమాత్రము లేకున్నను దేశాభిమానబల మపారముగఁ గలవాడగుటచేఁ బోరాడుచు సైనికుల కుత్సా హము గలిగించుచున్న తావులకగల పద్యములఁ జదివినచో ముఖాశ్రుబిందు సందోహము ప్రవాహరూపము దాల్చుకపోదని మా విశ్వాసము. ఉదాహరితమని యేభాగమును జది విన నందొక్క పద్యమైన వదలఁ దరముగాదు. ఏభాగము చూచిన యతిప్రాసములకై కక్కురితిపడిన జాడ గానరాదు. శైలి గంగాప్రవాహమువలె నున్నది.

ఆపాద బ ౧౧ లు

“ప్రేలింగ”

టాడ్డుదొర గ్రంథము పూర్ణ చరిత్రాత్మకము. ఆ బంగారమున కీకవి సువాసన యబ్బించినాడు. కవీశ్వరుడు ప్రతాపుని ప్రతాపము నుగ్గడించుటలో వైరివీరుల విశేష మును మఱవలేదు. అక్బరు ముఖ్యమంత్రి “యబ్బూరహిమాను” శీల మప్రతిమానము. అతడు మహాత్ముడేనని. యజమానినే ధిక్కరించి ప్రతాపుని సర్వస్వతంత్రునిఁజేసిన నిరు పమానశాంతచిత్తుఁ డీయబ్బూరహిమాను. భామాసాహి శీలము ప్రతాపసింహుని శీలమున కెనయనఁ దగును. కవిత్వము కేవలము భావ ప్రధానమైనదేకాక ఘట్ట-ఘట్టమును గర్ణ

రసాయనంబై యనర్గళధారా ప్రవాహ పరిపూర్ణంబై మృదుమధుర పద భూయిష్టమై
శైలి శ్లేష-ప్రసాద మహిమలఁ జెన్నొందుచు యుద్ధపుఁబట్టుల దిక్కన-సోమయాజిశైలిని
దలపించుచుఁ గొన్ని యెడలఁ బోతన-కంకంటి పాపరాజప్రధానుల స్మరణకుఁ దెచ్చుచున్నది.
ప్రస్తుతాంధ్రకవికుంజరులలో నీ కవి యసమాన విఖ్యాతి పహించి యున్నాఁడు.

శ్రావణ శుశ్రూష.

“కామోదకి”

వీరి కృతులు దిగంత విశ్రాంత క్షీణవహించి జయపతాకము నెలకొలిపినవి. కవికుల
కోటిలో వీరి కగ్రతాంబూల మీయక తప్పదని “ధంకా” వాయించినది వీరి “రాణా
ప్రతాపసింహ” చరిత్ర. ఈ గ్రంథ ప్రాశస్త్యము వివరించి చెప్పఁదలచిన సీగ్రంథమంత
గ్రంథము వ్రాసినఁగాని తేటపడదు. ఏ యే సమయముం దే యే పదము ప్రయోగించిన
రస ముట్టిపడునో యా యా సమయమున నా యా పదమునువాడి జిలిబిలి ముద్దుపలుకుల
తో, ధారాశ్రమైన ధారతో, లలితములైన పదములతో, సరళమైన శైలితో, గ్రంథమంతయు
నొకే తీరున నడిపించిన వీరి యద్భుతశక్తి సంజ్ఞాఘృము. ఆంధ్రులవాటి కల్పవృక్ష మిది.
కవిత్రయము వారు భాషా గురువులై యాంధ్రకవిత్వమునకు మార్గదర్శకులై నట్లు నవీన
ప్రబంధములకు వీరు మార్గదర్శకు లగుచున్నారు..... వేయేల! యీ గ్రంథము వ్రా
యినపుడు వీరే రాణాప్రతాపసింహులైరో, రాణాప్రతాపసింహుడే కవిసింహులగు వీరి
రూపముఁ దాల్చెనో యనిపించినది. అరుగరాచిన కొలంది పరిమళ మతిశయించు శ్రీగంధపుఁ
జెక్కవలె సీగ్రంథము చదివినకొలంది నమ్మతరస మొలుకు చున్నది. ఈ గ్రంథము మహా
భారతమువలె నైతిహాసికు లితిహాసమనియుఁ గవి వృషభులు మహాకావ్యమనియు జ్ఞా
ఘోషపవలెను. అన్ని గ్రంథము లొకయెత్తు. రాణాప్రతాపసింహ చరిత్ర మొక్కయెత్తు.
ఆంధ్రభాషా రామానుజు కిది శిరోభూషణము. ఆంధ్రవాఙ్మయక్షేత్రమున ఫలించిన పారి
జాతము. ఆంధ్రలోకమున నవతరించిన మహారత్నము. రాజశేఖరు నింట వెలసిన వాద్దేవి.
కవి గావించిన యాంధ్రసారస్వతకృషినుండి యుద్భవించిన యమృతకలశము.....
ఓమహాకవి!

గీ! నీదు కావ్యంబునందెంత ♦ నిగ్గు గలదో! వ్రాయుచో భారతం బంత ♦ గ్రంథ మగును!
సారమును గాంచఁ గొన్ని వ ♦ ర్షములు పట్టు నన్న! దీని గుణంబెన్న ♦ నలవియగునె!

నూజివీడు.

“వై జయంతి”

... ఈ వీరచూడామణి (ప్రతాపసింహుడు) భారతీయులకు నిత్యోపాస్యుడు. ఈతని యుద్ధాత్తచరిత్రము నిరంతరపారాయణయోగ్యము. వస్తు శారవమునను గ్రంథవిస్త్రుతిని యీకాలమున వెలువడుచున్న కావ్యములలో దీనికి మహత్త్వము సమధికమై యొప్పినది.

ఈ కవి వీరసత్త్వ సంపన్నుడు. ఈయన కృతులు వీరరస పరికృతులు. వీరవరుల గాఢ లీవీరసత్త్వ ని హృదయమునకు సాక్షాత్కారము నొసంగి వీరరస ప్రవాహినులగు పృథుల కావ్యములై వెలసినవి. ఇట్లు అగ్రలించిన అలవాటునను పెంపుగనిన నేరుపునను, చేయి వడిదిరిగిన యాయన నేడు రచించిన యీ రాజాప్రతాపసింహచరిత్రమీయన రచనములకు మేల్బంతి. దీనిని వెలయించి యిపు డీయన కావ్యకళానిధియైనాడు. ఈయఖండ కావ్యమున కవితాసామగ్రి గ్రంథకర్త సామార్థ్యమున కుద్దిగ నున్నది. ఈ గ్రంథమున కవితా సామగ్రికి గొఱంతయేలేదు. ఉపమాలంకారము లిం దసంఖ్యముగ గలవు. వానిలోఁ బెక్కింటి కపూర్వతయు నబ్బినది. గ్రంథమున నవిరళముగనున్న సవ్య కల్పనములు గ్రంథకర్త కల్పనా కాశలమునకుఁ జక్కని తెలివిడి. కవితాధార ఉత్కృలముగఁ బొంగిన వర్ణనకాలమునందలి మహానదీ ప్రవాహమువలె నిరాఘాటముగ పరువులు వారుచుండును. అందఱు దానఁ బూర్వకపుల ధోరణియు పాడకట్టు చుండును.

*

*

*

కవి తనస్వతంత్రశక్తి నన్నింటను గనబఱచినాడు. అది యిందలి విశేషము. ఇట్టి గ్రంథములు కేవల చరిత్రాత్మకములు వీరరస ప్రధానములు నయినవి ఆంధ్రవాఙ్మయమునకుఁ గ్రాత్రులు. వెనుకటివారి కట్టివానిపయి రుచి పుట్టినదికాదు యే యిద్దఱు-ముగ్గురకోతప్ప. నేటివారిలోఁ గొండఱ కట్టి రచనములు గిట్టినను అఖండత అవునుగాని దయినోయినది. అఖండముగ నట్టి గ్రంథములఁ బెక్కింటిని రచియించి యాంధ్రమున కర్పించిన యీగఁ డిప్పటి కీరాజశేఖరకవియే కనుపించునది. ఈయన రచనములవలన నాంధ్రసాహిత్యము బలుపుఁ గనినది. దీనికై యీకావ్యకళానిధి నెంత కొనియాడినను దీఱదు.

డిశెంబరు 1934.

“భారతి”

ॐ

కావ్యకళానిధి, కవిసింహు యి అనధానిపంచానన,
దుర్భాక రాజశేఖరశతావధాని.

విషయ సూచిక.

ప్రథమాశ్వాసము.

విషయము.

పుట.

భారతి దేశముపై మహమ్మదీయులదాడి.

3

దూలారావు యుద్ధము.

12

గజనీమహమ్మదు దండెత్తి వచ్చుట.

12

ఘోసీమహమ్మదు దండెత్తి వచ్చుట.

6

సంయుక్త స్వయంవిగోతనము.

8

చిత్తూరు మొదటి ముట్టడి.

11

హమీరుసించుని పరిపాలనము.

14

కుంభుడు మేవాడ దేశము నేలుట.

15

మేవాడ దేశముపై బేబరు దండెత్తి వచ్చుట.

17

చిత్తూరు రెండవ ముట్టడి.

19

కర్ణావతీదేవి పంపిన తొరమును మునుమున గ్రహించుట.

21

మునుమున రాజ్యాభివృద్ధిం దగుట.

25

అక్కరు జననము.

27

మునుమున మొల రాజ్యము గ్రహించుట. అక్కరు పట్టాభిషేకము.

28

అక్కరు దిగ్విజయములు.

30

చిత్తూరు మూడవ ముట్టడి.

32

ఉదయసింహుఁ డుదయపురముగల్గి కాపుర ముండుట.

33

ఉదయసింహుఁడు జగమల్లుని రాజాచేయఁ గోరుట.

34

ఉదయసింహుడు దివంగతు డగుట.

41

కలుఁతాకృష్ణసింహుఁడు జగమల్లుఁడు పట్టభద్రుఁడగుట ననుచుతింపకపోవుట.

42

కృష్ణసింహుఁడు రోపోద్ధిపితుం డగుట.

45

కృష్ణసింహుఁడు సింహాసన మధిస్థింపుమని ప్రతాపసింహు నర్థించుట.

46

ప్రతాపసింహుని పట్టాభిషేకమహోత్సవము.

48

ప్రతాపసింహుని సాగరసింహుఁ డాశ్రియించుట.

50

కృష్ణసింహుఁడు సాగరసింహునకు మిత్రము నుపదేశించుట.

51

సాగరసింహుఁడు ప్రతాపసింహుని నిలువరించుట.

55

ప్రతాపసింహుఁడు సాగరసింహుని దేశము వీడిహమ్మని యాజ్ఞాపించుట.

57

ప్రతాపసింహుఁ డనుచురలఁగూడి 'అహోరియా' వేటఁడు బోవుట.

58

ద్వితీయాశ్వాసము.

ప్రతాపసింహుఁడు నూత్తుని రాజధాని కంపుమని కృష్ణసింహు నర్థించుట.

60

కృష్ణసింహుడు లుగూడికానుకలు రోనితెచ్చుట.

61

విషయము.

పుట.

ప్రతాపసింహుఁడు వేటకు వెడలుట.

62

రాజపుత్రునైన న్యమధ్యమనకు వరాహము వచ్చుట. ప్రతాప-నూ క్తులు వానించుట.

64

కృష్ణసింహుఁడు నూత్తనకు బుద్ధిచెప్పట.

65

నూత్తుఁ డవినయము చూపుట.

66

ప్రతాపసింహుఁడు కృష్ణసింహునకుఁ గోపాపశమనము చేయుట.

67

వారభట్టు నూత్తునకు నీతి గఱపుట.

68

ప్రతాపనూత్తులు పోరయత్నించుట. హరభట్టారకుఁ డాత్మార్థము గావించుట.

69

ప్రతాపసింహుఁడు నూత్తుని దేశభర్తృని గావించుట.

71

ప్రతాపసింహుఁ డనుచరులతోఁ గర్తవ్య మాలోచించుట.

72

కృష్ణసింహుఁడు తన విశ్చయము నెఱింగించుకొనుట.

77

భానుసింహుఁడు తన నిశ్చయము చెబుపుట.

78

మనస్సింహ-శ్యామసింహుల యభిప్రాయము.

79

తేజసింహుఁడు తన తెరం గెఱింగించుట.

80

రామచంద్రదేవుఁడు తన మనోగతము తెలియఁజేయుట.

82

భీమచాండు తన సాయము వివరించి చెప్పట.

83

ప్రతాపసింహుని నిర్ణయము-నిబంధనములు.

85

మేవాడదేశమంతయుఁ బాడువడి యరణ్యముగ మారట.

88

ఆక్బరు రణస్తంభపురదర్శము గొనుట.

89

ఆక్బరు ఘూర్జరదేశము జయించుట.

90

ఆక్బరు వంగదేశము జయించుట.

91

ఆక్బరు-మానసింహుల మర్తతాంగము.

92

ఆక్బరుచక్రవర్తికి మానసింహుఁడు మనస్తాపాపశమనము చేయుట.

95

మానసింహుఁడు ఘూర్జరమునకు వెడలుట.

96

మానసింహుఁడు ప్రతాపసింహుని దర్శించుకొనుట.

97

ప్రతాపసింహునితో మానసింహుఁడు సంధిమాటలు జరుపుట.

99

కృష్ణసింహుఁడు మానసింహు నధిక్షేపించుట.

109

తృతీయాశ్వాసము.

ఆక్బరు మేవాడపై నైన్యముల నంపుట.

115

హస్తీపూటు కనుమవర్ణనము.

116

మానసింహుఁ డనుచరులను హస్తీపూటుకనుమఁ జొర నియోగించుట.

117

కృష్ణసింహుఁడు కనుమ శాక్రమించుట - యవనులు రాత్రి డండు విడియుట.

118

రాజపుత్రునైన న్యను లెదిగివచ్చి హస్తీపూటుకనుమఁ జేరుట.

121

నూర్యోదయము.

123

ప్రతాపసింహుఁడు నూర్యోపాసనము చేయుట.

124

విషయము.

ప్రతాపసింహుఁ డనుచరులతోఁజేయు యుద్ధప్రకంఠ.

ప్రతాపసింహునితోఁ గృష్ణసింహుఁడు తన పట్టదల తెలింగించుకొనుట.

తేజసింహుఁడు తన క్షత్రియుక్తు తెలింగించుకొనుట.

భీమచాందు పరాక్రమవాక్యములు.

మొగలు సైన్యములు యుద్ధమున కాయత్తమగుట - ప్రతాపసింహుఁడు యుద్ధసన్నద్ధుఁడగుట.

ప్రతాపసింహుని విషాదము.

ప్రతాపసింహుఁడు పై న్యాధిపతుల యుద్ధమునకుఁ బురికొల్పుట.

రాజపుత్ర సేనాధిపతులు యవనసేనలను దాఁకుట.

ఖైల్జాపతి. యబ్దుల్ హిమానుతోఁజేయు యుద్ధము.

తేజసింహుఁడు యవన సైన్యముపై బడి ధ్వంసముచేయుట.

కృష్ణసింహుఁ డాసఫ్ ఖానుపైఁ గవియుట.

ప్రతాపసింహుఁడు తోడరమల్లు సైన్యములను దాఁకి చీకాకు గావించుట.

కామసింహుఁ డాసింఖానుల యుద్ధము.

భానుసింహుఁడు యవన సేనలను దాఁకుట.

రామచంద్రదేవుని యుద్ధము.

ఖండేరావు యుద్ధము.

వేల్దా-గొరేరియా ప్రభువుల యుద్ధము.

ఖైల్జా యవనులతోఁజేయు యుద్ధము.

మహ్మద్ ఖాన్ వర్ణనము - మానసింహుఁడు పిరంగులు పోలిపించుట.

చంద్రభట్టు రాజపుత్రులకుఁ దోడ్పాటు కలిగించుట.

తేజసింహుఁడు విజృంభించి పిరంగులపై నేగుట.

తేజసింహునకుఁ గృష్ణసింహుఁడు తోడగుట.

యవన సేనాపతు లొక్కమృతి రాజపుత్ర సేనలఁ దాఁకుట.

ప్రతాపసింహుని ద్వితీయ యుద్ధము.

యవనుల వారణాబలముతో రాజపుత్రులకైన యుద్ధము.

భీమచాందు యుద్ధము. బుడుతకీషులు పిరంగులు పోల్పుట.

ఖండేరావు యుద్ధము.

భానుసింహు-పిరంగుల యుద్ధము.

రామచంద్రదేవుని ద్వితీయ యుద్ధము.

కామసింహుని యుద్ధము.

ఖండేరావు రణరంగమునఁ గూలుట.

చంద్రభట్టారకుఁడు యవనులపైఁ గవియుట.

తేజసింహుని మూడవ యుద్ధము.

తేజసింహుని నిర్యాణము. ప్రతాపసింహుఁడు విజృంభించి యవన సైన్యముఁ దాఁకుట.

ప్రతాపసింహుఁడు మానసింహు-గణిములఁ దగులుట.

పుట.

125

126

127

128

129

131

133

134

135

137

138

139

141

142

143

144

145

146

147

151

153

155

157

158

159

160

162

163

164

165

166

170

172

విషయము,	పుట.
రంగరంగము వీడిపోవు ప్రతాపసింహుని యవనసేనాధిపతులు వెన్నంటుట.	176
నూత్తుఁడు ప్రతాపుని మన్నన వేడుట.	177
చైతకాశ్యము వీరస్వర్గమున కేగుట.	180
నూత్తుని దండింపవలదని యబ్బూరహిమాను వాదించుట.	181
బదోని డిల్లీకి వెళ్లి పాదుషాకు యుద్ధఫలముఁ దెలుపుట.	182
అక్బరు నూనసింహునితో నిఘోరోత్తు లాడుట.	183
చతుర్థాశ్వాసము.	
ప్రతాపసింహుఁడు వీరస్వర్గమునకేగిన సామంతులఁగూర్చి యాలోచించుట.	185
ప్రతాపసింహుఁడు సేనాధిపతుల సత్కరించుట.	187
నూత్తుఁడు ప్రతాపసింహుని జేరవచ్చుట.	188
ప్రతాపసింహుఁ డనుచరులతోఁ గర్తవ్యము నాలోచించుట.	"
శిండవసంవత్సరము యుద్ధము.	191
కుంభలోమియర్ యుద్ధము.	191
ప్రతాపసింహుఁడు చేపంచాదుర్గమును జేరుకొనుట.	193
చంద్రభట్టారకుఁడు భానుసింహునకుఁ దోడుపడుట.	194
మానసింహుఁడు “ధర్మైతి-గోకుండా” దుర్గమును జేరొనుట.	195
పరీదుఖాను ప్రతాపసింహునితోఁ జేయు యుద్ధము.	"
అక్బరు కైలావారా సీమయందలి ఫలవృక్షములు గొట్టించుట.	197
ప్రతాపసింహుఁ డనుచరులకు ‘దోనా’ పంచిపెట్టుట.	199
యవనసైన్యములు మేవాడపై నెత్తివచ్చుట.	200
దేవేరీయుద్ధము.	201
ప్రతాపసింహుఁడు యుద్ధరంగమువీడి కైలగుళా కరుగుట.	204
పాతేశ్వరి ప్రతాపసింహుని విచారమునకుఁ గారణ మడుగుట.	207
పాతేశ్వరి ప్రతాపసింహునకు కణోత్సాహము గలిగించుట.	209
యవనుల నోడించి రాజపుత్రులు ప్రతాపసింహునిఁజేరుట.	211
భిల్లుఁడు డిల్లీపురమున కరుగుట.	212
అక్బరు డిల్లీపురంబు నలంకరింపఁ జేయుట.	213
అక్బరు సభా-భవనము.	214
అక్బరు కొలువుఁగూటమునకు వచ్చుట.	220
అక్బరు పృథ్వీరాజునకు బహులు చెప్పట.	224
పృథ్వీరాజు మానసింహుని మాటలను ఖండించుట.	225
పృథ్వీరాజు భిల్లుని దోడ్కొని యింటి కరుగుట.	227
అబ్బూరహిమాను పృథ్వీరాజును దర్శింప వచ్చుట.	228
భిల్లుఁడు డిల్లీపురమునండి వచ్చుట.	232

విషయము.

ప్రతాపసింహునకు ధీమీనుండివచ్చిన శిఖ.
కృష్ణసింహుఁడు డిల్లీలేఖను గొనియాడుట.

పుట.

233

240

పంచమాశ్వాసము.

యవనులు రాపపుత్రుల దుర్గములను గొనుట.

242

సూర్యమహల్ దుర్గ యుద్ధము.

244

యవనులు భీమదుర్గమును మట్టడించుట.

245

పాడేశ్వరి తన భర్తనుగూర్చి భిల్లు నడుగుట.

247

ఏకలింగేశ్వరాలయ విగ్రహము.

250

ప్రతాపుపసింహుఁడు దేశత్యాగముచేయుఁ దలఁచుట.

251

ప్రతాపసింహు ననుసరింతునని కృష్ణసింహుఁడు చెప్పకొనుట.

256

పర్షియా - పర్షియాగము - భామాసాహి మేవాడకు వచ్చుట.

261

భామాసాహి ప్రతాపసింహునకు ధర్మోపదేశము చేయుట.

264

భామాసాహి ప్రతాపసింహునకు రాజనీతి నుపదేశించుట.

266

భామాసాహి రాజపుత్ర నైనికులను బురికొల్పుట.

268

రాజపుత్రులు భీమచాంసు నివాసమునకు వచ్చుట.

270

రాజపుత్రనైన్యములవచ్చి ప్రతాపసింహునిఁ జేరుట.

271

ప్రతాపసింహుఁడు యుద్ధసన్నద్ధుఁ డగుట.

271

పాడేశ్వరి - ప్రతాపుని విజయయాత్రకుఁ బంపుట.

272

దేవరీదుర్గ ద్వితీయయుద్ధము.

273

కుంభకోమియరు దుర్గమును జేతానవలెనని ప్రతాపసింహుఁ డాలోచించుట.

276

అక్బరుసార్వభౌముని విషాదము.

277

మానసింహుఁ డక్బరునకు మనస్తాపోప శమనము చేయుట.

280

ఆబ్దురిహిమాను ప్రతాపసింహుని గుణములఁ గీర్తించుట.

282

మానసింహుఁడు యవనసభను దృఢీకరించి మాటాడుట.

285

పృథ్వీరాజు మానసింహు నధిక్షేపించుట.

287

అక్బరు శాంతవచనములు పలుకుట.

287

అక్బరు నిర్ణయమును మానసింహుఁడు సమ్మతించక పోవుట.

288

అక్బరు మానసింహుని శాంతింపఁ జేయుట.

289

రాజపుత్రులు మఱలఁ దమదుర్గములను బిట్టకొనుట.

290

ప్రతాపసింహుఁడు మాల్వరమును గొల్లగొనుట.

291

స్వాతంత్ర్య దినోత్సవము.

291

ప్రతాపసింహు డంద రనుచరులను సత్కరించుట.

293

భామాసాహి ప్రతాపసింహు నాశీర్వాదించుట.

29

ఉపసంహారము.

296

గ్రంథమునందలి పాత్రములు.

ప్రతాపసింహుడు = మేవాడేశ ప్రభువు. కథానాయకుడు.

ఉదయసింహుడు = ప్రతాపసింహుని తండ్రి.

సూక్తుడు-సాగరుడు-జగమల్లు = ప్రతాపసింహుని యనుజులు.

కృష్ణసింహుడు = సలుబ్రాహ్మీశ్వరుడు-ప్రధానమంత్రి-సర్వసైన్యాధీశ్వరుడు.

హరభట్టారకుడు = ప్రతాపసింహుని పురోహితుడు-కులగురువు.

చంద్రభట్టారకుడు = ప్రతాపసింహు నాస్థానకవి-వీరుడు.

[తుడు.

రామచంద్రదేవుడు. (కుమారుడు ఖండేరావు) గ్వాలియరురాజు = ప్రతాపసింహు నాశ్రీ

ఖేల్వాపతి = చోండావద్వంశజుడు. సామంతనృపుడు.

భానుసింహుడు = సోనెగుట్టమహీపతి. ప్రతాపసింహునకు మామవరుసవాడు.

తేజసింహుడు-మనసింహుడు-శ్యామసింహుడు-దూడాసింగు-

బేడ్లా-కొటేరియానృపులు-షాపురాబు నేరాధీశ్వరులు-దుర్జయుడు-

హరిదాసు-ముకుందదాసు-

...

...

...

} సామంతనృపులు.

అమరసింహుడు = ప్రతాపసింహుని ప్రథమపుత్రుడు.

సాతేశ్వరీదేవి = ప్రతాపసింహు నర్థాంగలక్ష్మి-పట్టచుహిషి.

భీమచాందు = శబరలోకసార్వభౌముడు. ప్రతాపసింహుని మిత్రుడు. స్వతంత్రుడు.

భిల్లుడు = సేవకుడు.

అక్కరు = మోగలుచక్రవర్తి. శిలీశ్వరుడు.

సలీము = అక్కరు కుమారుడు-యువరాజు.

మీర్జా అబ్దురహిమాను (ఖాన్ ఖాన్) = అక్కరు ప్రధానామాత్యుడు.

హరివిజయసూరి = జైనుడు-అక్కరు గురువు.

-- పఠ్వీరాజు = అక్కరు నాస్థానకవి-సేనాధిపతి.

ధనసేనుడు = గాయకసార్వభౌముడు.

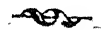
భగవాన్ దాసు-కున్వార్ మానసింహుడు-తోడరమల్లు-వీరబలుడు-

రాయసింహుడు-రాయశీలుడు-అబ్దుల్లా-షాబజుఖాన్-అసఫ్ ఖాన్-

ఖాసింఖాన్-మహబత్ ఖాన్-ఫరీదుఖాన్-ఫయాజి-

} మోగలు సేనాధిపతులు

అబుల్ ఫజల్-ఫెరిస్తా-బదోసీ-సూరిదాసుఅబ్దు-స్సమాద్ = కవులు, చరిత్రకారులు, చిత్రకారులు.

శ్రీ

కామేశ్వర్యనామః.

రాజావతాపసింహచరిత్ర.

పూర్వపీఠిక.

నాథాబ్జభవాదు లెవ్వని మృదు ♦ శ్రీపాదపంకేరుహ
ధ్యానానందరసాద్భిజేలి కృతకృ ♦ త్యత్యంబుః బ్రాహ్మచర్యం;
దా) నీహార నగాత్మజాప్రియుడు ని ♦ త్యానందుః డాలోగ్యవి
జ్ఞానశ్రీలిడి చంద్రశేఖరుడు వి ♦ శ్వంబెల్ల రక్షించుతన్.

1

సీ॥ అబ్జాతనయనుని ♦ యత్తవారితై న కలశపాథోరాశి ♦ గర్భమందు
వజ్రమాక్రికపంక్తి ♦ పరువని పరుపులై తేజరిల్లెడు మణి ♦ దీప్తమందు
రవిరశ్మి నిత చో ♦ రంగసీని కదంబ తరురాజవనము మ ♦ ధ్యంబునందుః
బ్రాభాతసూర్యప్ర ♦ భాభాసమానమా చితామణీ భద్ర ♦ సింహపీఠః

గీ॥ ద్రిదిశకోటి కిరీటసం ♦ దీప్త రత్నరాజి నీరాజిత పదాబ్జ ♦ యై జగంబుః
బాలనమొనర్చు మాయమ్మ ♦ బ్రస్తుతింతు రమ్యగుణధన్య శైలాధి ♦ రాజకన్య. 2

సీ॥ పుంజీభవించి యు ♦ ప్పొంగి శైలములు శృంగములై త్తి దివిని బ్రా ♦ కంగజనిన,
రంగదుత్తుంగ త ♦ రంగసంఘములతో నీరధి కలంగి ఘూ ♦ ర్ణిల్లుచున్న,
హోమకుండముల న ♦ హోరాత్రముల సూర్యశిఖిల నగ్ని తపంబు ♦ సేయుచున్న,
గులశైలములు పెల్ల ♦ గిలఁ బ్రభంజనుడు జృంభించి భీకరభాటి ♦ వీచుచున్న,

గీ॥ శబ్దగుణరూఢి నవ్యయ ♦ సరణి నభము విష్ణుపదమై తనర్చిన, ♦ వీసమైన
నేజనని శక్తిమాహాత్యు ♦ మెఱుంగ; వట్టి భవుని కొమ్మను మాయమ్మ ♦ బ్రస్తుతింతు.

సీ॥ ఏమహామహుడు సం ♦ స్కృతపాండితని గొప్పపర్వతంబని నుతుల్ ♦ వడయగలిగె!
నేఘనుం డాధ్రమం ♦ దెల్లపండితులచే దిద్దంతియనుచుఁ గీ ♦ ర్తింపబడియె!
నేసగ్ధనార్ణవం ♦ డెల్లెడఁ దర్కసింహుడటంచుఁ బెనుక్తీర్తి ♦ నొందగలిగె!
నేకభావిదుడు వై ♦ యాకరణుల నిట్టి ఘనుడు లేడచుచు వి ♦ ఖ్యాతిగాంచె!

గీ॥ నట్టి కందాల్లవంశ సు ♦ ధాంబురాశి చంద్రుడైన దాసాచార్య ♦ సత్తముండ
గురుడు దైవంబు; తత్పాద ♦ సరసిజములు స్వాంతమున నెంచువాడ న ♦ పారభక్తి. 4

మ॥ తనసాధుం డొనరించు సత్కృతుల కు ♦ తాహమ్మునక దోడుసే
యను గాంక్షించి సహస్రహస్తముల శి ♦ వ్యక్తేశ్వరి బోషింపనే
ర్చిన మత్సంగు మానినీతిలక మా ♦ “శ్రీరంగమాంబా మహా
జననీరత్నము.” గొల్తు నెల్లపుడు సా ♦ తూ దిందిరాదేవిగక. 5

మ॥ తనసౌజన్యము సజ్జనుల్ పొగడ ని ♦ త్యంబుక సదాచార వ
ర్తన మొప్పార, గురుండు దైవమగుచుక ♦ బ్రహ్మోపదేశాది పా
వనకృత్యంబులు నాకొనర్చిన ఘనుక ♦ బ్రహ్మతచారితు మ
జ్జనకుక వెంకటరామయార్య మదిలో ♦ సద్భక్తి భావించెదక. 6

గీ॥ “మాతృదేవోభవ” యటన్న ♦ మహితసూక్తి మఱువరానిది; నిరతము ♦ మజ్జననిని
దొడ్డముత్తైదువను మన ♦ స్తోయజమునఁ గొలిచెదను సుబ్బమాంబ స ♦ స్థానాకదంబ. 7

మ॥ నను గారామునఁజేర్చి యాంధ్రమున ‘నో ♦ నామాలు’ మెత్తిక్యతే
షనుపై నాంగ్లము నేరిపించి తనచా ♦ సర్వస్వ మర్పించి పెం
చిన కారుణ్యరసార్ద్రామానసుడు మా ♦ చిన్నయ్య ‘సంజీవరా
యని’ దుర్భాకకులాద్ధిసోముని మదిక ♦ ధ్యానితు నెల్లప్పుడు. 8

గీ॥ భారతీనాథు నపరావ ♦ తారములనఁ గావ్యజగము సృష్టించి లో ♦ కములు మనువు
నన్నయాది కవీంద్ర మం ♦ దారతరుల నాంధ్రభాషాగురుల నిత్య ♦ మభినుతొగుతు. 9

గీ॥ ప్రకృతితత్త్వరహస్య స ♦ ర్వస్వ మెఱిగి నవనవోన్మేషమైన ప్ర ♦ జ్ఞయుఁ దనర్పఁ
గృతులు విరచించి లోకోప ♦ కృతులు పెంచు నార్యకవికోటి నిత్యవి ♦ ద్వాధిగణము.

గీ॥ నూతనోజ్జ్వలమిచ్చు ప్రా ♦ భాత దక్షిణానిలము సోకఁగా మేడ ♦ వైన “టాడ్లె”
దొర రచించు రాజస్థాన ♦ చరిత్ర మెత్తి యొక్కనాడెను జమపుచు ♦ నున్న యపుడు.”

సీ॥ సంస్కృతాఖండ భా ♦ షాకావ్య సాహిత్య సామ్రాజ్య సర్వస్వ ♦ చక్రవర్తి,
యఖిలాంధ్రభాషా మ ♦ హాకావ్యవిరచన వ్యంగ్యవైభవ షట్ట ♦ భద్రకీర్తి,
బహుళవిద్యద్బృంద ♦ పరిషదర్చిత పుష్ప మాలా మనోహర ♦ మహితమూర్తి,
తేజుబునెఱపు జ్యోతి ♦ తిశ్శాస్త్రవిద్యాంగనా నవ్య రుచిర భా ♦ వానువర్తి,

గీ॥ శత శతవధాన హర్షితా ♦ స్థాన దత్త కనక జయఘటికా సింహ ♦ కంకణ రవ
ముఖితాశాంతసద్యశః ♦ పూర్తి సుకవి సింహవిరుండు వెంకట ♦ శేషశాస్త్రి; 12

క॥ చనుడెంచి నన్నుగని వందనమని వచియించి నిలువఁ ♦ దమ్ముడఁ రార
మృని కౌగిటఁజేరిచి చెంతను నేఁగూర్చుండుమన న ♦ తఁడు కూర్చుండెన్. 13

గీ॥ స్వాంతమునఁ బొంగి పొరతెడు ♦ హర్షభరము వికసిత ♦ ముఖాబ్జములపై న ♦ వెల్లివిరియ
మాటలాడితి మలపును ♦ మలపులేని కుశల సంప్రశ్నములఁగూర్చి ♦ కొంతతడవు. 14

చ॥ చిటుసగ వాస్యసీమ విక ♦ సింహగ పెంకటశేషశాస్త్రి “సో
దర! మును నన్నయాది కవి ♦ తల్లజు తెల్లపురాణసంతతుల్
సరస పదార్థ భావ గుణ ♦ సంభృతమై తగు మంచి శైలిలో
విరచన చేసియుండి రవి ♦ విశ్వజగన్నుతమై తనర్పెనున్. 15

క॥ పిదపఁ బురాణాంతర్గత విదిత వివిధకథలు గొనుచుఁ ♦ బెద్దన్నాడల్
పదునెనిమిది వర్ణనములు గదియించి రచించి రఖిల ♦ కావ్యశ్రేణుల్. 16

ఉ॥ కాలము కొంత యిప్పగిదిఁ ♦ గావ్యయుగంబుగ సాఁగె; దానిలోఁ
బూలవనంబు లయ్యమృత ♦ పున్సెలయేఱులు నిగ్గుటాణి ము
త్యాలబెడంగు మేఁగొడుగు ♦ లచ్చపు వెన్నెల సోగలో యనన్
జాలిన మేటికావ్యము ల ♦ సంఖ్యముగా జనియించె ప్రేల్పిడిన్. 17

ఉ॥ ఆవలఁ గొన్ని నాళ్లరుగ ♦ సంతట సంతట సారవంతమా
త్రోవలు తప్పి కాంతి చెడి ♦ దుర్గమ దుర్గములట్లు భీకరా
శీవిషమున్న పేటికల ♦ చెల్వినఁ గాననరాజి మాడ్కిఁ గా
వ్యావభులున్ వికాసగుణ ♦ మంతయుఁ గోల్పడె బీడువోపుచున్. 18

క॥ పెక్కామడ కొక్కఁడుగా నక్కడలిని గల్లు దీపు ♦ లట్టులు కైకెల్
చక్కఁగ లిఖించు వార్గల రికాఁలంబునను నొక్క ♦ రిగువురు పెద్దల్. 19

మ॥ ప్రతిభాపూజ్యులు వారువ్రాసిన మహా ♦ గ్రంథంబు లశ్వంత పు
ణ్యతమంబుల్ గద! వానిఁ నట్లునిచి య ♦ న్యగ్రంథముల్ చూచినన్
మితియో మేరయో యేమనన్ వలయు! స్వా ♦ మీ! వద్దు చాల్ చాల్ సర
స్వతికిన్ వాతలు పెట్టిన ట్లలరుఁ ‘బా ♦ పం శాంత’ మిప్పట్టునన్. 20

చ॥ యతులు వనాళిఁ, బ్రాసములు ♦ నాయుధశాలల, లక్షణంబు ల
శ్వేతతి, రసంబు వైద్యుకడఁ; ♦ బాకము వంటలలోన, నయ్యలం
కృతులు పడంతులగును, మఱి ♦ రీతులు రోతల, శయ్య మేడ, ని
ట్లతికిన కావ్యముల్ గనిన ♦ నయ్య! యెడల్ దహించినట్లగున్. 21

శా॥ ఈవిన్నాణము తెన్నియేని గలవా ♦ యీ యంశముల్ కొంతమే
 లై వర్తించు ముసల్లపండువది ముం ♦ దైయున్నదన్ మాడ్కిజె
 లై వీ విశ్వం బగలించుచున్నయది యా ♦ హా! గ్రాంథికగ్రామ్య భా
 మావాదంబు క్షణక్షణంబునకు హె ♦ చ్చున్ జూచ్చె నీవేళలో.

22

గీ॥ దేశమంతటఁ బాటు న ♦ దీమతస్థి వంటిదగు వ్యావహారిక ♦ భాష; దాని
 నచ్చటచ్చట దేశంబు ♦ నలముకొనిన మంచియును జెడ్డయును నాశ్ర ♦ యించియుండు.

ఉ॥ ఊరకభాషకేమిటికి ♦ నుత్తమ సంస్థితి గల్గు! దాన సం
 స్కారబలంబు గల్గి యథి ♦ కారము దాల్చిన ప్రాజ్ఞకోటి భా
 మారచనంబుఁ బూని కృషి ♦ సల్పినఁ గల్గెడి; రిక్తు లూనిన
 బారము ముట్టునే! గజము ♦ పైజవుడోలు ఖరంబు మోయునే!

23

క॥ అంతస్సాగములేక యవాంతరభాషలను గల్గు ♦ పదజాలములన్
 దొంతరగఁ గలుప బాసయుఁ గంతులు గలవాని మేను ♦ కైవడిఁ బాలుచున్.

24

క॥ కృమమునకు బాస లోనయి యిముడమి, బుధకోలులెల్ల ♦ 'నెవరికి వారే
 యమునాతీరే' యనుగతి భ్రమగొని దెసలకును విటిగి ♦ పారుదు రొకటన్

25

అ॥ సరసశబ్ద మిట్టి ♦ సబ్బండు బాసలోఁ దక్కఁబోవ దింక ♦ దమవికొన్ని
 తాల్లపాకవారి ♦ తప్పులు మఱికొన్ని యనఁగఁ దప్పుఁగుప్ప ♦ లై రహించు.

26

ఉ॥ భావకవిత్వ మొక్కడట; ♦ భావములేని కవిత్వమింక నాం
 ధ్రావనిఁగా దికేయవని ♦ నైనను గల్గునె! కల్గెనేని యా
 ప్రోవు కవిత్వమంచు బుధ ♦ పుంగవు లెతురె! యేటిమాటలో
 భావ మభావమా కవిత్వ ♦ ప్రాణములేని శవంబు గాదోకో!

27

ఉ॥ పేరెది యెననేమి మఱి ♦ పేరున యోగ్యత వచ్చునే! రసం
 బూరెను నట్టి కైతమది ♦ యుత్తమ; మనస్య మయోగ్య; మెల్లడన్
 సారభపూరముల్ దెసలఁ ♦ జల్లెడు తామరపూవుఁ జూచి యే
 పేరునఁ బిల్చినన్ గుణము ♦ వీసము హెచ్చునో! లేక తగ్గునో!

28

గీ॥ అలరుఁదేనెల మఱపించు ♦ పలుకుఁబొందు, పలుకుఁబొందుకుఁ దగినట్టి ♦ భావపుష్టి,
 భావపుష్టికే దగు రస ♦ నైభంబు, కూర్పు ధన్యుడె పోకవి ♦ కుంజరండు

29

చ॥ పరువడిఁ బద్యకావ్యములు ♦ వ్రాయుట మోటదనంబటంట, నా
 గరకత కెంతో లోపమంట, ♦ గద్యమొ గేయమొ సదృశోత్తర

- స్ఫురణను మించునంట, మఱి ♦ పాత్రము పెద్దదిగాఁగ నుండినన్
బరువంట, చిన్నిపాత్రములు ♦ నాడెముఁ గూర్చునటంట, వింటివే. 29
- సీ॥ భాషామహాదేవి ♦ వాహ్యాళి యొనరించు మానితనందనో ♦ ద్యానచయము!
సాహిత్యలక్ష్మి వి ♦ శ్రాంతి కేర్పఱచిన హాటక వివిధ సా ♦ ధాగ్రతతులు!
బహుళవిద్యాధన ♦ ప్రకరంబు నింప దీపించు భాండాగార ♦ సంచయములు!
బాగోగు బోధించి ♦ ప్రజ నుద్ధరించెడు విజ్ఞానసర్వస్వ ♦ వేశ్యవితతి!
గీ॥ పద్యకావ్యసమూహ సా ♦ భాగ్యగరిమ మిట్టిదని వివరింపఁగా ♦ నెవ్వఁ డోపు!
లోకకల్యాణ విజయ సు ♦ శ్రీకవివ్య పరిజాత ప్రసూనైక ♦ హరసమితి. 30
- గీ॥ ప్రకృతసారస్వతస్థితి ♦ వఱలునిట్లు; మాటవరుస కంటినిగాక ♦ మనకు నేల
దానిఁజర్చింప” ననుచు మం ♦ దస్మితంబుఁ గొలుపు నాతని వదన మేఁ ♦ గలయఁజూచి,
గీ॥ “పూర్వకాలఁపుఁ బాండిత్య ♦ పుంబ్రశస్తి కావ్యముల యున్నతాదర్శ ♦ శారవంబు
కొఱతవడ నిష్టపడనట్టి ♦ గొప్పసుకవి వగుట నితఁగఁ బరితాప ♦ మందె దీవు. 32
- చ॥ తల కొకబుద్ధి, బుద్ధికిని ♦ దగ్గ తలంపు, తలంపులోపలన్
వెలునడు భిన్నభిన్నగతిఁ ♦ బెక్కులు యోజన, లింక నేగతిన్
బలుపుర కైకమత్య మది ♦ పట్టు! స్వతంత్రత ముఖ్యమైనమై
నిలిచిన నేటికాలమున ♦ సిహితబోధ మెవండు చేకొనున్! 31
- చ॥ తెలివిగలట్టి బాలుఁ డొక ♦ తీటు పఠించుచు మాతృభాషలో
పలఁ దగుజ్ఞాన మొందెడు ప్ర ♦ బంధము లియ్యెడ నాలుగేనియున్
వెలువడ పెట్టిపాపమొకొ! ♦ నేర్పెడు విద్యయుఁజూడ, నూటికిన్
నలువదికన్నదక్కవ గు ♦ ణంబులు వచ్చిన వాడు నెగ్గెడిన్. 34
- గీ॥ వాలి వాల్మీకి కేమికా ♦ వలయు ననుచుఁ! నైక కైకసి చెల్లెలు ♦ గాదెయనుచుఁ!
గల్లం డాకుంభకణ్ఠుని ♦ కడపటికొడుకగుఁగదా! యని యడుగు వి ♦ ద్యార్థులుండ్రు. 35
- ఉ॥ క్రూరమృగంబు, వాడియగు ♦ కోఱలు, పెద్దది తోక, యాఢ్రికా
తీరవనంబులన్ దిరుగు, ♦ దీనిని మర్త్యులు పట్టలేరటం
చాఱవ “ఘరమున్” జదుపు ♦ నర్భకుఁ డొక్కరుఁ డావిభీషణున్
గూరిచి వ్రాసె; నెట్టులు ♦ కనుగొననేర్చెన విట్టిరోతలన్! 36
- క॥ ఇది యోతగఁజెప్పిన నున్నది; ప్రకృతము ననుసరిత; ♦ మస్కృత్యమం
దుదయించినట్టి కోరిక నిదె తెలిపెద నాలకిపు ♦ మీ! శ్రేష్ఠమొకన్. 37

గీ॥ సప్తసంతానములఁ బ్రశ ♦ స్తమయి ఖలముగాని దొకకృతి యన్న స ♦ త్కవులమాట
కలికి పదియాఱువన్నె బం ♦ గారుమాట రమ్యతరమైన రతనాల ♦ రాచబాట. 38

గీ॥ జ్ఞానంబునకు మూల ♦ సారమా నాత్మ కావ్యకవిత్వమని “వద్దు ♦ వర్త” నుడిపె;
సత్యంబునకు సౌఖ్య ♦ సంగంబు చేకూర్చఁ జాలిన కళ యంచు ♦ “జాన్స” ననియె;
నతుల సంగీతర ♦ సాత్మకంబయిన భావాలాపమనుచు “గా ♦ నైలు” తెలిపె;
బ్రతిభావిలాసంబు ♦ వాక్యదేహంబుఁ దాల్చిన రూపమనుచు ‘మె ♦ ల్లీ’ వచించె;

గీ॥ ‘హద్స్’ నాదిగ నెదఱో ♦ యాగ్లకవులు పద్యకవితకుఁ గల గౌర ♦ వప్రశస్తి
యట్టిదిట్టి దనంగ రా ♦ దని సహస్ర ముఖముల నుతింప విన మొకో ♦ పూర్వమంచు.

గీ॥ దేశభక్తియుతుంబు నీ ♦ తిప్పిబోధకము ఘనాదర్శమగు పద్య ♦ కావ్యమొకడు
సరసజనములుమెచ్చ ర ♦ సంబు హెచ్చ సృష్టిసేయంగ నిపుడు యో ♦ జించుమంటి.

⊕ క॥ విరచించునెడలఁ గల్పన పెరయకయును నతిశయోక్తి ♦ మెహందకయ్య

జరిగినది జరిగినట్లులు మెఱయుటచే దేశచరిత్ర ♦ మెప్పు వహించు.

41

గీ॥ అదిగా కార్యాచరము త్రిదశులకును బావనమగు ♦ దేశము; దాన

బాదలెడు నృపులు మహేంద్రుని మదిమెచ్చు సుపుణ్యవిభవ ♦ మాన్యతలందు.

⊕ Is it to be imagined that a nation so highly civilized as the Hindus, amongst whom, the exact sciences, flourished in perfection, by whom, the fine arts, architecture, scripture, poetry, music, were, not only cultivated but taught and defined, by the nicest and most elaborate rules, were totally unacquainted, with the simple art of recording the events of their history, the characters of their princes and the acts of their reigns. Where such traces of mind exist, we can hardly believe that there was a want of competent recorders of events, which synchronical authorities tell us were worthy of commemoration. The cities of Hastinapoor and Indraprastha, of Anbulwara and Somanath, the triumphal columns of Delhi and Chittoor, the shrines of Aboo and Girnar, the cave temples of Elephanta and Ellora, are so many attestations of the same fact. Nor can we imagine that the age in which these works were erected, was, without an historian. In the heroic history of Prithwi Raj, the last of the Hindu sovereigns of Delhi, written by his bard Chund, we find notices, which authorise the inference that works similar to his own, were then extant, relating to the period between Mahammad and Shahbuddin (A. D. 1000-1193) but these have disappeared

“Annals & Antiquities of Rajasthan.”

§ The splendour of the Rajput states however, at an early period of the history of that country, making every allowance for the exaggeration of the bard, must have been great. Northern India, was rich from the earliest times, that

౧॥ మేవాడరాజ్య ల ధీ పదాంభోజాత ములను గొల్చిన దక్ష ధీ పుత్రకుండు!
బాలగోవింద వి ధీ ప్రస్వామి శిష్యుడై తవిలి మ్రొక్కిన మేటి ధీ ధర్మమూర్తి!
స్వస్థరక్షాబంధ ధీ బద్ధుడై బూందీమహారాజ్ఞి సేవించు ధీ ననుగడమ్మ!
డభిలప్రహగణం ధీ బభినుతుల్ గావించు రామసింహుని రాజ ధీ రక్షకుండు!

గీ॥ తీవ్రరుజ పెచ్చు పెరిగి భాధించుచున్న ద్రుతియు మేవాడ విడబోని దొడ్లమగడు!
భరతఖండాభిమాని స ధీ త్పృభవతంస మాస్తమణి టాడ్లదొర నిత్య ధీ మభినుతింతు.

మ॥ సరసాశ్రేసర చక్రవర్తియును నా ధీ 'స్కాట్లండు' సువాసియన్
పరకారుణ్య రసార్ధి మానసుండు క ధీ ర్మల్ జేమ్సు టాడ్లదొర
డిగవై రెండగు నేడ్లు హౌందవమునం ధీ దింపార నుద్వోగి నై
చరియించె గిరులు బురంబులును రా ధీ జగ్ధానదేశమ్మరక.

43

portion of it situated on either side the Indus, formed the richest satrapy of Darius. It has abounded in the more striking events which constitute the materials for history. There is not a petty state in Rajasthan that has not had its Thermopylae or scarcely a city that has not produced its Leonidos. But the mantle of ages, has shrouded from view what the magic pen of the historian might have consecrated to endless admiration; Somnath might have rivalled Delphos; the spoils of Hind might have vied with the wealth of the Lybian King; and compared with the array of the Pandus, the army of Xerxes would have dwindled into insignificance. But the Hindus either never had or have unfortunately lost their Herodotus and Xenophon. If the moral effect of History depends on the sympathy it excites, the annals of these states possess commanding interest. The struggle of a brave people for independence, during a series of ages, sacrificing whatever was dear to them for the maintainance of the religion of their forefathers and sturdily defending to death, and in spite of every temptation, their rights and natural liberty, form a picture which it is difficult to contemplate without emotion. Could I impart to the reader but a small portion of the enthusiastic delight with which I have listened to the tales of times that are past amid scenes where these events occurred, I should not despair of triumphing over the apathy which dooms to neglect almost every effort to enlighten my native country on the subject of India.

"Colonel James Tod."

§ There is something magical in absence, it throws a deceitful medium between us and the objects we have quitted, which exaggerates their amiable qualities and curtails the proportions of their vices. I look upon Mewar as the land of my adoption and linked with it, the associations of my early hopes and their actual realisation, I feel inclined to explain with reference to her and her unmanageable children. "Mewar! with all they faults, I love thee still."

- ౧౧ ఊ॥ వీరసార్ద్రహా కథలు ♦ వీనులు సోక నమస్కరించి పూ
జారతి వీరుల గొలుచు ♦ సజ్జనుడౌటను రాజపుత్ర ధా
త్రీరమణాళి సత్కథలు ♦ రేయుబవల్ గడియించి యంగ్లభా
షా రమణీయకావ్యముగ ♦ శ్రద్ధమెయి రచియించె నాశంకుఁ.
- ౧౨ సీ॥ సర్వసన్నతము రా ♦ జస్థానదేశంబు మాతృదేశము మించి ♦ మహితభక్తిఁ
గొలిచి తద్దేశ వా ♦ సుల బాధువులపోల్కిఁ బ్రేమించుటను జేసి ♦ పృథ్వీజనులు

I dipped the middle finger of my right hand and made the tilac on his head. I then girt him with the sword and congratulated him in the name of my government, declaring aloud that the British government would never cease to feel a deep interest in all that concerned the welfare of Boondi and the young prince's family.

The mother of the young prince sent me by the hands of the family priest the bracelet of adoption as her brother, which made my young ward, henceforth my bhanji or nephew.

§ His annals of Rajasthan show the result of his administration as restorer of Rajputana. The people were deeply attached to him as Heber continues to observe "His name appears to be held in a degree of affection and respect by all the upper and middling classes of society, highly honourable to him." Speaking of Bhilwara which Tod had almost recreated, he says "It ought to be called 'Todgunge' but there is no need, for, we shall never forget him." The fact is, that the place was called Todgunge but the name was withdrawn at the instance of Tod himself. In the year 1822 after two and twenty years of service, eighteen of them spent among the Rajaputs of Western India and five as Political agent, Colonel Tod's shattered health called upon him imperatively to suspend his toils and quit the climate of India. But the ruling passion forbade him to proceed direct to the port of embarkation. In 1819, he had completed the circuit of Marwar, visiting, its capital, Jodhpur [via] Kumbhalnere thence returning by Mairtra and Ajmir to Udaipur. Next year, he visited Kotah and Boondi the latter of which he revisited in 1821 having received the intelligence of the death of his friend the 'Rao Raja Ram Singh,' who had left Colonel Tod guardian of his infant son, the prince of Haras. He returned to Udaipur in March 1822 and took final leave of the valley in June of that year. He proceeded across the Aravali to Mount Abo and inspected the wonders of that sacred place—and embarked for England at Bombay in the early part of 1823.

● The religious feelings of the Rajput will not permit him to see the axe applied to the noble peepul or unbrageous burr (ficus indica) without execrating the destroyer. Unhappy the constitution of mind which knowingly wounds religious prejudices of such ancient date. Yet, is it thus with our countrymen in the East, who treat all foreign prejudices with contempt, shoot the bird sacred to

పాశ్చాత్యుడైన నీ ధుటికి టాడ్డార రాజ పుత్రుడే యనుచు నీ మోదమంది;
రతమును రాజపు ధానికొకకుఁ బ్రాణములైన నిచ్చు చుండుమున మెలఁగె;
గీ॥ నమ్మహాత్ముండు వ్రాసెను గ్రంథమునందు వీరసతరంగములతో ధీరజలధి
కరణి మాధుర్యములు పెంచు చరిత్రలెన్నో కలవు కలవారియిండ్ల బంధుగారమట్లు. 43

శా॥ ఆ కన్యద్వయపావనంబగు చరిత్రంబు లందెల్లఁ గ
న్నాకై దివ్యరసాలవాలమయి నీ త్య న్యాయ సంపూరితం
బై కన్పట్టెడి నాపత్రికాపు చరిత్రం! బద్ధాని నే గోస్తనీ
పాకంబాపుగ నొక్క దొడ్డకృతిగా వ్రాయఁ బ్రయత్నించెదన్." 44

మ॥ అన "నీహంతులు వేదవాక్యము; లవ ధ్యంబిప్పు రాణాపత్రా
పుని గీర్తింపు; మతండు వీరజనతా పూర్వాభిగణ్యుండు; క
మ్మని నీకైతకు నమ్మహాప్రభుని ధర్మ శీరతుల్ హంతుకం
బునకు సౌరభపూరముల్ గలుపు సొంపు గాంచి వాసి గనున్." 45

the Indian Mars, slay the calves of the Bal and fell the noble peepul before the eyes of the native without remorse. He is unphilosophic, and unwise who treats such prejudices with contumely, prejudices beyond the reach of reason. He is uncharitable who does not respect them; unpolitic who does not use every means to prevent such offence by ignorance or levity. It is an abuse of our strength and our ungenerous advantage, over their weakness. Let us recollect who are the guardians of these fane of Bal, his Peepul and sacred bird (peacock) the children of Surya and Chandra and the descendants of the sages of yore; they, who fill the ranks of our army and are attentive though silent observers of all our actions, the most attached, the most faithful and the most obedient of mankind. Let us maintain them in duty obedience and attachment by respecting their prejudices and conciliating their pride. On the fulfilment of this, depends the maintenance of our sovereignty in India. But the last fifteen years have assuredly not increased their devotion. Let the question be put to the unprejudiced whether their welfare has advanced in proportion to the dominion they have conquered for us, or, if it has not been in the inverse ratio of this prosperity. Have not their allowances and comforts decreased?.....

For the good of the ruler and servant, let these be rectified. With the utmost solemnity I aver, I have but the welfare of all at heart in these observations. I loved the service. I loved the native soldier. I have proved what he will do, where devoted, when, in 1817, twenty two fire locks of my guard, attacked defeated and dispersed a camp of fifteen hundred men slaying thrice their numbers. Having quitted the scene for ever, I submit my opinion dispassionately for the welfare of the one and with it, the stability or reverse of the other. "Tod."

- క॥ అని ప్రోత్సహించుమఱి ననియెను వెంకటేశేశాస్త్రి; యేసంతః బ్రతా
పుని చరిత కావ్యరూపముగను వెలయుంపంగ వ్రాయఁ ♦ గా మొదలిడితిన్. 46
- క॥ ఉత్తమ మితివృత్తము! సముదాత్తము చిత్తూరుపురి! ప్ర ♦ తాపుడు ధీరో
దాత్తుడు! కైతము మెత్తని! దిత్తఱి మెత్తురని తలఁతు ♦ నెల్లబుధేందుల్. 47
- శా॥ నా ధారాళ కవిత్వమందుఁ గల వి ♦ న్నాణంబు లట్లుండ, నీ
గాధల్ కర్ణయుగంబుఁ బట్టుకొని యా ♦ కర్నించు లోకంబు; వి
ద్యాధుర్యుల్ విని చిట్టు బుస్సనక యా ♦ స్లాదిత్రు; విశ్వైక కీ
ర్యాధారంబులు రాజపుత్రస్థుల శౌ ♦ ర్యావార్యహేలాకళల్. 48
- శా॥ ఈపాత్రంబునఁ గొంచెమేనియు గుణం ♦ బెందేనిఁ బెంపొంద వ్రా
ఘాపీతంబది 'జేమ్ముట్లాడ్డు'దని లో ♦ కంబెంచి హర్షించుఁగా!
కేపట్టెన వికాసమూడి రసమొ ♦ ఱేఁ దక్కువైయున్న నా
లోపంబంతయు నాదిగాఁ దలఁపఁ గె ♦ లుకొ మోడ్చి ప్రార్థించెదన్. 49
- మ॥ వినమే మున్ను ప్రతాపునంతటి మహా ♦ వీరుడు లోకంబునన్
గనుపింపదని పూజ్యులెల్లఁ బలుకం ♦ గా; నట్టి రాజాప్రతా
పుని స్మరించెడుపట్ల నెట్లు కవనం ♦ బుకొ సాగఁగాఁ జేతువో
నిను సేవితు విరించిరాణి! సుమపా ♦ ణీ! వాణి! న న్నోమవే. 50
- సీ॥ రచించియుంటి వీ ♦ రమతీచరిత్రంబుఁ దిరుపతివెంకట ♦ శ్వరులు మెచ్చుఁ!
గృతియొనర్పితిఁ జండ ♦ నృపమాళికథ దేశచరితముల్ శోధించి ♦ సరసు లలరఁ!
దగఁగూర్చియుంటిఁ బ ♦ ద్మావతీవిజయంబు వీరంబు హాస్యంబు ♦ వెల్లి విరియ!
వ్రాసియుంటి సమగ్ర ♦ రామాయణము నాటకములుగా విబుధలో ♦ కములు పొగడ!
- సీ॥ నిన్ని యొకయెత్తు! మఱి ప్రతా♦పేంద్రుచరిత మొక్కయెత్తు! సుధారసంబాటుకుచుండ
నొక్కచూ పెక్కుడుగఁ జూచి ♦ యుద్ధరింపు శైలరాజేంద్రకన్య! నా ♦ జన్యధన్య! 51
- మ॥ జననం బందిన దాది యేడునెల ల ♦ స్మృజ్జేహసీమన్ విను
తన కల్యాణ దరస్మితప్రభలు ని ♦ త్యంబుకొ బ్రసాదించి దే
వుని సాన్నిధ్యముఁ జేరఁగాఁ జనిన మా ♦ త్పుత్రుండు కామేశ్వర
య్యన మత్పాణసమాను నేదలఁతు లో ♦ కాష్లాది సద్విగ్రహున్. 52
- స॥ కుమరగు ప్రేమ నొక్కలత ♦ కూసను గాచితిఁ జైత్రవేశ; న
య్యది యొడిగెక హోయల్ గులుకు ♦ నర్చిలిమొగ్గను; దానిఁ గాంచి నా

యెద మొలిచెన్ మనోరథము ధన్యుడై; గాలికి నూడి దేవి శ్రీ

పదముల రాలె మొగ్గ! యది ధన్యమే, తజ్జని ధన్యమాటచే.

53

ఆ॥ పూర్ణచంద్ర మూర్తి ధన్యుడై ధన్యమొంద నమరులైన వలవ ధన్యు సరియే!

యిచ్చినట్టి దేవుఁ డెత్తి కొంపోయినఁ బొగుల నేల! వగపు ధన్యుల నేల! 54

గీ॥ అవగుణంబులు మిగుల మా ధన్యుడేసి సుగుణములను వేయంత లె ధన్యుగనుజేసి

ప్రణయరతులైన నరుల దే ధన్యులజేతు వోవియోగమ! నీవృత్త ధన్యుత్తమంబు. 55

మ॥ జననీ! నీవు దయాసముద్రమవు! యు ధన్యుడై నీవేళలం

దన నేరీతిని గట్టపొట్టయిం యు ధన్యుడేల్పుఁగానుండు వా

సనులన్ నీవయి తీర్చుగా ననుభవిం ధన్యు నంతగుఁగాక! వ

ల్లన నే నెంతటివాడ! నాకెప్పుడు నీ ధన్యుజ్ఞుల శిరోధార్యముల్.

56

నీ॥ స్థిరమగు వానిలో ధన్యులమందగు చోట! జిరపుణ్యరతులు వ సింఘ చోట!

నాశమెప్పుడును గ నంగ బోవని చోట! నానందనిలయమై ధన్యులచోట!

వ్యాధు లించుకయును ధన్యుల సేయని చోట! సత్యంబు స్థాయిగా ధన్యులచోట!

గైవల్య లక్ష్మీకే ధన్యులంబగు చోట! జిత్తుంబునకు శాంతి ధన్యులచోట!

గీ॥ బ్రేమ యమృతరూపమున వ ధన్యులచోట! నామణిద్వీప రత్న సిం ధన్యులమున!

శ్రీభవానీపదంబుఁ జే ధన్యుల! గాన నేల నీకయి వగవ! గా ధన్యులమే! 57

గీ॥ జర నమలుచున్న యస్థిపంజరము నాది! యింక సుఖమొందఁ గల యాసలేందు లేవు;

మధుర దరహాస వదన వ ధన్యుల నీది మఱచిపోవుద మన్నను ధన్యుల రాదు.

నీ॥ కలశపాథోరాశి ధన్యులందు జనించు నలల బంగారు టు ధన్యుల లందు!

నలచతుర్దశలోక ధన్యులను బావనమాచుఁ దనరు మణిద్వీప ధన్యుల లందు!

గొడుగులు వంచిన ధన్యుల కదంబ వృక్ష వితాన శీతల ధన్యుల లందు!

శ్రీలఁ జెన్నారెడి ధన్యులచింతామణి భద్ర సింహాసనము పార్శ్వ ధన్యుల లందు!

ఆ॥ బాల కడలి చలువఁ దేలు తెమ్మెరలందు! నీడు లేని పసిడి ధన్యుల లందు!

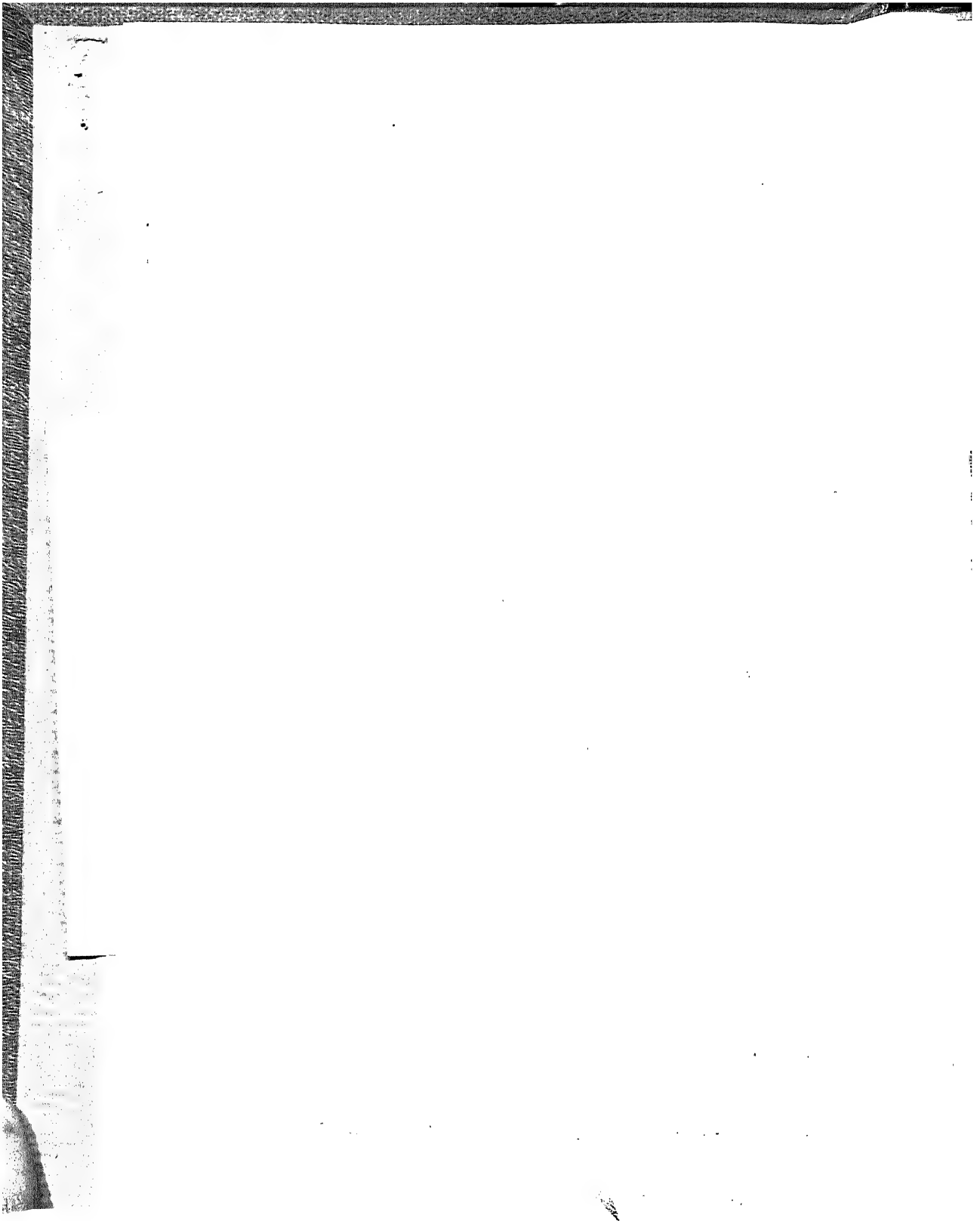
గౌరి లోకజనని ధన్యులమే! కామేశ్వరస్వామిఁ ద్రిప్పి కూర్చి నాద ధన్యుల గాక!

59

క॥ ఈమహానీయ గ్రంథముఁ గైమోడ్చుచు నంతము ధన్యుల గా నిచ్చెద నే

ప్రేమఁ బెనుప నోచని నా కామేశ్వరు నెత్తి పెంచు ధన్యులమే! కామేశ్వరీకా.

60

శ్రీ

కామేశ్వరైవ సము.

రాణాప్రతాపసింహచరిత్ర.

ప్రథమాశ్వాసము.

మత్తందుకమట్లు గుండ్రమయి వా డిక్ రెండుపాళ్ళొక్కపాల్
భూమిక్ నిండియు నూటునర్వదియుఁ గో ట్లక్ మర్త్య లొప్పారఁగా,
వ్యోమంబంటు సగాధిరాజ నివహం డుల్ మీఱ, విశ్వంబు శో
భామూల్యస్థితి నొప్పు నీశ్వరు సనం డై శ్వర్యముల్ చాటుచుక్.

సీ॥ కాంచన శృంగ భా డగము కిరీటముగాఁగఁ! గాశ్మీర మాస్య పం డకజము గాఁగఁ!
సింధుగంగానదుల్ డచేదోయి గాఁగఁ! నార్యాస్తరదేశం బు డరంబు గాఁగఁ!
వింధ్యాచలేంద్రంబు డబెడఁగు మధ్యము గాఁగఁ! శాతమి కనక మే డఖలయుఁ గాఁగఁ!
మలయసహ్యాద్రు ల డద్దులు గాఁగఁ! సింహశబ్దీప మంభోరుహ డవీతి గాఁగఁ!
గీ॥ లవణ రత్నాకరము సరః డప్రవరమగుమఁ జెలఁగు భారతదేశ ల డష్ట్రీ సమగ్ర
భాగ్య సౌభాగ్య విగ్రహ డప్రాభవమ్ము లిట్టివని వివరింపఁగా డనెవరి తరము! 2

శా॥ జానొందక్ బహుశాంబు పూరము వనా డశా శంబశల్ నింప, స
సౌనీకంబు సమృద్ధమై యెదిగి భా డగ్యసూక్ష్మి హెచ్చింప, ల
ష్ట్రీ నిత్యోత్సవ మందిరంబయి తన డరెక్ విశ్వ సర్వోన్నత
స్థానం బుది సమస్త వైఖిగుల రా డజస్థాన మవ్వేళలో. 3

సీ॥ ఇట్టి రాజస్థాన డమెపుడు స్వతంత్రులౌ జనపాలమణుల పా డలనము నొందు
దేశంబు లిరువది డదీపింప వెలుగొందు; వానిలో నెల్ల మే డవాడ దేశ
మగ్రగణ్యము; దాని డయధిపతి యగువాని 'రాణా' యని జనులు డప్రస్తుతింతు;
రతఁడు మతాధిప డత్యమున నెల్లరకు జగద్గురుండగుచు వి డఖ్యాతిఁ గాంచు;
గీ॥ నగరములలోనఁ గాశికా డనగర మట్లు చిరయశము గాంచుఁ జిహ్నూరు డపురవరంబు;
నచటి రాణాయ నందఱ డనగ్రపూజ్యుఁ! డెల్ల సురలందుఁ గాశి వి డశ్వేశు మాఙ్గి.

- ౧ సీ॥ హారావళి పర్వ ♦ తావళి విడివిగా నిండ్ర నీల శిలల ♦ నీను చుండ!
 సాంబారు లూసీ వి ♦ శాల ప్రదేశముల్ సహజమా లవణం బొ ♦ సంగు చుండ!
 గను లెల్లడల మర ♦ కతములు రత్నముల్ సావీరమును మంచి ♦ స్ఫటికములు,
 జంద్రకాంతశిలలు ♦ స్వర్ణ రాప్యంబులు నెడతెగకయె యెప్పు ♦ డిచ్చు చుండ!
 సీ॥ భాగ్యము లొసంగి యేలిన వారి యిండ్లు బంగారు గొండలట్లు సేయంగఁ గలిగి
 'రత్నగర్భ' యటన్న సా ♦ ర్థకవంబుఁ బడసి మేనాడదేశంబు ♦ పడిధవిల్లు.
 శా॥ ఆవిశోన్నత పుణ్య వైభవ యశో ♦ హారాళి హారావళి
 గ్రావోత్తంసము తూర్పునన్ సరసిజా ♦ రామంబునన్ బొల్చు ల
 క్షీవామన్ బలె రాజధానియగుచున్ ♦ జిహ్వాద్వారం బొప్పగా
 మేవాడ్ దేశము వీరఖండమగుచున్ ♦ మించున్ ధరాస్వర్గమై.
 ౨ సీ॥ సచరాచర ప్రపంచ ♦ చహ్నిణమగు సూర్యభగవానుఁ డాదిమ ♦ వంశకర్త!
 త్రిజగతీ ధానుష్క ♦ వీపకుండయిన రాముని సుతుండు లవుండు ♦ మూలపురుషుఁ

§ The tin mines of Mewar were once very productive and yielded, it asserted, no inconsiderable portion of silver, but the caste of miners is extinct and political reasons, during the Mogul domination led to the concealment of such sources of wealth. Copper of a very fine description is like wise abundant and supplies the currency. Soorma or oxide of antimony is found on the western frontier. The garnet amethystine quartz, rock crystal, the chrysolite and inferior kinds of emerald family are all to be found within Mewar, and though I have seen no specimens decidedly valuable, the Rana has often told me that according to tradition his native hills contained every species of mineral wealth.

Such the pride of these small Kingdoms in days of yore and such their resources, till reduced by constant oppression. But their public works speak what they could do and what they have done; witness the stupendous work of marble and its adjacent causeway, which dams the lake of Raysumund at Kankarowli and which cost upwards of a million. When the spectator views this expanse of water (the Royal sea) on the borders of the plain; the pillar of Victory towering over the plains of Malva, erected on the summit of Chitor by Rana Mokul, their palaces and temples in this ancient abode, the regal residence erected by these Princes when ejected, must fill the observer with astonishment at the resources of the state. They are such as to explain the metaphor of my ancient friend Zalim Singh who knew better than we, the value of the country; 'every pinch of the soil of Mewar contains gold.'

"Annals of Mewar."

⊗ These are styled 'Ranas' and are the elder branch of Sooryavansi or 'Children of the Sun.' The Hindu tribes yield unanimous suffrage to the prince of Mewar as the legitimate heir to the throne of Rana and style him 'Hindu

- డల యగస్త్యశ్రీమః ధ్యాత మాబూగిరి నేకలింగేశ్వరుం ధ్యాయైవ!
- మతిపావనము లయో ధ్యా వల్లభీ సీమ లాదికాలము నాటి ధ్యాతవత్తు!
- సీ॥ లాశిలాదిత్య కనకసే ధ్యా రాజ రాజ పరమేశ రణ విహార పతిష్ఠ
ఖండఖండంత నగర వి ధ్యాతిహేతు వట్టి మేవాణ్ణుపుల నెన్న నలవి యగునె! 7
- మ॥ సమమై యొప్పు విశాల శైల శిఖర స్థానంబున రాజపు
త్రమహీకాంతకు వజ్రభూషణమటుల్ రాణించు జిహ్మారు సు
ద్రముమధ్యంబున గోటలేడు కొమరొం డక్ష బైకి గన్నట్టు చు
గ్గమ లంకాపుర పూర్వవై భవము జో కల్ జ్ఞప్తికిఁ చెచ్చుచుక. 8
- సీ॥ ప్రక్కప్రక్కన బదిబండ్లు వరుస గాఁగ నరుగ ననువైన వై శాల్య మతిశయిల్లు
నహిత దుచ్ఛేదమగు గోడ లలరు కోట లేడుచుట్లు చిత్తూర్పురి కెఁగి యును. 9
- * సీ॥ విఘ్నేమాగ్ములతో! విధుల తుద నొప్పు శివకేశవాలయ క్రేణి తోడ!
నారామములతోడ! నవరంజి దాసిన సముదార భవనాంగ గములతోడ!
జతురంగములతోడ! నతివిశాలంబైన వివిధాయుధాగార వితతి తోడ!
మణివిత్తకలతో! మధుర నానాభాతి ఫలమహిమ మా కదం బకము తోడ!
- సీ॥ సౌధముల తోడ! బహుసరఃస్సమితి తోడ! రచ్చగమి తోడ! వారి యంత్రముల తోడ!
భరత ఖండైక లక్ష్మీ ని వాసభూమి నగరమాత్రంబై చిత్తూరు నగర వరము!

Soorag' or Sun of the Hindus. He is universally allowed to be the first of the 'thirty six royal tribes,' nor has a doubt been raised respecting his purity of descent.

(Succeed)

"Annals of Mewar."

It is well known that the Rajas of Udaipur are exalted over all the princes of Hind. Other Hindu princes before they can succeed to the throne of their fathers must receive the Khuska or tilac of regality and investiture from them. This type of sovereignty is received with humility and veneration.

"Lakshmi Narayana Shufcek Arangabad."

* Chittor is within the grasp of no foe, nor can the vassals of its chief know the sentiments of fear. Its towers of defence are planted on the rock nor can their inmates even in sleep know alarm. Its kotars are well filled and its reservoirs, fountains, and wells are overflowing. There are eighty four bazars many schools for children and colleges for every kind of learning, many scribes of the Beedur tribe and the eighteen varieties of artisans. Of all, the Ghelote, is the sovereign, served by numerous troops both horse and foot and by all the thirty six tribes of Rajputs of which he is the ornament. Of all the royal abodes of India none could

మ॥ పనితాళీలము నిల్ప శత్రువులఁ ద్రుంఁ ♦ షక్ నేడు చిహ్నారు ద
 ప్పిన నీలోకము శూన్యమంచుఁ గరముల్ ♦ వేయెత్తి ఘోషించెనో
 యన సూర్యధ్వజకోటు లెల్లడ సహ ♦ సాగింశుల్ పిసాళించి స
 ర్తనమాడుక మృదులానిలంబు తమమీఁ ♦ దక్షిణాంశ హేలాగతిన్.

11

సీ॥ నవ్యనేర్పకమున్నె ♦ క్రొవ్విన రిపుకోటిఁ బాటాగఁ దోలి న ♦ వ్యంగ నేర్పు!
 కూర్చుండుటకుమున్నె ♦ క్రోధోగ్ర శత్రు వక్షో దేశమెక్కి కూ ♦ ర్చుండ నేర్పు!
 నడువకమున్నె చం ♦ డ విపక్ష మకుట సంతతులఁ బాదము లుంచి ♦ నడువనేర్పు!
 పరువులెత్తకమున్నె ♦ పరిపంథితతి నొంచి తఱుముచు వెనువెంటఁ ♦ బడవనేర్పు!

గీ॥ రాడుటకుమున్నె ఘోర ర ♦ ణాంగణముల నరిశిరంబులతో బంతు ♦ లాడ నేర్పు!
 కార! చిహ్నార్పురి జనించి ♦ నట్టివారు శైశవము దాటుటకు మున్నె ♦ శౌర్యమహిమ!

శా॥ ఇంద్రప్రస్థము గాదు! ద్వారకయుఁ గా! ♦ దే కాశియుఁ గాదు! ని
 స్తంద్ర) ప్రాభవ క్షీర్తి శోభిత మయో ♦ ధ్యా పట్టణంబేని గా!
 దింద్రోపేంద్రసమానులౌ నృపులు తా ♦ మేలంగఁ జిత్తుర్ మహ
 సాంద్ర శ్రీలను గుత్తుక గొనిన యా ♦ చందంబు దీపించెడున్.

13

సీ॥ హరిత మాసింద్రు పా ♦ దాబ్జాతయుగళికి శిష్యుడై శుశ్రూష ♦ చేయఁగలిగె!
 వ్రాఘ్యులైంబు తాపసు కూర్మిఁగని ద్విధారా ఖడ్గమును బొంది ♦ రాణ మెఱు సెన్
 బ్రతుకుల గెల్చి 'భా ♦ రత సూర్యు'డనియు 'విశ్వపతి' యనియుఁ గీర్తి ♦ పడయఁగలిగెన్
 'ఖండహా రిస్పహాన్' ♦ 'శాఫరి' స్థానాది స్లేచ్చ సీమల గెల్చి ♦ మెప్పుగాంచె!

గీ॥ వందలకుఁబైనఁ బుత్రులఁ ♦ బడసి సూర్యవంశమును నిల్పి సౌభర్య ♦ పర్యతమునఁ
 దపము గావించి ముక్తికాం ♦ తను వరించె! 'బప్పురావు' మేవాడ్కూప ♦ వంశకర్త. 14

సీ॥ తమ యువనదుల సు ♦ తతుల్లెల్ల వెండిరేకులు వోలె నెల్లడ ♦ నలము కొనఁగ,
 జహ్నుకన్యా సింధు ♦ సలిల పూరములు సారథఁ గూర్చ, బం ♦ గారు పండు
 రసఖండమై, పచ్చ ♦ రా బయలుల మాడ్కి లలిత సస్య శ్యామ ♦ లంబు నగుచు,
 విడికెడు చోటైన ♦ వెలిబోవ నట్టి యార్యావర్త బహుళ భా ♦ గ్యాంక కథలఁ,

compete with Chittor before she became a widow. Near the temples are two reservoirs built of large blocks each one hundred and twenty five feet by fifty feet wide and fifty deep, said to have been excavated on the marriage of the "Ruby of Mewar" to Achil Keechie of Gogrown and filled with oil and ghee which were served out to the numerous attendants on that occasion.

"Tods' Rajasthan Vol. II"

గీ॥ జెవులు చిల్లులుపోఁ బార ♦ సీక యవన ఖాండహా రిస్పహను బా ♦ గ్లాడు మొగలు
గజ్జుపతులు మిడుతదండు ♦ క్రమ్మినట్లు దాడివెడలిరి తండోప ♦ తండములుగ. 15

గీ॥ ఎనిమిదవ శతాబ్దారంభ ♦ మనఁ గలీపు 'వాలిడు' తొలుత ఖాసిముఁ ♦ బంపె; నతఁడు
సింఘదేశమ్ము దాటి కా ♦ శీపురంబువఱకుఁగల సీమలన్నియుఁ ♦ బాడు చేసె. 16

మ॥ ఒక బాగ్లాడు సరేంద్రచంద్రుఁడు "కలీప్ ♦ ఓమార్" అబుల్ హను సే
న కథీశు బానరించి హైందవముపై ♦ నక బంపఁగా దూరమెం
చకయే యామడ యధ్ధగా నడిచి రా ♦ జస్థానముజేరి భూ
పకులారణ్యములక దహించె నతఁడు ♦ వైశ్వానరప్రక్రియ. 17

గీ॥ అతని నజమీరు 'తారాగృ ♦ హా'ధిపతియుఁ దొడరిమడిసె దూలారావు! కొడుకునత్తు
వర్షముల లాటుఁ డరిఁగూల్చి ♦ వానివెంట నరిగె నభిమన్యుపై చేయియన జగంబు.

సీ॥ లాటసింహుఁడు మహా ♦ గ్రాటాపనిధియాయ నజరామరబై న ♦ యశముఁగాంచె;
జోహాను లా బాల ♦ శూరుని విగ్రహంబులు రచింపించి దే ♦ పుని విధానఁ
బ్రతివత్సరము భక్తి ♦ వఱల జ్యేష్ఠద్వాదశీదినమందుఁ బూ ♦ జించు చుండు;
రాలాటుఁ డనిచేయు ♦ నపు డున్న కాలిగజ్జెల నెల్లజనులు ద ♦ ధ్వించిపోడు;

ఆ॥ రాదినంబునుండి ♦ యిదిసంబునకుఁ జోహాణకులంబువార ♦ లాత్మజులకుఁ
గాలిగజ్జయలను ♦ గట్టరు; లాటునియెడల వారిభక్తి ♦ యెట్టి దొక్క! 19

సీ॥ భాగ్యసాభాగ్య సం ♦ భావ్యముల్ సింఘఘూర్జరదేశములను వ ♦ ర్తకముపెంప
'పైగ్రిన్' నదీ కృషి ♦ టపవిశ్రమైన 'యరాబియా' పాలించు ♦ రాజులోక
మణి కలీప్ ఉస్మాను, ♦ మఱి కలీప్ ఆలి, యేశీదు ఖొరాసాను ♦ క్షీతిపమాళి,
యబ్బుల్ మలీకు సై ♦ న్యసముద్రములను బొంగించి హైందవమును ♦ ముంచి తేల్చి;

గీ॥ రటుపయిని "హరూ ఆల్ రాజ్చి"దను కలీప్ అరాబియా మొదల్ కాశిపర్యంతమేలె;
నవ్వల "సెబాక్త జను"వచ్చె! ♦ నతఁడు ప్రళయభైరవుని మహమ్మదుఁడెచ్చె! వానికొడుకు.

మ॥ తడవించేనియులేక వీరభటసం ♦ తానంబు తన్నొల్చి మె
బడిరా సింఘనదిక దరించుచు మహా ♦ మృద్ గజ్జ గజ్జీవిభుం
డడువుల్ గాల్చుచు భస్మము సలుపు దా ♦ వాగ్ని క్రియ బొంగుచు
దుడిచె భారతదేశ పట్టణము లం ♦ దుగల్గు సర్వస్వము. 21

మ॥ కడుసాభాగ్యము గల్గు రాష్ట్రముల వం ♦ కక సుంత కన్నెత్తి చూ
డఁడు; బంగారము పండు నేలలను జూ ♦ డం డట్టె పేర్పాసిగాం

చెడు దేవాలయలింగముల్ పెటికి గ ధీ సాధనందోహ మె
క్కెడు సోపానచయంబుఁ చేసె విహితుల్ ధీర్వింప వేధంగులన్.

మ॥ అనయోత్సాహముతో మహమ్మదు చలం ధీ బారంగ సారాష్ట్రముం
దున విచ్చేయుచు సోమనాథపురమం ధీ దుర్గ సోమనాథేశ్వరా
దినిలింప ప్రకర ప్రపూజ్యమగు జ్యోతిర్లింగ సంఘాతమున్
దునియల్ చేయుచు ద్రవ్యరాసులను దొం ధీ తుల్ దొంతులున్ జేకొనన్.

సీ॥ భువనవీరసమూహ ధీ మున మేటి యితఁడంచు యశ మొందంగనిన మ ధీ హాభుజాం
కొండపల్లెను మార్చి ధీ గొప్పసామ్రాజ్యసంస్థగఁ జేయు రాజతం ధీ త్రజ్జ మాళి!
కన్నకొడుకునైనఁ ధీ గడికండలుగఁ జీల్చి ధర్మంబు నిలుపు ను ధీ దారబుద్ధి!
విశ్వకథాశాల ధీ వెలయించి దేశదేశముల విద్యనునించు ధీ జ్ఞానమూర్తి!

గీ॥ కవుల పాలిటి ముంగిటి ధీ కల్పకంబు! విగ్రహారాధనముపైన ధీ పెగటువలన
గజనిమహమ్మదు దండెత్తె! ధీ గాకయున్న నంతవాఁడెట్లు జనహింస ధీ కనుమతిం.

గీ॥ ఇటుల పండ్రెండుమాల్లు దం ధీ డెత్తి వచ్చి ధనకనకవస్తుతఁ గొని ధీ చనుటకాని
భరతఖండంబు శాశ్వత ధీ వాసముగను జేయఁదలఁపక నిజసీమఁ ధీ జేరుకొనియె.

ఉ॥ ఆ కడగుండ్లు తీటి భర ధీ తావని కొంతకుఁ గొంత కోల్పోనన్
బాకయమున్నె వేఱొక రి ధీ పుండు మహమ్మదు పేరివాఁడు ఘో
రీకులుఁ డాత్మవాహినులు ధీ క్రిక్కిరియంగను గోరుచుట్టుపై
రోకటిపోటునాఁ బ్రళయ ధీ పుద్రునికై నడి వచ్చె నుద్ధతిన్.

శా॥ ఆకాలమ్మున సార్వభౌముఁడయి యా ధీ ర్యావర్తమున్ బృథ్వీరా
జేకచ్ఛత్రముగాఁగ నేలె; నతఁ డ ధీ య్యింద్రాత్మజుఁబోలె ను
శ్రీ కల్యాణపరాక్రమోన్నతుఁడు; ఘో ధీ రీవంశజుఁ దాఁకి చీ
కాతై పాటఁగఁజేసెఁ దత్ప్రబల సే ధీ నానీకమున్ బల్కురున్.

గీ॥ చేరి హమ్మిర-గుభీర ధీ సింహస్థపులు 'కాకసన్' పర్యతమునుండి ధీ కాశిదాంక
నూటయెనమండ్రు షీతిపులమాటమాత్రఁ బిలిచికొనివచ్చి పృథ్వీసుఁగొలుతురెప్పు

మ॥ అతితేజోబలధాముఁ డాసమరసిం ధీ హమ్మిరతేంద్రుండు వం
దిత నానాజనపాలలోకుండగు పృ ధీ ధీర్భర్తకున్ సోదరీ

● Samarasimha proceeded to Delhi. His arrival at Delhi is hailed with songs of joy as a day of deliverance. Prithwi Raj and his court advanced seven miles to meet him and the description of the king of Delhi and his sister and the chiefs on either

పతి, వజ్రాయుధకోటి మ్రొంగంగల మే ♦ వాడేదేశ రాహుత్తులుక
గృతహస్తల్ దనుగొల్పి వచ్చె నని కే ♦ కీభూత చేతన్ముడై.

29

గీ॥ భరతఖండంబు నాకొమిం ♦ పంగఁ దలచి యేడుమాటులు ఘోరి దం ♦ డెత్తి వచ్చె;
మఱియును బావయును దారుమారు చేసి యతని వెనుకకు నంపించిరాటుమాన్లు.

సీ॥ 'త్వార్వౌశ సంజాత ♦ భరణీతలేశ్వరుల్ పూర్వ మింద్రప్రస్థ ♦ పురిని సార్వ
భౌములై యేలి; ర ♦ వ్వారిలోన ననంగపాలుండు కడపటి ♦ వాఁ; డతుండు
పుత్రసంతతి లేక ♦ పుత్రకలను నిర్వరను గాంచె; మొదటి దా ♦ నిని గనూజి
బీజపాలునకును ♦ బిడపటి దాని సోమేశున కజమీరు ♦ దేశ పతికి

గీ॥ నిచ్చె; వారికి జయచంద్ర ♦ పృథ్వివిభులు గలిగి; రయ్యనంగుండు కొంత ♦ కాలమునకు
వ్యాధి పీడితుడగుచు ని ♦ జాత్యజలను మనుమలను బిల్చుకొని చెంత ♦ నునిచికొనియె.

గీ॥ ఒక్కనాడు పట్టాభిషే ♦ కోత్సవంబు జరుప సామంత నృపుల నం ♦ దఱను జేర్చి
యాయ్యనంగుండు "ధిల్లి సింహాసనంబు నెక్కుమ"న నెక్కి కూర్చుండెఁబృథ్వియపుమ.

సీ॥ 'ఇరువుర మేము చా ♦ హితులమైయుండు! మప్పనెల్లెండ్రోకు ♦ నాత్యజలము!
పదియు నెన్నిది యెండ్ల ♦ ప్రియమందున్న నక వదలి యెనిమిదేండ్ల ♦ బాలుఁ బృథ్వి

side who recognize ancient friendship is most animated. Samarsi reads his brother-in-law an indignant lecture on his unprincipely inactivity and throughout the book divides attention with him.

In the planning of the campaign and march towards the Caggar, to meet the foe. Samarsi is consulted and his opinions are recorded. The bard represents him as the Ulyses of the host; brave cool and skilful in the fight, prudent wise and eloquent in council, pious and decorous on all occasions; beloved by his own chiefs and revered by the vassals of the chohan. In the line of march no augur or bard could better explain the omens, none in the field could better dress the squadrons for battle, none guide his steed or use his lance with more address. His tent is the principal resort of the leaders after the march or in the intervals of battle, who were delighted by his eloquence or instructed by his knowledge. On the last of three days desperate fighting Samarsi was slain together with his son Calyan and thirteen thousands of his household troops and most renowned chieftains. His beloved Pritha, on hearing the fatal issue, her husband slain, her brother captive, the heroes of Delhi and Chittor 'asleep on the banks of Caggar' in the wave of the steel, joined her lord through the flame.

"Annals of Mewar."

- సింహాసనాసీనుఁ డ జేయు టధర్మ! మీతని యధికార. మే డ ననుమతింప!
 నాక్షేపణ మొనర్తు” డ నని ధిక్కరించి యాజయచంద్రుఁ డేగె నా డ సభను హించి
 గీ॥ యతనితోడ నాబూపర్వ డ తాధికారి వ్యాఘ్రరాజేంద్రుఁడును బట్ట డ తాధినాథి
 డసమబలుఁడు భోభాభీముఁ డ డాక్షిణంబ కదలిపోయి రాస్థాన రం డ గంబు వదలి
 నీ॥ తుహినాద్రి నుండి సే డ తువుదాకఁ దనరు నఖండ భారతఖండ డ మండలంబు
 సకల మేకచ్ఛత్ర) డ సామ్రాజ్యముగ ధరిత్రీ రాజ్యమేతఁ బృ డ భీష్మపాలుఁ!
 డామహావీరుని డ యసమ సంగ్రామ జయంబు సామంత ధ డ రాధిపతుల
 పౌరుష విక్రమ డ ప్రాభవంబులు ధర్మసంస్థాపనాచార్య డ చతురతలును
 గీ॥ జంద్ర భట్టారక సుకవి డ చక్రవర్తి వ్రాయు శతసహస్రాధిక డ గ్రంథమందు
 రససమృద్ధిని బర్వ ప డ ర్వంబునకును జీవకళ లుట్టిపడఁగ రం డ జిల్లుచుండు!
 చ॥ అమిత విశాలమై సిరు ల డ సంతముగాఁ దగి కాన్యకుబ్జరా
 జ్యము మును దక్షిణాపథము డ నందును వ్యాకన మొందె; రాజసూ
 యము సలధర్మసందనుని డ యవ్వల నీజయచంద్రుఁ డొక్కఁ డు
 కుమిగిలి చేయనేర్చె నృప డ కోటి యొనర్ప సమస్త కార్యముల్.
 గీ॥ అద్భురము చేసి యతఁడు ని డ జాతృజాత పరిణయ మొనర్పఁగా స్వయం డ పరము చా
 సకల దిద్దేశవర్తి రా డ జన్మలకును బంపె నైవాహి కాహ్వాన డ పత్రములను.
 నీ॥ తనకెకా దింక భూ డ స్థలి రాజులకు నెల్లఁ బెద్దయూ రారాజు డ పృథ్వీరాజు
 మాళి కాహ్వాన మం డ పమి యట్టులుండ, నావిభు విగ్రహము రచిం డ పించి, సేవ
 కుని మస్తులిడి, తీసి డ కొనిపోయి యాస్థానమున మహాద్వారంబు డ ముంగల నిడఁ!
 నాస్వయంవరమున డ కరుగుదెంచిన సర్వభూమిశ్వరులు ద్వార డ నీమ నిలువఁ
 గీ॥ బడిన యాతనిఁ జూచి సంత్రమముభయమునొంది గుసగుసల్ వోపుచునొదిగియొండ
 కూరుచుండిరి; మందార డ హారముఁ గరమంబుఁ గొనివచ్చె సంయుక్త డ యచటి కపుడు.
 మ॥ విమతుం డాజయచంద్రుఁడుకొ సృపుల వే డ ద్వేజ్ఞ నిరూపించి వా
 రి మహానైభవ ముగ్ధుడింప విని నీ డ రేజాస్య కన్నెత్తి చూ
 డమి నుద్వోగులఁ జూపె; గాంధయును దాఁ డ టజొచ్చె; నాస్థానరం
 గమునం దందఱఁ జూపెఁ దండ్రీ; సతీయుఁ డ గాంక్షింపలే దెవ్వరికొ.
 మ॥ పెనుకోపమ్మున మండి యాతఁడు సుతక డ బృథ్వీశు బింబుబు త్రో
 వను నేల్వట్టియు నీడ్చుకొంచరిగి “నా డ బం టితనికొ జూడు; మీ

మృగజాతుగూడు" మటంచుఁ ద్రోయఁ జెలియున్ ♦ మందారహారంబు వే
సి నమస్కారము చేసి నిల్చె నెదురన్; ♦ సిగ్గంతలోఁ బైకొనెన్.

39

మ॥ సుమహారంబు గళంబునన్ బడిన య ♦ చోచ్చి విగ్రహం బట్టె మ
ధ్యమనన్ ప్రీలుచుఁ బృథ్వీరాజతిలకం ♦ బావిర్భవం బంది య
కొఱమఁ జేతన్ గొని యశ్వ మెక్కి "యిడిగో ♦ కొంపోవుచున్నాడ! ధై
ర్యము మీకుండిన నన్నుఁ దాఁకు"డని చే ♦ రన్ బోయె ఢిల్లీపురిన్.

40

మ॥ 'సమరోర్వీతల ఫల్గునుం డితఁడనన్ ♦ సత్కీర్తి దిగ్దేశ భా
గములం దల్లిన యామహాప్రభుని దాఁ ♦ కన్ ధైర్యముల్ లేక యె
ల్ల మహీంద్రుల్ తల లట్టె వంచుకొని యిం ♦ డ్లకజేరి; రా తోక దొ
క్కు మహాహీన్ బలె నక్కనూజిపతియున్ ♦ గ్రుద్ధాత్ముఁ డయ్యెన్ గడున్.

41

గీ॥ ఎందఱనొ యాశ్రయించి యెఁన్నెన్నొ గతులఁ గుట్రలు కుతంత్రములు పన్నిఁకొటియిత్తు
ములను జయచంద్రుఁ డొనరించిఁఫలముగానఁడరులు బెగఁడొందఁ బృథ్వీంద్రుఁడవనిసేలె

సీ॥ ఇంకొక్కమాటు దం ♦ డెత్తిరా జయచంద్రుఁ డర్థించె ఘోరీమ ♦ హమ్మదు విభు!
నావార్త విని యసం ♦ ఖ్యచమూతతుల్ కొల్వ నరుదెంచె సమరసిం ♦ హప్రభుండు!
మూఁడు క్రోసుల దూరమునకేగి పృథ్వీంద్రుఁ డడుగులకును మ్రొక్కిఁయతనిఁదెచ్చె!
'గగ్గార్'నదీ తటఁత్రాసీమ యవనపై న్యము లుండె! ఢిల్లీపై న్యములు చేరె! [పోయి

గీ॥ నాపులును దాను జయచంద్రుఁడాయవనులఁ గదిసె; నుదయ మయ్యదిచూచి ♦ కదలి
తండ్రి మృదుపాదములకు వంఁదన మొనర్చి యొప్పుమెయి మహారాజ్ఞసంఘక్తయపుడు

సీ॥ "భారత స్వాతంత్ర్య ♦ భరము మాపగ వైరు లరుదెంచి! రదినిల్చి ♦ నరుగుదెంచె
నాప్రాణవిభుఁ డఖం ♦ డ ప్రాభవుండు! నేనుండ వేర్వేఱ మీ ♦ కుండఁ దగదు!
ధర్మపక్షము మాది! ♦ దయచేయవయ్య! పృథ్వీవిభు నర్థాంగిఁ ♦ బిలుచుచుంటి!
జెడుగులే దీవు వ ♦ చ్చిన! సత్కరించు నాభర్త! నిన్ వైరము ♦ వదలదేని

గీ॥ యేగుము కనూజ; కటులు పోవేని భారతావనిని దాస్యమునఁ ద్రోయుఁనపయశంబు
లనుభవించు వాచంద్ర తాఁరార్క"మనుచు మ్రొక్కి సాగిలపడఁ గడుఁగ్రుద్ధుఁడగుచు

సీ॥ కమనీయ భారత ♦ ఖండ సామ్రాజ్య సాభాగ్యలక్ష్మి విధానఁ ♦ బరగు మంగ
ళోదారమూర్తి సం ♦ యుక్త సాగిలపడియుండ భూదేవ మం ♦ త్రోక్తిపూత
కంధిజలాభిషే ♦ క పవిత్ర మామెమూర్థము నట్టె వామపా ♦ దమునఁ దన్ని
"కదలిపో! నాసము ♦ ఖమున నుండకు"మంచుఁ ద్రోసిన లేచి యా ♦ దొడ్డతల్లి

- గీ॥ “తెలిసినది విన్నవించితి! ♦ దీన నీదు హృదయము కలుంగకున్న నే ♦ నేమి సేతు”
నని కదలివచ్చె! నుభయ నై ♦ న్యములకును రణంబు ఘోరంబుగా మూడు ♦ నాళ్లు జరిగె
- గీ॥ సమరసింహుండు పడియె; నై ♦ న్యములు చెడియె; రాజపర మేశ్వరుండు వీరప్రభుండు
పృథ్వీరాజేంద్రుడును ఢిల్లీ ♦ రిపుల బారిఁ బడిరి; భారతదేశ నా ♦ రాగ్యకలన!
- మ॥ తొలుతన్ సాయముచేసి నట్టి జయచం ♦ దుర్గ దాఁక ఘోరీయు; దు
ర్బలుఁడై రాజ్యము వాడు వీడిచనె; నా ♦ ర్తాన్ వీరులున్ వెంబడి
గలయన్ దాఁకిరి; దిక్కులే కతఁడు గం ♦ గావాహినిన్ దూఁకి య
వ్వలి కేకెన్; దలఁ ద్రొంచి చంపిరి రిపుల్ ♦ వై వస్వతప్రాయులై.
- సీ॥ “తత రమాఖండ భా ♦ రణఖండ గగనాగ్రరంగ మధ్యాహ్న మా ♦ ర్తాండమూర్తి!
బప్పురాయాస్వయా ♦ భరణ వత్త్రంశ స్తుపాలక కుల భూరి ♦ వజ్రమకుట!
యరిగితి ననుఁబాసి; ♦ చుటవడె నాపృథ్వీ; మఱద లెందరిగెనో ♦ యెఱుంగరాదు;
పదమూడువేల్ దొరల్ కదలఁ గల్యాణుండు పుష్పాస్త్రసముండు నామధ్యకొడుకు
- గీ॥ తన స్వయంవరమునకట్లు ♦ చనియె దివికి; నిచటఁ బనియేమి మీరింద ♦ తేగుపడవ!”
నని పృథాదేవి వగచి ని ♦ న్ననుగమింప సమసితే శత్రుగజసింహ! ♦ సమరసింహ! 48
- సీ॥ “ప్రార్థింతు వలవ దీ ♦ పని” యంచు సంయుక్త కొనకాళ్లఁ బడి వేడు ♦ కొనిన వినక
ఘోరిని బిలిపించి ♦ కొంప కగ్గి ఘటించి నృపచంద్రు సమరసిం ♦ హేంద్రుఁ డ్రుంచి
పృథ్వీశు నట్టేట ♦ నిడి కుంకుమూడ్చి సంయుక్త వైధవ్య సం ♦ యుక్త జేసి
యర్వి యున్నంతకు ♦ నుగ్రాపకీర్తిమై రాజ్యంబుఁ బారతం ♦ త్ర్యమున నిడితె!
- గీ॥ కటకటా! కోటియుగములు ♦ గడచుఁగాక పృథ్వీవిభువంటి రాజరాజెటులఁ గలుగు!
నతనికన్నులు దీయించె ♦ యవననృపతి! చెనఁటి జయచంద్ర! నివిడదు ♦ స్త్రీర్నిరుద్ర!
- గీ॥ “చెట్టుపైఁ బక్షిశిరమును ♦ జెండు”మనినఁ బృథ్వీరాజు మూడుశరంబు ♦ లెత్తి పక్షి
కంఠమును, వెంటనే, ఘోరిగళముఁ డ్రుంచి, యాత్మహృదయంబు భేదించి, యరిగెదవికి.
- గీ॥ పృథ్వీనృపమౌళి కులము, ఘోరి కులంబు, సమరసింహు కులము, జయచంద్రు కులము
నాల్గుకులములు మొదలంట ♦ నాశమయ్యె దుష్టుడగు నొక్కదేశవి ♦ ద్రోహికతన.
- క॥ “కుతుబుద్దీన్” సేవకసంతతివాడు! సమర్థుడౌటఁ ♦ దగునని ఘోరి
పతి భారతసామ్రాజ్యం బతని వశము చేసియుండె ♦ నంతకు మునుపే!
- ఉ॥ జంభవిరోధి వైభవ వి ♦ శాలత భూప్రజ సేలి శాశ్వతా
జ్ఞాంభితక్రీచంద్రికలఁ ♦ జిమ్ముచు వాడు ‘కుటుబ్దినాన్’ శిలా

స్తంభము నొక్కదాని జయ ♦ సంభృతమై పొలుపొంద నిల్వె; వి
శ్వంభరఁ బొల్పు నయ్యదియు ♦ సప్తవిచిత్రములందు నొక్కఁడై.

మ॥ పరిపాలించిరి వానివెన్న ధరణీ ♦ భాగంబుఁ బెక్కుర్ నృపా
లురు; ఖల్జీకులుఁ డొక్కఁ డాదట జిలా ♦ టుద్దీను గు స్తంత్రము
వ్కురుఁ డప్పుండెడు ఢిల్లీరాజు శిరమున్ ♦ ఖండించి యేతత్పురీ
వరమున్ జేకొని రాజ్యమేలఁ దొడఁగెన్ ♦ బట్టాభిషిక్తుండునై.

53

క॥ అవల నలాయుద్ధీనను యవనుండు పరాక్రమక్ర ♦ మాటోపుండు పా
ర్థివుడయ్యె! మోగలులు దండువిడియసాగిరి కడుంగ ♦ డున్ యత్నమునన్.

54

మ॥ ఉరుశౌర్యంబునఁ బెక్కుమాటులు నలా ♦ యుద్ధీను మోగల్ రిపూ
త్కరమున్ బాటంగఁ దోలి హైందవము నే ♦ కచ్చత్రిమై యుండఁగా
జరపన్ గోరుచు రాజ్యతృష్ణమెయి రా ♦ జస్థాన దేశంబుపైఁ
బరతొంచెన్ యమదూతలట్టి సుభట ♦ వాత్రుబు తన్మోల్యంగన్.

55

సీ॥ కడుఁ బిన్నవాఁడు ల ♦ క్షుణ్ణసింగు రాజౌట భీమసింగానని ♦ పిన్నతండ్రి
పాలించుచుండె మే ♦ వాడైతే; మతఁడు సేనలతోడ యుద్ధ స ♦ న్నద్ధుడయ్యె;
యవనసేనలు కోట ♦ కవ్వల రాజపుత్ర చమూచయుంబు దు ♦ గ్గమున నుండె;
సంనత్రురంబు మా ♦ సము లాటు ముట్టడి సాఁగె; నయ్యభయ ప ♦ తుంబు లందు
గీ॥ వందలన్ వేలు నై వీర ♦ భటులు మ్రగ్గి; రంతకంఠకు విజయేచ్ఛ ♦ యతిశయించెఁ
బ్రాణములపైని యాస లవ్వలకుఁ ద్రోసి రణము గావించి రాత్మ గా ♦ రవముఁగోరి.

సీ॥ “వెలఁది బద్మినిజూప ♦ విడుతు ముట్టడి”ననె యవనేంద్రుఁ! “డద్దంబు ♦ నందుఁ జూడఁ
దగు”నని రాజపు ♦ త్రకులు దెల్పిరి; వాడు విచ్చేసి సతిఁ జూచి ♦ వెన్నకరుగు
నప్పుడు భీమసింగ ♦ గరిగె వీడ్కొల్పుచు; గోట దాటంగఁ దురు ♦ ఘ్నులు నతనిని
బట్టి “పద్మిని నియ్య ♦ వదలెద”మని; రేడు వంద లాందోళిక ♦ లందు భటులు
గీ॥ గొలువఁ బద్మిని చ నె; దురుఘ్నులను దాకి రాజపుత్రులు పోరి ర♦ బ్రంబుగాఁగఁ!
బద్మిని-భీమసింహు ల ♦ వ్వలికి వచ్చి చేరిరి సురక్షితులయి చి ♦ త్తూరు కోట.

§ Bheemsi had espoused the daughter of Hamir Sank [chohan] of Ceylon, the cause of woes unnumbered to the Sesodias. Her name was Pudmini a title bestowed only on the superlatively fair, and transmitted with renown to posterity by tradition and the song of the bard. Her beauty, accomplishments, exaltation and destruction, with other incidental circumstances, constitute the subject of one of the most popular traditions of Rajwara. The Hindu bard recognizes the fair,

మ॥ స్థిరమా సత్ప్రభుభక్తియుక్తి నిజరా ధీ మానసంతాణ ధ
 ర్మరసావేశము పొంగి పైబారల గో ధ రాసింగు బాదూలుసిం
 గు రణగణింబున వైరివీరుల తలల్ ధ కోటానగోట్లు వసుం
 ధర రాలి విహరించి రయ్యెడఁ గృతాం ధ తప్రాయులై యిరువురూ.

58

మ॥ అమితోత్సాహముతోడఁ బోరెసఁగఁగా ధ నానాడు మేవాడ రా
 జ్య మహాసాధమునందు స్తంభముల యో ధ జ్జ బాల్పు లోకైక వి
 క్రమధోరేయు లొకండయేని మిగులం ధ గాబోక సంగ్రామ రం
 గమునక విరవిహరముల్ నెరపి స్వ ధ గ్గంబేగి రొక్కుమ్మడిక.

59

❁ క॥ బాదూలుసింగు బాల్కుడు ద్వాదశవర్షములవాడు ధ తనపూర్వుల మ
 ర్యాదను జెడనీయక ధీరోదాత్తత రణ మొనర్చి ధ యొందె యశంబుక.

60

చ॥ షడతులు వేలు తన్మొలువఁ ధ బద్మిని వహ్నిని జొచ్చె; వైరులుక
 గుడులును రాజసాధములు ధ గోపురముల్ బురుజుల్ గృహంబులుక
 బుడమిఁ బడంగజేయఁ బుర ధ ముక సిరి దప్పె గజంబులుక జోరం
 బడి కలఁపక గలంతవడు ధ పద్మసరః ప్రవరంబు చాప్పునక.

61

మ॥ అనహుల్ వారయు బూంది దేవగిరి ధా ధ రావంతులుక మారువా
 రును మండాపుర మాజసల్మియరు గో ధ గోక్షదేశముక బెక్కు లో
 య్యన నొక్కొక్కఁడు గాఁ దురుష్క నరపా ధ లాధీశ్వరుక గొల్చి యా
 తని రారాజుగ సమ్మతించె బరతం ధ త్రిత్వంబుమై గుంగుచుక.

62

in preference to fame and love of conquest as the motive for the attack of Allaudin who limited his demand to the possession of Pudmini, though this was after a long and fruitless siege. At length he restricted his desire to a mere sight of the extraordinary beauty and accepted to the proposal of beholding her through the medium of mirrors. Relying on the faith of the Rajputs he entered Chittor slightly guarded and having gratified his wish, returned. The Rajputs, unwilling to be outdone in confidence, accompanied the King to the foot of the fortress amidst many complimentary excuses from his guest at the trouble he thus occasioned. It was for this that Alla risked his own safety; relying on the superior faith of the Hindu. Here he had an ambush. Bhimsi was made a prisoner, hurried away to the camp, and his liberty made dependent on the surrender of Pudmini.

❁ Badul was but a stripling of twelve but the Rajput expects wonders from this early age. He escaped though wounded, and a dialogue ensues between him and his uncle's wife, who desires him to relate how her lord conducted him.

- ❶ సీ॥ ప్రక్కనగల భిల్ల ధతులతో సంతత సంగ్రామముల నెట్లొ ధరుపుకొనుచు
నుద్విని సజయసిం ధ హుండు కొన్నేండ్లలో రెండుగంటుఁ ధ యెక్కనాయు
తనయుల గని “భిల్ల ధ జనపతి మూంజుని వలని భయము నాకుఁ ధ దొలగ నయ్యె;
నిద్రలో నతడె క ధ నించు; నాచితచే సగమైతి; వలసిన ధ నై న్యము నొన
గీ॥ వాని బరిమార్చి నాభీతిఁ ధ బాటదోలు” డనినఁ ‘బెట్టి పేరంటము ధ లనక మా
కరుగుడన నెట్లు నోరాడె” ననిరి వార లంతఁ; శైత నాడెఁహమీరరు నుంచి,
మ॥ “ఒకయశ్వం బాకఖడ్గ మొప్పుజని నే ధ నుద్దండతఁ మూంజు మ
స్త్రకముక దెచ్చెద” నన్న “సేపలుకు హ ధ న్నందిచ్చె నోత్పత్తి! సో
నకుము” చాడెడు పెద్దతండ్రుఁ గని “దే ధ వా! మూంజు మస్త్రబుబూ
నికఁ దెత్తుంజుమి; లేనిచో నిటకు రా ధ నేరా” నటం చాడుచుక.

64

self before she joins him. The stripling replies “He was the reaper of the harvest of battle; I followed his steps as the humble gleaner of his sword. On the gory bed of honor he spread a carpet of the slain, a barbarous prince his pillow, he laid him down and sleeps surrounded by the foe.” Again she said “Tell me Badul! how did my love behave!” “O mother! how further describe his deeds, when he left no foe to dread or admire him.” She smiled farewell to the boy and adding “my lord will chide my delay,” sprung into the flames.

“Annals of Mewar.”

❷ Mewar was now occupied by the garrisons of Delhi and Ajaysi had besides, to contend with the mountain chiefs amongst whom Moonja Balaicha was the most formidable, who had on a recent occasion, invaded the Shero-Nalla and personally encountered the Rana whom he wounded on the head with the lance. The Rana's sons Sujansi and Ajimsi though fourteen and fifteen, an age at which a Rajput ought to indicate his future character, proved of little aid in the emergency. Hamir was summoned and accepted the feud against Moonja, promising to return successful or not at all. In a few days he was seen entering the pass of Kailwara with Moonja's head at his saddle bow. Modestly placing the trophy at his uncle's feet, he exclaimed “Recognize the head of your foe” Ajaysi kissed his beard and observing that fate had stamped empire on his forehead, impressed it with a teeka of blood from the head of Balaicha. This decided the fate of the sons of Ajaysi, one of whom died at Kailwara and the other Sujansi was sent from the country. He departed for the Dekhan, where his issue was destined to avenge some of the wrongs the parent country had sustained and eventually overturned the monarchy of Hindustan, for, Sujansi was the ancestor of Sivaji, the founder of the Satara throne.

“Annals of Mewar.”

- గీ॥ అందఱును జూడ నొకఖడ్గం మశ్వముఁగొని గాలికన్న హమీరు శీఁ ధ్రుముగఁబోయె;
జనె దినములు వారములు మాఁసములు గడచె; నతఁడుచను తేరికిని జ్ఞప్తి యందెత్తెను
- సీ॥ కొన్నాళ్ల కవ్వలఁ ధ గొండలోయను గద వంటి యాయుధమును ధ బట్టి యొక్క
యాశ్వీకుం డరుదేర ధ నజయసింహుఁడు వాని కొలువువాడును జూడ్కి ధ గొలిపి; రు
నాహమీరుఁడు బల్లె ధ మవనిపై నిడి తుండ్రి శీఁసాదముల నమ ధ స్కృతి యొనర్చి
'గుఱుతింపు నీమూంజ ధ శిరమన్న' తేఁడు పుత్రకుని ముద్దాడి యె ధ త్తుకొని సింహ
- గీ॥ పీఠమెక్కించి తిలకంబు ధ పెట్టి రాజు సలిపి నిజపుత్రయుగము దే ధ శమును విడి
యరుగుమనిపంపె; నంతఁ గా ధ లాంబువాహ భూరి గంభీర రుతిని హ ధ మీర విభుఁడు
- సీ॥ "తఱుచుగా వేటల ధ కరుదెంచునని సాద్రి సీమాటవుల నేను ధ జేరియొంటిఁ;
బండి దఱుముకొంచుఁ ధ బరివారములు లేక మూంజఁబోక్కఁడె వనంబునఁ గనబడె
నడిగె "నీవెవ్వఁడ" ధ వని నన్ను; "నీవెవ్వఁడని యంటి; "మూంజఁడ" ధ న నెఁడు నాకు
దల నాచు ఖడ్గధా ధ రల నూడి యిలరాలె; గుంతుబుకొనఁ దలఁ ధ గ్రుచ్చి యెత్తి
- గీ॥ శీఘ్రముగ నీపదంబులు ధ చేరవచ్చి నాడ"నన నెల్లరపుడు సుం ధ తనము నొంది;
రిట్టు లఱువదియును నాలు ధ గేండ్ల దాఁకఁబాలన మొనర్చె నతఁడు మే ధ వాడ సీను.
- చ॥ అతని కుమారుఁడుకొ, మనుమఁ ధ డౌ లఘుఁ, డవ్వల రాజు తాచు శా
శ్వత బహుభాభివృద్ధి కొన ధ సాగఁగ నేలిరి దేశముకొ; లఘు
క్షీతివతి 'జావురా' ఖనుల ధ సీసము వెండియుఁ దామ్రమాది ధా
తుతతులు శ్రవ్వఁజేసి తఱి ధ తో ధనరాసులఁ జేర్చె మొండుగఁ.
- మ॥ జనకుం డాడిన యొక్కమాటకయి త ధ తానప్రమాజ్యముకొ దాని ప
జ్జను లావణ్య నిధానమై వెలయు హం ధ సాదేవినికొ వీడి త
మ్ముని రారాజు నొనర్చి భీష్మచరిత ధ మ్ముకొ దాఁ బ్రదర్శించె జం
- ❊ డవృపుం డీలఘురాజు పుత్రుఁడు ప్రచం ధ డ ప్రాభవోద్బంధుఁడుకొ.
- క॥ ముకుళుఁడు లఘురాజు కుమారుఁ; డాతనివెనక నేలె ధ రాజ్యము; తత్పు
త్రకుఁడగు విదళిత రిపుహస్తకుంభుఁడౌ కుంభనరప ధ తి శ్రేష్ఠుండుకొ.

68

70

70

❊ Discussing with Chonda his (Laghu's) warlike pilgrimage to Gya, from which he might not return, he sounded him by asking what estates should be settled on Mokul. "The throne of Chittor" was the honest reply; and to set suspicion at rest, he desired that the ceremony of installation, should be performed previous to Lakha's departure. Chonda was the first to pay homage and swear

యో. మ॥ జనముల్ మెచ్చంగ నేబడేడ్లుగను రా ధ్వంజేతె; మేవాడేటి
 లీ. త్రిని నయ్యెప్పది నాల్గు కోటలను ద్వా ధ్రింశ న్నహనంబున యా
 తనిచే నిర్మితమయ్యె; నన్నిటం గడుక ధ్వంబునై శాల్వము.
 రు॥ గొని యవ్వీరవతంసుపేర నిలుచుక ధ్వంబునై ముగ్ధము.

71

సీ॥ మాళవపతి మహా ధ్మద్భిల్లి వాద్ధి తరంగముల్ వలెం బతు ధ్వంబునై
 గొలువ ఘూర్జరరాజు ధ్మడి దండెక్కిరా నొకలక్ష యుద్ధము ధ్వంబునై
 పనునాల్గువేలు కా ధ్వంబునై ననుదించి యెదిరించి వారి ధ్వంబునై
 ధరణీశుఁ దనరథ ధ్వంబునై గట్టుకొనుచుఁ జెన్నాపురం ధ్వంబునై
 గీ॥ కాపుగా నైనయముల నిచ్చి ధ్వంబునై తనివ వారవ మిచ్చి నాన్ది ధ్వంబునై
 యెడఁదం గరుణకుఁ జోటిచ్చి ధ్వంబునై విడిచి పుచ్చెం ధ్వంబునై సమాచరి ధ్వంబునై
 మ॥ తన సంపూర్ణ జయంబుఁ దెల్పుంగ జయ ధ్వంబునై భక్తి ధ్వంబునై
 పును సూచింపంగఁ గోవెలల్ నిలిపె నా ధ్వంబునై శృంగ శృంగాలకం

యు. obedience and fidelity to his future sovereign reserving as the recompense of his renunciation, the first place in the councils and stipulating that in all grants to the vassals of the crown, his symbol (the lance) should be superadded to the autograph of the prince. In all grants the lance of Saloombra still preceeds the monogram of the Rana. "Annals of Malwar"

68 ॐ The only thing in India to compare with this is the Kutub Minar at Delhi, but though much higher, it is of a very inferior charactor. This column is one hundred and twenty two feet in height, the breadth of each face at the base is thirty five feet and at the summit, immediately under the cupola, seventeen feet and a half. It stands on an ample terrace, forty two feet square. It has nine distinct stories, with openings at every face of each storey.....While the Sun continues to warm the earth so long may the fame of Khoombo endure. Seven years had elapsed beyond fifteen hundred when Rana Khoombo placed this ringlet on the forehead of chittor. Sparkling like the rays of the rising Sun is the toran, rising like the bridegroom of the land.....What does it resemble which makes chittor look down on Meru with derision. Again what does Chutternot resemble from whose summit the fountains are overflowing; the circular diadem on whose crest is beauteous to the eye; abounding in temples to the Almighty planted with odoriferous trees to which myriads of bees resort and where soft zephyrs love to play. This impregnable fortress was formed by Maha Indra's own hands. "Annals of Rajasthan."

బున; వ్యాఖ్యానమొకండు వ్రాసి యనయం ♦ బుక్ గీత గోవిందమున్
జను బాబాలము నేర్వఁజేసెఁ గవితా ♦ సందైక సాధాతయై.

గీ॥ కలముచేఁ గత్తిచే రెండు ♦ గతులఁ గీర్తికాంతఁ గొలిచిన మేటి భూ ♦ కాంతు లుండు
నింత వొడ్డవాఁడున్న వాఁ ♦ డే యటందు త్తోడిజనులెన్న మనియె నా ♦ కుంభానృతః

సీ॥ సాధ్య మిరాబాయి ♦ సౌజన్యధన్య కుంభనసుధరాధీశు ♦ పట్టమహిమి;
జగదేక సావిత్రి ♦ సంపద కీలేమ పర్యాయపదము; గో ♦ పాలకృష్ణు
నడుగులు తలచి భ ♦ క్త్యావేళమునఁ బొంగి యమృతగీతములు పె ♦ క్కాలపెంచెఁ
దన్నాభుకి పొక్కి ♦ తలలూచి యాతల్లి స్మరియింపనట్టి య ♦ న్నరులు లేరు;

గీ॥ ద్వారకాపురి మొదలుగా ♦ వారణాసి వఱకు దేవాలయముల గో ♦ పాలదేవుఁ
గూర్చి కీర్తిచి యాయమ్మ ♦ కూరుచున్న చోటులను నేటికిని గూడఁ ♦ జూపుచు

మ॥ చరితాంధుడగు కుంభ పాత్రుఁ డవలన్ ♦ సంగ్రామసింహుండు భూ
వరుడయ్యెన్; రణమన్నఁ బండుగువలెన్ ♦ భావించు శౌర్యాఘృడి
పురుషశ్రేష్ఠుని కాలము దరిచయం ♦ బుల్ వచ్చె జాకాస్సెటిన్
సరస్వ వల్లెడు స్రూర ముష్కర తురు ♦ మ్మస్థాన మందుండియున్.

తా॥ చెంగిల్లెను కుమార్తె సంతతి జనిం ♦ చెన్ ముందు టైయును; స
ర్వంగీణ స్ఫుటశ్రేతో సమరఖం ♦ డాధీశుడై, దానఁ దృ
ప్తిగాంచగనుబాక భారతమహా ♦ దేశంబునున్ గెల్చె; స
త్సంగుం డీతని రాజ్య మింతని వచిం ♦ చన్ జాల రెవ్వారలున్.

తా॥ “మైముల్లము” ప్రపాత్రుపాత్రుఁ డతిశి ♦ ప్తస్తుత్య సౌజన్య లీ
లామందారము దాదదశాబ్దముల కా ♦ లంబందె “బేబర్” నృపుం
డై మోగల్గితి నేలఁబూని రిపుగో ♦ త్రాధీశులన్ దాఁకి యు
ద్ధామపౌఢిని వారిఁ బోదఱిమి సు ♦ స్థాపించెఁ దద్రాజ్యమన్.

పి॥ “జాకాస్సెటిను శ్రే ♦ ప్తతమంబె కాని జాహ్ను వియె! లోకైక పూ ♦ జ్యోతకు తావు!
టక్కి ప్రశస్తమం ♦ డల మాను గాని యార్యావర్త మమృత ర ♦ సాత్మకంబు!
సమరఖండ మతియో ♦ గృమ కాని ఢిల్లీపురము స్వర్గమునకు స్వ ♦ గమగు తావు
తురకలు స్వజనుతా ♦ దురు కాని భారతద్రజలు లోకోత్తర ♦ ప్రాభవాంకు!

గీ॥ లింబునుండిన వికాంతి ♦ యెసఁగుఁ గాని రామమాంధాత లేలిన ♦ భూమి గెలువ
ఘనతరైశ్వర్యములు గల్గి ♦ గణన గల్గు” ననుచు బేబరు దండెత్తి ♦ యరుగుచెంచె.

శా॥ ఆకాలమ్మున ఢిల్లిపట్టణస్థపుం ♦ డా॥ యిబ్రహీంలోడి తా
నాకర్ణించుచు వీనిరాక దశ ల ♦ డా॥ సీకినుల్ డా॥ స్థలం
నాకంపింపగఁ జేరవచ్చి యని సే ♦ యజ్ఞాచ్యై; బేబర్ విభు
డాకాలాంతకునట్లు శాత్రవులఁ జెం ♦ డా॥ డా॥ మహాదగ్రుడై.

80

మ॥ గడియల్ మూడగు సంతలో రణము త ♦ గ్గసాగె; నా యిబ్రహీం
పడియెక్; సేనలు భిన్న భాండగతులక్ ♦ బ్రాపించె; బేబర్ మహీం
ద్రుడు ఢిల్లీపురి నాక్రమించుకొనె; హిందూదేశ సర్వస్వ మ
ప్పుడు దాసోహమటంచు దత్తదయుగం ♦ బుక్ గొల్పె నిర్వీర్యమై.

81

మ॥ అరులక్ గెల్పుచు సార్వభౌముడయి రా ♦ జ్యంబేలి సంగ్రామభూ
వరు సంగ్రామతలంబునక్ గెలిచి మే ♦ వాడ్డేశముక్ జెందఁగా
నరు మత్తవ్వపరాజ వీర్యులగు నా ♦ యోధుల్ తమక్ గొల్వఁగా
నరిగెక్ బేబరు; సూర్యవంశమణి యు ♦ ధ్ధాయత్తుడయ్యెక్ వజ్జి.

82

సీ॥ డోంగరీసుండు బలో ♦ త్తుంగుం డుదయసింగు, రత్న సింహుండు సలుం ♦ బ్రా విభుండు
రణమల్లనృపుడు మా ♦ ర్వారు నాయకమాళి, మేత్రావిభుండగు ♦ తే॥ త్రిసింగు
ఝాలానృపాలుఁ డు ♦ జయసింగు సోనెగుట్టుమహీంద్రుడైన యా ♦ రామదాసుఁ
డల ప్రమరుండు గో ♦ కులదాసు చంద్రభానుండు మాణిక్యచం ♦ ద్రుడు. శిలాదుఁ

గీ॥ డును హుసే నిబ్రహీంపాహితనయుఁ డొకఁడు స్వామి సంగ్రామసింహు పొ॥ బడినిబోరి
“చచ్చుటో గెల్పుటో వేటు ♦ జాడ లే”దటంచు సేనలతో వచ్చి ♦ రని యొనర్చు. 83

సీ॥ రెండువాహినులు కా ♦ ర్తికశుద్ధపంచమి నాబయానాప్రాంత ♦ మంగుఁ గలిసె;
రాజపుత్రులు మృగ ♦ రాజులట్టులు దాఁక యవనసేనలు వెన్క- ♦ కరుగఁజొచ్చె;
బేబ రాగ్నేయాత్రు ♦ వితతిఁ బ్రయోగించె; హైదరాబాద్ కికోటి ♦ యడ్డే దానిఁ
బులులమాడ్కిని రాజ ♦ పుత్రవీరులు ముందు దూకి డిల్పఱచిరి ♦ తురకదండు;

గీ॥ తనబలముఁ దూచుఁ; గెలుపుకై ♦ కనులు వాచు; నా పుత్రుల సేను; దిగ్గననట్టై లేచు;
వినివి తలరాచు; జేతులువెలికిఁ జూచు; నకట! బేబ రెవ్వఁడు గాచుననుచుఁ జూచు!

గీ॥ స్వామి పడసీమఁ దెగి నిజ ♦ ప్రాణమైన ధారపోయు పవిత్ర హైం ♦ దవులయందు
నకటకట! శిలాదుండు గాకయన్నము దిను నాతఁడెవఁడు స్వామిద్రోహమాచరించు!

గీ॥ కడపటి దినంబు నిరుయొనల్ ♦ గలిసి నపుడు బలముతో శిలాదుండు బే ♦ బరును గలిసె;
నని తునులమయ్యె; బెక్కు గాచుములు తగిలి యవల సంగ్రామఁడరిగె; సైన్యములు విడిగె.

మ॥ కడుదీక్షంపుఁ బిరంగిగుండొకఁడు మో ధికాల్ బ్రవేశించె; మం
డెడు నుగ్గంపుఁ దుపాకి సోఁకి కను లూ ధికాజెందె; నెమ్మేనిపైఁ
బాడెమో గాయములెన్న; దిట్లు రుధిర ధిక్ జమ్మి పుష్పించి యుం
డెడు బంధూక మహీజమున్ దెగడె త్తో ధి నేత సంగ్రాముడున్.

మ॥ చనఁ జిత్తురికి గెల్పులేకయని బు ధి సాప్రప్రాంత మందుండె; న
పైనుగాయంబులఁజేసి శక్తిచెడి ని ధి ర్వీర్యంబునై దేహ మ
జ్జిననాథేశ్వరుఁ డొక్కవత్సరమునన్ ధి స్వర్గస్థుడయ్యెన్ విక
ర్తనుఁ డస్తంగతుడైన కై వడిఁ బ్రజల్ ధి దైన్యంబునన్ గ్రుంగఁగన్.

క॥ అరిరాజాంతకుడై బేబరు సంగర జయము నొంది ధి భారత ధరణి
శ్వరులకును రాజరాజు పరిపాలింపందొడంగె ధి వసుధా తలమున్.

చ॥ ఒకసమయంబునందు హుమ ధి మూనును వ్యాధియు సోఁకి యంతకం
తకుఁ జెలరేగె; బేబరును ధి “నన్దోని నాసుతుఁ గావు దేవ” యం
చకుటిలబుద్ధి వేడుకొనె; ధి నట్టిలె వ్యాధియు వాని సోఁకి పు
త్రకుఁడును వ్యాధిఁబాసె; నొక ధి రాతిరి ప్రాణము వాసె బేబరున్.

క॥ ఘనశౌర్యుడు సంగ్రాముని వెనుక నెతని సుతులు రత్న ధి విక్రమసింహుల్
మనుజేంద్రులై మహీతలమును బరిపాలించి రధిక ధి మోదముతోడన్.

§ On the 16th March the attack commenced by a furious onset on the centre and right wing of the Tartars and for several hours the conflict was tremendous. Devotion was never more manifest on the side of the Rajput attested by the long list of noble names amongst the slain as well as the bulleti of their foe, whose artillery made dreadful havoc in the close ranks of the Rajput cavalry, which could not force the entrenchments, nor reach the infantry which defended them. While the battle was still doubtful, the Tuar traitor, who led the van went over to Baber and Sanga was obliged to retreat from the field which in the onset promised a glorious victory; himself severely wounded and the choicest of his chieftains slain. Sanga Rana was of the middle stature but of great muscular strength. He was celebrated for energetic enterprise, of which his capture of Muzniffar, King of Malwa, in his own capital is a celebrated instance; and his successful storm of the almost impregnable Rinthum-bhor, though ably defended by the imperial general Ali, gained him great renown. Had he been succeeded by a prince of his foresight and judgment, Baber's descendants might not have maintained the sovereignty of India. A cenotaph long marked the spot where the fire consumed the remains of this celebrated prince.

“Annals of Mewar.

చ॥ అసలాస్త్రంబులు వాడినక జయము త ♦ ధ్యంబంచు నావిక్రిముం
డును గొన్నింటిని దెచ్చె; వీరభటులెం ♦ తో మూర్ఖులై “వీనిఁ జే
కొన మశ్వంబుల నుండియొక దిగము నీ ♦ కుక గూర్చు నెవ్వారివై
న నియోగింపుము వీనిఁబూన్పు” నని మం ♦ దపక్షిలై యాడుచుక,

92

చ॥ పెడమొగమైన నన్యులను ♦ విక్రిముఁడుక నియమించె; సేనలుక
జెడ నిరుపాయలై యొకరి ♦ నిక మఱియొక్కరు మెచ్చకుండ; నీ
దుడుకుఁదనం బెఱింగి ‘బహా ♦ దూర’ను ఘూర్చరదేశ భర్తయుక
వెడలె మహాచమూతతులు ♦ వెంటఁ జనంగను జిత్తురిక గొనక.

93

చ॥ తమ శత్రుఁడొకఁ డిప్పు చిత్తురిపయిక ♦ దండెత్తునక మాట శ్రో
త్రములక సోఁకిన రాజపుత్రనృపులుక ♦ చౌదవృత్తి లందుండి సై
న్యములక దోడ్కొని వచ్చి రొండొరువు లా ♦ తఁజేదముల్ లేక; డె
దములక జిత్తు రనంగ నెంత యభిమా ♦ నం బున్నదో వారికిక!

94

సీ॥ కాద్రకేసరి కేస ♦ రముల నుయ్యెలలూఁగు సతిబలాఘ్యులు దేవ ♦ రాధిపతులు
కులపర్వతముల డి ♦ కొని పిండిగాఁజేసి యంబుధిఁ గలుపు ఝూ ♦ లావనీంద్రు
లుంకించి తాఁకిన ♦ నుద్యోతలాబు పై కెగిరించు సోనెగు ♦ జ్జేశ్వరులును
ఘాలాక్షుతో మెడ ♦ పట్టులు పట్టి గెల్వంగఁ జాలిన హర ♦ మశ్వమణులు

గీ॥ జగము సర్వసంహారము ♦ సలుపఁ గలుగు నసమ శౌర్యులు చోండావ ♦ దన్వయులును
నడచు సంద్రంబు లనంగ పై ♦ న్యములఁ గొనుచు వచ్చి చేరిరి చిత్తూరు ♦ పట్టణమ్ము.

గీ॥ షడము వెనక మఱిన్ని ♦ పటు పరాక్ర మైకధన్యులు గొలువ ను ♦ ర్జేశమ్ము
సుతుఁడు భాగ్య తరలివచ్చె; ♦ నితఁడు బాడబానలముఁ బాట్రుంగు మ ♦ హాభుజుఁడు.

గీ॥ అఖిల జగములలోని శౌ ♦ ర్యులు ముద్దచేసి దుర్గంబునిండ నుం ♦ చినను గాని
సూరులగు పరంగుల పిరంగులకు ముందుఁ దూచుకొన రాయి నిలుచుటఁదగు భంబు.

సీ॥ లాభిఖాన్ బిరుద మ ♦ లంకరించెను స్రోడ గోతులు త్రవ్వించి ♦ కూరి మంగ
వహ్ని రవులకొల్పి ♦ పగిలించె; నీతాడు బహదూరుశాహి సే ♦ వలను దనువు
పోర్చుగీసు పరంగి; ♦ మునుపు వాస్తోడిగామా వెంట నరుదెంచె; ♦ మును గుఱు
పరగించి యగ్నిప ♦ ద్వేశము పొంగినయట్లు పొంగించి బహుమర్త ♦ ములనుగూఁచె;

గీ॥ వైరి దుర్భేదమైన చి ♦ తూరుకోట దక్షిణపు గోడ పగిలి రం ♦ ధ్రుంబు పడియె;
 ర్గి నూజిత జగన్నుత పరాక్ర ♦ మాన్యునం డరాతులను బాణి యర్జున ♦ రావు మడిసె.
 గీ॥ ఐదు వందలు హరవంశ్యు ♦ లతని తోడ బడిరి; మధ్యాహ్న మార్తాండు ♦ పగిది మండి
 యరులఁ దాణి దుగ్గారాయఁ ♦ డస్తమించె సఖుల -చోండావదన్వయు ♦ లనుసరింపఁ.
 గీ॥ అవల దేవరభటులు ఝా ♦ లాన్వయులును జీవము లొసంగి; రంత భా ♦ స్త్రీయు వచ్చి
 ప్రళయకాలాంతకునిఁబోలు ♦ భటులఁ గూడి కదన మొనరించి పండ్ల నా ♦ గండిదండ
 సీ॥ తరువాత రాజమా ♦ తయు జవాహిరిభాయి రాఠోడుసుత తను ♦ త్రాణ ఖడ్గ
 ములనూని యాస్థలం ♦ బునఁ బోరి మడిసె; సవ్యేలది కీర్తిని జరి ♦ త్రల సునన్ద
 పరమాక్షరముల వాఁగి ♦ సిరి పూజ్య లాదినం; బంతలో దర్శ మా ♦ వంత యవల
 విజిగె; లోపలి వీర ♦ వరుల సంఖ్యయుఁ దగ్గె; నుదయాసింహకుమారుఁ ♦ డొకఁడు తక్కు
 గీ॥ రాజవంశ మంతయు రణా ♦ గ్రమున మ్రగ్గె; నతని సురధానిరాయల ♦ కప్పగించి
 వెలికి దాటించి మిగిలిన ♦ వీరు లొక్క స్థలము చేరిరి కార్య ని ♦ శ్చయము కొఱకు.
 సీ॥ గండపుకొ మంచి చె ♦ క్కుల నొక్కప్రోవుగాఁ గూర్చి తైలము పోసి ♦ కుప్పలుగను
 గర్పారజము పైఁ ♦ గప్పి యగ్ని రగిల్చి వెలఁడులు పదమూడు ♦ వేలమంది
 జలకంబు లాడి దు ♦ వ్యలువలు సొమ్ములు దాలించి పూచిన ♦ శంకెను లటు
 వెడలి పెండ్లికిఁ బోవు ♦ విధమున గుంపులై చిటునవ్వు మోముల ♦ సిరుల నింప
 గీ॥ బంగరు సలాక లట్లు పా ♦ వకునిఁ బోచ్చి; రీవెలఁడులఁ గన్జావలీ ♦ దేవి నడిపె;
 నానె యుదయసింహకుమారు ♦ ననుఁగుఁ దల్లి మల్లయాన్జునరాయని ♦ తోడబుట్టు.
 మ॥ తమ కౌంతామణులెల్ల వహ్నిఁ బడి మ్రం ♦ దక దేవరస్వామి దు
 ర్గమునందుండిన యోధులకొ గొనుచు నూ ♦ ర్యద్వారముకొ దీసి సిం
 హముమాడ్కికొ వెలిదూకి శాత్రవులు చీ ♦ కాకొంద వర్తించి పై
 న్యములుకొ దానును నిర్విశేషముగ నం ♦ శంబొందె నవ్వేళలో.

☉ Rao Arjun was this prince, who was blown up at the Chitore boorj. The Boondi bard makes a striking picture of this catastrophe in which the indomitable courage of this prince is finely imagined "Seated on a fragment of the rock disparted by the explosion of the mine, Arjun drew his sword and the world beheld his departure with amazement.

"Annals of Rajasthan"

చి

వీ

వీ

రా

త్తు

సీ॥ పరి

కన

నడ

నట

గీ॥ "న

నా

గీ॥ భు

నత

—

and w

scanda

in her

fair ok

... ..

simple

nothir

of the

has of

this co

Karne

to her

demar

and e

❊ చ॥ దురము భయంకరంబగుచు ♦ దుర్గము నిల్వడటంచుఁ దోచు ముం
దర, నవరత్న సంతతులు ♦ దాచిన తోరము, రాజ్ఞి, ఢిల్లీ భూ
వరు కడ కంపె; గష్టములు ♦ వచ్చిన యప్పుడు రాజపత్ను లే
కరణి నొనర్చి సాయమును ♦ గాంచుట వాడుకయై తనరైదుకో. 104

శా॥ పీరుల్ ముప్పదిరెండు వేలు సమరో ♦ రివ్ కో వ్రాలి ప్రాపించి ర
వ్వీరస్వర్గము; దుర్గము యవనభూ ♦ భృన్మోళియుఁ జొచ్చి శో
ర్యాహుఢిఁ నివసించె; సంతతును “నై ♦ న్యంబుఁ ముఱల్పించి చి
త్తారు వీడు” మటంచు వచ్చెను హుమా ♦ యూఁ పానుమా యాజ్ఞయుఁ. 105

సీ॥ పరిసరగ్రామ సం ♦ వాసినలగు వెలందులు వేయిమంది యా ♦ తోరము నొక
కనకపుం బల్లెరం ♦ బున నుంచి పూవు లక్షతలుచు బెట్టి పూ ♦ జల నొనర్చి
నడచుచు వెల్లి యా ♦ దలు ఢిల్లీఁ జేరిరి; హుమయూను వంగదే ♦ శమున నుండె;
నటకేసి దర్శించి; ♦ రతండు హర్షించి హస్తమున రక్షాబంధ ♦ నము నొనర్చి

గీ॥ “సారస దళాక్షులార! యీ ♦ తోర మంది నపుడె కన్లావతీదేవి ♦ కన్న నైతి;
నామె నాచెల్లె; లుదయసిం ♦ గల్లుఁ డయ్యె; వారి సేమపె నాసేమఁమై రహించు. 106

గీ॥ భువన వండున్దు సంగ్రామ ♦ భూపమణికి ముందు మాతృశ్రీ కూర్చిన ♦ కుందు దీక్ష
నతని దేవేరి గుమారు ♦ నాదరించి నా మొగల్ వంశమును బావ ♦ నం బొనర్చు. 107

❊ The Rajpoot dame bestows with the Rakshi the title of adopted brother and while its acceptance secures to her all the protection of a Cavalier Servante, scandal itself never suggests another tie to his devotion. He may hazard his life in her cause, and yet never receive a smile in reward. for he cannot even see the fair object, who, as brother of her adoption, has constituted him her defender... ... The acceptance of the pledge and its return is by the katchli or corset of simple silk or satin or gold brocade and pearls. In shape or application there is nothing similar in Europe and as defending the most delicate part of the structure of the fair it is peculiarly appropriate as an emblem of devotion. A whole province has often accompanied the katchli and the monarch of India was so pleased with this courteous delivery in the customs of Rajasthan on receiving the bracelet of Karnavati which invested him with the title of her brother and uncle and protector to her infant Udai Singh, that he pledged himself to her service “even if the demand were the castle of Rinthumbhor.” Humayun proved himself a true knight and even abandoned his conquests in Bengal.

“Annals of Mewar.”

గీ॥ అఖిల నృపులకుఁ బాదుషా ♦ యనుటకన్న రాజపుత్ర మహాదేశ ♦ రాజమ
కన్న యనుటయె కడు గౌర ♦ వాస్తుదంబు; పయనమై వత్తు; బహదూరు ♦

మ॥ స్ఫురదిందీవరనేత్రలార! యిక నా ♦ పుణ్యంబు వర్ణింపఁగాఁ
దరమే! నేటి విపత్తు దీర్చుటకు నిం ♦ ద్రప్రస్థమేయైన భా
గ్య రమాక్రాంతము నాదు రాజ్యమయినన్ ♦ గాదేని నాప్రాణ మ
పురమోత్కృష్టగుణాభ్య పాదముకడన్ ♦ భక్తి సగుర్పించెడన్.”

మ॥ అని శీఘ్రముగ వచ్చి చూచి “యిటఁ గా ♦ ర్యం బంతయున్ మించిపో
యెను; దుర్గం బరిచేతఁ జిక్కెను; బలం ♦ బెల్లన్ నశించెన్; గృహ
ఖని నన్గోరిన దొడ్డతల్లియగు నా ♦ కచ్చావతీదేవి యే
మని చింతించెనొ; మందభాగ్యునకు నే ♦ లా దక్కుఁ దఱేననల్.

మ॥ అకటా! సూర్యుఁడు వంశకర్తయట; ష్రీ ♦ రాధిక్ వలెన్ బూజ్యమై
యకలంకంబగు గొప్పవంశమట; ధ ♦ న్యాత్ముడు సంగ్రామసిం
హు కుటుంబంబట; సుంత సాయపడఁగా ♦ నొక్కొంత తావున్న బా
యక మత్కిరి వెలింగియుండుఁడ బ్ర ♦ హ్మంజైక సుస్థాయిగన్.

సీ॥ “ఆతల్లిమాఱు త ♦ దాత్మజుఁ గొలిచి దేహము ధన్య మొనరింతు” ♦ నని తా
‘చిత్తూరుపురి విస ♦ ర్జించి ఘూర్జర మేగు’ మని బహదూరుషా ♦ కాన తిచ్చె
నామూర్ఖుఁడు తదాజ్ఞ ♦ నొదలఁదాల్చక సమర సన్నాహముల్ ♦ జరుపఁ
బామషాతుది లేని ♦ బలములతో దుర్గమును నాల్గువైపుల ♦ ముట్టడించె;

గీ॥ నామహాసేనఁ జూచి భ ♦ యంబు లేచి నీరు సోఁకు నుప్పటులఁ గ ♦ న్నింప
బలముతో బహదూరు; మా ♦ భ్యమును ఘూర్జరము హుమాయూన్ జయిం

[మ

గీ॥ వెదకి విక్రమసింహుని ♦ విభుని జేసి యాహుమాయూను ఢిల్లీకి ♦ నరిగె; విక్ర
మావనీశుని పిదపఁ బ్ర ♦ జాళు లెల్లఁ బృథ్వివిభుని జేసిరి వన ♦ వీరసింహు

సీ॥ జననంబు క్రూర ము ♦ ప్కర తురుష్కకులంబు! భావమో రాజ్య సం ♦ పా
ప్రాయమో సకలప) ♦ పంచంబు తనదని పోరాడ వలసిన ♦ పూర్ణ వయస
నరిది రాజాస్థాన ♦ మాకర్షకము! కాని రాణి యర్థింప సా ♦ భ్రాత్ర మూ
వంగభూమిని దన ♦ పనిమాని యొకవేయి మైళ్లగుడెంచి ధ ♦ ర్మము వరించి

- గీ॥ స్వకులు బహదూరు శిక్షించి ♦ పంచి దేశమందు భయమును డించి సా ♦ ఖ్యంబు నింది
వట్టిచేతుల వెనుకకు ♦ వచ్చె! నెట్టి సరళ హృదయుండో! హుమయును ♦ చక్రవర్తి!
సీ॥ వనవీరస్వపుండు పా ♦ లన మశాత్రవముసేయ నుదయసింహుఁ గూ ♦ ల్పను దలంచె;
బున్నా యనెడి దాది ♦ ముందెట్లొ సడివట్టి యొకపూలబుట్టిలో ♦ నుదయసింహు
నుంచి భటులచేత ♦ నూరివెల్పుల కంపె; దనపుత్రు నుంచె ద ♦ ణ్ణానమందు;
వనవీరు “దుదయసింహుని జూపు”మని వచ్చె;సతి నిజాత్మజుఁ జూపె;నతఁడు పొడిచె;
గీ॥ బుత్తేశోకము దిగమ్రుంగి ♦ పున్న వెడలి స్వామి నొడినుంచి దేశదే ♦ శములు తిరిగి
వర్తకుం ‘డసాసా’ కడ ♦ వానిఁ జేర్చి సకలలోకైక విఖ్యాతి ♦ సంతరించె. 115
క॥ తను నెంత కాచి కుడిపినఁ దనసుతుఁ బరుసుతుని కొఱకు ♦ దారుణ ఖడ్గం
బునఁ జీల్చు గనిన వెలదులఁ వినియుంటిమె! పున్నఁ దప్ప ♦ వేఱోకదానికొ. 116
మ॥ వనవీరుండు ప్రజావిరుద్ధముగ భూ ♦ భాగంబుఁ బాలింపఁ దీ
రని కష్టాంబుధిలో మునుంగుచు జన ♦ ప్రవాతంబు సంగ్రామసిం
హునిపుత్రుం డతిదూరగుం దుదయసిం ♦ హుఁ దెచ్చి చిత్తూర్పురం
బున రాణా నొనరించె బూర్వవిభవం ♦ బుఁ నిల్పఁ గాంక్షించుచుకొ. 117
గీ॥ మ॥ సమరోత్సాహము లేదు; విక్రమకళా ♦ సంపత్తియుకొ లేదు; దు
ర్దమధైర్యోన్మతి లేదు; చిత్తురుమహా ♦ రాజ్యంబుఁ బాలింపఁ బూ

§ Rana Udai Singh ascended the throne in A. D. 1541-1542.

... ..
“Woe to the land where a minor rules or a woman bears sway” explains the last of the great bards of Rajasthan; but where both were united as in Mewar, the measure of her griefs was full. Udai Singh had not one quality of a sovereign; and wanting martial virtue, he was destitute of all. Yet he might have slumbered life away in inglorious repose during the reign of Humayun or the contentions of the Pathan usurpation; but unhappily for Rajasthan, a prince was then rearing, who forged fetters for the Hindu race, which enthralled them for ages; and though the corroding hand of time left but their fragments, yet even now though emancipated, they bear the indelible marks of the manacle; not like the galley slaves, physical and exterior; but deep mental scars, never to be effaced. Can a nation which has run its long career of glory be regenerated? Can the soul of the Greek or the Rajpoot be reanimated with the spark divine, which defended the Kangras of Chitore or the pass of Thermopylae? Let history answer the question.

“Annals of Mewar”

జ్యమయా సద్గుణమొక్కడేనియు రహిం ♦ చక్షబోదు; వైయాఘ్రుగ
రభమునకా మేకవిధంబునకా బాడమె సం ♦ గ్రామేంద్రు గర్భమునకా.

118

మ॥ ఉదయాస్తాచల మధ్యగంబగు జగం ♦ బుట్టుతలూఁగించె బె
ట్టిమఁడా పుత్రుడు; ఘోర సంగర కిరీ ♦ టిప్రాయుడై కీర్తనం
పద నార్జించెను దండ్రీ; యెట్టితడు మే ♦ వాడ్రాజ్య మందారశా
ఖఁ దినంజొచ్చిన పుష్పియట్లు వొడమెకా ♦ గీర్తిక గళంకించుచుకా.

119

చ॥ వరుసగ ముప్పదేం డ్లితడు ♦ పాలనముకా బానరించె; నందులో
నిరువదియైదు శాంతముగ ♦ నెట్టులొ సాఁగె; ననంతరమునకా
దరతరముల్ తపింపఁడగు ♦ దారుణ ఘోర విశత్తు దేశముకా
బారిగొని గౌరవంబు నుడి ♦ పోవఁగఁజేసె నరుతుదముగకా.

120

మ॥ అనఘుకా విక్రమసింహు భూరమణుఁ జే ♦ యకగ్ని ఢిల్లీ పురం
బునకేగెకా హుషయాను; వంగమున రా ♦ ణ్ముఖ్యుండు సామంతుడై
చను పేర్థాను స్వతంత్రరాజ్యమును సం ♦ స్థాపింప యత్నించినాఁ
డను వార్తల్ విని పాదుషా వెడలె సై ♦ న్యాయత్తుడై వానిపై.

121

ఉ॥ అంతములేని సైన్యముల ♦ నంబుధి చాడ్చున నిల్పియున్న సా
మంతుని దాకి పోరుట ప్ర ♦ మాదకరంబని సంధి గోరి వృ

But the magnitude of the peril confirmed the fortitude of Pratap, who vowed in the words of the bard to make his mother's milk resplendent: and he amply redeemed his pledge. Single handed, for a quarter of a century did he withstand the combined efforts of the empire; at one time carrying destruction into the plains, at another flying from rock to rock feeding his family from the fruits of his native hills, and rearing the nursing hero Umra amidst savage beasts and scarcely less savage men, a fit heir to the prowess and revenge. The bare idea that the son of Bappa Rawal should bow the head to the mortal man was insupportable; and he spurned every overture; which had submission for its basis or the degradation of uniting his family by marriage with the Tartar, though lord of countless multitudes... The brilliant acts he achieved during that period live in every valley, they are enshrined in the heart of every true Rajput, and many are recorded in the annals of the conquerors. To recount them all, or relate the hardships he sustained, would be to pen what they would pronounce a romance, who had not traversed the country where tradition is yet eloquent with his exploits, or conversed with the descendants of his chiefs, who cherish a recollection of the deeds of their forefathers and melt as they recite them, into many tears.

"Annals of Mewar".

శ్రాంతము నంపె; 'పే'ర్కులుఁడు ♦ తానును సమ్మతి చూపె; గ్రంథకై బ్రో
ద్దంతట; రెండుసైన్యములు ♦ నచ్చట నిల్చెను నిద్ర నొందఁగన్.

122

చ॥ కొసరి కసాయి మేకలను ♦ గొంతులు గోయు విధాన, మారియన్
మసఁగిన యట్లు, మృత్యువది ♦ నాలుక సాచిన భంగి, ఢిల్లీసై
న్యసమితిపైన వ్రాలి తును ♦ మాడఁగఁ జొచ్చిరి నిద్రవోపుచు
డు సమయమందె వంగసుభ ♦ టుల్ తమనాథుని యాజ్ఞ పెంపునన్.

123

మ॥ హుమయూ నంతటఁ బాతె ఢిల్లీ దెస; క ♦ త్యుగ్రండు పెర్ఖాన్ ససై
న్యముగా వెంటను దాఁకె; నేమియును జే ♦ యన్లేక యందండు మా
గ్గమునన్ జిక్కిన వారిఁ జేర్చుకొని పా ♦ టన్ జోచ్చె; బాంచాలదే
శము డాయంగనె రెండుసైన్యములకున్ ♦ సంగ్రామ మయ్యెన్ వడిన్.

124

సీ॥ రణమంచు వినిన మ ♦ రణమంచు బెదరి దిజ్మార్గంబులకుఁ గొంత ♦ మంది నడువ!
సమద శాత్రువ పరా ♦ గము దృష్టిగతమైన మది కలంగియుఁ గొంత ♦ మంది పాట!
విమతసైన్యము దర్శ ♦ సము దండధరదర్శనంబని యడలి కొం ♦ దట తొలంగ!
మొదటి పిరంగి చ ♦ ప్పడయినంతనె గుండె లవిసి నీరయి కొంద ♦ టవలి కుటుక!

గీ॥ నాహుమాయూను త్రోవలో ♦ నడ్లమైన జనులఁ జేరిచి చేసిన ♦ సైన్యమెల్లఁ
జేయి జారిన కడవయై ♦ ఛిన్నమయ్యె! పేర్కుఖాన్ ఢిల్లీఁ బట్టాభి ♦ పిత్తుడయ్యె! 125

మ॥ చమువుల్లేక మహామహీవలయ రా ♦ జ్యం బూడిపోవంగ నా
హుమయూనున్ వెనువెంటనే తగిలి లా ♦ హోర్దాకఁ బోనీక సై
న్యములన్ జేకొని పేర్కుఖాను తఱిమెన్; ♦ వాడంతటన్ దేశదే
శములన్ గ్రమ్మురె నచ్చెటేనిఁ దలదా ♦ చ్చవచ్చు సంచాసనో.

126

మ॥ స్తిమితత్వంబు వహింపకేగి యొకచో ♦ 'పేకల్లి'యన్ బారసీ
క మహాయోగిని గాంచి యాతఁ డడుగం ♦ గాఁ దెల్పె నాత్మీయవృ
త్తము; దత్తన్నిధినున్న వానిసుత "యు ♦ ద్వాహమ్ము గావించుకొం
డు మహాభాగుని వీని నే"నన, నతం ♦ డుకవాని కిచ్చెన్ సుతన్.

127

సీ॥ ఏలుటకు మహామ ♦ హీతలంబది లేదు! కొలువుసేయఁగ భట ♦ కోటి లేదు!
కాంచనాదిక ధన ♦ గ్రామంబులును లేవు! సముదార దివ్య భో ♦ గములు లేవు!
వసియింపఁగా మేటి ♦ భవనంబులును లేవు! తాల్ప ననర్హవ ♦ త్రములు లేవు!
వాహ్యాభి యొనరింప ♦ వాహనంబులు లేవు! శ్రమదీఱఁగంట వి ♦ శ్రాంతి లేదు!

- గీ॥ కేవలము హుమాయూన్ వడుక్లేశమెంచి మనసు గరగించు సౌజన్యమహిమఁ గాంచి
కోరి యర్థాంగమును బంచు ధీనియె! నెట్టి పావనాత్మికయో హమీ ధావధూటి,
మ॥ పనితఁ యోధులఁ గొంచు యోధపుర భూ ధాలున్ సమీపింప, వ
ద్దనె నాతండు; జసల్మియర్ ప్రభుఁడు పో ధమ్మంచాడె; మర్వాన్ నృపుం
డును బంధింపఁగఁ జూచె; గొన్ని నెల లి ధ్మజ్జెల్ల రారాజు చే
రెను దూరమ్మన సింధుదేశపుటెడ ధి దైవముఁ దూఱుచున్.
- సీ॥ వైశ్యానర జ్వల ధ్మజ్జలాసమూహంబు చిమ్మి సూర్యుఁడు ప్రకా ధింపుచుండ!
నుర్వీతలంబెల్ల ధ్మజ్జుతలూఁగ జృంభించి వాయువు పెల్లు ధింపుచుండ!
సుడికట్టి మంచుటి ధ్మజ్జ లేచి మిన్నంది వ్రాలి పాంథుల ముంచి ధింపుచుండ!
బెక్కుయోజనములు ధ్మజ్జలిన నాల్కపైఁ జేర్పఁ జక్కయు నీరు ధింపుచుండ!
- గీ॥ నరులు దఱుమంగ! ననుచరు ధింపుమొంద! స్వస్థ సౌధంబుల వసించి ధింపు సుఖము
మీఁటఁదగు నిడుచూలా లె ధింపు యందు నాహమీదాలతాంగి యె ధింపుగనెచ్చె!
- గీ॥ రాచటికమది బరువయ్యె ధింపురాజమాళి; కనుచరత్వంబు బరువయ్యె ధింపునరులకు;
నున్న వారెల్ల బరువైరియొటియలకు; నొక హమీద మాత్రము చలింపుకయె నిలిచె.
- మ॥ హుమాయూ నెక్కిన యొంటెయున్ మడిసె న ధింపుగ్రాతపవ్యాప్తి; గూ
రిమి భృత్యుండని యొంటె నిమ్మనుచు టా ధింపు బేగు నర్థించె; గూ
రమలి వాడు తిరస్కరించిచనె; ని ధింపు ద్రప్రస్థరాజ్యంబుఁ బూ
ర్ణముగా నేలినమేటి నీరమున క ధింపు బల్చనయ్యెన్ గటా!
- గీ॥ తురకజేనికిఁ గష్టముల్ ధింపుపెటెగఁ గాని పెక్కు విశ్వయత్నములు స ధింపునను గాని
కానరాదయ్యె వట్టివె ధింపుసము తక్క! నిడుదప్పి నార్పగ నొక్క ధింపుచుక్క.
- గీ॥ చూలుపండిన యాహమీ ధింపుదాలతాంగిఁ జచ్చుటెండ తెడారిలోఁ దెచ్చుటెల్లఁ
బూఁచుపిదల క్రొమ్మావి ధింపు మొక్క నకట! తీవ్ర దావాగ్నిలో నీడ్చి ధింపుటయ్యె.
- సీ॥ నడిలేక యెండి కొ ధింపు అడు గట్టి నాల్క నాభినిఁజేర దిగసుంజు ధింపునుచుఁబోవ!
నెంతేని జలియించి ధింపుదయకోశంబుపై కుత్తుక కెత్తోట్టు ధింపునుచురాగ!
మెదడు నీరసమయ ధింపుదిలి వైత్యోద్రేకమునను బ్రలాపనం ధింపు వెలార్ప!
క్షీతితలంబెల్ల మ్రిం ధింపుగని తీరబో దనిమించు మరణవే ధింపు కలంప!
- గీ॥ నున్న కష్టంబు లట్టులే ధింపుడ యవనభటులు దాహంబునకు నీరు ధింపు వడయలేక
పెచ్చియె త్రియుఁ గేకలు ధింపుకొనుచుఁ బాఱి రెల్లడ నినుకయె ధింపు నడుమ.

❁ చ॥ కనిరొకబావి వేకువనె ♦ కన్నులపండువు గాఁగ; దాన మో
టనిడి జలంబు దోలెడు నె ♦ డక్ వడి నెద్దలఁ దోలుకొంచుబో
వునతని కొక్కచోఁ 'బయికి ♦ బొక్కెన వచ్చె'నటంచు మాటలు
వినబడబోమిఁ బెద్ద రణ ♦ భేరిని గొట్టు టవశ్యమై తగెన్. 136

సీ॥ అతిదాహమున నోరు ♦ లట్టైతెఱచియున్న జనులు బొక్కెన నూయి ♦ కొనను నిలిచి
నిలువకమున్నె దా ♦ నిపయిబడి జలంబుఁ ద్రావబోవఁగ దాని ♦ త్రాడుతెగుచు
బావిలో బొక్కెన ♦ పడె; దానివెంటఁ గొందఱు నూతఁ బడిరి; కొం ♦ దఱు మహోగ్ర
తాపమోర్వక పైక ♦ తస్థలిఁబడి మ్రగ్గి; రికఁగొంద తానూయి ♦ నెక్కి దూకి;
గీ॥ రంతఁ గొందఱు చేది తో ♦ యంబుద్రావి గుండె బరువెక్కి కూలిరి; ♦ కొందఱెట్లా
'యమరకోట'కు నాటి సా ♦ యంతనంబు నడచి కన్గొని రచటి రా ♦ చాప్రహారు 137

మ॥ మనుజుఁగోరుదు వారినందఱు స ♦ న్నానించె సౌఖ్యబెల
ర్పను; నైదుఁ బదివందలుక నలువ దా ♦ పై నింక రెండైన యే
టను నాకార్తిక జీవవారము 'హమీ ♦ డాభానుబీగంబు' పు
త్రుని నీళ్లాడె నుదాత్తలక్షణయుతుఁ ♦ మర్వార తేజోనిధి. 138

శ్లో॥ పెద్దల్ గోత్రజు లక్కుమారకునకుఁ ♦ బ్రీతి "మహమ్మజ్జిల్
లుద్దీ నక్బుగు" నామ ముంచిరి; హుమా ♦ యూఁ పాదుషా చూచి యా

❁ On the fourth day of their retreat they fell in with another well, which was so deep that the only bucket they had, took a great deal of time in being wound up and therefore a drum was beat to give notice to the cassilas when the bucket appeared that they might repair by turns to drink. The people were so impatient for the water that as soon as the first bucket appeared, ten or twelve of them threw themselves upon it before it quite reached the brim of the well by which means the rope broke and the bucket was lost and several fell head long after it. When this fatal accident happened the screams and lamentations of all became loud and dreadful. Some lolling out their tongues rolled themselves in agony on the hot sand while others precipitating into the well met with immediate death.
'Annals of Mewar'.

§ On this Humayun ordered the musk bag to be brought and having broken it on a China plate he called his nobles and divided it among them as the royal present in honor of his son's birth. This event, adds Jowher, diffused its fragrance over the whole habitable world.
"Colonel G. B. Mangleson C. S. I."

- ముద్దుంగుజ్జుని క్రివల్లి దెసలఁ ♦ బుష్పింపఁ గాంక్షించుచున్ ౪
ముద్దల్ముద్దలు పంచె నాపులకు న ♦ మోదమ్ముమై గన్తున్.
- చ॥ తనుఁ గడుజేరఁదీసి తల ♦ దాచుకొనన్ నెలవిచ్చి పేర్చి నె
క్కినఁగ మెలంగు నయ్యమర ♦ కోటనృపాలునియొద్ద నాత్మమో
హనసతియా హమీదను ని ♦ జాత్యజు నక్కరు నుంచి వెంట న
య్యనుచరులేగుదేరఁగఁ బ్ర ♦ యాణమొనర్చె నతండు వెండియున్.
- మ॥ త్వరమై నాతఁడు పారసీకమును గాం ♦ ధారంబు కాబూల్ వసుం
ధరలఁ జేకొనెఁ గాని రాజ్యము స్థిర ♦ త్వం బూనకే సాగె; నీ
కరణిఁ దాఁ బదునాలుగేడులు మహా ♦ కష్టంబులఁబొంది పం
దురె; నీలోపలఁ గొన్నిమార్పు లచటఁ ♦ దోతెంచె ఢిల్లీ పురన్.
- మ॥ అల షేర్షాఁ బలశౌర్యశోభితుఁడు రా ♦ జ్యంబెల్లఁ గౌశల్యముల్
వెలయన్ బాలనచేసె; వానిపిదపఁ ♦ బృహ్మేశ్వరుల్ చాలమ
ర్శలులున్ గ్రూరులు నొట రాజ్యమది స్తై ♦ ర్యంబూడె; గొన్నేండ్ల క
వ్వల రాజయ్యె 'సికంద'; రీతఁడు సురా ♦ పానక్రియాలోలుడౌ.
- మ॥ స్థితి యిట్లుండుటెఱింగి దుడుగొని డా ♦ నెన్ దా హుమాయూరు; శూ
రతముం దుగ్గిపరాక్రమక్రముడు బై. ♦ రాంఖాను వచ్చెన్ జమూ
పతి; పంజ్రొడవయేటనున్న సుతుఁడ ♦ క్షర్ గూడ నేతెంచె; ను
ద్ధతిమై యుద్ధము సాగె ఢిల్లీని సికం ♦ దర్షా చమూపాళితో.
- మ॥ కడులేఁబ్రాయపుఁ జిన్ని కుజ్జుడగు న ♦ క్షర్ ముందు నిల్చుండి యె
క్కుడు శౌర్యం బుసికొల్చి పూన్పు సుభటుల్ ♦ ఘోరంబుగాఁ దాకి ర
య్యెడ ఢిల్లీపతి యోడి పాతె; విజయం ♦ బింపారఁ జత్తాభిషి
క్తుఁడునయ్యెన్ హుమయూన్ నిజాపులును సు ♦ తోషించి యుష్పంగఁగన్.
- సీ॥ 'పేర్కొండలం'బను ♦ స్నిగ్ధసౌధంబున హుమయూను గూర్చుండి ♦ యొక్కనాఁడు
పొత్తముల్ చదువున ♦ ప్పడు ప్రార్థనముచేయు కాలంబుఁ దెలుపుచు ♦ గంట మ్రో
వడివడి దిగిరాఁగ ♦ దొడఁగె నాతఁడు; నునుపై యున్న మెట్లపై ♦ నడుగు జాతెఁ;
బైనుండి క్రిందికి ♦ బడుట గాజవిధానఁ దలయెల్ల వేయి వ్ర ♦ క్కలుగఁ బగిలె;
గీ॥ నవలఁ బంజాబునందున్న ♦ యక్క రటకు వచ్చె; బదునై దువందలే ♦ బదియు నాఁ
నగు శరత్తున నతనిఁ గ ♦ ల్యాణపురిని ఢిల్లీ పతిఁజేసి రుద్రోగు ♦ తెల్లఁ గలిసి.

౧॥ ప్రవిశేషోగ్ర సమగ్రవిక్రముడు “బై ♦ రాంఖాను” టూత్తైకధ
ర్యవిమం! డాహామయానుకోడలు సలీ ♦ మాడేవిఁ బెండ్లాడి బాం
ధవుడై యక్కరు బాల్యమూడి తరుణ ♦ త్వం బొందునందాఁక రా
జ్యవిధానంబును నిర్వహింపఁదొడఁగెన్ ♦ సంరక్షకుండై తగన్.

॥ కాశ్మీరమందు సి ♦ కందరుశాహి సైన్యము ప్రోవుచేసి ర ♦ ణంబుఁ గోర,
నచటఁ గాబూలులో ♦ నక్కరు ప్రతినిధి తరుణంబు వీక్షించి ♦ తిరుగఁబడఁగ,
మాశ్వదేశాధీశ ♦ మణి ఢిల్లీపైఁబడు తెప్ప డెప్పడటంచు ♦ నెగురుచుండఁ,
బులివంకిప్రోడ హే ♦ ముడు క్షణక్షణమును దండెత్తిరాఁ గాలు ♦ ద్రవ్యమండ,

॥ నల్ల కాబూలుకొఱకేగ ♦ ఢిల్లీ పోవు; ఢిల్లీకై చూడఁ గాబూలు ♦ చెల్లిపోవు;
వెనుక నూయి ముందర గోయి ♦ యనుటయయ్యె శౌర్యధనుడు బై రాంఖాను ♦ సైన్యపతికి

॥ తొలుత సికందరుశాహిని గలియుచు బై రాముఖాను ♦ కల్యాణారణ్
స్థలమున నోడింపఁగ నశఁ డలఘుగతి శివాలక్రమ ♦ లందున డాగెన్.

148

॥ లక్ష పదాతి ద ♦ శంబు కరుల్ వేయి తనవెంట నేతేర ♦ దండు వెడలి

హేముఁ డాగ్రాపురి ♦ కేగి చేకొనె దాని; నవల ఢిల్లీపురం ♦ బాక్రమించె;
బై రాముఖానుఁ డ ♦ క్కరు ససైన్యముగ సిద్ధంబైరి పానివ ♦ ట్టుంబు నొద్ద;
నుభయసైన్యములకు ♦ యుద్ధం బెసఁగె; దురుష్కులు శత్రుసేన వ్ర ♦ య్యలుగఁజేసి

॥ హేము బంధించుకొనుచు బై ♦ రాముఁజేర్చి; రతఁడు కారుణ్యమును మాని ♦ యుక్కరుఁ గని
“శత్రుశేష ముపద్రవ ♦ సమితిఁ దెచ్చు! శీఘ్రముగ వీనిమ స్త్రాబుఁ ♦ జెండు” మనియె.

౩॥ “నామే ల్లూర్చి వచించు నీనుడిఁ దలన్ ♦ దాల్పుంగనొఁ గాని, యీ

హేముం డోడినవాడు; పట్టువడినాఁ; ♦ డీనాఁ డవధ్యుండు; నా

కై మన్నింపు” మటంచు నక్క రనె; ఖ ♦ డ్గంబెత్తి ఖండించె బై

రాముం డత్తటి హేముమ స్త్ర మిలపై ♦ రాలన్ భటుల్ భీతిలన్.

150

౪॥ తూత్రప్రధాన ని ♦ శాతవర్తనుఁజౌట నావేశ మది కొంత ♦ యలరుఁ గాని!

బై రాముఖానుఁ డ ♦ క్కరుఁ బెక్కుగురువుల వేర్వేట నియమించి ♦ వివిధవిద్య

లభ్యసింపఁగఁజేసె; ♦ నాతని వేయికన్నులఁజూచి వేయిచే ♦ తులను గాచి

ధరణిరాజ్యం బూర్జి ♦ తము చేసె; గాబూలు చేకొనె; గాంధార ♦ సీమ గెలిచె; చై;

౫॥ జాన్ పురం బజమిర్ ప్రదేశములు గొనియె; గ్వాలియరు పట్టుకొనియె; మా ♦ ర్వారునొం

క్షణము విశ్రాంతిఁగొనక రా ♦ జ్యములు గెలిచె నక్కరున్నతి పరమ లక్ష్యముగనుంచి.

- మ! అరుచెంచె బదు నెన్నిదేడులగు ప్రా ధ్యం; బప్పు డక్కర్ వసుం
 ధరఁ దానేలఁ దలంచె; సేవకతర్థి ధ్రవ్యంబు నర్పించి సం
 బరమొప్పారఁగ నాత్మరక్షకుని నా మక్కాకుఁ బంపించెఁ ద
 ిక్ష "నర్జూరహిమాను" దత్తుతుని వే డక్కజేర్చి పోపించుచున్.
- సీ! అబాను దీర్ఘ బా ధ్యశయగళుఁ! దుద్యత్పద్మపత్ర నే త్రములవాఁడు!
 ఘన సార్వభౌమ ల తుణలక్షితుండు! ప్రసన్న మనోహరా స్వంబువాఁడు!
 బలశోభితాశోగ్య వచ్చరీరుండు! నీరదతుల్య గంభీర రవమువాఁడు!
 శాంతిప్రకాశ వ ర్చశోభితుండు! దయాపూర్ణ మృదూమృద యంబువాఁడు!
- సీ! కర్ణము సహింహఁగలధైర్య గరిమవాఁడు! వితరణ వికాసములవాఁడు వేయు
 భరతఖండ మేలిన సార్వ భౌములందు నింతవాఁ డింక లేఁడను సంతవాఁడు.
- సీ! అంచెల మార్పుచు సశ్వంబులను, స్వారి యిరువదై దామడల్ పఱచియుండె!
 ఘూర్జరమ్మనఁ ద్రోవ గొప్పబెబ్బలి రాఁగ నద్దానిఁ జేతఁ జొ ప్పడఁచియుండె!
 విడక "ఖండీరా" వ నెడి మత్తకరి నెక్కి యైదామడల దూర మరిగియుండె!
 నాఁడుసింగము పిల్ల లైదు మండుటెడారియందుఁ బైబడఁ బీచ మణఁచియుండె!
- సీ! విరుచ్చరను దన సందిట నిఱికికొనుచుఁ గోటగోడలపై నెక్కి దాటియుండె!
 నక్షత్రప్రతాప ధైర్యములు దేహబల మిత్తని సొమ్మనుచు మెచ్చమెలఁగియుండె!
- మ! భగవాన్ దాసునిపుత్రి యొక్కరిత న కృష్ణ కోరి పెండ్లాడె; నా
 భగవాన్ దాసుని సోదరాత్మజుడు "కు న్వాక్" మానసింహుండు వీ
 రగర్వండు ఖిల్లెజేరి పరరా స్త్రశ్రేణులకెల్పి కీ
 ర్తిగురత్వంబు వహించి యక్ష్మరుకడక దీపించె సేనానియై.
- సీ! మువ్వలుగడఁ జ్రొంద పులుగాన వారిసేమము తనకెప్పు నే మమని తలంచె;
 నది వియించియుఁ బట్టు కొనినవానిని బానిసలఁ జేయచట్టంబు నిలిపినై చె;
 యాత్రలకేగు భక్తావళితో బన్నుఁ గొనరాదనుచు దానిఁ గొట్టినై చె;
 పరకాలముగను వే నెడు జుట్టపన్ను న్యాయవిరుద్ధమని దాని సవలఁద్రోసె;
- సీ! చ్రొంద బున యవనరా జ్యంబు నిలుప నెన్నియత్తముల్ వలయుఁ దా నన్ని చేసె;
 మునుములనెండి కన్యాకు మారి దాత వసుధనెల్లఁ బాలింప న కృగు దలంచె.
- కా! కొక మేతాద్యము; చేకొనె గోగోక్షకోట; యింక గోవిందవనం
 బును నెవ్వరెచు; గోటరు నాగోపురమునకె దృ ధముగఁ గట్టెన్.

- I శరణని మాశపపతి దరి కరుదేరంగఁ గూర్చింగని న ♦ హస్రహయాధీ
శ్వరసేనాధీశుగ నాదరమున నాస్థానమున న ♦ తనిఁ జేర్చుకొనెన్. 158
- II తపతీనదిపైఁగల బ్రహ్మపురంబును విజయగృహము ♦ నతిరయమారణ్
సృపకులదీపకుఁ డక్కరు కృపకును లోనగుదుమనుచుఁ ♦ గ్రేష్ఠురికె వడిన్. 159
- II రావలపిండి సమీపములో విలయాంతకునకైన ♦ లొంగని గక్కా
రాపీరుల కావర ముడివోవఁగఁ బంజాబుదేశ ♦ మును గెల్చుకొనెన్. 160
- II తూరుపుసీమల దృష్టిని సారింప నడేల్కులుండు ♦ చానాన్ దుర్గ
ద్వారములు దీసి యక్కరు భూరమణుని పాదకమల ♦ ములు పూజించెన్. 161
- II నరసింగపూరు చౌరాఘరు మఱి హోసంగబాదు ♦ క్రమమొప్పఁగ న
కృరుబాదుశాహి చరణాంబురుహంబులు శరణమనుచుఁ ♦ బొగడుచు నిలిచెన్. 162
- II 'రండో పురుషోత్తమ!' యని ఖండిమనృపుండు కాల్లు ♦ గడిగి తనూజన్
మండలరాజ్యంబు నృపా ఖండలునకు నప్పగించెఁ ♦ గడుభక్తి మెయిన్. 163
- II చతురనంతబలంబులు ♦ సందడింప సింధు గంగా నదుల మధ్య ♦ సీమలుండుఁ
తైత్రియాతాపరంపరల్ ♦ సలిపి దిగ్విజయము సాగించె నక్కరు ♦ చక్రవర్తి. 164
- III "భరతఖండైకభాగ్యమై ♦ పరగు రాజ పుత్రరాజ్యమేలని వాని ♦ పాడపు వృథయె"
యని నడిపె సేన; తద్బార ♦ మాగ లేక యరగనాయకు ఫణములు ♦ ట్టూతలూఁగె.
- III మహిత ధైర్యుండు లోడర ♦ మల్లు మేరు శిఖరమట్టి ఖాసింఖాను ♦ సింహమట్టి
బిరుదు' ఖా' ఖానను' పిడుగుల్ ♦ వ్రేళ్ల నలుపు భయదశౌర్యలు నిలిచి రక్కరును గొలిచి.
- IV అలఘుప్రాభవక్రీడిక్రమయుతుం ♦ డౌ మానసింహుండు కొం
డలఁ బిండిబడఁగొట్టు మేటి భగవాన్ ♦ దాసిండునందున్న యో
ధులకున్ వృద్ధపితామహుం; డిరువురు ♦ దోతెంచి రీతండ్రికొ
డ్కులు దర్పించిన నడ్డుపాటు గలదే ♦ ట్లేణీతలంబుమనన్! 167
- V ఈమెయి నక్కరు నడుపు చమూమానం బింతయనఁగ ♦ బుద్ధిచోరదు; బు
స్సామొదలుగఁ బాండోలీ సీమవటకుఁ బదియుమైళ్లు ♦ సేనలు నిండెన్. 168
- VI జలధులంతటి సర ♦ స్సులు పెక్కులుండె; గ్రిందట వనాశానది ♦ నడచుచుండె;
దరఁగని బహువిధ ♦ ధనధాన్యతతులుండె; బైరు క్రొత్తఁగ నెక్కి ♦ వచ్చుచుండె;
గోటలేడును జుట్టు ♦ కొని దృఢమ్ముగనుండె; సస్త్రమహాద్వార ♦ సమితియుండె;
గురుతరాయుధపరం ♦ పర చెంతనుండె; యోధతతి చిత్తములందు ♦ ధైర్యముండె;

- గీ॥ నక్కరునకెకా దవాని ధ యబ్బకై నఁ దగ్గక రణంబు సాగింపఁ ధ దగ్గ యన్ని
సాధనము లుండె; లేమి యెచ్చటనుగలుగ దుదయసింహరాణా లేమియొకఁడంటి
- ఉ॥ అంగడినున్నవన్ని శని ధ యల్లునినోర నటన్నమాట వా
సిం గనఁజేసి యాయుదయ ధ సింహుండు యుద్ధమటన్న భీతిచే
గ్రుంగుచు రాజపిప్పలిని ధ గోహిలువంశ్యులయొద్ద డాగె; నై
నం గనరాదు లోపము ర ధ ణం బొనరించెడు యోధకోటికి.
- ఁ సీ॥ అల సలుంబ్రాధీశుఁ ధ డగు సాహివాసు, శౌర్యాన్వితుండగు దేవ ధ రాధిపతి
ఫల్యాప్రభుండు శుద్ధ ధ క్షీర్తి 'పుత్ర' నృపుండు, బేడ్లా కొటేరియా ధ పృథ్వీవర
నిక మడేరియా ధ నృపతి దూడాసింగు, పావనాత్ముండు ఝా ధ లావిభుండు
ఝూలారినేత యీ ధ శ్వరదాసు, సోనెగుట్టేంద్రుడైన కరుణా ధ సాంద్రరాజు
గీ॥ గ్వాలియనుదేశపతి లోను ధ గా మహిపులు పగిలెడు పిరంగిగుండుకు ధ వక్షము
దైర్యహేమాద్రులు విశేషదశము లలరఁ బోయినిల్చిరి గెలుపాచావో యట
క॥ అల్ల యమభటులఁగేరెడు బల్లిదులగు భటులు గొలువ ధ వైరుల మనముల్
తల్లడిలఁగ వచ్చెను జయమల్లుండు రణరంగపార్థ ధ మహితయశుండై.

⊙ It (Chitor) lacked not however brave defenders. Sahidass at the head of a numerous band of the descendants of Chonda was at his post (the gate of the citadel) there he fell resisting the entrance of the foe, and there his alter stands on the brow of the rock which was moistened with his blood. Rawut Dooda of Madhwa led the sons of Sanga. The feudatory chiefs of Baidla and Kotario, descended from the Prithwi Raj of Delhi, the Pramard of Bijoli the Jhalas of Sadri inspired the contingents with their brave example; these were all home chieftains. Another contingent of Deola again combatted for Chitor with the Sonagurra Row of Jhalore. Esaradass Rahatore, Karamchand Katchwaha with Dooda Sadani and the Tuar prince of Gualior were distinguished among the foreign auxiliaries on this occasion... But the names which shine brightest in this gloomy page of the annals of Mewar which are still held sacred by the bard and the true Rajput and immortalized by Akbar's own pen, are Jaimall of Bednore and Putta of Kailwa, both of the sixteenth century superior vassals of Mewar. The first was a Rahtore of the Mairtea house, the bravest of the brave clans of Marwar, the other was head of Jugawats another grand shoot from Chonda. The names of Jaimall and Putta are as household words inseparable in Mewar and will be honored while the Rajput retains a spark of his inheritance or a spark of his ancient recollections.

"Annals of Mewar"

సీ॥ ఇతఁడు మార్వార్కహీ ♦ పతి మాళదేవుని నుతుఁడు; బాల్యమునందె ♦ శూరలోక
చూడామణియన వి ♦ శుద్ధకీర్తి గడించె; దండి కీతనికి భే ♦ దంబు వచ్చి
చిననాఁడు తనదేశ ♦ మును వీడి వెడలె; నీతని భుజాటోప దు ♦ ద్దాంతత విని
చిత్తూరిరాణాయఁ ♦ జేయిచ్చి మన్నించి బదనూరు సంస్థాన ♦ పతి నొనర్చె;

గీ॥ మహితదైర్యంబు వజ్రవ ♦ ర్థంబుగాఁగఁ దనదు రాఘోజ్ఞహావీర ♦ తతులఁ బూన్చి
తగిలి బ్రహ్మాండమైనఁ బిం ♦ డిగనొనర్చు రాద్రోతరధాటిఁ గాలాగ్ని ♦ రుద్రుడితఁడు.

క॥ కృప నాదరించు చిత్తూర్ నృపచంద్రుని పనులు మేని ♦ నెత్తురు కండల్
విపులముగ ధారపోసి జరుపు స్వామిస్నేహబంధు ♦ రుల్ వీరల్లె. 174

సీ॥ సమర మనేకమా ♦ సము లయ్యె; నక్కరు పెక్కురుఁపనివాండ్రఁ ♦ బిలువనంపె;
దుర్గంబుక్రింద గో ♦ తులను ద్రవ్వించి చొప్పించి యగ్నిరజంబు ♦ ప్రేలీపించె;
జిత్తురిసేన కా ♦ చిననూనియలు శిలల్ గుప్పుచు వైరులఁ ♦ గూల్చుచుండె;
యవనులు తలలపై ♦ శవకోటిఁగప్పి దుర్గము క్రిందఁద్రోయంగఁ ♦ గడగుచుండి;

గీ॥ రెప్పుడునుగాని యాగోడ ♦ లెచటఁగాని పగులుటయుఁగాని సేన లోఁ ♦ బడుటగాని
కానరాదయ్యె! నక్కరుఁగడియగడియ కెటులెటులటంచు విసుగు నొండుటయకాని.

సీ॥ ఉన్నమందంతయు ♦ నొకమాత్ర పెక్కుతావులఁ బోసి కూరి ని ♦ ప్పను ఘటింప
నొకగని ప్రేలె; ముం ♦ దుండిన మోగలుల్ గూలిరి; గోడయుఁ ♦ గొంత యురలె;
దానితోఁ గొందఁ జుం ♦ తమునొంది; రీప లావలివారు ముందుకుఁ ♦ గలయదూకి;
రంత బ్రహ్మాండంబు ♦ నగలించు నొకపెద్ద ధ్వనితోడ నొండాక్క ♦ గనియుఁ బ్రేలె;

గీ॥ దాన యవనహైందవులగా ♦ త్రములు గాలిఁగలిసె శతశ స్రహస్రశః ♦ ఖండములయి,
విఠిగె నొకగోడఁదయచటఁ బెక్కురుయవనులు హైందవులు చేర్చిరయ్యె ఘోరాహవంబు.

క॥ రణరంగమృగేంద్రులు చోహణవీరులతో. గొతురి ♦ యా-బెడ్లారా
ణ్ణులు లాసమృద్ధిరణంగణమునఁ దెగి స్వర్గసీమఁ ♦ గట్టిరి గృహముల్. 177

క॥ హరివంశ్యుల నడుపుచు నీశ్వరదాసును దెవరాధి ♦ పతియును ఝాలే
శ్వరుఁడును బెడ్లికి నడిచిన కరణిని ననికేగి మడిసి ♦ కనిరి యశంబుల్. 178

క॥ దురమున దూడాసింగును గరుణాసాంద్రుండు వైరి ♦ గణమ సములఁ
దఱుగుచు రాసులు పోసిరి పరలోక ద్వారసీమ ♦ వఱ కవ్వేళల్.

క॥ భండన శతఘ్ను లనఁదగు చోండావద్భటులతో వి ♦ శుద్ధ యశస్సాం
ద్రుండైన సాహిదాసుఁడు ఖండితుండై యొరగె భటులు ♦ కళవళ మందల్. 179

❶ క॥ చండ నృపాఖండలు కులమండనుఁ డరిదండధరుఁ డ ♦ మాత్యుఁ డితండు

బండినయెడ నీనాటి కఖండ స్తంభం బొకండు ♦ గననై యుండు.

సీ॥ సాహిదా సేగ నా ♦ స్థానంబు మఱలఁ జొండావత్తులుండె చెం ♦ దవలెఁ; గాన
భారమ్ము పుత్రపై ♦ వ్రాలెఁ; బ్రాయము పదునాతేండ్లు; తండ్రిలేఁ; ♦ డమ్మపె
నిందుకు మూన్నాళ్ల ♦ ముందె పెండిలియయ్యెఁ; బసపుగుడ్డలతోడ ♦ వచ్చి సేన
కధిపతియౌచు నూ ♦ ర్యద్వాసమున విజృంభించుచు నాకొత్త ♦ పెండ్లికొడుకు

గీ॥ గొట్టియలమండఁ జొచ్చి గ ♦ గోలుపఱచు బెబ్బలివిధానఁ దురకల ♦ పిండు న
నామహాబాహు బాహుశౌర్యంబుఁ గాంచి యభయసైన్యంబులును దలఁపూఁచిని

❷ గీ॥ నవ్వు చవ్విరు జనని చోం ♦ డావదన్వయము యశము పెంచు ధ్రువనిరావర
కోడలిని వెంబడిని బిల్చు ♦ కొనుచు వచ్చి వైరిశిరములు రాసులునడఁగ నల

సీ॥ ముద్దుమోమున నాణి ♦ ముత్రైపుబాసికం! బద్ధపుఁజెక్కిళ్ల ♦ యందు మెఱుంగు
గాటుకచుక్కయఁ! ♦ గాళ్లఁ బారాణియుఁ! బసపువన్నియ పెండ్లి ♦ వస్త్రములున
సకల కల్యాణ భూ ♦ పణరాజితో! దనుతాణంబుఁ దొడిగి హ ♦ స్తమున భి
మరలఁ బ్రాణేశ్వరు ♦ నండ నిల్చుచు సత్య నరకుసేనల నట్లు ♦ నజితే నిపుల;

❸ The Rajput premier is the military minister, with the political Government of the fiefs; the civil minister is never of this caste. At Udaipur he is called Bhanjgurh. His influence, necessarily gives him unbounded authority over military classes with unlimited power over the inferior officers of the state.... When "Rana" of Udaipur leaves the capital, the Salumbra-Chief is invested with the government of the city and charge of the palace during his absence. By his hands the sovereign is girt with the sword and from him he receives the mark of inauguration on his accession to the throne. He leads by right the van in battle and in case of the siege of the capital his post is the Suryapol (the gate of the sun) and the fortress which crowns it in which this family had a handsome palace which is now going fast to decay.

"Annals of Mewar"

❹ When Salumbra fell at the gate of the Sun, the command devolved on Putta of Kailwa. He was only sixteen, his father had fallen in the last shock and his mother had survived but to rear this the sole heir of their house. Like a Spartan mother of old, she commanded him to put on the 'Saffron robe' and to go for Chitore, but surpassing the Grecian dame, she illustrated her precept by example; and lest any soft compunctious visitings for one dearer than herself should dim the lustre of Kailwa she armed the young bride with a lance, with her descended the rock and the defenders of Chitore saw her fall fighting by the side of her Amazonian mother.

"Tod's Rajasthan."

- గీ॥ “వెన్నముద్ద పిరంగియై ♦ వెడలివచ్చె! హరిణశాబము బెబ్బలి ♦ యగుచు దూకె!
నల్లినీలత బ్రహ్మాస్త్ర ♦ మగుచు దాకె”నన రణమొనర్చె నాపుత్రయనుగూ బడతి.
- గీ॥ పుత్రయు-నవోధ తల్లియు ♦ ద్వృత్తి బోరి దన్యుగశరత్తముల వసా ♦ తమ్ము లాడి
తల్లి చిత్తూరులక్ష్మీపాదముల నొటిగి సమసి రుభయపై న్యములు బాష్పములు విడువ.
- సీ॥ ధన ధాన్య వసన వా ♦ హనము లియ్యంగవచ్చు; గోరిన తిండి చే ♦ కూర్పవచ్చు;
గండంబు మెయినిండు ♦ గా రాయఁగావచ్చు; బెక్కు భూషణములు ♦ పెట్టవచ్చు;
దూడలేని విద్యలు ♦ చదివింపఁగా వచ్చు; విభవంబు లెన్నేని ♦ బెంపవచ్చు;
గ్రింద మన్నని శిర ♦ మందు జేర్పఁగవచ్చు; నమరాద్రి తెచ్చి యియ్యంగవచ్చు;
- గీ॥ గాని రణదుర్గ కర్పింపఁ ♦ గన్నకొడుకుఁ గోడలిని బంపి దీవించి ♦ తోడు వచ్చి
శత్రుశవకోటిపై వీర ♦ శయన మందె; బుత్త! నీతల్లి యెంతటి ♦ పుణ్యవతియో! 186
- సీ॥ తూత్రధర్మైకని ♦ శృలుండు రాతోడ్వోశజలకెల్ల ఘనయశో ♦ జ్యోతియైన
జయమల్లుఁ డవ్వలి ♦ తుణమె సూర్యద్వారసీమకు నడచుచుఁ ♦ జచ్చువోలె
బరసేనఁ దాకి కొ ♦ బృరకాయలవిధానఁ దలలు కుప్పలుగాఁగ ♦ నిలను రాల్చి
దతూధ్వరధ్వంస ♦ దారుణకృతిఁ బెంచు వీరభద్రుఁడువోలె ♦ వెలుగఁజొచ్చె;
- గీ॥ “నకట! నాభాగ్యమున సూర్యుఁడ స్రమించి యాగె రణ; మీతనికి గంట! వ్యవధియున్న
సేన సర్వసంహారంబు ♦ చేసియుండు” ననుచు నక్కరు వెఱిగొందె ♦ నతని కృతికి.
- మ॥ ప్రళయారంభమునాఁడు లోకముల గూ ♦ ల్పవచ్చు నారుద్రునిఁ
దలఁపఁజేయుచు దుర్నివారబలవ ♦ ధ్ధాటీసమారంభమై
యలఘూద్యజ్జయచుల్ల మందర మమి ♦ తానీకినీవారిధిఁ
గలఁపఁజొచ్చెను! బ్రొద్దు క్రుంకి రణ ము ♦ తం బందె నానాటికి. 188
- గీ॥ చ॥ పలుచని పాలవెన్నెలలు ♦ పై నొలయన్ జయమల్లుఁ డాత్మయో
ధులఁగొనుచున్ బరాష్ట్రమున ♦ దుర్గముగూలినచోట రాలు సు
దులనిడి బాగుసేయుటను ♦ దూరమునన్ గని యక్క రంతలో
గొలిపెను గుండు ‘సంగ్ర’మను ♦ గొప్పతుపాకిని బట్టి పేల్చుచున్. 189

§ By the light of the torches Akber recognised the Rajput general and believing him to be within distance, he fired and killed him on the spot. The Rajputs rallied indeed subsequently but it was too late and though they exerted to the utmost they could not regain the lost advantage. When the day dawned Chitore was in the possession of Akber. “G. B. Malleson”

- మ॥ విడితాగ్నిప్రభలోపు మండుచుఁ గడున్ ♦ వేగంబ హృత్కోశమం
దది దూఱన్ జయమల్లసూర్యుఁ డకటా! ♦ యస్తంగతుండై భయా
స్పదదుఃఖాంధతమంబునన్ విడిచె మే ♦ వాహ్వాప్రపంచంబు; నె
ల్లదళంబుల్ స్పృహతప్పి బెండువడి నే ♦ లల్ వట్టె చైన్యంబునన్. 191
- మ॥ అకటా! సింధుకు బ్రహ్మపుత్రకును మ ♦ ధ్యన్ గల్లు నీసర్వధా
త్రీకి రాజపు! యుద్ధ మాఁపుతటి! రా ♦ త్రిన్! గార్యనిర్మగ్నుఁ! జౌ
ర్యకృతీన్ జంపితి వెచ్చరింపకయె వీ ♦ రవ్రాతశార్దులు; నే
టికి నీగొప్పతనంబు ధర్మమును బా ♦ టింపంగ లేకున్నచో. 191
- చ॥ విలయకృతాంతమూర్తు లిటు ♦ పెక్కురు నాథులు గూల ధైర్యముల్
నిలువక యోధు లందఱును ♦ నిల్చిరి జీవములేని బొందులున్
వలె; దరుణీజనుల్ పడిరి ♦ వహ్నిని; నెన్నిదివేలు రాజపు
త్రు లపుడు తమ్ములమ్ముఁ గొని ♦ తోడ వసంతములాడి ముందటన్, 192
- క॥ సూర్యద్వారము ధైర్యాహార్యములై యపుడు తెఱచి ♦ యవనుల విజయా
వార్యుల నఱకుచుఁ దామును శౌర్యము రాజలగఁ బోరి ♦ సమసిరి వరుసన్. 193
- ఉ॥ కూలిరి వేల కింగసలు! ♦ కూలిరి నూర్లకు రాజబంధువుల్!
కూలిరి వీరపుంగవులు ♦ గొబ్బున ముప్పుది వేలమంది! య
వ్వేళను బెక్కువంశముల ♦ పెద్దలు గూలిరి! త్వారువంశుఁడౌ
గ్వాలియరీశుఁ డొక్కరుఁడె ♦ పాణముతో మనియుండె! నేమనన్! 194
- సీ॥ సంవత్సరంబు క ♦ వ్యముచేసి గెలిచిన చిత్రూరిలోఁ బ్రవే ♦ శించి యచటి
సౌధరాజములు పా) ♦ సాదంబులును గుళ్లు గొప్పకట్టడములు ♦ కూలదోసి
పెదపెద్దవగు రణ ♦ భేరులు డంకాలు గొని భవానీదేవి ♦ కోవెలఁ గల
స్వర్ణదీప స్తంభ ♦ సమితియుఁ జిత్తూరునగరమ్ము ద్వారబం ♦ ధములు గొనుచుఁ
- గీ॥ గుంభవిశ్వంభరాధీశ ♦ జంభవైరి దగు జయ స్తంభ మాదిగా ♦ నచట నున్న
పూర్వరాజ విక్రమచిహ్నా ♦ ముల నఖిలము వీడ కళ్ళరు బగ్గము ♦ పాడు చేసె. 195
- గీ॥ తనకు లొంగక తవిలి మా ♦ రొగినిన రిపుల కన్నివిధముల సాయమైరినుచు దుర్గ
వాసులందఱ నఱకి ము ♦ ప్పుదియువేలు పండువంటి సంసారముల్ ♦ పాడుచేసె.

§ Akber entered Chitore, when thrity thousand of its inhabitants became victims to the ambitious thirst of conquest of this "Guardian of mankind." All the

- మ॥ తనచుట్టుకొగల రాతిగోడ హిమవం ♦ తంబట్లు ముచ్చేదమా
నని శత్రుల్ భయమొందిపాట నొకవే ♦ యబ్బంబులుక్ గీరిమో
సిన విశ్వోన్నత పట్టణప్రవర మా ♦ చిత్తూర్ కటా! కాంతులె
ల్లను గోల్పోవుమఁ గాడుగా నిలిచె! గా ♦ లం బొక నెబ్బంగిదో! 197
- సీ॥ చిగురైన జనుమ నొ ♦ చెప్పడుచోట ముప్పదివేలపౌరులఁ గూల్చు ♦ జాలిజెల్లు!
కటవె భేదులు! నీకుఁ ♦ గడుపు నిండెనె! ప్రాతతోల్కుక్కలే! కాని ♦ దొరకఁగలదె!
దివ్వెకంబముఁ గొంటె! ♦ తీతెనే నీదరిద్రుల! కటా భూరి సా ♦ మాజ్యపతివె!
కోట గెల్పితిగాక! ♦ కుంభు జయస్తంభ మేల కూల్చితి! లాభ ♦ మేమి నీకు!
గీ॥ గుడుల దివ్వెలార్చెడు పచ్చి ♦ కూళలైన జేకొనరె! యెట్లు చేయాడె ♦ జిత్తురుపురి
ద్వారబుధముల్ గొనఁ! జల్లఁపడెనె కనులు! సరస గుణధామ! యచ్ఛరు! సార్వభౌమ!
- సీ॥ చిత్తూరునగర ల ♦ క్మీభాగ్య సౌభాగ్య మానాటితోడనె ♦ యంతమొందె;
నవల మేవాడ రా ♦ జ్యమున కయ్యది రాజధానిమై విభవ ము ♦ దంగలేమ;
కోటల నెనరు బా ♦ గువడఁజేయఁగ లేమ; భేరిధ్వనులు విని ♦ పిపలేన;
పుడమితో డ్లాప్పుడం ♦ దడగిడినదియులే; దొకయింట దీపంబు ♦ నుండలేమ;
గీ॥ యవనపతి చేసిచనిన మ ♦ హాపకార మనుదినము చాటు చిప్పటి ♦ కల్లె భయద
మృగములకుఁ గంటకావృత ♦ వృక్షములకు వాసమైయున్న! దెంతటి ♦ పాతకంబా!
- గీ॥ మహిత చిత్తూరునగర సా ♦ మ్రాజ్యభస్య నాటకాభ్యంతరమున నీ ♦ నాటి కకట!
కట్టకడతెర వ్రాల ము ♦ గళముపాడె ననఁగ ధ్వనిలేపుచుండు వి ♦ హంగతులు!

heads of clans both house and foreign, fell; and seventeen hundred of the immediate kin of the Prince sealed their duty to their country with their lives. The Tuar chief of Gualior appears to have been the only one of note who was reserved for another day of glory. Nine Queens and five Princesses with two infant sons and the families of all the chieftains not at their estates, perished in the flames or in the assault of this ever memorable day. Their divinity had indeed deserted them, for it was on Auditwar (the day of Sun) he shed for the last time a ray of glory on Chitore. The rock of their strength was despoiled; the temples, the palaces dilapidated; and to complete her humiliation and his triumph, Akber bereft her of all the symbols of regality; the nakaras whose reverberations proclaimed for miles around, the entrance and exit of their Princes, the candelabras from the shrine of the Great Mother and in mockery of her misery, her portals, to adorn his projected capital Akberabad. The abode of regality which for a thousand years reared her head above all the cities of Hindusthan is become the refuge of wild beasts which seek cover in her temples. "Annals of Mewar."

క॥ 'పదునైదువందలును నర్వదియెనిమిది' యనిన సకల ♦ పరిభవముల కా
స్పదమని మేవాడ్ ప్రజ లాపదమును నేటికిని వినఁగఁ ♦ బాల్పడ రకటా! 201

సీ॥ ఆరణంబున నక్క ♦ రజరామరఖ్యాతిఁ గను శౌర్యధను లిద్ద ♦ అనుచు మెచ్చి,
జయమల్లు పుత్రుల ♦ సత్కీర్తికై వారి విగ్రహంబులు రచి ♦ పించి, ఢిల్లీ
లో మహాద్వారంబు ♦ సీమ నిర్వంకల వాని రెండేన్గుల ♦ వైన నుంచి
హితులును బంధులు ♦ నేతేరఁ జూపి వారల శౌర్యకథనముల్ ♦ దెలుపుచుండుఁ!

తి॥ గొండలట్లుండు నమ్మేటి ♦ కుంజరములు వానిపై నున్న యవ్వీర ♦ వరులు నేఁటికి
కటకరిగి చూచువారల ♦ స్వాంశసమితి నెంత వెఱపుసూర్తురొ! దేవుఁ ♦ డేయెఱుంగు

—*) ఉదయసింహుఁ దుదయపురముఁగట్టి కాపురముండుట. (*—

చ॥ కడనము నిల్చిపోయెననఁ ♦ గ్రమ్మరి వచ్చి తటాకమున్ ముదా
స్పదముగఁ గట్టి పే 'రుదయ ♦ సాగర' ము చిడి చెతనే వసి
చెదనని కట్టె నిల్లదయ ♦ సింహుఁడు; పెక్కురు కట్టిచేరి రం;
దుదయపురాభిధానమున ♦ నొప్పెఁ బురంబది వాని పేరునన్. 202

క॥ చిత్తూరి రాజ్యమంతయు ముత్తునియలుగాఁగ నుదయ ♦ పురరాజమె స
ర్వోత్తమము చాలునంచని యిత్తటి నయ్యుదయసింహుఁ ♦ డేలఁదొడంగెన్; 203

❊ I find nothing remarkable at the entry but two great elephants of stone which are in the two sides of one of the gates. Upon one of them is the statue of Jaimall, that famous raja of Chitore and upon the other Putta his brother. These are two gallant men that together with their mother who was yet braver than they, cut out so much work for Akber; and who in the sieges of towns which they maintained against him gave such extraordinary proofs of their generosity, that at length they would rather be killed in the outfalls with their mother than submit and for this gallantry it is, that even their enemies thought them worthy to have these statues erected to them. These two great elephants together with the two resolute men sitting on them, do at the first entry into this fortress make an impression of, I know not what greatness and awful terror.

Letter written at Delhi 1668.

Such the impression made on a Persian, a century after the event, but far more powerful the charm to the author of these annals, as he pondered on the spot where Jaimall received the fatal shot from Singram, or placed flowers on the cenetaph that marks the fall of the son of Chonda and the mansion of Putta whence issued the Sesodia matron and her daughter. Every foot of ground is hollowed by ancient recollections.

"Annals of Mewar"

క॥ సుతు లిరువదియైదుగురై సతతము బహుపుత్రకులకు ♦ జనకుడని సు
స్తుతికెక్కె; గాని రాజ్యోన్నతికేమియుఁ చేయఁ డితఁ డ ♦ నామకుడగుచున్. 205

సీ॥ ఉదయసింహుడు పూర్వఁ మొకనాఁడు కొలువుండ నొకకత్తి లోహకాఁరకుడు దెచ్చె;
నది పదనై నదో ♦ యనిచూడ నొకపుల్లఁ గొంచెము చివ్వి యా ♦ మంచెఁ గత్తి;
యచటనుండిన సూక్తుఁ ♦ డై దేండ్ల బాలుడు 'కత్తు లొరుల నటు ♦ కఁగ నె కాని
పుడకలుచివ్వ నే ♦ ర్పడ'వంచుఁ దనమ సూక్తు చీల్చె; దాన గొ ♦ ట్టమునఁ జిమ్మి

గీ॥ నట్లు వేడినెత్తురు గాఢి ♦ యచటి రత్న కంబళంబంత రక్తసి ♦ క్తముగ నయ్యె;
సందతాశ్చర్యమగుటై; ♦ రక్కుమాగుఁ డచలుఁడై చూపు తుండ్ర యాఁస్యముననిలిపె.

మ॥ తను నెట్లైనను జంపు నీతఁడని భీ ♦ తస్వాంతుడై తేడు "ఏ
నిని గొంపోయి వధింపు"డంచు భటులన్ ♦ నేమిచె; వారున్ మహా
వనమున్ జేర్చిరి; త్రోవవచ్చెను సలుం ♦ బ్రాకృష్ణుఁ డిక్కించి యా
తనిఁ దోడ్చెచ్చుచు నింటఁ జేర్చుకొని పు ♦ త్రప్రేమఁ బెంచె వడిన్. 207

—*) ఉదయసింహుడు జగమ్ముని రాజుచేయఁ గోరుట. (*—

సీ॥ చిత్తూరుదుర్గంబు ♦ చెడిన నాల్గేండ్లకు వసుధేశునకు గొప్ప ♦ వ్యాధి గలిగె;
మఱదులు సచివసా ♦ మంతిభాంధవజనుల్ గనుఁగొనవచ్చి; రొ ♦ క్కదినమందు
నుదయసింహుడు వారి ♦ నొద్దకుఁ బిలిచి "నే మనఁబోను; నానోట ♦ మాటయున్న
యపుడె నావెన్క మీ ♦ రాచరింపఁగఁదగ్గ పనులు దెల్పినను మే ♦ లనుచుఁ దోచె!

గీ॥ గొడుకు లిర్వదైమగురు నాఁకుం గలిగిరి; సూక్తుడు ద్వితీయుఁ; డై దేండ్లు ♦ చొచ్చినపుడె
చేరఁగొనిపోయి యాకృష్ణ ♦ సింగు పెంచుఁ బరమవాత్సల్యమున సలుం ♦ బ్రాపురమున.

గీ॥ చందురునినిండ జ్యోత్స్న యిం ♦ పొందినట్లు నగవు మొగమునఁగులుక నుం ♦ తయుఁగలఁగక
తనగళంబున వేడిర ♦ క్తంబునైన నేటు పాటింపఁగల కడుఁ ♦ గ్రూరుఁ డతఁడు. 209

క॥ అదయుం డతఁ డిలువెడలుట పదికొట్లని యుంటి; వానిఁ ♦ బార్థివుగాఁ జే
యఁదగునె? దేశము సర్వంబు దహించు నొకింత యనల ♦ మును లేకుండన్. 210

ఉ॥ మూడవనాడు సాగరుడు; ♦ మూర్ఖులలోఁ బ్రభముండు! నిర్వచా
నేడులు వచ్చె; నుండఁ డెపు ♦ డేనియు నాకడ; నాల్కవేడి; యే
నాడును ద్రవ్య మిచ్చియియి ♦ నన్ రణమున్ గొనితెచ్చి పెట్టు; మే
వాడధరిత్రి నాకొఱవి ♦ పాలనచేసిన మీకు నచ్చునే!

- చ॥ నరహరి! వీడు నాసుతుల ♦ నాల్గవవాడగు; మింటఁ బెట్టినన్
గురియదు వాన; నేలనిడఁ ♦ గోల్కొనబోవదు పైరు; పిల్చినన్
దరియఁడు; చెంతకేగిన తు ♦ ణంబునఁ బర్వడు; వట్టి యగ్నియా;
నరహరిగాదు ప్రాణహరి ♦ నా కతఁ డియ్యిల నేల నర్హఁడే! 211
- సీ॥ సకలమేవాణ్మహీ ♦ చక్రభారము దాల్చి పాలింపవలసిన ♦ ప్రథమపుత్రఁ
డాప్రతాపుం డెప్పు ♦ డతిసాహసికుఁడు! యుద్ధంబున్న విందని ♦ తలఁచుచుండు!
నొరులతోఁ బలుకఁడు! ♦ పరులను బిలువఁడు! నవ్వఁడు నోవ్వఁ డే ♦ నాడుగాని!
యనుకొన్న పనిని జే ♦ సినదాడ విడువఁడు! నామాటయనిన సుం ♦ తయును జెల్లి
గీ॥ దిల్లనక వాకిలనక శే ♦ యెల్లఁ దిరుగు! మచరిపులు భిల్ల పతులతో ♦ మైత్రిసేయు!
నిది పెదవిదాటు పల్లని ♦ యెపుడో విడిచి! తేమిచేయును! నాభాగ్యమిట్లు లుండ!
- చ॥ ఇరుపదియైదు పుత్రకుల ♦ నిర్వదినల్వురు మూడి యిట్టులుం
డిరి! జగమల్లుడొక్కఁ డిది ♦ నీదని నాదని కొంత కాపురం
బెఱిగిన బుద్ధిశాలి; యెపు ♦ డిట నెయుంకి సమ స్తకార్యముల్
జరుపుచునుండు; నందఱను ♦ జక్కఁగఁ బిల్చియు మాటలాడెమన్. 214
- చ॥ అదియును నాడువారని య ♦ నాదర మూనక యమ్మ యప్పయం
చెద గరఁగన్ జరించు; నేపు ♦ డేనియు శౌర్యము గిర్వమంచుమన్
వదరఁడు; బైటబోఁడు; భయ ♦ భక్తులు గల్గిన ప్రోడ; సగ్గుణా
స్పదుడని మీరెఱుంగుదురు ♦ వాని నొకించుక సేపు చూచినన్. 215
- చ॥ కొడుకుల శ్రేయమున్ దలఁచి ♦ గొప్పగఁ ద్రాడులు చెప్పఁగూడ, దా
తఁడె సకలానసీభరమఁ ♦ దాల్చంగ యోగ్యుడ; నామ మాటలన్
బెడచెవిఁ బెట్ట కాదరము ♦ పెంచుచు నామ ననంతరమ్ము మీ
రుడుగక సింహావీతమున ♦ నుంచుచు వానిని రాజుఁ జేయుఁడీ! 216
- మ॥ మఱియొక్కం! డధికారమంతయు సలుం ♦ బానాథుఁడున్ నాయనం
తరముడున్ వహించి యేర్పటచు రా ♦ ణా నొక్కనిన్ గాన; ని
త్తఱి నాతో జయమల్లు రాజుగను సుం ♦ స్థాపితునం చాతఁడిం
దఱలోఁ బెప్పుచుఁ జేతఁజేయిడినచో ♦ నాయీత్యై శాంతిన్ గనున్.” 217
- మ॥ అనుచున్ బల్కినఁ గృష్ణసిం గుదయసిం ♦ హాధీశ్వరున్ “సేయను
జ్ఞును బాలించిన మేఱిభాగ్యమగు; రా ♦ జస్థానసింహాసనం

బునఁ జూతున్ జగమల్లు; నేకొఱ మనం ♦ బున్ జేరఁగానీకు; దే
వుని ధ్యానించుచు శాంతి నొందు"మని సం ♦ బోధించె నయ్యండఱన్.

218

చ॥ త్వరఁపడి కృష్ణసింగు వసు ♦ ధాపతిమాటల కొప్పెనంచు నం
దలును నత్పప్తిగాంచి వగ ♦ దారొక్కని కుందిరి; కాని, కష్టపా
దరకరణిన్ బ్రతాపగుణ ♦ తన్మయుఁ డప్పులిరాజుమ్రొల నె
వ్వ రిదియుఁ గాదు కూడదని ♦ పల్కఁగ నేర్తురు ధైర్యమూనుచున్!

219

మ॥ శిరముల్ వంచుచుఁ బ్రక్కప్రక్కలకు వి ♦ చేసెన్ మహామండలే
శ్వరసంఘాబు; పృతాపుమామయగు నా ♦ ఝాలూరిరా వల్లుడ
ద్దిర! రాజౌనను నాస లూఁడెనని చిం ♦ తించెన్; మహారాజ్ఞియున్
గరమున్ శోషిలె; బంధు లందఱును బా ♦ క్కజొచ్చి రవ్వార్తకున్.

220

మ॥ "అపురా! పుత్రులలోన జ్యేష్ఠుఁడు ప్రతా ♦ పాలంకృతుం డాప్రతా
పు వృథాచేసెనె రాజ్యహీనునిగ నీ ♦ భూమిశుఁ! డాకృష్ణసిం
గవలీలన్ దలయెట్టులూఁపె! నెటుచే ♦ యన్వచ్చు! నెద్దీనె న
న్న వెసన్ గొట్టమునందుఁ గట్టుడను చం ♦ దంబయ్యె! నేఁడెఱయున్.

221

మ॥ కమలాప్తాన్వయమా! భవత్కృతమహా ♦ ఘంబేమొ! రాముండు పూ
ర్వము కొన్నేడులు మానియుండవలసెన్ ♦ బట్టాభిషేకంబు; చం
డమహీనాథుండు లేకయే చనియె; నీ ♦ నాఁ డీప్రతాపుండు స
ర్వముఁగోల్పోయెను; దుర్బలుల్ జనకు లా ♦ రా! యెఱకున్ గర్తలో."

222

—*) ఉదయసింహుండు దివంగతుడగుట. (*—

చ॥ అని వగనొంది బంధుజను ♦ లందఱురుతుడమా విషాదవే
దనలను బొంది కుందిరి; ప ♦ దంపడి యజ్ఞననాథు జబ్బు హె
చ్చెను; మఱునాటిచే యుదయ ♦ సింహుండు తాఁ బరలోకయాత్రకే
గెను, సుతులున్ సతీజనము ♦ కేవల దుఃఖపయోధి ముగ్ధగన్.

223

క॥ అవనిపతులు మరణించిన శవముఁ బురోహితుని యింట ♦ జక్కవిడువ నం
త్యవిధుల నతండు దీర్చుట యపుఁ బూర్వాచార మచటి ♦ యధిపుల యిండ్లన్.

224

క॥ వరసాధము 'నాచోకి' నగరులోఁ బట్టాభిషేక ♦ కార్యక్రమముల్
జరుగఁగఁ దొడఁగె; ముహూర్తము త్వరఁపడి జగమల్లుడలరఁ ♦ దరియఁగవచ్చెన్.

225

—*) పట్టాభిషేక ప్రయత్నము. (*—

- సీ॥ పన్నీరు పునుగు జ ♦ వాది యత్రు దెచ్చి యెల్లవీధులయందు ♦ జల్లినారు!
 పోతిగృహంగణము కం ♦ బముల రంభాస్తంభనివహంబులను దెచ్చి ♦ నిలిపినారు!
 సారథంబాలుకు మం ♦ దారమంజులమాలికలు తోరణంబులు ♦ గట్టినారు!
 'భువనగురుండొందు ♦ బూర్ణవైభవ'మంచు స్వాగతాక్షరములు ♦ వ్రాసినారు!
- గీ॥ దివ్యమగు రంగవల్లులు ♦ దీర్చినారు! పెక్కడల జల్వపందిరుల్ ♦ వేసినారు!
 బీదలకు నన్నమేర్పాటు ♦ పెట్టినారు! సిరులజమ్మంగ బురమెల్ల ♦ జేసినారు: 21
- సీ॥ సాభాగ్యలక్ష్మి కా ♦ స్థానమొక్కో! యన బలువిధాలంకార ♦ ములను గూర్చి
 నిత్యజయోత్సవ ♦ నిలయమై యలరార నాస్థానమండపం ♦ బలవరించి
 సమచతుష్కణ వి ♦ శాలవితర్దిపై నవరత్నదివ్యసం ♦ తతులు గలిగి
 కనకమయంబు ను ♦ త్కటకాంతి మంతమా నొక్కసింహాసనం ♦ బొనరనునిచి
- గీ॥ దానికవ్వల శోభాప్ర ♦ ధానమైన పీఠపంక్తులు వరుసగా ♦ బెక్కునిలుప
 నిండ్రుని సుధర్మయోయన ♦ నెసఁగె! సుప్రభాస్థలంబగు రాణాసభాస్థలంబు. 22
- గీ॥ సమచతుష్కణవేదికాం ♦ తమున దూర్పు కొనను సింహాసనమునకు ♦ వెనుక నొక్క
 వేయియవరంజిరణముల్ ♦ వెలుంగ నలరె నతితరానందదంబు నూ ♦ ర్యధ్వజంబు 23
- సీ॥ గ్వాలియర్ పతి మొదల్ ♦ గాఁగలిగిన రాజపరమేశ్వరులు కుడి ♦ ప్రక్కఁ దనరఁ!
 జత్పారిరాణాల ♦ సేవించు సామంతజనపతుల్ వామపా ♦ ర్ష్యమున వెలయ!
 నున్నతోద్యోగసం ♦ పన్నులై శూరుల రాజబంధులు వెన్క ♦ ప్రక్క వెలుంగఁ!
 గవులు వై వజ్రలు ♦ గాయకుల్ చారణుల్ సింహాసనముముందు ♦ జెలఁగుచుండ!
- గీ॥ బహుశసంఖ్యాకులగుచు భూప్రజలు వికసి తాస్యములతోడ వచ్చి యందందనిలువ!
 నిత్యకల్యాణమందిర ♦ నియతి నొప్పి యాసభామందిరం బప్పు ♦ డందగించె! 24

—* { జగమల్లు సింహాసనము నెక్కరాఁగా సలుత్రా కృష్ణసింహవిభుఁ
 డనుమతింప కపోవుట. } *—

మి॥ అరుచెంచె జగమల్లు నూత్నతరది ♦ వ్యాలంకృతుల్ మేనన
 చెరువు గొల్పఁగఁ దాల్చి; తత్తణమె యా ♦ సింహాసనంబెక్కి భా
 స్వరశోభాకరరాజదండమును హా ♦ స్తంబుదఁ గీలించి “యం
 దలు నక్కొల్పెడు మీకు నెల్లరకు రా ♦ ణనైతి నే నిత్రటికె.

మ॥ అని యెంతో యధికారమువలె నం ♦ దాసీనుడౌవాని బో
రనఁ జేరజని బుజ్జించుచు సలుం ♦ బ్రా కృష్ణసింహుండు తా
ననువా మాటల “సింహపీఠమిది దే ♦ వా! నీదిగా దాప్రతా
పుని; దవీరుడు వచ్చు; లేచి యిటు నీ ♦ పుక రమ్మ దూరమ్ముగ్గ.” 231

క॥ అదియు నృపుడు కాదగువాఁ డుదయం బభిషేకమై ము ♦ హారము దరియక
గదియదగు సింహపీఠం; బిది తగునే! ముందెవచ్చి ♦ యిటుఁ గూర్చుండక.” 232

మ॥ అని పల్కఁ జగమల్లుఁ “జేమనెద వా ♦ హా! నాఁడు మాతండి) చె
ప్పినయాచొప్పున సమ్మతించియును నీ ♦ వేళక ననుక లేచిపో
మ్మని యెల్లాడెడు! ధర్మసూక్ష్మముల నా ♦ వందైనఁ బాటంప! వె
వ్వని రాజుక బానరించె దండ్రీ యతఁడే ♦ పాలింప నర్హుండగుక.” 233

ఉ॥ ముప్పదియేఁడు లేలి చనె ♦ భూమిని! దండ్రీయనుజ్ఞ గాక నీ
విప్పుడు చెప్పినక వినెద ♦ నే! యివి యేటికి వెఱ్ఱిమాట! లే
నొప్పును! నన్ను వీడి చను ♦ మూఱక! వద్దని గద్దరింప నీ
కెప్పుడు గల్గె బాధ్యత! యి ♦ నీ! జగమల్లుడు నీకలంతియే!” 234

మ॥ అని కోపమ్మునఁ బల్కు నాతని సలుం ♦ బ్రాధీశుఁడుక చూచి “నీ
జనకుం డక్కట! ధర్మముక విడిచి రా ♦ జ్యంబందు నిన్నుంచుమీ!
యన నాఁడో మఱునాఁడో చచ్చు; నపు డే ♦ లా యామహీనాథు నా
జ్ఞ నిరోధింప నటంచు మంచిదని శీ ♦ ర్నంబూచి దాఁటించితిక.” 235

మ॥ అటుగాకుండిన నాప్రతాపుఁ డఖిల ♦ క్షౌర్యశ్రేష్ఠుల్ గొల్వఁగాఁ
బటుదర్పంబున సౌర్వభౌముడగుచుక ♦ బాలించునక మాట నీ
కెటులక జ్ఞప్తిని లేదు! బంధువులు భూ ♦ మీశుల్ హితుల్ భూజనం
బెటుమాన్పకగల! రమ్మహాత్ముని బలం ♦ బేమంచు భావించితో! 236

మ॥ అతిపూజ్యంబని తండ్రీయానతికి శీ ♦ ర్నంబొగ్గి కూర్చెండెగా!
కళఁడే లేగిన దేవదైత్యులకు శ ♦ క్యంబానె వారింప! ని
చ్చతురంభోనిధి సంవృతాఖిలమహీ ♦ చక్రంబునుక భస్మసా
త్కృతముకజేయఁడ! కుయ్యె మొఱ్ఱోయనినక ♦ దిక్కుండ దామీదటక.” 237

సీ॥ జననమాదిగ వేయి ♦ కనులతో నాతని వీరవర్తనముఁ గ ♦ న్నెట్టియుందు!
రవికులోద్భవ రాజ ♦ రాజశిరోమణి కాదగ్గ గుణకోటి ♦ కల దతనికి!

- మేవాడఖనిని జ ♦ నిండిన మణులలో నింతేజముగల ♦ దేవితేను!
 చిత్తూరురాజ్యల ♦ స్మృత్యాగ్రవశమున నేకలింగేశుడే ♦ యిట్లు వాడమె!
- గీ॥ నువ్వు రవిచంద్రతారక ♦ లుండుదాళ నవతరింపఁబోఁ డట్టి మ ♦ హామహుండు!
 కోటి బ్రహ్మాండములనైన ♦ గోట మీటి పట్టభద్రుని జేతు! నా ♦ ప్రాణమాన!
- మ॥ అనిశోత్సాహపరాక్రమస్ఫురణ రా ♦ జ్యంబేత! సంగ్రామసిం
 హునివెనక బలహీనుఁ డయ్యుదయసిం ♦ హుం డెక్కిరాకుండఁ దీ
 వ్రనితాంతాప్రతిమప్రతాపుడు ప్రతా ♦ పస్వామి సింహాసనం
 బునఁ గూర్చుండియెయున్నఁ జిత్తురుపురి ♦ బోగొట్టి యిట్లేస్తుమే!
- ఉ॥ ఏమని రాజ్యభారము వ ♦ హించెనో, నాటనుగోల ముప్పులే
 సీమకుఁ దెచ్చె; యుద్ధమనఁ ♦ జేతుడు గుండెలుగాఁగఁ బాతె నూ
 తామడ; కాలమెట్లోచనె; ♦ నాతఁడు మేలనిపింతువీపు; నీ
 తో మహిరాజ్య మాకొటవి ♦ తోఁ దలగోకిన యట్టులుండదే!
- ఉ॥ ఇప్పటి దేశకాలముల ♦ నెంచిన నప్రతిమానశౌర్యుడ
 యొప్పులకుప్ప సర్వసుగు ♦ ణోన్నతుఁ డింకఁ బ్రతాపుఁడొక్కడే
 తప్పక రాజుగా నిలువ ♦ దాధ్యము గల్గిన బుద్ధిశాలి! ని
 న్నిప్పుడు నిల్వినకా జెఱతు ♦ వేమియుఁ జేతికిఁ జక్కకుండఁగన్.
- ఉ॥ కాన మరీయభోధనముఁ ♦ నైకొని ప్రక్కకురమ్ము; మార్భ్యమున్
 మాను"మటన్న లోకమున ♦ మంచియుఁ జెడ్డ యెఱుంగనట్టి య
 జ్ఞాని యతఁడు "నీనుడులు ♦ సాఁగవు; పొమ్మిక నన్నవీడి; యే
 మైనను సింహాపీఠి విడి ♦ యవ్వలికేగ నొకింతయేనియున్.
- మ॥ జనకుం డాజ్ఞయొసంగె; నక్కతన రా ♦ జస్థానసింహాసనం
 బునఁ గూర్చుండఁగ నేనె యప్పుడ; ననున్ ♦ బోనాడుచున్ బ్రక్కకం
 పిన సామంతులు భూజనుల్ కినిసి యి ♦ ణ్డే నిన్ను శిక్షింతు; గొ
 క్కనివీ విందట నేమిచేసెదవో! చ ♦ క్కన్ జూతుగా కియ్యెడన్.
- శా॥ ఏమయ్యా! యిటు చూచుచుండెద రిదే ♦ మీ చోద్య! మాదంగులె
 తో మేలే! యొకయక్రమంబు తమక ♦ న్నుల్ చూడఁగా సాగనీ;
 రేమో యీతఁడు ప్రేల భీతిఁగొనఁగా ♦ నేల! యదల్పుండు; మీ
 కేమేఁ బ్రాణభయంబు గల్గినను నే ♦ నిమండ్రి కాపాడెడన్.

21

21

21

24

24

ఉ॥ ఈనిన సింహపట్లు పయి ♦ కీతఁడు దూఁకెడి నమ్మచెల్ల! వృ
ద్ధున యొకండు తానె బల ♦ మంతగఁ జూపిన మీరు పల్కు రెం
తేనియుఁ బట్టుపట్టినను ♦ నెంతలు పుట్టునో! వ్రేలు వాచి రో
లైనను రోలు వాచినఁ గ ♦ టా! మితియున్ మఱి మేర యుండునే.” 245

—*) సలుంబ్రా కృష్ణసింహవిభుఁడు కోపోద్దీపితుడగుట. (* —

మ॥ అని పీతమ్మన వెన్ననానుకొని సా ♦ ఖ్యాసీరుఁడౌ నాతనిన్
గని కృష్ణుండును “మేలు, తాతకును ద ♦ గ్గన్ నేర్పు ధీశాలినో”
మనుమం డై తివి; వీరలందఱు నినున్ ♦ బట్టాభిషిక్తున్ బాస
ర్చి ననున్ దాఁకెడువారె! నీకుఁబలె వా ♦ రిన్ వెఱ్ఱియున్ సోకెనే! 246

శా॥ రాణాలన్ బొనరించు బాధ్యత సలుం ♦ బ్రావారిడన్ మాట యీ
ఘోణిన్ గల్గిన వారెఱుంగఁగల; రి ♦ చోన్ నేఁ బ్రతాపున్ మహా
రాణాగా నొనరింతుఁ; గూడదను ధీ ♦ రగ్రామణుల్ గల్గినన్
బాణిన్ బైకెగనెత్తుఁ; డిప్పుడె యెదు ♦ ర్పన్ వత్తు నత్యుద్ధతిన్. 247

మ॥ ఇది నాయుంటికి నాదువాకిలికినై ♦ యేజేయు కార్యంబె! యి
య్యదనన్ యోగ్యు సమర్థ భూధవుని జే ♦ యన్ నిత్యకల్యాణముల్
పొదలన్ రాజ్యము సౌఖ్యమున్ గనెడి; న ♦ ట్లున్ గానిచోఁ జెందు నా
పద; యప్పాపము పెద్దపే ర్లలరుటన్ ♦ వ్యాపించు మాబోంట్లకున్. 248

మ॥ పనియే మొక్కరితోడ నాకింక! సలుం ♦ బ్రాకృష్ణుఁ డన్యాయముల్
తనమ్రొలన్ జరుగంగ నోర్వఁడని పె ♦ డ్దల్ చేయు నాశీస్సుకే
వినయం బూనెద; నిన్నుఁగాని మఱియున్ ♦ వేఱెవ్వరిన్ గాని మ
న్ననలన్ జేయఁ; బ్రతాపునిన్ బతిగ సుం ♦ స్థాపితు మేవాడకున్. 249

ఉ॥ మెత్తని మంచిఘాట లివి; ♦ మేలని వైశమ లేచి రమ్ము; లే
దిత్తఱి లేవనన్న నిను ♦ నెత్తుచు దూరము చేర్చు” నన్న న
య్యత్తముఁ డింతయున్ గదల ♦ కుండినఁ గృష్ణవిభుండు చేతితో
నెత్తి మృగేంద్రపీఠి విడి ♦ యేగఁగఁజేసెను బట్టి త్రోయుచున్. 250

ఉ॥ త్రోసిన నేమిచేయుటకుఁ ♦ దోఁపక యాజగమల్లుఁ డీసుచున్
రోసము తన్గలంప వడి ♦ రోజుచుఁ గేసరిరాజుచేతిలో

Sa
sa

గాలికి వారిదప్పుకొను ♦ కైవడిఁ గానని గొట్టమాడ్కి నా
లో సభిడి యశ్రుతత ♦ లోచనుడై చనె బీడమోముతో.

251

మ "అవ్వగా! యెంతటి పూజ్యచిత్తుడు సలుం ♦ బ్రాధీశు! డీవేళలో
నవకాశంబు లభించుమాత్రమున న ♦ న్యాయంబు వారించి ని
క్కువ మేచారంగ 'సింహపీఠముపయి' ♦ గూర్చుండ యోగ్యుండు భూ
ధానియ్యిండు ప్రతాపుడే' యనియె ని ♦ ద్వాక్షిణ్యచిత్తబునన్.

252

he
ki
th
th
S
ir
u
w
p
e
l
l

మి అమ్మతంబు మలయాద్రిమందపవనం ♦ బద్దంబులున్ స్వచ్ఛభా
వముఁ గోల్పోయినఁ బోవవచ్చును! సలుం ♦ బ్రాకృష్ణ మాలిన్య శే
కముచున్ నోడటం చెటింగియు నజ ♦ స్రస్వచ్ఛ మాధీరు చి
త్తముచున్ దప్పుదలంచియుంటి! మహరా ♦ ధంబయ్యె! నెంతేనియున్.

253

మి పరితలఁజే! మంటయిలు ♦ వాయని యాజగమ్లు వీడి మా
నము చూచిచివట్టి యభి ♦ మానధురంధరు విక్రమైకవ
క్తరు కవిమంశవర్ధనుఁ బ్ర ♦ తాపు ధరాధిపుఁ జేయనుండెడిన్!
మరియెడఁగత మీతఁ డతి ♦ మారుషక్తి సహస్రవర్ష ముల్"

254

—* { సలుంబ్రాకృష్ణసింహవిభుడు సింహాసన మధిష్ఠింపుమని
ప్రతాపసింహుని బ్రార్థించుట. } *—

f
t
c
l

మి అది నామంతులు భూప్రజాశులు సలుం ♦ బ్రాధీశు వేనోళ్లఁ గీ
క్తముల్ చేయ 'శుభాభిషేకము నొన ♦ ర్పణబోదము' చందఱన్
మి బెంబగిగొని కృష్ణసింహుండును నా ♦ స్థానంబునందుండి భూ
వనివాసంబుచుజేరి యచ్చటఁ బ్రతా ♦ పస్వామికిన్ మ్రొక్కుచున్,

255

మి కృష్ణరాజ్యము చొక్క ♦ గతిఁజూతు! యుద్ధ ముగాదిపండుగయట్లు ♦ గాంచుచుందు!
నాపాకికాగ్రత ♦ స్పరుడవు! పరులబాధలు చూచి యోర్వ నీ ♦ తరముగాదు!
దీక్షాపూజ్యము నీయు ♦ దారత దేవ! నీతండ్రి మార్భ్యముగాఁగ ♦ దప్పుదలంచి
త్యేనపుత్రుడవౌటఁ ♦ జెందఁగావలయు మేవాడేశసామ్రాజ్య ♦ భరముఁబాపి
మి మరువురు నెత్తికెత్తు కు ♦ మారుడనుచు నల్లజగమ్లునకొసంగు ♦ మనియె! నవ్వు
మఱక నాడెల యని తల ♦ యూచియుంటి! సమయమైనప్పు మూచుకొందమనితలంచి
మి మహాభంబుననుండి నీవయిన నా ♦ యాశాభరంబెల్ల దై
వాదుఁ నాడు విన్న పుంబుగొని రా ♦ జ్యశ్రీని దోస్తసింభకే

|| తీరంగంబున నిల్చి ధర్మమునఁ బాఠింపఁ బ్రయత్నింపు పు
ష్పారామంబటు సౌఖ్యసారథములుఁ ♦ వ్యాపింప దేశమ్మునఁ.” 257

మ|| అని వాక్రుచ్చిన నాప్రతాపుఁడు సలుం ♦ బ్రాధీశు వీక్షించి “మ
జ్జనకాభీష్టముఁ దీర్చకుండినను నా ♦ చంద్రార్క ముగ్రాపకీ
త్రిని నేనొంద నె! ధర్మదూరగుడనై ♦ దేవేంద్రభోగంబులఁ
గనుకంటెఁ నిరుపేదనై మనుట యో ♦ గన్వించు భావించెదఁ.” 258

ఉ|| ధాణిరాజ్యముఁ స్థిరమె! ♦ ధర్మము దేవునియట్లు సుస్థిరం
బై రహియించు; ధర్మమును ♦ నాదట మీఱఁగనోప! దండ్రీకిఁ
మారటతండ్రీ! వందఱకు ♦ మాన్యుడ వీవొనరించు నాజ్ఞలఁ
దూరముసేయనోప! నెటు ♦ తోఁపక చిత్తము తత్తరించెడుఁ.” 259

చ|| మృదుహృదయుండు మాజనకుఁ ♦ డెప్పుడు నీమహాభుజంబె యా
స్పదముగ రాజ్యమేలెను! భ ♦ వత్కృప సుంత తొలంగియున్న ని
య్యుదయపురంబునుఁ నిలిచి ♦ యుండను! మేమును నిల్చియుండ! మో
సదయ! భవన్మహోపకృతి ♦ సర్వజగన్నుతిపాత్రమై తగుఁ.” 290

చ|| అని యెటుచేయఁదోఁప కిటు ♦ లాడు ప్రతాపుని జూచి “దేవుఁడే
నిను సృజియించె సర్వధర ♦ ణీస్థలికిఁ బతిగాఁగ జ్యేష్ఠనం
దనునిగ; నీవు రాజగుటె ♦ ధర్మము; భూప్రజ యే యుదాత్తవ
ర్తను వరియించునో యతఁడె ♦ రాజగ నిల్చుట యెందుఁ గ్రొత్తయే!” 261

మ|| అని కృష్ణుండు వచించిచూడఁగనె య ♦ ♦ ధ్వుండున్న సామంతులుఁ
జను లొక్కుమ్మడి నైకకంఠ్యముగ “రా ♦ జస్థానసింహాసనం
బునఁ గూర్చుండి ప్రతాపుఁడే నృపతియై ♦ పూర్ణప్రజామోదముఁ
గని పాలించెడుఁగాక నిర్మలయశః ♦ కల్యాణముల్ చేకురఁ.” 262

శా|| మేమై కోరు ప్రతాపునిఁ విడుచుచుఁ ♦ మేలంచు నీవల్ల సు
క్రాముఁ దెచ్చిన శౌరిఁ దెచ్చిన సమా ♦ ధానంబు మాకుండ దే
మో! మన్మందఱ నుద్ధరించుననుచుఁ ♦ ముందెంతకాలంబుగా
నో మాకున్నవి కోర్కె! లి ప్థితని నో ♦ హో! వీడఁగా నేస్తుమే. 263

ఉ|| ఎప్పు డితండు రాజగునో! ♦ యెప్పుడు కన్నులవిందుగాఁగ మా
యప్పను జూతుమో! యనెడి ♦ యాసలు కొండలువోలె నుండు! నీ

- యొప్పుమి నేమియు బలుక ♦ నోడితి: మితకు నీప్రతాపుడే
తప్పక రాజుగావలయు! ♦ దప్పదు! తప్ప"దటంచు బల్కినఁ,
చ॥ "కనుగొనినాడవే ప్రజల ♦ కౌతుక! మిందఱకోర్కె త్రోసివే
యనగునె! సన్నహూర్తము ర ♦ యంబున డాసె! శుభాభిషేకమున్
బానరుతు! మాజ్ఞ సేయు"డని ♦ మ్రొక్కి వచించెడు కృష్ణసింహు ప్రా
ర్థనమును ద్రోయఁజాలక ప్ర ♦ తాపుడు సమ్మతిఁజూపె నయ్యెడన్. 264

—*) ప్రతాపసింహుని షష్టాభిషేక మహోత్సవము. (*—

- క॥ కొంగులముడి యలరారంగ బంగరుపీటల విభుండు ♦ పాటేశ్వరియున్
జెంగటను నమరసింహుఁ డనంగనిభుండు గూరుచుండి ♦ రతిహర్షమునన్. 265
- మ॥ హరభట్టారకముఖ్యభూసురులు మం ♦ త్రానీకముల్ పల్కి బం
గరు కుంభంబులనుండు వార్ధిజలమున్ ♦ గంగాపవిత్రాంబు ల
బ్బురమున్ గొల్పఁ బ్రతాపసింహునకునై ♦ మూర్ధాభిషేకంబు చే
సిరి సుపూర్ణ విశుద్ధచిత్తముల నా ♦ శీర్వాదముల్ చేయుచున్. 266
- నీ॥ సారథసురభిశ ♦ వారిపూరమ్ముల జలకంబుఁ దీటిచి, ♦ జలుంగుబట్టు
వలువలు ధరియించి, ♦ తలను ముత్యైపుసరుల్ కలకలలాడు పా ♦ గా ధరించి,
విలువపజ్రాల సా ♦ మ్ములు మేననిడి, సుగంధద్రవ్యములను గా ♦ త్రమున నలది,
మందారకుసుమదా ♦ మము వక్షమునఁ దాల్చి, సూర్యదేవునిమ్రొక్కి, ♦ స్తుతులొనర్చి,
- గీ॥ యేకలింగేశ్వరుపదంబు ♦ లెదఁ దలంచి, భక్తి మెయి భవానీదేవిఁ ♦ బ్రస్తుతించి,
గురుల హరిచంద్రభట్టార ♦ కులను గొలిచి, యాప్రతాపుఁడాస్థానమునందుఁజేరె.
- క॥ పరిఘ్న రుచిర సరసిజ పరంపరలు నెఱపి నటు స ♦ భాభవనం బ
పూరజనముల నెమ్మోములఁ బరమామోదమున నపుడు ♦ భాసిలుచుండెన్. 267
- నీ॥ దైవజ్ఞమణులు త ♦ దేవలగ్నంబంచు సమయంబు చూచి హె ♦చ్చరిక చేయ!
వేదభూసురులు దే ♦ వీంవాచమరు మాత్ర ముచ్చైస్సవ్యమున వా ♦ కుర్చుచుండ!
జారణుల్ పూర్వమ ♦ హీరమణాభిషేక ప్రిసంగములు వే ♦ డ్కును జరిప!
పండులు జయజయ ♦ ధావనపూర్వముగఁ బ్రతాపశబ్దమ్ము సం ♦ దడిగఁబొగడ!
గీ॥ జంద్రభట్టారకుండు ర ♦ సంబుగురియు పెక్కుకల్యాణ వృత్తముల్ ♦ ప్రీతిఁజదువ!
నెంతసంతోషభరమొకో! ♦ యెవరెఱుంగుదు! రందఱును మేను మఱచుచునవశులైరి.

కలనాదం బలరంగ, మంగళశూర్యములెల్ల మ్రోగ, ♦ గాయకులును బా
టలు పాడ, నాప్రతాపుడు కొలువున సింహాసనమున ♦ గూర్చుండె నొగిన్. 271
ఆమహోన్నతశుభసమ ♦ యమున హర్ష సరభసములైన బహుళ హ ♦ సములనుగడి
యాసభాస్థలి నపుడె పె ♦ ల్లాక్రమించి కురిసె మెఱుంగారు బంగారు ♦ విరులవాస. 272
బంగారు బల్భేరమున జ ♦ వాది పురుగు పచ్చికస్తురి మెదిపియు ♦ దెచ్చి యియ్య
నాపత్రాపుని వికసితా ♦ స్యంబునందుఁ దిలకమును సలుంబ్రాభర్త ♦ దిద్దె నపుడు.
అమితోత్సాహముతో ఫణిశ్వరుని చా ♦ యన్ వెల్లు దుద్ధాంతభ
క్తము మధ్యంబున గట్టి రత్ననివహా ♦ క్రాంతంబునో రాజదం
డము హస్తంబున కిచ్చి హాటకకిరీ ♦ టంబున్ దెసల్ నిండు తే
జముతోడన్ మిఱుమిట్లుగొల్పుగను సు ♦ స్థాపించె మూర్ధమున్. 274
“భరియింపగలఁ డీత్రాపుడిఁక మే ♦ వాడేదేశామ్రాజ్య; మి
త్తటి రాణానొనరించిల్; బిజలు శ్ర ♦ ధ్ధాభక్తులేపార ని
పురుష శ్రేష్ఠుని గొల్వొడి”యని కరం ♦ బుల్ మోడ్చి ముమ్మాలులున్
సరపైఁబాగి నమస్కృతుల్ సలిపె నా ♦ నందాభినిర్మగ్నుడై. 275
గొడుగు పట్టినట్టులు చల్వ ♦ గూర్పనేర్చు! రామరాజ్య మీతని”దని ♦ ప్రచురపఱుపఁ
బట్టిరి సితాతపత్ర; మ ♦ పుట్లఁ గదలఁ జామరగ్రాహిణుల హేమ ♦ చామరములు.
సూధరేంద్రపుత్రికఁబోలు ♦ పుణ్యసతులు దొడ్డముత్తైదువలు హస్త ♦ తోయజముల
సరుస బంగారు దీపాల ♦ పల్లెరములతో నివాళించి రపుడు భూ ♦ జాని నచట. 277
సత్నముల నొక్క కనకపా ♦ త్రమునఁబోసి హారతుల నెత్తి యంగన ♦ లవనిఁ బోసి;
సవి వెలిఁగె నాకసమునిండ ♦ నలముకొనిన వివిధ తారకా కోరక ♦ వితతి మాడ్కి.
అంతట నొక్క రొక్కరుగ ♦ నానృపశేఖరు పాద పంకజ
ప్రాంతముఁ జేరఁబోయి విన ♦ యమ్మలరార నమస్కరించి సా
కుంతులు భూజనంబులు శ్ర ♦ మమ్మున వస్త్రములున్ విభూషలున్
సొంతరలాడఁ గాన్కలిడి ♦ తోరపు హర్షము లొంది రయ్యెడన్. 279
హరభట్టారకుఁ జంద్రభట్టకవి వ ♦ స్త్రాలంకృతుల్ పెట్టుచున్
సరితోపింపఁగఁజేసి యల్లన సలుం ♦ బా స్యామికిన్ మ్రొక్కి “యీ
సరణాబ్జంబులు నాకు సేవ్యములు మా ♦ చండక్షమానాథు శ్రీ
సరణంబుల్ వలె” నంచుఁ బీఠమున హ ♦ ర్షం బొప్పునాసీనుడై,

మ॥ “పువులుక బూచి సమస్తభూతలము న ♦ వ్రుక్ గొల్పెనకమాడ్కి నూ
త్నవికాసస్ఫరణంబు వెంటఁగొని చై ♦ త్రంబుక బ్రవేశించె; రా
ణ్ణివహంబుల్ ప్రజ లేగుదేరఁగ భవా ♦ సీమాతకుక బ్రీతిగాఁ
గ వరాహంబులవేటలాడ నరుగం ♦ గా నెంచితిక గానకుక.”

21

మ॥ అని తేడాడినఁ గృష్ణసింహుఁడును “దే ♦ వా! చైత్రమాసోదయం
బున నూత్నంబుగఁ బట్టభద్రులయిన ♦ ప్లుక వేటకై కానకుక
జను టాచారము తొల్తనుండియు; భవ ♦ చ్చాపంబునక నేడు గూ
లిన సశ్వంబులఁ బట్టి భావిఫలముక ♦ లెక్కింతు ట్లోణీజనుల్.

22

—*) పట్టభద్రుఁడయిన ప్రతాపసింహుని సాగరసింహుఁ డాక్షేపించుట. (*—

చ॥ ఇది శుభసూచనం బిపుడె ♦ యేగుద”మంచన నెల్లవారు నొ
ప్పెదమనునంత గోడవయి ♦ బిల్లి విధంబున దూకి సాగరుం
డెమరయివచ్చి “యేటిపని! ♦ యెచ్చటి కేగెడు! రాజ్యలాభముల్
గుదిరెనటంచు సంతసము ♦ గొప్పగఁ గల్గెనె! నీకు నియ్యెడక.

23

మ॥ అరరే! యాజగమల్లుఁ బోదరిమి య ♦ న్యాయంబుమై భారణీ
భరముక గొంటివి; మంచి చెడ్డ లవి దోఁ ♦ పకలేదె! యేచట్టపుం
బరిపాటిక వహియించి చేసితివో! వ ♦ హ్య! నేటి నీసేత యె
వ్వరికిక శక్తి యెసంగు వారె నృపులక ♦ భంగిన్ నిరూపించెడిక.

24

చ॥ ఇది కొఱమాలినట్టి పని! ♦ యింతటి దుర్జయముక గనంగ నా
హృదయము నిల్వలేదు; నిను ♦ నిండులనుండియు సుంత యవ్వలక
గదలఁగనీను; నన్నుఁ గడ ♦ గాఁ దొలఁగించి యభీష్టకార్య మిం
పొదవఁగ దీర్పు; మేను మని ♦ యుండిన సాగపు నీప్రయత్నముల్.”

25

మ॥ అని యాతండు సరోవ దృష్టిని సలుం ♦ బాగ్ధీశ్వరుక జూచి “యే
మనఁగావచ్చును నిన్ను! నేడిచట న ♦ న్యాయంబు నీవల్ల నే
జనియిచెకజమి; యిప్పు డేమరుచు మె ♦ చ్చకజేతొ! లోకం బిస్తీ
యనదే నిన్గని; స్వామిభక్తియనఁ గ ♦ ట్టా! యిట్టిదై యుండునే!

గీ॥ పాసపూర్వాక్షరమునందు ♦ వలె సమస్త గుణగణంబులు నీయందుఁ ♦ గొఱతేలేక
యలరవలెఁగాక! యుటక ని ♦ న్ననుసరించు నతని నననేటి కోసలుం ♦ బ్రాధినాథ!”

—*) సలుంబ్రాకృష్ణసింహవిభుడు సాగరసింహునకు హితము నుపదేశించుట. (*—

చ॥ అనుచుఁ బ్రతాపుఁజేరఁజను ♦ నాతనిఁ గన్గొని కృష్ణసింగు “సి
వనుజుడ వమ్మహాపృభున; ♦ కాయన నిందఱలోన నిప్పు డి
ట్లనుచు నిరోధమున్ సలుప ♦ న్నాయమె! శత్రువులెవ్వ రిట్లు కా
దని యెదిరింపఁ నియ్యదియు ♦ నార్యులు మెచ్చెడి మేటికార్యమే! 288

చ॥ కలకలలాడుచున్న సభఁ ♦ గల్గిన లోకుల మోములెల్ల ము
గలములమాడ్కి నైన వివె ♦ కన్గొను దారుణమైన నీను మా
టలు వినినంత; కోపము వి ♦ డ్డజను నిత్తఱి; శాంత మూనఁగాఁ
గలిగిన మేలు సుమ్మిపుడు; ♦ గడ్డము పట్టి వచితు సాగరా! 289

మ॥ మనమందుఁగల కౌర్యమున్ విడుపు; నా ♦ మాటన్ మది నిల్పు; పా
వన గంగాధుర వారిపూరముల వి ♦ ప్పశ్రేణి మూర్ధాభిషే
చనమున్ జేసిన యిమ్మహాత్ముని పదా ♦ బ్జుబుల్ తలన్ సోఁక నొ
క్కనమస్కారము చేయు; మీతఁడు నమ ♦ స్కారార్హుఁ డెవ్వారికే. 290

క॥ సరళమతిన్ యోజింపుము; పారవడకుము; వినవె! ‘పితృస ♦ మో జ్యేష్ఠ’ యనన్;
గురుఁ డుదయసింహుతో నిప్పురుషవరుఁడు సముడు నీకుఁ ♦ బూర్వజుఁ డగుటన్. 291

చ॥ కలుగఁగఁజేయఁబోకుసుమి ♦ గందరగోళము; విన్ను నీను మా
ట లితని సన్మణుంబుఁ బొగ ♦ డ్డదగు; నిందకుఁ బన్నిరావు; చే
తు లితనిపాదముల్ నిలుపఁ ♦ దోరఁపుఁ బాడుకలైనఁ జెల్లు; గ
త్తులుగొని తాఁక దోషమగు; ♦ దోచిన యంతయు నీకుఁ జెప్పితిన్.” 292

చ॥ అని వినయమ్మున్ నయము ♦ నాదర మొప్పుఁగఁ గృష్ణసింగు ప
ల్కిన విని సాగరుడును జ ♦ లింపక “ధర్మ మొకంజె నేను గో
రిన; దది వీడి వీను లల ♦ రించెడు నీతు లివేల! తెల్పు మే
మనెదొ ప్పతాప! నీ విపుడు ♦ న్నాయము నిల్పెదొ! ప్రక్కకేగెదొ! 293

చ॥ స్థిరగుణమాన్యుఁ డయ్యుదయ ♦ సింహమహీరమణగ్రగణ్యుఁ డం
దఱు సమంబుగాఁ గనిన ♦ తండ్రి; కుమారుల యోగ్యతాపరం
పరల నెఱింగి రాజు జగ ♦ మల్లును జేయఁగ నాన తిచ్చె; న
ప్పురమపవిత్రమానేసుని ♦ పల్కును నిల్పుట పుత్రధర్మమా. 294

- గీ॥ ఇరువదైదుగురైన భాగ్యవరులందు జ్యేష్ఠుడవు! ప్రపంచముత్రోవఁజెఱుఁగువాఁడ!
వనుచితంబని తోచక ధనుజ సాము నపహరించితి! వింతయ ధన్యతగునె!
- సీ॥ కనుమూసి గుడ్డక ట్టిన దేమిలేదు; సమస్తభూప్రజయు సా ధమతనృపులు
పరికించునెడఁ బట్ట ధగటివేళను దండ్రు “జగమల్లు రాజు ధన్యులు”డనుచు
గొంతెత్తియనె; నందుఁ గూడిన వారెల్లఁ దలలూచి; రిపుడు నీ ధండఁజేరి
ప్రియభాషలాడు నీ ధన్యుని గానాడు చిత్తంబని కరంబు ధర్మము వంచె;
- గీ॥ నేడుగద రాజరాజుల ధన్యులను దొడ్డయధికార మితని చే ధతులకుఁ జిక్కె!
మీర లిరువు రేకతమున ధమిపి ధమిపి కార్య మిటు త్రిప్పియుంటిరి ధన్యుడకు .294
- చ॥ ఇక నొకవేయమాటలఁ బ సేమి! యిదే జగమల్లు రాజుజే
యక జనకాజ్ఞ మిఱుచు ధ రాశ ధరేశత సంగ్రహించు నీ
వకట! మదీయవాక్యముల ధ నాదృతి నుంతువె! తల్లిఁ జంపువా
నికిఁ బినతల్లిచేతులు గ ధ ణింపఁ జివుళ్ళుచు చొప్పెఱుంగవే! 295
- ఉ॥ ముందొకఁడాడి వెన్క-కును ధ బోయి మఱొక్క-గతిఁ జరించు నా
చందము లెప్పు నేనెఱుంగ; ధ స్వాంతము విప్పివచ్చితుఁ; దండ్రు
జ్ఞం దలఁదాల్చి భూరమణు ధ సల్పుము మా జగమల్లు; లేనిచో
నిదలు గల్గు; గవ్వములు ధ నీకును బెక్కులు వచ్చు నియ్యెడఁ.” 296
- చ॥ అని బిరునెక్కు చూపులను ధ నందఱఁ జూచెడు తమ్ముని గనుం
గొనుచుఁ బ్రతాపుఁ “ఁజోకొమర! ధ కూడునె తొందర! మంచి చెడ్డలఁ
మనమున నిర్ణయించి జగ ధ మల్లుని యోగ్యత నెంచి పౌరు లె
ల్ల నుడువు మాటలెంచి యిటు ధ లఁ బొనరించితి నుమ్మ సాగరా! 297
- బ॥ ఎఱుఁగుదు నే మన ధ మిరువదైదుగురలో జగమల్లునకుఁ దండ్రు ధ మిగులఁగూర్పు!
ఁజెఱుఁగు దాతని వసు ధ ధేశుఁజేయుఁడటంచు మనతండ్రు సృపులతో ధ ననినఁజెఱుఁగు!
నెఱుఁగుదు నెదురాడ ధ కెల్లగు మంచిదం దొకమాతె యూదల ధ లూచుటయును!
నెఱుఁగుదు జగమల్లుఁ ధ డెట్లైన మేవాణ్మహోద్ధవ సేవదనంచు ధ నూఁగుటయును!
- ॥ నిన్ని యెఱిగియె న్నానైన ధ నెనఁగు భార మవలఁజనెనంచు నాబూధి ధ ఖాగ్రసీమ
నేకలింగేశు చరణా ధ శీకయుగము నెడఁదఁగొలుచు నుపాయబు ధ నెఱిగియుంటి.
- ॥ అతిపూజ్యు డదయసిం ధ హ హ్మవరోత్తంసు కొడుకులలోఁ బెద్ద ధ కొడుకనాట!
మారట తండ్రు స ధ న్మాన్యుడి కృష్ణ భూజాని యానతి మిఱు ధ రాని దగుట!

- సామంత మండలే ♦ శముఖు లేకగ్రీవముగను సింహాసనం ♦ బునకుఁ గోరఁ !
 బ్రస్తుతస్థితిని నీ ♦ పాలన లేకున్నఁ జెడుదు” మంచని పౌరు ♦ లడలు చుండ!
- గీ॥ నిన్నికష్టసుఖంబుల ♦ నెంచి యెంచి విముఖమై యున్న మనసును ♦ వెనుకఁ ద్రిప్పి
 యన్నరో! పట్టభద్రుండ ♦ నైతిఁ; గాని కోరి భారంబు తలను గై ♦ కొనఁగలేదు. 301
- చ॥ మన జనకుండు ధాత్రి జగ ♦ మల్లున కిచ్చె నటంచు విన్నయం
 తనె “తొలఁగెన్ దలఁగలుగు ♦ తద్దయు భారము; నే స్వతంత్ర షి
 వనమును నెందుఁగాని జర ♦ పఁగల; దేవుడు కూర్చొఁ జూచెఁ బో”
 మృది మది యుబ్బి పోవునటు ♦ హర్షముఁ గాంచితి సుమ్మ నొదరూ! 302
- శా॥ ఈ మేవాడ నివాసమున్ దవిలి నే ♦ నిందున్న యీశజనం
 తి బేమాడ్కిన్ దలపోయునో మది నటం ♦ చే ‘పన్నియా’ చేరి యా
 ‘భామాసాహి’ పదాంబుజంబులకడన్ ♦ వర్తింపఁ గాంక్షించి యి
 ష్టే మున్నుండు ప్రయాణమున్ సలుప నుం ♦ టిన్ గంటకున్ ముందటన్. 303
- ఉ॥ అప్పుడు కృష్ణసింహుడు ప్ర ♦ జాళి నృపాళియు వెంటరాఁగ నే
 రొప్పుగ వచ్చి “యూరకిటు ♦ లుండఁగ నేటికి! లేచి రమ్మ! నీ
 విప్పుణిపితంబుఁ గొని ♦ యేల వలెన్ జమి! నీవు తప్ప మా
 యప్ప! యెరుల్ మహీరమణు ♦ లై నను రాజ్యము నిల్వ దీయెడన్.” 304
- చ॥ అని యభిషేకమున్ సలిసి ♦ య్హృదుకూలముఁ గట్టజేయుచున్
 గొని యిటుఁజెచ్చెఁ; బౌరులును ♦ “గూడదు కాదిక సింహాపీఠమ

❧ It has been said that the brahmanical religion was foreign to India, but as to the period of importation we have but loose assertion. We can easily give credit to various creeds and tenets of faiths being from time to time incorporated ere the present books were composed; and that previously the sons of royalty alone, possessed the office. Authorities of weight inform us of these grafts for instance, Mr. Colebrook gives a passage in his “Indian classes.” “A chief of the twice-born tribe was brought by Vishnu’s eagle, from ‘Saca Dwipa.’ By Saca-Dwipa, Seythi is understood of which more will be said hereafter. Ferista also translating from ancient authorities says to the same effect, that in the reign of Mahrage, King Kanooj, a brahmin came from Persia, who introduced magic, idolatry and worship of the stars, so that there is no want of authority for the introduction new tenets of faith.
 “Annals of Newar.”

దున వసియింపుమీ" యనినఁ ♦ దోయగఁజాలక విజ్ఞు లాజ్ఞ చే
సిన యటు సింహపీఠిని వ ♦ సింఛితి దేశము సేమ మెంచుచున్.

మ! పరమోత్కృష్టమృదుస్వభావుఁడు సలుం ♦ బ్రాహ్మి! యీధన్యు భా
స్వర కారుణ్య కళా విశేషమున మే ♦ వాల్మీక్కి శోభా పరం
పరలన్ గోల్పుడ కున్న దిప్పటికి! రా ♦ ణ్మందారుఁ డిప్పుణ్యసా
గరుని దూఱుచు వ్రేళ్లుచూపి యటవం ♦ గాఁ బాడియే! నీకిటన్.

మ! ఎఱుంగకయుండువొక్కొ! పురు ♦ టింటినిఁ బాయనిదాది తండ్రినిన్
మఱువఁగఁజేసి యీభువన ♦ మాన్యుఁడు నన్నును నిన్నుఁ దమ్ములం
దఱుఁ గొని యంతవారలను ♦ దద్దయుఁ బెద్దలఁ జేసి పెంచె; నొ
క్కరుఁ డెదురైన నేటికిని ♦ గాఁగిటఁ జేరుచుఁ దండ్రి భంగిగన్.

గీ! దుర్గమారణ్యములుచేప్పి త్రుంపుమనుచుఁ దండ్రిపంపఁడె సూక్తు! నా ♦ తఁడెమ చిగాయ
నై సలుంబ్రాపురమున సౌఖ్యమునమనుట యెవరిబలమూని! యీధన్యుఁకృత్యమను గా

క! పౌరుల సేమంబును క్షోణీరాజ్యము సేమములును ♦ నీ సేమం బా
ధీమఁడెఱుంగు; నెఱుంగఁగనెర! వతఁడె తల్లి తండ్రి ♦ నీకున్ నాకున్.

మ! మనముతాత యొకప్పు చండవిభుఁ డా ♦ త్మోక్త్యాగమున్ జేసి త
మ్మునినై రాజ్యము వీడె; నజ్జనకుఁ డ ♦ పూజ్యున్ సలుంబ్రాభున్
గొనఁగించె; దమదారవంశము యశం ♦ బున్ బొంద జన్మించె ని
య్యనభయమున్ మనతాతచందమునఁ బూ ♦ జార్హండు ముమ్మాటికిన్.

చ! హిమకరునందుఁ గందుగల! ♦ దీశు గళంబున నలెసంగు! బం
కము కమలంబు నంటుకొను! ♦ గాని జగంబులు క్రుంగినన్ గిరీ
ద్రము లవి బెండుదేలినను ♦ భవ్యచరిత్రుఁడు కృష్ణసింగు స్వా
తమునను గంపొకించుకయుఁ ♦ దార్కొననెరదు! కోటి చెప్పినన్.

గీ! నేను నృపుడనై యీతని ♦ నెత్తిఁ బెద్ద మకుట మిడలేదు; మఱి జగ ♦ మ్మన్నిఁ డవని
నాభుండయి తీయునది లేదు; ♦ నడుమఁజిక్కి పరులచే నాటుదూఱును ♦ బడుంటు తక్కు

చ! జనకుఁడు పెద్దకాలము రు ♦ జా పరివీడితుండౌట నెప్పులన్
మనమున నిష్టయించెనొ! కు ♦ మారులలోఁ బ్రథముండు తండ్రి పో
యిన పిదపన్ భరావలయ ♦ మేలుట యెందును లేదె! వైపరీ
త్యనిమిత్తి నేడు పుట్టెనె! క ♦ టా! యిది లోకము పాడియే కదా!

చ॥ ఇది జనకోటి కిష్టమని ♦ యెక్కితి నిత్రటి సింహపీఠి; ని
య్యదనను నీకు నొక్కనికి ♦ స్వాంతము సమ్మతిఁగొంచకున్న నే
వదలుట యెట్లు సాధ్యమగు! ♦ బాలక! నేనిదె శక్తివంచనల్
గొడుక్కఁగనీక కష్టపడి ♦ ఖోణిని నేలఁ బ్రయత్న మూనెదన్.” 314

—*) సాగరసింహుఁడు రాణావ్రతాపసింహు నిలువరించుట. (*—

చ॥ అనుచుఁ బ్రశాంతరీతిని న ♦ యంబును వత్సలతానిరూఢి నె
క్కినఁగఁ బ్రతాపసింహుఁడనఁ ♦ గోపము పట్టఁగలేక సాగరుం
“డనుజుఁడ వంచు మే ల్లలఁచి ♦ యాడిన నీతలకెక్క దయ్యె; గా
జ్యనియతిముందు నీతులు వి ♦ సుబుగఁ దోచెను నీకు నేడిటన్. 315

నీ॥ బహుకాలముగను మే ♦ వాడేశమేలిన జనకుండు దీర్ఘరు ♦ జా ప్రపీఠఁ
డై యెట్టులో నిర్ణ ♦ యమొనర్చెనట! నతఁ డన్యాయవర్తనం ♦ డంట! యణువు
మొదలుగా బ్రహ్మాండ ♦ మును మ్రింగి త్రేఁచెడు నీకృష్ణసింహుఁ డ ♦ స్తోక ధర్మ
నిరతుఁడౌనట! మీర ♦ లిరువురొక్కండయి ధర్మదేవత భార ♦ తంబు నుండి

గీ॥ లేవఁగొట్టంగఁ బుట్టు క ♦ లిస్వరూపులని తెలిసె! బట్టపగలు ప్ర ♦ జాళియెదుట
నింద్రజాలమునొనరించి ♦ యిట్టులుకనుఁ బ్రామఁగలిగితి! రేమన ♦ వచ్చు మిమ్ము.

మ॥ సదయుం డాజగమల్లునిఁ బిలిచి రా ♦ జ్యంబిమ్ము; కాదేని నేఁ
గదనంబందునఁ దాకి లోకమలరం ♦ గా ద్వంద్వయుద్ధంబు చే
నెద నీతోడ; మదీయమానసము కిం ♦ చిత్రై న ధర్మంబు మీ
అను; పాణింబు లశాశ్వతంబులగు; ధ ♦ ర్మంబే చిరస్థాయీయౌ. 317

మ॥ అవనీరాజ్యము నిత్తువో! వివిధశ ♦ స్త్రాస్త్రంబులఁ దాల్చి యా
హవరంగంబున నన్నుఁ దాఁకెదవో! యీ ♦ యర్థద్వయంబందు నీ
వవలంబింపు మొకండు; లేనియెడ శౌ ♦ ర్యస్ఫూర్తి నిట్టట్టులుఁ
లవమేనిఁ గదలంగనీ! నిపుడె తె ♦ ల్పఁ బోలు నీభావమున్.” 318

క॥ అని బిట్టబిగిసి తనమోమునఁ జూడుకొలు నిలిపి యుద్ధ ♦ మును గోరెడు త
మ్ముని గనుఁగొనుచుఁ బ్రతాపుం డనె గాంభీర్యప్రధానుఁ ♦ డై జనులు వినన్. 319

మ॥ “అడుగై నన్ గదలంగనీని శ్రమమే ♦ లా! రాచపుట్టొందు నె
వ్వఁడుగానీ రణమన్నఁ బండుగనుచుఁ ♦ భావించు; నీయందఱున్

గడుహర్షంబునఁ దెచ్చి నాపయినఁ జ ధ క్కనిల్పి రీరాజ్యమున్;
గడఁదోయ్ జన; దట్టు లాట రణమే ధ కర్తవ్యమై కన్పడున్.”

మ॥ అని యష్టప్పుడె మధ్యమందున సలుం ధ బ్రాధీశుఁడున్ గట్టియుం
చిన నాగేంద్రసమానఖడ్గమునకై ధ చేసా చె; నాసాగరున్
గని సామంతులు భూప్రజానివహముల్ ధ “కట్టా! యితండేడవ
చ్చెనా! పిష్టులబలె మామనోరథము శు ధ మీభూతమై పోవఁగన్.

చ॥ కనికరమన్నమాటను జ ధ గమ్మర నీతఁడు నిన్నయట్టులన్
గనఁబడ; దిందుఁజేరియు ర ధ గంబు రణం బనుచున్ తుణతుణం
బు నుడువు; స్థానమో సమయ ధ మో గ్రహియింపఁడు; వానికేమి! గె
ల్చిన సకలావసీధరము ధ చేపడునన్న దురాశ తక్కుఁగన్.

మ॥ అమితప్రాధనమొప్పు నిప్పుడు సలుం ధ బ్రాధీశుఁ డాస్యంబు నం
దమునొందన్ నెలకొల్పు నాతెలకమున్ ధ మట్టారదే! ద్వంద్వయు
ద్ధము రాసేల! ప్రతాపుఁడేటికి సమా ధ ధానంబు సూచింపఁ గ
ష్టములన్ దెచ్చు నితఁడు! వల్లనుచు నా ధ జ్ఞాపింపఁగా రాదొకో!

మ॥ కులశైలోపమ ధైర్యభూధనశిరః ధ కోటిర కోటి మనః
జ్వలదారక్రరుచుల్ పడంబులు నహిం ధ చన్ జూచుచున్నట్టి క
న్నులతో దారుణసంగరాంగణమునం ధ నన్ ఖడ్గముల్ చిల్చుఁగా
వెలికిన్ మాఁకెడు క్రొత్తరక్తములనున్ ధ వీక్షింపనా నేమొకో!”

మ॥ అని యిట్లంచు వచింపరాని కడుఁజం ధ తావేశ దైన్యంబులన్
గని దుఃఖంపఁగఁ గృష్ణసింగు “రణమే ధ కర్తవ్యమే! వేఱుత్రో
వ నిరూపింపఁగరాదె! యిప్పు డిప్పుడే ధ షట్టాభిషేకంబు శో
భనమై నాగెను; యుద్ధమెట్లయిన ని ధ ల్పన్ భావ్యమా నియ్యెడన్.”

చ॥ అనఁగఁ బ్రతాపసింహుఁడు “మ ధ హత్తు! భవద్వచనంబు మాననీ
యనియతి నొప్పు; నైన నొరుం ధ డాహవమున్ జూనరింపఁగోరి పి
ల్చినను నిరాకరింపఁగల ధ లేతమనం బది లేను; కాని మీ
రనినటు లిట్టిసౌఖ్యసమ ధ యంబున నెట్లని చింత కల్గెడున్.

క॥ దండించుట క్రొర్యమృగు; దండింపమి దుర్బలతకుం ధ దావగు; నవనీ
శుండనయి నాపరిస్థితి యొండేటికి! నున్నితముగ ధ నున్నది తండ్రీ.

మ॥ సరి; యీమంగళవేళయందు రణముఁ ♦ సాగింప కొండొక్కఁడౌ
కరణిఁ గార్యముఁ దిప్పి యీతనిఁ దొలం ♦ గజేతుఁ బొమ్మంచు “సా
గర! చిత్తూర్పురరాజ్యమెల్ల మదుద ♦ గ్రస్ఫార బాహుబల
స్ఫురణఁ రక్షణసేయ నెంచితి శుభం ♦ బుల్ నేడు సుధిల్లఁగఁ.

328

మ॥ అనిశప్రేమ వెలుంగ నయ్యదయసిం ♦ హత్మోవరుం డీమహా
వనిఁ బాలించి యశంబు గాంచెను; సలుం ♦ బ్రాహ్మణుఁ డానేత పో
యినవెన్నఁ దనకుఁ లభింపఁగల ప్రి ♦ త్యేకాధికారంబు నే
ర్పిని నన్నీడకుఁ దోడితెచ్చుచును ధా ♦ త్రీనాథుఁ జేక నడిక.

329

మ॥ ఎనఁడో యొక్కఁడు రాజుగా నిలిచి యి ♦ పృథ్వీస్థలిఁ వాని శ
క్తివిశేషమ్మున నేలు టొప్పు; బ్రజ భ ♦ క్తిఁ వాని యాజ్ఞబలం
బవలంబించుట యొప్పు; లేనియెడఁ జీ ♦ క్తై విపత్కొటిచే
నవదుద్ధంబగు రాజ్య మెవ్వనికి వాఁ ♦ డై యేలఁగాఁ బూనినఁ.

330

ఉ॥ ఓరువరాని కార్యమిది; ♦ యూఱక కావర మూని నీతివి
ద్యౌరమణుండు కృష్ణవిభు ♦ నాడితి నోరికి వచ్చినట్లు; నా
తో రణమాచరింపుమని ♦ త్రుళ్లుచు నాదు మహాధికార ధి
క్కారము చేయుచుంటి; విఠఁ ♦ గాదు సహింప భవత్ప్రేవర్తనల్.

331

—*) రాణాప్రతాపసింహుండు సాగరసింహుని దేశమువీడి పొమ్మనుట. (*—

మ॥ నిను వీక్షించుచు మత్ప్రజల్ సుగుణి ♦ ర్నిద్రుల్ భవద్దష్ట వ
ర్తనముఁ నేర్చిన నేర్పు; కావున నినుఁ ♦ దండింపఁగా నొప్పు; పే
చను నాదేశమువీడి యిట్లే పరరా ♦ ప్రక్రేణులఁ జేర; నో
ర్వ నిమేషం; బిట నాలసించినను; శీ ♦ ర్న చేదముఁ జేసెదఁ.

332

మ॥ ఇది నాయాజ్ఞ! బహిష్కరించితిని ని! ♦ న్నీ దేశమం దెచ్చుట
మెదలక బోక”న సాగరుండు నగి “స్వా ♦ మీ! చాల సంతోషమై
నది! రాజ్యంబది యెంతటిపనుచు డెం ♦ దంబును భావించితో
విదితంబయ్యె సమ స్తభూజనులకుఁ! ♦ బెక్కిల వాక్రవ్వఁగఁ.

333

మ॥ ఇది నాయూ రిది నాదురాష్ట్రమనుచుఁ ♦ హీనుల్ మఱి కుర్చులుల్
మది నూహింతురు; కాని విక్రమకళా ♦ లంకారులౌ వారి క

య్యదయాస్తాచలమధ్యగంబయిన న ♦ రోవోవ్వితలంబుక్ ముదా
 స్పదమా కొంగుపసిండివోలె దమవై ♦ భాసిల్లు నెల్లప్పుడుక్.
 మ! పరమపాదపమొప్పు నీదయిన మే ♦ వాడరాజ్యమందుండగా
 నెరియుక్ నామది; నీవు శత్రుండగుటక్ ♦ నీవారలుక్ శత్రులా
 మరు; నీకెప్పుడు గర్భశత్రువులు మి ♦ త్రుల్ నాకు; నట్లెట మ
 చ్చరణంబుల్ కుణకాలముంచుచు జరిం ♦ చక్ నీదు దేశంబునక్.

నీ! జనియేమి పరభూమి ♦ పతులసీనులకేగ! మేవాడ నెన్దెప్పు ♦ మ్రింగుదునని
 కనువిచ్చియుండు న ♦ కృరుధరామండలాఖండలుం! డాతని ♦ కడకుఁ బోదుం; ;
 ద్వద్వికటప్రవ ♦ ర్తనమున నతనికి మిత్రలాభము గల్గు ♦ మేర యెదవె;
 నిప్పుడె పయనించి ♦ యేగెద ధిల్లీపురమునకుఁ గొన్ని ది ♦ నములలోన!

గీ! హెచ్చరికగల్గి రాజ్యంబు ♦ నేలుచుండు! మిదియె శాశ్వతమనియుండ! ♦ కేప్పు డె
 కచట కేరీతి నిన్ను జ ♦ యించి దాని నపహరింతురా! తెలియఁబో ♦ దజానాత్మన."

—*) రాజావృతాపసింహుఁ డనుచరులతో వేటకుఁ బోవుట. (*——

మ! అని గాంధీర్యమెలర్చుగాఁ బలికి య ♦ శ్వాసూధుండై పోయె! నా
 తని విక్షించుచుఁ గొంతసేపటికి యో ♦ ధశ్రేష్ఠులుక్ బెక్కురుక్
 దువెంబక్ జనుదేర నయ్యెడ నర ♦ ణ్యప్రాంతముక్ జేరగాఁ
 జనె వేటాడ బ్రతాపసింహుండు జనుల్ ♦ సంతోషముక్ బొందగక్.

3

ఉ! కొమ్ములులేని యమ్మహిష ♦ కోటులు, తొండములేని భద్రనా
 గమ్ములు నాఁగనొప్పు వనిఁ ♦ గల్గిన మత్తమహానరాహ పో
 తమ్ముల నాడ్రతాపుఁ డతి ♦ దారుణ లీలల నీటియక్ శరీ
 రమ్ములు గాడగాఁ బొడిచి ♦ రాసులురాసులువోసె నేలపై.

3!

మ! అరుణాసుచ్ఛటలీన నేత్రములు, శౌ ♦ ర్యాటోప మేపార, ను
 గ్రరపోదెకమునక్ బ్రతాపధరణే. ♦ కాంతుండు సత్తాత్రసం
 భరితుం డె త్రినయ్యాఁటెదింపక మహా ♦ మాయాకిరాత్తుండటెల్
 నిరతోదగ్రవిహారముల్ నెరపి ఖం ♦ డించెక్ వరాహమ్ములక్.

33

మ! మొగి దామంతులు వీరయోధనివహం ♦ బుల్ వారి దోశ్యక్తికిఁ
 జను చుండును నొక్కమైఁ గదిసి కాం ♦ తారమ్మునక్ గల్లు న

మృగసంతానములకే క్షణంబునను భూమికి గూల్చి పెక్కిరియించు గు
పుగఁ దామెక్కడఁజేర్చి రాదుధిరముల్ ధాతంగఁ బెన్నొల్పెన్.

340

చ॥ అరిది ముదంబు మీఱి మృగ ధారతి సాగఁగఁజేసి నిల్చి స
త్వరముగ లెక్కసేయఁగఁ బ్రతాపండు గూల్చు వరాహపంక్తి యం
దఱు సమయించు నమ్మృగవి ధాతము మీఱుటఁ జూచి హర్షముల్
వలలఁగ మంచి కాలమది వచ్చు నటంచు దల్లించి రందఱుక.

341

మ॥ శివుముత్తైరువ ప్రీతి కేకలములకే యెందాడి యెందాడి యె
ధవితానంబులు నూతనోత్సవసము ధృతాస్వంతలై భూమియుక
దివియుక గ్రక్కదలంగ నార్చుమఁ గడుక దేజంబు దీపింప ను
గ్రవనంబుకవిది రాజధానిని జొరం గాఁబోయి గొక్కుమ్మడిక.

342

సీ॥ చిత్తూర్పురము శత్రు చేబడి రాజ్యభాగము తద్దపెద్దది గాకయున్న!
దమదేశసామంత ధరణీశు లొక్కొక్కరు పోయి యక్ష్మరుఁ గలియుచున్న!
గడలేని యుద్ధసంఘర్షణంబుల దమదేశమంతయుఁ బిప్పి తేలియున్న!
బరిపంథియో నభో భాగభూభాగముల్ తలక్రిందుచేసెడు బలియుండెన!

గీ॥ దమమది హరించు ఘనండు దుర్దంతజేజుఁ డర్కకులవర్ధనుడు సుగుణాంబురాశి
యాప్రతాపండు రాజౌట హర్ష మొంది మించి మిన్నంది ప్రజరమి యిచ్చెనపుడు.

గద్య:- ఇది శ్రీమత్కామేశ్వరీ కరుణా కటాక్ష వీక్షా సమాసాదిత రసవత్కావ్య

నిర్మాణ చాతురీధురీణ, సుగుణగణపారీణ, దుర్భాకవంశదుగ్ధాంభోరాశి

రాకాకైరవమిత్ర, శాలంకాయనగోత్ర పవిత్ర, సుజనజనాను

గ్రహవాత్ర, వెంకటరామార్యపుత్ర, కవిసింహ 2 వధాని

పంచానన కావ్యకళానిధీత్యాదిబిరుద విఖ్యాత, సుకవి

రాజశేఖర, రాజశేఖరకవి ప్రణీతంబయిన

“రాణా ప్రతాపసింహ చరిత్రం” బ

ను పద్యకావ్యమున

దుః బ్రథమా

శ్వాస

ము

సంపూర్ణము.

శ్రీ

కామేశ్వర్యై నమః.

రాజాప్రతాపసింహచరిత్ర.

ద్వితీయాశ్వాసము.

మ॥ వరసౌఖ్యంబులకు నిరోధమగు నే ధర్మపుంగు దొంగించి సు
స్థిరత బెంచు వ్యవస్థల దిటముగాఁ జేకూర్చుచు సత్యధ
ర్మరతుల మీఁతఁగ రాజ్యమేలుకొనుచుఁ జాణాప్రతాపావనీ
శ్వరమందార మొకానొకప్పుడు సలుం బాభిధర్మ నీక్షించుచుఁ,

—* { సూక్తసింహుని రాజధాని కంపుమని ప్రతాపసింహుడు
కృష్ణసింహు నధించుట. } *—

మ॥ “మొదల నెత్తురు పంచుకొం చనుజుడై ధర్మపుంగుఁడై; నావైన బా
ల్యదశ బైనను బ్రక్కను బడుచుఁ దు ల్యప్రేమతో మైత్రి కా
స్పదమై న్నెలె; సూక్తుఁ డొక్కత్రుటి న్న బాయు; డొక్కపైనఁ ద
ల్లిదలఁ జేరఁడు; ప్రాణమొక్కఁడు నొడలఁ రెండైన యట్లుండెడి.

గీ॥ రాము నుపమ నాయెడఁ బల్క- రామ! గాని తెన్నవాల్కు కనువెట్టి శేముఁ బెను
ననుచుండయి నన్మోల్చునపు డతఁడు నిజంబు మూఁడుమూర్తులకు లక్ష్యుఁడనును

గీ॥ సూర్యవంశప్రదీపుడౌ సుతువిపత్తుఁ బాపి కాపాడితనుచు నీ భవ్యయశము
నలుదెసలఁ బ్రక! సూక్తుఁడనంతకోటి జనవిజయసూక్తుఁడగుచుఁ దేజమునఁ బెరిగె.

గీ॥ అతఁ డడుగు మోపు సమయభాగ్యమునఁజేసి యెంతకాలమొ సంతానమొఁగకు
కడుపు ఫలియించి కొమరులఁ గనియె నీమ దొడ్డయిల్లాలు జగము సం తోషమున

చ॥ ఎఱుఁగుదురెంతో సౌమ్యముగ నేను వచ్చించిన మూర్ఖముని సా
గరుఁడు సభాముఖంబుననె కాటులు పోలుట; దానఁ గోపవి

స్ఫురణను దేశము విడచి పొమ్మని పంపితిఁ గాని కూర్మిసా
దరు నెడఁబాటుచే మది య భాయభలైచన నేమి తెల్పుదుఁ!

గీ॥ సూక్తు నంపుము; చెంతను చుకొననెత్తు; నెచటనున్న నీవాఁడు గాఁడే యతఁడు!
నేచుమొదలుగ నీరాజ్య మెల్ల యమ్మ దమృతహస్తాభిరక్షితం బగును గాదె!”

మ॥ అని యెంతేని బ్రతాపసింహుడును ద † న్నర్థింపఁగాఁ గృష్ణసిం
గను మోమువికసింప “దేవ! నిను ని † త్యంబు మహాభక్తి నే
కొనఁగాఁ గొల్పుటకన్న నొండుపని నా † కు హర్షదంజాన! యె
దును నీయానతి వేదతుల్యమని తా † ల్తు నేను శీర్షమునన్.

8

శా॥ నామాత్మకృడిదేల; నేను సుతులు † నాబంధులు నాసఖు
బ్రాహ్మభావనిరాజ్యలక్ష్మీయును స † ర్వస్వంబు నీచేతిదే;
యీమే నియ్యిలలోన నుండువఱ కి † ధ్లే సాంగిన జాలు; నా
స్వామిస్నేహముమ్రోలఁ దుచ్చములు స † త్తద్వీపసామ్రాజ్యముల్.

9

గీ॥ వత్సరమున నార్కెల్లు తా † వకసమక్షమందు నేనుందు; నాసమ † యంబునందు
దేవ! నీమృగుపాదరా † జీవయుగము సూక్తు వదనారవింద మే † జూడఁగందు.”

10

చ॥ అనుచుఁ బ్రతాపసింహువను † ధాధిపసింహు ననుజ్ఞ నొంది శో
భనతర లక్షణాన్వితము † వార్వము నెక్కి నిజాప్రయోధులున్
దను గొలువంగ నాత్మసద † సంబును జేరి లతాంగిసమ్మతిన్
గొని కొనివచ్చె సూక్తు యిపు † కుంజరసింహుఁ బ్రతాపుఁజేరఁగన్.

11

గీ॥ తావియును బూవు కరణి సో † దరు లిరువురు కలిసి రాగరసాతిసం † కలనఁ బెరసి
యేకమతు లేకవాక్కులైః † యెల్లరలర నొండారులు పాయ కొక్కఁడై † యుండిరపుడు

—*) వ స ం తో ద య ము. (*—

గీ॥ పల్లవవ్యాప్తి పుష్ప † ద్వైభవంబు ఫలనవోదయభూతి కొ † మ్మలకుఁ గూర్చి
మాధవగృహీతయగు మధు † మాసలక్ష్మి యఖిలజగము పూఁదోటయట్లలరఁజేసె.

—*) సలుంబ్రాకృష్ణసింహుడు లుగాదికానుకలు గొనివచ్చుట. (*—

మ॥ తలపై న్ మగతాఁదురాయి వెలుఁగొం † దన్, ధాళధశ్యంబు రం
జలు ఖడ్గంబులు వ్రేల, దొడ్ల నునుతే † జీలెక్కి యోధాఁ చొ
తల నేతేరఁ, బ్రతాపసింహుఁ గొలువన్, † నానామహీమండలేం
ద్రులు వేంచేసి రుగాదికానుకలు దొం † తుల్ దొంతరల్ తెచ్చుచున్.

14

⊙ As Vasanti or Spring personified, the consort of Hur is worshipped by the Rajput, who opens the season with a grand hunt led by the prince and his Vassal chiefs when they chase slay and eat the boar. Personal danger is disregarded on this day as want of success is ominous that the great Mother will refuse all petitions throughout the year. “Annals of Mewar.”

- శా|| లోకైక స్థిర విక్రమక్రముడు సు ♦ శ్లోకుండు చండేశ వం
 శాకల్పుండు శిశోదియాభిజన దు ♦ గ్ధాంభోధిచంద్రుండు ని
 క్షీకన్వాతుడు స్వామిభక్తమణియన్ ♦ పేర్గన్నవాఁ డాసలుం
 బాక్రృష్ణుం డరుదెంచె స్వామిచరణ ♦ ద్వంద్వంబు సేవింపఁగన్.
- గీ|| క్షిరలోకైకమాళి రూపా ♦ లూరినృపతి సోనెగుట్టుకులాంభోధి ♦ సోముఁడైన
 భానుసింహుడు వేంచేసెఁ ♦ గానుకలుగఁ జూనవరత్నదివ్యభూషణును గొనుడు
- గీ|| ముందుఁ జిత్తూరురణమునభూమి వడఁక మెలఁగు జయమల్లసుతుఁడు దో♦ర్బలయుత
 తేజసిగు రాకోద్యంశ ♦ దీపకుండు తరలె బడనూరునుండి ప్ర ♦ తాపుఁ గొలువ.
- క|| రూపాలకులేంద్రుడు మహాత్రాలమగు రుమాఁబదాల్చి ♦ తపనీయవిభూ
 పాలిగొని శౌమసింహుడు పేలాగతి సాద్రినుండి ♦ యే తెంచె వడిన్.
- త|| స్వామిభక్తి యుగ్గు ♦ పాలతో మఱగిన పావనుండు ధేల ♦ వార నృపతి
 యరుగుదెంచె నప్పు ♦ డామనస్సింహుండు కందులేని మనసు ♦ కాన్క చేయ.
- గీ|| ముదన-మాధవులటు గాఢ ♦ మైత్రితోడ వెలయు బేడ్లా-కొటేరియా ♦ పృథ్వి నాఘ
 లాప్రతాపమహీంద్రు పా ♦ దాంబుజములఁ జేరి సేవింప నెంచి వేం ♦ చేసి రపుడు.
- మ|| విమలారణ్యమనోజ్ఞ వస్తువిలతుల్ ♦ పెక్కుల్ రహింపన్ స్వతం
 త్రమహీరాజ్యరమాధురంధరుఁ డహా ♦ ర్యధైర్యుఁ డాదిద్విష
- త్సమదవ్యాఘ్రమహాకిరాతుఁడు కిరా ♦ తస్వామి యాభీమచాం
 దమలస్నేహమెలర్ప వచ్చెను బ్రతా ♦ పాధీశ్వరుఁ జూడఁగన్.
- మ|| తనసామంతుల గారవించి ముదమం ♦ దన్ జేసి యాబాల్యమి
 త్రుని భిక్షేశ్వరు భీమచాందుఁ గడు సం ♦ గోమంబు నొందించి మ
 న్ననలన్ దన్ని ప్రతాపుఁడంతట “నప ♦ ర్ణాదేవికిఁ బ్రీతిగా
 పనికిఁ బోవలె వేటలాడ” ననియెన్ ♦ వారంద “రానా” ననన్.

—*) సామంతరాజ సహితుడై ప్రతాపసింహుండు వేటకు వెడలుట. (*---

- గీ|| నైతకులనెడు నా ♦ జానేయమున మహాదాత్తుండు రాణాప్ర ♦ తాపసింహుఁ!
 డాతనికడ నుత్త ♦ మాశ్వంబుపై ధీరుఁ డినకోటి తేజఁడా ♦ కృష్ణసింహుఁ!
 డితుని చేరువ వాజి ♦ నెక్కి గ్వాలియరు మహామహీనాథుండు ♦ రామచంద్రుఁ!
 డతనిప్రక్కన సము ♦ ధృతహయారూఢుడై శూరశిఖామణి ♦ సూక్తసింహుఁ!

గీ॥ డతనిచెంతను భానుసిం॥ గతనిపొంత దేజసింహుఁ. డీతని కుడి ♦ డసను శ్వాను
సింహుఁ! డతని పిఱుఁద మనఁస్సింహుఁ! డవలఁ దరతమస్పూర్తి వెడలిరం॥దఱునుగలిసి.

మ॥ నుదుటన్ దొడ్డవిభూతిరేఖ కటియం ♦ దున్ శాటి కంఠంబున్
రుదురాకల్ గల పేరులున్ ముఖమునం ♦ దున్ బ్రహ్మతేజోగతుల్
పొదలన్ రాజపురోహితాగ్రణి జగ ♦ త్పూజ్యస్వభావుం డవా
ర్యదయుండౌ హరభట్టునున్ వెడలె ది ♦ వ్యాందోళికాయ ఘండై. 24

చ॥ వెలిజిగివల్వలన్ దొడిగి ♦ శ్వేతహయంబులనెక్కి- విచ్చుక
త్తుల తెలికాంతిపూజముల ♦ తోఁ జను నాశ్వీకు లొప్పిరయ్యెడన్
గొలకున గుంపుకట్టి చను ♦ కోమల రాజమరాళముల్ వలెన్!
బలుచనిగాలిసోకుల శు ♦ భంబుగఁ దూఁగెడు పూలగుంపలుల్! 25

గీ॥ పణవరవము భేరీభాంక ♦ రణరవంబు తప్పెటల బూరగొమ్ముల ♦ భావనములును
బూరటిలి రోచసిఁ బగిల్చి ♦ నీరథులను గలఁచుగతి మిన్ను మన్ను నేకముగ మ్రోసె.

గీ॥ వనము వలయాకృతిగఁ జుట్టు ♦ కొనుచు నిలిచి యలబలంబుల నొనరించి॥యలబలాంబు
భీకరాట్టహాసములతోఁ ♦ బిలిచి పిలిచి తట్టి తట్టి మృగాళి నం ♦ తటను లేపె. 27

గీ॥ భయద వార్డుక మేఘగ ♦ ర్భంబు వెడలి వివిధముఖములఁ బరతెంచు ♦ పిడుగులట్లు
చిమ్మచీకట్లు క్రమ్మి వ ♦ సమ్మనుండి ఘాతుకమృగాళి నానాము ♦ ఖముల వెడలె.

ఉ॥ ఎత్తిన హస్తయుగ్మముల ♦ నీఁటెల ముందుకుఁ దూలఁబట్టి య
త్యుత్తమ మంజులాశ్వముల ♦ నూల్కొని పాఱగ హెచ్చరించి రే
కెత్తు మహోత్సవస్ఫురణ ♦ నెల్లరు నొండొరుఁ బిల్చుకొంచు రా
హుత్తులు ముందుకున్ వెడలి ♦ రుద్రమృగావళులన్ వధింపఁగన్. 29

చ॥ సకల దిశావకాశముల ♦ శాత కృపాణ ముఖోజ్జ్వలాయుధ
ప్రకరముఁతోడ దూఱు భట ♦ వర్గముఁ దప్పకొనంగలేక దా
మొకఁడును రెండు మూఁడిటుల ♦ నుద్రమృగంబులు గుంపులై యొకా
నొకభటుమీఁదికిఁ గవయు ♦ చుండుట చూడఁగ వేడుకై తగెన్. 30

మ॥ ఒకపర్యాయమె యొక్కచోటనె మహా ♦ యోధుం డొకొక్కండు కుం
తకృపాణాదులఁ బర్వఁజేసి మృగసం ♦ తానమ్ములన్ గూల్చి యీఁ
టెకొనన్ వాని గుడుల్ గుడుల్ గొనుచు న ♦ ప్లేవచ్చు నాదృశ్య మిం
చుకచూడన్ గనులున్న భాగ్యమని తోఁ ♦ చున్ గాదె యెవ్వారికిన్! 31

—*) వేటచాలించి కూర్చుండిన రాజపుత్రసైన్యమధ్యమునకు నరాహము వచ్చుట. (1)

మ: తమకుంటంబులు దీర్ఘశూలములు వ్య ధి ధంబితయుగాక సా
క్షములైయొప్పు మృగంబులకొదనిమి వీ ధి రశ్రేష్ఠు లక్కాన నా
శ్రమముతోబోలె రచించి వేట నపుడే ధి చాలించి; రంతకొ వరా
హమొకం డయ్యెడ కేగుటెంచి జనమ ధి ధ్యంబందు దూఱెక వడిక.

మ: ధనురస్త్రంబులు కట్టి ఖడ్గములు చే ధి తక దాల్చి యుత్సాహవ
ర్ధనులై యెల్లరు చూచుచుండగ నమం ధి దస్సూర్తి నడ్డానికొ గూ
ల్పను సూక్తుండు ప్రతాపుం డశ్వములపై ధి లఘించి; రాక్రోడముకొ
జనియెకొ గుమ్మరసారెయట్లు భటులకొ ధి బల్కొలునుకొ జుట్టుచుకొ.

చ: ఒకమొగమై వెనుగుదు మ ధి హోన్నతరోషముతోడ భీకరాం
బకములు పర్వజేసివను ధి బందియు నక్షత భూరిగాత్రమై
సుకముగం బొలుచుండె; నిది ధి చూచి సహింపక వార లిప్పు రొ
క్కొక నొకమొముగాఁ దిరిగి ధి యుగ్గతం దాఁకిరి కోడపోతముకొ.

4 వెనుక భనంజయవిక్రమ ఘనుడగు సూక్తుండు ముందు ధి గా ఫాలవిలో
చననదృశుండు ప్రతాపుండు చని మోదిరి సూకరము ని ధి శాతాస్త్రములకొ.

—*) సూక్తసింహుండు ప్రతాపసింహునితో వాదించుట. (*—

1 ముడుచుకొని పంది పుడమినిబడి నీలై; బ్రతాపసింహ ధి వసుధావరుం డ
య్యెడఁ జేరె; దత్తతామ సూక్తుండు దూఱెను “బంది నాది ధి తొలంగు”మటంచుకొ.

“కాదిది నాచేబడె; నీయేదు ముఖము పగిలి కూలె; ధి నిదె కనుగొనుమీ!
నామదెన పురోభాగము; నీది వెనుకు; ముందు దగులు ధి నే! నీశరముల్”

అని విభుండన సూక్తు “డయాతే! పంది యెపు డెచట నెట్లు తిరిగెనోయెవరెఱుగును!
రిందు నీదని వ్రాసితే ధి యేమిగుఱుతు! నాది గాదన దృష్టాంత ధి మేది” యనియె.

“పనిమాలిన పందికై ధి యన్యతమాడె; దిలయుఁ గ్రుంగెనె! యంభోభు ధి లింకి చ నెనె!
వెలగలుగు నస్తుజేయెర ధి వెనుకబడెదె! కోటి యన్యతమ్ములేనిఁ బ ధి ల్కుటకుఁ గాని.”

అని నిలుచున్న ప్రతాపునికొని సూక్తుండు “పంది నేమి ధి గాఁ దలచితివో!
మును దానికైకదా పార్శ్వనితోబో రాడె శంక ధి రుండు ఘోరముగకొ!

- గీ॥ తలఁపు లొకడైన లవము భేదమునురాదు; కొస్తుభంబైన జనుఁ జల్లిగవ్వమాడ్కిఁ!
జారుషము మాటపట్టింపు ♦ వచ్చినపుడు గడ్డిపోచయె మేరువై ♦ గలుఁగింఁగాంచు. 41
- మ॥ పలుకఁ బూనిన విల్వనుఁ గుఱించి మే ♦ వాడరాజ్యముఁ బోలఁగాఁ
గల భాగ్యం బిలలేదు; సోదరకృత ♦ ఘ్నత్వంబునుఁ మీఱఁగాఁ
గల పాపంబును లేదు; నీతులను బ ♦ ల్కవచ్చు; నెవ్వరు వా
రలతప్పల్ గ్రహియితురే! జనుల మ ♦ ర్యాదల్ కడుఁ జిత్రముల్. 42
- సీ॥ విశ్వస్తుతాఖండ ♦ విక్రమక్రమనిసా మృవనిరాజ్యవిభూతి ♦ యండ్రు బుధులు;
మనలోన విక్రమ ♦ మహిమఁ బూజ్యండెవఁ డతఁడె మేవాల్లక్ష్మి ♦ కర్తృభక్త;
కాని నీవాకడవే ♦ గళమునఁదాళిఁగూర్చిన భర్తగావు; నిఁ ♦ మ్రింగఁగలుగు
పోటరు లండక ♦ పోరు; నీనెత్తిని బాడవైన యొకకొమ్ము ♦ పుట్టెనొక్కొ!
గీ॥ యేను డప్పిన నీరాజ్య ♦ మేలు ఘనుఁడు పుట్టఁడని యెంచినావు! నీ ♦ ముఖమునందె
ప్రాద్దుపొడుచునె! యిటు లేని ♦ పోని దురభిమాన మూనితి; వికనైన ♦ మానుటాప్స.
- క॥ పదికొట్ల మాటలేటికిఁ! గుదురుగ వాదంబు మాని ♦ క్రోడంబు నొసం
గుదవో! నాతో మాక్కొని కదనము చేసెదవో! తెల్పఁ ♦ గావలె" ననినఁ. 44
- చ॥ "కలఁగెనొ వ్రజ్ఞ! లేక చెడు ♦ కాలమె వచ్చెనో! స్నేహమెంతయుఁ
వెలసిన యన్నదమ్ములకు ♦ నిష్పవిధాన మనోవిభేదముల్
గలిగెను జూచుచుండనె; య ♦ కారణవైరము లిట్టివేకదా!
పశ్చిమము వచ్చె; మాన్వంగ ను ♦ పాయము దోఁపద-యేమిచేతుమో!" 45
- క॥ అని పుట్లకొలదిగా విసమును గడుపులఁ బోసినట్లు ♦ పొగులుచు దృష్ట్యల్
మొనయించి రంద టోక మొగమునను సలుఁబ్రాధినాథు ♦ ముఖకమలముపై. 46
- *) సలుఁబ్రా కృష్ణసింహుఁడు సూక్తసింహునకు బుద్ధిచెప్పట. (*—
- ఉ॥ ఆతఁడు లేచి సూక్తు దరి ♦ యఁ జనుడెంచి "శిశోదియాకులో
దూభతులు పూర్వజ్ఞ గనిన ♦ మ్రొక్కఁగనేర్తురు కాని యెన్నయఁ
నీతితోలంగి శిట్టఁగను ♦ నేరరు; క్రొత్తలు తెచ్చి పెట్టి మా
చేతములఁ దహించితివి; ♦ చెప్పెడి దేమిక నీప్రసర్తనల్! 47
- చ॥ శివశివ! యెట్టిపాపకము ♦ చేసితి; దేవుని దిట్టి కొట్టు దా
నవులయినఁ మహాన్నత గు ♦ ణంబులఁ బొల్పిన యగ్రజన్ము పా

దవనజముల్ భజించి నుతిఁ ♦ దన్నుమచే! గురుతుల్య జ్యేష్ఠు ని
 ప్లవినయబుద్ధివౌచుఁ డెగ ♦ నాడుచు ధర్మముఁ బూడిగల్పెదే!
 మ॥ అనురాగాంబుధి స్వామికాశ్వబడుచుఁ ♦ బ్రార్థించి మూన్నాళ్లు నీ
 వనుతాపమ్మునఁ గ్రాగి పస్తువడి పాఁ ♦ యశ్చిత్తముఁ జేయకుం
 డిన మేవాడధరితి నెందరిగినఁ ♦ 'నీవిందురా; కూరుచుం'
 డనువా రుదురె! యెవ్వరోర్పెదరు క ♦ ట్టా! స్వామిధిక్కారముఁ.
 మ॥ మనవంశంబున నెన్నఁడుఁ గలుగ దీ ♦ మర్యాద; యన్నన్న! నే
 మనియున్నప్పుడె నాసమక్షమున న ♦ స్మృతాస్వామి నిందించు నీ
 వనుకంసార్హుడవౌదె! వధ్యుడవు! బా ♦ ల్యంబందు నిన్నెత్తిపెం
 చిన దోషంబున నోర్పుకొంటి! గడునా ♦ యెఁ జేత మిప్పట్టునఁ."

—*) సలుంబాఁ కృష్ణసింహునెడ సూక్తసింహుఁ డవినయము జూపుట. (*

మ॥ అని వాత్సల్యముఁ ద్రుంపలేక యిటు న్యా ♦ యంబాడు నాకృష్ణునిఁ
 గని సూక్తుండును "బిల్లికిఁ జ్వరమనం ♦ గాఁజెల్లె; నీమూలలఁ
 వినఁగా నోపను; నీపఁతాపవిభునిఁ ♦ నేమొక్కఁగానోపఁ; బం
 ది నెటుల్ వీడఁగనోప; నోప రణమెం ♦ తేనిఁ విసర్జింపఁగఁ.

ఉ॥ గుట్టుగ మీరలిర్వురును ♦ గూడుచు నాజగమల్లు బాధ్యతల్
 మట్టినిబెట్టి రాజ్యరమ ♦ లాగుటెఱుంగదె లోక! మందఱఁ
 గుట్టెడు తేలు ధర్మమిది ♦ గోయని చూపిన యట్టులయ్యె; నీ
 కిట్టటులాడె బుద్ధి; కడు ♦ వృద్ధపు; నోరు మెదల్పకుండుమీ.

మ॥ సిరి వీరుఁ వెదకుఁ; ఘనుల్ బెదరి యి ♦ స్సీ! మూలలఁ దాఁగఁబో;
 రురుశౌర్యోజ్జ్వలు లిందుఁ గల్గు మగలం ♦ దొక్కొక్కమా తొక్కరె
 వ్వరినేఁ బూన్పుము చెడివై చెదఁ! బ్రతా ♦ పస్వామి మద్విక్రమం
 బెఱుంగుఁ; బైబడఁ; డీవు సాయమయి ర ♦ మీ! చూతు నాయుద్ధతిఁ."

మ॥ అని గర్వించెడు సూక్తునిఁ గని సలుం ♦ బ్రాధీశుఁ "డేమంటి! ని
 గ్గనఁబాపం! బిసుమత యోర్వ గురుధి ♦ కాకరాఘముఁ! నిన్నుఁ బెం
 చిన వాత్సల్యమునైనఁ జూడక శిర ♦ శ్చేదంబు గావించు ని"
 ప్పని ఖడ్గంబుఁ గొనఁ బ్రతాపుండు రయం ♦ బారఁ సమీపించుచుఁ,"

—*) ప్రతాపసింహుడు సలుంగ్రాకృష్ణసింహునకుఁ గోపోఠశఘనము చేయుట. (*—

మ॥ “గురుతుల్యుండవు! మాకు వంద్యుడవు! నూ ధ క్తుండాడు గర్వోక్తులక
దరుణాబ్జాత దళాతికోమలము స్వాం ధ తం బెంతగా నొచ్చెనో
స్థిరకారుణ్యసముద్ర! వానిబదు ల ధ ర్థింతుకొ ట్లమాభిక్ష! యే
కొఱలేకుండఁ బ్రసన్నమూర్తివయి నా ధ కుకొ దర్శనం బీయవే! 55

గీ॥ గురుని దండన తన్ను మేల్బుటచు ననుచు నెఱుంగ కితఁడాడు నుడుల వంధుఁగఁబోకు!
వాడు నాచేత నిపుడు త్రోవకునువచ్చు సత్రు మస్త్రేన శామ్యతి ధ య నెడు నల్లు.”

క॥ అని సూక్తుఁ జూచి “కొమరా! కనుచుండ నె యెంతవఱకుఁ ధ గడపితి నుడులక!
నిను నీవెఱింగితో లేదో! యనుచితమని నీకుఁ దోఁప ధ దా! యిపుడైనకొ. 57

ఉ॥ తొడిగికి బంగనామములు ధ తద్దయుఁ దీర్చెడు పుత్రుండండ పె
క్కం! డొకమూచి పేర్చొనుట ధ కప్తము; మఱ్ఱుండటంచు బేరు చే
కొం డగ్రవివేకు లూకయ; ధ కూడిన వీరవరేఘ్య లింద తే
మొడగొనియైన నెంచ కిటు ధ లాడుచు నిందలఁ గట్టుకొందువే! 58

మ॥ జనకప్రాయ మహాత్ముఁ గృష్ణవిభు ను ధ స్వాంతంబు నొప్పించి న
న్ననురాగార్థుని జ్యేష్ఠ భూరమణి హా ధ స్యంబాడ నుకించి; తిం
కను గనిచ్చుచు ముంచిచెడ్డల నెఱుం ధ గలేక యిట్లున్న నే
మని నీభావము నెంచఁగానగును! గ ధ ట్టా! యిట్లు వర్తింతువే! 59

గీ॥ గురు లమృతహస్తములతోడఁ ధ గొట్టినపుడు విసముగా నది తోచుటఁబిలయమునకె;
యెందఱను గొట్టెదీవు! నేఁ ధ డేల యిట్టి తలబిరుసుమాట! లిపుడైనఁ ధ దెలివిగనుము.

మ॥ ఉరుశౌర్యుల్ మన నెత్తిపై నడచువా ధ రున్నారు బ్రహ్మాండ ము
క్కఱజేయంగల విక్రమపాకటు: లే ధ లా నీదు గర్వోక్తు లిం
దఱలో! దాడిని దన్నువాని తలపై ధ దన్నంగలాడుండు! నీ
గరువంబుకొ సకలంబు దింపంగల నొ ధ క్కుండఁ నిమేషంబునకొ. 61

గీ॥ అనిన “ముంజేతి మణిఁజూడ ధ నద్దమేల! కుడువఁబోయి కూరలరుచి ధ యడుగ నేల!
చేయి చేయిని గలుపు! నీ ధ శీర్ష మెగిరి యవలంబడకున్న నను సూక్తు ధ డనఁగఁబోకు!

గీ॥ ఇంక నొక్కఁ డిండిసన్నవా ధ రెవ్వరైన నందతైనను సన్ను మా ధ రొందుచేని
మివుల హర్షించి ప్రళయభై ధ రవునిమాడ్కి సర్వసంహార మొనరింతుఁడొనములోన.”

—*) హరభట్టారకుండు సూక్తసింహునకు నీతిఁ గఱపుట. (*—

మ॥ అని మీసంబునఁ జేయిమోపుచును గ ♦ రావేళముఁ జూపు సూ
క్తుని వీక్షించి ప్రతాపసింహుండు కడుఁ ♦ గ్రుద్ధాత్ముడై “నెత్తికొ
గనులెక్కొజమి నీకు; నిప్పుడె భవ ♦ ద్ధర్వాంధతఁ డింతు ర”

మృనునంతఁ హరభట్టు వారలను డా ♦ య్ బోయి దీనాన్ముడై,
షే॥ “నాయనలార! సూర్యకుల ♦ నాశకరమ్మగు ఘోరకృత్యముఁ
జేయఁగ నుంటిరే! పగ ♦ చే రిపులఁ సమయింపవచ్చుగా!
కీయెడ నన్నదమ్ము లటు ♦ లీసును రోసము నూని పోరు ట
న్యాయమటంచుఁ బూజ్యులన ♦ రా! వినరా! రణధర్మపథతుల్.

మ॥ ఒకకాడఁ జనియించు రెండుపువుల ♦ ట్లొప్పారి మీరెప్పుఁ గూ
ర్జికినిఁ బేర్చికిఁ దావులై మెలఁగినఁ ♦ మిన్నది మాబోంట్ల మూ
ఱక హర్షింతుము! కాని యుద్ధము లొన ♦ ర్పఁ బూనినఁ మానసం
బకటా! వ్రయ్యలు వ్రయ్యలై చనడె! క ♦ ట్టా! చూచి యెట్లొర్తునో!

చ॥ అదియును నాశ్రితుండగుట ♦ నందఱు మెచ్చఁగ నిచ్చకంబులఁ
వదరె నితండటంచుఁ దలఁ ♦ పఁవల; దింకిపురోహితుండ న
భ్యుదయమె మీయెడఁ దలఁచు ♦ చుండుట క్రొత్తయుఁగాదు; క్షేమసం
పదఁ బరికింప నాకుఁ గడు ♦ భాధ్యత యుండు తెలుంగు లోకమూఁ.

చ॥ తరములకొద్ది మిమ్ము వసు ♦ ధాపతులంచని మేము మమ్ములఁ
గురువులటంచు మీరలును ♦ గొల్చి పరస్పరభేదలేశముల్
పొరయఁగనీక కాలమును ♦ బుచ్చితి; మట్టులుగాన మిమ్ములఁ
దరియు విపత్తు లేశమయి ♦ న్ నా మఱి మేరువుగాఁ గనంబడుఁ.

ఉ॥ మంచియుఁ జెడ్డయుఁ చెలుపు ♦ మాచ్యులు లేరు; గతిచెఁ దండ్రి; ప్రా
పంచక పద్ధతుల్ తెలియు ♦ ప్రియముగా; దిశ రాజ్య మెంతో భా
రాచితమా; రిపుల్ బలియు; ♦ రాహవ మ్మగ్గుముగాదు; మిమ్ముఁ బా
ర్థిచెదఁ దండ్రిలార! విన ♦ శే! గుగువాక్యము మీఱరాదనఁ.

మ॥ వల దాత్మక్షయకారకంబయిన యీ ♦ వ్యాపార; మిందండియుఁ
దొలఁగఁబాం; డిది సోదరత్వమునకుఁ ♦ చూరంబు; నాయానయుఁ

గల" దంచాడిన నవ్వీ సూక్తుడు "నమ ధి స్కారంబు గైకొంచు న
వ్వలకు బొం డీక; నడ్డువచ్చి కలిగిం ధి పక్షాభోకుఁ డాలస్యముక్. 70

గీ॥ అపజయమొ లేక జయమొ యిష్టంబుదగోరి చావు బ్రతుకుల నున్నాము! మీవచ్చించు
చప్పునగు మాట లూఁకొట్ట ధి మొప్పుబోవ! మేమిటికిఁ గప్పబడఁగ! నింకేల వగవ!

6 మ॥ తనదౌశ్తక్తి మీఱు కార్యములకుఁ ధి దార్జొన్నచో ముప్పు న
చ్చును; మాయుర్వరలోన నొక్కఁడు రణ ధి త్తోణి మృతిగన్న మీ
రును రావచ్చును! నేడ్వవచ్చు! మఱి జా ధి రోహిత్యము జేయవ
చ్చును! లభి గొనవచ్చు! నిష్ఠ చనవ ధి చ్చు దాటి దూరమ్ముగ్." 72

6 క॥ అనిన హరభట్టు నిలువెల్లను నీరయి యడుగు నవ్వ ధి లక్ష్మవైచి ప్రతా
పుని వంకను దీనముగాఁ దనదృష్టులు వఱపె; నాఁడ ధి తాపుండంతగ్, 73

క॥ "గురుఁడనక దైవమన కెవ్వరినైనను దెగడు వీని ధి పై నభిమాన
స్ఫురణము మాను; మెఱుంగవె! యరసికులక్ బలుకరింప ధి నగు ముప్పునుచుక్. 74

6 క॥ మలినమును జలముకై వడి నిల నలమిన పాపసమితి ధి నింకించు రణం
బు; లవశ్యము కరణీయంబులు నృపవంశమునఁ బుట్టు ధి పురుషులకెల్లక్. 75

క॥ ఏవేళ కేడివచ్చునో యేవెరవునఁ బరిణమించు ధి నెవరెఱుంగఁగలా!
రీవేళ మమ్ము గూఱిచి భావమునను నొవ్వ"కనుచుఁ ధి బలుకుచు వెడలెక్. 76

—*) సూక్తసింహ-ప్రతాపసింహు లొందురు పోర యత్నించుట. (*—

మ॥ కమలాస్తాన్వయ మీదినం బపయశః ధి కాలుష్యముక్ బొంది పూ
ర్ణముగాఁగ్ జెడనున్న! దీప్రళయముక్ ధి దప్పింపఁగా నిష్ఠ మా
ర్గ మొకండున్నదె; తొప్పపా టదను మీ ధి రక్షబోయినక్ వీరి దే
హములుక్ జేరికిఁ జిక్కునే! యకట! న్ర ధి య్యల్ ప్రయ్యలై రాలజే." 77

మ॥ అని యండుండిన వారలందఱును హః ధి ఖావేశ దైన్యంబులక్
గని శోషిల్లఁ బ్రతాపసూక్తులు నిజో ధి గ్రస్పార ఖడ్గంబులక్
గొని వేగమ్ముగఁ ద్రిప్పు చొండొరుల ను ధి గ్గునూచముక్ జేయ ముగ
దున కొక్కుమ్మడి దూఱి! కేమనఁగ నుం ధి డుక్ మీఁది కార్యంబులుక్! 78

—*) హరభట్టారకుఁడాత్మార్పణము గావించుట. (*—

చ॥ మెఱుపు తటాలునక్ మెఱయు ధి మెల్పున నాహరభట్టు తత్త గ

స్ఫురిత మనోవికాసమున † భూరి-కృపాణము నెత్తి వక్షమున్
బరియలుగాఁగ జీల్చుకొని † వారల మధ్యను నేల వ్రాలుచున్
బారిపారిఁ బాణముల్ విడిచె † ముక్కున నోరను నెత్తు రొల్కఁగన్.

❊ మ॥ తనసేవించు నృపాలనందనులు కృ † ధైర్యంబుమై నొండొరున్
దననేత్రముల మ్రోల మాఁగొనుచు నం † తంబొందఁ జూడన్ సహిం
పని పుణ్యాత్ముడు! నాటి కష్టదశఁ దీ † ర్పణబూని యాత్మార్పణం
బు నొనర్చెన్ హరభట్టు త్యాగనిధియై † ముల్లోకముల్ మెచ్చఁగన్.

మ॥ వనధిభావనగభీరఘోషము రహిం † పన్ బ్రక్కకున్ వచ్చి సూ
క్తుని వీక్షించి ప్రతాపఁడున్ “నినుఁ గనుం † గొన్నన్ గడున్ బాపముల్
జనియించున్! గలుగంగరాని యిశుమల్ † సంధిల్ల! క్షీరాబ్ధిఁబో
లిన సూర్యావ్వయ మొందె నీకతన మా † లిన్యంబు లీనాటికిన్.

ఉ॥ ఒత్తడిచేసి కోరకుము † యుద్ధము వద్దని కృష్ణసింహుఁడున్
నెత్తిన నోరువెట్టుకొని † నీకు వచించె; వినంగనైతి వ
య్యుత్తము బోధ మించుకయు; నూటక ప్రేలితి; నేడు నీతలన్
గ్రొత్తలు పుట్టె; మిట్టిపడి † కొంపకుఁ జేటును దెచ్చి తెరయున్.

మ॥ సమరంబున్ బానరింపనుండఁగ వసి † వృప్రాభవాశ్వుండు పు
ణ్యమయుం డీహరభట్టు తా నుదయసిం † హఁశ్మైతలాధీశు చం
దమునన్ వంద్యుఁడు ముందు దూకి మనమ † ధ్యంబునునన్ వ్రాలి జీ
వము లగ్నించి త్యజించె దేహముఁ దృణ † ప్రాయంబుగా నెంచుచున్.

చ॥ ఇతఁడును వేదరాశి! శత † వృద్ధ! కుమారులధంగి నిన్ను, నన్
సతతము వెంచె; నిట్టి సుగు † నివ్రతుఁడున్ బలియయ్యె నీకు మా

❊ As they (Pratap and Sookta) took their ground and agreed to
together, the purohit (family priest) rushed between the combatants and in
them not to ruin the house. His appeal however being vain, there was no
way being left to prevent the unnatural strife, the priest drew his dagger,
plunging it in his breast, fell a lifeless corpse between the combatants. At
at the horrid deed “the blood of the priest on their head” they desisted from
infuriated aim. Pratap waving his hand commanded Sookta to quit
dominions who, bowing, retired and carried his resentments to Akbar.

“Annals of Mewar

ర తవలనఁ; గనుగొనుము ♦ కాలువ గట్టుచు సమ్మహాత్ము ర
క్షతతులు పాఱజొచ్చె! నెటు ♦ కన్గొని యొర్చెద నిట్టిదృశ్యముఁ.

84

మ॥ పలుకష్టమ్ములఁ గూడు నీళ్లు గొన కీ ♦ బ్రహ్మాండ మున్నంతకుఁ
దలక్రిందాచుఁ దపంబు చేసిన గురు ♦ ధ్వంసాఘపుంజంబులుఁ
దలఁగఁ బాటునె! తన్మహానలశిఖల్ ♦ దర్పించి నిన్నుఁ సనుఁ
గులముఁ దేశముఁ గాల్పువే! యెటుల నా ♦ కుఁ దప్ప! నిప్పాపముల్.

85

చ॥ గురురుధిరంబు దాఁటఁగను ♦ గూడను; కావున నిష్ఠ సంగర
స్ఫురణము మానుటకుఁ బ్రదికి ♦ పోతివి; నీవిదె నాను రాజ్యముఁ
గ్వరగఁ ద్యజించి యిష్టమగు ♦ తావునకుఁజను; మాలసించినఁ
శిరము నిమేషమాత్ర ధర ♦ ణిఁబడు” నంచు వచింప సూక్తుడుఁ,

86

—*) ప్రతాపసింహుఁడు సూక్తసింహుని దేశభ్రష్టని గావించుట. (* —

మ॥ “హరభట్టారకమూర్తి పుణ్యతముఁ; డ ♦ య్యాచార్యుఁ డిట్లాటకుఁ
నెరియుఁ నామది; కాన నేడు రణముఁ ♦ నేఁగోర; భీతిల్లి నే
నరుగఁబూనితినంచు నెంచకుము; నీ ♦ యాధ్యత్యబాహుబల
స్ఫురణుఁ వమ్మొనరింపకుండినను నే ♦ సూక్తుడనే కాదుపో!

87

చ॥ ఇరువుర నెవ్వరో యొకరుఁ ♦ డీజగతిఁ విడునంతకుఁ బర
స్పర ముఖదర్శనంబు కొన ♦ సాఁగక యుండెడుఁగాత ఘోరసం
గరములఁదప్ప; బ్రాణమును ♦ గాచి మెలంగు”మటంచుఁ బల్కి తా
నరిగెను ఢిల్లితో”వకుఁ గు ♦ లాతకు లఁదఱు పోవు తావుకుఁ.

88

మ॥ “సమయఁజేసి కృతాఘపుంజములఁ బ ♦ శ్వాత్తాపదీప్తాగ్ని, శు
ద్ధమతిఁ వచ్చినఁ జోటులేదనదు”వా ♦ త్సల్యంబువారాశి కో
పము జన్మింపని దొడ్డతల్లి మనమే ♦ వాణాత! దాక్షిణ్యహ
స్తము వైఁగప్పు శతాపరాధికయినఁ ♦ సదృక్కి బ్రార్థించినఁ.”

89

మ॥ అని తా నింటికి వెళ్ళి యయ్యుదయసిం ♦ హస్వామికిఁ బోతె న
య్యనఘాచార్యున కంత్యసత్క్రియలు చే ♦ య్బంచి యాత్మోపశాం
తిని బెంపఁ జపహామదానములు సం ♦ ధింపఁ మొదల్ పెట్టి య
జ్ఞననాథాగ్రణి యిచ్చెఁ దత్సతునకుఁ ♦ సారాగ్రహారంబులఁ.

90

గీ॥ మారగురుం డనంతత్యాగః మాచరించి నట్టియెడ నొక్క సత్రంబు ధగట్టబనిచె
శాశ్వతాన్నదానంబును జరుపఁదలంచి దుర్మరణదోష మతనిని దొరయకుండ. 91

క॥ ఆమఱునాడు కిరాత గ్రామణి సామంతనృపులు ధగ్వలియరు మహా
భూమిశ్వరుడు ప్రతాపస్వామికడకు వచ్చి రతని సందర్శింపఁ.

92

మ॥ పసఁజెన్నార చిరత్నరత్నతతి శో ధల్ గుల్కు క్రొమ్మేడపై
నసమానంబగు వ్యాఘ్రచర్మమున న ధ్యాసీనుడై రాజయో
గసమాధిస్థితినున్న భూపమణియుఁ ధగన్నైత్తి వీక్షించి చెం
త సమాసీనులు గండటంచుఁ గనుస న్న జేసి యత్యాదృతిఁ,

93

—*) ప్రతాపసింహుఁ డనుచరులతోఁ గ ర్రవ్యము నాలోచించుట. (*—

సీ॥ “తనదేశలక్ష్మి సంత తతభోగభాగ్యవై భవములఁ దులఁదూఁగ వలయుననుచుఁ
దనప్రజ లీతిభా ధలులేక బహువిధై శ్వర్యంబులు వహింప వలయుననుచుఁ
దనయిల్లు పూర్వాగ తప్రతిష్ఠాభరంబుల వృద్ధి నొందంగ వలయుననుచుఁ
దనపేరు పరుల నిం దల కాస్పృహంబీక స్వచ్ఛమై యెపు డుండ వలయుననుచు!

గీ॥ వసుధపై జన్మమై త్తిన ప్రతిమనుజుఁడు జీవితమునిండ యత్నంబు చేయుటోష్ఠం!
గాని మనదేశమందభా గ్యమునఁజేసి యదియుఁ దలపోయ దుర్బటంబై రహించె.

మ॥ కనుఁ డామధ్యధరాసముద్రముమొదల్ కాబూలుపర్యంత మొ
ప్పిన విస్తారసమస్తదేశముల వ్యా క్తిగన్న తొరుష్కభా
పనికాయంబులు పూర్వ మేడవశతా బ్దబాదిగా భారతా
పని కేతేరదొడంగె నాహవకళా ప్రత్యర్థికుర్వారమై.

94

క॥ ఎఁటేట వారు లక్షలుఁ గోటులుగా పై న్యములను గొనివచ్చు మహా
ధాటికి భారతదేశము బీటలువారిన విధంబు వెఱ పొనఁగూర్చు.

95

సీ॥ ఆఖారాసా నిస్స హా నాప్లనిస్థాన మాబెలూచిస్థాన మాయీరాను
టరీ- యిరాకు బా గ్గాడు మెసపొటోమియా శిరియా సీమ లంఘనంబి
వసుధ యీనినయట్లు బహుసంఖ్యగలుగు యావనవీరభటకోటి బయలుదేటి
పలుశతాబ్దములుగాఁ బరతెంచి పై బడి భరతఖండంబు డి ల్పడఁగఁజేసె!

గీ॥ నందనోద్యానమట్టులు డంగదగిన భూమి పారతంత్ర్యమహాభి మునిగి, కఱవు
వ్యాధు లీతిబాధలు గల్గి బలముతటిగ! మనభరతఖండపాప మే మని వచింతు!

సీ॥ కోటిసూర్యప్రభాం ♦ కుండు పృథ్వీసార్యభాముఁ డీయవనుల ♦ బారి మడిసె!
సర్వజ్ఞతుల్యుఁడా ♦ సమరసింహస్వపుండు తురకలతోఁబోరి ♦ తొఱఁగెఁదనువు!
సమనర్తిమూర్తి దు ♦ ర్దమశౌర్యుఁడా హమీ రాయువున్నంత కా ♦ హవమొనర్చె!
గుంభుండు రాజది ♦ క్కుంభి తదర్థమై తనజీవితమునెల్ల ♦ ధారపోసె!

గీ॥ నింక సంగ్రామసింహ భూ ♦ మీశ్వరాదు లప్రతీపప్రతాపులు ♦ యవనసేన
నాపి మెండొడ్డి దేహంబు ♦ పాణములునుగోరువెట్టి స్వాతంత్ర్యంబుఁ ♦ గొలిచిరవుడు.

మ॥ ఒకనాఁడా! యొకమాసమా! మఱియుఁడా ♦ నొక్కబ్రహ్మా! వేయియేం
డ్లకుఁ బైనయ్యె మహమ్మదీయసుభటుల్ ♦ లక్ష్మీపలక్షల్ లయాం
తకులై పైబడసాగి; యెంత జనబృం ♦ దంబున్న మేవాడమా
తకునైనన్ దలమున్నులై బ్రగు కసా ♦ ధ్వంబుండు దోపించదే! 99

శా॥ బడ్డారించుచు నై న్యముల్ గొని యలా ♦ యుద్ధీను చిత్తూరుపై
నొడ్డెన్ ముట్టడి; వానిధాటికి జగం ♦ బూటాఁడె; వాఁడెంతఁగాఁ
జెడ్డల్ చేసెనొ దేవుఁడేయెఱుంగుఁ ని ♦ స్సీ! ధర్మమో సత్యమో
యడ్డంబుండునె! నాస్తికాధముల దు ♦ ర్వాప్సారముల్ మాన్పంగన్. 100

మ॥ అరుదెంచెన్ బహదూరుశాహి బహుపై ♦ న్యాసికమున్ గొంచుఁ జ
త్తురుపై నన్; బ్రళయూగ్నిబోలె నతఁ డు ♦ ద్ద్యోతించి దుర్గంబు రూ
పఱ నహ్మస్త్రములన్ నిగుడ్చుచు స్వరూ ♦ పధ్వంసమున్ జేసె; వీ
రరసాంభోనిధు లెందఱో మడిసి రా ♦ రా! నాటి యుద్ధంబునన్. 101

గీ॥ ఆ లలాటాక్షుమూర్తులో ♦ యనఁదగు హరకులజు లై దువందలమంది ♦ కొలుచుచుండ
దర్బయుడు మాపితామహి ♦ తోడఁబుట్టు రణము సాగించి యర్జున ♦ రావు మడిసె. 102

సీ॥ నాదు ముత్రాత చం ♦ డనృపాలు సంతతివాఁడు దుర్గారావు ♦ పశ్చిమఛైర
వారావుఁడై వైరు ♦ లడలిపాఱంగఁ బోరి పడియెఁ జోండావద ♦ న్వయులఁగూడి!
యాపైనవచ్చి మా ♦ యవ్వ జవాహిరిబాయి గాయంబులు ♦ వేయఁగాఁగ
మహిషాసురేశ్వర ♦ మర్దనివలె రేగి విమతుల నోర్చి పా ♦ ణములు విడిచె!

ఆ॥ బదియుమూఁడు వేలు ♦ పడతులు గొలువఁ గర్ణావతియును నాదు ♦ నాయనమ్మ
రోహితాశ్వశిఖల ♦ జోహారు గావించె! నిట్టి వీరమూర్తు ♦ లెందుఁ గలరు! 103

సీ॥ కడకు మూడవమాటు ♦ గా నక్క రేతెంచె సంతములేని నై ♦ న్యములఁగొనుచు!
వీరులందఱుగూడి ♦ విశ్వపూజ్యంబైన చిత్తూరుకోట ర ♦ ష్టింపవచ్చి!

- రల పరంగుల పిరం ♦ గులమోల దుర్గంబు గాజువిధాన వ్ర ♦ కలయి కూలె
మేవాడ వీరల ♦ క్షీవజ్రమకుటముల్ జయమల్ల ముఖవీర ♦ సమితి మ్రగ్గె
- సీ॥ గనుదెఱచి కాపురని కూయఁ ♦ గాఁ దెలియని శిశువులాదిగ జగదేక ♦ జేతుకౌర్య
పరులవఱ కందఱను బట్టి ♦ నఱకె నకృ! రెటులు చిత్తూరురమ తల ♦ యెత్తిబ్రదుకు!
- సీ॥ ఆచతుశ్శాల! లాభవ ♦ నాంగణమ్ము! లాజయ స్తంభతతులు! దే ♦ వాలయమ్ము!
లూఁచముట్టుగఁ జెడియె! జి ♦ మ్మూరుపురము కాడుగామాటి పాండవ ♦ బీడు దేతె.
- సీ॥ తలపైనఁ గొమ్మున్న ♦ ధైర్యమేరువులు ఝాలావనీంద్రుల సేన ♦ లడఁగిపోయె!
నహిరాజు కోఱల ♦ నైనఁ బట్టి పెకల్చు చోహణబలములు ♦ చొప్పుదప్పె!
బాతాళ మఱచేతఁ ♦ బగిలించు ప్రమర లేవలన స్రుక్తిరొ సుంత ♦ తెలియరాదు!
గగనధాత్రుల నేక ♦ ముగఁజేయఁజాలిన రాతోడ్కులంబు పే ♦ ర్మఱువనయ్యె!
- సీ॥ నల చతుర్దశలోకముల్ ♦ గలిసెనేని సమయఁజేయు చోదావతుల్ ♦ సన్నగిలిరి!
నలుగు రెదిరించినను దాఁకి ♦ నిలువరించు పోడిమికిఁ దప్పి మేవాడ ♦ వాడు దేతె!
- ఉ॥ వైరులు మాసమాసమును ♦ బైరులఁ గోసెడు నట్లు వీరులఁ
నూలులు వేలు గోయఁగ, మ ♦ నోజ్జ సువర్ణ శలకలట్లు లం
గారభిఞాచయంబులను ♦ గాలుచు వేలకు వేలు స్త్రీలు జో
హారులు చేయ, దేశ మక ♦ టా! జనశూన్యము గాక నిల్చునే!
- సీ॥ తనదు కండలును ర ♦ క్రము క్రుమ్మరించి మేవాణ్మాత వీరసా ♦ భాగ్యలక్ష్మి
యొక వేయియేడ్లుగా ♦ నోర్చె! నోర్పుచునుండె! శాత్రవతలిపోటు ♦ సడలదయ్యె!
దధ్ధాతములకు నా ♦ తల్లి శరీరమ్ము కుమ్మెలు పోవుచుఁ ♦ గుట్టు పట్టె!
నుపచారశతముల ♦ నొళ్లుపెట్టె! చిక్కి చిద్రుపలై శల్యావ ♦ శిష్టమయ్యె!
- సీ॥ నమ్మహామాత గతి తలఁ ♦ పై నయప్పు డొడలు పరవశమై రక్త ♦ ముడుకు లెత్తుఁ!
గడుపు చుమ్మలుచుట్టు! నే ♦ కరణి నామె దేరునని రేయుఁబవలు చిం ♦ తించుచుగా!
- మ॥ తన లోకావన కచ్చహాన్వయము పా ♦ తాళంబునకొంగుంగఁ బు
త్రిని ఢిల్లీశునకిచ్చి వియ్యమును బ్రీ ♦ తికొగూర్చి తత్పుత్రు) నా
తని కల్పించెను మానసింహు, భగవాన్ ♦ దాసుండు తొల్దొల్ల; నే
మని వర్ణాశ్రమ ధర్మ పథతి తిరం ♦ బై నిల్చు! లోకమ్మునకొ.

ద్వి తి యా శ్వా స ము.

తి సీ॥ తనయంతరాజు లేఁ ♦ డనిపించి విస్తారభూమి మర్వాళేలు ♦ భూపమూలి
యుదయసిం గక్పట ♦ నెమరేగి తోడైచ్చి తనరాజ్యలక్ష్మి స్వా ♦ తంత్ర్యలక్ష్మి
నొసఁగుచు సోదరి ♦ యోధబాయి నొసంగి యేకసహస్రహ ♦ యేశుడయ్యె!
ననుజని జుండ్రసే ♦ నుని నిజాత్మజు శూరసింహు ఢిల్లీని సేవ ♦ చేయఁబనిచె!
గీ॥ బనులుగా నక్ప రొకకొన్ని ♦ పల్లె లియ్య నతని సామంతుడగుచు రాజ్యంబొనర్చు!
ధీరుడెవఁ! డధీరుడెవండు! ♦ పీఠపులె సిగ్గుచెడి తగ్గుకూటి కా ♦ సించినపుడు.

మ॥ బికనీర్ శివ్ నుడుక్ జసల్ మియరు పృ ♦ ధీనాథుడుక్ వారి క
నృకల్ ఢిల్లీకిఁ గాన్కగాఁబనిచి సే ♦ నాధీశ సామంతులై
సుకముక్ గోరుచు నక్బరుక్ గొలువఁగాఁ ♦ జొత్తెంచి! రిల్లొదటో
యకటా! సోదరభూపతుల్ చెడిరి! హే ♦ యంబైన దాస్యమ్మునక్.

111

మ॥ వడకించె సచరాచరావనిఁ బ్రణా ♦ పన్నుర్ని జిత్తురుము
ట్టడియ ప్పన్దనరావు; శూరధనుఁ డి ♦ ప్ప్రశేఘుఁ డమ్మాన్య పు
త్రుఁడు! మాతృడ్రికి మేనమామకొడు! కెం ♦ తో కూర్చునాడయ్య నక్
విడి ఢిల్లీశ్వరుఁ జేరె! నీకథలు వి ♦ స్థింపంగ సిగ్గయ్యెడిక్!

112

మ॥ దురదృష్టంబవియెల్ల నాపయిని గం ♦ తుల్ వెట్టె! గాడేని సా
గరుఁ డప్పదృహితాస్వయం బపయశః ♦ కాలుష్య మొందంగ న
శ్చరు పాదాబ్జముఁగొల్ప నేలచను! హృ ♦ ధ్బంధుల్ హితుల్ సోదరుల్
పరునిక్ జేరిరి! మందభాగ్యమున కె ♦ బ్బంగిక్ నగక్ గాంతునో!

113

⊙ Raja Udai Singh of Marwar, surnamed the fat, chief of the Rahtore held but the munsub of one thousand, while a scion of this house Raj Singh of Bikanir had four thousand. The independent prince of Chanderi kerow Duttea with the tributary feudatories of the larger principalities and member of the Shekavati Federation were enrolled on the other grades from four to seven hundred. In short it became general and what originated in force or pursuatic was soon coveted from interested motives and as nearly all the states submitted time to give queens, to the empire, few were left to stigmatize this deralectic from Hindu principle.

Akbar thus gained a double victory, securing the good opinion as well the sword of these princes in his aid. A judicious perseverance would have rendered the throne of Timoor immoveable, had not the tolerant principles and beneficence of Akber Jahangir and Shah Jahan been lost sight of by the bigot and blood thirsty Aurangzeb.

"Annals of Mewar."

- మ॥ అకటా! సూక్తుఁ డకారణంబుగ నెక ధి య్యంబెంచి వాదాడి ధి
 బ్లికి వేంచేసెను నిన్న; శత్రుజనపా ధి ఖి మన్ని తూటాడు సిం
 హాకిశోరంబులు తమ్ము లిట్లగుటకై ధి యస్మన్మంబెట్టి బా
 ధకు లోనయ్యెనా దేవుడే యెఱుంగు! ని ధి డ్రక్ గాన రేయంతయున్. 114
- సీ॥ సువిశాలదుర్నిరీ ధి క్షవికాస మక్ష్మ రాస్థానరంగప్రభా ధి తతికి బ్రమసి!
 యాశ్రయించినవారి ధి యాసలన్నియుఁ దీర్పు నతని వింతగు వదా ధి న్యతకు నలరి!
 తమపేరు జగమునం ధి తకుఁ బెద్దరారాజు పేరుతో జతగూడు ధి పెంపు నెంచి!
 కనకసాధాగ్రభా ధి గములందుఁ దెరలలో విహరించు తురక బి ధి బ్బీలఁ దలఁచి!
 గీ॥ సేతుశీతనగాంతర ధి సీమఁ గలుగు మనుజపతులెల్ల మతిచెడి ధి కనులు తిరిగి
 విడని పేరాస నక్కర్లు ధి విజయరథము కాడి మోసిరి స్వాతంత్ర్య ధి ఘనత మఱచి.
 మ॥ కనుసన్నన్ ననుఁగొల్పు భూపతులు మో ధి గల్ తేని గుఱ్ఱాలు గా
 యను వేంచేసి! రనేకదుర్గవిఠతుల్ ధి హారావళీపర్వతా
 వనిదక్కన్ రిపుచేతఁజెక్కె! జమువుల్ ధి వమ్మయ్యె! భండారముల్
 ధనశూన్యంబు! లిక్కెల్లు నిల్వనగు! స్వా ధి తంత్ర్యంబు మేవాడకుఁ. 115
- సీ॥ స్థానమా! విశ్వవి ధి శ్వంభరాదేవికి వజ్రభూషణము మే ధి వాడసీను!
 యన్వయమా! జగ ధి దారాధ్యదశదిశా వ్యాప్త క్షీయితంబు ధి భానుకులము!
 పూర్వుల! లోకైక ధి పూజ్య లిక్ష్వాకు హరిశ్చంద్ర మాంధాత్య ధి నృపతిమణులు!
 ప్రజల! జగజ్జైత్ర ధి పరిపూర్ణవిక్రమ ప్రాభవోద్ధాము లా ధి రాజపుత్రు!
- గీ॥ లాత్మలో ట్రాత్రగుణ మణు ధి వంతయైనఁ గలుగువాడైనఁ మఱక గా ధి జులు ధరించి
 చల్లఁగా నింటఁగూర్చుండ ధి సాహసించు! దనకు సర్వస్వ మర్పింపఁ దలఁచుఁగాని.
- ప॥ త్నాగోళమును ముంచు ధి గాఢాంధతమసంబుఁ గరవివ్వెనో నార్పఁ ధి గడఁగునట్లు!
 లత్యగాధము సాగ ధి రానంతజలముల కేతమ్ము వేయ నూ ధి హించునట్లు!
 వసుధ బొగ్గుగఁగాల్చు ధి పశియాగ్ని హోత్రంబుఁ గన్నీటిచే నార్ప ధి నున్నయట్లు!
 క్షయకాలమున రేఁగు ధి సప్తమాయతథాటి, తేటి రెక్కల నావఁ ధి దివురునట్లు!
- గీ॥ లని జగము నన్నుఁ బరిహాస ధి మామఁగాక! యెక్కటిని నిల్చి బలమెల్ల ధి నెమరువెట్టి
 విధికి మాఱొడ్డి స్వాతంత్ర్య ధి విజయలక్ష్మీ యమగులకు నిత్రుఁ గల్యాణహారతులను.
- ప॥ ఎట్టి బ్రహ్మప్రయత్నంబు ధి నేనిఁజేసి యుదయపురలక్ష్మికిఁ గిరీట ధి ముంతుఁ దలను!
 గాక దైవోపహతుడనై ధి కడిమిచెడిన రక్తతతిఁ గూర్చు రతనాల ధి రావిరేక. 116

శా॥ నా కొక్కించుకమైనఁ గప్ప మెదురై ♦ నన్ మేరువుగొంగఁ జే
కాకున్ జెందు మృదుస్వభావులరు! మీ ♦ యాశీస్సు శ్రీరామర
క్షాకల్పంబగు! ధర్మనూక్షముల నీ ♦ సందిగ్ధకాలమ్మునన్
నాకున్ జెప్పి కృతార్థుఁజేసి కడుఁ బు ♦ ణ్యంబొందఁ బ్రార్థించెదన్. 120

క॥ అని వెండికొండ సింహాసనమున శివుఁబోలె శాంతి ♦ సదనంబగు స్వా
మినిగని భక్త్యావేశంబునను సలుంబ్రామహీశ ♦ పుంగవుఁ డంతన్, 121

—*) సలుంబ్రా కృష్ణసింహవిభుఁడు తన నిశ్చయము నెఱిగించుకొనుట. (*—

మ॥ “ఇవియున్ వీరసాధ్విపీచికలు గా ♦ నీ మాటలున్ గావు; హైం
దవమం దెంచును సత్యధర్మములు సఁ ♦ స్థాపింప మేవాడభా
గ్యవిశేషంబునఁ బుట్టువున్ గనిన నా ♦ త్వాద్విశ్వనాథుండవో
దువు; మర్త్యుడవు గావు; నిన్దొలుచు తెం ♦ తో మాకు శ్రేయంబగున్. 122

మ॥ తెలియున్ దేశము నాదు స్వామిపదభ ♦ క్తిస్థైర్యలీలత్; చతు

❁ న్దలరాశిప్రమితావనీతల నుహా ♦ సామ్రాజ్య మర్పింప దా
పలికాలన్ దగులంగ నొల్లను; భవ ♦ త్పదాబ్జముల్ భక్తిమై
దలపై నన్ ధరియించి నామనుగడన్ ♦ ధన్యంబు గావించెదన్. 123

గీ॥ నాదు భటకోటి ధనము ప్రాణంబు రాజ్యరమయు నర్పింతు! మఱియు నాప్రాణమిత్తుఁ
దండ్రీ! నీమస్వాతంత్ర్యర ♦ థంబు మోయఁ గుడిబుజం బప్పుగించుట ♦ గొప్పయగు నె!

మ॥ తమగర్జారవధాటి నెల్లెడల గో ♦ త్రత్కృతరక్షేణి ఖం
డములై తెళ్ళంగఁజేయు దోర్బలులు చోం ♦ డావస్మహావీరసిం
హములన్ దోడ్కొనివచ్చి నిల్పెద! విప ♦ త్కారణ్యముల్ గాల్చి భ
స్మముగావొత్తు సమగ్రవిక్రమకళా ♦ సురంభపారీణతన్. 125

మ॥ పదివేలేల్లలయంత దార్ధ్యమున మ ♦ ద్భాసంబు నీపాదముల్
గదియున్ నిక్రము! దేవదానవులు లా ♦ గన్జూచినన్ సుంతయున్

❁ It is a rare thing for a Rajput to betray his Thacoor. Fidelity to the chief, 'Swami Dharma.' is the climax of all virtues. The Rajput is taught from his infancy in the song of the bard to regard it as the source of honor here and of happiness hereafter.

“Annals of Mewar.”

గవల్ బా! దనిలోన శత్రులను మ్రు ధ గ్గజేతు! గాదేని నీ
 పవకద్దంబుల మ్రోల వ్రాలి విడుతుక్ ధ బ్రాణంబు లో యీశ్వరా!
 మ॥ తనువుల్ సశ్వరముల్; విశుభ్రయశముక్ ధ ధర్మంబు సుస్థాయియై
 తనరావుక్; వెనుకంజవేయకు; పవి ధ త్రంబైన దీకార్య; మే
 యనుమానంబును లేదు; వేగమే రణ ధ ప్రారంభముక్ జేయుమీ!
 నిను సేవించెద; నీకుముందు రిపుఁగం ధ క్రిజించి చెండాడెదక్.

—*) భానుసింహుడు ప్రతాపసింహునితోఁ దన నిర్ణయము చెలుపుట. (*—

- గీ॥ అనుచుఁ గేల్తోడ్చి విరమించునతనిమాట నందుకొని భానుసింహుఁ “డోయధప! మ
 స్వామిభక్తియై రక్తరూ ధ పమునఁ బాటు; నిన్ననుసరింప కేరీతి ధ నిలువఁగలము.
- సీ॥ స్వామి! స్వాతంత్ర్యపర ధ భామనోజ్ఞంబు నీవదనమ్ము భవనసే ధ వ్యమ్ముగాదె!
 యకలుషస్వామిభ ధ క్రికిని మాచిన్ని రాష్ట్రములు పూర్వకా ధ లమ్మునుండి
 సూతికాగృహముల ధ శోభఁ జెన్నారు! నిందుకుఁ దోడుగా నీమ ధ నోజ్ఞ నామ
 సంస్మరణంబు దు ధ స్సాధ దుశ్శేధ దుగ్గముగాఁగ మమ్ము ర ధ తుణముచేయుఁ!
- గీ॥ గంఠమునఁ బ్రాణవాయువుల్ గలుగుదాఁక మాందునకెకాని వెనుకవై పునకుఁజూ
 మరుల కలవాలములు పూల ధ సరములట్లు కంఠములు కౌగిలించిన ధ కాలమందొ
- చ॥ ముదుసలివైన మోగలు చ ధ మూవిసరంబు ముఖంబు, భూస్థలిక్
 గదియుచుఁ జీల్చు నాగఁటివ ధ గ్గ బగిలించుచు, రెండుపాయలై
 చెదరఁగఁజేతు; బ్రాణములు ధ చిచ్చుఱపిఱ్ఱలువోలె వైతు! గ
 ల్గును లవమేనియుక్ బిఱికి ధ కంఠ మదీయశరీరమందునక్.
- ఉ॥ కూరితురుష్కసంతతుల ధ కుక్ మఱి నీకు ఘటిల్లు నామహా
 భారతయుద్ధరంగమున ధ ఫల్గునతుల్యుడవోచు నీవు చె
 న్నారఁగ నీపదంబులు హృ ధ దబ్బితలంబున నిల్చి మతస్యభా
 తీరమణుడొకోయన న ధ రిహితలిక్ గడతేర్చు నాజిహ్.
- మ॥ దివియుక్ భూమియు నొక్కఁడై పడిన నా ధ దేహంబునక్ బ్రాణవా
 యువు లున్నంతకుఁ గన్నులెత్తి యహితుం ధ నొక్కండు నిజాదఁగా
 నవకాశంబు నొసంగఁబోవ; సముద ధ గొట్టోప మేపార న
 య్యవనాంభోనిధిఁ ద్రచ్చివైచెద జగం ధ బానందముక్ బొందఁగక్.

క॥ వినిపింపనేల పెక్కులు! నిను మొక్కి వచించువాడ ♦ నీప్రాణము వె
న్కను మాప్రాణంబులు ముందరిన మనస్సింహుడప్పు ♦ డండలు వినగో.

133

—*) మనస్సింహుడు తన యభిప్రాయము వెల్లడించుట. (*—

క॥ “ఝూలానృపతులు శౌర్యోత్తాలులు పరిపంథి గహన ♦ దహన జ్వలన
జ్వాలాభుల నెడు క్షీర్తిని నేలగలుప సాహసించు ♦ నే! నీమోలగో.

134

సీ॥ శూరుల గావలియో ♦ సోనగుట్టేశ్వరుల దుగ్ధపద మాత్స్యక్షితం ♦ దుగ్ధులుగాఁగ!
సకలసంగరమర్మ ♦ సర్వజ్ఞమూర్తి యాభీమచాందును యమ ♦ స్వామిగాఁగ!
శ్రీసలుంబాకృష్ణ ♦ సింహుడు దోర్బలోద్దండసాహసుడు భీ ♦ ముడుగాఁగ!
దేజసింహుడమాను ♦ మాజేయ విక్రమగురుక్షీఘ్రుడు ఫ ♦ ల్గుడుగాఁగ!

గీ॥ శ్యామసిం గేను కవలమై ♦ యండచుండ! ధర్మరాజవై నిలిచి స్వా ♦ తంత్ర్యరథము
స్వర్ణజయఘంట మ్రోయించి ♦ జయముగాంచి ధర్మసంస్థాపనాచార్య ♦ తను వహించు.

గీ॥ దన్యుశవకోటిపై నమ ♦ ద్భటులు నేను దనువులను వాల్చి, నీవు స్వా ♦ తంత్ర్యలక్ష్మి
కలవలచు రత్నదేవాల ♦ యమ్ముజేర బరచగలమయ్య! కనక సోపానపంక్తి.

136

మ॥ ‘పనులెల్ల సమకూరె మీవినయసే ♦ వల్ తృప్తి సుధించె స్వ
స్వనివాసులు కేగు’ డంచు భవదా ♦ జ్ఞల్ వచ్చుదాడో దినం
బును భూశయ్యయు నేకభుక్తము వ్రతం ♦ బుకబూని వహ్నిక జొరుం
డనినో దక్షకుఁ బట్టుడన్న వెచుదీ ♦ యోబోము రాజేశ్వరా!”

137

—*) శ్యామసింహుడు తన నిశ్చయ మెఱిగించుకొనుట. (*—

క॥ అని వచించిన నుగాశనితుల్యుడు శ్యామసింగు ♦ సాద్రీశ్వరు “ఓ
యినవంశాభరణ! నాయనుజుని మార్గమున నేను ♦ ననువర్తింతుకో.

138

ఉ॥ ప్రాణము తీపుగాదు, కర ♦ వాలభుజంగికిఁ గ్రూరశాత్రవ
ప్రాణసమీరమిచ్చి విజ ♦ యంబు యశంబు గడించి నిత్యక
ల్యాణము లొందుటొక్కఁడు; మ ♦ హాహవరంగములందు వ్రాలి ని
ర్యాణమునొందు టొక్కఁడు ప ♦ రాక్రమపూజ్యము రాజకోటికి.

139

సీ॥ విశ్వంబు నగలించు ♦ వేడిపిడులనైన బుచ్చలవలె శీరం ♦ బున వహించు!
శేషాహిపతి నైన ♦ జేనెత్తి ముత్యాల హారంబువలె గంఠ ♦ మందు చాల్చు!

హిమవత్కుఢరశీర్ష ♦ 'మెవలెస్తు'పైనుండి దూకెడఁ బాతాళ ♦ లోకము నకు!
 నాత్మగర్జాస్ఫూర్తి ♦ నడవి మార్క్తోయించు మృగరాజు నశ్వము ♦ ట్లెక్క నేర్చు
 గీ॥ గ్రూరతౌరుష్కతతుల సీ ♦ మ్రోలఁ బట్టి కసిమసంగనేర్చు మననేర్చు ♦ గాని నిను
 విడువనేర్చు నే! ప్రాణముల్ ♦ విడిచియైన నగుణకేతనచ్ఛాయలఁ ♦ దిగుగ నేర్చు.
 మ॥ మిడియెండైనను సర్ధరాత్రమయినన్ ♦ మిట్టైన గుంతైన నె

క్కుడువాడైనను లొచ్చువాడయిన మీ ♦ కున్ దోచిన ట్లాజ్ఞ పె
 ట్టఁడు! ముందున్ మఱి వెన్నుచూడకయె పి ♦ ధ్వజభోజ వైరివ్రజం
 బడఁగన్ దాకెడఁ! జూడు వేయునుడులే ♦ లా! ముందుఁగార్యంబులన్.

మ॥ కడప్రాణంబులు బొందివీడి చనుదాఁ ♦ కన్ నిన్ను సేవించు; నె
 క్కుడు దర్శింపుతి సంగరాంగణములన్ ♦ ఘోరారి సుఖంబులన్
 దొడరన్ బోయెడ; వీడ కందఱును గొం ♦ తుల్ గోసి తద్రక్షముల్
 మడవల్ గట్టెద దేశమంతట; యశో ♦ మందారముల్ పెంచెడన్."

క॥ అని వచియింపఁ బ్రతాపుఁడు తనచెంతను ధైర్యపర్వ ♦ తమువోలె వసి
 చిన బదనూన్ నరపతిఁ జూచిన వదనంబెత్తి తేజ ♦ సింహుండంతన్,

—*) తేజసింహుఁడు తన తెఱఁగు గెఱింగించుకొనుట. (*—

మ॥ "అవనీభారము హెచ్చి ధర్మములు వ్య ♦ త్యస్తంబులైపోవఁ బూ
 ర్వవికాసం బలరింప నీశ్వరుఁడు స ♦ ర్వజ్ఞుండు మీవంటి మా
 నవమూర్ఖమృగ రూపమొంది యిల జ ♦ న్నంబెత్తు; నీదర్శనా
 దివిశేషంబులు లోకమంతటికి సఁ ♦ ధించున్ మహాశ్రేయమున్.

సీ॥ ఒకయెత్తు నీవు వే ♦ ణొకయెత్తుగా దైవకోటి నిల్చిన నిన్నె ♦ కోరుకొను!
 స్వామి! యానీపద ♦ ద్వయి విశ్వపూజ్యంబు! నడుమ తోవను నీవు ♦ నడచునఁ
 డడుగు సోఁకిన ధూళి ♦ యణుమాత్ర మంటిన నఖిలలోకముఁ గాల్చు ♦ హాలమాలఁ
 చేదంతయును దగ్గి ♦ శీతమై తీయనై నిమిషస్మృలో నమృ ♦ తముగ మాఱుఁ!

గీ॥ ద్వత్పదము లెంత కొలిచినఁ ♦ దనివితేదు! నీయనఘనాప మెంత ధ్యా ♦ నిం చుచు
 వినుగు గనుపింప! దింకను ♦ విడక కొలువ ధ్యాన మొనరింపఁగాఁ గోర్కియగునుగ

సీ॥ ధర్మసంస్థాపనా ♦ ర్థము ధాత్రి మెలఁగు దేవా! యేకలింగాప ♦ రావతార
 పదినూఱు లేళ్లు యా ♦ వననృపుల్ భరతఖండమునకుఁ గూర్చు బ ♦ న్నములు,

- వారింపఁగాఁ బూర్వఁ దీరుల త్యాగంబు, ప్రస్తుతకార్య కర్తవ్యములను
నెఱిగించుచో నీమఁ దుదులాతిమృదుల భావం బెంతనొచ్చెదై వమ యెఱుంగు!
- గీ॥ వినుకొలఁది చిచ్చుదఁకొన్న విధమతోఁచె! పైన్యబల మల్పమనె కాని చాలియున్న
దలను బూవాడ కంట ని న్నిలిపి నేనె రిపుల సర్వనాశన మాచ రించియుందు.
- సీ॥ భువనపావన! నీవు పూనినకృతి జగద్వంద్య! మందఱము దో డ్పడఁగఁగలము!
రణమహోత్సాహవఁ ధనమైన సుముహూర్త మెంచి సూర్యధ్వజం బెత్తి నిలుపు!
కలికి బంగరు చిఱు ఁగజ్జెల మ్రోశ మోగలులు యామ్యమహిష కంఠ కాంస్య
ఘంటానినాదంబు గా వినెదట గాక! ధ్వజము చుట్టుందుము బలిసి కొలిచి
- గీ॥ పులులఁ బోలిన చరణదా సులముమేము! కడకు మేవాడ నొకచిన్న కత్తి పట్టు
మగనిసువుగల్గ నది రాలకెగుఁగఁగాక! యమరులు నుతింతుగాక! నీవిమల యశము.
- సీ॥ 'ప్రాభవంబిత్తు రా స్త్రమునిత్తు ధనమిత్తు రాణాను విడనాడి ర'మ్మటంచు
ధిల్లీపురంబును ఁ డి దినంబు వచ్చు లేఖల నొక్కకొట్టంబు గప్పవచ్చు!
ద్యాకై కమూర్తి! ధ రావతారా! నీముఖము నొక్కమాటు దూ రముననుండి
కనువిందుగాఁగఁ జూ చినవా డెవఁడైన నీచితరమార్గ మెట్లు సాచ్చు!
- గీ॥ బ్రాణమలతోడ నిన్నెడఁ బాయఁగలుగు వాఁడొకఁడులేడు నీమ సే వకులలోన!
జెంతఁ జింతామణిని వీడి చిల్లిగవ్వ కెగుబుజము చూప నెవ్వని మొగమువాఁచె.
- సీ॥ హారావళీ భూధ రావతంసప్రాంత సానుభాగము యజ్ఞ శాలగాఁగ!
శాసనాత్ముఁడు చంద్ర భట్టారకు కవిత్వధారలు వేదము శ్రములుగాఁగ!
నల సలుంబ్రా కిరా తాధీశు లసమానవిక్రమక్రములు ఋ త్విజులుగాఁగ!
శార్ఙ్గసన్నిభ బల స్థాల్యశోభితము నీపటుమహాధనువు యూ పంబుగాఁగ!
- గీ॥ బ్రబల యవనసేనలు పశు పతతిగాఁగ! యాయజుకుండవై దీక్ష నవధరించి
సవనమునుదీర్చి జగము ని ర్యవనముగనుజేసి త్రైలోక్యనుతుల రం జిల్లవయ్య!
- శా॥ 'బైరా! శాత్రవకోటిపాలిటికిఁ బ శ్యత్ఫాలమూర్తుల్ గదా
యీరాతోణ్మణు'లంచు జిత్తురురణం బం దందతెన్న రవి
ద్వారంబందునఁ జేసె శాత్రవకుల ధ్వసంబు మాతండ్రి; యా
వీరాగ్రేసరచక్రవర్తి యడుగుల్ వేయెంట్లు సేవించెదఁ.
- మ॥ "పదివేల్ వీరుల బాహుశౌర్యయుతుడీ బాలుం"డటం చెన్నఁగాఁ
గదనం బెచ్చట భీమమా నచటఁ జ క్కవాళి దుర్దంత శ

తుదశశచ్చేదము చేసి నిన్ను జయయు ♦ క్షుణ్ణేయ యత్నింతు! నీ
బదనూర్ సింహము తేజసింహము నుడుల్ ♦ వ్యర్థంబు గాకుండుతఁ!

శా॥ నిగిక్ ముట్టెడు కోటకొమ్మగుములుక్ ♦ దేవాలయమ్మల్ జయో
త్తుంగ స్తంభము లొప్పు; స్త్రీపురుషు లెం ♦ దుక్ బుత్రపౌత్రా ప్తి నొం
దంగా. మాదృశభూపతుల్ కొలువునక్ ♦ ద్వత్పాదముల్ మోయఁగా,
సింగారించిన తేరియ ప్లలరు నా ♦ చిత్తూర్పురిక్ గాంతునే!”

మ॥ అని వాక్రుచ్చి హృదంతరాళమున వీ ♦ రావేశ ముప్పొంగి, వి
చ్చిన కెందామరలైన కన్నులతుడిక్ ♦ జెన్నారు లేమొచుబా
ట్టిన నొక్కశ్రుకణంబు జాఱఁగను వీ ♦ రాగ్రేసరుడుండె; వె
న్నను గూర్చుండిన గ్వాలియర్ విభుఁ డనం ♦ తత్యాగ సంశోభియె,

—*) రామచంద్రదేవుడు తన మనోగతము దెలియజేయుట. (*—

సీ॥ “దరిలేని జల మగా ♦ ధస్తాయి వెలుఁగొందు కడలికి నొకతొయ ♦ కణమునట్లు!
బ్రహ్మాండమంత గొ ♦ పుగనున్న పెనునైకతాడికి నొకచిన్న ♦ యణువునట్లు!
శాఖాచయంబు ది ♦ శాకోణములఁబాకు నవసీజమున కొక్క ♦ యాకునట్లు!
భూదేవి మకుటమై ♦ పొడవు నెత్తున్న పర్వతరాజమున నొక్క ♦ రాయుచుట్టు!

ఆ॥ లేబలుంబు లేని ♦ యేకాంగి బహువాహినీశు నీకు సాయ ♦ మేమి చేతు!
హృదయకుసుమ మొక్కఁ ♦ డే నాదు సర్వస్వ! మదియె నీపదముల ♦ నప్పగింప!

చ॥ అడత పరాక్రమంబున మ ♦ హాహవసీమలఁ గత్తిమోసి నా,
బుజములు కాయగాఁచె! గడఁ ♦ బూర్వుడ వృద్ధుడ నైతిఁగాని, నీ
విజయరథంబు మోయ భుజ ♦ వీర్యము పట్టున లోటులేదు! నే
గజవిజచేసి శాత్రువుల ♦ కండలు మెండుగ రాల్తు మేదినిఁ.

శా॥ చండారాతి కులాటవీ దహన శ ♦ శ్వతీక్తి! సర్వస్వ మీ
తంజొక్కండె పంపంచమందుఁగల మ ♦ ద్భాగ్యంబు నాహూన! యీ
ఖండేరావు కురంగముల్ దునుము వ్యా ♦ ప్రుస్వామిపోలెఁ బలో
ద్దండుండె తెగటార్చు వైరులఁ గృతాం ♦ తప్రాయుడై యాజిహ్.

ఓ॥ కరుణావిహీనుఁ డ ♦ కృప సర్వభక్షకుండయి గ్వాలియరును గొ ♦ స్నయది మొ
నెట్టిపాయములేక ♦ యెందొ రెక్కలులేని పక్షివైపడిన యీ ♦ బహుగునన్ను

- మేవాడఁజేరిచి ♦ మీతండ్రిగారు సహస్రహస్తములతో ♦ నాదరించి!
రతని యనంతరం ♦ బభిమానమెనయఁ దండివిధాన నోమితి; ♦ నీఋణంబు
- గీ॥ వేయిజన్మంబులెత్తి నీ ♦ విమతన్మపుల నసమరణభూమిఁ జీల్చి చెం ♦ డాడియెనఁ
దీర్పఁజాలమి సత్య! మీ ♦ దేహ మెపుడు త్వత్పదసమర్పితంబు భూ ♦ ధవకు లేంద్ర!
- సీ॥ నిత్యకల్యాణమం ♦ దిరము చిత్తూరుమండలము వివాహమం ♦ డపముగాఁగ!
రంగుగొల్కు సనేక ♦ రాజపుత్రస్యందనమ్ము లై లేనికుం ♦ డలునుగాఁగ!
గృష్టసింహాది పీ ♦ ఠేశ్వర దోఃప్రతాపస్ఫూర్తి రత్నదీ ♦ పతతిగాఁగ!
యవనభూధవ కీరీ ♦ టాళి నిర్గతమణుల్ వజ్రరంజిత రంగ ♦ వల్లిగాఁగ!
- గీ॥ దన్యుగళరక్తముల వసం ♦ తమ్ములాడి నీదుకరవాల మెచటఁదా ♦ నై దనర్చి
సకలమును దీర్చు నాగప ♦ సానిగాఁగ! విజయలక్ష్మి వరించి నిన్ ♦ బెండ్లియాడు.”
- గీ॥ అని యుపరమించె; నంత నాశ్రనిసమీపమున మహాన్నతరూపుఁడై మూర్తిగొనిన
పరరసవాద్ధియో యనఁ ♦ గూరుచున్న భిల్లలోకైకనాథుఁ డా ♦ భీమచాండు, 159

—*) భీమచాండు తన సాయమును వివరించి చెప్పుట. (*—

- సీ॥ “కాండ్రుకాండ్రని పెద్ద ♦ గా మోతల నిగిడ్చి గబ్బిబెబ్బలిపిండు ♦ బాబ్బరించు!
శైలముల్ పసిలి ప ♦ చ్చడిగాఁగ ధ్వనిచేసి సింహపోతములు గ ♦ ర్జించుచుండు!
జేయెత్తు లేచి ప ♦ చ్చివిసంబు వెదచల్లి కోడెనాగులు బుస ♦ కొట్టుచుండు!
వసుధ యిట్టటలాడ ♦ బరువై పరువులెత్తి యేనుంగుగుములు ఘోరకృతులుసేయుఁ!
- గీ॥ బద్మజాతాండమంతలై ♦ భయము గొలుపు గండశిలలఁ గొండలు చుట్టునింకియుండు!
బ్రచుకయుతుండైన కైలాస ♦ భర్తకైన జాలునే గుండె! నాదు రా ♦ జ్యంబుఁ జొరఁగ
- సీ॥ భూలోకనాకమా ♦ బోయెసాళెంబుండు! జుదనతరువర ♦ చ్చాయలుండు!
గొలుపుకూటంబుండు! ♦ గోడెగుబ్బెతగముల్ వింజామరమ్ములు ♦ వీచుచుండు!
బామిడికంబుల భిల్ల ♦ పుంగవుల్ నడదివ్వె లగుదు! రందఱును నీ ♦ యాజ్ఞ నుండ్రు!
నాయాత్మకెంతో యా ♦ నందమా! నాను సింహాసనంబాదు నీ ♦ పధివసంపు!
- గీ॥ మండఁ గూర్చుండి తుణువైన ♦ నవలఁ బోక కొలిచి దేవునకట్లు సే ♦ వలు ఘటించు!
నడుగు మన్నెట్ల కోర్వ! నా ♦ హస్తయుగము జాళువా పట్టుదిండుగా ♦ సంతరించు!
- మ॥ సరియంచున్ పలయాచిచూడు మఱి! నా ♦ స్వర్గంబు నందైన ని
ర్జరులున్ ముప్పదిమూఁడుకో ట్లైపుడు పూ ♦ జల్ చేసి సేవించు న

- పురుషూతుండును జూచియుండని సుఖం ♦ బుల్ భోగముల్ వచ్చి దొం
తరలై చుట్టునుడేరి కొల్చు నిను! మ ♦ ద్వాక్యంబు నాలింపుమా!
మ॥ అకటా! నీయెడ నెయ్యపుణ్బలిమి నే ♦ నట్లాడితిగ్ గాక యే
టికి నాపార్థన మియ్యకొందు! వెపుడుగ్ ♦ డెందంబునగ్ దేశమా
తకు నాటిల్లు విపత్తుకై వగచి చిం ♦ తగ్రాంగు నీ వగ్గి మ్రిం
గక స్వాతంత్ర్యము దక్కుదాడ నొకచో ♦ గాలూని కూర్చుండువే!
సీ॥ జాతియు జన్మదే ♦ శమును భిన్నములైన! మనపూర్వులకు మైత్రి ♦ దనరకున్న,
నాకన్న వయసు సుంతగఁ దక్కువైన, బాల్యమున నొండొరుజూచి ♦ నది మొద
నీపైన నవ్యాజ ♦ నియతి నామదినిల్చు! రెండవదేవుడగ్ ♦ కీర్తిజూతుఁ!
గడఁబోదు నీకు జా ♦ గ్రన్థంగళాకృతి కలనైన హృత్ఫల ♦ కముననుండి!
గీ॥ నీవు పాల్గొననట్టి యీ ♦ నిఖిలలోక సార్వభౌమత సరకవా ♦ సముగ రోతు:
నంద నీవున్న నంబలి ♦ నైన నమృత మట్లు సేవించి యానంద ♦ మందనేర్తు!
సీ॥ అహితకై తేయ ప ♦ శ్యత్ఫలమూర్తుతా శౌర్యమర్జయు లొక్క ♦ జాతివారు
తరతరంబులుగ స్వా ♦ తంత్ర్య లక్ష్మీమహోదయముఁ గోరి విదేశ ♦ ధరణిపతుల
మాజిక్కి బాహుశుం ♦ భర్తృతాపము చూపి ధనధాన్య వస్తువా ♦ హనయుతమా
సర్వార్థిగ మొనర్చి ♦ శాశ్వత ధన్యత్వ మందు తెవ్వరికి వం ♦ ద్యంబుగాను!
సీ॥ హృదయముగలట్టి మానవుం డెవఁడు వారియడుగులను గొల్చి, యహితుల ♦ ననఁచి
పావనముసేయఁ దాతని ♦ బ్రమకదేల! బల మదేల! నిరర్థకై ♦ శ్వర్య మేల!
సీ॥ అకటా! ముప్పుదిగోట్ల హైదవులు మో ♦ యక్షదగ్ధ భారంబుఁ గొం
కక నీవొక్కడ వెత్తికోఁ దలఁచి! తిం ♦ కగ్ నిన్ను సేవించి గొం
తుక లర్పించెడువారు పూజ్యులగు భ ♦ క్తుల్! నీపతాకంబు క్రి
దికి రానొల్లనివార లందఱును మా ♦ తృదోహులుగ్ పంచకుల్.
సీ॥ పాదలగ్ వెల్వను దొడ్డకోలుపులు తే ♦ పుగ్ జూపు నాసింగపుం
గొదమల్ వీరిని శాత్రవుల్ బెదరు ను ♦ క్కుందుట లున్నార తే
బదివేల్లెంకలు భిల్లవంశజులు నీ ♦ పాదాబ్జముల్ గొల్వ సే
కొదలేకుండగ నందఱుబనిచి నీ ♦ కుగ్ బీతి గావించెడగ్.
సీ॥ వెదురు పాదలనుండి ♦ ప్రిదిలిన యూణిముత్యములు కుప్పలు కుప్ప ♦ లై రహించు!
ఫణిఫణాగ్రములందుఁ ♦ బండి రాలిన మణుల్ పరుపులు పరుపులై ♦ ఫణిడవిల్లు!

గనుల మొల్చిన యన ♦ ర్ఘస్వర్ణ కాప్యాది లోహముల్ పెనుకొండ ♦ లుగఁ దనర్చు!
 తైలసానువులలో ♦ జంద్రకాంతశిల లీజగమంతటికినైన ♦ జాలియుండు!
 గీ॥ బెరుగుటయె కాని తఱుంగుట ♦ యెఱుంగనట్టి రత్నగర్భ సార్థముగ నా ♦ రాజ్యసీను!
 యూచముట్టగ నాయొద్ద ♦ నున్నసిరులు నాథ! నీమ్రోల సర్వార్ప ♦ ణం బొనర్తు.
 మ॥ రవిబింబధ్వజ మొప్పు నీ పనికి జే ♦ రక నీకు మున్నున్నె యా
 రవికన్ను మునుదోచు నప్పొడుపుచు ♦ రకబోలె జృంభించి యా
 హవరంగాభిముఁ జొచ్చి శాత్రువ కుల ♦ ధ్వాంతంబుఁ జీల్చు బ్రతా
 పవిభుండన్న పిరిగి కీఘనుఁ డయః ♦ పస్పిత గోళంబనన్.

169

సీ॥ సారతంత్ర్య మడల్చి ♦ స్వాతంత్ర్యమునునిల్పు బవరమ్ము వచ్చె! సం ♦ పత్సరాది
 పండుగువోలె నీ ♦ భారతప్రజకెల్ల సమభాగమైన యు ♦ తాహవేళ!
 యండఱ మొక మొగం ♦ బై నిల్చి యరుల గెల్చితిమేని స్వాతంత్ర్య ♦ సిద్ధియొడవు!
 ననిలోనఁబడినఁ గ ♦ ల్పాంతంబువఱకు శాశ్వత నాకలోక వా ♦ సంబు గలుగు!
 గీ॥ రెంట నేదిగల్గినఁ గృత ♦ కృత్యు లగుదు! మింతకన్నను జరపుణ్య ♦ మేది గలదు!
 మీనమేషులను బొద్దు ♦ మించకుండ నిపుడె ప్రస్థానభేరి మో ♦ యింపవయ్య!”

—*) ప్రతాపసింహుని నిగ్ద యము—నిబంధనములు. (*—

మ॥ అన గాంధీర్యము పూరుషాకృతిని దృ ♦ శ్యంబాచు నిందుండెనో
 యనఁ గూర్చున్న బ్రతాపసింహుఁడు “మహా ♦ త్మా” నీ కసాధ్యంబు గ
 ల్గునె! యీనాటి కిరాత వేషమునఁ జె ♦ ల్కుబోటి వెన్వెంట లే
 దనుటేకాని పురాకిరాతుడవు గా ♦ వా! శత్రుపూర్వాహకా!

171

గీ॥ త్యాగమూర్తులు వీరధ ♦ రైకనిరతు లింద టుండఁగ జయసిద్ధి ♦ కేమికొఱత!
 యాకసమువ్రాలుఁగాక చే ♦ యప్పళించి యాపఁగలము! విపత్కొటి ♦ నోపఁగలము!
 సీ॥ సమరముల్ నిష్కార ♦ ణమరేగి రత్నగర్భయు రక్తగర్భయశా ♦ పనికి జాల!
 నొకచీమకైన ని ♦ చుకహని గలిగినఁ గనలేను; భారతా ♦ పనిని గలుగు
 తరు లతా గుల్మ భూ ♦ ధర గహ్వరములఁ బ్రేమింతుఁ బ్రాణమును బ్రేమించునట్లు!
 నాదుహృద్భంధు లిం ♦ దఱ మిమ్ముఁగొనిపోయి రణరంగమునను శా ♦ త్రవుల కత్తి
 గీ॥ వాడరల కప్పగింపఁగా ♦ వలయు ననిన మేరువంటి బాధ జ ♦ న్నించు నాకుఁ!
 గటకటా! కోరరాని దు ♦ స్కార్యముల రణంబునంతటి ఘోరకృ ♦ త్యంబు గలదె!

- గీ॥ అలఘుమేవాడ లక్ష్మీ ము ♦ ఖాబ్జమునకుఁ గుంకుమంబట్టి చిత్తూరు ♦ గుఱుతుఁబాపి
యిపుడు హారావలీసీమ ♦ నెల్లఁ గొనఁగ నక్కరు తలంచినటు తెలి ♦ యంగనయ్యె.
- గీ॥ రాజ్యలక్ష్మి సేనాలక్ష్మి ♦ రావ్యలక్ష్మి లంచములుమాపి యతఁడు వం ♦ చించితీఱు
నెంత బలవిక్రమములున్న ♦ నిపుడు మనకు నాత్మనిగ్రహమును ద్యాగ♦మవసరంబు.
- గీ॥ ఏను మొదలుగ సామంతు ♦ తెల్ల ప్రజలు రజత సౌవర్ణరత్నపా ♦ త్రములు విడిచి.
ప్రకృతియర్పించు పచ్చణా ♦ పల్లెరములు చదురుఁగాకు లందున మెస ♦ వుదముగాక
- గీ॥ తలచిన మనోరథప్రాప్తి ♦ గలుగుదాఁక వ్రతము నడిపిన దశరథ ♦ రాము కరణి
హంసతూలికాతల్పమ్ము ♦ లవల విడిచి మృదుల దర్భాసనముల నుం ♦ డుదముగాక.
- క॥ పెరుగునుగావుత చికురో త్కరము శిర శ్చుబుక గండ ♦ తలముల; భద్రా
కరణము సేయింపకయుండిండుగాత మహర్షి కోటి ♦ తో నెన యగుచున్. 178
- క॥ మొరయునుగావుత ముందఱ మొరసెడు దుందుభులు వెనుక ♦ మొగమై యనిలో!
నఱనిదురయు నఱకడుపును బొరయఁగఁ బూనుదము వీర ♦ పూర్ణస్మృతమున్. 179
- సీ॥ ఈశ్వరకథక్తి ♦ యెపుడు మానఁగరాదు! మధుమాంససేవన ♦ మఱగరాదు!
బంగారు పట్టువ ♦ ల్వలు గట్టఁగారాదు! భోగకోటులవంకఁ ♦ బోవరాదు!
కామాది శత్రున ♦ ర్గము లంటరాదు! సత్యంబు శౌచము విడ ♦ నాడరాదు!
త్యాగంబుఁ గలవైనఁ ♦ దగ్గనీయంగరా! దాత్మనిగ్రహము పో ♦ నాడరాదు!
- గీ॥ మాన ముత్తమధనమాట ♦ మఱువరాదు! ధర్మమే బైవమనుబుద్ధి ♦ తలఁగరాదు!
నిఖలజగములు మాఱొడ్డి ♦ నిలుచుఁగాక దేశభక్తిని విడనాడి ♦ తిరుగరాదు! 180
- సీ॥ స్వాతంత్ర్య ధర్మవాం ♦ ఛాశీలురగువారి దారిఁగట్టంబులు ♦ చేరియుండు!
నావిపత్తోక్తితో ♦ నడలక వీరులు శాశ్వతయుద్ధంబు ♦ సలుపవలయు!
సనుపమశ్యాగస ♦ మారాధనములతో ధర్మదేవతఁ గొల్చి ♦ తనుపవలయు!
దద్భక్తజన జీవి ♦ తమ్ము దుర్దమ తపోమయమై సురక్షితం ♦ బయి తనర్పు!
- గీ॥ మహితకష్టానుభూతి ధ ♦ ర్మంబు పొలుచు! నపజయంబుల నది తగ్గ ♦ కఠిశయిల్లు!
గాన విజయంబె ముఖ్యంబు ♦ గాదు మనకు! ధర్మనిర్వహణంబు క ♦ ర్తవ్యమెపుడు!
- సీ॥ ఉదయమే లేచి జే ♦ పుదయపురమువీడి కుంభలోమియౌకోట ♦ కును జనుదము;
పదివేలపల్లెల ♦ ప్రజలు స్వస్వనివాసములు వీడి యచటికే ♦ పోవవలయు;
బొలములుదున్న నాఁ ♦ గలి మోపఁగారాదు; పశువుల నెచట మే ♦ పంగరాదు;
బొటల నెవ్వరు ♦ పయనింపఁగారాదు; కూపముల జలంబుఁ ♦ గొలరాదు;

గీ॥ వసమృగం బొక్కడై నఁ జంఘంగరాదు; మఱచియో తప్పియో చెట్టునఱుకరాదు;
కేల నొకగడ్డిపోచయు ♦ గిల్లరాదు; గిరులు విడనాడి బయటలఁ ♦ దిరుగరాదు.

శా॥ నీరంధ్ర ద్రుమ పుంజ రంజితమునై ♦ నిద్రాణ నానామృగ'
స్ఫారంబై భయదాంజనాచల మిటుల్ ♦ వ్యాపించెనాఁ జీకటుల్
బారై యంబరుదేశమాదిగ నలుం ♦ బ్రాసీమయున్ దాఁక బ్ర
హ్మరణ్యం బగుఁగాక దేశము జనం ♦ బం దేగరాకుండఁగన్. 183

క॥ తనకించుకయును లాభము దనరదనుచు నకృత రెఱిగి ♦ దండెత్తక యుం
డిన నిరుదెగలకు మేలగు! మన ముందము కొన్నినాళ్లు ♦ మానముతోడన్. 184

క॥ తనపట్టు విడక సంగర మునకున్ దొరకొనినఁ దడిసి ♦ ముప్పందుము మో
యును! నిక్కము మనకున్న దతనికున్నది! తప్పదపుడు ♦ ధారణి కుంగున్. 185

నీ॥ తతహరిశ్చంద్ర మాం ♦ ధాత్రాదులు చరించు వజ్రాలబాట నా ♦ భానుకులము!
నరమాత్రుఁ డొకని కే ♦ శిర సాగ్ని యిత్వైకులకు మసిసోఁక నో ♦ ప్పుకొనలేను!
భరతఖండంబు కం ♦ పము పట్టి మేవాడ మునిగి క్రిందికి గ్రుంగి ♦ పోవుఁగాక!
యవనులతోడి బాం ♦ ధవ మాన! నిన్నాళ్లు మని తురుష్కులరాడు ♦ తినఁగఁజాలఁ!

గీ॥ గాన బలమెల్లఁ జూపి సంగర మొనర్చి గెలిచి స్వేచ్ఛాభి మానముల్ ♦ నిలుపుకొనుటా!
దురమునను వొలి మరణ మొందుటా నిజంబు! కలుగదెందును మధ్యమాన్గంబునాకు.

క॥ ఇది నానిర్ణయ"మనె "మంచిది యెల్ల ర కనుసరింపఁ ♦ జెల్లు నటులె చే
యును"మని యందఱు గదలుచు సదనములను వెల్లి రధిక ♦ సంతోషమునన్. 187

మ॥ "పరివారంబులతో ధనావళులతో ♦ వస్తుప్రపంచంబుతో

ఁ నరుగఁగావలె నేఁడె యందఱుజనుల్ ♦ హారావళీగహ్వరో

⊙ Pratap commanded his subjects on pain of death to retire into the mountains. During the protracted contests the fertile tract watered by the Bunas and the Beris, from the Aravalli chain west, to the eastern table-land was be-cheragh (without a lamp.)

Many tales are related of the unrelenting severity with which Pratap enforced obedience to this stern policy. Frequently with a few horse he issued forth to see that his commands were obeyed. The silence of the desert prevailed in the plains. Grass has usurped the place of waving corn; the high ways were choked with thorny babul and beasts of prey made their abode in the habitations of his subjects. In the midst of this desolation a single goat-herd trusting to elude observation disobeyed his prince's injunction and pastured his flock in the

త్కరముల్ చేరంగ; నెవ్వ డాజ్ఞను దిర ♦ స్కారంబు గావించినన్
ధరపై రాలుఁ దదీయశీర్ష" మని మ్రో ♦ తల్పెట్టె ధక్కాధ్వనుల్. 198

గీ॥ అట్టై హారావశీవర్వ ♦ తాంతరమునఁ బరిణయము లొక్కలక్షయు ♦ జరిగె నేని
గ్గి యంత జనబృంద ముండఁబో ♦ దనఁగఁదనరె! నఖిలదేశంబుప్రజయెల్ల ♦ నచటనుండె.

—*) మేవాడ్దేశమంతయుఁ బాడువడి యరణ్యముగ మాటుట. (*—

సీ॥ రాజులు నివసించు ♦ పాసాదములు గూలి వనమృగంబులకు ని ♦ వాస మయ్యెఁ!
బాలములలోన వి ♦ త్తులు రాలి మొలిచి చెట్లకాశమును దాఁకు ♦ నట్లు పెరిగెఁ!
గొలఁతులలోఁ గూప ♦ ములలో జలము నిల్చి వాడుక లేమిని ♦ బాడువడియె!
నరులు సోఁకమి స్వేచ్ఛఁ ♦ బెరుగుచు నొకటికి వేయిగా మృగములు ♦ వృద్ధివొందె!
గీ॥ నలఘు రావీ-వనాశాంత ♦ రావనీతలము లతావృత్తమృగవిహం ♦ గమవృతమయి
దేవదానవులకు నై నఁ ♦ దేరి చూడరాక చొరరాక మృత్యువ ♦ క్రమముగఁ దనరె.
గీ॥ తరులు రాపాడుమోత, వాతములమోత, మృగవితతిమోత, పలుసెలయేళ్లమోత,
ఖగతతులమోత, గలిసి యొంకారనాద మెపుడు నలైసలందుఁ బై ♦ కేగయుచుండె.
మ॥ ఒకమా టా 'బదనూ'రరణ్యములలో ♦ నుద్దండులై శత్రు పై
నికు లేతేరంగ నాపౌతాపవిభుఁడు ♦ వీక్షించి యాత్మీయ పై
నృకదంబులుతోడ వచ్చి మదశుం ♦ డాలమ్ములన్ జీల్చు సి
హాశోరంబటు దాకి కూల్చెను జగం ♦ బారా యటం చెన్నఁగన్. 192

ఉ॥ వేజొకసారి యిట్లై పది ♦ వేలభటుల్ షహబాజుఖాను చి
త్తూరికి వెళ్ళుచుండఁగ మ ♦ హోగ్రవనంబున ముట్టడించె; వా

luxuriant meadows of Ontolla on the banks of the Bunas. After a few questions he was killed and hung up in terrorum. By such patriotic severity Pratap rendered the garden of Rajasthan of no value to the Conqueror.

"Annals of Mewar."

§ Without a capital, without resources, his kindred and clansmen dispirited by the reverses of his house, yet sympathising with him in his refusal to ally himself with a muhammādan, Pratap Singh had established himself at Kumbhalmer in the Aravallis and had endeavoured to organize the country for renewed struggle.

G. B. Malleson C. S. I.

రూఠక నిల్పిరందఱు; ద ధ యోదయుఁడౌచుఁ బ్రతాపుఁడంత సఁ

హారముసేయకే విడిచె, ధ నద్దిర! యాతని ధర్మ మెట్టిదో! —

193

సీ॥ గొల్లలు మేకలఁ ధ గొని మేపుదురటంచు బచ్చికబయలులఁ ధ జొచ్చి చూచు!

గాపు పొలాన నాఁ ధ గలి మోపునోయంచు దూరప్రదేశముల్ ధ తొంగిచూచు!

వేటరుల్ మేకముల ధ పిండుఁ జంపుదురంచు ఘోరవనంబులు ధ దూరిచూచు!

దరుల బోయలును వా ధ గుర లొడ్డుదురటంచుఁ గొండపేటెక్కి యం ధ దుండిచూచు!

గీ॥ నాసలుంబౌధిపతి వెంట ధ నంటియుండ దేశమెల్లెడఁ దిరిగి శో ధ ధించుచుండు!

దనదునాసతి లవమైనఁ ధ దప్పెనేని ప్రళయమగుగాక! యెవ్వఁడు ధ బ్రతుకఁగలఁడు!

గీ॥ భోగసన్న్యాసమున వీర ధ పూర్ణదీక్ష పట్టి యిటఁ బ్రతాపుఁడు కష్ట ధ పడుచునుండ!

రాజ్యతృష్ణాభరైక పూ ధ క్లవ్రతంబు దీక్షగొని యక్క రచట సా ధ ధించుచుండె.

—*) అక్షరుసార్వభౌముని దిగ్విజయములు. (*—

సీ॥ అంబరుదేశము ధ దా రణస్తంభపురము నాస్థనుఁడు పాల ధ నము నొనర్చె;

నల శమంతకసింహుఁ ధ డనువీరుఁ డాచుర్గమును వానికడనుండి ధ కొనుచు “నుదయ

పురికి సామంతుడై ధ పరిపాలనముసేయు” మని తనపతి శూర ధ ధనునకిచ్చె;

గోటవాఁకిలున్న ధ గొప్పపల్లె శమంతకుఁడు గొని తా నేలు ధ కొనుచునుండె;

గీ॥ గొండకన్న దుర్భేద మా ధ కోటఁగొనఁగ దండువిడిసి యక్కరు నిల్చె ధ రెండునెలలు;

చెంతనున్న మందంత పో ధ సిననుగాని జయమొదవునన్న యాస లే ధ శమును లేక.

సీ॥ తురకలు సంధిగో ధ రిరి; దుర్గపతి యొప్పె; సేవకుఁడును మాన ధ సింహుఁ డదిగి;

రంద తాస్థానము ధ సందుఁజేరిరి; శూరధనరావు పినతండ్రి ధ తనకెదురుగ

మానసింహుని పీఠ ధ మాని నిల్చిన భటుఁ గనుఁజెప్పపెట్ట కొ ధ క్కగతిఁజూచి

యక్కరని గ్రహించి ధ యతనిచేతులుపట్టి సింహపీఠమున నా ధ సీనుఁజేసె;

గీ॥ నక్కదును శూరధనరావు ధ నాదరించి కాశికామండల మొసంగి ధ గారవించె;

ఁ గోటవెలికి రాఁదలఁపఁ గ ధ వాటసీమ నతనిఁ దాఁకె శమంతకుం ధ డధీరయమున.

⊕ But this dereliction of duty was effaced by the rigid virtue of the brave Sawunt Hara who as already stated had conjointly with the Kotario Chohan obtained Rinthumbhor. He put on the saffron robes and with his small but virtuous clan determined inspite of his sovereign's example, that Akbar should only gain possession over their life-less bodies. Previous to this useless explosion of fidelity he set up a pillar with a solemn anathema engraved thereon on "what-

మ॥ “పురముల్ పోయిన రాజ్యముల్ చెడిన నెఁడ్డు మాకు రాణాయెను
స్థిరదై వంబగు; నట్టిస్వామిపదభ ధి క్రి మాని మోగల్గదే
శ్వరు సాదంబులు గొల్పె శూరధనుడుఁ ధి భాగ్యంబు నాసించి; యో
హరవంశ్యాగ్రణులార! యీయధము దు ధి ర్వాప్యపారముల్ మెత్తురే.”

198

మ॥ అని తానుఁ దనయైదునూర్లు హరవం ధి శత్రుశ్రేష్ఠులౌ సద్భటుల్
చని యొక్కుమ్మడి వారలఁ దగిలి యా ధి స్వాతంత్ర్యయుద్ధంబునఁ
దనువుల్ వీడుచు నిత్యనాకసుఖమొ ధి దఁ బోయి; రాదేశభ
క్తిని లోకంబులు మెచ్చి వారియశముఁ ధి గీర్తించె వేనోభులఁ.

199

గీ॥ రామచంద్రుఁడు రీవామ ధి హమహీంద్రుఁ డలఘు కాలంజరీ దుర్గ ధి మప్పుగించె!
బాజబహదూరొసంగె మాశ్వము! సహస్రవాజపతులౌచుఁగొలిచి రంభరును వారు.
గీ॥ జోధబాయి మారవార్మహీ ధి శునితనూజ కనె జహంగీరు; తక్కిన ధి కాంతలగు,
నక్కరు ‘మురామ’ ‘దనియాలు’ ధి ననెడు సుతులఁ బుత్రికామణు లొక్కరిఁగర్వరనుబడసె.

—*) అక్కరుసార్వభౌముఁడు ఘూర్జరదేశము జయించుట. (*—

తీ మ॥ జరసమ్మర్దము ఘూర్జరంబు ‘ముజఫర్ ధి హా’ యన్న నుర్మాగ్గుఁ డా
ఫ్లనుఁడుఁ బాలనసేయఁగా నచటి క ధి కృత్ కొంతనై న్యూబుతోఁ
జనె; వాఁడెంతయు భీతుఁడై యతని ప ధి జ్ఞాజేరె; డిల్లీకుఁ డా
తని నీయఁగొని కొన్నిపల్లె లొసఁగెఁ ధి దజ్జననాథంబుగఁ.

202

777 Hara of gentle blood should ascend the castle of Rinthumbhor or who should
it it alive.” Sawunt and his kin made the sacrifice to honor, they gave up their
e’s blood to maintain their fidelity to the Rana albeit himself without a capital;
id from that day no Hara ever passes Rinthumbhor without averting his head
om an object which caused disgrace to the tribe.

“Annals of Mewar.”

⊙ The possession of numerous ports and the resulting extensive maritime
mmerce made Guzarat the richest kingdom in India. Ahmadabad the capital
is justly reputed to be one of the finest cities in the world, while the manufacture
salt, cloths, paper and other commodities flourished in many localities.
sovereign consumed as Akbar was by the lust of conquest and the ambition of
pire, could not possibly allow, such a delectable land on his frontier to continue
the enjoyment of unfettered independence.

“Akber the great Mogul.”

మ॥ మును బైరాముడు రాజరక్షకుడు! త + త్పుత్రుఁ బదాశ్లోకవా
నిని నబ్జారహిమాను సైన్యపతిగా + నేమించి యాఘూర్జరం
బునకుఁ రెండవమాటు సేనల రణం + బుఁ జేయఁగా నక్కరుఁ
గొనిపోయెఁ సచరాచరావని వడం + కుఁ బొంది శోషిల్లఁగఁ.

203

సీ॥ ఉభయసేనలకు మ + హోర్ధతయుద్ధంబు పడియె నహమ్మదా + బాదు పొంత!
నక్కరుపతి ఘోర్జ + రాధిపు రణరంగమందుఁ బెల్లుగఁదాకి + బందె గొనియె!
సమర మంతమునొందె! + జయ మక్కరు వరించె! ఖండిషు కైరాయుఁ + గధియవాడ
కాంబె బ్రోచియు రివా + కాంత మాహీకాంత, రాధాపురంబు సూ + రతు బలిస్సు
గీ॥ పయి బరోడా యహమ్మదా + బాదు మఱియుఁబాలనపురాది బహుమండలాలియవన
సార్వభౌముని మృనుపదా + బ్జములు చేరి యేబదియలక్షలధనంబు + నియ్యదొడఁగె.

—*) అక్కరుసార్వభౌముడు పంగదేశమును జయించుట. (*—

మ॥ వరుసఁ పంగవిహారముల్ కొనఁగ న + క్షృక్ కోరె; నాసీమలఁ
బరిపాలించె సుఖపదమ్ముగ సులే + మాఁఖానుఁ; డాపిరుఁడుఁ
మరణంబొందినమీదఁ దత్పుత్రుఁడు స + మాట్టియ్యె దావూదు; ము
ష్కరుఁడై లోకుల బాధపెట్టుచును రా + బ్యంబేలె వాఁ డయ్యెడఁ.

205

సీ॥ ధనము లక్షలు కోట్లు + దనరె; నర్వదివేల యాశ్వికుల్ మూఁడువే + లాఱునాన్లు
ద్విరదంబు లిర్వది + వేల్ పిరంగులును లక్షయును నల్వదివేలు + కాలిబాట్లు
పదిసాన్లు యుద్ధనా + పలు గల్గి దావూదు చక్కెనన్దిని లెక్క + సలుపఁబోక
సరిహద్దునందున్న + 'జామేనియా' దగ్గమును సేనలను గొంచు + ముట్టడించె;
గీ॥ నదియుఁ గోపకారణమయ్యె + నక్కరునకు; మానసింహుఁడు తోడర + మల్లు పీఠ
బయలుఁ ఖాసిముఖానాది + ప్రబలవీరు లండఁ గొలుపుండ వెడలె బ్రహ్మాండమద్రువ

మ॥ అమర ద్వీపవతీ తటాంతరమునఁ + హజీపుర ప్రాజ్య దు
గ్గమునుఁ జేకొని పాటలీనగర దు + గ్గంబుఁ గొనె! బెక్కుయు
ద్ధములఁ జేసి విహారవంగముల నా + తర్వాత నోఢ్రంబునుఁ
గ్రమమొప్పఁ గ్రహియించె నక్కరు సమి + ధ్నాండివి యీతండనఁ.

207

క॥ పరిపూర్ణ విజయమున నక్కరు ఢిల్లీపురముఁ జేరి + కడ సంతోష
స్ఫురణమున మానసింహుని సరసకుఁ బిలిపించి గోష్ఠి + సలిపెడువేళఁ,

208

6

గీ :

—* { అక్కరుసార్యభౌముడు కున్వార్ మానసింహపృథువుతో } *—
మంత్రాంగము చేయుట.

సీ

మ॥ పదమూడేడులు దాటిదాటకయె లేఁ ♦ బ్రాయంబునన్ దండ్రీయున్
ద్రదివం బేగెను; నాటనుండియు ధరి ♦ త్రీ రాజ్యభారంబు నన్
గదిసెన్; దేవునికూర్చి సర్వమును జ ♦ క్కన్ దాల్చి కల్యాణసం
పదలన్ లోపము గల్గకుండ నెపుడున్ ♦ వర్ణిల్లగాఁ జేసితిన్. 2

గీ

సీ॥ తెగినహారమున ము ♦ త్తీయములువోలె భారతరాజ్యమది పెక్కు ♦ వ్రీక్కలగుచు
జనచిన్న పాయలై ♦ చెడె; రాష్ట్రపతులలో నొందొరులకు మైత్రి ♦ యొదవ దెపుడు
నిత్యలక్ష్మీ శుభ ♦ నిలయములై యుండవలయు రాజ్యములు శా ♦ శ్వత రణముల
ధనజనవస్తువా ♦ హనశూన్యమై పాడువడి శృశానములట్లు ♦ ప్రభదోలం గె!

గీ

గీ॥ నిట్టి కుబ్జావతారంబు ♦ లెల్లబోయి భరతఖండ మఖండైక ♦ భాగ్య విభవ
నిలయమైయుండఁ జూడఁగాఁ వలయుననుచుఁ గడుపులోఁ గొండయంతాసఁగలిగెనా

గీ

సీ॥ సింహాసనం బధి ♦ స్థించినదాది నీభావమే మది వేరు ♦ పాటియుండె!
నాగ్రా మొదల్లాగ ♦ ననుదినం బొక్కొక్కరాజ్యంబు గెలిచి రా ♦ స్త్రిమునఁజేర్చి
ప్రాభాత మృదుగంధ ♦ వహునట్లు భారతమేదినితల మాకృ ♦ మించి ప్రజల
కామోదసౌభాగ్య ♦ మలవరించుచు రామరాజ్యవిఖ్యాతిఁ గూ ♦ ర్పంగఁగంటి!

గీ

గీ॥ నెందొ యొకరిరువురు రాజ్య ♦ తృప్తచేత నక్కరును దిగ్దయ మొనర్చు ♦ నండ్రు! గా
సత్య మీవెఱుంగవె! ధాత్రిజను లెఱుంగరె! భువనములనేలు నాదిదేవుండెఱుంగ

గీ

సీ॥ సహగమనము భీతి ♦ సడలించుచుంటి, నన్యాయమా పన్నుల ♦ నణచియుంటి;
మధుమాంససేవన ♦ మాన్నితి; భారతనృపులతో వియ్యంబు ♦ నెరపుచుంటి;
నొకకంట నమృత మిం ♦ కొకకంట సున్నంబు గలిగి వీక్షింప; మో ♦ గలులు హై
పులటన్న భేదంబు ♦ గలుగదు; మీలోన మత్ప్రిణసము లెంత ♦ మంది లేదు!

గీ

గీ॥ భారతాభ్యుదయముఁ గూర్చి ♦ పవలు రేయు నేను పశుబాధ లాదేవుఁడే యెఱుంగ
నీకుఁ జెప్పిన దప్పున్న ♦ దే! కనులకు క్షణము సేపైన నిద్దుర ♦ గదియరాదు. 2

శా

శా॥ రారాజై మితిలేని సౌఖ్యభరమున్ ♦ బ్రాపించి యున్నాడటం
చిరెన్నందగుగాక; నాడు హృదయం ♦ జెష్టాక్క చింతాగ్నిచే
క్షీరాభోనిధి క్రూర బాడబమహా ♦ గ్నిజ్వాలచేబోలె గం
నారౌచుండును; నాని బాధలకుఁ గ్రుం ♦ గన్సాసితి జెల్లుగన్. 2

గీ

మ॥ అది యెవ్వారల తోడనేఁ దెలుపరా! † దద్దాని నెవ్వరు తీ
ర్యేదమన్ను మఱి తీరజోవ! దెప్పుడు † జుతించి చింతించి నేఁ
దుదిదాఁక మది నోర్వనేవలయు; నెం † తో కూర్చు మిత్రుండ! వ
య్యది నేఁజెప్పిన నీదు మానసము చిం † తాయత్తమై కుంగెడుక.
214

చ॥ ఇరువదియేఱుగాఁగ సహి † యించుచునుంటిని; యెన్నిమాల్లో నీ
వెఱుంగవుగాని యేకతమ † యిర్వుర ముండినయల్లు నావ్యభా
భర మిటులుండెనంచుఁ దెలు † పక గమకించితి; నంతలో హృదం
తరము కలంగి మాటయయి † నక వెలిదాటక నిల్చిపోయితిక.
215

చ॥ ఒక యెడ సింధువాహిని మ † టొక్కటఁ బూజ్యము బ్రహ్మపుత్ర యిం
కొకయెడ వింధ్యభూమిధర † ముత్తరమందు హిమాలయంబు వీ
నికి నడుమకగల్గి యవ † నీస్థలి నాపరిపాలనమ్మునక
వికసన మొది భూపజయ † నేనును సౌఖ్యము గంటి మెంతయుక.
216

మ॥ అరులెల్లక నశియించి; రక్కరన నా † హా! యంతరాజేడి యం
దురు; గర్భంబు ఫలించి పుత్రకలు పు † త్రుల్ గల్గి; రత్నంతభా
గ్యరమల్ పొల్పెడి; కోటిమంది హితు; లిం † కక బ్రాయమో స్వల్ప; మే
కొఱత జ్ఞేప; మహాన్నతస్థితులె నా † కుక జెల్లె నీనాటికిక.
217

మ॥ అమరాధీశుడుగూడ నానవడు నా † ర్యావర్తదేశంబు స
ర్వము నాధత్రీము క్రిందికై నడిచె; మే † నాడ్ రాజ్య మొక్కందుమా
త్రము స్వాతంత్ర్యరమాభిమానముల మ † త్ప్రజాధికారంబు లే
శము మన్నింపక గర్వముల్బలిసి శీ † ధ్నంబెత్తి కేఁగించెడుక.
218

చ॥ నను గడుఁబేర్చిమై గనుచు † నాప్రభుత్వ మదిమెచ్చి కన్యని
చ్చిన మిమువంటివారి వెలి † చేసి ప్రతాపనృపుడు పుట్టిభో
జనములకైన నించకయు † నైపక తేలికచేసి చూచె; మీ
ఘనతకు హానివచ్చినను † గల్గవె నాకు విషాదవేదనల్!
219

చ॥ కలుగఁగరాదు లాభ మొక † కానును నాకని దేశమందు లో
కులఁ బురముల్ త్యజించుచును † గొండలనుండఁగ బిల్చి సంపదల్
వెలసెడి దేశమెల్లఁ బెను † బీడుగఁజేసె; వివేక మున్నదే!
యెలుకల దాడి కోడి తన † యింటికి నిప్పిడు కూళుందుచే!
220

- ఉ॥ ఆదిమసూర్యవంశభవుఁ డంట; తురుష్కులఁజేరి కొల్వఁగా
రాడఁట; నల్వరెవ్వనో ప డ రాక్రమవాక్యము లాడినంత మా
మీఁదికిఁ గాలు దువ్వనఁట; మేము భయంపడి దూరమున్న మ
ర్యాడఁట; కాక శేరినను డ సంతముచేయు నటంట; వింటివే! 21
- మ॥ మఱి నాయొద్దను జేరు భూమిపతులన్ డ మర్యాదతోఁ జూడనో!
ధరణీభాగము లియ్యనో! పిలిచి బాం డ ధవ్యంబు చేకూర్చనో!
చిరమైతికిఁ విహరింపనో నృపులు నన్ డ సేవించి చే దేమి మే
సిరి! తానింతటి మార్భ్యమేమిటికిఁ దా డ లృప్! జెప్పఁగాఁ జాలుదే! 22
- బ॥ నేఁగోరునది యెల్ల డ నిఖిలభారతఖండభాగ మొక్కడనేల డ వలయు ననియె!
యెపు డిరువ్వు స్వతంత్రు డ లిటనుండఁ జోటుండరాదు! లోకము పెద్ద డ రాజననుచు
నంగీకరించె న! డ న్నాతఁ డంగీకరించిన దాన నినుమంత డ చేటు గలదె!
తనకిటుంబు క్రిం డ దను వ్రాలునే! వట్టి పెడసరకట్టె య డ నించుకొనుటె
- ౪॥ కాని! నేఁగోనను నాపఁ డ గలుగువార లేరి! తానెంత! తనదేశ డ మోత! తనదు
సేనయది యెంత! హృద్భంధు డ లై న మిమ్మువంటివారలఁ గని యూరఁకుంటిఁగాక.
- ౫॥ నిజము చెప్పుటకేమి! డ నీవాతనినిగూర్చి పలుమాఱు గడుఁగార డ వంబు నెరపి
పలుకుటఁజేసి నీ డ భావమెచ్చటనొచ్చునో యంచు నెట్టులో డ యోర్చియుంటి!
“నీవాడ” ననమను! డ నేనేల నీకిష్ట మైనట్టు లతని మ డ ర్యాద చేయు!
మతఁడు స్వతంత్రుడై డ యలరరాదనికాదు! దేశ మొక్కటిగ వ డ ర్థిల్లవలయు
- ॥ ననుచు నితఁగఁ జింతింతు; డ నతని మార్భ్య మంతకంతకుఁ బెరిగె; రా డ జ్యంబు పాడు
వడియె; నేమనఁగూడక డ యెడరుపడితి హృదయశల్యము పాయు డ ప్పెఱుంగనైతి.
- చ॥ విను కడమాటగా వినుతుఁ! డ బెద్దయుఁగాలముగా శరీరమున్
డినియెడి రాచపుండువలఁ డ దీరని వ్యాధియఁబోలె నాపఁతా

⊙ It is not necessary to adduce any particular incident as supplying a motive for the attack on the Rana Pratap, who is represented by Abul Fazl as serving chastisement by reason of his alleged arrogance, presumption, disobedience, deceit and dissimulation. His patriotism was his offence. Akbar had on over most of the Rajput chieftains by his astute policy and could not endure an independent attitude assumed by the Rana, who must be broken if he would not bend like his fellows. The campaign of 1576 was intended to destroy the Rana early and to crush finally his pretensions to stand outside the empire. The

పునిదెసనైన చింతఁ దను ♦ వుక్ మనసుక్ వణి మయ్యె; సేగతిఁ
దినములు దాటుఁ! దీట దిది ♦ దేహముతోడుతఁగాని యీజనిఁ.

225

మ! అకటా! చల్లఁగ నింట నన్నిలిపి య ♦ య్యస్తాద్రియందుండి చూ
డ్కికి వేగ నదయాద్రిదాతఁగల ది ♦ ద్వేషములక గెల్చి లా
భకళల్ నించెడు నీవు నాప్రమణినై ♦ వర్తించినక జింతఁబా
యక సేనెప్పుడు క్రుంగిపోవలసె! గ ♦ ట్టా! దైవ మెల్బుంగిదో!”

226

—*) అక్కరుచక్రవర్తికి మానసిహప్రభువు మనస్తాపోపశమనము చేయుట. (* —

మ! అని యాస్యంబును వాల్చి చూపు ధరపై ♦ వ్యాపింపఁగాఁజేసి చి
తను సూచింపఁగ మానసిహుడు ప్రచం ♦ ఉప్రాభవోద్గంధుఁ డా
తని వీక్షించుచు “దీని కింతవడిఁ జం ♦ తక బొందఁగా నేటికి
ఛని నీకోరినయట్లు తీర్చఁగను మ ♦ ద్భారంబు! నీ కేటికిఁ!

227

ఉ! ఇంతకు నీవు కోరుపని ♦ నెవ్వరికేనియుఁ దప్పపట్టఁ గా
సంతయుఁ జోటు లేదు! జగ ♦ మంతయు సేమమునొందు సౌఖ్యసి
ద్ధాంతమె చూపినావు! తటి ♦ యైనపు డమ్మహనీయుఁ జూచి త
త్సంత మెఱింగి వీలయిన ♦ యట్టులు కార్యము నిర్వహించెదక.

228

సీ! అతఁడు మాకులముల ♦ కధిపతి; యతని శ్రేయముఁ జూడ మాధర్మమండ్రు; కాని
యెప్పుటిమాటలో! ♦ యెన్నటిజోలియో! వినుటయే యతని సేఁ ♦ గని యెఱుంగ!
ధ్వజనీపతిశ్వసం ♦ బంధంబు సామంతభావంబు వియ్యంబు ♦ బాంధవంబు
సేండ్లుపూండ్లును దాటు ♦ హితవృత్తి యెల్లప్పు సముఖమున మెలంగు ♦ చనువుకలిమి
గీ! పయిని నొకవేయి సంబంధబంధములును దొడరి పూలసంకెలలు నామెడనుబడుచుఁ
గట్టుపడినాఁడ నీసాద ♦ కమలములకు! నాతనికిఁ గూర్తు నే! నిన్నె ♦ యనుసరింతు.

గీ! ఉడలుపురిపై న దండెత్తి ♦ కదియఁబోకు! స్వల్పరాజ్యము! నీధాక ♦ నై పలేదు!
మృమశిరీషపుష్పమ్ము! తుమ్మెదయెవ్రాల నోర్వదు! ఖగేశ్వరుడు త్రొక్క ♦ నోర్వఁగలడె!

failure of the effort caused deep disappointment to Akbar The emperor desired the death of the Rana and the absorption of the territory in the imperial dominions. The Rana while fully prepared to sacrifice his life if necessary was resolved that his blood should never be contaminated by inter-mixture with that of the foreigner and that his country should remain a land of freemen. After much tribulation, he succeeded and Akbar failed.
“Akber the great Mogul.”

శీ

సీ

చ॥ అన “సరి యట్లుచేయు”మని ధిక్కరు “పెక్కురు కార్యదక్షులకు
బనిచితి! రెండుసారులుగ ధిక్కరు ఘూర్జరదేశ మేగి యం
దునగల రాజ్యకార్యములు ధిక్కరించినయట్లు తీర్చి! రైన బా
లనము స్థిరత్వముగ గనిన ధిక్కరి గగనపింపదు పెక్కులేనిదకు.”

231

—*) మానసింహప్రభువు ఘూర్జరమునకు వెడలుట. (*—

శీ

క॥ అనిన “నదియెంతవని లెమ్మ”ని పలుకుచు మానసింహుడు ధిక్కరి
తనమెట్ల గొంతలై న్యము గొనుదు బ్రయాణం బొనర్చె ధిక్కరి ఘూర్జరమునకు. 232

శీ

శీ

చ॥ చని యటనున్న కార్యములు ధిక్కరి సర్వము దీటిచి యుత్తమవ్యవ
స్థను నెలకొల్పె; రాజ్యరమ ధిక్కరి సర్వసుఖంబులు గాంచి వృద్ధిసొం
దెను; బలవంతుడుగ బ్రబల ధిక్కరి మెంతటి దుర్గచుస్థలం
బునయిన జీర్ణి చొచ్చుకొని ధిక్కరి నటించను పలు నిల్పుచు. 233

శీ

మ॥ తనయంబుపురి జేరగఁమఱి మ ధిక్కరి గల్లు మాగ్గంబున
జనుచో నొక్కడ మానసింహుడు “కడు ధిక్కరి సద్భక్తి నీపాద ద
ర్శనము జేయగల గోర్కెకల్గె! నిదె యా ధిక్కరి వేగ బాలింపవే”
యని మామ జయమల్లు బంచెను బ్రతా ధిక్కరి పాదీశు నర్థింపగ.

234

చ॥

కదిసి ప్రతాపసింహస్థుడు ధిక్కరి గార్య మతు డెఱిగించె; సమ్మదా
స్థుడుడయి భూవిభం ‘దుదయ ధిక్కరి సాగరసీమరు జాతు’ నన్న వా
ర్తడెలిపె నాతఁ; డిచ్చట బ్రతా తాపుడు నచ్చట మానసింహుడు డ
య్యదయపురంబు జేర గమ ధిక్కరి నొమ్మలులై చని చేరి రిరువురు. 235

శీ॥ అన్నియును బర్హశాలలే, ధిక్కరి యంతరమున నన్ని దర్భాసనంబులే, ధిక్కరి చోట్ల
నతినిరాడంబరత్వమే, ధిక్కరి యందట ముఖముల నమాయికత్వపుము ధిక్కరి ద్రలె, రహించె.

శీ॥ అచటి యందట భోగసన్నాసిమణులు! పరమహంస ముఖ్యుడు ప్రతాపప్రభుడు!
పజ్జనున్న గంభీరాన ధిక్కరి వోలె బరమగంభీర మందట ధిక్కరి భావవృత్తి. 237

శీ॥ అతుల సువిశాల పర్హశా ధిక్కరి లాంతరమున మృదుల దర్భాసనంబులు ధిక్కరి పది దనర్ప
నొక్కదానిపైన బ్రతాపుడు ధిక్కరి మండ! నతిని చొత్తనే సలుబ్రాకృష్టసింహుడుండె.

—*) మానసింహప్రభువు ప్రతాపసింహుని దగ్గించుకొనుట. (*—

గీ॥ వజ్రదీధితులు శు ♦ భక్తపోలములపైన నాట్యమ్మ సలుపు కుం ♦ డలము లలరె!
 బరమగుర్భభమహా ♦ భాగ్యదేఖ లెసంగు రమణీయ దీర్ఘ నే ♦ త్రములు దనర!
 సౌందర్యదేవతా ♦ సదనమై సంపూర్ణ చంద్రుని గేరు నా ♦ స్వంబు వెలుగ!
 క్షీతి నెల్ల చంద్రుని వ ♦ శీ కృతి గావించు భూరిలక్షణదివ్య ♦ మూర్తి యమర!
 గీ॥ మంచి చందురుకావి రు ♦ మాలుపైన రాజ చిహ్నమా మగతా తు ♦ రాయిగులుక!
 మానసింహుండు ప్రబలాభి ♦ మానధనుడు హయముడిగి పద్మశాలకునరుగుదెంచె.

మ॥ కరముల్ రొడుగు మోడ్చి భూమిపలు మో ♦ కా లూని కూర్చుండుచున్
 శిరమున్ వంచి సమస్కృతుల్ సలిపి ని ♦ ట్టెన్ మానసింహుండు; సా
 దరచిత్తూడు ప్రతాపసింహవిభుండు ♦ త్సాహంబుతో “నంబరే
 శ్వర! ర మ్మిచ్చుట నూరుచూడు”మని సం ♦ భావించె సంప్రీతిమై. 240

గీ॥ “రాజపుత్రభూస్థలింగల ♦ రాజులందు నాయనా! నిన్నుబోలు రా ♦ బ్బులు గలరె!
 ప్రాభవమునందు యశమాను ♦ బలమునందు నిలవా డింకలేడన ♦ నెసంగినావు!

చ॥ ఒకత్పరియేనియన్ వ్యవధి ♦ యుండదు; భారతదేశకార్యముల్
 సకలము నీపయిబడి తొ ♦ లంగవు; వేసవియందు మండుటెం
 డకుం గడుదూర విట్లు పయ ♦ నం బొనరించితి; వెట్టి దొడ్డ కా
 ర్యకరణ మూనియో! తెలుప ♦ నర్హమయైనను విందు” నావుడున్. 242

మ॥ “నిజధర్మాచరణం బొనర్ప బురమున్ ♦ దేశంబు సర్వస్వమున్
 స్వజనంబున్ విడనాడి యెప్పు పొబల ♦ స్వాతంత్ర్యమున్ గొల్చి బే

§ Mann singh the nephew and the successor of Bhagavandoss was the most brilliant character of Akbar's court. As the Emperor's Lieutenant he was entrusted with the most arduous duties and added conquests to the empire, from Khotan to the Ocean. Orissia was subjugated by him; Assam humbled and made tributary; and Kabul maintained her allegiance. He held in succession the governments of Bengal and Bihar the Deccan and Kabul. Raja Mann soon proved to Akbar that his policy of strengthening his throne by Rajput alliance was not without hazard; these alliances introducing direct influence in the state which frequently thwarted the views of the sovereign. “An account of the life of Raja Mann would fill a volume. There are ample materials at Jaipur.

“Annals of Amber”

- రజ మొక్కింత యెఱుంగకుండెడు మహా ♦ రాజర్షి! నీపాదపం
కజముల్ గొల్పుటకన్న నిష్ఠ మఱి యే ♦ కార్యంబు నాకుండెడిక! 243
- సీ॥ హారావలీపర్వ ♦ తాటవి రాజ్యంబు! కొండగుహలు కొల్వ ♦ కూటములును!
బూచిన పెనువృక్ష ♦ ములు సితచ్ఛత్రమ్ము' లాగండశిలలు సిం ♦ హాసనములు!
విరులగుచ్ఛమ్ములు ♦ వింజామరమ్ములు! పంచాస్యవితతి సే ♦ వకగణంబు!
ప్రకృతీసాందర్యంబు ♦ భాగ్యసౌభాగ్యంబు; జ్ఞానమే మోక్షుల ♦ క్ష్యంబుగాఁగ!
- గీ॥ ముప్పదియునాఱు కులముల ♦ భూపమణులు పాదములు గొల్వఁదగు జగత్పావనుండ
వడవిఁ బడరాని యిడుమలు ♦ పడుచునుంటి! ధర్మ నిఘ్నర వీర వ్ర ♦ తంబుఁ బూని."
- క॥ అని మానసింహభూపరుఁ డనఁగఁ బ్రతాపుఁడును "మత్తు ♦ లాభరణులు పూ
ర్వస్మృతాలుర ధర్మము నే ననుసరణ మొనర్చుచుంటి ♦ నతిదృఢనిష్ఠా." 245
- మ॥ స్థిరదీక్షగొని ధర్మదేవత నుచా ♦ సింహా బ్రయత్నించు నా
నరులక గప్తములెల్ల మార్కొను! ననం ♦ తత్యాగ ధైర్యంబు ల
క్కరయ్యా వారికిఁ! జీఁకఁటల్ బలియఁ జు ♦ కల్ తేజముక బెంచు నా
కరణికి ధీరులు పెంచుచుండురు విప ♦ శ్కాలాబునక ధైర్యముక. 246
- సీ॥ దృక్పథంబున భేద ♦ మే కాని దైవదత్తములెకా కష్టసా ♦ ఖ్యములు రెండు!
రెంటిలోఁ గష్ట ము ♦ త్కష్టము! ద్రది దాను పలగొన్నవారి పా ♦ పములు గడిసి
ప్రకృతివిజ్ఞానసం ♦ పదలఁ బెంపొందించి శమదమాదిగుణాళి ♦ సంతరించి
యఖిలజగం బీశ్వ ♦ రాధీనమని తెల్పి యుత్తమజ్ఞానంబు ♦ నొందఁజేయు!
- గీ॥ నిరత మాతృశోధనచేసి ♦ నిశితశిక్ష పెంచి కష్టానుభూతి ప్రా ♦ పించి గాక
మనుజుఁ డొకకోటియోగముల్ ♦ మరగియైన నుత్తమోత్తమపురుషత్వ మొందఁగలఁడె!
- మ॥ అనురోధ్యానముఁబోలె నెల్లెడ సమ ♦ గ్రాసందముక బెంచి లో
కముఁ గల్యాణపుమండపంబటు వెయిం ♦ గకజేయు స్వాతంత్ర్యధ
ర్మమహాదేవత ముగ్ధై గిల్పిషసము ♦ ద్రంబాదునక; రక్షహ
స్తములక లేపిన లేచు; లేవ దణుమా ♦ త్రక నికహస్తంబులక. 248
- మ॥ పొడయెండైనను సోఁకఁగా నెఱుంగ క ♦ ప్లక శీతలచ్ఛాయలక
బడినక, దుఃఖము మా పెఱుంగక నుఖ ♦ పాబిల్యభావంబు లే
ర్పడినక, నొప్పి రవంతయుక దేలియ క ♦ శాంతింబు భోగంబు చొ
ప్పుడినక, మానవుఁ డాత్మజీవితపు శో ♦ భాలాభముల్ చెంచునే! 249

క॥ నాకష్టంబులఁ గూఱించి వాకొనకుము; కష్టములకు ధయపడ" నన "నాఁ గాక" నుచు మానసింహుఁడు "నాకొక్కఁడు తోఁచు! దెల్పి ధనక గనలకుఁడీ! 250

—*) ప్రతాపసింహునితో మానసింహప్రభువు సంధిమాటలు జరుపుట. (*—

- సీ॥ కాబూలుమొదలు వం ధముదాఁక వ్యాపించు సకలభూతలమేలు ధ చక్రవర్తి!
యవనసైందవులందు ధ లవము భేదములేక సమదృష్టిఁజూచు వి ధ జ్ఞానశాలి!
యడుగరేకాని త ధ న్నడిగిన రాజ్యమైన నొసంగఁగల వదా ధ న్యప్రభుండు!
తనచూపుపాటు ది ధ క్కుననెం దపజయంబు వినరాని రణరంగ ధ విజయమూర్తి!
- గీ॥ కాలిబండ్లైబడెదుల ధ క్కులును బదియు నైదులక్ష లాశ్వకదళం ధ బైదువేలు
హస్తితతి గల్గు విశ్వలో ధ కైకభర్త! యక్ష్మరునృపాలుతుల్యు లీ ధ యవని గలరె!
- సీ॥ భూదేవి పూలమే ధ ల్గునుఁగూనెనోయన వటలు నున్యానముల్ ధ పెరుగఁజేసె!
ఛత్రముల్వలె వంగి ధ చలువ నిచ్చెడు చెట్ల రాజమార్గముల నే ధ రాటు చేసె!
ద్వాదశవర్షముల్ ధ వర్షంబు లేకున్న దఱుఁగని చెఱువులఁ ధ ద్రవ్యఁజేసె!
మహియెల్ల నీశ్వర ధ మయమంచుఁజాటఁ గోవెలులు దీపములట్లు ధ వెలయఁజేసె!
- గీ॥ సకలభాషాకపింద్రుల ధ సత్కరించి కృతులు వ్రాయించి బహుబహూ ధ కృతులుచేసె!
బదియు నాఱునూఱులు సైన్యపతులుగొలువ మీఁకె మధ్యచులోకముఁదాఁడుఁడును.
- సీ॥ క్షౌచకృమెల్ల నే ధ కచ్చత్రమైయుండ నాసించి దిగ్విజ ధ యము నొనర్చు!
దనచే బరాభూతిఁ ధ గనిన రాజులనెల్ల సమగౌరవమ్మున ధ సత్కరించు!
దనయేలుబడిని నాఁ ధ దలఁదాల్తు మనిపించి వారిదేశమ్ముల ధ వార్షికిచ్చు!
నికఁగొంత రాజ్యంబు ధ నిచ్చు! నాస్థానము దరసి సేనాధిప ధ త్యంబు నిచ్చు!

Students well versed in European History seldom, if, ever, realise the fact that the empire of Akber during the last quarter of the sixteenth century, undoubtedly was the most powerful in the world and that its sovereign was immeasurably the richest monarch on the face of the earth. Proof will be given later, that when he died in 1605 he left behind him in hard cash not less than fifty millions of pounds sterling equivalent in purchasing power to at least two hundred millions at the present time and probably to much more. Even in 1576 the amount of his hoarded riches must have been stupendous and none but the bravest of the brave could have dared to match the chivalry of poverty-stricken Mewar, against the glittering hosts of rich Hindustan.

"Akber the great Mogul"

- శ్రీ॥ ౧॥ నెయ్యమునకుఁ దోడుగఁ దన ♦ వియ్యమిచ్చు! నడుగ లేదనఁజాలఁ! డే ♦ మైన నిచ్చు
గల్బకము మేరుగిరి కామ ♦ గవియుఁజేరి యతనియాకృతి నిల జన్మ ♦ మందె నిజు
- శ్రీ॥ ౨॥ మః అలబ్ధుఁదావనమేగి యందలి మునీం ♦ ద్రాసీకముగ్ గొల్చి గో
కులసాలాన్వయవార్ధి చంద్రుఁడగు నా ♦ గోవిందు భావించి కో
వెలల నాలుగు గట్టినాడు! యవనో ♦ ర్విసాధు లీభారతీ
యులదై వంబుల మ్రొక్కి దేవళము లో ♦ హా! కట్టి సేవించిరే!.
- శ్రీ॥ ౩॥ ప్రజ భానిసలుచేయఁ ♦ బడు చట్టమును నిల్పె' జట్టుపన్నును దుద ♦ ముట్టెఁజేరె
బరమేశుఁగొలువ నం ♦ దఱును సమానాస్థులని యాత్రికులపన్ను ♦ నణఁచినై చి
బ్రతిదినోదయము త ♦ ల్పమునుండి లేచినయంతఁ బరబ్రహ్మ ♦ మాత్మఁ దలఁచు!
నాతోమూర్తులకన్న ♦ నాదిదేవునికన్నఁ బూతంబులంచు గో ♦ ఫులకు మ్రొక్కు!
- శ్రీ॥ ౪॥ నాన్వ విధ సూర్యభగవానుఁసర్వసేయు! డెల్లగడ్డయు మాంసంబుఁదివఁగగోయు
నికఁ జెక్కెల నీకాల ♦ మీగుణమ్ము లుత్తమబ్రాహ్మణులకైన ♦ నున్నెచెప్పువ
- శ్రీ॥ ౫॥ స్వామి యాతండు! సద్గురుఁస్వామివీపు! నిహ మతఁ డొసంగఁ! బరసాఖ్యఁమీమాంసం
దివ్యురను రెండుకనులు నా ♦ కేకరీతిఁ గొలుతు నిరువుర పాదముల్తల ధరించి.

③ The most notable examples of the eclectic style of Akber's age, with a predominance of Hindu elements, outside Agra and Fatepur Sikri are to be found at Brindaban in the Madhura District, the reputed residence of the Demigod Krishna. Local tradition affirms that in 1573, the year of the conquest of Guazarat, Akber was induced to pay a visit to the gosains or holy men of Brindaban and was taken blindfold into the sacred enclosure of the Nidhbbhan (Grove of the nine treasures) where a vision was revealed to him so marvellous that he was constrained to admit that he had been permitted to stand upon holy ground. The Rajahs who bore him company expressed a desire to commemorate the visit and do honour to Krishna by the erection of four temples which were constructed in due course.

"Akber the great Mogul."

④ He (Akber) performed private devotions four times a day, at sun rise noon, sunset and midnight spending a considerable time over them. In his latter days these devotions consisted largely of acts of reverence to the sun, fire and light.....Akbar's action in abstaining almost wholly from eating meat and in issuing strongest prohibitions resembling those of Asoka restricting to the narrowest possible limits, the destruction of animal life, certainly was taken in obedience to the doctrine of his Jain teachers.

"Akber the great Mogal "

మ॥ భవదత్కుత్తమధర్మదీక్ష త్రిజగ ధ్వంద్వంబయా! దేశకా
లవిధుల్ చూచియు సుంతమార్పుకొనినాఁ ధిగయ్యెడికా; రాజనీ
శివీకాసం బభిలార్థసిద్ధులను సం ధించుకా; వృథాకష్టన
ప్రచారంబులు పెంచుపట్టుల నను స్థానంబు మార్పకదగుకా. 256

నీ॥ నీవీరధర్మంబు నెపమున లోక మెంతగ బాధనొందుచు న్నదియొ చూడు!
ప్రజలు నిల్వంగ నీడ పడయక తినఁగూడు కట్ట బట్టయులేక గాసిపడిరి!
పాడుపడె ధరితి! బలియురా మగలు కంకాశమ్ములోయనఁ గానఁబడిరి!
భాగ్యదేవతలక్తి పడతులు దుర్భరచారిద్రవ్యదేవత ల్గారహించి!

గీ॥ రనుదినం బేకభుక్తంబు నవనిశయ్యఁగొని ప్రపంచోన్నతుండవై మనఁగఁదగిన
నీవు సన్న్యాసివేషాన నిలువ గుండె దిటవు చెడియె! గొండంత సం కటముగలిగె!

ఉ॥ నీరవివశెగ రవము నిల్పుట పూర్వమునుండివచ్చు నా
చారము మాకు; వదనము సల్పి వచించెద; నట్టివానితో
వైరము మేలుగా; దెప్పుడు బాలును నీరునుబోలె నొక్కడై
మీరు మెలంగినాఁ జగము మేలు గనుక; సుఖమగ్గలంబగుకా. 258

మ॥ గురువైరాగ్యకళాసముద్రుండవు నీ కుక బూర్ణసాభాగ్యభా
గ్యరమాసేనధి యక్ష్పరీశ్వరునకుక కల్లోల గంభీర ను
స్థిర పాథోధులఁగూర్చు చిన్ని జలసం ధికబోలె నే సంధినిక
వజ్రలక్ష్మణేంద! శంభుమాధవుల తే వక మైతి వరింపరే! 259

క॥ సిరులఁ దులఁదూగ వలసిన ధరణిని యుద్ధములులేపి దారుణవధలక
జరిపించి రక్తబలులను నెఱపఁ దలఁపఁ బోకుమనుచు నిన్నున్కింతుకా. 260

క॥ అన మోముమందహాసము చినుకఁ బ్రతాపుడును మాన సింహు వదనముక
గని "నీవచించు హితములకును నామది నెంతయేనిఁ గుతుకంబయ్యెకా. 261

నీ॥ సచరాచరప్రపంచము పుట్టుటాది యాత్మస్వేచ్ఛ ప్రథమబా ధ్యత నరునకు!
నొకమానవుండు వే ణొకనికి లోబడి మనుటయు దైవస మ్మతముగాదు!
ధన రాజ్య విభవ సా ధనము లాసగఁజూపువారు వానికి నాస పడెడువారు
సమముగాఁ గలుషభా జను! లైహికాముష్మికస్సఖముల్ వారికిఁ గలుగఁబోవు!

గీ॥ స్వేచ్ఛ మది నెంచి స్వజనంబు నెల్లసిరులు ప్రాణమును సర్వమును బాయవారియెడల
దైవమే లేకయున్న నీ ధరణియందు సత్యమేలేదు! పైన నీ శ్వరుడె లేడు. 262

26207
26373

సీ॥ కాజసితియును ధ ♦ ర్మం బీద్యయిని నీతి తఱుచుగా లాభప్ర ♦ దముగఁ దోచుఁ!
 గాని కామోపభో ♦ గముల కైశ్వర్య సంపాదనకే యది ♦ పనికివచ్చు!
 ధర్మం బఖిలలోక ♦ తత్వంబులకు నెల్లఁ దల్లియుఁ దండ్రియుఁ ♦ దైవమగును!
 నీతియో నారవ ♦ స్వాతంత్ర్యముల కడ్డుపడనంతవఱకె సు ♦ భావనీయ!

సీ॥ మాతృగౌరవహని దా ♦ పై నయపుడు మానధనులకుఁ ద్యాగసం ♦ పదయుఁ బొ
 మమును సాహసమును గాక శరణయోగ్యమగు పథం బొక్కఁడుండదీయననియంచ

సీ॥ పలువురు సింహటి ♦ వారు ఢిల్లీశ్వరుం డగణితగుణశాలి ♦ యనఁగ వింను;
 నతఁడు ఘనుడుకాఁ ♦ డనను నేఁగూడ; నక్కరుదెసఁ గడుగౌర ♦ వం బెసంగు;
 నతిఁ డమానుషసద్గుణాఢ్యుం డనను; గాని యవనిభూపతుల యోగ్యతముఁడందఁ
 గొన్నిమంచిగుణంబు ♦ లున్నవి నిజము; శాత్రవుఁడైన గుణచున్న ♦ దాపరాదు;

సీ॥ పరులవృత్తి విమర్శించి ♦ పారబృష్టి లేని పోని వశ్యంకలు ♦ లేవనెత్తి
 నలుపులు గణించి లేని నిం ♦ దలుఘటించు టభిమతముగాదు నాకు బాల్కంబును

సీ॥ జగమునాదిప్లున్న ♦ సప్రాప్టులందెల్ల నక్కరు పెద్దవాఁ ♦ డగుట నిజము!
 నీవనినట్లు నే ♦ నావారములు లక్షలుం గోటు లతనికుం ♦ డంగవచ్చు!
 బట్టిన దంతయు ♦ బంగారు గావచ్చు! గోపాలదేవునిఁ ♦ గొలువవచ్చు!
 నరేంద్రుని కటా ♦ క్షమున శ్రీమంతుఁడై జనియించె! నతఁడు సు ♦ శయములేన

సీ॥ కాని నరుడౌల నిష్పాక్షికముగఁజూడ నుండనే యుండు లోపమృగలోకఁడు రెం
 మనకును దురుష్టులకును ధర్మములు వేఱు! మనది వేదంబు! వారిదై చనుభారా

మ॥ తనచే నిర్జితులైన భూపతులు క్రో ♦ ధంబుల్ విసర్జించి యె

ప్లును బ్రేమంబునఁ దన్నుఁ జట్టుకొని కొ ♦ ల్వుకజేయఁ గాంక్షించి యె

⊙ He never gave anybody the chance to understand rightly his inmost sentiments or to know what faith or religion he held by; but in whatever way could best serve his own interests, he used to feed one party or the other with the hope of gaining him to itself, humouring each side with fair words and protestations that he had no other object with his doubts than to seek and find out by the answers the simple truth till then hidden from him! And in all business this was the characteristic manner of king Akbar a man apparently free from mystery and quite as honest and candid as could be imagined but in reality so close and so contained with twists of words and deeds so divergent one from the other at most times so contradictory that even by such seeking one could not find the clue to his thoughts.

“Bartoli.”

దును దేశంబు మతంబు వేఱయిన బం ♦ ధుత్వంబుఁ గల్పించు నా

పనికిఁ దీగ్గె; నిగూఢ మాతని మనో ♦ వ్యాపార లీలాగతుల్.

266

సీ॥ అల్లుడై బావయై మామ ♦ యైన తన్ను వెలితి గననీక శ్రీమహా ♦ విష్ణునట్లు
భారతీయులు గొలుతురన్ భావ మెఱిఁగి యక్ష్మ రిటుచేసె; హేతు వశ్యంబు గలదె!

సీ॥ తనకెదురుండరా ♦ దను దీక్ష కకట! దుగ్ధావతితోడి సం ♦ గరము సాక్షి!

చాందేలు వంశాబ్ధి ♦ కిందిరాసతి! మహాబా గన్న పుణ్యసం ♦ పన్నమూర్తి!

యామహాజనని రా ♦ జ్యము సంపదలతోడ వేదనాదముతోడ ♦ విద్యతోడ

వ్యాపారములతోడ ♦ వస్తువ్రజముతోడ నానందసదనమై ♦ యతిశయిల్లె!

సీ॥ రాజ్యతృష్ణాభలైకకా ♦ రణముగాక తొడరి చంపంగనేటి కా ♦ దొడ్డతల్లి!

జగము కటకటపడె; స్వదే ♦ శప్రభువులమైన మాకెల్లఁ దలవంపు ♦ లై దనరౌ.

సీ॥ అఱిల పగిలా హృద ♦ యక్షేత్రముల సత్య ధర్మభీజములుంచు ♦ ధన్యచరిత!

యాబాజబహదూ ర్మ ♦ యానాపతుల గల్చి పరిభూతి యెఱుంగని ♦ బలిమికత్తె!

పల్లెపైఁ బులి ♦ పడెనన్నఁ జని చంపుదాఁక నుపవసించు ♦ ధర్మమూర్తి!

వివిధ వగ్దాశ్రమ ♦ విధులు తూ చా తప్పుకయె స్రుతిస్థించిన ♦ గౌరవాధ్య!

సీ॥ యట్టి తూత్రతపస్విని ♦ నరులుదాఁకఁ బ్రాణముల నియ్యలేక భా ♦ రతమహీశు

లంగనలకన్న దుర్బలు ♦ లై రటంచు దేశదేశముల్ తిట్టు దు ♦ స్థితులు వచ్చె. 269

సీ॥ సిరి పుట్టినిల్లు ఘూ ♦ ర్జరదేశమును దవానలమొకోయన తామ ♦ మలముకొనియె;

మ్రుంగ మెరుకులేక ♦ మేదిసీప్రజ తినరానిజంతుల శరీ ♦ రములు దినియు

నాకలి చల్లార ♦ కట్టె కుప్పలు కుప్పలై కూలెఁ; దక్కువా ♦ రా శనములఁ

గాకులు గ్రద్దల ♦ కరణిఁ బై బడి పీకి తినఁజూచ్చి; రక్కరు ♦ దిగ్విజయము

§ That country was then governed by a gallant lady Rani Durgavati who, fifteen years previously had become regent for her minor son. She proved herself worthy of her noble ancestry and governed her adopted country with courage and capacity doing great things by dint of her far seeing abilities. It was her custom that when she heard that a tiger had made his appearance, she did not drink water until she had shot him. She carried out many useful public works in different parts of the kingdom and deservedly won the hearts of her people. Her name is still remembered and revered. Akbar's attack on a princess of a character so noble was mere aggression wholly unprovoked and devoid of all justification other than the lust of conquest and plunder.

"Akbar the great Mogul "

- ❶ గీ॥ చల్లగా సాగ వంగడే ♦ శముననుండే! గాని త్రుటియైన జింతించు ♦ కరణి లేకు
జగము సర్వంబు గెలిచిన ♦ సౌఖ్యమేమి! ప్రజ కెడరులేక పాలింపవలయుఁగా?
- ❷ మ॥ పదిపండ్లొందు వసంతముల్ గడచిపో ♦ వర్షలేదె సన్న్యాసులక
గదనంబుక బురికొల్పి యందు నొకప ♦ తుంబూని తా నందఱక
దుదముట్టించి ధనేశ్వరంబునను గ ♦ న్నుల్ చల్లగాఁ జూచుచుక
మదిమోదింపఁడె; దొడ్డవారి కుచితం ♦ బూ! యిట్టి హింసారతుల్!.
- ❸ మ॥ ఘనదుర్గంబులు వాహినీతతులు భా ♦ గ్యశ్రేణులక బట్టి యె
ఘను దేశోన్నతి నెన్నరాదు; గుణసం ♦ పూర్ణత్వముక నిగ్రహం
బును ధర్మాచరణంబు సత్యము యశం ♦ బుక ద్యాగముక గల్లు న
య్యనఘస్వాంతులసంఖ్యక బట్టి యెపుడా ♦ యాన్నత్య మేపారెడుక.
- ❹ తనతల్లియుఁ దనదేశము తనకా స్వర్గమునకన్నక ♦ దత లక్ష్మీవ
ర్ధనములు పూజ్యతమంబులు నను నిది సత్యమును సహజ ♦ మై పాలుపొందక.
- ❺ అచలవృత్తివహింతు ♦ నాధర్మమూని! లోకము పుట్టుకొది యీ ♦ తుణముదాఁక
మాభానువంశంబు ♦ మానవమాతృన కెవనికీ దలయొక్క ♦ యెఱుంగఁచెప్పు!
డస్వతంత్రము మేరు ♦ వైన లక్ష్మముచేయ! స్వేచ్ఛ జీవింప నూ ♦ హింతుగాని!
యక్కరు తనరాజ్య ♦ మంత యిచ్చెదనన్న నదియేల! క్రింగంట ♦ నైనఁజూడ!

❶ The ruling passion of Akbar was ambition. His whole reign was dedicated to conquest. His aggressions made without the slightest regard to moral calculations were not determined in any instance by desire to better the condition of the people attached. In reality, a more aggressive king never existed. His attacks on Gondwana, Kashmir, Sind were aimed avowedly at destroying the dependence of every state on his borders and of securing the material gains of conquest. We may be tolerably certain that the people of Gondwana were happier under Rani Durgavati than they were under Asaf Khan.

"Akbar the great Mogul."

§ It is disappointing to find that a man like Akbar could encourage such sanguinary spirit and even wantonly sacrifice the lives of his own soldiers who had no interest in the quarrel. In his youth he certainly had no qualms of conscience about bloodshed. The story does not stand alone as a proof that the policy of his Turk and Mogul ancestors was an essential element in the character of Akbar, kept under control as a rule, but occasionally given free play.

"Akbar the great Mogul."

గీ॥ వల్కలముఁ గట్టి స్వాతంత్ర్యవైభవమున నిట్లు సన్నాసి నై యున్న నిదియె చాలు!
నాకు భోగభాగ్యముల కెం డ తయునుదూర! మాస విడిచిన వానికా యాసమున్నె!

సీ॥ అఖిలభోగములున్న డ నాత్మతృప్తియులేక దారిద్ర్యజలధి నా డ తడు మునుంగు!
నేసంపదయులేక డ యే స్వతంత్రతనుండి యీశ్వరుకృప గడి డ యింపనేర్తు!
గౌరవమునకు భం డ గముడెచ్చు నక్కరుతో సంధి నాకు సం డ తోష మిడమ!
మేమిర్వురము దూర డ మై మనుటయె శ్రేయ! మిది నై వసంకల్ప! డ మితమాత్ర!

గీ॥ భారతావనికెట్టి లో డ పమును రాదు! కాలచక్రము తిరిగెనా డ కలిమి తిరుగుఁ!
దిరుగదా యుండనిమ్మ! నా డ ధింపరాని పనికి వగపేల! యాయాస డ పడఁగ నేల!

శా॥ ఆకాపట్యము! లాదరస్మితము! లా డ యాదార్య! మావియ్య! మా
మోకాల్ మొక్కులు! నాచమావిభవ! మా డ ముప్రొద్దు సేవించుటల్!
నాకెత్తు దలకొప్పి పట్టణముల డ న్నన్; మీకు నెల్లుండునో!
నా కీ కొండలువోలె సౌఖ్యమిడు శాం డ తస్థానముల్ లేవు పో!

276

శా॥ ఈసర్వసహయెల్ల లోఁబడకభో డ యెన్ నాకటం చెప్పుడున్
గాసిన్ బొందఁ; బొగ డ్దపై మదినిడన్; డ గప్టంబు లెక్కింపఁ; బే
రాసన్ ద్రవ్యముఁగోర; నిట్టి తృణశ డ య్యల్ పల్లశాలల్ సుధ
ర్మాసింహాసన నై జయంతముల మే డ రన్ జూచి యుప్పొంగెడన్.”

277

గీ॥ అనుచుఁ దనమాట మోయసి డ యమినిజేసి మో మొకింత వివర్ణతఁ డ బొంగుచుండ
నెట్లొ సవరించుకొని ప్రతా డ పేద్రుఁజూచి మానసింహుఁడు కార్యంబు మఱువలేక,

సీ॥ “క్రాంతగా నేడెప్పు డ కొనఁగ నేమిటికి! నీయెఱుంగని ధర్మాబు డ లెందులేవు!
మేవాడరాజ్యల డ మ్మీదేవిదెస కొక్క కనువై చియుండు న డ కృగున్మహిళుఁ!
డెప్పుడు శేఁగునో! డ యేదెస వచ్చునో! యెల్లుచేయునో! యెవ్వ డ రెఱుంగఁగలదు!
పట్టుపట్టెనయేని డ వానిచలంబును పొరుష మింతని డ పలుక వలెనె!

గీ॥ లేడిపయి దూకు సింగంబు డ జాడవచ్చు! నెంత విక్రమోన్నతియున్న డ నేమిఫలము!
వాని పొరుషధాటి కో డ ర్వంగలేక బాధ పడెదవు; బలవచ్చి డ రోధ మేల!

279

చ॥ పెరన్నపులెల్ల లోఁబడెడు డ వేళలఁ గొన్ని నిబంధనంబు ల
కృరు విధియించుచుండుట జ డ గంబెఱుంగుగద! మైన నిన్ను నా
తెఱుంగునఁ బొమ్మనగలనె! డ దేవునియిట్లా ముక్కోక్కచోటా నే
నెఱుంగనె! యెల్లకాల్యముల డ నే సమకూర్చెద నీకుఁ దృప్తిగన్.

280

సీ॥ నీకన్నీయల బాధుఁ డా కిచ్చుటయులేక! జుట్టుప న్నేనాడుఁ ♦ గట్టకుండఁ!
బనిమీద సింధువా ♦ హిని దాటుటయులేక! యాస్థానమున కెప్పు ♦ డరుగకుండఁ!
జాతియు మతము లే ♦ శము వీడుటయులేక! సేనాధిపత్యంబు ♦ చెందకుండఁ!
మోఁకాలిపై వ్రాలి ♦ మొక్కిరి నిల్పుటలేక! గుట్టంబులను దెచ్చు ♦ కొనకయుండఁ!

గీ॥ వత్సవారంభపు సవరా ♦ త్రుత్సవముల సంతలకు రాజీవాసమ్ము ♦ చనుటలేక!
కడుపులోఁ జల్ల యిటునటు ♦ గదలకుండ! సమత వై వార మీకు నే ♦ సంధిఁగూర్చు.

సీ॥ నీకథారవమైన ♦ నాకైనయట్లే! నీదివ్యచిత్తము సుఖ ♦ స్థితిని నుంచు!
మీఁపల్ల జాలలో ♦ నేకాంతముగనుండ! మిచటికి నొరులెవ్వ ♦ రెఱుంగకుండ
మెలమెల్లఁ జీకటుల్ ♦ మొలుచువేళకుఁ దెచ్చు! నక్కరుచెవిని ర ♦ హస్యముగను
“సరియె పొమ్మ”ను! మొక్క ♦ క్షణమున నాతని నేను గొంపోయి ధి ♦ వ్రీని జేర్చు!

గీ॥ నుదయపురినేలుకొనుము! చిత్తూరుపురము బాగుపఱుపంగఁ బట్టు ది ♦ వ్యంబుఁజెత్తుఁ!
గొడువ యనిపించినను మాశ్వ ♦ ఘూర్జరములు తీసికొన నాజ్ఞ నెత్తిపైఁమోసి తెత్తు

సీ॥ ముప్పదిమూడు రా ♦ ణ్యఖ్యవంశములు పాదములు గొల్పెడు గురు ♦ స్థానమీవు!
నీపాదపాంసుల ♦ నిరత ఘోదలఁ దాల్చు నేను నీయున్నతి ♦ సెగ్గఁజేతు!
సంధి సంగరములే ♦ శరణమై కనుపించు; సంధి దోసినను ని ♦ శ్చయము రణము!
ప్రస్తుతస్థితుల న ♦ క్షరువీడి నినుజేరి దుర మొనర్చుట నాకు ♦ దుర్లభ మగు!

గీ॥ నరేడు విడఁ డీవు లోబడ ♦ వంతమేది! మకర గజరాజముల పోరు ♦ మాడ్కి సాగుఁ!
బుష్పవనమట్టి భారత ♦ భూమియెల్ల నగ్గి పెట్టితిరంచు ను ♦ ర్యశము గలుగు. 283

ఉ॥ భూరమణేంద్రు లొదఱును ♦ బోయిన మార్గమె యోగ్య! మింతకుఁ
నేఱగు తోవలేదు; పృథి ♦ విఁగల సర్వము వెంటఁగొంచు నీ
యే టిటు పాఱఁజొచ్చె నెదు ♦ రీద నెవండు సమర్థుడౌ; వృథా
పౌరుషమున్నదంచు బడ ♦ బాజ్వలనంబును బాఱమింగెడే”

284

గీ॥ అన ముసిముసి నగవులు మోమునకుం జెంగావిరంగు ♦ మొనయింపఁ బ్రతా
పనృపతి యంబర్పతి యాననముచెసను గాంచి “ముగిసె ♦ నా! నీమాటల్. 235

గీ॥ కోమటి యొకచిల్లఁ ♦ గొని కొన్నియేడ్లకుఁ బంజరంబును గొంచు ♦ వనికె పోయె!
నడవివిలుక “చుట్ట ♦ మా! బుద్ధెగొనిరె! స్వాతంత్ర్యమ్ము చెడె! నెట్లా ♦ తప్పుకొనుచు
నేగుడె”మ్మనె! స్వేచ్ఛ ♦ యెఱుంగని తొలిచిల్ల “గాలిలో నెట్టులు ♦ తేలుచుంటి!
క్రిందఁ బడనె! యేమి ♦ తిండువీ యడవి! నెవ్వరు సాకెదరు! శత్రు ♦ భయములేడె!

- గీ॥ పంజరమునఁ జోటిత్తు! నా ధన్యుండు! కోమటియఁ దియ్యమామిడి ధన్యుఁడెట్లు!
బిల్లి కరువదు! పామును ధీక దిచట; భయములేక కాలముఁ గడ్చు వచ్చుననియె.
- సీ॥ అది నెల్లూకసుం ధరుదెంచినపుడు సర్వబలంబు లుండె భా రతధరిత్ర!
కాచంద్రగుఱుఁ డా హవమందుఁ దాణి వానిని మూఁడుచెఱువుల నిచ్చుదాపె!
నాపిమ్మట నరబ్బు లరుదెంచి! రప్పుడు దార్శనీకము కొంత తగ్గి పోయె;
నవలఁ బఠానులు యవనులు వచ్చి! రయ్యెడ దేశవీర్య మెక్కుడుగఁజెడియె:
- గీ॥ నిపుడు భారతలక్ష్మీ తా నెట్లు లుండె! గోల్లకొలఁదిగ జనులెల్ల గూడులేక
పరమదాదిద్రవ్యజలధి ము నిరి; కనుఁగొను మినుపసంకెలల్ మనకాళ్ల కెక్కియుండె!
- సీ॥ పదివేల పల్లెలు పాడుగాఁ బడియుండె; రాష్ట్ర మంతయు మహా రణ్య మయ్యె;
నొకకాని ధనమేని నొకచిట్టి ధాన్యమే గరగతమా నట్టి వెరవు లేదు;
పడమటికొండల బ్రహ్మమానులమాడ్కి బీదలమగుచు జీ వితముఁ దీర్తు;
మిట్టిదేశముపైన నీపట్టుదలయేల! మము గెల్చి యేమి లా భము వచ్చిపు!
- గీ॥ పరుల కావంత కీడొన ర్పంగలేని హరిణశాబము హింసించు నతఁడు రెండు
కొమ్ములును జర్మమును గాక కోట్ల కట్టె పడగలెత్తెడు భాగ్యంబుఁబడయఁగలఁడె.
- సీ॥ స్వాతంత్ర్యలక్ష్మీ వి శాల సేవలకు జీవితమును నేదీసి పెట్టినాడ;
బ్రహ్మాండమంత వి పత్తు వచ్చిన నోర్తు; నించుకయేని జం తించఁబోను;
మఱి నెందుఁగాని ని రాణ్యమునకు ముందు విధ్వంసనము ముఖ్యవిధిగనుండు;
బరతంత్రగతి నొందు నైభవంబునకన్న స్వాతంత్ర్యమున వచ్చు చావు మేలు;
- గీ॥ మాశిశోదియా వంశ సుభవులు బ్రదికి స్వేచ్ఛమై నుండవలె; లేని యెడలఁ జచ్చి
స్వర్గముననైన నుండఁగా వలయు; గాని మధ్య వేఱొందు మార్గంబు మాకులేదు.
- సీ॥ ఆర్త రక్షణము చే యఁగఁబోని మేని కండలు చెడియిచ్చు వి జ్ఞాననిధులు!
సత్యంబుకొఱకు యో పాపుత్రకుల నమ్మి మాలనిఁ గొలిచిన మానధనులు!
పితరులకై పూని షీతియెల్ల మేలొంద స్వర్గంఁగఁ దెచ్చు దీ తొనిరతులు!
జనకాజ్ఞకై పెక్కు సంవత్సరము లరణ్యములఁ గష్టములొందు విమలయశులు!
- గీ॥ భానుకులమునెకాక స ర్వప్రపంచమును యశశ్చంద్రికలఁ బూరిత యాదుగలిగి!
రట్టి పూర్వుల దొడ్డపే రగ్గిఁ గలుప నోర్తు నే! ప్రాణములు వీడ నేర్తుగాక. 290
- సీ॥ మానసింహా! యభి మానసింహుడవుగా కగునని యిట్లాడఁ దగునె నీకు!
నుర్వి యెప్పుడు పుట్టె నో యపై మాభానువంశంబు ప్రభవించి వాసేఁగాంచె!

- నెన్నియుగంబులో! ధ యెన్నియుద్ధంబులో! యిందాకఁ దలవంప ధ కెత్తి నిలిచె!
మావశస్పకతుల ధ మహిమ నూహించి నే బరవశత్వమున మై ధ మఱచుచుందు!
- గీ॥ నట్టి విశ్వోన్నతంబైన ధ యస్వయమున కకట! యేనీచుండైన దుఃస్వశముఁగూర్చు
బూనినను బ్రాణములతోడఁబోవఁగలఁడె! ప్రక్కలై శీర్ష మది నేలఁవ్రాలుఁగాక.
- సీ॥ అప్రతిహతముగా ధ నకృరొక్కఁడె యేల క్షితిని దేవుఁడు సృష్టి ధ సేయలేదు;
విరత ప్రజాకోటి ధ యతనిచేఁ దునుమాడఁబడుటకై పుట్టింపఁ ధ బడఁగలేదు;
సకలభూపాల క ధ న్యక లాఘుని భోగపరత కుద్దేశింపఁ ధ బడఁగలేదు;
ధరణీశుల్లె నా ధ తనిఁజేరి కొలిచి పాదము లొత్తఁ బుట్టువం ధ దంగలేదు;
గీ॥ తనఁమొకనిరాజ్యతృప్తకై ధ ధరణిఁగలుగు ప్రజయు స్వాతంత్ర్యమును బాసిఁపారతంత్ర్య
మున మునుఁగుటెల్లఁ బాడిగా ధ దనుచు నకృరెంత యెఱిగిన జగమున ధ కంత మేలు.
- మ॥ “అకటా! కష్టము! నాకుఁ దోడుపడుమీ,” ధ యం చొక్కనిన్ వేడు పా
తక మే నేరను; మీఁదుమిక్కిలి భవ ధ తాహాయ్యమున్ నాదు కు
త్తుకయున్ బోయెడు నప్పుడైన నడుగన్; ధ దొల్దొల్లఁ దారుఁష్యుని
టికి ని న్నిల్లటపల్లుగా విడిచి, పా ధ డిన్ దప్పి వర్తితునే! 29
- సీ॥ తెఱవ లఖండ పా ధ తివ్రత్యబలమున జ్వలదగ్నిశిఖల కే ధ వను రహింతు!
పురుషులు వీరధ ధ ర్మరసావతారులై విరత ఘోర శతఘ్ని ధ పిండములటు
లొక్కొక్క రొకదుర్గ ధ మోయన నుందురు; వైరుల దృష్టి మే ధ వాడనీమ
చిన్నదై కానుపి ధ చినను దుర్భేదమా; దేశ నై సర్గిక ధ స్థితులఁబట్టి

● From the most remote periods we can trace nothing ignoble nor any vestige of vassal origin. Reduced in power and circumscribed in territory compelled to yield much of their splendour, and many of the dignities of birth they have not abandoned an iota of pride and high bearing arising from a knowledge of their illustrious and regal descent. On this principle, the various revolution in the Rana's family never encroached and the mighty Jahangir himself the Emperor of the Moguls, became like, Caesar, the commentator on the history of the tribe of Sesodia. The potentate of the twenty two satraphies of Hind, dwell with proud complacency on this Rajput King, having made terms with him. He praises heaven that what his immortal ancestor Baber, the founder of the Mogul dynasty failed to do, the project in which Humayun had also failed and in which the illustrious Akber his father had but partial success, was reserved for him. It is pleasing to peruse in the commentaries of these conquerors Baber and Jahangir their sentiments with regard to these princes.

“Annals of Mewar.”

గీ॥ యౌతమేరయు గెలిచిన ♦ నంతె కాని! యంగుళంబైన ముందున ♦ కరుగుటచిది!
శతశతాబ్దముల్ యుద్ధముల్ ♦ జరిపియైన నక్బ రళిలంబుఁ గొనుట సాధ్యంబై కాదు.

మ॥ నను నారాజ్యము దూరముంచి తనస ♦ న్నాహంబు లెచ్చోటనై
నను సాగించిన నాకు నేమనుచు మా ♦ నంబూనఁగావచ్చు; నా
ఘనుఁడున్ నాదెసఁ జన్నివ్రేలొకఁడు ని ♦ క్కన్ బెట్టినన్ మాటలన్
బని యేమున్నది! దేశమున్ బ్రళయమొం ♦ దన్ జేతు నిక్కంబుగన్. 295

క॥ వినుతుల ఖిన్దము హృదయాబ్జముఁ జొచ్చునుగాక యచటి ♦ స్వాతంత్ర్యపు చీ
జముఁ జంపుట మాత్ర మసాధ్యము; నెఱవేఱదు జగంబు ♦ తల క్రిందైనన్. 296

మ॥ పుడిసెంఱాపిరి మేన నున్నవఱకున్ ♦ బోరాడి యీత్రోవనే
నడతున్; గాదని యాకసం బురలుచున్ ♦ నాశ్లేషిక్ మీఱున
ప్పుడు ఢిల్లీ పురిఁజేరి యక్బరు సభా ♦ భూమిన్ బ్రవేశించి కే
ల్లుడుతున్ బొమ్మిక; నంతదాఁకను వినన్ ♦ బో నేరి సందేశమున్.” 267

గీ॥ అనుచు గంభీరముద్రమా ♦ స్యమునఁ దొలకరింపఁగానుండె నంతలోఁగృష్ణసింహుఁ
డాత్మభావ మించుక తెలి ♦ యంగఁజేయ మానసింహుని వదనప ♦ ద్యమును గాంచి.

—*) సలుంగ్రా కృష్ణసింహుఁడు మానసింహు నధిక్షేపించుట. (*—

సీ॥ “సాటిరాజుల భుజా ♦ శౌర్యవంతుడవు! ధైర్యబలంబు సాహసం ♦ బలరు ప్రోద!
వఖిందేశమ్ము దా ♦ స్వాంధకారమ్మునఁ బడి దుర్గతుల మున్ది ♦ చెడెడువేళ
భుజమిచ్చి లేపక ♦ మొగలురాజులఁ జేరి సేవించుచుంటకై ♦ సిగ్గుపడక
తగుదు ననుచు వచ్చి ♦ ధర్మదేవతవంటి యిమ్మహాప్రభు సము ♦ ఖమ్మునందుఁ

గీ॥ బిరికినుండు పోయంగ నిట్లు ♦ పెనఁగుచుంటి వార! యిన్నాళ్లు బ్రదికి నీ ♦ సేరసాస్తు
లాలకింపఁగనయ్యెఁగా ♦ యనుచుఁ జింత హెచ్చె! నేమందు! నీభాగ్య ♦ మిట్టులుండె.

సీ॥ నవ నిబంధనముల ♦ నవలనుంచుచువంట; చీకటిలో సంధి ♦ చేతువంట;
యక్బరుచెవి సేమొ ♦ యాడఁగావలెనంట; యెవరిని బ్రదికింప ♦ నిన్నిపాట్లు!
టాటోటువిద్దెలు ♦ బూటకం బీమహావిభుఁ డొప్పుననియె భా ♦ పించినావె!
మాయయెఱుంగని ♦ మహానీయులకు రహస్యములతో నెప్పుడైన ♦ నదనరంబె!

గీ॥ కనులు కర్ణంబు లొకవేయుఁగలిగి జగము నిండియుండెడు దేవుండుఁనిజ మెఱుంగఁడె!
ధర్మతత్వైకమూర్తి ప్ర ♦ తాపుఁడేడ! జగమున్నయు రోయు నీ ♦ సంధియేడ! 300

- శ్రీ గీ! యవనుల పదంబుఁ గొలిచి వియ్యంబు వలచి కుశమహారాజు కులక్షీర్తిగఁబఁగలి!
చెడుపవచ్చితె మమ్ము! దాఁజెడ్డ కోతి వనము సంతయుఁ జెఱుచునన్ భంగిదోడు.
- క॥ ఉరగమును వృశ్చికమ్మును గరళకూగములు; పాము ♦ కన్నను మేలు
దురు తేలు; నిన్నుఁగన నక్కరు మేలనవచ్చు స్వకుల ♦ వర్ధనుఁడౌటన్. 302
- శా॥ పావిత్ర్యంబున కాటపట్టు! పరిశు ♦ భ్రంబైన సత్కిర్తికిన్
దా! వాసత్యము నూతకోల! యగు నీ ♦ ధర్మాత్ముతో నూఱులున్
వేవే లక్కరులైనఁ దూఁగుదురాకో! ♦ నీ కేటి కీ వెట్టి! కా
కీ విశ్వేశ్వరుఁ డొక్కఁడే సవతుగాఁ ♦ జెప్పంగఁబోలున్ జుమీ! 303
- మ॥ లవమున్ నీదగుబోధ మొప్పుడన నే ♦ లాఁ యేకలింగేశుఁ డి
య్యవనీచక్ర సమగ్ర రాజ్యమును నీ ♦ కర్పితు నగ్గార్చి య
య్యవనాధీశ్వరు మైత్రిచేయుమనఁగా ♦ నొనఁ చనన్ బోడ; మా
నవుడీ ధైర్యసురాద్రి పట్టదల మా ♦ న్నున్ నేర్పునే యెవ్వఁడున్. 304
- మ॥ సకలస్థావర జంగమాత్మక మహీ ♦ చక్రంబునన్ సత్యధ
ర్మకళల్ నించు ప్రతాపసింహవిభుఁ! డీ ♦ రాజర్షి కాలుంచు పా
దుకలున్ మోయఁగ యోగ్యతల్ మనకు నెం ♦ దున్ గల్గునే! యట్టివా
నికి ధర్మంబులు నేర్పజాలుదు మొకో! ♦ నీవున్ మఱిన్ నేనునున్. 305
- చ॥ కఠఁగిన లక్కపైన నదు ♦ కన్ గల ముద్రికవోలె మాకునం
దఱకు మనోంబుజంబులఁ బ్ర ♦ తాపుడు తాండవమాడు; నీతఁడొ
క్కరుఁడని యెంచెనేమొకొ మొ ♦ గల్పతి; యిర్వదిరెండువేల యు
ద్ధరబలులుందు మించుకయుఁ ♦ దొట్రిలఁబోని శతఘ్నులున్ బలెన్. 306
- మ॥ కరముద్రేకముతోఁ దరంగతతు లా ♦ కాశంబునున్ సోక సా
గరమధ్యంబున శీర్ష మెత్తి లవమున్ ♦ గంపింపఁగాఁబోని దు
ర్బర భీతిప్రద గండశైలమువలెన్ ♦ రాణాప్రతాపేంద్రుఁ డ
క్పరు సేనాంబుధి చుట్టినట్లు నిలువం ♦ గానేర్చు శౌర్యగ్రుండై. 307

§ From Kush descend the Cutchwaha princes of Nirwar and Amber, and their numerous clans. Amber, though the first in power is but a scion of Nirwar transplanted about one thousand years back, whose chief, the representative of the celebrated Prince Nala, enjoys but a sorry district of all his ancient possessions.

"The Rajput tribes."

మ॥ ధరణీగల్గిన రాజులందఱ బలా ♦ ధర్మప్రభావేభి న
 కృరు మసాధుడటందు; వీశ్వరకటా ♦ క్షుంబున్న నాస్వామి యొ
 డ్కరుఁ డవానినిఁ బట్టి గావుగొను; భూ ♦ కంపంబు మర్యాదభూ
 ధరముఁ తొప్పుయు మూయులోపలనె పా ♦ తాశంబునకొ దింపదే! 308

మ॥ ఘనుఁ డయ్యకృరు మాట యేమిటికి; న ♦ కృర్ వానిసేనల్ స్వదే
 శస్యపాలుర్ మఱి భారతక్షితియు వి ♦ శ్వంబెల్ల బైనెత్తిన
 చ్చినుఁ దానొక్కఁడటంచుఁ గొంచమయినకొ ♦ జింతింప! డువ్వెత్తుగాఁ
 గొని జృంభించి రసాతలంబునకుఁ ను ♦ గ్గకనూకగాఁ దొక్కెడుకొ. 309

మ॥ కనులకొ మూసియు నూటకుండినను మే ♦ లల్లుకొ! బ్రతాపప్రభం
 జనుఁడుకొ రేగిన సర్వవస్తుతతులుకొ ♦ శైలంబులుకొ భారతా
 పనియుకొ సప్తసముద్రముల్ చెదిరి స ♦ ర్వం బేకమై చూర్ణమై
 చను; నీయకృరు నెచ్చటకొ వెదకెదో ♦ సందేహ! మామీఁడటకొ. 310

మ॥ రవి యస్తాద్గిని మొప్పుగా! కళల పా ♦ రావారముల్ కుంగుగా!
 కవనీచక్రము వీలిలుగాక! చెడుగా ♦ కాకాశ! మయ్యగ్రభై
 రవుఁడై విశ్వముఁ గాల్పుగాని! లవముకొ ♦ రాణాపత్రాపుండు గొ
 రనముకొ గోల్పడి మర్త్యమాత్మనకు శీ ♦ ర్నంబొగ్గఁ జెప్పట్టునకొ! 311

గీ॥ పెద్ద పిన్న మర్యాదల ♦ విధము లెఱుఁగు టభ్యుదయము గోరెడు వానికత్యవసర!
 మట్టై తొందరపడకు”మ ♦ టంచుఁ దెలిపి యాపత్రాపాధినాథు నాశ్రయంబుఁ జూచి,
 సీ “వసుమతీదేవి తీ ♦ శ్వరుఁడిచ్చు మణిభూషలగుచుఁ బుష్పము లుండు ♦ నంతదాఁక!
 క్షణమైన విడక జ ♦ గత్పాఞ్మును జగత్పాఞ్మును నుండు ♦ నంతదాఁక!
 సమరసన్నతము స ♦ త్యంబు చిరస్థాయియై లోకమున నుండు ♦ నంతదాఁక!
 స్వాతంత్ర్యధర్మ శ ♦ బ్దము ధీరహృదయాభ్రామందు మోయుచునుండు ♦ నంతదాఁక!

గీ॥ నోప్రభూ! నీమహాస్థగు ♦ ణోజ్జ్వలతయు భావపరిశుభ్రతయు సత్య ♦ వైభవంబు
 ధర్మసంత్రాణకీర్తి యీ ♦ ధరణి నిండి యారవి సుధాకరం జూచు ♦ నలరుగాక.” 313

గీ॥ అని పలుకునంత నొక్కసే ♦ నాధినాథుఁ డరుగుదెంచి “జగద్గురూ! ♦ యారగింప
 వేళ యయ్యె” నటంచని ♦ విన్నవించి నిలువ నందఱు లేచి లో ♦ పలికిఁ జనిరి. 314

మ॥ అటఁ జుట్టుకొగల తావులందుఁ బదివే ♦ లాకుల్ దగ్గ వేయగా
 భటులెల్లకొ వడిఁ జేరి; రొంకొకయెడకొ ♦ బ్రత్యేకమర్యాదఁ గొ

- న్నిటినిగ వేయుచుఁ గూడుఁగూరలును బా ధి నీయుంబు వడ్డించి; ర
తటఁ గూర్చుండిరి మానసింహుఁడును జెం ధి తఁ వానిసైన్యప్రభుల్. 315
- సీ॥ అచటికట్లు ప్రతాపు ధి నాత్మజుఁ డమరసింహుఁడు వచ్చి మానసి ధి హునిగనుఁగొని
“ప్రార్థయ్యె; భోజనం ధి బునకుఁ గూర్చుండుఁడు పరిషేచనం బొనఁగొనఁగొడఁగొనఁ”
డన నంబరేశ్వరుం ధి డమరసింహునిఁ జూచి లోకగురుం డింక ధి రాక పోయె”
ననుఁడు, వా రారోగ్య ధి మనువుగాలేమి న్నబనిచిరి మీకు న ధి పర్యసేయ”
- గీ॥ ననిన మానసింహుఁడు ముఖమెత్తెయెత్తి “యతిశివైయున్న నాకు మీయయ్యగాచు
స్వయముగా వచ్చి పంక్తిభోజనమువెట్టి ప్రియము దొలుకాడఁగా గారవిండుటొప్పు.
- మ॥ తనమర్యాదకు నాయశంబునకు నిం ధి దల్దెచ్చె! దా వచ్చి చెం
తను గూర్చుండకయున్న నొక్కమెనుకై ధి న్నదాఁక; నాపిమ్మటన్
బను లేలాగున సాగునో తెలియఁగా ధి వచ్చున్ జూమి! పోయి యా
యన రప్పింపుము! తప్పదో యమరసిం ధి హా!” యంచు వాక్రుచ్చినన్; 317
- సీ॥ అంతలోనఁ బ్రతాపుఁ ధి డక్కడి కేతెంచి “యయ్య! నీవెఱుంగని ధి యదియుఁ గలదె!
యవనులతోడ బాం ధి ధవమూను వారల సరసఁ గూర్చుండి భో ధి జనముసేయ
నని నియమమ్మునా ధి కగుట నీచెంత భుజింపలేమిని దద్ద ధి చింత యొదవె!
నేసేమి చేయుదు! ధి నీధర్మ మిట్లుండె; నియమంబు విడనాడ ధి నేర నేను;
- గీ॥ పంక్తిభోజన మది తప్ప ధి వలయుకీఱిఁ గోటిమర్యాదలను గూర్తు! ధి గొడువగలుగ!
దయ్య! భటులును నీవు విం ధి దారగించి చల్లఁగాఁ బొండు రేపు మీ ధి ఢిల్లిపురకి.”
- మ॥ అనుచున్ బల్కినఁ దొడ ద్రొక్కిన భుజం ధి గాఢీశు మర్యాద బో
రన శృంగంబులు భంగమై చనిన గో ధి రాజంబు చందంబునన్
గినుకన్ దాల్చుచు మానసింహుఁ “డరరే ధి నీయున్నతిన్ బెంపుసే
యన తెరువ్కనరేంద్రబాంధవము చే ధి యగ్గలై నాబొంట్లకున్. 319
- ఉ॥ నేడును నక్కరీశ్వరుని ధి నేను భరంపడి నిల్చుకున్న న
వ్వాఁడు ప్రచండవారినిధి ధి భంగములో యన సేన లంపి మే
వాడ రసాతలంబునకుఁ ధి బంపుచు నిన్నును బట్టి తున్నినూ
టాడకపోయియుండఁ! డిప్పు ధి డైనను గండము తప్పిపోయెనే! 320
- మ॥ తలతో నీపడపద్మముల్ గొలువఁ జెం ధి తఁజేరు నన్నున్ మహా
బలదర్శిధతుఁ బంక్తిబాహ్యుడనుచున్ ధి వాక్రుచ్చె! ది డైనచో

నిలువన్ నేర్పుకొకో భుజద్వయిపయిన్ ♦ నీశిర్షమున్! గన్నులున్
దలకెక్కెజుమి! నీదు గర్వమును డిం ♦ దణ్ణేతు నేకత్రుటిన్. 321

గీ॥ తెగియె నేటి కిర్వరను బంధించియున్న స్వామిభృత్యధర్మము! లాహావములుపెంచి
నిలువ నీడ లేకుండ గు ♦ ట్టలంజరింపఁ జేయలేకున్న నను మానసింహుడనకు.”

సీ॥ అని కోపమునఁ బల్కు... ♦ నాప్రతాపమహింద్రుఁ “ఓ నిష్ఠురోక్తుల ♦ నేమి లాభ!
మున్నమాటాడిన ♦ నులుకు నొంచెదవేల! యిటు నీకుఁ బరిభవ ♦ మేమిగలిగె!
నేనయి నినుఁబిల్చి ♦ యిటుచేసియున్న లోపంబెల్ల నానత్తి ♦ పయిన నుండు!
నీవె వచ్చితివి! నుం ♦ భావించి దర్శనం బిచ్చితి! భేదమిం ♦ తేని లేక

గీ॥ చేయఁదగిన మర్యాదలు ♦ చేసియుంటి! బూర్వనియమానుసారము ♦ భోజనమును
విడిచితిని; వేఱుగతిని భా ♦ వించి కినుకఁజెంది యేమేమె పలుకఁజూ ♦ చ్చితివి నీవు.

గీ॥ నేను గోపాలు నొందను! ♦ గాని మానసింహు రణమందు సంధించి ♦ చేయిచేయి
గలిపి బలము తూచుకొనంగఁగలిగెనేని యదియ పదివేలటంచు సమ్ముదముఁగాంతు”

మ॥ అని మునస్సిగిరొమలన్ నెఱపఁగా ♦ సయ్యంబరిశుండు “నీ
మనియున్నంతకు నానునామము జపిం ♦ పణ్ణేసి రే నిద్రయున్
దినమం దన్నము బుద్ధికిన్ లవము శాం ♦ తిన్ గల్గఁగానీక నే
బెనుకన్ఘంటులు పెంచి డీల్పుటచి నిన్ ♦ వెన్నంటి వేటాడెదన్.” 325

మ॥ అని శేషానందవిభావ రోజుచు నమ ♦ గ్నావేశుడై యన్నదే
వుని ప్రీత్యర్థముగాఁగ నైదుమెదుకుల్ ♦ బోసేసి చేగడ్డి మ్రో
లనె నిల్పుడిన యాత్మస్థైనికుల నె ♦ ల్లన్ శీఘ్రమే లేచి రం
దని తా నానతి యిచ్చి నచ్చి జవనా ♦ శ్వారూఢుఁడయ్యెన్ వడిన్. 326

మ॥ పరమోల్లాస హృదంతరుండగు సలుం ♦ బ్రాస్వామి “యోయంబరీ
శ్వర! నీమాట యటుండనీ; నగరిలో ♦ వర్తించు నీబావ న
క్ష్మరు సీవెలనె జేవతెన్! మఱచిపో ♦ వకరా”దటంచాడ నుం
దలు హక్కు మృజి జప్పటల్ చఱచి రు ♦ తానామ్మ దైవారంగన్. 327

గీ॥ మండిపడి వెన్నమాచి యంబరువిభుండు “భవ్రనికడ నున్న బసవన్న ♦ వలెఁ బ్రతాప
గొలిచి తలయూచు మఱగిన ♦ పలుకుబండ! నిన్ను లక్ష్యపెట్టుదునె! నేనెన్నఁడై

క॥ కనుగొందువులే నీగతి” యనుచు నెలుంగెత్తి పలికి ♦ యాత్మీయదళం
బును గొంచు ఢిల్లిదెసకైచనె మదిఁ గౌర్యమ్ము నీను ♦ సందడిగొనఁగన్.

మ! అననీదేవులః బిల్వబంచుచును బు + గ్యాహమ్మ చేయించి మ్రో
 ల వెలుంగొందు నదీజలంబుల సచే + లస్నానముల్ చేసి పూ
 జ్యవిధానమ్మునఁ బంచగవ్యమును బా) + యశ్చిత్తమున్ బొంది మ
 క్కువమై నందఱు పోయి చేరుకొని రా + 'కుంభ'లోమియి' దుర్గమున్.

330

గద్య:- ఇది శ్రీమత్కామేశ్వరీ కరుణా కటాక్ష వీక్షా సమాసాదిత రసవత్కావ్య
 నిర్మాణ చాతురీధురీణ, సుగుణగణపారీణ, దుర్భాకవంశదుగ్ధాంభోరాశి
 రాకాతైరవమిత్ర, శాలంకాయనగోత్ర పవిత్ర, సుజనజనాను
 గ్రహపాత్ర, వెంకటరామార్యపుత్ర, కవిసింహావధాని
 పంచానన కావ్యకళానిధీత్యాది బిరుద విఖ్యాత, సుకవి
 రాజశేఖర, రాజశేఖరకవి ప్రణీతంబయిన
 “రాగా ప్రతాపసింహ చరిత్ర” బ
 ను పద్యకావ్యమునం
 దుఁ ద్వితీయా
 శ్వాస
 ము
 సంపూర్ణము.

(శ్రీ)

కా మే శ్వ సై న మః.

రాజా ప్రతాప సింహ చరిత్ర.

తృతీయాశ్వాసము.

మ॥ జలపూరం బడుగంటి కూపములు కా ♦ సారంబులు వీలి సు
 దులఁ బాతాళము లోతు చూప; ధరయు ♦ దుర్వార ఘోరాగ్నిమం
 డలమై మండునుఁ బేరిగింజవలెఁ బె ♦ ట్లఁ జంతుజాలుంబు శో
 పిల గ్రీష్మబడి నిప్పులఁ జెఱఁగి డా ♦ నెఁ సర్వముఁ గాల్చుచుఁ.

1

—*) అక్కరు సార్వభౌముఁడు మేవాడవైఁ దన సైన్యముల నంపుట. (*—

⊕ సీ॥ స్థిరవై రియముఁడనఁ ♦ జెల్లు తోడరమల్లు! రణమర్మము లెఱుంగు ♦ రాయసింగు! ధ్వి
 చందారి వివినాన ♦ లుండు వీరబలుండు! పృబలకీర్తినిదేలు ♦ రాయశీలుఁ!
 చుల్లాసమతియు న ♦ బ్బిల్లాచమూపతి! పౌరుషంబూను మా ♦ బాజుఖానుఁ!
 డభిమానసంధానుఁ ♦ డబ్బూరురహిమానుఁ! డసమశౌర్యసిధానుఁ ♦ డసపుఖాను!
 గీ॥ మఱియు ఖాసిముఖాముఖుల్ ♦ మహితశౌర్యశ్రేఖ ముల్లోకములఁ జప్పఁగిరిఁగలుగు
 యవననరపాలమాళి సై ♦ న్యాధినాథు లేకముఖమునఁ గదలి దం ♦ డెత్తిరపుడు.

మ॥ అరిసంత్రాసకరోగ్ర సత్వయుతమై ♦ హారావళి పర్వతాం
 తరమందుఁ జెలఁచెనుఁ జగమునం ♦ తఁ గాల్చు స్వీయాగ్రసో

⊕ Todar Mal was born in Oudh and after serving in subordinate offices received his first important commission by being entrusted with the Revenue assessment of Guzarat. He proved himself to be good and valiant soldier when serving in Bengal with old Muniam Khan and in 1577—1578 received his reward by being appointed as Vizier.

"Akbar the great Mogul "

§ Raja Rai Singh led a gallant band of his Rahtores in all the wars of Akbar, the emperor obtained for Prince Selim, Rai Singh's daughter for wife. The unfortunate Purvez was the fruit of the marriage.

" Annals of Rajasthan. "

దర శౌర్యప్రబలాగ్ని నార్పంగ మహా ధారాధరస్ఫూర్తి సా
గరసూక్తద్వితయంబు లేచెను దు ధమ్మశ్రేణి మేల్మేలనా.

సీ! యవరాజుమణి సలీ ధ మొకమదించిన కొమ్ముటంబారయేన్లుపై సధివసించె!

సతివిక్రమోద్భాసి యగు మానసింహుండు యవనదేశమహాన్న తాశ్వమెక్కె!

నతలతో నిర్వది యైదువే లాశ్వకుల్ గదలి! దుర్వర గడ గడ వడంతె!

నక్కురు సర్వసే నాధిపత్యముభార మంబరేశ్వరు శిర మందు మోపె!

గీ! జలనిధితరంగములఁబోలు నైన్యములును దత్తదధినాయకులుగూడి తరలిపోవ
శిల్లిపురి జనకూన్యమా తేవఁ దనరె! నరిగి యంద 'అంబరు'దాటి రతిరయమున

గీ! మండలగృహంబును పురంబు దండఁ గనుమ కరిగి హారావళి పర్వ తాంతరమున
లోయలొబడి పయనంబు చేయసాగి రతిభయంకర విపిన మ ధ్యంబుఁ జొచ్చి.

—*) హస్తీఘాటు కనుమ వర్జనము. (*—

సీ! హారావళిపర్వ తాంత ముత్తరము 'కుంభలేమియర్,' దక్షిణ పార్శ్వమందు
దుక్సనాకమ్ము, తూ దుపు సతుల్లా, పశ్చిమము మేరుపురము, లీ మధ్యసీమఁ
బాడ వెనుబడిమైట్లు వెడలు వెన్నదిమైట్లు గలుగు హస్తీఘాటు కనుమతాపు
చాపాణములతో బ్ర పాత సంతతులతో లతలతో నిబిడ గు ల్గములతోడఁ
గీ! బాదలతో గండశిలలతో నమలతోడఁ గంటకమ్ములతోడ వృ త్తములతోడఁ
నిగ్రకై నను తొరంగ సు దీయనట్టి భీకరారణ్య శైల దు ర్భేద తలము.

Raja Mann who had succeeded to the throne of Amber was the most celebrated of his race and from him may be dated the rise of his country. The prince exemplified the wisdom of the policy which Baber adopted to strengthen his conquest, that of connecting his family by ties of marriage with the Hindu. It has been already related that Humayun espoused a daughter of Bhagawandoss, consequently Raja Mann was brother-in-law to Akbar. His courage and talents well seconded this natural advantage and he became the most conspicuous of all the generals of the empire. To him, Akbar was indebted to half his triumphs. The Dutchwaha bard found a delightful theme in recounting his exploits from the snow-lad Caucasus to the shores of the golden Chersonese. Let the eye embrace the extremes of his conquests, Cabul and the Parapomisan of Alexander and Aracca in the Indian Ocean; the former reunited; the latter subjugated to the empire by a Rajput prince and a Rajput army.

"Annals of Mewar."

సీ॥ కుండలీంద్రుడు చుట్టు ♦ కొని పండెనోయన వలగొనియున్న ప ♦ ర్వతపుంబుక్తి!
 నిలువుగా నటకిన ♦ ట్టులు పాకగారాక చక్కగా నిలుచు పా ♦ మాణసమితి!
 ప్రకృతి నై సగ్గిక ♦ భంగిఁ బ్రోవుగనిడ్డ కొండపేటలమీది ♦ కోటగములు!
 మలిచి కొలిచియుంచు ♦ మాదిరియై యేటవాలగు పర్వత ♦ పార్శ్వములును!
 గీ॥ శకటములు రెండు సుభువుగాఁ ♦ జనుటకైన నను వొసఁగనట్టి యొకచిన్న ♦ కనుమగలిగి
 యల సురాసురులకుఁ జొర ♦ నలవిగాని కఠినతలము 'హల్దీఘాటు' ♦ కనుమ సీమ!
 ఉ॥ ముందుగ మ్రోఁగు దుందుభుల ♦ మోతలు నిల్పుచు సైన్యకోటి నం
 దండును నిల్వఁజేయుచు ర ♦ యంబునఁ దా నొకచోటఁ జేరి య
 య్యందఱ వాహినీపతుల ♦ నచ్చటఁ జేరిచి మంతనంబు చె
 ల్విందగ మానసింహవిభుఁ ♦ డాదర మేదుర చిత్త మేర్పడక,

8

—*) మానసింహుఁ డనుచరులను హల్దీఘాటుకనుమఁ జొర నియోగించుట. (*—

సీ॥ “ఇక దుర్గమము మార్గః ♦ మీ మీఁదటి ప్రయాణ మతికష్టతరము; భ♦యాస్పదంబు;
 గంటకుఁ దక్కువ ♦ గాఁ బ్రాప్తు నిలిచె; 'గుంభల్మియ' రిటకు ని ♦ ర్వదియుమైట్లు
 గలదు! హల్దీఘాటు ♦ కనుమ కట్టెదురఁ గన్నడి మృత్యుముఖమట్లు ♦ భయముఁగొలిపె!
 మెలమెల్లఁ జీకటుల్ ♦ మొలుచువేళకునైనఁ గనుమ నెట్టులొదాటి ♦ చనెదమేని
 తీ॥ గీ॥ యర్ధరాత్రము కుంభల్మియచనుజేరఁగలము! జయ మొందఁగల! మటు♦గాకరిపులు
 మనకుముందుగఁ గనుమ దూఁచిననుఁ బిదప నంగుళంబైన ముందున♦కరుగు టరిది.

§ Pratap trusted to his native hills and the valour of twenty two thousand Rajputs to with-stand the son of Akber. The range to which Pratap restricted was the mountainous region around, though chiefly to the west of the new capital. From north to south Kumbhalmir to Rieumnath about eighty miles in length and in breadth from Merpur west to Satolla east about the same. The whole of this space is mountain and forest, valley and stream. The approaches to the capital from every point to the north, west and south are so narrow as to merit the term of defile; on each side lofty perpendicular rocks with scarcely breadth for two carriages abreast, across which are those ramparts of nature termed (col) in the mountain scenery of Europe which occasionally open into spaces sufficiently capacious to encamp a large force. Such was the plain of Huldighat, at the base of a neck of mountain which shut up the valley and rendered it almost inaccessible.

“Annals of Mewar.”

● Kumbhalmere (Kumbalgarh) is situated on a mountain near the western border of Mewar about 40 miles to the north of Udaipur City.

“Akber the great Moghul.”

సీ॥ ఈగిరుల్లెల్ల రా ♦ బాగారికి సమీప; మెపు డెందు దూతునో ♦ యెఱుంగరాదు;
మనగాలి సుంత సో ♦ కినను సింహంబులవంటి శిశోదియా ♦ భటులు గొలువ
సీనినపులి యట్టు ♦ తెగిరి పైవ్రాల్లు; నాతని నోర్వ నుడుట నే ♦ త్రమ్ము గలుగు
నా గజాసురవైరి ♦ కైన దుర్భర; మెంత యప్రమత్తుల మైన ♦ సంత మేలు;

గీ॥ కాన వాద్యంబు లెల్లను ♦ గట్టిపెట్టి పెదవి గదలింపకయె మాన ♦ విధి వహించి
వడివడిగఁ దూటి కనుమమె ♦ బడిని సాగి యవలఁ జేరంగవలయు నే ♦ ర్పతిశయిల్లు.”

మ॥ అనుచు నల్వరు నల్వరై నిలువ సై ♦ న్యం బంతయుఁ దీర్చి యీ
పని సంధ్రంబున కేత మెత్తు టనుచుఁ ♦ భావించియుఁ మానసిం
హాస్పదాలుండు ప్రతాపునిఁ గెలుచు న ♦ త్యాశ బలా కృష్ణుడై
చనుడఁ చాజ్ఞ నొసంగె ముందునకుఁ ద ♦ తైస్యాధిపుల్ భీతిలక.

—*) సలుంబా) కృష్ణసింహుండు హఠాత్తుగాఁ గనుమ నాక్రమించుట. (*—

సీ॥ కడ గానరాని ది ♦ ర్హశరీరమున మహారగము నికుంజగ ♦ ర్భంబు వెడలి
వంకరగా సాగి ♦ పైకిఁ బ్రాకెడురీతి యవన సేనా దండ ♦ మల్ల నల్లఁ
గదలి హస్తీఘాటు ♦ కనుమ డాయుచు నందు మొదటినల్వరు కాలు ♦ సొపునంతఁ
బిడుగులచప్పు డె ♦ ల్లడ రేగ మూడువే లాశ్వికోత్తములు త ♦ న్ననుసరింపఁ

గీ॥ దటములెకతట్టుకొని మహా ♦ ధ్ధతిని దూతు పరమ గంభీర గంగాప్రవాహ ధాటి
నాకనుమఁదూటి యాద్యంతఁమలమి నిలిచె సింహమటు సలుంబ్రాకృష్ణఁ సింహవిభుఁడు.

చ॥ అనుపమ వాయువేగమున ♦ నద్రి ప్రతిధ్వను లీన నుద్ధతిఁ
గనుమమొగంబు చొచ్చుకొని ♦ కట్టెదురక లయకాలరుద్రుడో
యనఁ బలుదూతు కృష్ణవిభు ♦ నా మొగలుల్ గని భీతిఁ గ్రుంగుచుక
వెనుకకు మ్రొగి రగ్గరుండు ♦ నిక గని తగ్గు నహివ్రజం బనక.

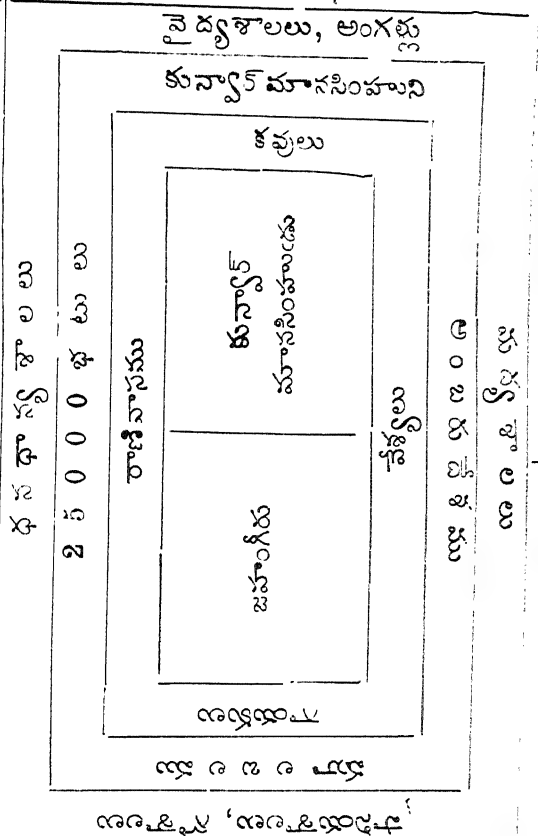
—*) యవనసైన్యంబులు రాత్రికి దండువిడియుట. (*—

మ॥ సమయం బెంతయుఁ బ్రాతికూల్యము వహిం ♦ చక గట్టునకజిక్కి తా
లిమివో రోజెడు నాదిశేషువలె ని ♦ ల్పై మానసింహుండు వై
రము సాధించెదనంచు; సంతఁ జతుర ♦ శ్రవ్యహముక బన్ని ప
శ్చిమదిబ్బిస్త ముఖంబుతోడ వసియిం ♦ చక బాదుషా సైన్యముల్.

--	--

2500	అఫ్ ఖాను	25000 అక్వికలు	2500	ఖాసిఖాను	2500
విదంగులు		50000 అక్వికలు		25000 అక్వికలు	విదంగులు

50000 కాలుగ్గు

2506
வாழ்க
உலகம்

50000 ரூபாய்கள்

అమ్మోరు రహిష్యాను
5000 కామిగురు

జులై
ఆగష్టు
సెప్టెంబరు

- ౧౧ మి బలుసింగంపుఁ గడానికేతనము శోఁ భల్ నలైసల్ నిండు క్రొంగి
జలుఁగుఁబట్టు జిరా గుడారమున ని ఁ ల్పై దా జహంగీరు; ముం
గలిప్రక్క నును పంచవన్నియ పతా ఁ కం బొప్పు క్రొమ్మించు చ
ల్వల కేరాకడ మానసింహుఁడు వసిం ఁ ప్కబోయె నారాత్రికి.
- ౧౨ యువర గుడారముల నలుతెఱఁగుల యువరాజు నింటి ఁ తెరవలు గణికల్
మఱి కవులు గాయకులు విడిసిరి తత్తద్దత్త రుచిర ఁ శిబిరములందుఁ.
- ౧౩ నలుదెసల సీగుడారంబులచుట్టును మానసింహ ఁ భూవరు నంబర్
బల మిడుపదియైదగువే లలరారె నరాతివిక్ర ఁ మాపహలీలఁ.
- ౧౪ అలకైన్యంబులచుట్టు వీధులను జే ఁ య్బంబి పానీయశా
లలు గోశాలలు నాటి దాన్యధనశా ఁ లల్ చేర్చి సజ్జైవ్యశా
లలు నెక్కొల్పియుఁ బెక్కులంగడులు ని ఁ ల్వజేయుమఁ మద్యశా
లలు స్థాపింపఁగ గొప్పపట్టణము లీ ఁ లఁ గ్రాలెఁ జో టంతయుఁ.
- ౧౫ ఈవీధుల వెలివరుసను యావనపాదాతిదళము ఁ లాశ్వికులును దగ
తావళసమితి పిరుగుల ప్రోవులు నందంద భీతి ఁ పాడమఁగ నిలిచెఁ.
- ౧౬ మొనసి హస్తీఘాటు ఁ కనుమకు నెదుర యావనచమూ పశ్చిను ఁ పార్శ్వమెల్ల
ముగురుసేనాధీశ ఁ ముఖ్యు లయ్యెడఁ బంచుకొని వారివారి యి ఁ క్కువల నుండి
రవ్వాలిలో మధ్య ఁ మందున నేబదివేల యాశ్వికులు సే ఁ విండుచుండఁ
బరిభూతి యెట్టిదో ఁ యెఱుంగని విక్రమనుహితుండు తోడర ఁ మల్లు నిలిచె;
- ౧౭ ఘనుఁ డసన్ ఘాను ఘాసిముఁ ఘాను ప్రబల బాహుబలు రొక్కరొక్క రిఁరవ్వియున్
వేల యాశ్వికుల్ గొలువ న ఁ వీరవర్య నుభయపార్శ్వదళంబుల ఁ నుండి రపు
- ౧౮ అదయాక్రామ దరాధిపిరభట శౌ ఁ ర్యాగ్ని చ్చటా వాహుకాం
బుద మద్బూర్ హిమాన్తు వీరబలుఁ డా ఁ పూర్ణప్రభారాసు లేఁ
బదివేల్ కాల్వరతో నొకొక్కరుడు ప్రా ఁ గ్భాగంబునఁ నిల్చి రా
త్నదళంబుల్ జయనాదముల్ సలుప ను ఁ త్సాహంబు దీపింపఁగఁ.

§ The great banner of Mewar exhibits a golden Sun on a crimson flag, the
hose of the chiefs bear a dagger. Amber displays the Panch-Ranga or five-colour
flag.

"Annals of Mewar."

మ॥ చలదంభోధి గంభీర ధీర గుణు లా ♦ మాబాజుభాక రాయసిం
హులునుఁ దక్షిణమందు; ను త్తరము శౌ ♦ ర్యోదగ్రులై క్రోలుబె
బ్బులులఁ బోలిన రాయశీలుఁడును న ♦ బ్బుల్లాయుఁ దొరుక్కనే
నల నొక్కొక్కరుఁ డర్థలక్ష గొనుచుఁ ♦ దాముండి రా యా యెడఁ. 22

సీ॥ రాత్రికాలమ్ము శా ♦ త్రవవాహిని సమూహమున కతిసమీప ♦ మగుటఁజేసి
పడమటిదెసయందు ♦ వాయవ్య నిర్మలికోణములఁ బిరంగితం ♦ డములు నిలిపి
సూరువు తరులతా ♦ మగ్గమారణ్యంబు గానఁ దద్భాగ ర ♦ క్షణము మదిని
నలచి యీశాన వై ♦ శ్యానర కోణంబులందు వారణసమూ ♦ హంబు నిలిపి
గీ॥ పనులు పదివేలకనులతో ♦ భద్రపటచి మానసింహుఁడు శిబిరంబు ♦ లోని కరిగె;
గాయకుల గేయములు గణి ♦ కాచయముల యాటలును సాగఁగాఁ జేసె॥నాసలీము.

—*) రాజపుత్రనై న్యము లెదిగినచ్చి హస్తీఘాటు కనుమచేరుట. (*—

సీ॥ కల్ప నిష్ఠాత సు ♦ కాశ రాతోద్వంశ దీపకుల నడవెఁ ♦ దేజసింహుఁ!
డతులవిక్రములఁ జో ♦ హణవీరులను గొంచుఁ బరతెగెఁ బలియుండు ♦ భానుసింగు!
ధేలనారా సుభ ♦ టాళుల నడిపించె సింహశౌర్యుఁడు మన ♦ స్సింహవిభుఁడు!
పులిపిల్లలని శాత్ర ♦ వులు భీతినొందు ఝాలాన్వవాయులఁ దెచ్చె ♦ శ్యామసింగు!
గీ॥ హరకులోద్భవులును దేవ ♦ రాన్వయులును బ్రమరభటులుఁ హరావః ♦ పర్వతంబు
ముక్కముక్కలై పడఁ బెడ ♦ బొబ్బ లిడుచు వెడలి రప్పు దిర్వదిరెండు♦వేలదొరలు.
గీ॥ సకలయవనుల కాల మా ♦ సన్నమైనఁ బూని సంయమనికెఁ గొని ♦ పోవ వచ్చు
యముఁ డతనిభటుల్ వీరనియగులు వెఱవ భిల్లభటులతో ముందుడె॥భీమచాండు.
సీ॥ సర్వ సర్వసహా ♦ స్వాతంత్ర్యధర్మ మంత్రోపదేశ సుహృత్త ♦ మోత్తముండు!
నియతేశ్వర ధ్యాన ♦ నియతి బ్రహ్మైక్య సంధానంబు నెఱపు నా ♦ నందవాళ్ళి!
కారణమాత్ర సు ♦ సార మంటియు నంటకుండు నుత్తమరాజు ♦ యోగిమాళ్ళి!
సచరాచర ప్రపం ♦ చమునెల్లఁ దనుఁబోలె సమబుద్ధిఁ జూచు వి ♦ జ్ఞానశాలి!

It is worthy the attention of those who influence the destinies of states in more favoured climes to estimate the intensity of feeling which could arm this prince (Pratap) to oppose the resources of a small principality against the then most powerful empire of the world; whose armies were more numerous and far more efficient than any ever led by the Persians against the liberties of Greece. Had Mewar possessed her Thucydides or her Xenophon, neither the wars of Pelepo-

గీ॥ ధర్మ సంస్థాపనార్థము ♦ దృఢమునొందు దేవతాదివ్యతేజంబు ♦ దీర్ఘమూర్తి!
యాప్రతాపుడు “వైతక” హయమునెక్కి తరలె నమరులు మెచ్చి యకాదలలనూ;

సీ॥ రాజపుత్ర భటోత్క ♦ రంబు దొంతరులుగాఁ గనుమకు రెండుప్రక్కలనుజేరెఁ;
బ్రబల శిరోదిమా ♦ వంశ్యవీరులతోడ దానికి నడుమఁ బ్ర ♦ తాపుఁ డుండె;
నతని దక్షిణపార్శ్వ ♦ మందుఁ జొండావద్యరేణ్యులతో నిల్వెఁ ♦ గృప్తసింహుఁ;
డవ్వలఁ దేజసిం ♦ గాతని చెంత భేల్వాపతి నిల్చిరి ♦ భటుల తోడ;

గీ॥ నాప్రతాపుని వలపట ♦ శ్యామసింగు భానుసింహుండు గ్వాలియర్ ♦ పతియు ధోల
వార భూపతి బేడ్లా-కొ ♦ తేరియా నృపాలకులు నిల్చి రహిత డు ♦ ర్వార వీరి. 2

మ॥ తఘకు నిర్దోషు జాభువా కలికి పూఁ ♦ తల్ గుల్కుచు వేయి వె
ల్లులు నల్లిక్కులఁ బిక్కిటిల్లఁ బలుని ♦ గ్గల్ దేలు బంగారు గ
జ్జెలు వాతాహతి మ్రోత లెత్తఁగఁ జలించె ♦ చెక్ వైరిసైన్యంబు గుం
డెలు వ్రీలంగ రవిధ్వజోత్తమము హ ♦ ర్దిఘాటు సీమోపరిక్.

2

సీ॥ పరిసర భూభృచ్చి ♦ ఖర కోటిపై న! నుగ్రములైన స్రక్పతిడు ♦ గ్రములపై నఁ!
గడునెత్తుగానున్న ♦ గండశిలలపై న! మధ్య నుండెడు నితం ♦ బములపై న!
నేటవాలగు కొండ ♦ పేయలపై నఁ! జెంగటనున్న గొప్పవృ ♦ త్తములపై నఁ!
గ్రొండ మీదనుగల్గు ♦ సందుగొందులలో న! గుమురులై తగు నికుం ♦ జములలో న!

గీ॥ నెందుఁ గనుగొనినను నేల ♦ యీనినట్లు భీమచాండు తోడైచ్చిన ♦ భిల్లభటులు
సింహనాదంబుతోఁ బోయి ♦ చేరుకొనిరి పర భయంకర శర ధను ♦ స్పాణు లగుచు

సీ॥ హైందవాంగవల నా ♦ ట్యము నాఁగె రుచిరమై రాయశీలుని గుడా ♦ రమ్మలందు;
నమ్మత మూరెడు గాన ♦ మలరాఁ నబ్బారురహిమాను పటకుటీ ♦ రమ్మలందు;

nessus nor the retreat of the "Ten thousand" would have yielded more diversified incidents for the historic muse, than the deeds of this brilliant reign, amid the many vicissitudes of Mewar. Undaunted heroism, inflexible fortitude, that which keeps honour bright perseverance, with fidelity such as no nation can boast, were the materials opposed to a soaring ambition, commanding talents, unlimited means and the fervour of religious zeal; all however insufficient, to contend with one unconquerable mind. There is not a pass in the Alpine Aravali that is not sanctified by some deed of Pratap. Some brilliant victory or oftener more glorious defeat. Haldighat is the Thermoplae of Mewar, and the field of Davier her Marathon.

"Annals of Mewar."

మొగలు నపుంసకా ♦ పూర్వ సృత్యపుగోల చెలఁగె నాసవేఖాను ♦ శిబిరములను;
ద్రాక్షారసంపుఁ బా ♦ త్రలు సల్పె నర్తన ల్పాబాజుఖాను వే ♦ లములయందు;
గీ॥ నవల మిగిలిన యవనసే ♦ నాధిపతుల విడుదులను బ్రొద్దుపోకకై ♦ వెలసె మద్య
పానమును ధామపానమ్ము ♦ పచ్చి నల్లమందు విందులు నందుపై ♦ సందడులును. 30

మ॥ యవనాశ్వంబులు హైందవాశ్వము లసం ♦ ఖ్యాకంబు లొందొంటిఁ జూ
చి విరోధమ్మునఁ గాలు దువ్వి రజనీ ♦ సీమంతినీ కర్ణరం
ద్ర విదారంబుగ హేమలక్ సలిపెఁ గాం ♦ తారంబు భేధిల్ల; ని
క్కువలక్ నిల్చుచుఁ గొండకోళ్ల గుములుక్ ♦ గూసెక్ విశేషార్పటిక్. 31

మ॥ సగవుక్ వెన్నెల మోముచందురునితో ♦ నాణెంపుఁ బావాలతో
సొగసుక్ జందురుకావి నిద్దపు జిరా ♦ చొక్కాయతోఁ గాంతులక్
బగటిక్ గూర్పు కృపాణితో నటఁ బ్రతా ♦ పస్వామి తైలంబుదం
డ గుడారంబులతోఁ జమూపతులఁ జూ ♦ డ్దబోయె శీఘ్రమ్ముగ్గ. 32

సీ॥ తల్లి పుత్రకుల నా ♦ దరమునఁ జూచున ట్లనురాగ పూర్ణుడై ♦ యధిపుఁ డరయ
వీరులందఱు భక్తి ♦ వివశులై “మాదేవుఁ డిట మమ్ముఁబ్రోవ ని ♦ ప్లేగుదెంచె!
మందహాసజ్యోత్స్న ♦ లందమై వర్షించు నీమోము చూచిన ♦ ప్లేల్లలోక
నామ్రాజ్య మిడిన హా ♦ స్తము సోఁకనిత్తుమే! యీతని పదసేవ ♦ యింద్రభోగ”

గీ॥ మనుచుఁ గన్నులఁ గని హృదయములఁ దలఁచి భూవిభుని సద్గుణంబులు ♦ పొగడుచున్న
యంత నుదయ ధరాధరమందు మొలిచె వెలుఁగు గములకుఁ బలునిక్క ♦ వేఁగుజుక్క

మ॥ “కలనాదంబు లొనర్చెఁ బక్షీతతి; చు ♦ క్కల్ వీడె వజ్రంపుశో
భలు; పావీడిశఁ గాంతిపూర మలమెక్; ♦ బ్రాభాత మందానిల
మ్ములు వీతెంచె” నటంచు మంజులరవ ♦ మ్ముల్ మీఱఁ దొరుక్కయో
ధులకుఁ బాడిరి మేలుకొల్పు లపు డె ♦ తో రక్షివై తాళికుల్. 34

—*) సూ ర్యో ద య ము. (*—

మ॥ “కులముక్ బ్రోచెడు ధర్మమూర్తులకు నె ♦ స్సల్ కల్లరా డీ తురు
మ్మలబారిఁ బడకుండఁ బ్రోచెద” నటం ♦ చుక్ వేయి బంగారుచే
తులు పైఁగప్పుదు నాదరించె ననఁ బ్రా ♦ దుర్భావముక్ బొంది తొ
ట్టిలుతెక్ సూర్యుడు దోచెఁ దూర్పుమలయం ♦ దుక్ రాజపుత్రాళిక్. 35

—*) ప్రతాపసింహుడు సూర్యోపాసనము చేయుట. (*—

శా! “వీరుల్ పోయిన రాజ్యముల్ చెడిన ను ధర్మ దేశదేశపరిభా
వారం బేగిన నూత్నజీవ మిడు శో ధారాశివై విశ్వముం
దారప్రాయుడవై నభోగతి ననం ధ త బ్రహ్మకల్పంబుగా
మీఱగల్గిన బ్రహ్మమూర్తివి! నినుక ధ బేర్కొందు ఛాయాధిపా! 36

సీ! నగరమందలి ప్రధా ధ నద్యార మెల్లప్పు సూర్య మహాద్వార ధ శోభ గాంచు!
మాహర్ష్యమున రాజధమణులు కొలువొందు భాగము సూర్యభవన విఖ్యాతి గాంచు!
జనులకు నృపులు ధ ధ నమిచ్చు వై మేడ సూర్య శిఖర మంచు ధ స్తుతి వహించు!
సింహాసనము వెన్నఁ ధ జికిలి బంగరు మేటి సూర్యబింబము మూర్తి ధ సాబగు నొంగు!

|| ధ్యజములు సితాతపత్రముల్ ధ తనరు నీదు పేర నే; నిన్ను మించిన ధ పేల్పు లేడు;
తలఁపులను గడలికలను ధ బలుకులందు నీ వెపుడు గోచరించుచుం ధ డెదవు మాకు.

|| జననం బుదినవాడ సీకులమునక! ధ స్వాతంత్ర్య ధర్మంబు ని
ల్పను గాంక్షించితి; నేడు వైరుల నడ ధ ల్పక గూల్చి యత్నింతు; నీ
మునిమన్మండ మదీయ గౌరవయశం ధ బుల్ నిల్వ దీవిపుమీ!
యని ప్రార్థించె బ్రతాపుఁ ధర్యముని భ ధ క్రూరవేళ ముప్పొంగఁగక. 38

! ఆపయి నేకలింగవిభు ధ నవ్వలఁ బర్యతసార్యభామ పు
త్రీ! పదపద్మ యుగ్మము ను ధ దిక్ గడుభక్తి భజించి ధర్మశి
క్షాపరులైన పూర్వనృప ధ సత్తములక దలఁచె బ్రతాపుఁ ధెం
లో పరిమధ్ధమా హృదయ ధ నోయరుహంబున భక్తిఁ జెంచుచుక. 39

పదపడి దుందుభి ధ ధ్వానంబు చెలరేగె; రాజపుత్రులు తను ధ త్యాగములను
ధరియించి దీర్ఘకుం ధ తములు ఖడ్గములు హస్తములఁ దాలించి శిర ధ స్త్రాగములను
వహించి యున్నతా ధ శ్వము లెక్కి భండనోచిత మండనములు రంజిల్లుచుండ
సమర సన్నద్ధులై ధ తమతమ సేనాధిపతులవైఁ గన్నుంచి ధ పజ్జ నిలువఁ

గృష్టసింహాది బహువాహి ధ నీశ్వరులును వీరరస పూరుషాకృతుల్ ధ వెడలి పచ్చి
యాప్రతాపుని యడుగులఁయందు వ్రాలి యుద్ధ మొనరింపఁగా నెలఁపొనఁగు మనిరి.

—*) ప్రతాపసింహుఁ డనుచరులకు యుద్ధముచేయ నెల వొసంగుట. (*—

మ॥ తఱఁగఁ బోవని దేశభక్తిమెయి స్వా ♦ తంత్ర్యంబు భావించి యీ
ధర మున్నెవ్వరు పూనియుండని మహా ♦ ధర్మవ్రతం బూని భో
గ రమావైభవముల్ త్యజించితిరి! ని ♦ స్కామ క్రియా యోగు! లిం
దట మిమ్ముగ్ గనుఁగొన్న నాహృదయ మా ♦ నందాబ్ధి నోలాడెడిఁ.

41

శా॥ నా మేవాడఁ గలట్టి వీరరస స ♦ న్నాహంబు సర్వస్వ మీ
భూమిధ్రంబున నేడు చేరినది పూ ♦ వుల్ పూచు చందాస! 'మీ
రా మేమా' యని ముందు దూఁకవలె వీ ♦ రశ్రేష్ఠ! లీనాటిసం
గ్రామంబట్టి మహావకాశ మిఁక గ ♦ ల్గఁబోవ దెన్నేండ్లకుఁ.

42

సీ॥ అక్కరు సకలలో ♦ కాతిశాయిబలుండు: లక్షలుగోట్లు కా ♦ ల్బంట్లు, లక్ష
లాళ్వికుల్ గలధీరు! ♦ డఖిలజగం బొక్కనిమిషమే పిండిపిం ♦ డిగను జేయఁ
గల పిరుంగులు వేలు ♦ గలవాఁడు! నడకొండ లట్టి వారణబలం ♦ బలరువాఁడు!
వేయేటి కీసర్వ ♦ విశ్వంబు ప్రతిహూలముగ మనపైఁ ద్రిప్పి ♦ పూన్నినాఁడు!

గీ॥ మనము నిరుపేదలము! విక్ర ♦ మం బొకండ్ల మనకుఁ గల సర్వసమరసామగ్రి; కాన
జంకకయు వెల్లిఁగనక యు ♦ త్సాహ మంది పోరు సలుపుద మపక్షిఁపారయకుండ.

సీ॥ రాజ్య తంత్రములు కా ♦ ర్యస్వతంత్రత వైభవంబులు చతురంగ ♦ బలము లొకట!
ధర్మంబు దైవత ♦ త్పరతయు స్వాతంత్ర్యవాంఛ యాత్మబలోప ♦ పత్తి యొకట!
దమతమ శౌర్యవీ ♦ ర్యములతో మొనకట్టి యొడొంటి డీకొన్న ♦ యుద్ధ మిదియు!
నేపక్ష మిచట జ ♦ యించునో యని ప్రపంచమువారి కన్ను లి ♦ చ్చటికిఁ దిరిగె!

గీ॥ నాత్మపంచన లేక యాహవము నడిపి జయముఁ గైకొన్న స్వాతంత్ర్యసౌఖ్యమబ్బుచి
బశుబలము నిల్వలే దాత్మబలముమ్రోల ననెడి సిద్ధాంతమును నిల్పుయశముగలుగు.

సీ॥ కల్లోల భయద సా ♦ గరమధ్యమున నిల్చు గండోపలము మాడ్కిఁ ♦ గప్టవేళఁ
గంపమొందని భట ♦ గ్రామణి వీరు! డాతనికన్న మేటి యీ ♦ ధరణిఁగలుగఁ!
డాతని వైభవం ♦ బాత్మశౌరవ దీక్ష! ప్రఖ్యాతి యతని సం ♦ పాదసంబు!
తలఁగని కప్టవే ♦ శల స్వదేశీయుల దృష్టు లాతనిదెసఁ ♦ దిరుగుచుండు!

గీ॥ దేశ భక్తాగ్రగణ్యుడౌ ♦ ధీరు బ్రదుకు వేయునేండ్లైన ఊమైన ♦ వెలితి యున్నె!
కాలగర్భంబునందుఁ రాఁ ♦ గలయుగముల నతనికీర్తి దివ్యజ్యోతి ♦ యై వెలుంగు. 45

శా॥ నా యీపై న్యములందు నొక్కభటుఁడై ♦ నక భీరుఁడై యున్న ని
 డై యుద్ధాంగణము ద్యజించి యెటకే ♦ నేగంగ లక్ష్మ; జగీ
 పాయత్తుల్ భయమే యెఱుంగని యుద ♦ గ్రాటోపులే నేడు నా
 కా యా పార్వములందు నిల్చి జయము ♦ హర్షంబు నీయదగున్.

క॥ సమయమున భీతిగొని శౌర్యముఁ గోల్పడి లోకపూజ్య ♦ మగు మీసంతా
 నము దాస్యశృంఖలా బద్ధము చేయకుడనుచు మిమ్ము ♦ దగ నర్థింతున్.

సీ॥ నాల్గు దిక్కులఁ జుట్టు ♦ నభము సోకెడు మహోద్దండ శైలము లొప్పుకొండ
 మనల నెవ్వరు చూతు ♦ రని తలంపకుడు! జగచ్చుట్టుడైన యా ♦ కర్మసాక్షి
 పైనుడిచూచు లో ♦ పలి తలంపులు! విపక్షచ్చేదమొనరించి ♦ సమయువారి
 నభినందనముచేసి ♦ యశము నిల్పిరటంచుఁ గడుపువైఁ జేరిచి ♦ గారపించుఁ!

గీ॥ దాతలకుఁ దాతయైన యా ♦ ధన్యతముని బొజ్జపై కెక్కి మాహేంద్ర ♦ పురమ
 తొలిమహాద్వారమున దేవదూతలెల్ల మ్రొక్కఁగలభాగ్యమొందు టదబ్బతమ

సీ॥ శత్రులు నాల్గుల ♦ ఊలకుఁ బైఁబడియుండ్రు! ద్వావింశతినహస్ర ♦ దళము మన
 యొక్కఁ డిర్వదిమంది ♦ యోధుల నోర్చిన జయమున కింక సు ♦ శయము గా
 యాపాటి సాహసం ♦ బలరనివాడు మీయందఱలో నొక్కఁ ♦ డైనఁ గలఁడె!
 కవచఖడ్గములుండఁ ♦ గా రాజపుత్రుఁ డిర్వదిమందిఁ గూల్చు దు ♦ ర్ఘటమె యె

గీ॥ పైదువేల పిరంగులు ♦ సంతసంఖ్య ద్విరదతతియున్న భయమేమి! ♦ వేడి వేడి
 పిడుగు లురలెడు మనచూపులడర గజము లజములు పిరంగులవి బొంగులగుచు

సీ॥ వనచరసాహాయ్య ♦ మున రాముఁడొక్కడే యసురబలంబుఁ జ ♦ క్కాడ లేదె
 గోగ్రహణమునాడు ♦ కురువీరకోటుల ఫల్గునుం డొకఁడే డీ ♦ ల్పటుపలేదె!
 మూంజని భిల్లచ ♦ మూసమూహమునెల్ల హమ్మీరుఁడొకఁడే తు ♦ న్నాడ లే
 నాచుముత్తాత చం ♦ డనృపాలుఁ డొక్కఁడే చిత్తూరిసేన ని ♦ ర్జింపలేదె!

గీ॥ యాత్యతేజోబలాఘ్న లి ♦ యృఖిలజగము లెత్తివచ్చినఁ ద్రుటిని జ ♦ యింప
 రందకేకాగ్రమనముల ♦ నహితభటుల నూఁచముట్టుగఁ దాఁకంగ ♦ నొప్పునిపు

—*) ప్రతాపసింహునితోఁ గృష్ణసింహుడు తన పట్టుదల నెఱిగించుట. (*—

గీ॥ అనిన రాణానుగని సలుం ♦ బ్రాధినేత “యిచటి భటుల భీరుం డొకం ♦ డేని నె
 కట్టకడపటి భటుడైనఁ ♦ గట్టితెచ్చి మృత్యుదేవతఁ జెఱసాల ♦ నిడఁగఁ గలఁడ

- సీ॥ ఒక్కొక్కడును సమ ధస్తావ్యవస్థలమునిండ నిరుపమామోదంబు ధస్తావ్యవస్థ
పూవు లసంఖ్యముల్ ధస్తావ్యవస్థ రాజస్థాన నందన దేవము ధస్తావ్యవస్థ తరువు!
తడ వొకింతయులేని ధస్తావ్యవస్థ రాజస్థాన జైత్రయాత్రా ప్రభం ధస్తావ్యవస్థ జనముభాటి
గూఁతటివేళ్లతోఁ ధస్తావ్యవస్థ గూడఁ గంపించెఁ జెట్టా పూవు లన్నియు ధస్తావ్యవస్థ నవని రాలె!
గీ॥ నీవనెడు దొడ్లపూవైన ధస్తావ్యవస్థ నిలుచుఁ బాలుచు విశ్వవిశ్వంభరామోద ధస్తావ్యవస్థ విజయలక్ష్మి
నలుదెసల నించునంచని ధస్తావ్యవస్థ తలఁచుచుండ సకృరనెడి జంఝానిలు ధస్తావ్యవస్థ బలమె నేడు! 52
- శా॥ పోసి రాజ్యము; భోగభాగ్యవితతుల్ ధస్తావ్యవస్థ పోసి; సతీపుత్రులు
భోసి; పాణిము పోవసి; మఱియు నీ ధస్తావ్యవస్థ భూచక్రమే పిండిమై
పోసి; చండన్మపాలు పావనకులం ధస్తావ్యవస్థ బుక్ దాస్యమున్ మోయఁగా
భోసియన్ ద్రిదివాధిపత్యవిభవం ధస్తావ్యవస్థ బుల్ దక్కున ట్లుండినన్." 54
- క॥ అనుచు సలుంబ్రాకృష్ణుం డనినంతనె తేజసింహుఁ ధస్తావ్యవస్థ డమలస్మిత శో
భన వదనం బెత్తి పృతాపుని గని నైన్యంబులెల్ల ధస్తావ్యవస్థ మోదంబుఁ గనన్, 55

— *) తేజసింహుఁడు తన శక్తి యుక్తు లెఱింగించుకొనుట. (*—

- సీ॥ "శతశతాబ్దములు క ధస్తావ్యవస్థ ప్రముచేసి కట్టిరి వంశపావనులు మే ధస్తావ్యవస్థ
సౌవర్ణ సాధరా ధస్తావ్యవస్థ జము; దుర్బలులమైన నిమిషంబులో నది ధస్తావ్యవస్థ సేల వ్రాలు;
బరతంత్రగతి సార్వ ధస్తావ్యవస్థ భౌములై బ్రహ్మాండ మున్నంతకు బ్రదికి యుండుకంటె
దారిద్ర్యయుక్త స్వ ధస్తావ్యవస్థ తంత్రజీవన మొక్కగంటయుఁ గడకొక్క ధస్తావ్యవస్థ ముగము చాలు;
గీ॥ దేశధర్మరక్షాదీక్ష ధస్తావ్యవస్థ ధీరవృత్తి మీఠెదముగాక! రిపులఁ జని ధస్తావ్యవస్థ పెదముగాక!
భీతి మృత్యువహావృక్ష ధస్తావ్యవస్థ బీజ మగుటఁ బిరికిచేతి బల్లెం బది ధస్తావ్యవస్థ బెడుగాదె! 56
- సీ॥ తనపాటు తోవ దు ధస్తావ్యవస్థ ర్గమగండశిలలైన దునియలుతునియలై ధస్తావ్యవస్థ తోరగునట్లు
లతితరోన్నత పర్వ ధస్తావ్యవస్థ తాగ్రింబునుండి యప్రతిహతధాటితో వచ్చి దూకు
నచలసరిత్ప్రవా ధస్తావ్యవస్థ హము ముందునకెకాని వెనుకను మఱలని ధస్తావ్యవస్థ విధముతోఁడు
జృంభించి లేగి యే ధస్తావ్యవస్థ కైకధాటిఁ దురుష్కవీరుల నిపుడె యు ధస్తావ్యవస్థ వైష్ణవగొంగు!
గీ॥ మొక్కఁ డిరువండ్రనేటికి! ధస్తావ్యవస్థ నొక్కవేయి మందినైనను దొడరి చం ధస్తావ్యవస్థ పంగనేర్తు!
మేము విహరించు చోటెల్ల ధస్తావ్యవస్థ మృత్యుదేవతా విహారస్థలంబు ధస్తావ్యవస్థ తనదుఁగాక. 57
- మ॥ యవనుల్ నాలుగు లక్ష లుందురని యే ధస్తావ్యవస్థ లా చూడ! మద్బాహుసం
భవ శౌర్యోగి విహారమారుతము శుం ధస్తావ్యవస్థ భడ్డాటికి వైరి యో

- ధవితానంబులు వృక్షసంతతుల ప + త్రోశ్రేణులు బోలె ని
య్యవని డుల్లంగజూతు! నీమదికి నా + ప్లాదంబు చేతు బ్రభూ! 5
- క॥ శ్రమమేల; యగాధసముద్రముబోలిన యీ యపార + తోరుహ-వూ
హమునందు వామభాగార్థము లేదని యింతనుండి + తలపుము దేవా! 5
- క॥ అన భీమచాందు “భళి! నీజనకుని మఱపింపగలవు + శౌర్యోత్సాహం
బున” నని ప్రతాపసింహుని గనుగొని లయకాలమేఘు + గజ్జారభటికొ, 6
- *) భీమచాందు యుద్ధమునుగూర్చి యుత్సాహవాక్యము లాడుట. (*—

- సీ॥ మనువులు పదునాల్గు + మంది పుట్టకమున్నె! భరత్యోని నాన్య లే + ర్పడకమున్నె!
రామాయణంబు భా + రతము వ్రాయకమున్నె! నేదముల్ భాగముల్ విడకమున్నె
రాజాధిరాజ లే + ర్పడుటకుమున్నె! నాగరకత భువిని బ్రా + కకయ మున్నె!
యీ యేరు లీ కొండ + లీ గండశిలలు నీ వనములు మాభిల్ల + వంశజులవి!
- గీ॥ యీతురుహులెకాదు మ + హేశుడైన సరుగుదెంచిన బ్రాణము + స్నాతలోన
శిరములను ఖండఖండముల్ + చేతుగాని మిగులనిచ్చిన నిద్రమొక్క + మిస మొక్కొ
- సీ॥ గొలుసులనున్న బె + బ్బలిపిల్లలనంగ యావనవీరమృగముల + పైన వ్రాలి
కడికండలోలుచు యో + గం బెప్పు డెప్పుడం చదె భిల్లభటులు ము + ప్పదియువే
కొండకోటలపైన + నుండి గుప్పునదూక నుత్సాహభరమున + నున్నవారు!
రణమం దదుల డీల్పు + ఆచి గెల్పుటో లేక చచ్చుటో మూడవ + జాడ గలుగ!
- గీ॥ దింక మేవాడపైన దం + డెత్తు టనిన మృత్యుముఖము జొచ్చుటెయంచు + నడదప్రి
యక్కరును భీతిగొనంగ నా + హవముసేతు నీపదములాన పాణంబు + తీపుగాదు.
- య॥ మదమాతంగ సమూహమట్లు బలసం + పన్నాన్య లొక్కొక్క లే
బడికైలంబుల నెత్తి సంద్రమున ద్రో + వజ్రాలు వా రల్ల ము
ప్పదివేల్ భిల్లుల నిటికి మఱిపో + వగోరొ డొక్కండు! నే
దుద్విప్రాణంబులు మేన నుండునఱకు + దోడుండు నీముందట.
- గీ॥ అనిన నాభానుసింహుడు + లందఱొక మొగమున “నేడు హస్తీభూమి + కనుమనిండ
వైరిరక్తప్రవాహముల్ + పాఱజేతు” మనిన నందఱ తోడల లూపు + నంతలోన, 6
- య॥ “అరిసంఘంబుల గూర్చి గెల్పుగొన నా + యత్తంబు గం” డంచు నం
దఱకు డెల్పుచు యావనాయన బృహ + న్నాభాన్త్రు శుభద్రాణం

తరమందుండియుఁ బ్రేలే గుంహాకండు ది ♦ గ్దంతిశ్రవోయుగ్గగ
హ్వరవిచ్చేది కతోర దుస్సహ మహా ♦ ధ్యానంబు సంధించుచుకా.

65

—*) మోగలు పై న్యంబులు యుద్ధమున కాయత్త మగుట. (*—

శా॥ బారుల్ బారులు తీర్చి యావనభట ♦ వాతంబు లశ్వంబులు
దారోహించుచు నిల్వె గట్టెదుర! బా ♦ హావిక్రమప్రాభవో
దారుల్ తోడరమల్లముఖులు తను ♦ తాణాదులకా దాల్చి యా
మేరుక్షౌధరశృంగముల్ వలె గడుకా ♦ బెంపారి రత్నగ్రులై!

66

శా॥ ధీరశ్రీ లయకాల మృత్యుముఖ స ♦ ద్రీచీన ఘోరంబులై
నోడల్ విచ్చు శతఘ్నులకా నిలిపి యం ♦ దుకా శ్వేతసూచీముఖుల్
క్రూరాత్ముల్ భృతిపాలితుల్ జగము సం ♦ ట్కోభింపగా నిల్చి రా
శూరుల్ పంచసహస్రముల్ బుడుతకీ ♦ చుల్ నిష్పలకా గుప్తచుకా.

67

మ॥ సమస్త స్త్రీంబులు నగ్నిచూర్ణ యుతముల్ ♦ వృష్టంగుళక్రూరనా
శములుకా భీకరతిర్యగూర్ధ్వబిలమూ ♦ లమ్ముల్ తుపాకుల్ విశా
లముతా ట్కోమ్ముల కాన్చి పచ్చితురకల్ ♦ బహాబలాటోపదు
ర్దములై నిల్చిరి దీర్ఘకాయులు రణా ♦ రంభకియాలోలులై.

68

సీ॥ ధవళ ధూసర హరి ♦ ద్ర శ్యామ లోహిత పింగవర్ణ తనుత్ర ♦ వితతిఁ దొడిగి
కరవాల పరశు ము ♦ ద్గర భిండివాలాది సమరోచి శాయధ ♦ సమితిఁ దాల్చి
మూఁడులక్షలభటాల్ ♦ మూఁగిరి; మృగ మిశ్ర భద్ర మంద్రవిభేద ♦ వారణములు
నాకర్ష దీర్ఘ ము ♦ ఖాభీల కఠిన శాతాంకుశహస్తతా ♦ హస్తపకులు

గీ॥ నిలువ వివిధబలంబుల ♦ యలబలంబు యుగసమయఘూర్ణమాన ప ♦ యోధిరవము
సనుకరింపంగ యవనసై ♦ న్యప్రపంచ మొక్క-మొగి విజృంభించె మహోగ్రగతుల.

—♦) పౌతాపసింహుడు యుద్ధసన్నద్ధుడగుట. (♦—

గీ॥ శుభద గోధూమసమ్మిత ♦ స్థూలలోహ వర్మమును దాల్చి యాప్రతా ♦ పప్రభుండు
తనరె భారతభూమి స్వా ♦ తంత్ర్యలక్ష్మీ వీరయోధావతారయై ♦ వెలిగె ననగ. 70

సీ॥ నలువదియంగుళం ♦ బుల దీర్ఘవదన మంతకును మూఁడంత తా ♦ న్నత్య మలరి
మాయూరకంఠస ♦ మగ్రీవమును హ్రస్వకుక్షియు నత్యల్ప ♦ ఖురపుటమును

మేఘనిస్సవము నఁ | మేయసారము కాంతకాంతిమంతమ్ము ను | గంధరుచిర
మాకాశనీలవఁ | ధామోఘమును సర్వతోభద్ర పద్మ భ్ర | మాభిరామ
గీ॥ ముత్రమోత్రమ లక్షణ | యుతము పూర్ణహర్షము సువర్ణరత్నభూ | హంచితంబు
నైన నైతకాజానేయ | మధిపుఁ డెక్కె నఖిల సామంత మండలి | యభినుతినఁ.

కా॥ హారాద శ్యచలప్రపంచము నితం | బాపత్యకోపత్యకాం
తారామాశ్శగుహాధునీయుతముగా | నాకంపమొందన్ మహాః
దారసోభవుఁ డాప్రతాపుని మహాః | న్యద్దక్షిణావర్తశం
ఖారావంబులు భానభోంతరము వ్ర | య్యల్గాఁగ మోసెన్ వడిన్.

సీ॥ తపసియవజ్జిసూ | త్రములు నాల్గంచులెక్కిన శంఖమూదెను | కృష్ణవృపలి!
సౌవర్ణచిత్రపు | వృమనోజ్ఞ శంఖంబు మ్రోయించె గ్వాలియర్ | భూమివిభుఁడు!
మెఱుంగారు మగతాల | మిసిమిగజ్జెలసరుల్ దెమరు శంఖంబాత్తె | దేజసింహుఁ
దాణిముత్తియముల | హారముల్ తుదివేళిలు శంఖంబుఁ బూరించె | శ్యామసింహుఁ

గీ॥ దుఃత్రమావర్త మర్థహ | స్తోన్నతంబు పశ్చిమాంభోధిభవము సా | వర్ణవృంత
మగు మహాశంఖ మొత్తె న | రాత్రిశాయి వీరలోకైకమాళి యా | భీమచాందు.

సీ॥ అచలోపమాన దే | హాభీల యావన ద్విపసమూహము భూరి | బృంహితములు!
జగదేకవిక్రమో | జ్వల రాజపుత్రవీరకదంబ సింహగ | ద్దా విరావ!
మహితసైంధవదర్శ | నాతిరోషిత తురుష్కతురంగబహుళహే | పాస్వినంబు!
లనిలధాటీచలె | తాసంఖ్య సూర్యకేతన జాత పటపటా | తా-రరవము!

గీ॥ తురకల పిరంగిగుముల యు | ధ్ధరరవంబు! భిల్ల సుభటకోదండ మా | ర్విధ్వనులును
రెండునైన్యంబులను రేఁగు | షిడిమరవ! మట్టె మిన్ను మ న్నేకవశా | నట్లు మ్రోసె

—*) { రణమున కుపక్రమింపుమని చంద్రభట్టారకుఁడు
ప్రతాపసింహుని హెచ్చరించుట. } (*—

సీ॥ “నైదులు నర్పసన్నహన | భారముఁ దీర్చి రణంబుసేయ ను
న్నారలు; వారలన్ బలిగా | నన్ మనవారలుగూడఁ బూనియు
న్నార; బుపకోమింపుము ర | ణంబు తుణుకున” నంచుఁ జంద్రభ
ట్టారకుఁ డాప్రతాపు నిక | టమునకున్ జని తెల్పు నాతఁడున్.

—*) పృతాపసింహుని విషాదము. (*—

మ॥ శిరమున్ వంచి నమస్కరించి “సుకవి ధ శ్రేణా! సుఖావాప్తి సం
బరమున్ గప్తమునన్ విషాదమును బెం ధ పక్షాని యస్మన్న హా
స్థిరచిత్తంబు నిమేషమాత్రము చలిం ధ చక్ష ముందుఁ గన్పట్టు నా
పరిపంథి ధ్వజినీ సమూహమును స ధ ర్వం బిట్లు వీక్షించుటన్.

76

౧॥ సీ॥ స్వచ్ఛజాంబూనద ధ చంద్రహాసధ్వజపృథలు నల్లిక్కులఁ ధ బర్హుచుండ
యావనసేనా ము ధ ఖాగ్రభాగమున లక్షలులక్ష లాశ్విక ధ సమితి తనదు
కనుసన్నల మెలంగఁ ధ దనరు తోడరమల్లు మాయయోధ్యాపుర ధ మండలభవుఁ;
డితని పితామహు ధ లెపుడు మాపూర్వుల కాంతరంగికులయి ధ యలరువారు;
గీ॥ కాల మించుక పృతికూలఁగతిని దాల్చి నక్బరున్మపాలు పదము సేవ్యమనిపోయి
యసమమేధాబలమున నై ధన్యపతియగుచు నిదిగో మనమీడి కిపుడు దంధైత్తివచ్చె.

మ॥ అనియందైనను దేవతార్చనము సే ధ యక్షాక నీరైన ము
ట్టని యాచారపరుడు! సజ్జనుడు! తో ధ డర్మము! సద్వంశవ
ర్ధనుఁ! డీయు త్రమభారతీయుఁడు స్వధ ధ ర్మచ్ఛేదమున్ జేయుచున్
మనపై వచ్చె స్వదేశమిట్లు పరతం ధ త్ర త్వంబుమైఁ బుంగిగఁగన్.

78

సీ॥ ఆవైపు కాంచన ధ వ్యాఘ్రకేతన మూని కడుపొడవైన పా ధ గా ధరించి
సువిశాలపాదాతి ధ నివహంబు నడపు నా రాయసింగు బికనీర్ ధ రాజమాళి!
మాపూర్వులకును సా ధ మంతుడై కల్యాణసింహుఁ డీతనితండ్రి ధ సేవ చేసె!
నప్పనెల్లెండ్రఁ బెం ధ జ్ఞాడి యీతం డక్క రన్నదమ్ములవావి ధ యలరుచుండు!

గీ॥ రొక మహారాజ్యమేలుచు ధ నుండవలయు నితఁడు నాల్గువేల్పుయములఁకీశ్వరుఁడయి
తురకలనుగొల్చి మనతోడఁ ధ దొడరవచ్చె! నింక స్వామిభృత్యన్యాయఁమొందుఁగలదు

§ The chief adviser of Akber in matters of revenue, finance and currency was the Raja Todar Mall, of whom I have spoken in the last chapter. He was a man of great ability and of tried integrity. Though attached to the court of a Muhammadan sovereign, he was an earnest Hindu and performed faithfully all the ceremonies of his religion. On one occasion when accompanying Akber to the Punjab, in the hurry of department he forgot his idols. As he transacted no business before his daily worship, he remained for several days without food or drink and was at last with difficulty consoled by the Emperor.

“G. B. Malleson C. S. I.”

- సీ॥ ఆయుత్తరదిగంత ♦ మందుఁ దుపాకిపొజులనెల్ల సంగ్రామ ♦ సుముఖులుగను
తి జేయుచుండెడి రాయ ♦ శీలుఁ డంబరునృపుండగు భగవాన్ దాసు ♦ నంకితుండు!
వానిపజ్జఁ దురుష్క ♦ పాదాతిదళము మందారమహిజకే ♦ తనముక్తిందఁ
బూన్పుచునున్న జాం ♦ బూనదకవచుండు జయమల్లుఁ డంబరే ♦ శ్వరుని మఱఁది!
సీ॥ యోధపురరాజమాళియా ♦ నుదయసింహు ప్రియతనూజను జేకొన్న ♦ పెండ్లికొడుకు!
మావసింహుని దనకూర్చి ♦ మేనయల్లు మొన్న నేగద దర్శన ♦ మునకుఁ దెచ్చె. 80
- మ॥ కడఁజూడఁబడనట్టి దుర్దమ తురు ♦ మ్మహాజ్యైన్యాధినా
భుడయై సంగరచక్రముగ గరములం ♦ దుకాడిప్ప నామానసిం
హుఁ డెవం! డన్నియుఁ జక్కనుండినను న ♦ త్యుల్లాసియై యెప్పు నా
యడుగుల్ గొల్చెడు నాశ్రితుండెకద! యా ♦ రా! కాల మెబ్బంగిదో! 81
- సీ॥ అంద టొక్కవిధంబు ♦ ముందున్నది ముసల్ల పండుగ యన్నట్టి ♦ భంగిదోఁచు
నిదిగొ తోడరమ్లు ♦ నిరుదెస సింహమ్మఁ జేరి కొల్చెడు వ్యాఘ్ర! ♦ శిశువులట్లు
సూక్తసాగులు నా ♦ సోదరు లిరువురు గనుపింతు! రకట! ర ♦ క్తంబుఁ బంచు
కొని యేకగర్భంబు ♦ నను బుట్టితిమి! ఛాయయట్లు నన్నెప్పుడు ♦ ననుసరింతు!
సీ॥ నాకు వానికి భేదమిం ♦ తయును గలదె! కదలిసంతనె వారలే ♦ యెనురుపడుదు!
రిది యవససేనతోఁజేయు ♦ కదనమో! స్వజనముతోఁజేయు కదనమో! ♦ శంక గలిగె.
చ॥ బవరము లోకపావనము; ♦ భాతలు మిత్రులు తండ్రిలైన నా
హవమునఁదాఁచ బోరుట నృ ♦ పాళికి ధర్మమటందు; రట్టి ధ
ర్మవెఱుంగలేకకాదు; మొగ ♦ ముల్ గని సోదర బంధు మిత్ర కం
కవిదళనం బొనర్చుట క ♦ టా! కడుఁగూరమటంచుఁ దోచెడుకా.” 82
- సీ॥ అనఁ గవి “లేవాత్మ ♦ కయ్యనస్థాభేదనాశముల్ దేహంబు ♦ నకునుబోలె!
వాత్మ నిత్యంబు! దే ♦ హం బనిత్యము! వీరుఁడగువానికిని స్వధ ♦ రాచరణము

⊗ Raisi accompanied his proper liege lord the great Raja Mann of Amber against the heroic Rana Pratap of Mewar. Jaimall had been a great favourite with Akbar, for, of all the Rajapootana nobles, he had been the first to pay his respects to him and had ever rendered his true and loyal service. He had married a daughter of Raja Uda Singh of Jodhpur a princess possessing great strength of will.

“G. B. Malleson C. S. I.”

తల్లిదండ్రులకన్నఁ ♦ దనకన్న మిత్రులకన్నఁ జుట్టంబుల ♦ కన్న మిగుల
ను త్రమంబగు! క్షత్రి ♦ యుం డెస్స డు త్తమో త్రమకర్మవీరుడై ♦ తనరవలయు!

గీ॥ సమధికాత్మైకతత్త్వవి ♦ జ్ఞానమయుడ! వోటు గెలుపుల సమబుద్ధి ♦ నూహసేతు!
నీకు ధర్మంబులను నేర్ప ♦ నేనెవండ" ననిన దిటవూని నృపతి నై ♦ న్యములఁజూచి;

—*) ప్రతాపసింహుడు నై న్యాధిపతుల యుద్ధమునకుఁ బురికొల్పుట. (*—

సీ॥ “హారావలీపర్వ ♦ తాగ్రిగణ్యము విశ్వపావనమైన మే ♦ వాడసీమ
యీ కోన లీలోయ ♦ లీ నదు లీ వను లీ భానుమండలం ♦ బిన్ని మనవి!
పూర్వ లెన్నియొ యుద్ధ ♦ ములుచేసి వారైక్తములతో నీభూమిఁ ♦ దడిపినారు!
ప్రాణ మున్నంత కీ ♦ యవని విదేశీయు లాక్రమింపంగ నీ ♦ యంగరాదు!

గీ॥ కట్టకడయాపి రున్నంత ♦ కట్టై తనదు పట్టి బిగఁబట్టి పరులకుఁ ♦ బట్టియీని
జననికరణి హస్తీభూటు ♦ కనుమ నాని పూని కాపాడుఁడో రాజ ♦ పుత్రులార! 85

సీ॥ ఇంతవిస్తారమం ♦ చెఱుంగరానిది కాలపాథోధి! యలలు సం ♦ వత్సరమ్ము!
లా కాలగర్భంబు ♦ సం దెండఱు నృపాలు! రెన్నెన్ని దేశంబు! ♦ లెన్ని రణము!
లెన్నెన్ని జాతులో! ♦ యెందఱు గెలిచిరో! యెందఱు మడిసిరో! ♦ యెఱుంగఁగలమే!
యందఱలో నొక్కఁ ♦ డైన నేడున్నాడె! యశమె చిరస్థాయి ♦ యయ్యెఁగాక!

గీ॥ మూటలనుగట్టి యాయువు ♦ బుట్టకెత్తి శాశ్వతబ్రహ్మకల్ప మీ ♦ జగతినుందు
మో! యరులదాడి గెలుపొ యోటోగ్రహింత! మందఱేకమనసుఁటై ♦ యనికఁజనుడు

ఉ॥ ఆవడగండ్లవానవలె ♦ సంతట విశ్వములోని దుష్టవా
తావరణంబు శుద్ధమగు ♦ సల్లొనరించెడు యుద్ధముల్ జగ
త్పావనముల్; విపక్షబల ♦ భంజనులై గెలుపొందివచ్చినన్
బూవులసోనవానలను ♦ భూజనముల్ గుఱియింతు మీపయిన్. 87

సీ॥ వనిని బూవులు రాలి ♦ పడును! వసంతుఁ డాదటవచ్చి మఱల న ♦ న్నిటినిదెచ్చు!
జెడ నెండఁబాటిన ♦ చెట్టులు క్రొక్కాఱుచినుకుల మఱల లేఁ ♦ జివురు దాల్చు!
గొందఱో మనలోన ♦ నందఱో మడిసిన మనతావు చేకొండ్రు ♦ మనతనయులు!
నాయంతకేమొ యం ♦ తమునొందుదు సటన్న భయమింతయైన గ ♦ న్నడఁగఁబోదు!

గీ॥ సాహసంబునఁ బోరి వి ♦ శ్వప్రపంచమునఁ బ్రజాహృదయముఁ జూఱఁ ♦ గొనెదమేని
మాట లేటికి! మనకింక ♦ మరణ మేది! క్షీతిఁ జిరంజీవులమయి ని ♦ ల్పెదముగాక.”

చ॥ అను విభువిక్రమోక్తులను ♦ సంతట సంతట నిల్చి జేజసిం
గును మఱిగృష్ణసింహుడును ♦ గొండాకవైపున భానుసింగు యో
ధ నికర కర్ణవేయముగఁ ♦ దద్రస మింత తొలంగకుండఁగా
వినిచిరి యక్షరాక్షరము! ♦ వీరరసంబున నూఁగె నైన్యముల్.

89

సీ॥ గగనభాగంబెల్లఁ ♦ బగిలించి షరతెంచు పిడుగుతండముల స ♦ వ్వదులఁబోలి!
ప్రళయకాలాభీల ♦ వనదముల్ రాపాడ జనియించు మేఘుగ ♦ ర్జనము మించి!
రంగ దుత్తుంగ త ♦ రంగపంక్తులురేఁగు వనరాశి ఘోర ని ♦ స్వనముఁ గేరి!
సచరాచరప్రపంచము తూలిపడ వీచు ప్రకటప్రభంజను ♦ ధ్వనిని మీఱి!

శీ॥ దిగ్గజంబులు చెవు డెత్తి ♦ తెలివి దప్పు నట్టె హారాసభీశైల ♦ మంత నిండి
యంబరేశ్వరు శిబిరంబు ♦ నటుత మ్రోగె సంగరారంభ దుండుభి ♦ స్వనభరంబు 90

—*) రాజపుత్ర సేనాధిపతులు యవనసేనలను దాఁకుట. (*—

౨॥ అద్రి నెల్లడ 'హర! ♦ హర! మహదేవ!' యన్ సమరనాదం బాక ♦ సంబు నిండ
శ్రీసలుంబ్రాకృష్ణ ♦ సింహుఁ డాసప్తాను మూడువేల్ భటులతో ♦ మొదటఁదాఁకె!
బదనూరుభర్త మా ♦ బాజ్ ఖాను రాయసింహుల కడ్లుపడె నంత ♦ బలముతోడ!
నాశ్వికత్రిసహస్ర ♦ మనుర ఖేల్వాపతి యబ్బూరురహిమాను ♦ నని నెదిర్చె!

౩॥ నప్రతీపప్రతాపాకుఁ ♦ డాప్రతాపుఁ డతులకాలాగ్ని సమమూర్తు ♦ లగు శిశోది
యాన్వయులు మూడువేలతో ♦ యవనసైన్య మధ్యముననున్న తోడఁగఁమల్లుఁదాఁకె!

౪॥ రెండువేలాశ్వికు ♦ లండఁగొల్పిండ ఖాసింఖానుతో శ్యామ ♦ సింహన్యపతి!
యంతటి బలముతో ♦ నద్రిఁదైర్యుఁడు రాయశీలునితో భాను ♦ సింహభర్త!
పూని యబ్బుల్లా చ ♦ మూపతితో రామచంద్ర మనస్సింహ ♦ శౌర్యఘనులు!
విక్రమ ప్రకట లా ♦ వీరబలునితోడ బేడ్లా-కొఱియూ ♦ పృథ్వి నాథు!

॥ లాహవారంభమొనరింపఁనలఘుబలుల నాత్మసుభటులఁ గొనుచు బ్రహ్మాండమన్త్రాన
వీరగీర్దారవమెలర్ప ♦ భీమనాండు భీకరాస్త్రంబులు నిగుడ్చి ♦ తాఁకె రిపుల. 92

౫॥ వనఘుభరేండును! దాడి ఘట్టితమ కే ♦ వన్ గొండతోఁ గొండ డీ
కొనున ట్లంబుదమాలికల్ దొడరి సు ♦ త్తోభించుచందాన యా
వనసైన్యంబులు రాజపుత్రచముపుల్ ♦ వైరంబు వీర్యంబు నె
క్కొన నొండొండు కలంగఁదాఁకె సమర ♦ క్రోధప్రవృద్ధంబులై.

93

హైదరాబాద్ నుండి

భాగం	రాజధాని	సంఖ్య	మొదటి	శాత్రం	భాగం	రాజధాని	సంఖ్య	భాగం
భాగం	రాజధాని	సంఖ్య	మొదటి	శాత్రం	భాగం	రాజధాని	సంఖ్య	భాగం
భాగం	రాజధాని	సంఖ్య	మొదటి	శాత్రం	భాగం	రాజధాని	సంఖ్య	భాగం

హైదరాబాద్ నుండి

భాగం	రాజధాని	సంఖ్య	మొదటి	శాత్రం	భాగం	రాజధాని	సంఖ్య	భాగం
భాగం	రాజధాని	సంఖ్య	మొదటి	శాత్రం	భాగం	రాజధాని	సంఖ్య	భాగం
భాగం	రాజధాని	సంఖ్య	మొదటి	శాత్రం	భాగం	రాజధాని	సంఖ్య	భాగం

హైదరాబాద్ నుండి

మ॥ బెడఁగుంగత్తుల మేల్తల్ల తల్లల దోష్ట ధీధిఁ దటిత్తుంజముల్
పాడమెఁ; వీరరసావతారులగుచుఁ ♦ మోగల్ భట్రామణుల్
కడుశౌర్యమ్మున రాజపుత్రకులపై ♦ లంఘించి దోర్దర్పమే
ర్పడ నొక్కుమ్మడిఁ దాఁకి యార్చిరి రణ ♦ ప్రారంభ సంరంభులై.

94

—*) భేల్వాపతి—యద్భూరహిమానుతోఁజేయు యుద్ధము. (*—

ఉ॥ తారకదైత్యనాథు ననిఁ ♦ దాగొని యెంచు కుమారుభంగి భే
ల్వారమణుడు బాహుబల ♦ వైభవుఁ డా లయకాలభైరవా
కారుల యోధులఁ గొనుచు ♦ గాఢరయంబున నేగి తాఁకె న
బ్ధూరహిమాను మోగలులు ♦ తోడనె వెన్మకుఁ దూలి యార్వఁగఁ.

95

ఉ॥ ఆతఁడు శైలముల్ పగుల ♦ నార్పుచు నేఁబదివేలు వీరచా
దాతుల హెచ్చరించుచు గ ♦ దా కరవాల పరశ్వభాయుధ
వ్రాతములఁ ధరించి గిరి ♦ నర్థము భేదిలఁ దాఁకు నాబలా
రాతివిధానఁ దాఁకె నతి ♦ రాద్రభరమ్మున రాజపుత్రులఁ.

96

మ॥ ఇరువైయేడుల ప్రాయముఁ జెలువముఁ ♦ హెచ్చింప వారిర్వగుఁ
స్మరుఁడుఁ-శంబు నట్లు సాత్వకియు-న ♦ శ్వశ్శామయుఁబోలె నొం
దొరు వెన్నీక హయాధిహుఁలగుచుఁ ♦ యుద్ధంబు సాగింప న
య్యిరువాగుఁ భటులెల్ల నిల్పిరి దిద్దు ♦ తైకాగ్రచేతనుఁలై.

97

సీ॥ ఉభయకూలంబుల ♦ నుప్పొంగి యల్లోలకల్లోలమాలికల్ ♦ గడలుకొనఁగ
నతితరధాటితో ♦ నదుగు నఖండగంగాప్రవాహభరంబు ♦ కరిణి దూఁకు
రాజపుత్రచమూభ ♦ రంబుడాకకు మొగల్ కాండముల్ పులిసోటి ♦ కండలయ్యె;
నెంత ఖండించిన ♦ సుంతయుఁ జెడక సముద్రతరంగముల్ ♦ పోలెఁ బొంగి

గీ॥ పొరలి పైకెత్తినచ్చు న ♦ మొగలుపక్ష వాహినీభూరిపరిమాణ ♦ భార మప్పు
డతులిత పరాక్రమోపేతు ♦ లైన రాజపుత్రులై నికులకుఁ దల ♦ ముచ్చలయ్యె.

98

మ॥ కుదురాచుఁ పహబాజుఖానుఁడు తుపా ♦ కుల్ ప్రేలిపింపంగ నేఁ
బదివేల్ గుండులు లేచి ధూమము నభో ♦ భాగంబుఁ గప్పుంగఁ మ
మ్మెదలుఁబోలె దటాలునఁ బెదలి క్ర ♦ మ్మెఁ రాజపుత్రాస్యప
ద్మదశంబుదనఁ! జేతఁ దట్టి యవి క్రిం ♦ దఁ గొట్టి రవ్వీరులుఁ!

99

—*) తేజసింహుడు యవనసైన్యముపై బడి ధ్వంసముచేయుట. (*—

మ॥ పెడబొబ్బల్ నికటాద్రీశృంగములఁ ద ధ్విబైబ్బ పడకజేయ. బ
ల్విడిఁ దారుష్కపదాతివర్గము విజృంభించె; మహావీరయో
ధుఁడు రాఠోజ్ఞుణి తేజసింగు భటులఁ దోడ్పొందు నైరివ్రజు
బడఁగఁ దాఁకెను శంఖమూఁడుచును బ్ర ధ్వాండంబు భేదిల్లఁగఁ. 100

సీ॥ ఒకమాటు ముందున కుటికి సందానరించి యవనయోధుల శిరం బవియమోదు!
నొకమాటు దాపటి కుగ్రుఁడై దూఁకి యందిన వారి నెల్లను ద్రెళ్లఁ జేయు!
నొకమాటు వలపటి కురవడి లంఘించి యందఱు దున్ని తూఁ టాఁకి నైచు!
నొకమాటు పిటిది కిం చుకత్తి తనచుట్టు వెనుక నుండెడివారిఁ బిలుకుమార్పుఁ!

గీ॥ దీఁగమెటుపట్టు లశ్వంబుఁ ద్రిప్పికొనుచు మృత్యుదేవత చందాన మెలఁగె! నపుడు
యవనపాదాతిదళములఁచెవులమ్రోసె యమ మహిష కంఠ ఘంటా మహాస్వనంబు.

చ॥ అడరి మహాగ్నికీలను సంతటఁ జిమ్ము తుపాకిగుండులున్
గడుపునఁజొచ్చి చుట్టుతిరు గఁ బలువేదన నొందు మర్దువై
నడి నలతేజసింగు భట ధర్మము దానును గర్భముఁజొరఁ
బడఁగఁ దురుష్కసైన్యములు బగ్గముపాడుగఁ గూలె నేలకున్. 102

ఉ॥ ఆమహాబాజుఖాను సుభ టాళులఁ గొందఱు గొంచు విద్విష
ద్భీషణబాహుగర్వమునఁ దేజని ముందుకుఁ బూన్చె; సంతలో
రోషకపాయిలాత్తుండు గు రుస్థిరశౌర్యుండు రాయసింహుఁ డా
శేషఫణిద్రుమాడ్కి గవి నెఁ రథసమ్మునఁ దేజసింహుపై. 103

శా॥ ఆవిరుల్ హయముల్ గదల్చుకొని శౌ ర్యాయత్తులై మీఁదికి
రా వీక్షించి గజంబులఁ గనిన హ ర్యక్షప్రభుఁడో యనం
గా విచ్చేసెను సింహనాదము వెలుం గఁ దేజసింహేంద్రుఁడా
ప్రావృట్కాల పయోద గర్భగత గ ధ్వాస్ఫుర్తిఁ గ్రేణించుచున్. 104

సీ॥ కల్పాంతకాల మే ఘము గర్భముననుండి వెడలు సాదామనీ వితతిమించి
తతమండలాగ్రి దీ ధితులు దిక్కులఁబర్వఁ ద్రిప్పకొంచును బోయి తేజసింగు
వార లిరువరమధ్య వ్రాలి పో రొనరింప జ్యోతిర్లతలు చుట్టు చుట్టినట్లు
కనులు కానఁగరాక వెనుకకుఁ దిరిగి భీకరహయంబులు త్రిప్పి మఱలఁదాడి!

గీ॥ రంత రాతోడ్కులుండు క ♦ ల్పొంతరుద్రు శూలమునుబోలు కుంతంబుఁగేలఁ గాట్టి
“తెగితి రింకెందుఁ బోదురో ♦ ధీరులార!” యనుచు సింహనాదమునఁ బై ♦ కరుగుచెన్నె

మ॥ ఉదయద్భాను సహస్ర బింబగత ర ♦ క్రోసగ్ర కాంతిచ్చటల్
వదనం బీనెడు తేజసిం గు నెదిరిం ♦ పక్ ధైర్యముల్ లేక పైఁ
గదియుండంచు భటాభికిఁ దెలిపి చ ♦ క్కఁ బాటి రాయుర్వ; ర
య్యదనఁ గాల్చెను దేజసింహదహనుం ♦ దావైరి సైన్యాటవిన్. 106

గీ॥ అసహ దక్షాధ్వర ధ్వంస ♦ మాచరించు నుగ్రశివుఁబోలెఁ దేజసిం ♦ హుండు పొది
వచ్చి-వందఱలాడ, వి ♦ పక్షసైన్య మాక్షణం బకాండప్రళయమున మునిగె. 107

—*) సలుంబ్రాకృష్ణసింహుడు — ఆసహానుతోఁ దలపడుట. (*—

కా॥ ఆసంరంభ విజృంభణంబు నఖిలం ♦ బాలించి కోపోగ్రుఁడై
యాసహానుడు పంచవింశతి సహ ♦ స్రాసికినిఁ బూన్పుచున్
డాసెన్ ముందుకు; మూడువేలు భటు లం ♦ డన్ గొల్వఁగా నాసలుం
బ్రాసింహం బెదిరించె నాతని భుజా ♦ వష్టంభ సంరంభమై. 108

సీ॥ ఎనిమిదంతలు బలం ♦ బెక్కుడై యున్నఁ జోండావతుల్ విక్రమా ♦ డంబరమునఁ
జిచ్చఱపిడుగులై ♦ చెలరేగి యావనాశ్వికులపై వ్రాలి ని ♦ ర్భింపఁ జొచ్చి;
రాతురుష్కులు విజ ♦ యాతురుల్ సంఖ్యాబలమున నొక్కఁడుగఁ గ ♦ లంగఁదాటి;
సుభయసైన్యంబు లొం ♦ డొంటి సోకినఁ దోచె నుదధిద్వయము పొంగిఁయొరసిన్

గీ॥ ప్రళయకాలాంతకోగ్ర జ ♦ హ్వ కరాళ దీర్ఘకుంతంబురుచులు న ♦ లైసలఁ బరవ
నాసలుంబ్రాధినాథుండు ♦ యవనవీర సుభటవక్షస్ములను గ్రుమ్మఁ ♦ జొచ్చె నపుడు

క॥ కడు నున్నతాశ్వమును గుడి యెడమలకున్ ద్రిప్పుకొనుచు ♦ నినతేజఁడు కృ
ష్ణండు రిపులగాత్రములు పచ్చడియైపడ నఱకె శౌర్య ♦ సాహసవృత్తిన్. 110

చ॥ అదిగని యోర్వలేక జ్వలి ♦ తాగ్రహుఁ దాసపుఖాను కృష్ణునిన్
గదిసిన నాతఁ డశ్వమును ♦ గ్రక్కున వెనక్కుఁదీసి యొక్కపె
ట్టదరంగఁ దాకి సాశ్వఁడగు ♦ నాసపుఖానుని గొంచుఁబోయెఁ బె
ల్లెదిగి తృణంబు నెత్తుకొని ♦ యేగెడు నా సుడిగాలి కై వడిన్. 111

ఉ॥ సాహసవంతులన్ సమర ♦ శౌర్యనిధానులు రాజపుత్రు లు
తాహాధరంబుతోడ రిపు ♦ పైన్యములన్ జొరఁబారి చీల్చుఁ ద

ద్వాహిని పట్టదప్పి నలు ♦ వంకలకుఁ జెడఁబాఱె! నట్టి కో
లాహల మాకసంబు పగు ♦ లక్ గవిసెక్ నలుదిక్కులందునెక్.

112

—*) ప్రతాపసింహుడు — తోడరమల్లు సైన్యముఁ దాడి చీకాకుగావించుట. (*—

మ॥ తనసూర్యధ్వజ మొక్కచేత నొకచే ♦ తక్ శేషనాగేంద్రుఁబో
లిన దుర్వారకరాశిధ్వము రుచుల్ ♦ నింపక్ జగజ్జాలముక్
దునుమాడక్ జనుదెంచ నాప్రళయ రు ♦ ద్రుండోయనంగాఁ బ్రతా
పస్థాప్ర తంసుఁడు కొండ డిగ్గి యహిత ♦ వాతంబు డానెక్ వడిక్.

113

ఉ॥ ఎత్తుననుండి వచ్చు కడు ♦ నెత్తగు నశ్వము! దానిపైన లో
కోత్తర శౌర్య సాహస స ♦ మున్నతమూర్తి ప్రతాపదేవుఁ! డా
యుత్తమువెంట నొత్తుకొని ♦ యుగ్రబలాధ్యులు సూర్యవంశ్యరా
హుత్తులు! మొత్తమై గదలి ♦ రుర్విసమస్తము కంప మెత్తెగక్.

114

క॥ ఆరాజపుత్రసుభటుల యారభటులు యవనసైని ♦ కాభుల. పృథుగ
ర్జారావంబులు నిబిడంబై రోదసినిండి బాంగి ♦ యవలికిఁ బర్వెక్.

115

మ॥ త్వర లంఘించుచు వచ్చి సింహములు మా ♦ తంగోత్తమాంగంబులక్
ఖర నిఘాత నఖాగ్నిసంతతుల వ్ర ♦ క్కల్ చేయుచుదాన భా
స్వరశౌర్యాధ్యులు రాజపుత్రులు తురు ♦ మ్మ శ్రేణిపై వ్రాలి నె
త్తురునక్ గండలు కాల్యలై ధరణియం ♦ దుక్ బార్చి రొక్కుమ్మడిక్.

116

ఉ॥ శృంగము భంగమైన వృష ♦ భేందునిచందము దోఁపఁ దోఁకఁ దో
క్కంగనె పైకిఁదూఁకు భుజ ♦ గప్రభుమాడ్కి సరోషసాహసా
భంగురమై తురుష్కభట ♦ వర్గము లేగుచు రాజపుత్ర సే
నాంగము వెన్నఁకుఁబడ మ ♦ హాబలధాటిని దాఁకె నయ్యెడక్.

117

ఉ॥ కత్తులు తాఁకు చప్పు! మెయిఁ ♦ గప్పిన జోడులు చిట్లు చప్పు! రా
హుత్తులు వ్రాలు చప్పుడు! హా ♦ యోత్తమముల్ ధరఁగూలు చప్పుడుల్!
దుత్తలఁబోలె నెత్తురులు ♦ దూఁకెడు చప్పుడు! గాయ మొంది యె
ల్లెత్తినవారి చప్పుములు! ♦ నెల్లెడ లేగె రణాంగణంబునక్.

118

ఉ॥ ఒక్కొక్కరాజపుత్రకుల ♦ యోధుని బెక్కురు చుట్టు ముట్టి యు
క్కెక్కిన మోగలుల్ గవిసి ♦ యెల్లెడ నొంపఁగసాఁగి రౌర! వా

రొక్కకడు బ్రతాపస్వపు ధ నుజ్జ్వలమూర్తులనంగ వైరులన్
సుక్కంగజేసి! రెంతటి య శోనిధులొక్కా! శిశోదియాకులుల్.

119

మ॥ పొదియై తాకెడు రాజపుత్రుల బలం ధ బుల్ పుష్కలావర్తసి
రదముల్ గాంగె, బ్రతాపభూవరుడు ప ధ ర్జనుడుగాంగన్, బ్రభా
స్వదవర్ణములు చంచలాతతిగ, శుం ధ భత్తజ్ఞ తీవ్రాశనుల్
గుదులై రాల్చుదురుష్క నై న్యములు ను ధ గ్గున్ నూచమై సోలిన్;

120

మ॥ విరియన్ బారెడు వాహినీనికరమున్ ధ వీక్షింపగాలేక తో
డరమ ల్లందట హెచ్చరించుచు బ్రచం ధ డస్సూర్తిమై దాకె; సా
గరుడున్ సూక్తుడు కోపఘూర్ణిత కటా ధ క్షశ్రీలు రంజిల్ల గే
సరియుగ్మంబువలె బ్రతాపుపయి ను ధ త్సహంబుతో చూడంగన్.

121

సీ॥ తిజగద్విరోధతా ధ తిపురాసురులతోడ చొరయు కైలాసమం ధ దిరు డనంగ!
విలయకాలమున జృం ధ భించు తేతాగ్నుల ముంచెడు వరుణదే ధ వుం డనంగ!
మాల్యవ న్మాలి ను ధ మాలిముఖ్యుల బట్టి వేధించు శ్రీమహా ధ విష్ణు డనంగ!
ఖరదూషణాది ర ధ క్షత్రేష్ఠులన్ గోపమున దాచు శ్రీరామ ధ మూర్తియనంగ!

గీ॥ నసమ విక్రమ రణ సాహ ధ సాంకమూర్తి యాప్రతాపుడు సర్వసం ధ హరలీల
సాగి సూక్త తోడరమల్ల ధ సాగరులను మించి కలగించి యెంచి డయ్యించెనపుడు

మ॥ బరువై యొప్పెడు దీర్ఘఖడ్గము ప్రతా ధ పస్వామి పైకెత్తి తో
డరమల్లన్ బడమోది కంకటము గా ధ డ్కజిల్పి సూక్తుధరన్
బారలన్ దప్పంగదోసి సాగరు శిరం ధ బుజూచి వేయంగ, ము
వ్వరు నవ్వరునిమోల నిల్వక పరీ ధ భూతాత్ములై పాఠిన్,

122

మ॥ ఉరగవారము సంహరింపగ మహా ధ గోత్సాహమున్ బెంచు నా
గరటామంతుడు వానిచుట్టములవీ ధ కన్ రాజరాజేశ్వరుం
డరుగుదెంచె బ్రతాపుడున్ భటయుతుం ధ డై! యావనశ్రేణి కు
ర్భర తద్ధోర కఠోరధాటికి జలిం ధ ప్పసానె నాద్యంతమున్.

124

తి మ॥ కడుశాంతంబు నగాధమై పోలుచు నా ధ గంభీరవారాశిలో
నుడుకున్ నిల్ల ప్రవాహ మొక్కమొగమై ధ యప్పొగుచున్ బాటు కై

It emerges from the gulf as the famous Gulf Stream and is joined by the Equatorial current. At first the Gulf-Stream is a rapid current of dark

పడి రాణాయ శిశోదియాభటులు గ ధృబుక్ బ్రవేశించి య
య్యెడఁ దారుష్క చమూసమాహము బలం ధికించి రత్యుగ్రులై.

125

ఉ॥ మందరశైల మంబునిధి ధి మధ్యము చొచ్చి కలంచునట్లు చు
ట్టొందళమొందు మోగలు భ ధి టుల్ పదులు శతముల్ సహస్రముల్
మృందఁ బ్రతాపసింహుండు బ ధి లక్ష్మిగు లాతని యోధవీరు లు
దండఁ బరాక్రమస్ఫురణ ధి మచ్చుపడఁ విహరించి రయ్యెడఁ.

126

—*) శ్యామసింహ — ఖాసిఖానుల యుద్ధము. (*—

మ॥ ఇరువైయైదగు వేల యాశ్వికబలం ధి బిర్వంకల గొల్పు సు
స్థిర దుర్వార పరాక్రమక్రముండు ఖా ధి సింఖానుపై శత్రుసం
హరణోద్యోగండు శ్యామసింహవిభుం ద ధి సాద్రీశుడు వీరకే
సరియోనాగఁ బరాక్రమించి నడిచెఁ ధి యూలాన్వయుల్ గొల్వంగఁ.

127

మ॥ క్రతుకాలమ్మున యాయజూకుండు హవి ధి ద్రావతబులక్ వహ్ని నా
హుతులక్ జేసెనునట్లు శత్రుభటులక్ ధి యుద్ధంబునఁ దాఁకి శీ
ర్ణతతిక్ దుగించుచు శ్యామసింహుండు గుహ ధి సంఘాతముల్ వక్రకై
క్షితిపైరాలగ సింహనాదము నొన ధి ర్నై వీరశౌర్యార్భటిఁ.

128

ఉ॥ దండధరోపమాన భయ ధి దస్థిర మేచక దీర్ఘదేహు లు
ద్దండ కృపాణపాణులయి ధి దర్ప మెలర్ప మహమ్మదీయు లా
భండనసీమ వైరిభట ధి భంజనముక్ బాసరింప, గాలిచే
బండులు భూమిపైఁ బారలు ధి భంగి శిరంబులు డులైఁ బెల్లుగఁ.

129

శా॥ బాహశౌర్యులు శ్యామసింహుండును ఖా ధి సర్వుండు శౌర్యోగ్నులై
బాహ-బాహి కచా-కచిక్ బల మెల ధి ర్పక్ బోరఁ దద్దర్శనో
త్సాహశ్రీరతులొచు రెండుమొనలక్ ధి వైవారు రాహుత్తు లెం
తో హర్షంబున మాన మూని రణమం ధి దుక్ నిల్చి రవ్వేళలో.

130

blue warm water. The average is three miles an hour or five miles in the coldest and warmest seasons. This is about equal to the speed of the Ganges or Irrawady. The current speeds out and becomes the North Atlantic Drift, flowing right across the Atlantic and keeping warm the shores of the British Isles and north western Europe generally.

“ L. Dudley Stamp ”

ఉ॥ అత్రతీ విక్రమించి భయం దాహవశౌర్యుడు శ్యామసింహభూ
భృత్తిలకుండు శీర్షకము ధేదిల మోదుచు ఖాను ఖడ్గము
ద్వృత్తి వియత్రలంబునకుఁ ద్రేవ్వఁగఁగొట్టి హయంబుఁ గూల్చు నో
రెత్తక వాఁడు మానము వ ధింతుచుఁ బాతెను నేల దూతుచున్.

131

—*) భానుసింహుఁడు — యవనసేనల నుఱుమాడుట. (*—

మ॥ దెసలెల్లఁ దన కేతనప్రభలు సం దీక్షంబులై వెల్ల సా
హసశౌర్యాంకుఁడు భానుసింహవిభుఁ డ య్యాదిత్యుఁడుబోలె వె
క్కసమా తేజముతోడఁ బొంగుచు విప ధ్మవాతమున్ జీల్చు వీ
రసమూహంబును మోహరించుకొను సం రంభంబు వీక్షించుచున్;

132

చ॥ యవనులవైపు యోధులను నాజయమల్లుఁడు రాయశీలుఁ డా
హవమున కెచ్చరింప రయ మారఁ దుపాకులు గాల్చి రందఱున్;
బవనము వీపఁ దుమ్మెదలు పద్మములన్ విడివచ్చునట్లు గుం
డ్లు వెడలి రాజపుత్రభట లోకముపై బడియెన్ మహాగోమై.

133

చ॥ పిడుగులు గుంపులై పడెడు వీతను నిప్పులు రాలునట్లు పైఁ
బడెడు తుపాకిగుండ్ల జడి వానలపెల్లన కోర్వఁజాలమిన్
దడఁబడి రాజపుత్రభట తండము ముందును వెన్న దోప క
య్యెడ స్పృహలేక నిల్వఁబడె నెచ్చటి గుం పచటన్ స్థిరంబుగన్.

134

మ॥ “అకటా! శత్రులు వేయఁ బెల్లెగయు న య్యాగ్నేయ మాహేంద్రీ నా
గ కశోరాస్త్రచయంబుఁ జూపులనె వ్ర క్కల్ సేయువారయ్యు రా
జకులాగ్రాణ్యులు స్వల్ప మియ్యనలవ ర్షంబున్ భరింపంగఁజా
లక ముం దేగక వైరిఁగూల్చు కిలు ని ల్వన్ బాడియే! యియ్యెడన్.”

135

చ॥ అనుచును భానుసింహవిభుఁ డాడి హయంబుఁ గదల్చి వెంటరం
డని కదలన్ భటాళి నిబి డాతప మారవివెంట నేగు న
ట్లనుపమధాటి లేచి యన లాస్త్రపరంపర కోర్చి శత్రుసే
న నెదుగఁ బాతె; నంతట ర ణంబు చెలంగె భయానకస్థితిన్.

136

చ॥ కడువడి రాజపుత్రులు ము ధీముఖఁ జెంతకువచ్చి దూకి పైఁ
బడఁగ మహాన్ముదీయులు తు పాకులు గాల్చుగ వీలులేక యా

బడెలను ద్రిప్పి మోదిరి; కృ + పాణ భయంకర తీక్ష్ణ ధార లె
లెడ నిగుడంగ వారి నల + యించి కలంచిరి రాజపుత్రకుల్.

137

చ॥ తరణి నభంబునన్ దిరుగు + దారి మెలంగుచు భానుసింహుడ
త్తటి జయమల్లు శీర్షకము + ధాత్రిని వ్రాలంగ మోది ముంగుకున్
బరచుచు రాయశీలు ఘన + నక్షము నుద్ధతి వేయ నాతడున్
సరగునఁబాతె ఖడ్గము భు + జంబున సోతుచు నెత్తు రొల్కంగన్.

138

మ॥ ఖురసంఘట్టన రేగు ధూళి సమర + త్సోణికి దివిజేరఁగా
హరిశౌర్యాధ్యులు రాజపుత్రకులు కో + పాటోప మేపారఁ ద
త్కరవాల్మీగ భుజంగకోటికిఁ దురు + ష్కప్రాణవాతంబు ల
త్తటి భక్షింపఁగఁబెట్టి యార్చిరి వియ + ధాత్రుల్ పృకంపింపంగన్.

139

—*) రామచంద్రదేవుని యుద్ధము. (* —

మ॥ సమరోత్సాహ విజృంభమాణ పటు గ + భాస్కూర్చి తోఁ గొండనుం
డి మనస్సింహుఁడు రామచంద్రపతి ఖం + డేరావు దోస్సారులై
బొమవిండుల్ ముడిదేలఁగా వెడలి య + బుల్ల చమూశ్రేణి స
ర్వము చీకాకుపడంగఁ దాడి సమయిం + పన్ జొచ్చి రాచెంగటన్.

140

శా॥ తోడక ద్రొక్కు భుజంగరాజువలె న + బుల్ల ఖోరాసాన్ భటా
సీకంబున్ బురికొల్పి గ్వాలియరుతో + ణీనాయకున్ దాఁకె; ము
క్కాఁకల్ దీక్షి న యానృపోత్తముఁడు ఖ + డం బెత్తి సింహంబటుల్
కేకల్ వేయుచు వానిమస్తముఁ బగి + ల్చెన్ మోగలుల్ బెగ్గిలన్.

141

శా॥ పెత్తై రక్తము దూడి మూర్చిల, భటుల్ + వీక్షించి శీఘ్రుబె య
బుల్లఖానుని మోసికొం చవలికి + బోవన్ మనస్సింహుఁ డ
త్యుల్లసంబున బొంగుచున్ రిపులపై + నుద్వృత్తి లంఘించుచున్
ద్రుశ్యజేసె దురుష్కవీరభటసం + దోహంబు నిర్వంకలన్.

142

మ॥ ఒకమూల్తానువిభుండు దుర్దముఁ డలా + యుద్దీనుడన్ వీరుఁ డో
ర్వక యుద్ధాంగణమందు నలైసలకున్ + బాటన్ బ్రయత్నించు నై
న్యకదంబంబుల హెచ్చరించుచు దద + ధ్యక్షత్వమున్ బూని యా
జకి ధైర్యం బిగురొత్తజేసి మరలిం + చెన్ బూన్చి యవ్వేళలో.

143

—*) ఖండేరావు యుద్ధము. (*—

సీ॥ పదునాటువర్షముల్ ♦ పాయని పూఁపలేబ్రాయంబు సాకుమా ♦ ర్యము వెలార్పె!
దరుణారుణాబ్జప ♦ త్రవిళాలమగు తేట కనుగవ పరమభా ♦ గ్యంబుఁ దెలుపఁ!
దనమూర్తి సొబగు మ ♦ దన వసంత జయంత సౌందర్యములకు సి ♦ గ్గందఁ జేయ!
నిజ తనుత్రాణ కాం ♦ తిచ్చట లఖలభాగములందు దుర్నిరీ ♦ క్షతను బెంప!

గీ॥ నసమ వజ్రాభరణశోభి ♦ యై తనర్పు దొడ్లకాంభోజహయము ముం ♦ దనకుఁద్రిప్పి
రామచంద్రు ఖండేరావు ♦ రణముఖమునఁ దాఁకె విక్రాంతి వజ్రల మూఁల్తానుదోరల.

మ॥ పులిపిల్లల్ చెలరేగి పైబడునటల్ ♦ మూల్కా భారాసాను యో
ధులు కాక్షేయక కుంత ముద్గర గదా ♦ దుల్ దాల్చి శౌర్యంబు వా
టిల నొక్కుమ్మడి వచ్చి పైబడిరి; ఖం ♦ డేదాయఁడు దుర్భర
జ్వలనుండోయన యుద్ధసీమఁ జరియిం ♦ పక సాగె వీర్యాఘ్రజై.

145

మ॥ నికటారామఫలాభిఁ బాలకుఁడు ఖం ♦ డింపక మొదల్ పెట్టు నా
రకమై పాచకసార్వభౌముఁడును గూ ♦ రల్ గోయు నచ్చెఁచుఁ బూ
నికమై వీరవిహారముల్ నెఱపి ఖం ♦ డేరావు తోరుష్కయో
ధకదంబులు మస్తముల్ దునిమె దు ♦ గ్ధాంతక్రియాభీలుఁడై.

146

మ॥ వరుసక భీమ-ఘటోత్కచా-ర్జును లడ ♦ ల్పక భీతిమైబాటు న
క్కురు సైన్యంబుల భంగిఁ బాటిరి తురు ♦ ఘ్నల్ రామచంద్రుండు ను
స్థిరశౌర్యుండు తదీయపుత్రుఁడు మన ♦ స్సింహుండు దుద్ధాంతవీ
రరసావేశముతో నరాతిభటశీ ♦ ధ్నులుల్ విదాంపఁగక.

147

—*) బేడ్లా - కొటేరియా పృథువుల యుద్ధము. (*—

గీ॥ పృణయబద్ధులు చోహణ ♦ వంశ్యమణులు వీరమూర్తులు బేడ్లా-కొ ♦ టేరియా నృ
పతులు న్నానృవేలాశ్విక ♦ బలము గొలువ యవనులను దాడి రపుడు భయంకరముగ.

ఉ॥ గండశిలాప్రపంచము న ♦ గంబుననుండియు దొర్లినట్టు లు
ద్దండమహోన్నతాశ్వికవి ♦ తానము నాలుగువేలసూఖ్య పై
నుండియు పూదరా నిలువ ♦ నోపక యావనసేన లన్నియున్
బండిన పైరునాఁదలలు ♦ వాల్చుచు మ్రొగై రణాంగణుబునక.

148

మ॥ కవలూ గౌరవసేనలక్ బొదివి ప్ర ♦ క్కల్ చేయుచుదాన బా
నవనై న్యంబుఁ గలంచు దంతిముఖ-సే ♦ నానుల్ వలె వచ్చి శో
ర్యవికాసంబునఁ జోహణప్రభుకుమా ♦ రద్వంద్య మవ్వేళ శా
త్రవనై న్యంబుల కంతలుంతన మొన ♦ ర్పకసాగె వేభంగులక్.

150

—*) భిల్లులు - యవనులతోఁజేయు యుద్ధము. (*—

మ॥ కడు నెత్తుండెడు కోటకొమ్మగుములక్ ♦ గంజోపలశ్రేణిపై
వడిఁ గూర్చుండిన భిల్లులుఁ ధనువులక్ ♦ బాణాళి సంధించి సొ
దడిగా నార్చుచు వేయఁగాఁదొడరి; రే ♦ తద్బాణసంహారముల్
జడివానల్ వలెఁ బెల్లు ముంచెను దురు ♦ మ్మ ప్రాజ్య నై న్యంబులక్.

151

చ॥ అచలనితంబభాగముల ♦ యందు రహించెడి గొప్పగుండులక్
బ్రచురబలుల్ కిరాతభట ♦ వర్మలు నూఱులు వేలు పట్టి పూ
నిచి కదలించి, దొర్లెడు ధ్వ ♦ నిఁ గిరు లన్నియు వ్రేల శత్రుహ
స్తచయము నిల్చుచోటికిని ♦ జెచ్చెరఁ ద్రోసిరి గుంపుగుంపుగక్.

152

॥ ఆపయినుండి దుర్గమ మ ♦ హాబలధాటిని దాటివచ్చు గం
జోపలకోటి మార్గమున ♦ నున్న పదార్థములెల్ల నజ్ఞగు
జై పడ వ్రాలి మోగలు గ ♦ జావళిఁ జొచ్చి పదుల్ శతంబులుఁ
రూపతి దొర్లసాఁగె యవ ♦ నుల్ ప్రళయంబున మున్ది కూలంగక్.

153

మ॥ హనుమద్వానరభ ర్త శైలముల బా ♦ హస్తక్రమి తెచ్చి వై
చిన రామాయణయుద్ధమందు నసుర ♦ శ్రేణుల్ వలె వ్రాలి యా
వనదంతావళికోటియక్ శిలలు వై ♦ వ్రాలక్ ధరక్ వ్రాలి మొ
క్కనిమేషంబున మ్రగ్గె నట్టలవలె ♦ గాత్రంబులు నున్దుగాక్.

154

చ॥ వెఱచుచుఁ గాలిమూఁకలును ♦ చిక్కబలంబునఁ బాడె; నావ్వికుల్
పరచిరి నోరులక్ వెఱచి ♦ ప్రక్కలకుఁ గిరి నెక్కలేక; యు
ద్ధరతఁ దుపాకిపాజులును ♦ దోడనె కాల్చిరి; కాని గుండు లా
గిరిపయినున్న భిల్లతలి ♦ క్రేవకుఁ బోక పడెక్ ధరిత్రితై.

155

శా॥ ఆమాయాశబరస్వరూప మనఘం ♦ వై యింద్రకీలాచలో
ద్దామప్రస్థములక్ జరించు గజవై ♦ త్యధ్వంసి చందంబునక్

భీమాటోపుడు భీమచాందు ధరణి ♦ భృచ్చృంగమందుండి యు
గ్రామోఘప్రదరాళిఁ గూల్చెను విప ♦ తూరణ్య సత్వంబులన్.

150

గీ॥ అలరి యలరించు నొక్కమాతాప్రతాపుఁబరుల నొకమాటు కనుసన్న ♦ బ్రమియఁజేయు!
విడక యుభయపై న్యముమధ్య ♦ విజయలక్ష్మి యబ్జనాశపుడూఁగుట ♦ య్యాలనూఁగె!

—*) మ ధ్యా హ్న వ ర్ణ న ము. (*—

శా॥ మెండై యెడలు నిండె; నల్లెసలఁ గ్ర ♦ మ్మెన్ నిప్పులన్ గుప్పు చు
ద్దండ గ్రీష్మసమీరముల్; నిఖిల స ♦ త్వంబుల్ గడున్ డస్సె; బ్ర
హ్మాండంబుడూ బాగల్ నెగల్ తుటుములై ♦ వ్యాపించె; మధ్యాహ్నమా
ర్తాండుం డుజ్జ్వలకాండుడై గగన మ ♦ ధ్యంబందు వెల్గొందఁగన్.

158

ఉ॥ ఆతప నాతపోద్ధతికి ♦ నాయసవర్మములెల్లఁ గ్రాఁగి సు
జాతకృశానుకీలలు భృ ♦ శమ్మగఁ జిమ్ముటఁజేసి యోధసం
ఘాతము దేహముల్ బడలి ♦ కల్ గని నేనలు రెండువైపులం
దాతటి సుంత కన్నగిచి ♦ నట్టులు కూర్చె నిమేషకాలమున్.

159

సీ॥ తలలపై బొడిగింకం ♦ బుల యిన్నరేకుల నలమి దహించు నూ ♦ ర్వాతపాగ్ని!
నలుదెసల మిడుంగు ♦ రులు చిమ్ము రక్తదీప్తాక్షులఁ గోపభ ♦ యంకరాగ్ని!
ప్రాభాతసంగర ♦ వ్యాయామమున రేగి జగము మ్రొంగఁగఁగోరు ♦ జాతరాగ్ని!
భువనసంతతి నెల్లఁ ♦ బొడిపొడిగావించు బహుబృహన్నాశాస్త్ర ♦ భైరవాగ్ని!

గీ॥ యన్నిటిని మించి లోకభ ♦ యంకరమయి యతిశయిల్లు బాహుప్రతా ♦ పాగ్ని! వెలుంగ
భటులు పంచాగ్ని యోగ భా ♦ వనల మెదిగి మఱలఁ దలఁపడి రనికి నిర్జ్వరులు పొగడ.

—*) మానసింహుఁడు పరంగుల నుసికొల్పి పిరంగులు ప్రేలిపించుట. (*—

చ॥ “ఇరువదిరెండువేల భటు ♦ లెల్లెడ నాలుగులక్ష లున్న మ
మృరవఱచేయఁ జొచ్చి రక ♦ టా! గతియే”మని కుంది దక్షిణో
త్తరముల మానసింహుఁడు శ ♦ తఘ్నుల సంతతధార నిప్పులన్
గురిసి విపక్షపై న్యములఁ ♦ గూల్చుంగ నాజ్ఞ యిడెన్ భటాళికిన్.

161

సీ॥ మొగలాయి సేనా స ♦ ముద్రాంతరమునుండి పొడఁతెంచు బడబాగ్ని ♦ మూర్తులనఁగ!
రాజా ప్రభంజన ♦ రాజి మోగల్ శాఖ నిలువ కూడెడు తాళ ♦ ఫలము లనఁగ!

రణదుగ్ధ పీఠకా ధ్రమునఁ జేరికొలంది గుప్పు నిప్పులగొప్పు ధ కుప్పు లనఁగఁ
దురకదండను తోటఁ దొడిమ యూడుచు దొర్లు పరిపక్వకూష్మాండ ఫలము లనఁగఁ
సమయమాంత్రికమాళి భూతములఁ దనుప నడుపు రక్తాన్న నిబిడ పిం డంబులనఁగఁ
నల పరంగులు పెనుపిరం గులను బేల్చి రాలె దెసలఁ దస్తాయస గోళతతులు. 162

మ॥ అవి లోకంబులఁ గాల్చుఁగాఁ దొడరు బ్ర ధ్మస్త్రానా నిప్పులకొ
దివిక్ జమ్ముచు వ్రాలి యోధులను భే దింపంగ రాణాచమూ
నివహం బుజ్జట లూఁగి యెత్తువడి భ్రాం తిజెంది వెల్వెల్లఁబో
యి వితాకొందిన లేతమోముల విధం జేమూచు వాక్రువ్వఁగఁ. 163

మ॥ గుములై నిల్చి గుభా ల్గుభా లని పిరం గుల్ మోగుతేకాని స
ర్వము నిశ్శబ్దతఁ దాల్చె; యోధతతి చా వణ జూడఁగాలేక జెం
దమునకొ గుండుచు చాంఠభ ట్టక మహా దంతావళం బెక్కి యు
త్తమ గంభీర మనోజ్ఞ నిశ్చల గళ ధ్వానంబు శోభిల్లఁగఁ, 164

—*) చంద్రభట్టారకుండు రాజపుత్రసేనలకు రహోదేకముఁ గలిగించుట. (*—

ఉ॥ “ఓయసమాన సాహస స మున్నత శౌర్య సమగ్రిమూర్తులా
రా! యడలంగఁజోతుండు పి రంగుల గుండ! కఖండయుద్ధవి
ద్యాయుతులైన మీకుఁ గర మందు ధరింపఁగఁ బూలచెండ్లు గా
వే యవి! యొక్కమై దగులుఁ డీ! పొడియైపడ సర్వలోకముల్. 165

సీ॥ మొన్నగాఁ జిత్తూరి మూడవ ముట్టడి! పదియునాతేండ్ల లేఁ బ్రాయమందె
కరకంకణములు మం గళవస్త్రములతోడఁ బెండ్లిపీటలనుండి వెడలి వచ్చి
పుత్త సూర్యద్యౌర మున శాత్రువులఁ గూల్చి భార్య పండ్రెండేండ్ల పడుచు రిపులఁ
గుప్పగూరగఁ ద్రుంచె! గోమలి త్యాగవిక్రమములు సకలలో కములు మెచ్చె!

గీ॥ నా యరుంధతీదర్శన మపుడె స్వర్గమునకు సచ్చరల్ కనుసన్న లను బొనర్ప
వలచు శౌర్యైకధనులు మీకొలమువార! లతుల మతులార! ఖేల్వా భటాళులార!

⊕ In the sacred bardai of the Rajput, we have the bard of our Saxon ancestry; those reciters of warlike poetry of whom Tactus says “With their barbarous strains they influence their minds in the day of battle with a chorus of military virtue.”

“Annals of Mewar.”

- సీ॥ శాతమగోత్రంబు! ♦ గాధిపురము రాజధాని! యాచార్యుండు ♦ బైత్యగురుడు!
 వంశంబుకర్త వి ♦ శ్యామిత్రు! దాస్యగ్రహర్త్యముల్ మునుపు స్తం ♦ భవ మొనర్చె!
 బదునాల్లలోకముల్ ♦ పైకి వచ్చిన సుంత కీడెఱుంగనిది రా ♦ తోడు కులము!
 బిగబట్టి తెచ్చి నిల్పినఁ దురుష్కులు మీముఖముఁ జూడ వెఱతుర! ఖ్యాతిగలిగె!
- గీ॥ నఖిలభారతవీర మ ♦ హాభవనము గోపురమున నెఱైన పూర్ణ ♦ కుంభతుల్యుఁ
 డగుచు మీతండ్రి జయమల్లు! యశముఁగాంచె! ద్విజ్ఞదేభేంద్రసింహ! యో! తేజసింహ!
- సీ॥ సామ్రాజ్య మఖిలంబు ♦ సవతితమ్మున కిచ్చె సంతతత్యాగి యా ♦ చండన్యపతి
 యా బయానాసీమ ♦ నరుల తలల్ వేలు రాలఁగా విహరించె ♦ రత్నసింగు!
 చిత్తూరుకోట డు ♦ స్సినచోట నిలిచి దుర్గారావు ప్రళయరౌ ♦ ద్రమునఁ బోరె!
 ననిమిదేడుల క్రింద ♦ నీదేడులోకముల్ జయపెట్ట వర్తించె ♦ సాహిదాసు!
- ఆ॥ సకల పూజ్యమైన ♦ చండేశు వంశంబు స్వామిభక్తి యుగ్గు ♦ పాలఁ బెట్టిఁగె!
 నాకులంబు వీరు ♦ లంను నాయకమణి కృష్ణసింహవిభుడు ♦ కృష్ణనిభుడు. 16
- సీ॥ జగదేకదుర్నిరీ ♦ క్షప్రకాశు లటన్నఁ జూపు నూర్లకొలది ♦ సూర్యకులము!
 నిత్యసత్యవ్రత ♦ నిష్ఠాపరు లటన్నఁ జూపు వేలకొలది ♦ సూర్యకులము!
 కండ లొలిచియిచ్చు ♦ ఘనవదాన్యు లటన్నఁ జూపుఁ లక్షకొలది ♦ సూర్యకులము!
 లోకంబులెల్ల గె ♦ ల్పు ధనుర్ధరు లటన్నఁ జూపుఁ గోట్లకొలది ♦ సూర్యకులము!
- గీ॥ ట్నేటి వెలయు నసంఖ్యాకకులములందు సురలకును సాయ మొనరించె! సూర్యకులము
 సూర్యకులము దూరం బుంచి ♦ చూచునెడల నఖిలభవనంబు లంధకా! రావృతములు
- సీ॥ ఇత్త్వాకు వెటు లోక ♦ హితుడు! కాకుత్స్థత్రిశంకులు మఱి హరి ♦ శ్చంద్రుఁ డెట్టి
 వారు! మాధాంత ప్రా ♦ భవ మెంత! నాభాగుఁ డంబరీషభగీర ♦ థాది నృపులు
 సామాన్యులే! యిక ♦ సగర-దిలీప-రఘుక్షత్రీశులక్ష్మీ ♦ గొలువఁ గలమె!
 బ్రహ్మాండమంతయుఁ ♦ ద్రాసున నిడిన నిమల నొక్కఁడొక్కడే ♦ తూఁగఁగలడు!
- గీ॥ భువనసామ్రాజ్యలక్ష్మీ కా ♦ పురముచేయు వజ్రహర్ష్యరాజంబు మీ ♦ భానుకులము
 శతశత నమస్కృతులు చేసి ♦ సకలజగము నీపదముఁ గొల్పు తరుడె ప్ర ♦ తాపదే
- సీ॥ కాఫరిస్థాప్రజా ♦ గణము నేటికిఁగూడ బప్పురాయల ఖడ్గ ♦ పఠిమఁ బొగడ!
 నాఖిలాసాదేశ ♦ ముందు ఖోమనసింహు నాణెంబు లింకను ♦ నడచుచుండ!
 సమరసిం హేంద్ర వి ♦ క్రమగాధలెల్లప్పు ఘోరీజనులు కొడు ♦ కులకుఁ దెలుపఁ!
 గుంభరాణా శౌర్య ♦ జృంభణం బేవేళ దేశదేశములు గీ ♦ ర్తించుచుండ!

- గీ॥ భారతీయుల యొడభులఁ ♦ బ్రాణముండ మఱువనేర్తు రె రవిదాశ ♦ చుహిను ముపుడు!
ధర్మసంస్థాపనార్థ మే ♦ తత్కులమున దేవుడై పుట్టితి పృతాప ♦ దేవ! సివు. 171
- సీ॥ భరతఖండక్షమా ♦ భరము నిజోద్గండ బాహుదండూబున ♦ వజ్రలంజేసి
జగమెల్ల జయపెట్ట ♦ శకము నిల్పినమేటి విక్రమాదిత్య పృ ♦ స్వీవిభండు!
సతత మింద్రప్రస్థ ♦ సామ్రాజ్యమున సార్వభౌమపరంపరఁ ♦ బాదుకొలిపి
బహుకాల మేలి శా ♦ శ్వేతకీర్తి గనిన యనంగపాలాది రా ♦ ట్పుంగవులును!
- ఆ॥ సకలనుగుణగణి ♦ శాలు శేవశసాగరము గనిన దొడ్ల ♦ కాస్త్రభమ్మ!
❁ లట్టి మేటివంశ ♦ మపకీర్తి బడకుండఁ బోరరయ్య! త్వరు ♦ వీరులార! 172
- సీ॥ పావకాన్వయ సంభ ♦ వక్షత్రియులకెల్ల నాధారయష్టి చో ♦ హాకులులు!
ము న్నేడవ శతాబ్ద ♦ మునఁ గురుష్కులను ఖండించె లక్షలుగ మా ♦ ణిక్యరాయఁ!
డితని యన్నకుమారుఁ ♦ జేడేడ్ల లాటుండు దస్యకోటిని ద్రుంచి ♦ తాను మడిసె!
సకలవీరక్షమం ♦ చము మాళివెలయు దివ్యజ్యోతి యితండను ♦ ఖ్యాతిఁగొంచె!
- గీ॥ నతనితండ్రి దూలారావు ♦ యవనవీర వాహినీ వార్ధి కుంభసం ♦ భవమహర్షి!
స్థి మిమ్ముఁ గనినంత జగము కంఠించుచుండు! బాహుబలులార! చోహాణప్రభువులార!

❁ If it had to boast only of Vikramaditya, the paramount lord of India, whose era established fifty six years before the Christ, still serves as the grand beacon of Hindu chronology, this alone would entitle the Tuar to the highest rank. But it has other claims to respect. Delhi the ancient Indra-prastha, founded by Udisthira and which tradition says, lay waste for eight centuries, was rebuilt and peopled by Anangpal Tuar (A D 792) who was followed by a dynasty of twenty princes which concluded with the name of the founder, Anangpal [1164] when contrary to the Salic Law of the Rajputs he abdicated [having no issue] in favour of his grand child the Chohan Prithwi Raj.

"Annals of Mewar."

§ Chohan: This is the most valiant of the Agniculas and it may be asserted, not of them only, but of the whole Rajput race. Actions may be recorded of the greater part of each of the Chateeskula which would yield to none in the ample and varied pages of history. Its branches have maintained all the vigour of the original stem and Haras the Keechees, the Decras, the Sonegurrahs and others of the twenty four, have their names immortalized in the song of the bard.....There were several princes whose actions emblazon the history of the Chohan. Of these was Manikya Rao who first opposed the progress of the Muhammadan arms. Even the history of the conquerors record that the most

- సీ॥ ఆ యనంగు ననుంగు ♦ టాడుబిడ్డకొడు! కింద్రప్రస్థపురము పు ♦ గ్యముఃలపంట!
 సోమేశు కులవార్తి ♦ శుభ్రమరీచి! రుక్మా గర్భ శుక్తి ము ♦ క్తాఫలంబు!
 సమరసింహుని స్నేహ ♦ సౌహృదప్రతిమ! పృథామహాదేవి సా ♦ దర్యధనము!
 కల్యాణ మేనఱి ♦ కపు ముద్దుమామ! సంయుక్తా మనోబ్జ భా ♦ నూదయంబు!
- సీ॥ సమద జయచంద్ర జలద జంఝామరుత్తు! ఘోరి గజ సింహ! మితనిబోల్ వీరు లేరి!
 యీచతుర్భుజరాజేంద్ర! ♦ నెన్నదరమె! పృథ్వీరాజై చతుర్భుజం ♦ డెసఁగెఁగోక.
- శా॥ సౌరాష్ట్రంబుననుండి వచ్చుచుఁ దురు ♦ వ్వు శ్రేణిఁ జక్కాడుచో
 మారాణాలను దొల్తనుండి బలసం ♦ పన్నాన్యులై కొల్చు దో
 సొరం బెల్ల జగంబునుఁ బొగడె! మీ ♦ ఝాలామహావంశ మా
 భార స్తంభము భారతాభ్యుదయ సా ♦ ధస్థాయిత౯ నిల్పఁగ౯. 175
- శా॥ ఐదారేడుల చిన్నకుఱ్ఱులయిన౯ ♦ హర్యక్ష శాబంబుల
 స్త్రీదస్యప్రకరంబుఁ గూల్చు కులమ ♦ ర్యాదల్ వెలుంగ౯ రిపు
 చేదంబుఁ బొనరించి వారితలల౯ ♦ జెండాడి చెం డాడుఁడీ!
 యేదీ చూతము మీభుజాబల మహా ♦ హేలా కళా దీధితుల్! 176
- ఉ॥ తొమ్మిదినుఱులేండ్లు ధృతి ♦ తో నెలకొల్పు మతాభిమానభా
 వమ్మును మాతృభక్తి ఫల ♦ పాకము వమ్ముగు వైరి నోర్చు సూ
 కమ్మునఁ దక్కువైన; నలు ♦ గావున నిష్ఠుర దీక్షఁ బూని శౌ
 ర్య మృఖలుంబు చూపి రిపు ♦ లందఱ నొంపరె! క్షీనింపరే!" 177
- మ॥ అని విప్రోత్తముఁ డంబుదస్వనముతో ♦ నందందునుఁ నిల్పియుం
 డిన యవ్వీరుల వంశశౌరవము వ ♦ ర్ణింప౯ శ్రవఃప్రీతిగా
 విని యాద్యంతము సైన్యమంతయు విజృం ♦ భించె౯ సముద్రంబు పొం
 గినచందమ్మున భూరి పీఠ రస సం ♦ కీర్ణ ప్రభావమ్మున౯. 178
- ఉ॥ అంతట మానసింహవిభు ♦ నాజ్ఞఁ బరంగులు పెఱపిరంగు ల
 త్యంతజవంబు రాద్రమును ♦ దారొనఁ ద్రిప్పుచుఁ జెంతనున్న మం

obstinate opposition which the arms of Muhammad of Ghazni encountered, was from the prince of Ajmir who forced him to retreat, foiled and disgraced from this celebrated stronghold in his destructive route to Sourashtra.

"Annals of Mewar."

- చెంతయుఁ దొంటికన్న నిపు డిబ్బడి ముబ్బడిగాఁగఁ బ్రేల్పఁ గ
ల్పంత మహాశనిపత్రతి డయ ట్లవి యాత్మబలంబుఁ గూల్పఁగన్, 179
- గీ॥ హరుని నయనాన్నిఁ బొడమి దిగంతరములఁ గ్రమ్ము చండాన్నికణములఁకరణి యవన
పై నిక ముఖాబ్జ నిర్గత డచంచరీక పటలములు పైన వ్రాలెఁ దు డ పాకి గుండ్లు. 180

—*) రాతోడేజసింహుడు విజృంభించి పిరంగుల పైకేగుట. (*—

- గీ॥ ఆజానుద్భవ బా డ హర్గళయుగళంబు సమధికోదాత్త ల డ తుణముఁ దెలుప!
నతనుసింహాసనం డైన వక్షము మహారాజన్య పట్టభ డ ద్రోత వెలార్ప!
నరుణరేఖామనో డ హర దీర్ఘ నేత్రముల్ సతత లక్ష్మీనివా డ సతను బెంప!
దర్శనీయుడైన డ తనమూర్తి నవకోటి మన్మథసౌందర్య డ మహిమ నింప!
- గీ॥ సమృతరస మొల్కు మొలకనవ్వలరు మోము శతశరచ్చంగ్ర సాభాగ్యఃసరణి గేరఁ
దన భటుల వీడి హయము ముం డ దునకుఁ ద్రిప్పె ధీరలోకైకమాళి యాతేజసింగు.
- గీ॥ రణదుర్గ పరమ శౌ డ ర్యసాధవము మెచ్చి పైఁజల్లు శతపత్ర డ పటల మనఁగ
గుహలు మార్మోయుగ డ బహుశతఘ్నిక లవిచ్చిన్నధారల నన్నిఁ డ జెఱఁగుచుండ
వేదమంత్రముల దీ డ విచుచు భూదేవతతి చల్లు మంగళా డ తులల నడుమఁ
గరములు ముకుళించి డ శిర మొకించుక వాల్చి పెండ్లి కొడుకు మ్రొక్కఁ డ వెల్లి నట్లు
- గీ॥ గుడియఁ గేడెంబుఁ జేతులఁ డ గుదిలపటచి చిత్రధార నశ్వముఁ బూన్చి డ శిరము వంచి
పరమసాహసుడగుచుఁ బ డ ర్వతము డిగుచుఁ దేజసింగు పిరంగుల డ దెసకు దూఁకె.
- మ॥ “నిమిషంబున్ నిను వీడి యుండఁగలమే డ నీతోడిదే మాకు లో
క” మటంచున్ దమజన్మమాది దృఢదీ డ తా భక్తులన్ గొల్పు ను
త్తమరాతోడ్కులవీరు లందఱును మొ డ త్రుబై నిజాధీశు పా
దములన్ గొల్పఁగ వెంటఁ దూకి రరిసం డ తానమ్మ చింతింపఁగన్. 183
- శా॥ ఆలోకోన్నత శౌర్యసాహస సమ డ గ్రాశ్చర్య దృశ్యంబుఁ దా
మాలోకించుచు రెండుపక్షముల వా డ “ఠాఠా! సురల్ గూడ నీ
చీలల్ నేర్తురె! నీసమాను లిలలో డ తే” రంచుఁ దద్విక్రమ
శ్రీలన్ బాడిరి తేజసింహునకు “జే! డ జే!” యంచుఁ గీర్తించుచున్. 184

—*) రాతోడ్ తేజసింహునకు సలుంబ్రాకృష్ణసింహుడు తోడగుట. (*—

- శా॥ దూరంబందుననుండి యాకృతులు సం డ తోషమ్ముతోజూచి “యశా

రా! రాతోణ్ణి! నీబలోద్ధతి ప్రపం ♦ చాతీత! మద్దానికి
బారం బున్నదె" యంచు మెచ్చుచు సలుం ♦ బ్రాహ్మిని చోండావతుల్
బాచై కొల్వ శతఘ్ని కాతతిపయి ♦ లంఘించె సింహాకృతి.

185

మ॥ తనచే గాలుని దండమంతటి గదా ♦ దండంబు సంధించి భీ
మునిచందంబున గొప్పకన్నుగవ ని ♦ ప్పల్రాల దుద్దాంతవృ
త్తిని రోపించుచు దేజసింహుడును నాం ♦ దిక్ దీర్చి పుణ్యాహవా
చనముజేసె శతఘ్ని కాత్రయము పి ♦ చ్చల్గాఁ బడన్ మోదుచున్.

186

మ॥ ఖరఖడ్గంబున బోర్పుగీసుభలులన్ ♦ ఖండించుచున్ ఘోరము
ద్గరఘాతుంబుల నాశతఘ్నులను వ్ర ♦ క్కల్ చేయుచున్ లోకసం
హరణోద్యోగపరాయణుడయిన ఛా ♦ లాక్షుక్రియన్ ధీర సు
స్థిరకాద్రోద్ధతి దేజసింహుడు చరిం ♦ చెన్ శాత్రువుల్ బెగ్గిల్.

187

మ॥ సునిశాతస్థిరవీరవిక్రమయుతుల్ ♦ చోండావతుల్ వారిప్ర
క్కన రాతోడులు బాహుశక్తి యలరం ♦ గా నా"పహారా"యె దా
రిని నిప్పుల్ దిను గోడిపుంజులటు లు ♦ ద్వృత్తిన్ శతఘ్నిచయం
బును వ్రయ్యల్పడ మోదసాగిరి గదా ♦ భూరిప్రఘాతంబులన్.

188

చ॥ కెరలుచు వ్రాలుచున్ బుడుత ♦ కీచులఁ గూల్చుచు నాశతఘ్నులన్
జెరచెరలాడి వ్రక్కలుగఁ ♦ జేయుచు దక్షిణ మాదిచేసి యు
త్తరమున కేగు లోకభయ ♦ దప్రతనిష్ఠుడు తేజసింహభూ
వరమణి యుత్తరాయన ది ♦ నాకరుబోలె వెలింగె నత్రతిన్.

189

సీ॥ ఖగరాజు కినిసి ప ♦ న్నుగరాజుశీర్ష ముల్ చిదుంపలై వాంలింగఁ ♦ జెండినట్లు!
వానకారునఁ గృషీ ♦ వలుడు గుడ్డలి పట్టి పుట్టలన్నియుఁ దెగఁ ♦ గొట్టినట్లు!
కడురోషమున లోహ ♦ కారుడు మండెడు మూసలన్నియు డుల్ల ♦ నేసినట్లు!

☉ Among exotic birds there can be hardly one better known by report than the strange majestic and fleet footed creature that scorneth the horse and his rider or one that from the earliest times to the present has been oftener more or less fully described. And an adult male (bird ostrich) will stand nearly 8 feet in height and weigh 300 lb. The great mercantile value of ostrich feathers has led to the formation of the numerous "Ostrich-Farms." In favourable localities and with judicious management these establishments are understood to yield very considerable profit.

"Encyclopaedia Britannica."

గీష్మవాతము బిట్టు ♦ శేగి యారామ జపాపుష్పముల రాల్చి ♦ నైచినట్లు!
 గీ॥ దండధర గదాదండ పృ ♦ చండ దీప్త దండమున శతభీష్మ సము ♦ దాయ పృథుల
 సక్తములు వ్రక్కవ్రక్కలై ♦ పడంగ మోడె దేజసింహుండు త్రాత్రసం♦దీప్తుడగుచు
 మ॥ వడిమై నిప్పులయేటు దాటి భువన ♦ వ్రాతంబుపై నెత్తి వ
 చె్చెడు వై వస్వతుడో యనంగ “బదనూర్ ♦ సింహంబు” రాశోడులె
 ల్లడఁ జట్టుక దనుఁగొల్వఁగా యనన వా ♦ హిన్యగ్రముక దాకి యె
 క్కుడు విక్రాంతి భటాళి మ స్తముల ను ♦ గ్గుక నూఁకగా దంచినక; 191

—*) యవనసేనాపతు లొక్కుమ్మడి రాజపుత్ర సేనలను దాడుట. (*—

గీ॥ ఆరటమంది సై న్యవిభుఁ ♦ దాసపుఖానుడు, రాయసింహు న
 ధ్విారహిమానునిక సమర ♦ ముష్కరు నామహాబాజుఖానునిక
 జేరఁగబిల్చి సై న్యములు ♦ చేరిచి నల్వరు గూడి శౌర్యుడు
 ర్వాదులు రాజపుత్రకుల ♦ పై దొడరక నియమంబుచేయుచుక, 192

మ॥ తనకంఠాణహయంబుఁ ద్రిప్పి సముదా ♦ త్రప్రాధి నాతేజసి
 గు నెదిర్చెక; పహాబాజుఖాను దవిలెక ♦ గ్రోధోద్ధతుక గృష్ణసి
 హుని; భేల్వాపతి దూరమందు సకలం ♦ బూహించి యత్యంతభా
 టిని జేరకజని రాయసింహవిభుఁ బ ♦ ట్టె సైంహికేయుండనక. 193

మ॥ బదనూర్ సింహము సింహవిక్రమమునక ♦ బై వచ్చి ఖడ్గమృతుల్
 చదలక బర్వంగ నొక్కమైఁ దగిలె నా ♦ సప్ ఖాను; వాడత బె
 ట్టిదమా కోపముతోడఁ గుంతమును నా ♦ టెక దీర్ఘవతుంబుపై;
 నది తుంటల్ పడెఁ తేజసింహవిభు ఘా ♦ రాశిప్రయోగంబునక. 194

మ॥ త్వరమై సాయుధుడౌచు వాడు బదనూర్ ♦ భర్త సమీపించె; నా
 బిరుదుక వీరసాధ్వివీచికవలెక ♦ వీతెంచె నాఖానుపై;
 మెలుపుల్ వోలె గృపాణముల్ దిరిగె; గ్ర ♦ మ్మెక వాజిపై వాజి; యా
 పరివేషముల సూర్యచంద్రులవలెక ♦ భాసిల్లి రక్షిర్వరుక. 195

మ॥ కరవాలమ్ములు నాగుపాములవలెక ♦ గంతంబులక జట్టె; ని
 ర్వర వ్రేటుల్ మఱి పోటు లిన్నియనుచుక ♦ రూపింప రాకుండె; భా
 స్వరఖడ్గంబునఁ దేజసింహస్వపుఁ దా ♦ సప్ ఖాను మోదంగఁ, ద
 త్తురగం బీల్గినఁ, జెట్టుతోడఁ బడు మ ♦ ర్వుం దట్లు వాడుక బడెక. 196

ఉ॥ ఆరణవీరుఁ డిట్లయిన ♦ నవ్వల గాఁటుచుఁ దేజసింహుఁ డ
బ్బూరహిమానుపైఁ గవినె; ♦ దోడనె వాఁడును దాఁకె, వారిధి
వారిధి దాఁచు నట్టులు; ర ♦ ణంబు క్షణంబున ఘోర మయ్యె; బా
కారి బలాసురుల్ పెనఁగు ♦ నట్టులు పోరఁగసాఁగి యిరువురన్.

19

ఉ॥ భూరిభుజప్రభావగుణ ♦ మున్ బ్రకటించుచుఁ దేజసింహుఁ డ
బ్బూరహిమాను ఖడ్గరణ ♦ ధూర్వాహశక్తి వెలుంగ, నుగ్రులై
యారణవేది వెల్లెడు మ ♦ హాదహనోగ్రసమగ్రమూర్తులై
పో రొనరించి యిరువురు ♦ బూర్ణ పరాక్రమ రేఖ యొప్పుగన్.

198

శా॥ ఔరా! నీదగు సాహసంబని మనం ♦ బందెంచుచున్ విద్విష
ద్వీరారణ్య దవానలుండు బదనూర్ ♦ పృథ్వీశ్వరుం డశ్వమున్
ప్రేరేపించుచు ముందు దూఁకి తనవై ♦ రిక్ గుఱ్ఱమందుండి దు
ర్వా రేఖంబు మృణాళమున్ గొనిన తే ♦ వన్ గొంచుఁబోయెన్ వడిన్.

199

ఉ॥ సైంధవుఁడో యనంగ బల ♦ సాహసుఁ డాషహబాజుఁ ధాను ద
ర్పాంధుఁడు శ్రోవకఙ్కుపడ ♦ నాతనిఁ బైకొనెఁ గృష్ణసింహుఁ డా
కంఠిని జొచ్చు కుంజరము ♦ కైవడి! దద్బలధాటి వాఁడు వ్రా
తెం ధరపైన దోమయుఁ బ ♦ లెన్ గనుమూసిన యంతలోపలన్.

200

మ॥ పరమోదారుఁడు రాయసింహవిభు ఖే ♦ ల్వాభర్త యా కారవే
శ్వరునిన్ దాఁకెడు సాత్యకిన్ బలెఁ గడున్ ♦ సంరంభ మేపార సం
గరరంగంబునఁ దాఁకి యాతని భుజా ♦ గర్వమ్ము వస్త్రై చనన్
గరవాలమ్మున వేయ నాతఁ డుఱికెన్ ♦ గాయంబు గాయంబుగాన్.

201

శా॥ ప్రావృట్కూల పయోధర ప్రతతి తే ♦ వన్ లేగి రాతోడు చోం
దానద్యులు లరాతిసైన్యపటలాం ♦ తర్భాగమున్ జేరి వీ
రావేశమ్మున వైరివీరతతి నం ♦ దందన్ విదారించుచున్
ప్రోవుల్ ప్రోవులు పోసి రెల్లెడ సమి ♦ ద్బాహున్ శిరశ్శ్రేణులన్.

202

ఉ॥ చండపరాక్రమంబు భుజ ♦ శౌర్యము శోభిలఁ దేజసింహుఁడున్
ఖాండవమున్ దహించెడు ధ ♦ నంజయుఁ బోలె నరాతియోధులన్
మొందుగ శీర్షముల్ తఱిగి ♦ నేలకుఁ గోలకుఁ చెచ్చినంత నా
భండనసేమ మోగలులు ♦ పచ్చముపాడుగఁ గూలి రెల్లెడన్.

203

మ॥ పరసేనా బదనూరుభ గ్తయు సలుం ♦ బ్రానేతయున్ జొచ్చి యి
ర్వరు ఖడ్గంబుల కప్పు తీరనిపనిన్ ♦ బుట్టించి రవ్వారి పీ
రరసోద్రేకమునందుఁ జిక్కి యమదం ♦ స్త్రామధ్యమున్ జొచ్చు నా
కరణిన్ వైరులు నూర్లు వేలుగను ద్రుం ♦ గన్ సాఁగి రవ్వేళలో.

204

ఉ॥ ఓడలు గుంపుగూడుచు మ ♦ హోదధియందలి నీటిమొత్తమున్
వోడనె చించుచున్ జవము ♦ తోఁ జనున ట్లరిసేనఁ జొచ్చి చ
క్కాడుచు వార లిరువురును ♦ నాశ్వికవర్గము గొల్వ సంగర
క్రీడల ప్రేగు చూపి విహ ♦ రించిరి శాత్రవ మధ్యసీమలన్.

205

—*) ప్రతాపసింహుని ద్వితీయ యుద్ధము. (*—

మ॥ ద్విసహస్రంబు శిశోదియాభటులు సే ♦ వింపన్ బ్రతాపప్రభుం
డసమాన స్థిర వీర విక్రమ కళా ♦ వ్యాపార మేపార శ
త్రుసమూహంబుల మీఁదికిన్ వెడలి గొం ♦ తుల్ గోసి కోరాడి యు
గ్ర సహస్రాంశుడు వోలెఁ దేజము వెలుం ♦ గన్ నిల్చె దుర్వారుడై.

206

మ॥ కడుదట్టంబయి యొప్పు చెట్టడవి చీ ♦ కాకై ధరన్ వ్రాల సం
దశిమై దంతిపరంపరల్ గవియు చం ♦ దంబార, రాణాప్రతా
పుడు తద్యోధులు వైరిసైన్యము ముఖం ♦ బున్ జీల్చి దోర్దర్ప మే
ర్పడఁ దన్నధ్యమునందు దూఁకి రహితుల్ ♦ సాఱంగ నల్లిక్కులన్.

207

శా॥ తోడన్ మల్లును యుద్ధనైపుణకళా ♦ దోస్సారుతా యోధులున్
వోడై కొల్వ. శిశోదియాప్రభువరే ♦ ణ్యున్ వీకమై దాఁకి పో
రాడన్ జూచె; బ్రతాపసింహవిభుఁ డు ♦ ద్యద్ధాటిఁ దచ్చిర్న మూఁ
టాడన్ ఖడ్గము నెత్తి మోది యరిమ ♦ ధ్యంబందు దూఁకెన్ వడిన్.

208

ఉ॥ రోసమునొంది చుట్టును డు ♦ దుష్కులు కొందఱు కొల్వ, లోకసం
త్రాస విశేషశౌర్యబల ♦ దర్పుడు సాగరుఁ డగ్గిసోదరున్
జానె; బ్రతాపుఁ డాతని తు ♦ ణంబునఁ గిందికిఁ జెచ్చె; నిట్టి భ
స్మాసురు లట్టి యుగ్గినిట ♦ లాక్షుల చెంగట నిల్వ నేర్తురే!

209

శా॥ దూరంబందుఁ దురుష్కయోధులను సూ ♦ క్తుం డోక్కెడన్ జేర్చి “మీ
రీ రాణా నెదిరించి కూల్చున్”డన వా ♦ రెల్లన్ బ్రతాపేంద్రువై!

బాలై దూఱిరి; కొండఱ్ఱ దునిమి కో † పన్నూర్తిమై సూక్తునిక్
జేరక బోయి తదీయశీర్షకముఁ జిం † చెక్ రాజమూర్తాండుఁడుక్.

210

చ॥ జలరుహబాంధవుం డదయ † శైలము నెక్కినఁ దత్ప్రకాశముల్
నలుదెసలక్ వడిక్ గవియు † లాగు ప్రతాపుఁ డరాతిపై న్యసీ
మల మెలఁగక్ దదీయభట † మండలి చుట్టును జుట్టుకొంచు మో
గలుభట శీర్షకోటి కడి † కండలుగా నిలరాల్పె నయ్యెడక్.

211

సీ॥ అతిపావనంబు హ † రావలీశైలరాజమున హస్తీఘాటు † సవనశాల!
యతులప్రతాప బా † హవీర్యభర యశోధనుఁడు తోడరమల్లు † దక్షుమాని!
యాతని యాజమా † న్యమునఁ జేరి మెలంగు రాజపుత్రకులు ని † స్థరుల గణము!
వేలకువేలు సే † విండు యావనభటుల్ వేరెడు చొడుగు గ † డ్దాల ఋషులు!

గీ॥ కూరవరులు కేశోదియా † వీరభటులు ద్రుమభగణములుగాఁ! బ్రతా † ప ప్రభుడు
ప్రళయ భైరవ విగ్రహ † ప్రాభవమున! నరిచమూతతిఁ జొచ్చి చ † క్కాడె నపుడు.

మ॥ కటకుంబీరపు రాజపుత్రకుల డా † కక్ నై పఁగాలేక యా
కొఱప్రాణంబులతోడ నెల్లెడఁ దురు † ఘ్నుల్ పాఱఁగాఁజొచ్చి! రా
హరిశౌర్యండు ప్రతాపుఁడుక్ యవనసే † నాంతంబుఁ బొంపించి శం
ఖరవంబుక్ బానరించె భూధరగుహ † గర్భంబు లూటాడఁగక్.

213

మ॥ ప్రశయాంభోధర గర్జనంబువలె డ † ధ్వానంబు వీ శేర న
వ్వల నిల్వంబడు మానసింహవిభు నం † బక్ యోధులుక్, జెంతనే
పులి గాడించిన దద్దఱిల్లి హరిణం † బుల్ పాటుచందాన, ది
క్కులకుక్ బాఱఁగఁ జొచ్చి; రెంతభయ మొ † క్కో! యాప్రతాపుండనక్.

214

గీ॥ అంతలోఁ బక్కినున్నట్టి † యవనసేనఁ జెందుబెండాడి శ్రీకృష్ణ † సింహవిభుండు
శంఖనాదంబు విని చాల † సుభ్రమమున స్వామి యొద్దకు మెలుపట్లు † వచ్చిమాఱి.

మ॥ “అకటా! యెంతిగ నిట్లు రాదగునె! దే † వా! శత్రుమధ్యం బపా
యకరస్థానము! వైరినై న్యము లసం † ఖ్యాకంబుగా నున్నచో
టికి రాఁజెల్లమ! నాను పార్థసముఁ బా † టింపుం”డటం చొందుప్ర
క్కకుఁ గడ్లెంబును బట్టి యశ్వముఁ దొలం † గక్ దిగ్విఘ్న గార్యజ్ఞుడై.

216

చ॥ పువ్వు వికసించినట్లు మొగ † ముక్ జిలున వ్యలరింపఁగాఁ బ్రతా
పవిభుండు “తండ్రి! వీరున క † పాయము లేని స్థలంబులున్నె! యా

హవ మిది; పెన్మఁజూడఁ దగ" ♦ దంచన నంతటఁ దేజసింహుఁ డా
యవనులసేనఁ జంచుకొని ♦ యక్కడకుఁ జనుబెంచె సూటిగఁ.

217

చ॥ ఒకయెడఁ గృష్ణసింహుఁడు మ ♦ ఊక్కయెడఁ బదనూరుభర్త వై
తకము ఖలీనముఁ గొని ప్ర ♦ తాపునిఁ జేర్చిరి తొంటిచోట; దా
ని కపల రెండునైన్యములు ♦ నింగియు నేలయు రాయునట్టి పో
లిక, నతిరౌద్రధాటిఁ దవి ♦ లె రణశౌర్య విజృంభణంబునఁ.

218

—*) యవనుల వారణబలముతో రాజపుత్రులకైన యధ్యము. (*—

సీ॥ స్థావరత్వము మాని ♦ జంగమత్వముఁ దాల్చు నంజనాచల సమూ ♦ హము లనంగ!
మొగలాయి వాహినీ ♦ వ్యోమసేనుఁ జరించు నీలకాదంబినీ ♦ నివహ మనఁగ!
దళముగా మొలిచి వి ♦ చ్చలవిడిఁ బెఱుగు నుత్తాల తమాల సు ♦ తాన మనఁగ!
మొగలు నదీజలం ♦ బులు తగ్గ వెలిదోచు విపులగంఢోపల ♦ వితతియనఁగ!
గీ॥ యవననై న్యోత్తర దిశా ము ♦ ఖాగ్రసీమ నిలిచి ఘోరకారముల నిగి ♦ నేలఁ గలిపి
కరిఘటాకోటి కాటుచీ ♦ కటుల దాటి యరితతులఁ దాఁక వెడలె! భయానకముగ.

సీ॥ కడుఁబడనై యున్న ♦ గన్నెరాకమ్మలఁ దలలలో మెదడు బ్ర ♦ వ్దలుగఁగోసి!
బలమైన కత్తివా ♦ తి లకోరులు నిగుడ్చి దీర్ఘదంతంబులఁ ♦ చ్రెళ్ళవేసి!
నిశితధారల నొప్పు ♦ నెలవంకకోలల శోభిల్లవృంతములు రా ♦ సులుగఁబోసి!
వాడిమి గల పాఱ ♦ వాటియలుంగులఁ దుండముల్ మిగులఁ దు ♦ త్తమురుచేసి!

గీ॥ పలురకంబుల నంపదె ♦ బృటువాన గురిసి కుంభస్థలంబులు ♦ గూలఁదోసి!
శరములను 'జత్తజల్లు'గాఁ ♦ బరపి భీమచాందు భటులు గూల్చిరి దంతిసంతతులను.

క॥ బలవంతులైన భిల్లుల యలుగులు మెయి నిండ నాటి ♦ యావనగజముల్
వెలిఁగె నొడలెల్ల ముండులు పులకెత్తిన యేడుపంది ♦ మూఁక లనంగఁ.

221

ఉ॥ బిట్టుగ మావటిండ్రు గజ ♦ బృందములఁ నిశితాంకుశంబులఁ
నెట్టుచుఁ బూన్చి రదిగి; కవి ♦ నెమ్మది నెక్కఁగసాఁగె ఘోకృతుల్
పెట్టుచు; మోగలుల్ కరుల ♦ వీపుననుండి తుపాకిగుండ్లతోఁ
గొట్టిరి; వాని డాకలకుఁ ♦ గొందఱు భిల్లులు కూల్చి రయ్యెడఁ.

222

ఉ॥ దట్టముగాఁగ మూఁగి బల ♦ దర్పులు భిల్లులు పోసముల్ గదా
పట్టిన భిండివాల కర ♦ వాలతతుల్ గొని తుండముల్ తెగఁ

గొట్టిన గుంజరోత్కరము ♦ కొండలు గూలినయట్లు బిట్టు గీ
పెట్టుచు నేలపై నొడగె ♦ బెంటలు పెంటలు గాగ నత్తటికె.

—*) భీమచాందు యుద్ధము. (*—

సీ॥ వామబాహువు నంటి ♦ వటలు చాపము, మహారాజ దీర్ఘహా ♦ రంబుగాగఁగ
గడలెల్ల దుర్నిరీ ♦ శూద్యుతుల్ వెదచల్లు శూలంబు ముమ్మెన ♦ వాలుగాగఁగ!
హస్తాగ్రమున దక్షి ♦ తావర్తశంఖ మయ్యంబుజాసను కపా ♦ లంబుగాగఁగ!
గడియయైనను దన్ను ♦ విడక కొల్పెడు భిల్లతతులెల్ల బ్రమథసం ♦ తతులుగాగఁగ!

గీ॥ నప్పు డబ్బూర్నబీ తెచ్చు ♦ హస్తదైత్య భిల్లపశుపతి గదనెత్తి ♦ పిప్పిసేయ
గాయపడి చెందిరవుగొండ ♦ కరణి నదియుఁ గాల్చు వైకెత్తి పిల్లెరు ♦ గంతునైచె.

ఉ॥ భండనభీముఁ డాశబర ♦ మంశ్యశిఖామణి భీమచాందు దో
ర్లండ గదాభిఘాతముల ♦ దంతిసమూహము కుంభగోళముల్
మెండుగఁ జీల్చివైచుచు వె ♦ లింగెను గండశిలావ్రజంబులన్
బిండిగఁ గొట్టుచుండు నొక ♦ పెద్ద యయోమయ యంత్రమోయనన్.

క॥ బరువయిన గదను దాలించి యరవరలై పడఁగమోద, ♦ నాడ్విరదము లే
కరదములై యాపిమ్మట నరదములై కూలె నంగ ♦ లార్పంగ యవనుల్.

మ॥ విబుధేందుండు పవిత్రయోగముల ను ♦ ర్వీధంబులన్ బోలె ని
న్వబజ్జె ద్విప్రుచు వేయుచున్ యవనసే ♦ నాలక్ష్మి సింగారపు
గబరీభారముఁ గోసివైచెనొ యనం ♦ గా! దంతిసంతానమున్
శబరస్వామి హరించె దోర్బలకళా ♦ సంరంభ మేపారఁగన్.

—*) బుడుతకీచులు పిరంగులను బ్రేల్పుట. (*—

సీ॥ యావన నైశ్య ము ♦ స్థాభిఁ ద్రొచ్చినఁ బుట్టు కాలకూటానల ♦ జ్వాలనఁగఁగ!
దురకదండను చిల్వ ♦ దొర ఘణంబులఁ దోచు మాణిక్యపటలసం ♦ పదలనంగ!
కదనానిలమున మో ♦ గలు సరస్సుననుండి రాలెడు శతపత్ర ♦ రాజయనఁగ!
బహుళ శతఘ్నీపి ♦ వాళవల్లుల జాటు గుమునైన పగడాల ♦ గుత్తులనఁగ!

గీ॥ బరగి తాళ బింబ కపిత్థ ♦ ఫలసమాన నీల భయద తప్తాయన ♦ గోళతతులు
బహుబృహన్నాళికాప్రముల్ ♦ పటఁగఁజేసి బుడుతకీచులు నడిపి ర ♦ బ్బురముదోఁగు.

- సీ॥ మొగలాయి పై న్య జీ ♦ మూతగర్భమునుండి వెలిపాటు పిడుగుల ♦ పిండనంగ!
యావనసుభట బా ♦ హాప్రతాపమహాగ్నికడ లేచు నంగార ♦ కణములనంగ!
రణదుర్గ యుడిమి నే ♦ త్రముల రాద్రము గొక్క బాడమిన గొప్ప నిష్కలకలనంగ!
మృత్యుదేవత కోప ♦ మెత్తి తూరుపుపట్ట దో తెంచు కొరవుల ♦ తులలనంగ!
గీ॥ నల్లా నేరెడుపండ్లంత ♦ లగుచు యవన భటతతులనుండి వెడలు తు ♦ పాకిగుండ్లు
రాలె నీలోత్పలచ్చాయ ♦ రాజపుత్ర పై నికులకుఁ గన్జావతం ♦ సంబులగుచు. 229
- క॥ వడివడి నవి తొడరుచుఁ పై బడిన దడబడియు డిలు ♦ పడి యిడిగిల
బడి యెత్తువడి బడల్ పడి బుడివడి కడుఁజెడియె రాజ ♦ పుత్తుల సేనల్. 230
- క॥ పనుగురు పదునేనుగు రిర్విదిగురు నలువదిగురు నలు ♦ వదిగురు మఱి తొ
బదిగురు నూర్గురు సుభటులు తుదముట్టిరి వేడిగుండ్ల ♦ తొరపు జడికి. 231

—*) ఖండేరావు యుద్ధము. (*—

- శా॥ చండాగ్నేయ కరాళగోళములు వ ♦ న్నంబట్లు వీశేర, బ
హ్మండంబంతయుఁ బిండిసేయఁగల ధై ♦ ర్యాహర్యుల్, సుతయు
గుండెల్ నిల్వక కుంగు కష్టదశ, న ♦ తుద్రపభావాభ్యుదై
ఖండేరావు నిజాప్రయోధు లలరం ♦ గా నశ్వము ద్విప్రచుల్, 232
- క॥ పుష్పసమయావసరమునఁ బుష్పంధయసేన గొలువఁ ♦ బుష్పరథముపై
బుష్పాస్త్రచ్యులఁ జిమ్మెడు పుష్పశరునిమాడ్కి నపుడు ♦ ముందుకుఁ గదిలె. 233
- చ॥ వెనుక నె రాజపుత్రకుల ♦ వృద్ధపితామహుడైన భానుసిం
గు నడిచె; శ్యామసింహుడను ♦ గొండవిధంబున వారివెంబడి
జనియెను; రామచంద్రనృప ♦ సత్తముఁ డట్టులె చేరె; ధేలవా
రనృపతి వచ్చి దూఁకెను; జొ ♦ రంబడి రయ్యెడఁ జోహణప్రభుల్. 234
- ఉ॥ అందఱు ప్రక్కప్రక్కలకు ♦ నా రణరంగమున శతఘ్నికా
బృందము లున్నచోటు విడి ♦ యేగి తుపాకులవారిఁ జేరి యి
దిండిరరాజిమాడ్కిఁ బర ♦ తెంచి కలంచెడి గుండ్ల కోర్పి వా
రిం దెగవేయసాగి! రర ♦ లే! యల వీరుల శౌర్య మెట్టిదో! 235
- మ॥ మురువొ కస్తురి వానలు గురియ నా ♦ పుల్ చుట్టునుండఁ వధూ
వరు లూచేగెడు నట్టి మాడ్కిని బ్రతా ♦ పస్వామి సామంతభూ

వరనైన్యంబు తుపాకిగుండ్రను సహిం ♦ వక్షగల్గి యానాటి సుం
గర వైవాహిక మండపంబున వెలుం ♦ గజ్ జొచ్చె గేళీగతి.

236

మ॥ “యమునంశంబులఁ బుట్టియుండవలె! లే ♦ దా యిట్టి బాహుప్రతా
పము ధైర్యంబు మనుష్యమాత్రుల కెల ♦ ర్పక సాధ్యమే!” యంచు ఖా
సిముఖానాది సమ సైయోధులును యో ♦ జంపక మొదల్పెట్టి సై
న్యము లన్నింటిని జేర్చి రొక్కెడ వివ ♦ ట్టానీకముక దాకగజ్.

237

మ॥ నలిగె హైందవనైన్యధాటికినిఁ బ్రా ♦ హ్లాంబండుఁ దారుమ్రుసే
నలు; నాహైందవసేన డస్సె నపరా ♦ హ్లాంబండుఁ దారుమ్రుసే
నల నాఖాగ్నుల; కట్టిచో నుభయపై ♦ న్యంబుల్ రణోన్మాద మ
గ్గలమై యొడోరు మీఱఁ బోరు సలుపం ♦ గాఁ బూను టాశ్చర్యమే!

238

సీ॥ శూరాగ్రయాయి ఖం ♦ జేరావు యవనుల నఱటి మొక్కలనట్లు ♦ నఱికివైచె;
భానుసింహునిధాటిఁ ♦ బరసేన శిశిరంబునం దాకు రాలెడు ♦ నట్లు రాలె;
సింహశౌర్యుడు శ్యామ ♦ సింహభూభృన్మణి చెట్టుకొక్కడు పాఱఁ ♦ జేసె రిపుల;
నరిరాజసమవర్తి - యగు మనస్సింహుండు విమలనైన్యము పీఠు ♦ పెంటచేసె;

గీ॥ మహితయశులు మదన- ♦ మాధవ తుల్యులు ధైర్యరతులు సమర ♦ శౌర్యఘనులు
వెలగపండ్లవోలె ♦ బేడ్లా-కొటేరియా నృపులు రాల్చి రపుడు ♦ రిపుల తలలు. 239

సీ॥ ప్రత్యేక భయదార ♦ వములు శోభిలు రాజపుత్రాశ్వ హేమా స ♦ మూహరుతము!
లహితల గుండియ ♦ లవియ రేగేడు యోధసముదాయ సింహగ ♦ ర్జాస్వనంబు!
పరిపుష్ట తోరుమ్రు ♦ భటకపాలములు కత్తులు తాడి పగులు ను ♦ ధృరరవంబు!
రాజపుత్రుల చమూ ♦ రాజ హస్తాంభోజ భాస్వన్నహాశంఖ ♦ నిస్వనములు!

గీ॥ భటసమూహాట్టహాస శుం ♦ భన్నినాద మఖలదిశలను బగిలించి ♦ యడలు గూర్చు
నతిభయము నొంది మానసింహప్రభుండు ‘పద పదం’ డని తనమూల ♦ బలము నడిపె.

—*) భానుసింహ - వీరబలుల యుద్ధము. (*—

ఉ॥ వాడినచేనిపైఁ బడెడు ♦ వర్షము నట్టులు మానసింహుండు
దోడయి వచ్చినంత యవ ♦ నుల్ ధృతితోఁ జెలరేగి మూపులు
మూడయి పొంగ, వీరరస ♦ పూర్ణుడు వీరబలుండు యోధుల
గూడి యెదిర్చె నయ్యహిత ♦ కుంజరసింహము భానుసింహముక.

241

మ॥ కరవాలంబులు కన్నుగోనలు స్ఫులిం ♦ గశ్యేణి నల్లిక్కులన్
బరహన్ భీషణచంద్రహాసరుచు ల ♦ భ్రంబుటి వస్త్రప ని
ర్వూరు గంధర్వములన్ విచిత్రగతులన్ ♦ బోనిచ్చుచున్ దాడి సా
గరమున్ జేసిరి బాహుశౌర్యము సమ ♦ గ్రహ్రాధి దీపింపంగన్. 242

మ॥ తన గర్జారవధాటికి దెసలు బ్ర ♦ ద్దల్ బద్దలై పోవ, నూ
తన సందంభ విజృంభణంబున నమి ♦ త్రశ్రేణి భీతిల్లగా
మెనుకన్ జూడక భానుసింహుడు రణో ♦ ర్విన్ శాత్రువున్ దాడి, యా
తని యశ్వంబు గళంబునున్ దటిగె ను ♦ ద్మన్మథధారాహతిన్. 243

ఉ॥ వీరబలుండు వ్రాలి రణ ♦ వీధి మఱొండు హయంబు నెక్కి 'రా
రో! రణవీరులార!' యని ♦ యోధులఁ బిల్వ నరాతివీర సు
హారపరాయణుల్ సుభటు ♦ లట్టులె దూడిరి; భానుసింహాధా
త్రీరమణుడు వారి నెది ♦ రించె నొకండె పరాక్రమమ్మునన్. 244

క॥ కమలసరోవరమున ద్వీరదము విహరించిన పిథానఁ ♦ దనివి సనక వి
క్రమరాశి భానుసింహుడు సమయించె దురుష్కభటుల ♦ సమరతలమునన్. 245

చ॥ అదిగని మానసింహవిభుఁ ♦ డంబరు వీరుల 'భానుసింహుపైఁ
గదిసి రణంబుసేయుఁ' డని ♦ కట్టడసేయఁగ నట్టహాసముల్
పొదలఁగ వారు పై బడిరి; ♦ భూరిభుజాబలచేఖ యొప్పుగాఁ
గదనము చేయఁసాగె లయ ♦ కాలయముండన నాతఁ డుగ్రుండై. 246

ఉ॥ క్రూరశురుష్క-వీరుఁ డొక ♦ రుం డతనిన్ దరిఁజేరఁ బోయి దు
ర్వారకృపాణ మెత్తి తల ♦ వ్రక్కలుగాఁ బడ మోద, రక్తముల్
వాఱఁగ భానుసింహుడును ♦ వ్రాలె ధరితి; దదీయవాజి య
వీరునిపై న నిల్చె నరి ♦ వీరులు పై బడకుండఁ గాచుచున్. 247

ఉ॥ అంతట శ్యామసింహుడు ర ♦ యమ్మున నచ్చటి కేగుచెంచి జం
భాంతకు నోటువుచ్చి విమ ♦ లామృతభాండముఁ గొన్న యాగరు
త్సంతుండు పోలె, వీరబలు ♦ దర్ప మడంచుచు, భానుసింహు సే
నాంతరమందునుండి కొని ♦ యవ్వలి కేగె సురక్షితమ్ముగన్. 248

చ॥ "పడెఁ బడె భానుసింహుఁ!" డను ♦ వార్త దహనలమో యనంగ నె
ల్లడలను నాక్రమింప విని ♦ యూనిన బెబ్బలిమాడ్కి, రామచం

ద్రుడు, జయమల్లునైనముల † తో నొనరించు రణంబు వీడుచున్
వడివడి వచ్చె వీరబలు † పై గిరిపైఱుడు వజ్రమో యనన్.

249

. —*) రామచంద్రదేవుని ద్వితీయ యుద్ధము. (*—

ఉ॥ కైటభదైత్యుపై నడచు † కంజదళాయతనేత్రుడో యనన్
సూటిగ రామచంద్రనృప † సోముడు మోగలువీరయోధులన్
దాటుచు వచ్చి, వీరబలు † దాడి తదీయభటాళిఁ జేతులన్
దీట యడంగఁ గంతములు † ద్రెంచి యనేకులఁ గూల్చె నత్తటిన్.

250

శా॥ గుల్లల్ గుల్లలు గాఁగఁ గొందఱును, ను † గ్గున్ నూకఁగాఁ గొందఱన్
ద్రెల్లన్ జేయును, రామచంద్రుడును ద్వా † ర్వీరుల్ విజృంభించు ను
ద్యుల్లిల్ గని మానసింహవిభుడున్ † దౌదవృలందున్న య
బుల్లఱానునిఁ బిల్చి వారిపయికిన్ † బూన్చెన్ మహాగ్రాజికిన్.

251

శా॥ ధీరోదాత్తుడు రామచంద్రుడును సఁ † దీప్తానలజ్వాలయై
తేరుష్కటవి భస్మసాత్కృతముగా † దర్పించి చెండాడి, యా
శ్రీరామప్రభుఁ డస్త్రధార నసుర † శ్రేణీశిరశ్శ్రేణులన్
నూలుల్ నూలులు రాల్చునట్లు రణము † దున్ రాల్చె మస్తంబులన్.

252

చ॥ లలయక రామచంద్రపతి † యావనసేనల గీటడంచి, చే
తులకసిపోవఁ బోరి బల † ధుర్యుని వీరబలేంద్రుఁ దాడి, మం
ట లుమియు ఖడ్గరాజము బె † డంగుగఁ ద్రిప్పుచు, దచ్చిరంబు వ్ర
క్కలుగను మోదె! వాడు పడఁ † గన్ భటులున్ గొని పోయి రవ్వలన్.

253

మ॥ పొగవోలెన్ దగఁ బాటి యానృపతి య † బ్బుల్లాచమూనాయకున్
దగిలెన్; వాడు పరాక్రమించి, నడగొం † డన్ బోలె వచ్చెన్; మహా
రగమున్ దార్చుచువోలె బట్టి యిలపై † రాల్పంగఁ, దత్సేనయున్
మొగవిచ్చెన్ గను విచ్చి యంబరువిభుం † డున్ గాంచి శోకింపఁగన్.

254

శా॥ గాసిన్ బెంచుచు రామచంద్రుడు తురు † ప్కశ్రేణి ఖండించుచో
ఘాసింఱాను పదాటుమందిభటు లం † గశ్రేణి రక్షింప యు
ద్ధానక్తుం డయి యాతనిన్ పొడరి యు † ద్యద్ధాటిమై ఖడ్గమున్
చేసెన్; భూపతి దాని రాల్చె నవనిన్ † నిస్త్రొకధారాహతిన్.

255

౧౬. ఆపదునేడుమంది యొక్కఁ డై పయినం బడి; రంత దోర్బలా
టోపముమై నెదిర్చుచుఁ గ డుం గడు డస్సియు రామచంద్రభా
త్రీపతియుఁ దురుష్కభటు డెబ్బ గళంబున సోఁకి క్రిందుమీ
దై పడి కూలెఁ; గల్పకమ డ హావనిజాతము కూలు చాడ్చునఁ.

256

—*) శ్యామసింహాదుల యుద్ధము. (*—

శా॥ ఖూలావీరుల శ్యామసింహుడు తురు డ మ్మశ్రేణిపైఁ బూన్చి దా
నాలంబుఁ బొనరించి రక్తతతు లే డై పార్చెఁ; దద్ధాటికిఁ
రాలెఁ మ స్తము లెల్లెడఁ; లయసమీ డ రమ్మల్ విజృంభింపఁగాఁ
దాశీపక్వఫలంబులుఁ ధరణి మీఁ డ ద్ద రాలు చందంబునఁ.

257

మ॥ పరుషాకారులు, యామ్యకింకరుల లే డ వ్ద వెల్లు, నాచోహణుల్
సరసఁ గొల్వఁ గొటేరియావిభుడు, బే డ డ్లాభర్తయుఁ, యావనో
త్కరముల్ భీతిలి నాన్లువెపులఁ జనం డ గా, సంగరక్షోణి శౌ
ర్యరసోన్మాదముతోడఁ బోరిరి మృగేం డ ద్రారావముఁ జేయుచుఁ.

258

శా॥ ఆటోపమున రామచంద్రుసుతుఁ డా డ వ్యాఘ్రుంబువోలెఁ నిరా
ఘాటప్రక్రియ వై రిసై న్యమృగసం డ ఘాతంబుపై వ్రాలెఁ; ద
ద్ధాటికిఁ సై పఁగ లేక తుత్తుమురుగాఁ డ దందోపతండంబుగా
రోటఁ బెట్టి సడించుమాడ్కి యనసేం డ ద్రుల్ స్రుక్కి రవ్వేళలో.

259

చ॥ జలధితరంగమాలికల డ చాడ్చున యావనసేన పై బెడెఁ;
జలమున రామచంద్రస్వప డ సత్తముసూనుడు శేషనాగ మ
య్యెలుకలపిండుపై బెడెడు డ నేపున వ్రాలుచుఁ బోరుమఁ దురు
ష్కుల తల లేరివైచె, సుమ డ గుచ్చము లల్ల న గిల్లుకై వడిఁ.

260

౧౭. The exiled prince of Gwalior Ramsah, his son Khandi Rao' with three hundred and fifty of his brave Tuar clan, (paid the debt of gratitude with their lives. Since their expulsion by Baber, they had found sanctuary in Mewar whose princes diminished their feeble revenues to maintain inviolable the rights of hospitality. 800 Rupees or £ 100 daily, is the sum recorded for the support of this prince.

"Annals of Mewar."

మ॥ అతఁడు రెండవభైరవుం డనఁగ బా ♦ హాటోపసాహంక్రియా
రతి నుప్పొంగుచు వీరవిక్రమవిహా ♦ రమ్మల్ పొనర్ప దురు
ష్కతతుల్ మ్రగ్గెను; మృత్యుదేవతయు నా ♦ ల్కజాచెనో నా రణ
క్షీతియెల్ల భటశూన్యమామఁ గనుపిం ♦ చెన్ వాని నల్లిక్కులన్.

261

కా॥ “అండఁ జేరఁగ నీడు! తుత్తమురుసే ♦ యన్ జొచ్చె మమ్మెల్ల! నీ
ఖండేరావు యముండో! రుద్రుండో! మమున్ ♦ గాపాడి రక్షింపఁగా
రం” డంచున్ యవనుల్ చమూళతుల మొ ♦ జ్జల్ వెట్టి ప్రాధింప, ను
గ్రుంధై యాజయమల్లు దూఁకె! ‘భయమున్ ♦ గోల్పోవు’ డం చార్చుచున్.

262

కా॥ చండాటోప మెలర్ప నయ్యెడ భారా ♦ సాక్షివీరులున్ వచ్చి యా
ఖండేరాయనిఁ దాడి; రాతఁడు భజా ♦ గర్వంబుమై మార్కొనెన్;
బెండై శౌర్యము, కొంద టేగిరి రణో ♦ ర్వివేషుచున్; గొంద టు
ద్దండస్ఫుర్తి నెదిర్చి, రప్పరశు కుం ♦ త్రశేణులన్ గ్రుమ్ముచున్.

263

చ॥ తడయక రామచంద్రవసు ♦ ధాపతిసూనుఁ డవక్రవిక్రమా
ఘ్యుఁ డయి రణంబు సేయ, నొక ♦ యోధుఁడు ఖడ్గము నెత్తి వేయఁగాఁ
గుడిభుజ మట్టె ప్రీతి బెడఁ ♦ గుం గరవాలము ధాతి) దుల్లినన్
బొడువుఁ డటంచు వైరు లుర ♦ మున్ బడఁ గ్రుమ్మిరి కుంతసంతతిన్.

264

—౧) ఖండేరావు రణరంగమునఁ గూలుట. (౧—

సీ॥ గగనహర్షాగ్రభా ♦ గమున నిల్పుట మాని, యిలఁ జేరు చంద్రమః ♦ కళ యనంగ
గ్రాంచభేదనము గా ♦ వించి విశ్రాంతిఁ గూర్చుండెడు పాణ్ణాతు ♦ రుం డనంగ
గ్రతువైరి ఫాలనే ♦ త్రజ్వాలలకు సొమ్మసిల్లి కూలెడు మన ♦ సిజుఁ డనంగఁ!
గల్పాంతపవనసం ♦ ఘర్షణంబున కోర్వ కిల వ్రాలు హేమాద్రి ♦ శృంగ మనఁగ!

గీ॥ సభ్రముననుండి తనదు పు ♦ ణ్యంబుఁ దప్పి సూటి తెగిపడ్డ చక్కని చుక్క యనంగ
దనువుఁ దాల్చిన భవనసౌం ♦ దర్య ధనము బవరమందు ఖండేరాయఁ డవనిఁ గూ

మ॥ వనరాశిన్ జొరఁ బాటు వాహినులటుల్ ♦ బారై మనస్సింహుఁ డా
తనితోమ్మండ్రు సహోదరుల్ యవనమ ♦ ధ్యంబుండు బోరాడఁ జొ
చ్చిన ఝాలాసుభటందుర్ముఖ భటుశిర ♦ శ్చేదంబు సేయన్, విప
క్షునికాయంబులు దిగ్భ్రమున్ దవిలి వె ♦ న్నన్ జూడఁగా సాగినన్,

265

1 గ్వాలియరీశులు దెగిరి; † వ్రాలెను నేలను భానుసింహుల; † డి
వ్వేళ జయంబు తప్ప; దొక † పెట్టన వైరులఁ దాడి కూల్చుటల్
మేలని మానసింగు నియ † మించె; దురుష్కులు దిక్కులెల్ల గ
గ్గోలుపడంగ నార్చి రిపు † కోటులఁ దాడి రవార్యశౌర్యులై. 267

2 భయద యావనవీర † భటు లారభటులతోఁ బ్రళయకాలపయోద † పటలిమాడ్కిఁ
జెలఁచేఁగి నాల్గుది † కులఁ గ్రమ్మి, దావాగ్ని యలమిన మృగములు † కలఁగినట్లు,
లగ్నివర్షించు శ్రీ † ష్మోతపోద్ధతికిఁ బుష్పనంబు తలవాల్చి † వాడినట్లు,
వారాశి యుప్పొంగి † మేరమీఱఁగ, నదీ తోయపూరం బెక † దొట్టినట్లు,
3 రాజపుత్రులు పటుపరా † క్రమసమగ్ర మూర్తులై పోరుచున్నను † మొగలువీర
భటులసంఖ్య హెచ్చెట నో † ర్వంగలేక బరువుపడిరి కొండలు పైన † వ్రాలి నట్లు.

—*) చంద్రభట్టారకుఁడు యవనులపైఁ గవియుట. (*—

4 అరు లాత్యీయబలంబు నొంపఁ, గవిలో † కైకాగ్రగణ్యండు స
న్దురుఁడు విప్రుఁడు చాందుభట్టు కర ము † గ్రుంజై రణోన్మాద వి
స్ఫురితుంజై గజరాజవాహముఁ, గలం † బుక్ గైతముక్ వీడుచుక్,
గరవాలంబు ధరించి దూఁకెఁ బ్రతిప † క్షచ్ఛేదముక్ జేయఁగక్. 269

5 అనిలజవంబునక్ విఱుగు † సభ్రము లట్టులు, శ్యేనధాటికిఁ
వెనుకకుఁ బోవు నవ్వహగ † బృందము నట్టులు, వేటకాని ద
ర్శనమన నోడి పర్విడెడు † సత్వము లట్టులు, చాందుభట్టు ఘో
ర నిబిడధాటి బెండువడి † మ్రగ్గిరి మోగలు యుద్ధవీరులుక్. 270

6 కడదాఁకఁగనిన భ † గ్న పాసనివహంబు! ఖండితాలంకార † మండనంబు!
నసమన్వితోరు ప † దార్థసంఘాతంబు! స్థలిత వ్యవస్థాక † గణయతంబు!
దుష్క్రియాకృత శబ్ద † దోషభూయిష్ఠంబు! నపరాసహిష్టు వా † క్యాన్వితుంబు!
నధిక విసృథియు! † నపగత నియతియు! నగణమాన గురు ల † ఘ్నోతరంబు!

7 నపగత రసావకాశంబు! † సత్యనన్వయక్రమముగాఁగ, యవనపై † స్వంబునెల్ల
సరసకవిలోకపతియయ్యుఁ † జంద్రభట్టు కుకవికావ్యంబుబోలె న † కొనఁగఁ జేసె.

8 “పిడుగుంబాటున పైన్యగర్భమున నా † వేలించె నీతుడు; చం
పుఁడు పోనీకుఁ” డటంచు నొండొరులు గుం † పుల్ గుంపులై వ్రేలు మో

పెండు సందీయక చుట్టు మూగిరి మొగల్ ♦ వీరుల్ తదధ్యక్షు! ల
య్యెడ దేవాసురయుద్ధమట్లు సమరం ♦ బేసారె నత్సుగ్రమై.

272

సీ॥ చంద్రహాసం బెత్తి ♦ జయమల్లు కేడెంబు శీర్షకంబును జించి ♦ చెండి వైవ!
రాయశీలుండు సుప ♦ ర్ణప్రాభవుం డాచుఁ గలవాలఫణిని వ్ర ♦ క్కలుగఁ జేయ!
సింహశౌర్యండు ఖా ♦ సింఖాను మున్నున్న పరతెంచి యున్నతా ♦ శ్వంబు నఱుకె
బులివంటిప్రోడ య ♦ బూల్లాచమూఁపతి నెత్తిపై ఖడ్గంబు ♦ నెత్తివేయ!
గీ॥ రాజపుత్రతాధిక ♦ గ్రంథక్తర చంద్రభట్టారకుండు యశ ♦ సాంద్రమూర్తి
తల పగిలి యశ్వముననుండి ♦ తెలివి తప్పి ముందునకు సోలి ధరవ్రాలి ♦ మూర్ఛమునిగె.

చ॥ ఎవని పదాంబుజాతము ల ♦ హీన నృపాలవరేణ్యసేవ్య మా
కవి ధర వ్రాలినన్ మెఱుపు ♦ గ్రక్క-న వీచినయట్లు ధేలవా
రవిభుండు వచ్చి దూఁకి కరి ♦ రాజు మృణాళముఁబోలె నెత్తి యా
హవతలమందునుండి వడి ♦ నవ్వలఁ జేరిచె నశ్రమంబుగన్.

273

మ॥ 'కవి నిర్యాణమునొందె; మమ్ము నెమరు ♦ గా లేఁ డొరుండుండు న
య్యవనుల్ పొంగుచుఁ గేక లార్పులును జే ♦ యన్, దన్మహానాదముల్
దివి మ్రోయంగఁ బ్రతాపభూవిభుండు త ♦ తేనాధిపుల్ నెమ్మనం
బవియన్ శోకము నొంది కుందిరి దురం ♦ తాయాసభారమ్ముగన్.

274

—*) రాజోడ్ తేజసింహుని మూడవ యుద్ధము. (*—

సీ॥ సాగరాంతర నివా ♦ సము మాని ధరణికిఁ బరతెంచు బాడబ ♦ వహ్ని యనఁగ!
నాప్రతాపేశ్వరుం ♦ డను గజాసురవైరి ఫాలనేత్రానల ♦ జ్వాల యనఁగ!
సచరాచరప్రపం ♦ చముఁ గూల్చుఁ బరతెంచు పశయకాలపరేత ♦ రా జనంగ!
యవనసేనారణ్య ♦ మలమి భస్మము చేయఁ దవలెడు నిర్దామ ♦ దహనుఁ డనఁగ!
గీ॥ ధరకు దిగి వచ్చు చండమా ♦ ర్తాండుఁ డనఁగ! వైరిగిరికోటిపై వ్రాలు ♦ వజ్రమనఁగ!
భూతలంబు నిర్భవనంబు ♦ చేతు ననుచుఁ దేజసిగు హయంబును ♦ ద్రిప్పి కదలె.

మ॥ తనరాజోడులు రెండువేల్ భటులు చెు ♦ తన్ గొల్వొగ్గా సింహగ
ర్జనమున్ జేసి యజాండకర్పరము పి ♦ చ్చల్ గాఁ బడన్ దూఁకఁ, ద
క్షినియన్ మృత్యువు నట్టహాసమటు శ్రో ♦ త్రద్వంద్వమున్ జీల్చి 'సం
డెను నూజేం డ్ల'ని ప్రీతి మోగలుల గుం ♦ డెల్ తేజసింహుగన్.

275

ఉ॥ మారట రుద్రుడై యతఁ డ ♦ మందపరాక్రమరేఖ యొప్పుఁ గొ
క్కారుమెఱుంగువోలెఁ దుర ♦ గంబు రణాంగణమందుఁ ద్రిప్పి ను
ర్వారజవంబునక దలల ♦ పై నడిపించి తురుష్కులోక సం
హార మొనర్పఁగాఁ దొడఁగె ♦ నచ్చటి యందఱ కన్నిరూపులై .

278

మ॥ కృతస్వహవసాధనాధ్యము రణో ♦ ద్విక్ జేజసింహాగ్నిప
ర్వత ముప్పొంగుచుఁ దన్మహానలము ప ♦ ర్వక్ దప్పుకో లేని దు
ష్ప్రీతిఁ దారుష్క చమూమహావనము భ ♦ స్మీభూతమై చుట్టునుక
క్షీతిపై రాలెను గుప్ప తెప్పలుగ ని ♦ జ్జనస్థితఁ గూలుచుక .

279

మ॥ యవనోర్వీరుహాకోటిఁ ద్రుంచి ధరపై ♦ వ్యాపింపఁగాఁ జేసి యా
హవసుక్షేత్రము సర్వముక జదను సే ♦ యగల్గి దుర్వారపైం
ధవసంఘట్టనతోడ మెత్తఁగను దు ♦ న్నగల్గి రాశోడు పు
గవుఁడుక శత్రుల రక్తధార మడవల్ ♦ గట్టై బ్రతాపోన్నతిక .

280

గీ॥ అహితులందలు తనదు సా ♦ హసము మెచ్చ పిసుగ కంతంతకును విజృంభించి పొంగి
యాకుగుమి దూసి పోసిన ♦ యట్లు నఱకి వైరిసంహార మొనరించె ♦ వాలుమగఁడు.

మ॥ ఖురసంఘట్టన తాళమానముల ని ♦ గ్గుజాప రాఠోడ్చటల్
తురగవాతముఁ బూన్చి యాపశయరు ♦ దుల్వోలెఁ దిండించి యు
ద్ధరతొరుక్కుచమూసమూహములపైఁ ♦ దొక్కించి స్రుక్కింప, న
య్యరులుక వారిరి పీఠమెటలుగ హా ♦ హాకారముల్ చేయుచుక .

282

మ॥ తెగియున్నట్టి మనోజ్ఞ హారమున ము ♦ త్రెంబుల్ వలెక దిక్కులక
మొగలుల్ పాఱిరి; మానసింహుఁడు “జయం ♦ బుల్ చేతికిక జిక్కుచోఁ
చెగఁబాఱక దగునయ్య! ధైర్యరమ సం ♦ ధిల్ల రిపుశ్రేణిఁ గూ
ల్పఁగఁ బొం” డంచని మందలింప నట ని ♦ ల్వక లేక వా రందఱుక ,

283

సీ॥ “ప్రళయరుద్రులు గాని ♦ బదనూల్ భటులుగారు! తెలియవే రాశోడు ♦ తేజసింగు!
మృత్యుదేవతకై నఁ ♦ గృప గల్లుఁగాక! చంపినదాడ నీతండు ♦ విడువఁబోడు!
నితనితో మారొగిని ♦ యేన్గుతొండంబంత బుసవచ్చె! నొడఘల ♦ నుసురు లేదు!
గొలుసుల గట్టి తో ♦ డొగినిపోయినను మోము తేజసింహునిదిక్కుఁ♦త్రిప్పబోము!

గీ॥ నిలక తూగాడఁ గాల్లు! నీకొలుపు చాలు! బ్రాణముండిన లాభముల్ ♦ పడయవచ్చు!
“రాము రాతేము మేము పోరంగఁ జాల”మనిన, మానసింహుఁడు దిగులంది నిలిచె.

శా॥ అసప్తానుడు కొంతసేన గొని డా ధి యన్ వచ్చె నచ్చటి; క
ష్టాన్తర్త గని మానసింహవిభుడున్ ధి బ్రాణంబు బ్రాపించి పె
ల్లాసల్ బాసలు పెంచి కష్టపడ, నా ధి యా నైన్యముల్ దైన్యముల్
వాసెన్; డాసిరి తేజసింహు నెదిరి ధి యన్ బూని వా తందఱున్.

285

మ॥ చిఱున వ్యాస్య మలంకరింప; రిపులన్ ధి జేయెత్తి “వేంచేయుఁ డం
దఱు వీరుల్! మిముఁ దాఁకి పోరుటకు డెం ధి దం బుత్సవం బుదె; ను
స్థిరులై పాఱక నిల్వఁ” డంచు బదనూన్ ధి సింహంబు పూరించె ని
ష్ఠురశంఖంబు విపక్షకోటిపయి రా ధి తోడుల్ వడిగ దూఁకఁగన్.

286

చ॥ ఒకయెడ రెండులక్షలగు ధి యోధులు గుండెలులేక నిల్వ; నిం
కొకయెడ రెండువేల భటు ధి బుర్వి వడంకఁగ వారిఁ దాఁకఁగా;
నొకనికి నూఱుమంది భటు ధి లోడెడి యా రణరంగనైభవం
బొకవెయికండ్లఁ జూడవలె! ధి నూఱక వర్ణన చేయు పెల్లగున్.

287

చ॥ ఉదధి తరంగపంక్తులు మ ధి హోన్నతధాటిని శైలపార్శ్వమం
దుఁ దగిలి పాయలై విఱిగి ధి తోడనె వెన్కకుఁ బాటి శాంతమై
పొదలుగతిఁ దురుష్కచము ధి పుల్ రభసమ్మునఁ దేజసింహుపైఁ
గదిసి తదీయధాటికిని ధి గ్రమ్మటి వెన్కకు మ్రొగ్గె నయ్యెడన్.

288

మ॥ పురదై త్రేయదుర్గ నొంచు రుద్రునివలెన్ ధి బోనీక యాలోకభీ
కరుఁ డయ్యగ్రనృసింహమూర్తి యరులన్ ధి ఖండించి దోర్దర్ప వి
స్ఫురుణ్ వెల్ల, రణాంగణం బఖిలమున్ ధి శూన్యంబుగాఁ దోఁచె; “గు
మ్మరి కేఁడున్; గుడె కొక్కనాఁ” డనెడు నా ధి మృగ బొప్ప రూపించుచున్.

289

మ॥ అలఘువ్యోమ ధునీప్రవాహభరమ ధి ప్లత్యార్భటిక దూఁచు నా
జలపాతం బటు దేజసింహుఁ డతిభీ ధి వృప్రాభవుం డౌచు ముం
గలికిన్ దూఁక; దదీయధాటి నిలువం ధి గా లేక సర్వంబు మో
గలుసైన్యంబు దిశాముఖంబులఁ గలం ధి గన్ బాటె దైన్యంబునన్.

290

ఉ॥ “ఈ యపమృత్యువున్ దొడరి ధి యీశ్వరుఁ డైన మనంగలేడు! మా
యామువు గట్టి డాట నొడ ధి లం దసువుల్ గనఁ గంటి! మింటికిన్
బోయియు నాలుబిడ్డలఁ గ ధి నుంగొనువారము! వైరి గెల్వ నే
దో యొకదారి చూచుకొను! ధి మూఱక చంపకు కూటిపేదలన్.”

291

మ॥ అనగా, సంబరుభ ర్త యాటుగుర పై ♦ న్యాధీశులక జేప్పి యే
మని తా నాశలు చూపెనో; భటులు తో ♦ జై కొల్వ వారు రణో
ర్విని దూరమ్మనఁ బొంచి పొంచి యనువో ♦ వేళక పడిక దేజసిం
హునిచుట్టుక వలయాకృతిక గవిసి ర ♦ త్యుగ్ర ప్రతాపాస్యతై . 292

చ॥ అది గని తేజసింగు ధను ♦ రాకృతి వార్వముఁ ద్రిప్పి, ఖడ్గముల్
చిదియఁ, నురంగమంబులు న ♦ లిబడ, యోధులు డుల్లి కూల, 'స
ర్వదమను' డంచు నెల్లదను ♦ బల్కఁగ; వైరుల నొక్కఁ జైన దె
బ్బ దిననివాడు లేఁ డన న ♦ వార్యబలంబునఁ జేయ యుద్ధముక . 293

స॥ "ఇదె చెంతఁజేరితి ♦ నిపు జైన నెదిరింపు" డని కొందఱను దాకి ♦ యసువు లూడ్చి!
"పరువు లెత్తెదరేల! ♦ మరణంబు దప్పునే" యనుచుఁ గొందఱ తలఁలవియ మోది!
"యేది మీవిక్రమం ♦ బిట్టిదేనా" యంచుఁ గొందఱ దాసి ను ♦ గ్లగను జేసి!
"యొదిగియుండెద రేల ♦ కదిసి రా రం"డని కొందఱ నసిధార ♦ మ్రుద నేసి!

గీ॥ "మీరు కంపించు టట్లుండఁమీసాయములు వడఁకె గను"డంచుఁ గొందఱఁబట్టికూల్చి
మెలఁగె రణమునఁ దేజసిం ♦ గెలుకపొడు నలముకొని పిల్లి చెరలాట ♦ మాడు నట్లు.

సీ॥ ఆననేనువు దర ♦ హసచంద్రికలీనఁ జని రాయశీలు వ ♦ తుమ్ముఁ గ్రుమ్మె;
నొయ్యారమునఁ బోయి ♦ యోరచూపునఁ జూచి జయమట్లు నశ్వంబు ♦ సంహరించె;
నిలిచి నట్టులె నిల్చి ♦ చెలరేగి ముందేగి వీరబలేంద్రు ను ♦ ర్వెబడ మోచె;
నొర ఖడ్గ ముంచి య ♦ త్యుల్లాసమునఁ జేయి సాచి ఖాసింఖానుఁ ♦ జక్కడంచె;

గీ॥ గరయుగంబున ఖడ్గయు ♦ గంబుఁ దాల్చి, చనుచు నఱికె నట్లుల్లా భు ♦ జద్వయంబు
మీస మొత్తి యాసపేఖాను ♦ మేను చించె! దేజసింగు ప్రతాప సంధీపుఁ డగుచు.

మ॥ కడురక్తిక జయలక్ష్మీయుక పధువు, మో ♦ గల్గీరు లాదేవి సం
దడిమైఁ గొల్పెడు చుట్టపక్కములు, యు ♦ ధంబుక వివాహంబుగా,
బెడగుగత్తుల పూలమాలలు శుభా ♦ క్తిక గూర్చుచుక దేజసిం
హుండు దేగాటల నాడు పెండ్లికొడు క ♦ ట్లొప్పాతె నవ్వేళలో . 296

గీ॥ దేవ తిర్మ జ్మనుష్యులఁ ♦ దేజసింహు నట్టి వీరుండు లేఁ డని ♦ యంద అనఁగ
సమర మొనరించె; శాత్రవుల్ సమసి! రపుడు శిశిరమున నాకు గాలెడుఁచెలువుదోచె.

ఉ॥ పోడిమిమీఱ నార్వురు చ ♦ మూపతులు భటే లెంతకాల వ
ల్లాడినఁ దేజసింహుఁ డిసు ♦ మంత కలంగుటగాని వాజి తూ

గాడుటగాని, కత్తి కర ♦ మందుఁ జలించుట గాని లేద; క్రొ
వ్వాడిమితోఁ దురుష్కభట ♦ భంజనమున్ బొనరించె నుగ్రుండై.

298

మ॥ కదనక్షోణిని మానసింహుఁ డట వె ♦ న్కన్ వెన్న నే పొంచి సా
గి దరిన్ జేరుచు జోడుగుండుల తుపా ♦ కిన్ బ్రేల్పఁగా వర్మమున్
జదుగన్, వెన్ను నగల్చి వక్షమున డా ♦ సెన్ గుండు; లాదెబ్బతోఁ
జదియన్ మోదెను తేజసిం గతని దో ♦ స్తంభంబు బెండై చెడన్.

299

—*) రాతోడ్ తేజసింహుని నిర్యాయణము. (*—

సీ॥ గిరిభేదనము చేయు ♦ తటి నొక్కచో శ్రాంతిఁ బడయు దైవతచక్ర ♦ వర్తి యనఁగ!
గగనహర్మ్యాగ్రభా ♦ గ విహారమును మాని ధరఁజేరు చండమా ♦ రాండు డనఁగ!
దివి నేగువేళఁ గ్రిం ♦ దికి విమానము జాటి పడిన భేచరసార్వ ♦ భాముఁ డనఁగ!
భువనముల్ గంపిల్ల ♦ మ్రోఁగి యాఁగిన ప్రతాపబ్రాహ్మ పాంచజ ♦ న్యం బనఁగ!

గీ॥ నంతదాఁతను మొగలుసే ♦ నాబ్ధి యింకఁ బరమవీర్యంబున జ్వలించు ♦ బాడబాగ్ని!
దేజసిం గశ్వముననుడి ♦ త్రెల్లి పడియె 'నోజగన్గురు! త్రిజగద్గు ♦ రూ!' యటంచు.

శా॥ ఆరాతోడ్భువనప్రతాపతపనుం ♦ డ స్తంగతుం డై చనన్
భేరీనాదము బొబ్బ లార్పులును శో ♦ భిల్లెన్ మొగల్ సేన; శో
కారావంబుల రాజపుత్రకుల పై ♦ న్యం బాతయున్ స్రుక్కి ని
స్సారంబై స్పృహ తప్పె జీవకళ లే ♦ శంబై నఁ గన్పింపమిన్.

301

—*) ప్రతాపసింహుఁడు విజృంభించి యవనసైన్యముఁ జొచ్చుట. (*—

సీ॥ హారావళీపర్వ ♦ తాంతరమందుండి వచ్చు కేసరిసార్వ ♦ భాముఁ డనఁగ!
యావనభువనసం ♦ హారంబు గావింప నెత్తి పైఁబడు పెను ♦ మిత్తి యనఁగ!
జగము లన్నిటిని ధ్వం ♦ సం బానర్పఁగ రెచ్చి పరతెంచు లయకాల ♦ భర్గు డనఁగ!
గల్పాంతమున జగ ♦ ద్గణము దుమ్ముగఁజమ్ము సప్తప్రభంజనో ♦ చ్చలన మనఁగ!

గీ॥ దేజసింహుని మృతికి నా ♦ ర్తిని వహించి "యవనసైన్యాంబునిధి మదీయాస్త్రబాడ
బాసలవ్యాప్తి నింకింతు" ♦ నని ప్రతాపవిభుఁ డరాతులపై విజృం ♦ భించె నపుడు.

సీ॥ ముక్కు తోడరమల్లు ♦ భూరిసైన్యం; బసఘ్నాను ఖాసింఖాను ♦ కన్నుగవయుఁ;
గంఠ మబ్బుల్లాముఁ; ♦ గడుపున జయమల్ల రాయశీలుల ♦ భట వ్రాతములును;

శాదంబులను వీర ధీ బల-రాయసింహుల సైన్యంబు; రెండువ ధీ ధీబులందు
 షాబాజుఖాన్-చమూ ధీ సమితి యబ్దురహీమానుసేనాపరం ధీ పరలు బెరసి;
 || యంబరీశుండు పుచ్చంబు ధీ నందు నిలిచి; గారుడవ్యూహ మొనరింపఁ ధీ గాఁబ్రతాప
 విభండు సామంతులందఱు ధీ విడక కొలువ, దన్యుకోటి దండవ్యూహః ధీ ధాటిఁ దగిలె.

మ॥ ఉరగాధీశు సహస్రజహ్విక లటం ధీ చూహింప దోర్దర్పదు

ర్భరులై యొప్పు శిశోదియానుభటు లా ధీ రాణాపీఠుండన్ భయం

కర నిస్త్రింశకఠోరధార నిగుడం ధీ గా, గండభేరుండముల్

హరిణవాతము నల్లు చెండిరి విప ధీ టాసీక మత్యుద్ధతిన్.

304

శా॥ లోకమ్ముల్ పొడిగాఁగఁ దాండవకళల్ ధీ దొల్కొడ వర్తించు నా

శ్రీకంఠున్ బురుహించు కాద్రరసమూ ధీ ద్రిప్రాభవం బొప్పుఁ బ

ట్టాకత్తిన్ గొని యాప్రతాపుఁ డరికం ధీ తంబుల్ విదారించుచున్

జీకాక్ష పడఁ జేసె; మోగలుచమూ ధీ శ్రేణిన్ సమీకస్థలిన్.

305

మ॥ క్రమమై హస్తము లట్టై తేచుటయు, ఖ ధీ క్షవ్రాతముల్ కాంతిపూ

రములన్ బెల్లుంగఁ గ్రమ్ముటల్, భటుల మా ధీ ర్థమ్ముల్ వడిక వీలిర

క్షములన్ బైకెగఁజమ్ముటల్, యవనయో ధీ ధవ్రాతముల్ గూలి ప్రా

ణము గోల్పోవుట తప్ప వేఱెదియుఁ గా ధీ నకరాదు నల్పంకలన్.

306

మ॥ తమప్రూహంబు చొరకబడన్ యవనయో ధీ ధశ్రేష్ఠు లిరవ్వంకలన్

గుములై వైబడఁగాఁ, బివీలికములున్ ధీ గుం పొచుఁ బైకెక్క న

శ్రీమమై పాఱు భుజంగరాట్సుదృశమా ధీ రాణాచమూదండ మా

ర! మహావేగముతోఁ దురుష్కభటగ ధీ ర్భం బును మారెన్ వడిన్.

307

మ॥ శతధా ఖండము లొచు రాలె సమర ధీ ట్టామధ్యమందన్, విశీ

ర్ణ తనుత్రాణచయంబులున్, దళిత కుం ధీ తశ్రేణు, లాపై విలుం

తిత కంతంబులు; భగ్న ఖడ్గములు; కుం ధీ కీభూత భేరుల్; నిపా

తిత కేతువ్రజముల్; విఖండిత గదా ధీ దీవ్యన్యహదండముల్.

308

చ॥ తడయక వైరిశీర్షములు ధీ తాళఫలంబులువోలె డల్లుంగన్

బొడువఁగ నమ్మహాపురుష ధీ మూర్తికె చెల్లును; శాత్రవాశ్వముల్

వడిఁ దనుఁ గాంచి భీతిగొని ధీ పాఱంగ వల్లితధార సీత్తి వ

చ్చెను పని వైతకంబునకె ధీ చెల్లు ననంగ మెలుంగి రివ్వరున్.

309

ఉ॥ అప్రతిమాన సాహసమ ధ హబలవిక్రముఁ డైన రాజపు
తప్రభుఁ డాప్రతాపుఁడును ధ దన్యుసమూహములక వధించి; బ్ర
హ్మప్రళయంబు చేసె; సమ ధ రాంగణముక విడి యంబరీశు నై
న్యప్రతతుల్ గలంగుచు భ ధ యావిలచిత్తతఁ బాతె దిక్కులక.

310

—*) ప్రతాపసింహుఁడు మానసింహ - సలీములఁ దగులుట. (*—

తీ॥ పూచి పట్టిన నడగొండ ధ పోల్కిఁ దనరి; పట్టు బంగారు జలుగుటంబారి నెసరి
“పంచమంగళ” గజరాజు ధ వజ్రలె; నందు మానసింహ-సలీములు ధ గానఁ బడిరి,
గీ॥ తెఱలి తీవ్రక్రుధాశోణ ధ ద్యగ్యుగంబుఁ బఱపి; యశ్వముఁ గోల్తలఁ ధ బైఁ గవించి;
యుగ్రసింహంబు వేదండ ధ యుగమునట్లు బల్లె మెత్తి ప్రతాపుఁ డ ధ వ్వారి బోదిపె
సీ॥ కాద్రోసాహుధి ధ శ్రవణముల్ యిక్కించి వీచున నున్న ప్రి ధ తాపుతోడ
నులికి; ముందరికాళు ధ లున్నతంబుగ నెత్తి; యువరాజమానసిం ధ హుల గజంబు
దంతద్వయంబువైఁ ధ దగ మోపి భయదహేషలఁ జేసి దర్పించి ధ చైతకంబు
నిలిచె; నాపంచమం ధ గళము తద్ధాటికి వెఱచి తొండముఁ దల ధ విసరుకొనుచు
గీ॥ వెనుక కొక్కుమ్మడిగఁ బాతెఁబృథ్వివియద్రువఁ; గజగమనధాటి గండంబుఁగడచి పోయి
మానసింహ-సలీములు ధ మనఁ గలిగిరి; మావటులు మాత్ర మిరువురు ధ మడిసి రపుడు
సీ॥ కను లున్నభాగ్య మీ ధ తని యమానుషశౌర్యరేఖఁ గంటి మటంచు ధ రెండుపక్ష.
ముల భటు లని మాని ధ నిలిచి; రబ్బూరహిమాను నిల్వెల్ల వి ధ స్మయము గదురఁ

తీ॥ In vain he (Pratap) strained every nerve to encounter Raja Mann. but though denied the luxury of revenge, on his Rajput foe, he made good a passage to where Selim commanded. His guards fell before Pratap, and but for the steel plates which defended his howdah, the lance of the Rajput would have deprived Akbar, of his heir. His steed the gallant Chytuc, nobly seconded his lord and is represented in all the historical drawings of this battle, with one foot raised upon the elephant of the Mogul, while his rider has his lance propelled against his foe. The conductor destitute of the means of defence was slain. When the infuriated animal, now without control, carried off Selim. On this spot the carnage was immense, the Moguls eager to defend Selim, the hordes of Mewar to second their Prince who had already received seven wounds. Marked by the Royal umbrella, which he would not lay aside and which collected the might of the enemy against him, Pratap was thrice rescued from amidst the foe.

“Annals of Mewar.”

“బదునాల్లు భువనముల్ ♦ వెదకిన రాజపుత్రకులట్టి విక్రమ ♦ రాసు లుండ!
రిట్టి పూజ్యులఁ బట్టి ♦ హింసించు మామొగల్ జాతులు పరమదు ♦ ధ్వాతులగుతఁ!
గీ॥ దనువునను జీవ ముండెడు ♦ దాత, వారి చరణసేవ చేయుడుఁ గాని! ♦ మఱచి తప్పి
యైన, నినుమంత యపకార ♦ మాచరింప” నని ప్రతిపద చేసి తనఖడ్గ ♦ మవని నైచె.

మ॥ తనచే నున్న రవిధ్వజంబుఁ గని “యీ ♦ తండే ప్రతాపేశ్వరుం”

డని మోగల్ భటకొటి చుట్టుకొని ఖ ♦ ఙ్గానీకకుంతాది సా
ధనముల్ వైచిరి; కాని యాతఁ డణుమా ♦ త్రై వెన్నకున్ బోక, కే
తనమున్ విడక, పోరుచుండె నరిసం ♦ తానంబు ఖండించుచున్.

315

నీ॥ అరి వీడు, వీడెప్పుడ ♦ డనరాక సుకులరణ మయ్యె; రాణా స ♦ రాతికోటి
మంటడించెను; రాజ ♦ పుత్రపిరులు క్షీణబలులౌట మేవాడ ♦ భానుని గతి
సందిగ్ధముగఁదోచె; ♦ ముదేహగణముతో రణమున రక్తధా ♦ రలను దోగు
తపనునిమాడ్కిఁ బ్ర ♦ తాపప్రభుండు గాయములతో రక్తసి ♦ క్తాంగుఁ డయ్యె!

గీ॥ విరియఁ బూచిన కింశుక ♦ తరువువోలె వెలుగుచుండియుఁ గడు విజృం ♦ భించి వైరి
భలుల శిరములు చిదుప్తిపల్లె ♦ వసుధ రాల, నతఁడు రణ మొనరించె భ ♦ యంకరముగ.

నీ॥ వెనుకు ముందులు చూచుకొనక, యూపిరి పుచ్చుకొనక, యాలోచించుకొనక, వీరు
వా రనుకొనక, క ♦ న్నడవారలను బట్టి చంపు నా సుకుల ♦ సమరమందు,

❊ నాసప్తఖానుతో ♦ నాబదోనియ “మనప్రక్క, వైరులప్రక్క, ♦ రాజపుత్రు
లుండురుగా; వీరియందు శాత్రవు లంచు హితు లంచు మీ రెట్లు ♦ లెఱుఁగుచుందు”

గీ॥ రన, నసప్తఖాను “కన్నూసి ♦ కొనుచుఁ జీల్చి వేయుదుము; రాజపుత్రులు ♦ విమతులై న
విహితులైన యావనమతఁడ్యేషు లగుట నం దెవరు నీగినను మేలె” ♦ యనుచుఁ దెలిపె.

నీ॥ తమరాజరాజు ర ♦ క్తము గన్నడ శిశోదియావీరులును సలుం ♦ బ్రాధిపతియు,
శ్యామసింహాదులు ♦ సంవర్త సమవర్తిమూర్తులై యరిగళం ♦ బులను జీల్చి;
రపుడు మనస్సింహుఁ ♦ డాప్రతాపేంద్రుని యడుగులు మ్రొక్కి నూ ♦ ర్యధ్వజంబు
పెఱికి కొండొకదూర ♦ మరిగె; నెచ్చట రవిధ్వజ మున్న నచటఁ బ్ర ♦ తాపుడుండు

❊ At one stage in the fierce struggle Badouni asked Asaf-Khan how he could distinguish between the friendly and the enemy Rajaputs and was assured in reply that he could not do wrong if he shot, as sportsmen say "into the brown" because, as the commander cynically observed 'On whichever side they may be killed it will be a gain to Islam.'

“ Akbar the Great Mogul ”

సీ॥ ననుచుఁ బెక్కురుయవను లంఠదరిగి; రంత, దురము భర మయ్యె; భటులతోఁ దొమ్మిదిగడు
న్ది సోదరులతో మనస్సింహుఁ డాదినంబు స్వర్గమున కేగి చెల్లించె డస్వామిభక్తి! 318

మ॥ అవనిఁ వ్రాలఁగ ధేలవారనర సా డ లాధీశుఁ, డుద్యుత్ప్రతా
పవికాసంబునఁ బెల్లురేగుచుఁ ప్రితా డ పస్వామి రోపించి శా
శ్రవవిచ్ఛేదము చేయఁ జొచ్చెను సలుం డ బ్రాభర్తతో డాచు నా
హవరంగంబున వైరి వీరభటశీ డ ధ్వజి విదారింపఁగన్. 319

తీ॥ బల్లెమది మూఁడుచోట్లఁ, దుఁపాకియొక్కచోటఁ, జంద్రహాసము మూఁడుచోటులందు
దాడి రక్తము లురలఁ బ్ర డ తాపదేవుఁ డొప్పె నంగారవల్లరి డ యో యనంగ!

ఉ॥ తూములనుండి ధార లయి డ తోయము దూఁకెడు నట్లు; భీష్మదం
బై మెయినుండి తొమ్మిదియు డ నఱ్ఱది గాయములందు నెత్తురుల్
భీముగాఁగ దూఁక, రిపు డ వీరహయాళి భయంబు నొంది డి
క్సీమలఁ బాఱ, జైత్రము డ సింహమామాడ్కిఁ జెలుగె నయ్యనిఁ. 320

మ॥ “విన! నేఁ డీముగలాయివీరుల తలల్ డ భేదించు; నిందుండి రా!”
నని జ్ఞుంభించుచు వైరిఁ గూల్చెడు ప్రతా డ పాధీశు నగ్గించి ప్రా
ర్థనముల్ సేసియు విన్నవించియు సలుం డ బ్రా భిల్లలోకేంద్రు లా
తనిఁ దోడ్చెచ్చిరి శత్రువీరభట మ డ ధ్వంబందుఁ దప్పించుచున్. 321

మ॥ తనవంశంబునఁ బుట్టి స్వచ్ఛమగు స్వా డ తుత్ర్యంబుఁ గాంక్షించి యా
వనసై న్యంబును జించి చెండుచుఁ బ్రతా డ పప్రాభవుండౌ ప్రతా
పునకున్ గల్గఁగనున్న క్షేత్రము లవం డ బున్ జూడఁగా నోడి క్రుం
కె ననంగా రవి పశ్చిమాంబుధి మునిం డ గెన్ రక్తకాంతిచ్చటన్. 322

§ Manah seized upon the insignia of Mewar and rearing the golden Sun over his own head, made good his way to an intricate position drawing after him the brunt of the battle, while his prince was forced from the field. With all his brave vassals, the noble Jhala fell and in remembrance of the deed his descendants have, since the day of Huldighat, borne the regal ensigns of Mewar and enjoyed the right hand of her princes.

“ Annals of Mewar. ”

¶ Three from the spear, one shot, and three by the sword.

“ Annals of Mewar. ”

సీ॥ అనాఁడు రణరంగ డ మందుఁ గూడిన ప్రతాపపృథ్వీసుభటు లి డ రృషియఁడెందు
 ధే॥ వేలలో నెన్నిది డ వేల్పంది బ్రదికి; రాతని బంధు లై కుపం డ దలు మడిసిరి;
 త్వారువీరులు మూఁడు డ వందలేబదిమంది పడి; రొక్కొకకులంబు డ వందలుగను
 భటులఁ గోల్పడియె; యా డ వనపక్షమందుఁ దొంబదివేలు వ్రాలి రక్తక్షయమందు;
 సీ॥ మూఁడులక్షల కెక్కుడై డ మొగలుభటులు మనినవారెల్ల గాయముల్ డ దిననవారె
 శత్రులందాఁక నోపక డ పైన్యమెల్ల నిలిచె బెగడంది నింగిఁ జూపింతులు నిగుడ్చి,

—*) కృష్ణసింహుఁడు యుద్ధమునుండి వెడలిపోవుని ప్రతాపసింహు నడ్చుచుట. (* —

మ॥ పరమోదారుఁ బ్రతాపుఁ గన్గొని నలుం డ బ్రాభర్త “యెల్లప్పు డి
 తరుదై నీముఖచంద్రునిక దవిలి లో డ కాష్ణదముక బెంచు నా
 దరహాసాంకుర మెందు డాఁగె! నిటు చిం డ తక గుండ నేలా! సుతే
 శ్వరుఁడుక గాలము దప్పు నొక్కకరణేక డ వర్తించుటల్ వింతయే! 325

సీ॥ “ఏకలింగేశ్వరుఁ డిచ్చిన దానితో నేవేళఁ దృప్తి ప డ హించు చొప్పు;
 సాధనసంపత్తి డ చాలమి విజయ మొందఁగలేక పోయియుం డ డంగవచ్చు;
 బరిభూతి యనినంతఁ డ బ్రళయమంచుఁ దలంప; మపజయంబున సత్యమతిశయిల్లు;
 నీపూట కిది చాలు; డ రేపు మరల వచ్చి భువనముల్ క్షీర్తింపఁ డ బో రొనర్త;
 సీ॥ మంతకాల మజేయ మై డ యెసఁగి ధర్మ మహిమ స్వాతంత్ర్యదీక్షయు డ మనల విడువ
 మంతకాలము శాత్రువు డ లంగుళంబు మేర యైనను గడలింప డ లేరు మనల. 326

చ॥ ఇదియుఁ బ్రదోషకాల; మిపు డ డెట్లును యుద్ధము నిల్చె; నిందుఁ జే
 యఁ దగిన దేది కన్నడదు; డ హాయిగఁ గొండను దాటి పొమ్ము; నేఁ
 దుదిమొద లీచమూతతులఁ డ దోడ్కొని నీవదముల్ భజింపఁగా
 నుదయమె వత్తు; నొండుగతి డ నుల్లమునక దలపోయ కేఁగుమో!” 327

మ॥ అనఁ “దండీ! నను నమ్మి కొల్వఁగల నే డ నాధీశ్వరుల్ వాల్చి కూ
 లిన నీచీకటిఁ దోసి నే నెటుల హఁ డ వ్రీఘాటు వీడంగ నే

§ But the desperate valour on the part of Rana Pratap was unavailing against such a force with numerous field artillery and dromedary corps mounting swivels and out of twenty two thousand Rajputs assembled that day for the defence of Huldighat, only eight thousand quitted the field alive.

“ Annals of Mewar ”

ర్తును! మేవాడ్భటశౌర్యలక్ష్మీరణమం ధి దుమ్ము పాలయ్యె! నే
ననిఁ గావించెద; శత్రులకు దునిమెదక; ధి బ్రాణంబు లన్నించెదక.

మ॥ “గురులు మాన్యులు చుట్ట-పక్క-ములు నా ధి కుఁ గూర్చు సామంతభూ
వరు లీలోకమునందు నాకుఁగల సం ధి బంధుల్ భుజావీర్యవి
స్ఫురణకు బోరుచు వారి వారి పొడుగుకు ధి ఖోణీస్థలికు గొల్చి పం
డిరి; వీరండట వీడి దొంగబలె నొం ధి టికు బోవఁ గాల్గొడునే!

మ॥ ఒడలం దూపిరి యాడునంతకు రణో ధి ద్యోగంబునందుంకి నా
యడుగుల్ వెన్నుకు రావు; సుంతయు శరీ ధి రాయాసముకు దోప దీ
కడ; కే యైన దివంబ యైన, నొకఁడై ధి కన్నట్టు; బూర్వాద్రి సూ
ర్యుడు దోతెంచెడుదాక శాత్రువుల ధి నోర్తుకు; గూర్తుఁ గీర్తిచ్చటల్.”

సీ॥ అని ప్రతాపుడు పల్కు ధి విని భీమచామ “భారతఖండ చండమా ధి రాండ
యని యొనర్పంగలే ధి వనికాదు; భీతిల్లు దనికాదు; సకలలో ధి కాళి యెఱుంగ
నినువంటి వీరు దెం ధి దును దిలోకములఁ ద్రికాలమ్ములందును ధి గలుగఁ డ
సమయ మట్టిది గానఁ ధి “జనుట మే” లనెఁ గృష్ణసింగు; నాకట్ల తోఁ ధి చెడిఁ

గీ॥ గొంతకాలము సంగర ధి ఖోణి విడిచి యవలఁ దొలఁగుట పొరుష ధి హాని గా
నీవు గలిగిన నిజలార్థ ధి నియతి గలుగు; దైవ మున్నది యాపై వి ధి భానమ
చ॥ అనినఁ బ్రతాపుఁ “జేమియును ధి నాడఁగలేను; పరాభవాన్ని నా
మనసు దహించె” నంచన, న ధి మాశృశిఖామణి కృష్ణసింహుడుకు
వినయ మెలగ్గ వేడుకొని ధి వేయు విధంబుల విన్నవించి సాం

తి త్వనములఁ గుస్తరించుచు బ్రి ధి తాపునిఁ బంపె రణంబునుండియుకు.

—* { రణరంగము వీడిపోవు ప్రతాపసింహుని యవన
సేనాధిపతులు వెన్నంటుట. } *—

సీ॥ కాలిబాటను జైత ధి కముపైఁ బ్రతాపుడు గిరివెంటఁ గొంత ద ధి వ్యరుగునఁ
జెంత నశ్వఖురాళి ధి క్షితి సోకు భవని విని తిరిగి వెన్నుకుఁ చూచి ధి తురకభ
తఱుముకొనుచు వచ్చుటఁజేఁగె; గొండాకదూర మరిగి మరలి చూచియం

⊙ The Rana having been wounded, fled to the hills mounted on his
steed Chytuc and his victors were too exhausted to pursue him.

“Akbar the Great Mogul”

తగ్గియుండుటఁ గాంచె; ♦ దనప్రయాణము సాగఁ జేయుచు మరలి వీ ♦ ట్లించె; నిక
 ౩॥ నొకఁడు లోపించె; నంతలో ♦ నుద్ధరగతిఁ బాటు పదిమూఁడల వెడల్పుఁటేలు దవలె;
 జై తకము దేహముననున్న ♦ సత్వమెల్ల నొక్కచోఁ జేర్చి నెలయేటి ♦ నుబికి దాఁటె.
 ౪॥ కడుఁ గట్టంబున వెన్నవచ్చు భటుఁ డొ ♦ క్కం దేటియందున్ సాయం
 బడుగుల్ మోవఁగఁ జేసి, దాటుకొని “నీ ♦ లాశ్వంబుపై నెక్కిపో
 యెడి యో యోధకులగ్రణీ! నిలువువూ! ♦ యి” ధ్వంచు బలఁ బ్రతా
 పుడు; “సిద్ధంబుగ నుంటి ర” మృని హయం ♦ బున్ డిగ్గి నిలవొబడె. 334

—*) సూక్తిసింహుఁడు ప్రతాపసింహుని మన్నన వేడుట. (*—

మ॥ త్వరమై నశ్వము డిగ్గి యోధుఁడును జెం ♦ తన్ వ్రాలి “నానామహీ
 శ్వర శీర్షస కిరీట రత్నచయ శో ♦ భాపూర సీరాజన
 స్ఫురణ్ మించు భవత్పదాంబుజయుగం ♦ బున్ గాంచి సేవించు నా
 పరమైశ్వర్యము గల్గె నేటికిఁ! బ్రతా ♦ పా! విశ్వలోకార్చితా! 335
 మ॥ “ధర, సామాన్యపు శబ్దజాలమున “సా ♦ తంత్రంబు” దా నొక్కఁ జై
 పరఁగె; నేడు భవత్పరిగ్రహ మహా ♦ భాగ్యంబునన్ జేసి, స
 ర్వరసాధిష్ఠితమాధి నొప్పుచు బర ♦ బ్రహ్మప్రభావప్రభన్
 వఱలన్ జొచ్చెను; దివ్యమూర్తివి! ప్రతా ♦ పా! విశ్వలోకార్చితా! 336

§ Pratap unattended fled on the gallant Chytuc who had borne him through the day and who saved him now by leaping a mountain stream when closely pursued by two Mogul chiefs, when, this impediment momentarily checked. But Chytuc, like his master was wounded, his pursuers gained upon Pratap and the flash from the flinty rock announced them at his heels; when, in the broad accents of his native tongue, the Salutation “Ho! nila Ghodaca aswar (ho! rider of the blue horse!) made him look back and he beheld but a single horse-man, that horse-man his brother Sukta, whose personal enmity to Pratap had made him a traitor to Mewar, beheld from his ranks of Akbar, the blue horse flying unattended. Resentment was extinguished and a feeling of affection mingling with sad and humiliating recollections took possession of his bosom. He joined in the pursuit but only to slay the pursuers who fell beneath his lance and now for the first time in their lives, the brothers embraced in friendship. Here Chytuc fell and as the Rana unbuckled his caparison to place it upon “Unkaroo” presented to him by his brother, the noble steed expired.

“Annals of Mewar”

- సీ॥ అన్నపు; స్వామివి; ధా యాచార్యుడవు; ప్రాణమెత్తుగాఁ చూచి న ధా న్నేలు నిన్ను
దెగనాడి, యకట! భా ధా తృద్రోహమును గురుద్రోహంబు నొడిగట్టి, ధా తురకలండు
గలిసి, మేవాడవైఁ ధా గత్తిగట్టుటను మాతృద్రోహ మొనరించి ధా తిట్లు పడితి!
నేఱు వాణెడి బాష్ప ధా వారి నీయడుగులు తడుప నాచిత్త ము ధా త్రలము నొండె!
- గీ॥ నక్షలభువనవంద్యంబు నీయడుగుఁదోయిఁ దలఁతుడు నాదు పాడుచేతుల స్పృశింక
బెరిగెఁ గొండలు కొండలై ధా దురితరాశి; యెట్లు కృపఁ జేల్తువో! నన్నుఁ నింకమిడ
సీ॥ మరణదండన మాన్ని ధా కరుణించి యమృతసారము పోసి తనదుప్రా ధా ణమున కన్న
నెక్కుడుగాఁ జూచి ధా యిర్వదేఁడులదాఁకఁ గ్రింద మన్నని బాజ్జ ధా యందుఁ జేర్చి
జనకుడై పెంచె శా ధా శ్వతయశోనిధి సలుంబారాజ్యలక్ష్మి గా ధా రాపుభర్తః
యకటకటా! నోర ధా ననరాని విధమునఁ గాఱు లాడితిఁ గండ ధా కావరమున;
- గీ॥ నభినవ కిసాల కోమలం ధా బై తనర్పు నామహారాజు మది యెంత ధా యడలె నొక్క
యాపితృద్రోహ మొక్కడే ధా యెట్టికుర్గ తులకు నైనను గొంపొవఁ ధా గలదు నన్ను
- క॥ ఈతటి నీపంచమహాభూతములు సాక్షి; వైర ధా ము సశించెను నా
చేతమున; నన్నుఁ గృపాస్వీతుఁడవై యేలు” మనినఁ ధా బృధ్వీశ్వరుడుకా, 33॥
- సీ॥ “నిష్ఠేతుకంబుగా ధా నీవు వాదాడి నన్నడఁబాసి చని పెక్కు ధా లేడు లయ్యెఁ!
బోరాని చోటికిఁ ధా బోతివి! కొలువంగఁగూడని విమతులఁ ధా గొలుచుచుంటి!
పుదయంబునుండి న ధా న్నెదిరి తఱిమి పోరు నడిపితి సాయంత ధా నంబువఱకు!
మూఁడుమాఱులు నన్ను ధా ముట్టి యంతంబునొందింప గట్టిగఁబ్రయ ధా త్నించియుంటి
- గీ॥ వని ముగిసి గంటకాలేద! ధా యపుడె యొడ్లపొడవున నెసంగు వైరంబు ధా పొలిసెననుచు
నిచ్చకపుమాటలాడుచు ధా నిటులువచ్చి! తెఱుల నిను నమ్మనగును! నా ధా కెఱుకపడద
- క॥ దుర మొనరించుటకే యిపు డరుచెంచియున్న యుష్మ ధా దగ్రజఁ డెపు డె
వ్వరు కోరిన వెనుదీడని యెఱుఁగు” మని వచింప సూక్తు ధా “దీటు లేమిటికే! 34॥
- సీ॥ సకలసామంతరా ధా జసమూహములు సభాస్థానంబునందు ని ధా ర్థరగణంబు
తెఱఁగునఁ గొలువగ ధా దేవేంద్రసమవై భవంబున నీవు మే ధా వాడరాజ్య
సింహాసనం బధి ధా ప్రించి యేలుటఁగాంచి యెడఁద నోరిమిలేక ధా యార్జ్య వాడమె
గాని యెన్నెన్నియో ధా గతుల యత్నించి బయల్పడనీక లో ధా నణఁచికొంటి!
- గీ॥ వేఱుచాలించి కూర్చున్న ధా వేళే నెట్టులో హఠాత్తుగ నదియుఁ బై ధా కుబికిరాఁగఁ
బుది నెఱుమున నీతోడ ధా వాచుమెంచి యుంటి! నాచిత్తవృత్తి య ధా ట్లుండె నాడు.

- || సుదేబామున నిన్ను ♦ తేత్రులై న్యములు హస్తీహుతుకనుమఁ గా ♦ ల్నిలువఁబోవ
నెటనుండివచ్చెనో ♦ యేలుదూఁగినయట్లు మాతగడ్డి యాసలుం ♦ బ్రామహింసఁ!
డిరులు క్రమ్మడువేళి ♦ కినువడిరెండువేల్వారలు గొల్వంగ నీ ♦ వరుగుదెంచి
సూర్యధ్వజము నిల్పు ♦ జూచితే! నపుడ నామదిలోన నొకగొప్ప ♦ మార్పుగలిగె!
|| బక్షివలె నీవడముగొన్న ♦ వ్రాలియుండఁ గాని రిపుల యుప్పునుడిన్న ♦ కారణమున
రాత్రి నిలిచి పొక్కిరియింపఁజేసి ♦ రణము నడిపి వాణియుణ మావిధమున దీర్చంగఁగంటి
|| అని ముగిసిపోత నెదిలినే ♦ నాధిపతుల మంగబరీశ్వరు శిబిరంబు ♦ నందు నుంటి!
మంత నీపు దేవాత్మన ♦ కాశ్వే మెక్కి యరుగు టాదటమును గంటిమద్రెసెను.
|| అంబరీషుఁడు 'దీక్షితు ♦ నడవ!'! ప్రతాపుఁ డాతనితలఁ దెచ్చు నీ ♦ రునకు మాశ్వ
ధర యుత్తరీణునియె; మూ ♦ ల్లాట భూరాసాదొరల్ గదలి; రేకాకి నిఁగించి కరిగి
మొగలులదనఁ దిక్క ♦ పొడను యాయువురఁ దఱిమి గీటడఁచి నీ ♦ దరిఁ దరిసితి;
మూఁడేర్చుకొనఁపున ♦ మునిగి నీటికిఁ గంటిఁ దనివివో భ్రాతృవ ♦ ణ్ణుని నిన్ను;
|| నకట! యూర్విగ్రహగ్రస్తు ♦ మైన హృదయపాపమెల్లఁ బశ్చాత్తాపపహ్ని సమసె
ద్విత్యపామృతవృష్టి నా ♦ పై నఁ గురిసి ననుఁ గృతార్థుని జేయు మ ♦ నాథనాథ!
|| అకట! నావ శిపాపాత్మక ♦ నకుఁ బవిత్రమైన మేవాడఁ జోటుండదని యెఱుంగుదుఁ!
గాని నీకువిశ్వవిశాల ♦ మైన హృదయసీమఁ దాపుడుననియె వ ♦ చ్చితి తుమింపు.
|| మదిఁ గోపము పాయదయే నదె కుంతము నీదుహస్త ♦ ము! దిదిగో నా
హృదయము! సూటిగఁ బూజువుము! పదసీమను వ్రాలి విడుతుఁ ♦ బ్రాణానిలముల్!"
|| అని బడివట్టివడపురఁ గనులను బాష్పములు దొరఁగ ♦ గద్గదకంతం
బువఁ గేలు మొగిచి నిలిచినఁ గనుఁగొని వాత్సల్యరాగ ♦ కళ లుట్టిపడఁ, 348
|| బోను! నాపక్కఁబూరి ♦ డశ్వమల్ తఱుముచు నరుగుదెంచుట మున్నెయరసియుంటి!
నటఁ గొంతెనేకటి ♦ కగవడ రెండుమాత్రము! మఱియును గొంత ♦ తడవునకును
మిగిలె నొక్కఁగ! డంతఁ ♦ దగిలె నీ యే అడ్డమై! దీని దాఁటెడు ♦ నంత నీవు
పిలిచితి! శాత్రువ ♦ పీరులయశ్వగిబు లవిగో! శాత్రులులేక ♦ యడవివట్టె!
|| మంచుమనసున నీవరు ♦ పొచియుంట కింతకన్నఁ దార్కాణ మిం ♦ కేమి వలయు!
రణపరాజయమఃఖని ♦ రృగ్నుడనగు నాకు సోదరలాభ మీ ♦ నాడు గలిగె. 349
|| ఇట్లు లనుతాపపడి యువ ♦ కృతి యొనర్చి సరసఁజేరితివని విన్న ♦ తుణమె నిన్ను
శిరమునను జేర్చుకొనుఁ గృష్ణసింహవిభుఁడు! పరమ కోమల మమ్మహాప్రభువుమనసు

గీ॥ మబ్బుతెర జాట సువ్రభా ♦ మహితుడైన చంద్రునివిధానఁ గిల్లిషఁతాళనముఁ
ద్విగుణిత కళావిభాసివై ♦ తేజరిల్లుచుండు నీ వేరికైన మా ♦ న్యుండవు కొమర
మ॥ నను నీవితగ వేడుకోవలెనె! య ♦ న్నా! ర”మ్మటంచు బ్రతా
పనృపోత్తనుడు సూక్తుఁ గొనిటను ని ♦ ల్ప, వాడు హర్షించె; నం
తన నిల్వంగనులేక చైతకము క్రిం ♦ దన్ వాల్లె; వీక్షించి గ్ర
క్కున జీనిఁ సడలించి తేడు సరసన్ ♦ గూర్చుండె జితారతిన్.

—*) చైతకాశ్వము వీరస్వర్గమున కేగుట. (*—

మ॥ అతీదీనంబుగ స్వామిమోముఁ గని యా ♦ యత్యుత్తమాశ్వంబు బా
ష్పతతుల్ వీడుచు మందమందముగ హే ♦ షాభ్యానమున్ జేసి, యం
చితమా భక్తిఁ దదీయపాదములపై ♦ శీర్షంబుఁ బొందించి స్వ
స్థతఁ గన్మానె; మత్తెట్లు మేల్కొనని ని ♦ ద్రానిష్టలో మున్గుచున్.

చ॥ ‘అకటకటా! జగత్ప్రళయ ♦ మైన, నొకంగుళమైనఁ దప్పదా
రికఁ జన కాయరాతిహయ ♦ బృందము భీతిలి పాటఁ దాకి యా
ర! కుడిభుజంబ హేచు సమ ♦ రంబుల నన్ను భరించుచుంటి; చై
తకమ! ఋణానుబంధములు ♦ తప్పెనె! నీకును నాకు నేటికిన్.

సీ॥ నాయెడ నీకు నెం ♦ తటి భక్తి! యొత విశ్వాస! మొతటి మహా ♦ త్సాహభా
కొడుకునకన్న నె ♦ క్కుడు పీఠిఁ బండ్రెండు వత్సరంబులుగ నా ♦ సంచ గాఁ
తకటకటా! శిర ♦ మందుఁ దురాయిత్తో బెండ్లికొడుకునట్లు ♦ వెడలివచ్చి
కనువీ చొనర్తువు; ♦ కదనరంగముల నీసరిలే దనఁగఁ గీర్తి ♦ నెరపినావు;

గీ॥ బంధులను నాపులను వీడి ♦ వచ్చునన్న విడువఁజాలక యిందాక ♦ పెంట వచి
తోయి! మధురాతిమధురమై ♦ యొప్పు నీమ వీరహేష నాలించెడు ♦ పెంపు చె

—*) సూక్తసింహుఁ డన్న కశ్యపమునిచ్చి యవనుల శిబిరమున కేగుట. (*—

సీ॥ అని కుండఁ గని సూక్తుఁ ♦ “డ్రభంబు తలవైన నొఱుంగ సుత కలంగియెఱుఁ
చైతకాశ్వమృతికి ♦ శతపత్రజైత్ర నేత్రముల బాష్పములు ము ♦ త్యంబుల్లు
క్రమ్మ నేఁ గని యోర్వఁ ♦ గొఁ జాల; నిదిగో నా “యంకారు;” నీసేవలవధ!
దీనినిఁ గొని భద్ర ♦ మా నెడ కేగు; మంబరుభర్త మో మొక్క ♦ మాఱు చ

|| త్వరితముగ వచ్చి నీపదధ్వయముఁ గొలుతు,” ననుచు, నశ్వము నిచ్చి జోహానాసన్ని
యఱుతనున్న భారాసాను ♦ హయము నెక్కి యరిగి కనె మొగల్ సర్వశేనాధినాథు.

|| “ఆప్రతాపుని శిర మేది! ♦ యకట. కానరారె! మూల్తాభారాసాను ♦ వీరవరులు!
సీహాయం బేది! సూక్త! సందేహమయ్యె! జెప్పు సత్యం” బనిన, మానసింహుఁగాంచి,

|| “అల్ల హల్దీఘాటు ♦ నందు సూర్యధ్వజం బెత్తినప్పుడె చిత్త ♦ వృత్తి మాతె;
నాల్గులక్షలు మిమ్ము ♦ నావార లిరువదిరెండువేల్ దొర తెది ♦ రింపఁ గంటి;
నవజయంబున ఖన్ను ♦ డై యన్న యని వీడి యెంటిఁ జోఁ దలను దెమ్మంటి వీవు!
పొగిలి నాహృదయంబుఁమూల్తాభారాసాను భటులఁ గూలిచి వాడుఁవాజి నిచ్చి

|| వంపి నినుఁ జూచి పో నిట్లు ♦ వచ్చినాడ! నమ్మినను నమ్ము; లేక చి ♦ త్తమ్ము వచ్చు
నట్లు దుడిపు! వెఱవ! నాప్రాణమాన”యనిన, మానసింహుఁడు కోపఁమంది నిలిచి,

|| “మేమై నీవు డాప్రతాపు తలఁ దె ♦ మీ షామ్మచక్ లేను; తా
నై ముందుఁ బడిసోయి మాహితుల సం ♦ హారంబు గావించి రా
ణా మే లెంచి తొలంగఁ బంపె; నను నిం ♦ గల్ చేయుచుఁ వచ్చె; నీ
స్వామిద్రోహినిఁ బట్టుకొందు; చెఱ నుం ♦ పకబోలుఁ, బో నీకు రే!” 359

—*) సూక్తసింహుని దండింపవలదని యబ్ధారహిమాను వాదించుట. (*—

|| అనుచు గర్జింప నచటి సై ♦ న్యాధిపతులు వానిఁ జుట్టి; రబ్బారహి ♦ మానుఁ “డిశఁడు
ధైర్యమున వచ్చి యున్న సత్యంబు చెప్పె; నే మనఁగఁ బోకు” డని యంబఠిరీశుఁ జూచి

|| “ఇతఁడు నేనును రెండువత్సరము ల ♦ య్యోక్ మైత్రిఁ బాటించి; పు
ణ్యతముం డంచు వచింతు నిక్కముగ; ద్రో ♦ హం బుండెనేనిఁ బ్రతా
పు తలఁ నెమ్మనినట్లె నీదగు శిరం ♦ బుఁ జెడియే యున్న మా
స్థితి యెట్లుండెడి! నించుకేనియును యో ♦ జిం పంగ సుదండునే! 361

|| భ్రాత, కొలముసామి, ♦ పౌరుషవంతుఁడు, రాజరాజు, రణప ♦ రాజతుఁ డయి
చను ప్రతాపుఁగూర్చిఁసాయంబు చేయుటబ్బురమె!” యని సలీముఁమోముఁ గాంచి,

|| “ఈరణమం దిటుల్ మనల ♦ నిండఱ నొంచి కలంచి తోలఁగా
నేరిచె! నాప్రతాపవిభు ♦ నేటి యమానుష వీర విక్రమో
దార విహారముల్ గనినఁ ♦ దప్పుక లోకము లన్నియుఁ నమ
స్కారము చేయు నన్న, నను ♦ జన్మఁడు మెచ్చి చనంగ వింతయే! 363

ఉ॥ ఏనును రాజపుత్రుల జ ధి యించి యశంబుఁ గడింప వచ్చితిన్;
గాని, తదీయపౌరుష వి ధి కాసము దైవత దైత్యకోటులున్
గానము చేసి రిప్పుడు: జ ధి గన్నుతశౌర్యుఁ బ్రతాపు మానవుఁ
డౌ ననరాదు! దేవుఁ డను ధి టర్హమటం చని తోచు నామదిన్.

364

సీ॥ హారావలీపర్వ ధి తాగ్రంబునం దొక్క నవరత్నదివ్య మం ధి డపము గట్టి!
యపరఁజితో నామ ధి హాభాగు విగ్రహం బమరించి తన్మధ్య ధి మందు నిలిపి!
విశ్వశోభన మైన ధి వేళలో నాధీరు పరమపావన వామ ధి పాదమారు
సకలజగజ్జేతృ ధి సంజ్ఞా మనోహర స్వర్ణతులాకోటి ధి సంతరించి!

గీ॥ భక్తిమెయి విశ్వవీరప్ర ధి పంచ మెపుడు నర్చ చేయంగవలయు శూఠ్రాగ్రయాము!
యమ్మహారాజుఁ బోలు ధి ర్మానుయాయు! సురలయందైన వెదకిన ధి దొరుకుటది

సీ॥ జగముసంభవ మైన ధి క్షణమునుండియు నేటిదాక స్మాతంత్ర్య మిం ధి తటి మహో
దీక్షతోఁ గొలిచిన ధి ధీరుండు గనుపింపఁ; డిప్పుడు మనియున్న ధి యెల్లవార
లడుగులకు మడుగు ధి లిడి కొల్లు; రాగల యుగములలోఁ బుట్టు ధి మౌదువాదు
స్వాతంత్ర్యధర్మదీ ధి క్షాగురూ త్రముఁ డంచు నాచంద్రతారార్క ధి మభినుతెంతు;

గీ॥ రమ్మహాత్ముని సోదరుఁ ధి డైన సూక్తుఁ డితకాల మిచ్చుట నిల్చు ధి తుంతో భాగ్య;
మితనిఁ బ్రతాపుఁడేరఁ బోనిండు నేడు; మన్ననముచేసి, కడుఁ బెద్దమనసు చేసి.

మ॥ అని భాషింప, సలీము, సూక్తుఁగని “య ధి య్యా! నీవు మాయుష్షునకు
దిని మియన్నకె సేవ చేసితి; నినున్ ధి శిక్షింపఁగా నొప్పు; నై
నను సత్యంబు వచించుటన్ బ్రదికి, తం ధి డన్ నిల్వ కెందేనిఁ బా”
మ్మని శాసించె, “నెబాసు మంచిది సలా” ధి మఱచేగె నాసూక్తుఁడున్.

3

—*) బదోని డిల్లీకివెల్లి పాదుషాకు యుద్ధఫలము దెలుపుట. (*—

సీ॥ అప్పు డంబరుభర్త ధి యాజ్ఞ బదోనియు నానాటియుద్ధంబు ధి నందఁ జంద్ర
భట్టారకుని భద్ర ధి వారణంబును గొంచు శీఘ్రప్రయాణముల్ ధి చేసి, ఢిల్లీ
కరిగి, యక్బరువిభు ధి నడుగుఁడమ్ముల వ్రాలి, పూసగుచ్చినవిధం ధి బునను సమర
వార్త లన్నియుఁ దెల్పి ధి వారణరాజంబు నర్పించి నిలిచిన ధి యక్బరుపతి

గీ॥ ముద్దుమోమునఁ జిలునవ్వు ధి మొలకలెత్త నాణిముతైంపు హారంబు ధి నఱుత వైచి
చంద్రహాసంబు యావనా ధి శ్వంబుఁ బారి తోషికము లిచ్చి యతని సంతోషపఱు

౬॥ అంతటఁ గొన్నినా ఘోరుగ ♦ సంబరుభర్త; సమస్తవాహిని
కాంతులు నైన్యముల్ గొలువఁ ♦ గాఁ బయనించుచు శీల్లి చేరి భూ
కాంతుని పాదపంకజయు ♦ గంబు సమీపమునందు వ్రాల, నే
కాంతమునక విభుం డతని ♦ కార్యము మెచ్చక మందలించుచుక, 369

—*) అకృరుసార్యభాముఁడు మానసింహునితో నిష్ఠురోక్తులాడుట. (*—

౭॥ “నిను మేవాడకుఁ బంపునట్లు మది నుం ♦ డెన్ గొండల ప్లాప్రతా
పుని నిర్జింతు వటన్న యాసలు; సమి ♦ ద్భూమిన్ నినున్ వైరి మా
గ్గొనెనో లేదొకా! సర్వమున్ విడిచి నా ♦ కున్ జెప్పఁగా వచ్చి; తే
మని చింతింతును! మందభాగ్యునకు నే ♦ లా పట్టు! సద్యోగముల్. 370

౮॥ అకటకటా! ప్రతాపు నెటు ♦ లైనను ద్రుంపు మటంచు నేను జె
ప్పుకొనిన యంతసే పయినఁ ♦ బోవలదే! యొకపూటలో నె వె
నక కరుగుదెతురే! యకట! ♦ కట్టిడినై నిను నమ్మించుదుకై
వెకలిని జేసి; తేమనుచు ♦ వేయు విధంబుల నిన్ను దూఱుచుక! 371

౯॥ ఎంత కాలమ్ముగా ♦ నీయుద్ధ సంరంభ! మెంతటి సన్నాహ! ♦ మెంత సేన!
యెన్ని శస్త్రాస్త్రాబు! ♦ లెన్ని సంభారమ్ము! లెందఱు సేవకు! ♦ లెంత వ్యయము!
నాస్థితి యకట! కొం ♦ డను ద్రవ్య యెలుకను బట్టిన చందానఁ ♦ బరిణమించె;
గడకు హస్తీపూటు ♦ కనుమలో నట! యొక్కపగలట! ఘోరాహ ♦ వంబు గలిగె
గి॥ నట!తుదకు నాకె జయ మయ్యెనట! యివేటి మాటలో! నేను విన నోప! మానసింహ!
నా వెతలు మాన్ని ననుఁ దేర్ప! నీ వెవండ! వగు నదియుఁ గాక మాన! దటంచు విశిష్ట.

౧౦॥ అప్పు డంబరునేత ♦ యక్బరీశుని గాంచి “దేవ! నీ విట్లు చిం ♦ తింప దగునె!
నాజీవితంబును ♦ నాయభిమానంబు నీయధీనముచేసి ♦ నిలిచినాడ;
శక్తివంచనలేక ♦ మృణ మేమటంగఁ బోక యాప్రతాపాధీశు ♦ నని నెరుర్తు;
యముండనై యతనిప్రా ♦ ణానిలముల నూడ్చి పీల్చి పిప్పియొనర్చి ♦ వెతలఁజెనుతుఁ;
గి॥ బలుకు లొకవేయు నేటికి! ♦ భరతఖండ మందు శాశ్వతస్థాయిగా ♦ యవనలోక
రాజ్యసంస్థాపనాచార్య ♦ రాజరాజ బిరుదములు నీకుఁ గూర్చి శో ♦ భిల్లఁజేతు.”
మ॥ అన, నక్బర్ విభుఁ డానుగాకని కరం ♦ బానందమున్ బొంది “యొ
క్కనిమేషంబును నూరకుండకయె సం ♦ గ్రామంబు సాగింపు పొ”

మ్మని శాసించిన, మానసింహుడును సే ♦ నాథీశ నైవ్యంబులన్
గొని రాణాపయి కేగు నుత్సుకతతోఁ ♦ గొల్పిండ్ల నీర్వాళువై.

374

గద్య:- ఇది శ్రీమత్కామేశ్వరీ కరుణా కటాక్ష వీక్షా సమాసాదిత రసవత్కావ్య
నిర్మాణ చాతురీధురీణ, సుగుణగణపారీణ, దుర్భాకవంశదుద్ధాంభోరాశి
రాకాకైరవమిత్ర, శాలంకాయనగోత్ర పవిత్ర, సుజనజనాను
గ్రహపాత్ర, వెంకటరామార్యపుత్ర, కవిసింహవధాని
పంచానన్యకావ్యకళానిధీత్యాది బిరుద విఖ్యాత, సుకవి
రాజశేఖర, రాజశేఖరకవి ప్రణీతంబయిన

“రాణా ప్రతాపసింహ చరిత్రం” బ

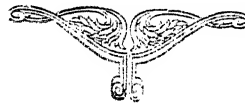
ను పద్యకావ్యమును

దాఁ దృతీయా

శ్వాస

ము

సంపూర్ణము.

శ్రీ

కామేశ్వరైశ సము.

రాజాప్రతాపసింహచరిత్ర.

చతుర్థాశ్వాసము.

మ॥ స్థిరశౌర్యుడు ప్రతాపసింహపతి హా ♦ స్త్రీఘాటు యుద్ధంబురా
 తిరి సూక్తు విడనాడు నా పిదప న ♦ ద్రిశ్రేష్ఠముక్ దాటుచుక్
 మఱునాఁ డయ్యుదయాద్రి సూర్యుఁ డుదయిం ♦ పక్ బోవు నవ్వేళకుక్
 దరియక్ బోయెను శైలమార్గములగుం ♦ డక్ “శైలవారా”ధరక్. 1

సీ॥ జాము ప్రాదైక్మడు ♦ సమయంబునకు సలుంబ్రాభ ర్త యెదిగి భూ ♦ పతి పదాబ్జ
 ముల వ్రాలి “దేవ! వీ ♦ రలు ప్రమరలు; వీరు చోండావతుల్; వీరు ♦ చోహణభటు;
 లీతఁడు శ్యామసిం; ♦ గితఁడు ఫేల్వాపతి; బేడ్లా-కొటేరియా ♦ విభులు వీరు;
 తమతమ పై న్యశే ♦ పములు గొల్వంగ నీశ్రీపాదసేవ గాం ♦ క్షించి వచ్చి;

గీ॥ రాదరింపవె!” యనిన, పై ♦ న్యపతులెల్ల మొక్కి నిలిచిరి; భిల్లులు ♦ ముందుఁగొలుప
 వందన మొనర్చె భీమచాం; ♦ దందఱు గని కూరుచుండంగ నియమించిఁ తోఁ గివిభుఁడు,

—*) వీరస్వర్గమున కేగిన యనుచరులఁగూర్చి ప్రతాపసింహుఁడు విచారపడుట. (* —

చ॥ “మనమును నాలుగేండ్లుగ స ♦ మస్తవిధంబుల నాని పూని చే
 సిన బహుళశ్రమంబు ఖల ♦ సిద్ధి వహింపక నేఁడు నిష్ప్రయో
 జనముగ నయ్యె! సాటి నృప ♦ సత్తములక్ దలయెత్తి యెట్లు చూ
 డ నగు! విధాతచెయ్య మక ♦ టా వికటించెనే! యిట్లు నాదెసక్. 1

సీ॥ భూదేవతాళి క ♦ పురపుహారతు లిచ్చి మంత్రపుష్పము పెట్టు ♦ మహితదేవ
 పూజాగృహం బట్టు ♦ పొదలె నాసేనతో నిన్న హస్తీఘాటు ♦ నికటసీమ!
 గంట లిర్వదినాల్గు ♦ కడచిపోకయ మున్నె పెండ్లికొడుకులట్లు ♦ వెలయు శూరు
 లెందఱు కన్నుల ♦ కందక చాటైరి! పదునాల్గువేలు స ♦ దృఢులు గూలి!

- గీ॥ “రక్కటా! కడుపున హాల ♦ హలము పోయు వడుపునం దేహమంతయునుడుతుల్యై
నమృతభాండము పలువ్రక్కలగుచు విరిసె! బెండ్లి చవికె గుభాలునవిఱుంగఁబడియె
- మ॥ “అడయుల్ శత్రులు గ్వాలియర్ గొనిన, రా ♦ జ్యం బూడి చిత్తూరులోఁ
బడముల్ మోపినదాడి, దండ్రవలె మే ♦ వాడ్ రాజ్యలక్ష్మీపదం
బుఁ దలఁ నిల్పుచు, రామచంద్రనృపుఁ డె ♦ ప్లుఁ భక్తి సేవించె; నా
సదయస్వాంతు ఋణంబుఁ దీర్చుగలనే ♦ జన్మాంతరం బందునుఁ!
- శా॥ “అఱుఁ బైఁ బదియేండ్ల ప్రాయమును బూ ♦ జ్యస్వాంతముఁ మన్మథా
కారం బొప్పెడు లేతకుఱ్ఱుడు తురు ♦ ష్క శ్రేణులఁ దాడి, కం
గాఁ పై పాఱఁగఁజేసి శాశ్వతయశః ♦ కాయంబునఁ నిల్చె; ఖం
డేరావుఁ బురుడించు పోలరులఁ గం ♦ టే! యే యుగంబందునఁ.
- సీ॥ “తొరుక్కు విపుల ప ♦ దాతివర్గము దూసి యాశాంతముల కేఁగు ♦ నట్లు దోలె!
యావన బహుళ బృ ♦ హన్నాళికాస్త్రముల్ వేలకు వేల్ పిండి ♦ పిండి లేపె!
రెండువేల్ భటులతో ♦ రెండులక్షలు తురుష్కుల లీలఁ దాడి గ ♦ గోలుపఱచె!
నైదువందలు వీరు ♦ లదిమి చుట్టిన వ్రేలు తనవైఁ బడకయుండ ♦ నని యొనర్చె!
- తే॥ జగము పుట్టినదాది నీ ♦ క్షణముదాఁక బదియు నేడేండ్లప్రాయంపు ♦ బాలుఁ డింత
శౌర్యముం జూప లేదని ♦ జనము హాగడఁ దివిరె! నకట! సామాన్యుడే! జేజసింగు!
- సీ॥ “తనదేహ ధన జీవి ♦ తము లిచ్చి మాతృదేశముఁ గొల్పు భక్తివి ♦ జ్ఞానమయుఁడు!
పదునాల్గులోకముల్ ♦ గదిరినఁ దనపట్లు వీడని పరమగం ♦ భీరమూర్తి!
మృత్యుదేవత నైన ♦ మిత్రునియట్లు వ్రేమించెడు వీర ల ♦ క్షీప్రభుండు!
మత్పదం బేకాగ్ర ♦ మనమునఁ గొలుచు పూర్ణస్వామిభక్తిప ♦ రాయణుండు!
- తే॥ “భారతమునకె కాక వి ♦ శ్వమున కెల్ల యశముఁ జేకూర్చి జాలుమహాబలాభ్యుఁ
కార! రాజోడ్కు-లంబు ధ ♦ న్యతమ మయ్యె! దేజసింహవతారసం ♦ యోజనమునని
- తే॥ తండ్రవలె నేలె; మనసు మె ♦ త్తనిది! వీర సమరరంగాభ్రాసీమఁ బ్ర ♦ చండభానుఁ;
డకట! భానుసింహుఁడు గూలె!” ననుచు వగచు నాప్రతాపునిఁ గని సలుం! బ్రాధిపతియ
- చ॥ “అనిఁ బడు భానుసింహవసు ♦ ధాధిపు సాద్రినృపాలుఁ డపై చెం
తనుగల శైలగహ్వరము ♦ దాపునఁ జేర్చి సపర్యచేసె; నా
తనికి భయంబు లే”దనఁ బ్ర ♦ తాపుండు “కీడున మేలు గల్గె! దే
వుని కృప” నంచు నాత్మఁ దల ♦ పోయుచు మ్రొక్క నిమిలితాక్షుఁడై.

—*) ప్రతాపసింహుడు సేనాధిపతుల సత్కరించుట. (*—

సీ॥ అల సలుంబ్రాధీశు, ♦ నవ్వల సాద్రీశు, బదపడి భేల్వాన్య ♦ పాలు, బిడప
 బేండ్లా-కొటేరియా ♦ పృథ్వీనాయకులఁ బేర్చిని జూచి “మీరును ♦ మీరు మీరు
 సంవర్త-సమవర్తి ♦ సదృశులై నిన్న హస్తీఘాటకనుమ న ♦ మోఘభాటిఁ
 బరసేనఁ దాఁకి యు ♦ గ్రరణంబు సాగించి కొఱలేక రిపులను ♦ గూల్చినారు;
 తే॥ స్వామిభక్తి పరాయణుల్ ♦ సరళమతులు మీయెడఁ గృతజ్ఞుడ” నటంచు ♦ సాయము విను
 తించి వేత్త్యోర సరసకుఁ ♦ దీసి వారి వారికినిఁ గొన్ని ఫలములు ♦ పంచి విభుడు; 11
 సీ॥ “యువరాజ మానసిం ♦ హులయేన్గు చైతకాశ్వము ధాటి కోర్వక ♦ పాటు పిడప,
 పేలు లక్షలు మొగల్ ♦ వీరులు నను ముట్టఁ ద్వార వచ్చి నారవిభజముఁ గొనుచుఁ,
 దురకఁఁఁగలఁ జాల ♦ దూరంబుఁ జేర్చి నాపైని యొత్తడి తద్దఁ ♦ బాయఁజేసి,
 తొమ్మండ్రుగురు తన ♦ తోఁబుట్టువులఁ గూడి స్వామిభక్తిని జూపి ♦ స్వర్గ మేగె;
 తే॥ నామనస్సింహునకును మే ♦ లేమిసేతు! నతని యనుజుండు జ్ఞాతి యీ ♦ శ్యామసింహుఁ
 ॥ బృథనసీమల నాకుడి ♦ వంకఁ బోరునట్టి యధికార మిచ్చి యి ♦ ప్లాదరించు. 12
 సీ॥ ఇకమీఁద యుద్ధంబు ♦ లెసఁగుచో సాదీన్యపాలురే దినమణి ♦ ధ్వజము వట్టి
 నన్నుఁ బాయకయె వెం ♦ టన యుండెదరుగాక! యాస్థానమును జేర ♦ నరుగునపుడు
 ధీ తన్గందుభులు రాజ ♦ ధాని నాహర్యసింహద్వారమును జేరు ♦ నంతదాఁక
 మ్రోయుచుండెడుఁగాక! ♦ యాయస్వయమున నిప్పటినుండి సాద్రీశు ♦ పాలమాఘ
 తే॥ లందఱును దమ నామధే ♦ యములముందు రాజపదలాంఛనమ్ము గౌరవపదమ్ము
 దాల్చు గావుత వంశజల్ తరతరముగ” ననిన, ‘బళ్లి’ యనె నైకకంఠ్యముగఁ గొలుపు.
 క॥ “దేవా! నీసేవను ఝాలావంశము ధన్య మై చె ♦ లంగె” ననుచు శ్యా
 మావని పతి మ్రొక్కెను; సంభావనమెయిఁ బతియు భిల్ల ♦ పతిఁ గల్గెనుచు, 14

⊕ A splendid act of self devotion of the Jhala chief, when Rana Pratap was oppressed with the whole weight of Akber's power, obtained with the gratitude of this prince, the highest honours he could confer—his daughter in marriage and a seat on his right hand.

“Annals of Mewar.”

§ The descendants of Manah yet hold Sadri and all the privileges obtained on this occasion. Their Kettle drums beat to the gate of the palace, a privilege allowed to none besides and they are addressed by the title of Raja.

“Annals of Mewar.”

మ॥ “తరమే! నిన్ను నుతింప; నీభుజమ యా † ధారంబు నా కుగ్రసం
గరరంగంబుల; దేన నెట్టులు బహూ † కారంబుఁ గావించుఁ! బ్రే
మరసం బోడఁగఁ గాఁగిలింతు” నని సం † భావించె; నట్లే వడి
మొరసె భేరులు, సూక్తుఁడు నిజబలు † బుల్ గొల్వఁ గానంబడె.

—*) సూక్తసింహుఁడు ప్రతాపసింహుని జేరవచ్చుట. (*—

ఉ॥ “నిన్న నితండు చేసిన ప † ని దని వొందక వైర మూని, నేఁ
డన్నను దాఁక వచ్చె! దును † మాడరె వీని” నటంచుఁ బల్కి యం
దున్న సమస్తవీరులు మ † హోద్ధతి లేవఁ, బ్రతాపుఁ డంతఁ జే
సన్నను వారి నిల్చి “యొక † సంగతి మీ కెఱిగింతు; నైపుఁడీ!

సీ॥ అందఱు గూర్చుండు; † డని నిల్చుపై నిన్న గిరివెంట నే వచ్చు † తెఱిగి, యం
రీశుండు ననుఁ గూల్చ † నిరువుర వీరులఁ బంపె; వారు పిలుంద † వచ్చి రంత!
సూక్తుఁడు వారిఁ గూల్చుచు నన్నుఁ గని మ్రొక్కె; నితని నేఁ గనికరించితినీ; బిడఁ
జైతకం బిల వ్రాలి † సమసె; నిజాశ్వము నా కిచ్చి తఱలి, యీ † నాఁడు వచ్చె;

తే॥ గలిగె నాకు హస్తీఘాటు † కదనమందు నిన్న సోదరలాభ!” మ † టన్న హర్ష
మలర నందఱ నెమ్మిము † లడరె నపుడు: నవవికసితారవింద సం † తతుల కరఁ.

సీ॥ సూక్తుఁ డశ్వము డిగ్గి † సూటిగఁ జని సలుంబ్రాధీశునకు మ్రొక్కి † యన్న కెఱిగి
“దేవ! నీయొద్ద రా † తిరి యనుమతిఁ గొని చని మానసింహు డ † ర్భనము చేసి,
యవనసేనాధినాయకులఁ గూల్చుట, నిన్నుఁ గొలుచుటాదిగఁ, గార్యములను నెఱి
నన్ను సేవించు నైశ్వము వెంటఁ గొనుచు మార్గమున వచ్చుచు “భిల్సురా” పురంబు

తే॥ గాంచి యవనుల నొంచి దు † ర్గము గ్రహించి దాని గురుదక్షిణగ నీపదదవ్వయమున
నప్పగింపంగ వచ్చితి; † నాదరించి చేకొను” మటన్న నవ్వి యా † శీర్వదించి, 18

ఉ॥ ఎత్తి కవుంగిట బాదివి † యిట్లు కుమారక! నాకు నీమహా
దాత్రగుణంబు మిక్కిలి ము † దం బాడగూర్చె; భవత్పురాక్రమో
పాత్రము భిల్సురానగర † పర్యముఁ జేకొని నాకు మాఱుగా
ని త్రఱి నేలు” మంచు వచి † యించి ప్రతాపుఁడు మిత్రకోటితో,

—*) ప్రతాపసింహుఁ డనుచరులతోఁ గర్తవ్యము నాలోచించుట. (*—

సీ॥ “మనము హస్తీఘాటు † కనుమలోఁ జూపిన త్యాగ-శౌర్యములు శ్లాఘ్యములె! కాని,

గుటికి బెత్తెడుగఁ ద ♦ కువ యాట జయలక్ష్మి యందనిమాని పం ♦ పై తనరై!
మన కపజయము గ ♦ ల్లి న దంచుఁ గుందకుఁ! డపజయంబున దీక్ష ♦ యతేశయించు!
నెంత త్యాగం బున్న ♦ నంతగా దేవుని వాత్సల్యమునకు స ♦ త్పాత్రమగడ!

తే॥ యింక రాఁగలవేళల ♦ నేమి సేల! మరివిజయకాంక్ష విడువక ♦ యని యొనర్త
మనుచు మదిదోచె నాకు; మీయంద తెట్టులానతిచ్చెద"రన, సలుంబ్రాధిపతియు,

క॥ “శ్రీలు తొఱంగి గేహమునఁ ♦ జీకటిమూలల గోల్లు మీటి వై
ద్యాలయమును రోగులక్రి ♦ య శయనించెడు మందమర్త్య కం
కాళము లెట్లు లోకహిత ♦ కార్యముఁ దీర్చెడు! విక్రమానల
జ్వాలలు నిన్నుబోలు పలు ♦ శౌర్యులు దీర్తురుగాక రాణ్ణదే!

21

సీ॥ ఆనాటి కొకమాట ♦ యీనాటి కొకమాట పలుక నేర్చునె సలుం ♦ బ్రావిధుండు!
నామాట యేమి! యం ♦ దటభావ మెఱుఁగుదుఁ; బ్రాణంబు మేన నున్నంతవఱకు
స్వాతంత్ర్య సమర దీ ♦ త్పవృత్తి సాగించి మీ దివ్యచరణస ♦ మీపసీమ
నాత్మార్పణ మొనర్చి ♦ యజరామరఖ్యాతిఁ జెంద నేమిపఁ గాం ♦ క్షింతు మెపుడు!

తే॥ తుణము తడవు సేయకయె ర ♦ క్త మెగఁజల్లి రణ మొనర్చుచు శత్రుమాఠరణ మొనర్తు;
మెత్తిన ధ్వజంబు దింప కా ♦ య త్తపడఁగ వలయు"నన భీమచాండు భూవరుని గాంచి,

సీ॥ “జనమర్నిరీక్ష తే ♦ జశ్శాలి! భారతఖండ ప్రచండ మా ♦ ర్తాడమూర్తి!
నీ వుండుచోటనే ♦ నిఖిలధర్మము లుండు; సత్య ముండును; నిత్య ♦ జయము నుండు;
నాసూర్యభగవాను ♦ నట్టివాఁడవు; దినదినమును నిన్నుఁ జూ ♦ చిననె చాలుఁ;
బావిత్ర్య గాంభీర్య ♦ భావముల్ క్రొత్తందనంబును దఱుంగ వే ♦ నాడు గాని;

తే॥ పూర్ణ సాత్వికానందరూ ♦ పుండ్రు! రాజ పుత్రసంస్థాన మేటికి ♦ భూభువనము
లన్నిటి జయింపఁ గలుగు మ ♦ హాభుజుండ; వనభు! నీమైత్రి పరమభా ♦ గ్యంబుగాఁ!

క॥ “మాజీవితములు నీపద పూజకు విడిచితిమి; కొదవ ♦ పాడమ”దనఁగ, భే
ల్వాణిని “సందియం బేలా! జయవెట్టంగ లోక ♦ మని సేయఁ దగున్.

24

సీ॥ రేఁగెడు సమరభే ♦ రీభాంకృతుల్ విప్రవితతి నాందీవాద ♦ వేదరవము!
గళముల వ్రాలు వై ♦ రుల తీక్ష్ణకరవాలధారలు కల్యాణ ♦ హారచయము!
పొగ రేఁగి క్రాఁగి గు ♦ ప్పనఁ బ్రేలు లోహనాళాగ్నులు మంగళ ♦ హారతులును!
దస్యుల గళ గళ ♦ ద్రక్తపూరములు దేహమున స్పృకిన వసం ♦ తముల రంగు!

తే॥ పై రిచధ్యస్థలంబు వి ♦ వాహవేది! మొగలుభటవిదారణములు ♦ భూతబలులు!

గా విజృంభించి సమరరం ♦ గమునఁ బోరి పెండ్లియాడుదు మిఁక వీరవిజయలక్ష్మి." 22
తే॥ అనిన, బేడ్లా-కొటేరియా ♦ మనుజవిభులు; "మాతృదేశ విముక్తికై ♦ మాయఖలము,
నించుకయు జాగుసేయ కల్పించుకొనఁగ సిద్ధముగ నుండు" మనఁ, గృష్ణసింహవిభుడు,

సీ॥ "విన్నవించెద నొండు ♦ నిన్న హస్తీభూటుకనుమలో నసమసం ♦ గరము నడపి,
వ్రాలిన వారు శా ♦ శ్వేతయశస్సాంధ్రు లాదురు; కాని వారి కం ♦ దఱకుఁ దోడు
వైతకాశ్వము చిర ♦ స్మరణీయమై యొప్పు; నది వ్రాలిన ప్రదేశ ♦ మందుఁ బెద్ద
యరుగును నద్దాని ♦ యంచునఁ గూపసత్రములు ప్రతిస్థించి ♦ దానిపేరు

తే॥ నిలుప నెల వీయఁ దగు" నన్నన్యపతి "యకట! దానియుణమును దీర్చ నాతర మెమిఁ
కోరినటులు చేయుంపుడు ♦ కొఱత వలవ" దని పలికి యందఱను గలయంగఁజూచి,

ఉ॥ "పట్టిన పట్టు పట్టినదె; ♦ ప్రాణము దేహమునందు నుండ, నే
పట్టిన మానఁగాడు; మన ♦ పై కరుదెంచు తురుష్కసేన లీ
గుట్టలు చొచ్చు తెల్ల యము ♦ కోఱలు చొచ్చుటె యంచు గుండియల్
కొట్టుకొనక మెలంగవలె ♦ లోకులు కన్నులు విచ్చి చూడఁగన్." 23

సీ॥ యవనసాగ్రామ మ ♦ హానాటకపదర్శనమున నిన్నటి ♦ దినమునందు
జరగు హస్తీభూటు ♦ సమరోత్సవంబు ప్రస్తావంబు చందమై ♦ సాగియుండె;
బ్రథమాంక మింకఁ బ్రా ♦ రంభంబు గానుడు; నడుమ వ్యవధి తద్ద ♦ యడరఁ బోవ;
దెన్ని యంకంబు! తె ♦ స్నేండ్లాడవలయునో! యెట్టులు ముగియునో! యెఱుంగరాదు!

తే॥ మంగళాచరణముమొదల్ ♦ మంగళంబు వఱకు నుత్తరోత్తర రస ♦ ప్రాధి వెలయు,
దేకువ పహించి వర్తించి ♦ తృప్తిపఱుప వలయు నీవిశ్వసభ్యుల ♦ పంచకమును. 24

తే॥ చెలఁగె నొకభంగి మనపరి ♦ స్థితులు నేటివఱకు; "ముం దున్నది ముసళ్ల ♦ పండు" వనెడు
కరణి వచ్చుకాలము కష్ట ♦ గర్భిత మగు; నేకలింగేశ్వరుండె తో ♦ డొక మనకు." 25

సీ॥ అనినఁ "గొండలు పిండి ♦ మైపడ వర్తితు మింక సందేహింప ♦ నేల! దురము
నిలుపక సాగింప ♦ వలె" నంచుఁ బలికి రందఱు; "మంచి" దనుచుఁ బ్ర ♦ తాపవిభుడు
వార్షాశ్రుకలితనే ♦ త్రాంచలుఁ డయ్యె; వా రరిగిరి భూధర ♦ ప్రాంతములకు;
వానకా రరుదెంచి ♦ భయదనీలాంభోధరము లాకసమ్మనఁ ♦ గొమ్మసాగె;

తే॥ వాన జడపట్టి కురిసె; యా ♦ వనబలములు గిరులఁ డిరుగఁ జాలక వెన్నఁకరిగె; నంత
క్షూచిజ్ఞాన కబ్బె వి ♦ శ్రాంతి కొంత; పెరిమ హేమంతముం బ్రస ♦ వించెఁ బ్రకృతి.

గీ॥ కాలు మొగిలులతో వాన ♦ కారు దాటె; గెఱలి చలి ప్రకృతికి గిలి ♦ గింత లిడియె;

- గానఁ గోనల ప్రహబాజు ♦ ఖాను గడచి పాజు హారావశీసీమ ♦ పట్టు జేర్చె. 32
- సీ॥ అలసలుంబ్రాసీమ ♦ యందుండి పిడుగుల గేరు వీరులఁ దెచ్చె ♦ గృష్ణసింగు;
 ఝాలూరిసేనల ♦ తో తేచి వచ్చె దుర్వారవిక్రముఁ జైన ♦ భానుసింగు;
 సాద్రియందుండి ఝా ♦ లాస్వవాయులసేన లన్ని దోడ్కొనివచ్చె ♦ శ్యామసింహు;
 డా బునేరా-పాపు ♦ రాధీశులు శిశోదియావీరభటులతో ♦ నరుగుదెంచి;
 ర్గీ తే॥ రింక బేడ్లా-కొటేరియా ♦ నృపులువచ్చి; రవల సూర్యమహలునుండి ♦ యచటఁజేరె
 దుర్జయుడు; దుర్నివార బం ♦ ధురబలుండు భిల్ల సేనలతో డాసె ♦ భీమచాందు. 33

—*) రెండవ సంవత్సరము యుద్ధము. (*—

- చ॥ తనపయి వచ్చు నైరులఁ బ్ర ♦ తాపమహిమ్రుండు మాఖశుద్ధపం
 చమి నెదిరించె, శైలముల ♦ దండ, విశాల సమున్నతప్రదే
 శముల; దురంబు ఘోరముగ ♦ సాగె; దురుష్కులు రాజపుత్రుల్
 సమసిరి వేనవేలుగను ♦ నాటి మహాసమరాంగణంబునన్. 35
- చ॥ యవనులసేన సంఖ్యలకు ♦ నగ్గలమై జలరాశి వీచి పం
 క్తివలెను బొంగి పైబడ ను ♦ దీర్ఘ పరాక్రము లయ్యె నావ్రతా
 పవిభుని రాజపుత్రభట ♦ వన్యులు తజ్జ్వలనాస్త్రధాటి కో
 ర్వ వలనులేక డీల్పడి ప ♦ రాజయమొందగ సాగె రయ్యెడన్. 35
- క॥ మఱుసటి సంవత్సర మక్బరు మేవాడ్ సీమఁ జొచ్చి ♦ స్వయముగ వసుధా
 పరిపాలనాదికమ్ములు స్థిరముగ నేర్పాటుచేసి ♦ చేరె బురికిన్. 36
- క॥ అల బహిరంగసహింబుల యవనుల నోర్వఁ గష్ట ♦ ముగఁ దోఁపఁగ సే
 నలఁగొని ప్రతాపవిభుఁ డిమ్ములఁ గుంభలేమియరు దుర్గ ♦ మును జొరఁదలఁచెన్. 37
- సీ॥ క్రీమముగాఁ జైలవా ♦ రాసీను దాటుచు, నెత్తైన కొండల ♦ నెక్కి పోయి,
 దట్టంబుగా నాగ ♦ దాళి మొల్పుటఁ గ్లిష్టమగు శైలమార్గంబు ♦ లందు నడచి,

§ We have also amongst the nobility of Mewar, two, who hold independent title of Prince or Rajah, one of whom is by far too powerful for a subject. These are the Rajas of Benera and shapoora, both of the blood royal.

⊙ Akbar himself entered Mewar, arranged the mode of administration, then proceeded to Malwa.

" G. B. Malleson, C. S. I. "

తోలుత బహిద్వార ♦ ములు రెండు గడచుచు జని హనుమద్వార ♦ మునఁ గమిం
చును, విజయద్వార ♦ మునను శోణద్వారమునను రామద్వార ♦ మునను జొచ్చి
తే॥ సేన లన్నియుఁ గోటలోఁ ♦ జేరికొనియె; నాప్రతాపప్రభూ త్రంసుఁ ♦ డంబుడముల
నొరయుచు మహోన్నతమయి సుందరమునైన మేఘభవనంబులో విశ్రాంతిమించెనపుడు.

—*) కుంభలోమియరు యుద్ధము. (*—

ఉ॥ పుట్టలు వీలి చీమల గు ♦ ముల్ వెలికి బరతెంచు కై వడిక
దట్టములై వడిక మిడుత ♦ దండు గుమ్మల్లోని దూతునట్లు పెం
గుట్టలలో దురుష్కభట ♦ కోటి చొరంబడి నాల్గుదిక్కులక
ముట్టడివేసి దుర్గమును ♦ ముంచెను పెద్ద పిరంగి పోటులక.

39

సీ॥ విక్రమంబున కాది ♦ పీఠమైన ప్రతాపుఁ డడరి నాల్కలు సాచు ♦ నగ్నిశిఖల
పంటి రాజస్థాన ♦ భటులఁ బ్రేరేప, నా మడమ దిగ్విజయ మేటి ♦ కడిమికాండ్రు
గోడలు బురుజులు ♦ గోపురంబుల నెక్కి వీడ కొక్కట శిలా ♦ వృష్టి గురియ,
భిల్లవీరులు లోక ♦ భీకరంబుగ ధనుష్టంకార మొనరించి ♦ శాత శర ప

తే॥ రంపరలఁ జత్తజల్లుగా ♦ నింపుచుండ యముఁడు నాల్క సాచినయట్లు ♦ యవనసేన
దిన దినము గంట గంటకుఁ ♦ దేకువ నెడి బలము తఱిగి యంతంతకుఁ ♦ బలుచనయ్యె.

తే॥ పశ్చిమమార్గాండువలెఁ బ్రతాపప్రభుండువహ్నిఁ గురియింప మొగలాయి ♦ భటులుకోట
వైపు చూడలే రైరి; పా ♦ భాజుభాను రాతిగుడియలోఁ బెద్ద ♦ బీతు దవలె. 41

సీ॥ గుమలుగుదుల్ బాణ ♦ కోటఁ బాయుధములు కుంభవృష్టిగఁ బెల్లు ♦ కురియుకతన
యవనవీరులు తల ♦ లపిసి సంధులు వీలి గాత్రముల్ రక్తసి ♦ క్రంబుగాఁగ
రణరంగలక్ష్మీయు ♦ రక్తాభిషేకంబు చేసిన చందమై ♦ చెదరె సేన;
క్షణములు బలిసి యు ♦ గంబులై నిలిచె; పాభాజుభా నేమొన ♦ ర్పంగ దోచ

తే॥ కడలు నొంది యాబూపర్వ ♦ తాధికారి నాల్పుని బ్రతాపఘరు దేన ♦ రాధిపతిని
ధన కనక వస్తు వాహన ♦ తతులతోడ నరిగి, తన్నుద్ధరింపుచు ♦ చాశ్రయించె. 42

ఉ॥ క్రచ్చుఁగఁ గోటఁ జొచ్చి నడు ♦ రాతిరి యన్నరూపదానవుం
డచ్చుఁపుఁ జీకటిక 'నవగు' ♦ కాఖ్య రహించెడు కూపమందునక
బెచ్చు విసంబు పోసి కలి ♦ పెక్ నెన రించుకయైన లేక; హా
పచ్చని యింటఁ జచ్చునిడు ♦ పాపుల కేపని చేయఁ గానిదా!

43

తే॥ కోటలో నది యొక్క-డే ♦ కూపమగుట, నంద జానీరమును గ్రోలి; ♦ రం దనేకు
లనువులను వీడి; రిదిచూచి ♦ యాప్రతాపసరపతిని భానుసింహుండు ♦ దరియనేగి,
సీ॥ “జలముల విసమును ♦ గలిపి దేవరపతి తడిగుడ్డ గొంతుకల్ ♦ తఱిగినాడు;
నెలుగా మొగలుసే ♦ నలు పోరినను నేడు గలిగిన నష్టాబు ♦ గలుగలేదు;
నిలఁ దడవున్న ని ♦ స్వేతుకంబుగ సంఘమృతి గల్గుటయు ధ్రువం; ♦ బీవు కృష్ణ
సింహాదులను గూడి ♦ శీఘ్రుంబె దుర్గంబు దాటిపోవుట మేలు; ♦ తనువులందఁ
తే॥ బ్రాణములు గల్గుదాక నుద్భటులు నేను కోట మొగలాయిబలము చేకొనకయుండ
నని యొనర్తుము; మాటుమాటాడకేగు; మృదకొనువాడఁ గనుల నీయడుగుదోయి.”
క॥ అని వినయంబునఁ బ్రార్థించిన నందఱు నల్లె యొత్తి ♦ చెప్పుకొనఁ బ్రతా
పసృపతి సమయ మెఱుంగుచు మనమును నొడఁబటచె నొక్క- ♦ మాదిరిగొంగ్.

—*) ప్రతాపసింహుండు చేపందా దుర్గమును జేరుకొనుట. (*—

క॥ క్రందుగ మేవాణ్ణిర్మతి దిశందగు చప్పున్నసీమ ♦ శబరులదేశం
ర్థి బా దరిగి ప్రతాపుండు “చేపందా” దుర్గంబుఁ జేరె ♦ బలములతోడన్. 47
సీ॥ “మునుపటివలె దుర్గ ♦ ముననుండి పోరాడఁబూనిన విషజలం ♦ బులను ద్రావి
పూటకేనును నై న్య ♦ ములును మ్రగ్గుట ధ్రువం; బిహపరంబులు రెంటికిదియు దూర;
మెట్టులై నఁ దప్పుదు ♦ మృతి; యట్లుగాన దుర్గబహిర్గతుడనై య ♦ రాతిసేనఁ
జిచ్చట పిడుగట్లు ♦ చీలిచి చెండాడి చిందరవందర ♦ చేయనె తగు”
తే॥ ననుచుఁ దలపోసి తనదుపై న్యన్యుఁగొనుచు మూఁదుగల హనుమద్ద్వారమునుదెఱచుచు
హరుని ఫాలనేత్రజ్వాల ♦ ననుకరించి భానుసింహుండు వైరుల ♦ పైన వ్రాలె. 48

Pratap took post in Kumbhalmer which was invested by Koka Shabaz Khan. He here made a gallant and protracted resistance and did not retire till insects rendered the water of the “Nougun” well, their soul resource, impure. To the treachery of the Deora chief of Aboo, who was now with Akbar, this deed is imputed.

“Annals of Mewar”

§ ‘Chaond’ is a town in the heart of the mountainous tract on the south west of Mewar called Chuppan, containing about three hundred and fifty towns and villages peopled chiefly by the aboriginal bhills.

“Annals of Mewar.”

—*) చంద్రభట్టారకుడు భానుసింహునకుఁ దోడుపడుట. (*—

- తే॥ అనిలుఁ డనలంబునకును దో ♦ డై నయట్లు సిద్ధహస్తులు విక్రమ ♦ శుద్ధులైన
సద్భటులఁగొంచుఁ గవిరాజు ♦ చంద్రభట్టు భానుసింహునకును సాయఁపడియె నపుడు.
- ఉ॥ మంకెను వహ్నికుండముల ♦ మాడ్కి విలోకన విస్ఫులింగముల్
నిండ, హయవ్రజంబుఁ గద ♦ లించుచు భూరిఖురాగ్రఘట్టనా
ఖండ ధరాపరాగముల ♦ క్రందున గాఢతమంబుఁ గూర్చి యు
ద్వండత రాజపుత్రభట ♦ తండము దాఁకె నరాతికాండమున్.
- తే॥ పిరకేసరులను బోలు ♦ భిల్లభటుల కర కలిత కార్ముక కదంబ ♦ కములనుండి
పక్షిలేతి మాడ్కి శిలబాణ ♦ పటలి లేచి తురకమూఁకల శిరముల ♦ నటికివై చె.
- ఉ॥ అంతః దురుష్కసేనల మ ♦ హాహవ శౌర్య విలాసరేఖ సా
యంతన మొందుచుండ, నలి ♦ నాపుడు పశ్చిమవార్ధి డాసి సా
యంతనమున్ బాసఁచెను! ర ♦ యమ్మున నాసపుఖాను సేనతోఁ
జెంతఁ గనంబడన్ యవన ♦ సేనలు పొంగె సముద్రమున్ బలెన్.
- చ॥ యముని కరాశజిహ్వక కి) ♦ యన్ జెలఁచెఁగుచు భానుసింహుఁడున్
సమర మొనర్చుచున్ మొగలు ♦ నై న్యముఖంబును వ్రచ్చి చొచ్చి గ
ర్భమునను మాటి వైరుల శి ♦ రంబులు రాసులు పోసి పోసి ప్రా
ణమును ద్యజించె నబ్బరము ♦ నన్ రిపులున్ దను మెచ్చి యార్వఁగన్.
- మ॥ కవిరా జాదినరాజువోలెఁ గర ము ♦ గ్రస్సారతేజంబుతో
నివమున్ మాపెడునట్లు వైరిగణమున్ ♦ హింసించి మందేహదై
త్యవితానంబులతోనబోలె రిపుసం ♦ తానమ్మునన్ జిక్కి, గా
యవజెన్; నిర్గత రక్తధారలు తిరం ♦ జై పాఠెఁ బెన్నాల్వలె.
- సీ॥ బ్రహ్మవంశంబు పా ♦ వనమై పొదల బృహస్పత్యంశమునఁ బుట్టు ♦ బ్రహ్మవేత్త,
పికరాజువోలె గొం ♦ తుకయెత్తి మధురగీతికలు పాడిన మేటి ♦ సుకవిరాజు,
క్రమత హస్తీఘాలు ♦ రణమునం దరికోటి దోమలట్టులు ♦ దోలు భీమసేనుఁ,
డజరామరఖ్యాతి ♦ నవనిపై నిలుపంగఁగలుగు శతాధిప ♦ గ్రంథకర్త,
- అ॥ పిరకసము వెల్లి ♦ విరియఁ గుంభల్మియన్ రణము నడపు విలయ ♦ రాద్రమూర్తి,
చ॥ చంద్రభట్టు చొచ్చె ♦ సవిత్సమండలి, నమావాస్యగాఁగ నాత్మ ♦ పక్షమునకు.

On this occasion also fell the chief bard of Mewar, who inspired by his deeds as well as by his song, the spirit of resistance to the 'ruthless King' and

కు॥ పనధిక్ జేరు మహానదీజలము స ♦ రవ్వం బంహనక్ లేనమై
చను చందంబున రాజపుత్రులు తురు ♦ ష్కశ్రేణులక్ జేల్పుచుక్
జని నిశ్చేషముగాఁగఁ గూలి; రటుపై ♦ మాభాజుభాక్ సేనలక్
గొని మోగల్ధ్వజ మెత్తి చేరికొనియెక్ ♦ గుంభల్మియక్ దుర్గముక్.

56

—*) మానసింహుఁడు ధర్మేతి-గోకుండా దుర్గములఁ జేకొనుట. (*—

శా॥ నిండెక్ గొండలలోన మోగలుభటా ♦ నీకంబు లందంద; ను
న్లండప్రాభవశౌర్యధైర్య రతుఁ డా ♦ “ధర్మేతి” దుర్గంబు “గో
కుండా” దుర్గము మానసింహుఁడును జే ♦ కొంచుక్ మొగల్ సేన లం
దుండెక్ జేయుచు ఢిల్లీకి జనియె న ♦ త్యుత్సాహ మేసారంగక్.

57

తే॥ ప్రళయకాలాగ్ని శిఖమాడ్కిఁ ♦ బ్రజ్వలిల్లి శత్రుపై న్యాటవులఁ గాల్చుఁ ♦ జాలు యోధ
శేఖరుఁడు మహాబత్థాను ♦ సేనతోడ నుదయపుర మాక్రమించి యం ♦ దుండసాగె.

ఉ॥ “స్థాణుఁడా విష్ణుఁడో మఱి ప్ర ♦ తాపుని మానసమాత్రు సుగర
త్తోడిని గెల్వ నిట్లు కొతు ♦ కుం బడ నేటికి! నేడు నామ న
క్షీణబలంబు లోకములు ♦ క్షీరసేయంగ వానిఁ దాకి స
ప్రాణునిగాఁగఁ బట్టుకొని ♦ వచ్చెద” నంచుఁ బ్రజ్ఞ చేయుచుక్,

59

—*) ఫరీదుఖాను ప్రతాపసింహునితోఁజేయు యుద్ధము. (*—

సీ॥ ఆఫరీద్ఖాను పై ♦ న్యముల నద్రులనిండ నెక్కించె; నందుపై ♦ నొక్కనాఁడు
రాణాయ పెడలి దు ♦ గ్గబహిఃప్రదేశంబులను జరించుచునుండె ♦ ననుచుఁ దెలిసి
చమవుల నాల్లుభా ♦ గములుగా విడదీసి యనుమాన మున్నచో ♦ ట్లాక్రమించి
వేఁగుజామైన రా ♦ ణాగారు చిక్కుచు రిది తప్ప దని నమ్మి ♦ నిమరవోయె;

తే॥ సర్థరాత్రమ్మన మహాగ్ని ♦ యద్రీ దోఁచె; నది ఫరీదు దవానలం ♦ బని తలంచె;
రాజపుత్రసేనలు గొల్వ ♦ రాజగురుఁడు ముంబువైపునఁ దాకె న ♦ మొగలుసేన.

whose laudatory couplets on the deeds of his lords are still in every month. But the spirit of poesy died not with him for, princes and nobles, Hindu and Toork vied with each other in exalting the Patriot Pratap, in strains replete with those sentiments which elevate the mind of the martial Rajput who is inflamed into action by this national excitement.

“Annals of Mewar”

- అ॥ అంటరాని మంట ♦ యాసలుంబ్రాస్వామి యుక్కుతునియ లట్టి ♦ యోధులఁ గొ
యవను లున్న లోయ ♦ యవ్వలి దెస నెల్ల ముట్టడించి శ్రోవ ♦ మూసి నైచె.
- ఉ॥ కాకులువోలె వైరులు వి ♦ కావికలై యటవంగఁ జుట్టి ద
క్ష్వికరభీకరంబులగు ♦ పెద్దకటారుల నెత్తి స్వాంతమం
దేకడ జంకులేక వధి ♦ యించి ప్రతాపుడు కృష్ణసింహుఁ డు
గ్రాక్తుఁ డోపఁజేసిరి ర ♦ చావని మోదుగు పూచి నట్లుగఁ.
- తే॥ పదియైనైదువేల్ భటులు వెం ♦ బడిని గొలువ రాయసిం గుదయపురిఁ జేరంగ
బొబ్బ లార్పులు గర్జనం ♦ బులు దనర్ప వ్యాఘ్రులై లంబు డాయంగ ♦ వచ్చె న
- ఉ॥ వచ్చుట తా నెఱింగి శర ♦ వర్షము గుప్పుచు భిల్ల సేన కా
ర్చిచ్చునుబోలి గుట్టలను ♦ జెట్టుల పుట్టలనుండి గుంపులై
వచ్చి హతాత్తుగాఁ బొదివి ♦ పాయలు పాయలుగాఁగఁ గ్రొచ్చఁగా
విచ్చి వితాకుఁ గాకువడి ♦ బెగిలి పాతఁ దురుష్కు నై న్యముల్.
- అ॥ బ్రహ్మపుత్రనుండి ♦ పంజాబుదాకఁ గన్యాకుమారియును హి ♦ మాద్రి నడుమ
గ్గి మెఱసెఁ బరమశాంతి; ♦ మేవాడ యొక్కండె కదనలక్ష్మి కయ్యెఁ ♦ గాపురమ్మా
క॥ మెల్లగ 'మండలగృహ' మబ్దుల్లాఖాన్ మాతస్యదుర్గ ♦ మును నా "పేరో
నెల్లా"ధరఁ గలదానిని బల్లిమఁడగు మానసింగు ♦ పట్టిరి వరుసఁ.
- తి॥ తే॥ శ్రావణమురాకఁ గొంత విశ్రాంతిఁగొనుచు మార్గశీర్ష మృతోడఁగఁగఁగఁగఁ
విసరములు చేగ, నిసుమంతవినుగుపడిక రణము సాగించుచుండె నా॥రాజగ
- సీ॥ ఏఁతేట నెలనెలఁ ♦ గృశియించె దేహంబు! నవసిహాసాగె సే ♦ నాబలుంబు!
దుర్గంబులెల్ల శ ♦ శ్రుగతుంబు గాజొచ్చె! ద్రవ్యసంపత్తి త ♦ ద్దయును దఱిఁగె
భారమ్ముగాఁ గుటుం ♦ బము వృద్ధి యగుచుండె! ననుదినం బాపద ♦ లతిశయిగె
నానాట నెదిరిసే ♦ నలపెంపు లావయ్యె! దలఁదాచుకొనుచోటు ♦ తక్కువ

§ The ruler of Mewar was being hunted by the imperial troops, by no other part of India was the sound of arms heard.

"The Emperor Akbar."

⊙ Unaccustomed to such warfare the mercenary moguls became disengaged in combating a foe seldom tangible; while the monsoon swelled the mountain streams filling the reservoirs with mineral poisons and the air with pestilential exhalations. The periodical rains accordingly always brought some respite to P

"Annals of Mewar."

శీ జెట్టులను బుట్టలను బ్రాపు ♦ చేసికొనుచుఁ గడుపు నించుచుఁ బూటలు ♦ గడుపవలసె!
గడియగడియ కరులో వచ్చు ♦ కతన నిజ నివాసముల బెక్కుమాల్లు మా ♦ ర్పంగ వలసె.

—*) అక్కరు సైన్యము నంపి కైలవారాసీమలోని ఫలవృక్షములఁ గొట్టించుట. (* —

సీ “పురములు మార్చి కా ♦ పురములనెత్తించి పదివేలవల్లెలు ♦ పాడువెట్టె!
యవరేఖ యంతైన ♦ నవని దున్నుటయులే! దొకగింజయునుధాన్య ♦ మొదవఁబోదు!
కైలవారానుహా ♦ గహనంబు ఫలముల దినమున కొకఁడుగాఁ ♦ దినుచుఁ బ్రకుకు!
నెన్ని యత్నంబుల ♦ నే నొనర్చినను లోబడఁ! దంతకంతకుఁ ♦ బటిమఁబెంచుఁ!

గీ గావునను మీరు కైలవా ♦ రావిపినము చేరి ఫలవృక్షములనెల్లఁ ♦ జెడివైచి
యాప్రతాపేంద్రు వెదకి వెన్నంటి వేట లాడు”డని పాడుశాహి సై ♦ న్యముల నంపె.

క॥ పొడవును వెడలుపు వెక్కామడలగు నాకైలవార ♦ మహియందుఁ జొరం
బడి యవనులు ఫలతరువులు పుడమిబడఁ గొట్టి రొకఁడు ♦ పొలివోకుండఁ. 70

క॥ కొందఱ భటులచు వృషభములం దన వెంబడినిగొని ఫ ♦ లంబులకై తో
పుం దరిసి శ్యామసింహుం డందుఁ బడిన చెల్లు చూచి ♦ యాపులఁ గనుచుఁ; 71

క॥ “మన తిండి చెఱచి యవనులు చనుచుండిరి; వారిఁ గదిసి ♦ సమముంతము రం”
డని గేడి యహితసైన్యంబును దెంపరియగుచు వెన్ను ♦ ముట్టఁగఁ దాఁకె. 72

క॥ అనుచరులఁ బద పదండ్లని తనముంగలఁ దఱిమి తురక ♦ దళవాయి వడి
దనపిక్కబలముఁ జూపఁగ వెనుదిరుగుచు శ్యామసింహ ♦ విభుఁ డరుదెంచె. 73

క॥ స్థితిగతులెల్ల సలుగ్రబాపతి కెఱిగింపఁగ నతండు ♦ స్వామిని గని “దే
వ! తురుష్కులు ఫలవిటప్రితతి నఱికి రనచు నేడు ♦ వార్తలు వచ్చె. 74

చ॥ దివమున కొక్కపండు మఱి ♦ తీయని తీర్థము నొక్కచేరెడు
గొని మునిరాజవృత్తిమెయి ♦ గొబ్బనఁ గాలము పుచ్చుచున్న నీ
కును రమఁబోలు నీలలన ♦ కున్ మదనోపమ మాజులాంగులౌ
తనయుల కక్కటా! చెనఁటి ♦ దైవము తిండికి గర్వచేసెనే! 75

గీ పౌరుషంబున్న సంగ్రామ ♦ వీరరంగముల మనలఁదాకి దర్పించి ♦ గెలువవచ్చుఁ!

గట్ట! పూచి కాచిన చెట్లు ♦ గొట్టుటయును గౌరవమే! వట్టి కటిక మొ ♦ క్కలముగాక!
సీ అడుగులకును మ్రొక్కి ♦ యర్థించి కొనివచ్చి యమృతాభిషేచనం ♦ బాచరించి
బాగారు జలుగు దు ♦ వ్వలువలు గట్టించి నవరత్నమయ భూష ♦ ణములు దొడిగి

- కర్పూరమిళిత సు ♦ గంధచర్మ లలది పరిమళపత్రపు ♦ వృము లొసంగి
నవసాయసాహార ♦ నై వేద్య మిచ్చి భక్తిమెయి నాత్మప్రద ♦ క్షీణము చేసి
గీ॥ కొలువడగు దేవుడవు నాకుఁ; ♦ గొంతకాల మారఁబండిన పండు లా ♦ హారమిడుట
కై వగలఁ బొక్కుచుంటి; నేఁ ♦ డవియులేని యధికదుర్దశ వచ్చె; నే ♦ మని తపింతు!"
క॥ అని కడుజాలిమెయి వచించిన సచివప్రవరుఁ జూచి ♦ చిఱునగవు ముఖం
బున మొనయఁగఁ "దండ్రీ! యెంతని నీప్రేమంబు మహిమ ♦ నగ్గింపఁగనా! 78
గీ॥ కంచె చుట్టును నెలకొల్పి ♦ కాపు వెట్టి జలము పాటించి పండించి ♦ ఫలము లెల్ల
బండ్లపై దోలి మన కిచ్చు ♦ భంగియైన శుభమెకద! యేదివగ తురు ♦ ఘ్నలకుమనకు
క॥ తలయెత్తుటాది విమతుల సిలుఁగుల నిడు మీకు వగవఁ ♦ జెల్లునె! మనము
వలగొని రాల్ఱువ్విన వారలు పువ్వులు రువ్వఁబోదు ♦ రా! యెందైనా. 80
నీ॥ కైలవారామహా ♦ గహనంబు సువిశాల! మడ్డికింతయులేని ♦ యారబయలు!
ప్రకృతి యచ్చటఁ బెద్ద ♦ పండ్లతోపును బెంచె! రాకసోకలకు మా ♦ ర్గములుగలవు!
చనుదెంచి యెవరు గో ♦ సిన వద్దనవుచ్చె! లఖల జనాకర్ష ♦ మచటి ఫలము!
లండఱ కండెడు ♦ నా తోటపై జీవితమ్ములు మోపి యా ♦ ధారపడుట
గీ॥ మనదితప్పుగు! రిపులనే ♦ మనుటకుండు! బగను సాధించి మనల లోఁ ♦ బఱచుకొనఁగ
నితకన్న వీలగుమార్గ! మేదిగలదు! మనమె యాహారమును మార్పు! కొనుటయొప్పు!
నీ॥ ఇందు నం దనకుండ ♦ నెందైనఁ గలదిగఁ! జిక్కింతలేక చేఁ ♦ జక్కు నదిగ!
నెండకు వానకు ♦ నింత వాడనిదిగఁ! గాల భేదములేక ♦ క్రాలు నదిగ!
బాదుషాగాదు దే ♦ వతలెల్ల వచ్చి వాసరవార మాస వ ♦ త్సరములేల
శ్రాంతి నొందక పెక్కు ♦ బ్రహ్మకల్పములు కష్టించిన నిసుమంత ♦ చెడనియదిగ!
గీ॥ బారలును గుద్దలులు వట్టి ♦ పని నడిపిన చూడు జాములలోపల ♦ మొవటికన్నఁ
దజిమి విమతుల వీపులఁ ♦ బెరుగునదిగ వెలయు నాహారమును గను ♦ పెట్టువాడ!
నీ॥ పెక్కామడలదాఁక ♦ వెడలుపు పొడవునై హారావళీశైల ♦ మలరుచుండు!
సూదిమోపఁగ సందు ♦ సుంతలేకిచ్చటఁ బెరుగు "మో" లనియెడి ♦ బీడుగడ్డి;
దీని రుచి యొకింత ♦ తీయనై యుండు! బ్రాద్దుటవెల్లి మనభటుల్ ♦ దోకితెత్తు!
రవిరుబ్బి గొట్టెల ♦ ననువుమైఁ బోయించి ముందుకాలము పొట్ట ♦ పోసికొంద!
గీ॥ మకట! యిదికష్టమని మది ♦ నడలఁరాదు! కొంచె మలవాటుపడిన రు ♦ చించితీఱు!
నాకలి నడంప నే తిండి ♦ యైనఁ జాలు! గార్యకారవమున రుచి ♦ గననిదేది! 83

॥ తినఁగాఁ దిండి యొకండ్ల యేటికిఁక! నా ♦ దేహంబునున్ జీవమున్
జ నెడున్ గాక మనుష్యమాత్రునకు శీ ♦ ర్షం బెప్పుడున్ మంచఁబో
వను; జేనెండగు పొట్టకూటికయి దై ♦ వప్రాయమై కీర్తిమో
సిన స్వాతంత్ర్యము నమ్మివేయఁగల దు ♦ శ్శీలుండు క్షంతవ్యుడే! 84

ఈగడ్డిరొట్టె తిండికి ద్యాగము స్వాతంత్ర్యయోగ ♦ ధర్మంబును దో
డై గెలుతు! మరులు కను మేలాగున విరిగెదరొ మన బ ♦ లమ్ములమ్రోలన్. 85

ఇది సంతసింపనదనగు నెద వగవకు” మనుచు నినకు ♦ తేళ్వరుఁ డన “మే
లిది యాచరణీయము సౌఖ్యదమని యాకృష్ణసింగు ♦ హర్షము పొంగన్; 86

॥ “ఫలవృక్షంబులఁ గూల్చి నంతట నె య ♦ భ్రం బంతయున్ ప్రీలుచున్
దలపై వ్రాలు నటంచుఁ గుంది తమచె ♦ తక్షణేరి దోసోహమన్
పలుకుల్ పల్కెదమగచు నెంచి రహితుల్! ♦ పంచాంగముల్ చించి చు
క్కలు లేవంచు నచించు వీఱఁజుల జో ♦ కల్ గావె యీకార్యముల్! 87

॥ కానిం డియ్యది యొకగతిగా నున్నది భటుల బీడు ♦ గడ్డిని చెండు
చానతి యిచ్చెన నే”డని యా నూత్నహారనియతి ♦ నారంభించెన్. 88

॥ అంత నుండియు నాప్రతా ♦ పావనీశునకుఁ గుటుంబమునకు భటు ♦ లకును “మోలు”
గడ్డిరొట్టెలె గతియయ్యె; ♦ గాలుచున్న కడుపునకు మండు గంజియన్ ♦ వడుపుగాఁగ!

॥ ఒకనాఁ డాసపుఖాను నై న్యములతో ♦ నుగ్రాటవిన్ జొచ్చి ముం
దుకు నేతేరఁ బ్రతాపుఁ డాత్మబలమున్ ♦ దోడ్కొంచు నావిద్విష
త్ప్రకరంబున్ నలుమూలలన్ బెదరి పా ♦ అన్ బోర మర్చించి వె
న్నకు నేతెంచి నివాసభూమి దరియం ♦ గా నేగె మధ్యాహ్నమున్. 90

—*) ప్రతాపసింహుఁ డనుచరులకు “దోనా” పంచి పెట్టెట. (*—

॥ ఒక దర్భాసనమందు రాజమణి కూ ♦ ర్పుండంగ సామంతు లిం
చుక దూరమ్మున నోసరిల్లి కరముల్ ♦ జోడించుచున్ నిల్చి; రా
నికటాద్రింద్రబిలంబునుండి యునురా ♦ శ్శీరత్న మవ్వేళ నే
వకుతో నంపెను బండ్లు రొట్టెలు ప్రతా ♦ పస్వామి కర్పింపగన్. 91

మ॥ ఫల మొక్కించుక త్రుంచి చేకొనుచు, నా ♦ పై వొట్టె నొక్కండు ము
క్కలుగాఁ జేసి యొకింత నోర నిడుచున్, ♦ గన్నన్న నందున్న వా

రల సామంతులఁ బిల్వైఁ; దగ్గటి నలుం ♦ బ్రాభర కేల్మోడ్పిన
ఫలము రొట్టియముక్కఁ జేనిడఁ బ్రతా ♦ పస్వామి దీవించుచు.

సీ॥ సాష్టాంగ మెఱగి మ ♦ హాప్రసాదంబని చేదోయి యొగ్గి దో ♦ సిట గంహించి
తులకించు భక్తిఁ గ ♦ న్నుల నద్దకొని వెన్కఁ జనుచు యథాస్థాన ♦ మున వసింప
నటువైన సూక్తసిం, ♦ గంత భేల్వాపతి, బేడ్లా-కొడేరియా ♦ విభులు, పిదప
నా పాపురా-బునే ♦ రాధీశు, లవల దుర్జయసింహుడును నల్లై ♦ సంగంహించి,
తే॥ పరమభగవత్ప్రసాదంబు ♦ భంగిఁ జూచి యాజగద్గురు చంద్రముం ♦ డారగించు
పిదపఁ దామెల్ల భుజియింప ♦ వేచియుండి రధికభక్తి నర్ధనిమిలి ♦ తాత్సులగుచు.
సీ॥ కడుపునిండుగఁ గూడు ♦ కట్ట జేనెడు గుడ్డ, తలదాఁచుకొన నుంత ♦ నెలవులేక
ర్థి పరమదరిద్రదే ♦ వతలట్టు లుండు నా పటువీరలోకైక ♦ పట్టభద్రు
లాదికాలమున మ ♦ హైశ్వర్య భోగభాగ్యములతో స్వర్ణ సా ♦ ధములలోన
నెంతటి మర్యాద, ♦ యెంతటి విశ్వాస, మెంత మనశ్శుద్ధి, ♦ యెంతభక్తి,
తే॥ యెంత యుత్తమక్రమరూఢి; యంతకన్న శతగుణము లెక్కుడుగఁ దండ్రీ ♦ సరణిఁజూచి
యాప్రతాపునిఁ గొలుచు దృఢశృంగుఁగనఁగఁ గనులు వేయైనఁ దక్కువే ♦ యనుచుచోడు

—*) యవన సైన్యములు మేవాడపై నెత్తివచ్చుట. (*—

ఉ॥ వైభవసాంద్రుడై యవన ♦ వాహిని చుట్టును గొల్వ నొక్కభ
ద్రేభము నెక్కి యామడ లొ ♦ కేగతిఁ దీవ్రత వచ్చు కాలరు
దాభిని మానసింహుఁ గని ♦ యచ్చట నుండిన వార లున్నయ
ట్లే భుజియింప మాని వడి ♦ నేగిరి మోగలుసేన మీఁదికి.

ఉ॥ సేనలు రెండును దగిలె! ♦ జేతి కటారులు పూలమాలలై
మేనుల వ్రాలుచుండ! బలి ♦ మీ వల చుట్టిన వేటకాండ్ర

§ Yet amidst such complicated evils the fortitude of Pratap remained unshaken, and a spy sent by Akbar represented the Rajput and his chiefs seated at a scanty meal, maintaining all the etiquette observed in prosperity the Rana bestowing the Donah to the most deserving and which though only of the wild fruits of the country, was received with all the reverence of better days. Such inflexible magnanimity touched the soul of Akbar and exhorted the homage of every chief in Rajasthan.

“Annals of Mewar.”

మ్యాననశేఖ యాయవను ♦ లందును, గ్రుడ్ధమృగేంద్రశేఖ రా
సైనికులందుఁ దోచె; రవి ♦ జారంగ నిల్వీరి పోరు మోగలుల్.

96

—*) యవనులు రాజపుత్రుల దుర్గములను గొనుట. (*—

సీ॥ అవ్వల యవనసే ♦ నాధీశ్వరులు మూఁగి ముట్టడించిరి దుర్గ ♦ ములను గొన్ని;
నజమీరుదుర్గంబు ♦ నందె ఖాసింఖాన్; పరీదుఖానుఁ డచల ♦ గృహముఁగొనియె;
దోడరమల్లు తో ♦ డ్రోబుట్టె “జేవండ!” నితలోపల “నమాఁయిత” గిరింద్ర
దుర్గంబుఁ దవితె న ♦ బ్బుల్లా; శిశోదియావీరులు మార్కొని ♦ పోరి; రిట్లు
తే॥ నెల జరిగె పోరు; కోట మోగలుల కయ్యె; నా“మడేరియా” ప్రాంతమ్మునందు “రాతి
కోట” యను దుర్గమును బట్టు ♦ కొని ఫరీదు యవనసేనా సమూహంబునచట నిలిపె.
క॥ అంతట ఖాసింఖాను “వసంతా” దుర్గంబుఁ బట్టి ♦ సైన్యము నిడి యా
చెంతఁగల “ఫత్రకోట” నసంతచమూతతులు గొలువ ♦ నరికట్టుకొనెన్.

98

మ॥ యవనుల్ నాలుగువైపులఁ గదిసి దా ♦ వాగ్నిక్రియఁ గాల్పఁగా
భవనాతీతపరాక్రమాంకుఁడు ప్రతా ♦ పుం డట్లు సాయంతనం
బవుదాఁక రిపుకంఠరక్తపుఁ బ్రవా ♦ హం బూడ్చి చల్లార్చి యా
రవి క్రుంకంగఁ గుటుంబ ముండు గుహఁ జే ♦ ర్క బోయె విశ్రాంతికై.

99

—*) దేవేరీ యుద్ధము. (*—

సీ॥ వటువాత లేచి దై ♦ వప్రార్థనముచేసి, వినతిమై నుదితభా ♦ నునకు మ్రొక్కి,
కలయఁ గన్గొనిన మో ♦ గలు దండుతుండంబు లెల్ల దిక్కులఁ గొండ ♦ లీనినట్లు
పరిసర గహన గ ♦ ర్భము లాక్రమించి నిద్రింపఁ గాంచి ప్రతాప ♦ దేవుఁ డంత
నాబునేరా-షాపు ♦ రాధీశ్వరుల, సలుంబ్రాభర్త ఫేల్వాన్య ♦ పా లు సూక్తు.
తే॥ దుర్జయుని గొంచు వైరులఁదొడర నరిగె; శ్యామసింహుఁ గుటుంబర ♦ క్షణకు నిలిపి!
యుభయపై న్యంబులకు నయ్యె ♦ యుద్ధ మమిత తీవ్రభంగి “దేవేరీ” ప్రదేశమందు.
సీ॥ శైలనిర్భరమట్లు ♦ సరభసమ్ముగ సలుంబ్రామహీపతి దాఁకె ♦ రాయసింగు;
ప్రజ్వలజ్వాలల ♦ వలె బునేరా-షాపురాధీశ్వరులు ముట్టి ♦ రసపుఖానుఁ;
బ్రబలదంభోభి సుం ♦ రంభంబు వెలయ ఫేల్వాపతో తగిలె షా ♦ బాజుఖానుఁ;
బ్రకటప్రభంజన ♦ ప్రతిమానుడై యెదిరించె దుర్జయుఁడు ఫ ♦ రీదుఖాను;

26209
25373

- తే॥ దండధరుడట్లు దాకే బ్రతాపవిభుడు ముందుఁ గలుగు నబ్బల్లాచమూచయః
భిల్లగణ మెల్లఁ గొలువ నా ధీమచాందు కడు విజృంభించి. ఖాసిముఖానుఁ
- క॥ పుడమి యద్రువ యమరాజుల వడువునఁ జెలరేఁగు నాత్మ ధటు లందఱు
బడి రాఁగ మృత్యువటు సూక్తుఁడు మహాబత్థానుఁ దగులు ధ కొనె ఘోరము?
- ఉ॥ ఆడలిగొన్న సింహనిచ ధ యంబువిధాన మహాశిశోదియా
నీకిని బిట్టురేఁగి రణ ధ నిష్ఠుర వీర తురుష్కు కోటులఁ
దాడి ప్రతాపసింహుని మ ధ నం బలరారఁగ సుంత సందువో
నీక శిరంబుల నఱకి ధ యేఱులు పార్చిరి వేషిరక్తముఁ.
- ఉ॥ అంతటిలో దురుష్కుభటు ధ లాసపుఖానుని గూడి లోకదు
ర్దాంతపరాక్రమంబున న ధ రాతులఁ దాఱుచు షాపురావని
కాంతునిసేన వెన్నకరు ధ గ్గ విదళించి యజాండకర్పరం
బంతయు ముక్కలై పడఁగ ధ నార్చిరి వీరరణోత్సవంబునఁ.
- ఉ॥ ఆధ్వని నాలకించి సుభ ధ టాళులఁ గొంచుఁ బ్రతాపసింగు సూ
ర్యధ్వజమై త్రి ముందఱిమి ధ యాసపుఖానుని దాడి, తత్తురు
మృధ్వజనిజౌరంబడుచు ధ సర్వము నాశనముఁ బొనర్చి, ద
త్తాధ్వరహర్తయైన నిట ధ లాక్షుఁడు వోలె వెలింగె నయ్యెడఁ.
- ఉ॥ ముందుఁగలట్టి వై రిబల ధ ముల్ దనుఁ గాంచి తపించుచుండ, మ
ధ్వందినచండభానుని క్రి ధ య్ జెలరేఁగుచుఁ గృష్ణసింహుఁ డం
దంద విహారముల్ సలిపి, ధ యందఱు ముందఱ విచ్చి పాటుచుఁ
సం దొనరింపః శౌర్యరథ ధ సమ్మనఁ బోరె భయానకమ్ముగఁ.
- తే॥ రాయసింహు సేనావిస ధ రమును దాడి చేను గోసిన చందానఁ ధ జెడివై చ
కృష్ణసింహేంద్రు చుగ్రమూ ధ ర్తిని గనంగ వీరులకునైన గుండె కం ధ పించిపోవ
- గీ॥ ప్రళయకాల దవానల ధ జ్వాలయయి ఫరీదుఖా దుర్జయుని మించి ధ రేఁగి దా
రాజపుత్రనైన్యంబుపైఁ ధ గ్రమ్ముకొనుచు రక్త కీలానిధిఁ జేసె ధ రణతలంబు.
- మ॥ తనదర్పిధ్ధతి కోర్వలేక మహాబ ధ త్థా నైన్యముల్ దిక్కులఁ
గని యువ్వెత్తుగఁ బాటుచుండఁగ, ఫరీ ధ ధ్ధా కాలరుద్రుండొకొ
యన వెన్నెంటున వచ్చె; సూక్తుఁడు ప్రతా ధ పాధీశు పేరెత్తి యు
గ్రనృసింహకృతిఁ బెంచి తాకెను పరీ ధ ధ్ధామాళి. నుగైపడఁ.

మున్ను
గాఁకె.
30
౯.109

శా॥ ఆనూర్యాస్వయకాననేశ్వర మహా ♦ వ్యాఘ్రంబు దుర్వారబా
హాసంరంభవిజృంభణంబుఁ గని ధై ♦ ర్యం బూడుచున్ భీతి హె
చ్చె సైరింపఁగలేక యయ్యవనసై ♦ న్యం బంతయున్ విచ్చుచున్
దూసెన్ దత్పతియా ఫరీదు కలలం ♦ దున్ మర్వ లేకుండఁగన్.

110

109

సీ॥ లక్షలు సేనాబ ♦ లంబున్న, నంతటి యాశ్వికదళ మున్న, హస్తీచయము
లెన్నికకును మీటి ♦ యున్నను, లఘుబృహన్నాశాస్త్రములు వేన ♦ వేల కున్న
సైన్యాధిపులు పోడ ♦ శతంబుపైనున్న, రాసులురాసులు ♦ ద్రవ్య మున్న,
వలసిన యన్ని సంత ♦ బారమ్మ లున్నను, సమర మేడ్లకొలంది ♦ సాగుచున్న,
తే॥ దలను బూ వాడకుండఁ బ్రతాపుఁడుండె ననుచుఁ బాదుషా పగవ, ధై ♦ ర్యంబు చెప్పి
యవనిఁ దలక్రిందుగాఁజేతుఁననుచు వచ్చి కడకు నిల్పెతి ననుచు సు ♦ కటమునొంది,
ఉ॥ ఖాసిముఖానుఁ డుగ్రభుజ ♦ గప్రభు మాడ్కిని మండి లోకసం
త్రాసకర ప్రతాపుని బ్ర ♦ తాపుని దాఁకఁ దలంప, భిల్ల సే
నాసముదాయ మడ్లుకడి ♦ నన్ రణ ముగ్రముగాఁగ సాఁకె; నా
గాసురహర్తాబోలె శబ ♦ రాధిపుఁ డయ్యరులన్ బోర్చెన్.

112

108

తే॥ తురకదొరల సైన్యంబులు ♦ తురగములును పదులు నూఱులుగా గుమల్ గుమలుగాఁగ
బలి యగుచు నుండె భిల్లభూ ♦ పతిభుజంబు నెక్కిన ర్తించు పెనుపుట్టెడుక్కుగదకు.

106

చ॥ స్థిరతర రాజపుత్రభట ♦ తీక్ష్ణభుజాబలధాటి కాగలే
కఱచి మహమ్మదీయ భటు ♦ లాదఱు మారుతధాటి నిల్వలే
కొరుగుచు వ్రాలు పైరుగతి ♦ నోజ తొలంగి కలంగువేళ, ని
ష్ఠరబలశాలి వీరబలుఁ ♦ డున్ బరతెంచె భటాళి గొల్వఁగన్.

114

ట
108

సీ॥ పడదాఁకి సోలెడు ♦ వారిపై నమృతవర్షము జాటు రీతిఁ గ ♦ ర్కశ తురుష్క
చమువు లన్నియు రణో ♦ త్సహంబుతో సముద్రములట్లు పొంగి యా ♦ రాజపుత్ర
సేనలపైఁ గవి ♦ సెను; బ్రతాపునిదెస యోధులు పోరాడి ♦ రుగ్గిభంగి;
నపుడు చూపిన శౌర్య ♦ మప్పటి సాహసం బమరలోకశ్లాఘ్య ♦ మై తనర్చె!
తే॥ దురకమూఁకలు ముందుముం ♦ దునకుఁ బొంగి యొత్తుకొనివచ్చు నొత్తడి ♦ కోపలేక
యాప్రతాపుని వీరసై ♦ న్యంబులెల్ల పెనుకకును మ్రొగ్గతిలునేమొ ♦ యనుచుఁదొంచె
క॥ కాలాహిక్పూరులు నిజర్పూలాపీరులును బంచ ♦ శతసంఖ్యగఁ ద
న్నీలి భజింపఁగ శ్యామనృపాలుండు ప్రతాపుఁ జేరి ♦ వైరులఁ దాఁకె.

109

తే! శంఖరవములు సింహగ ధారవంబు లతిశయిల రాజపుత్రులై ధ్వంబు లెల్ల
నుచికి యుంకించి యురళించి యూడితాళ విరిగిపడి వైరిబలము ని ధ్వేషంగలుగ,

తే! సూర్యభగవానుఁ డపరాధిఁజొచ్చె; యవన గణము పులి నాకి విడిచిన ధండయగ్ను
గడ్డి కఱచెను; భిల్లులు ధ్రుమ్మకొనిరి కడల మునిముని చీకటుల్ ధగదియు కరణి

తా! నూఱుల్ మించిన రాజపుత్రకుల దం ధుర్ వేలకుఁమించి యు
గ్రాహణి యవనుల్ పయిబడఁ బ్రతా పాధీశుఁ డయ్యందఱ
బాఱుదోలుచుఁ బుష్పవర్షము సురల్ వర్షింప నర్పించె; 'దే
వేరీయన్ద మపూర్వ' మన్న నుడి ప ర్వ లోకవిఖ్యాతమై.

119

—*) పతాపసింహుడు యుద్ధరంగమునుండి శైలగుహ కరుదెంచుట. (*—

సీ! "ఈనాడు మొగలులఁ ధానిక కడతేరు! మిచ్చట మీరుండ నేల! యతఁడె
శ్యామసింహుఁడుగూడఁ జనుదెంచె! దల్లి పాటేశ్వరీదేవియు సేకతంబ
పిల్లలతో శైల బిలమున నున్న; దావంతయుఁ బలుకుదో డైన లేక!
యీనాటి పోరాట మెప్పుడు ముగియనో! యెప్పుడు రా నొదవునో! యెఱుంగనే!

తే! మనుచరులతోడ మీరేగుఁ! డనుచుఁ గృష్ణ సింహుఁడును భీమచామనుఁడెప్పుకొనగ
భిల్లు నొకనిఁ ప్రతాపుఁడువెంటఁ గొనుచు శ్రీఘ్రముగ శైలగుహయందుఁ జేరుకొనియె

తే! కడుపు మలమలమాడు నాఁ కటికి వెక్కి వెక్కియేడ్చి నిద్రించిరి బిడ్డ లెల్ల;
విభుఁడు-పాటేశ్వరీదేవి-భిల్ల భటుఁడు గంగ మ్రొంగక యారేయి ధడుపవలసె 121

సీ! లలితసాదామనీ లతికలు చుట్టు నూగిన ముగ్ధ గోప కా మినులుగాఁగ,
రణరణ చ్చారుగ ధానినాదము మనోజ్ఞమైన వేణునా ధమ్ముగాఁగ
సంచల మెఱయు సఁ ధారాగళలమ్మ రమణీయ పీతాంబ ధమ్ముగాఁగ,
నృత్య స్థయూర వి స్తృత కలాపము శిరస్సుదానితావతం సమ్ముగాఁగ,

తే! నతి విశాలమౌ సంతతి యెంగణమ్మ చెలువ మమరు బృందావన సీమగాఁగ,
బూని విహరించె విశ్వర యానిరూఢిఁ బ్రాప్త డంభోద బాల గోపాలమూర్తి! 122

ఉ! ఆమలకాభమై చినుకు లంతకు సంతకు సేకధారలై
పాములు ప్రేలఁ దీయు గతిఁ బర్వచు, నేనుఁగుఁడొండ మంతలై,
భూమి జలార్ణవం బయిన జోలిక నిండుచు, గుండపోత గ
ద్రాముఖరంబులై కురియ సాగె నభం బవియంగ మేఘముల్!

123

సీ కనులుమూసినఁ జీల్చు ♦ కొని లోనరుగు ధగద్దగలీను నివిడ సా ♦ హురులురు,
 నొక్కొక్కఁడు జగంబు ♦ వొక్కలు న్రక్కలై చనఁ జేయు మేఘుగ ♦ స్థావరములు,
 కొండ లొండొంటిపైఁ ♦ గూలి బ్రహ్మాండంబు నగలించు ప్రళయ జం ♦ త్రానిలములు,
 తణమున విశ్వలో ♦ కపాణితతిఁ గూల్చుగతి బాటు భయద ని ♦ స్థావరములు,
 సీ సంత కంతకు జృంభించి ♦ యావరించి ప్రళయములు కోటి యొకనాఁడె ♦ గలిగినట్లు
 ప్రకృతి కాయపు నిండిన ♦ పగిని, నూపి రాడనీక గాలియు వాన ♦ యలముకొనియె
 సీ కోటి కొక్కడైన నిలువక ♦ గురులుగుదులుతరు-మృగ-విహంగములు గూతఁభాత్రావిశ్వ
 గర్భనిశ్చేదకమగు నా ♦ కాశరాత్రిఁ దలఁచు మాత్రన నిలువెల్ల ♦ జలదరించు. 125
 సీ నలు లీతబంటిగ మ్రోత ♦ లెత్తి పాటి కలిసి యుప్పుగి యెకపొట్టి ♦ కొలఁది మీఠీ
 కొండలును-లోయలును-వనుల్-♦ గుహలు నిండి నిఖిల మేకాక్షరముగ ఘూర్ణితైకపుడు
 మ! అకటా! గాలియు వాన గూడి నివిడం ♦ బై రేగఁగా రాతీచ
 ల్వకుఁ గ్రొన్నెత్తురు ముద్ద గట్టుకొని పి ♦ ల్లల్ మంచుగడ్డల్ వలె
 నికటోర్విక శయనించి కప్పకొనఁగా ♦ నీ! జేనెడుకగుడ్డ, క్రి
 దినికీక లేకయ నాటిరాత్రి శివరా ♦ త్రిబోలె నె ళ్లేడ్చిరో! 127

—*) ప్రభాతము (*—

అ! వేగుఁజుక్క లేదు! ♦ వెల్లఁబాటరు తూర్పు! కొండకోళ్లగుములు ♦ సూయ వెచలు! 128
 రవి జనింపఁ; డెట్లా ♦ ప్రాభాత మయ్యె! వర్షంబు బల మొకిత ♦ సన్నుతిల్లె.
 క! తడియాటని గడ్డిని శబరుఁడు గొనిరా, రాణి రుబ్బి, ♦ రొట్టెలు చేసెన్;
 గడనుండి బిడ్డలాదట కిడి, పదపడి నొక్కరొట్టె ♦ నిడఁ బతి యెదురన్. 129
 సీ! పద్మాసనమున దై ♦ పథ్యాననియతి నేత్రయుగంబు మూసెఁబ్ర ♦ తాడదేవుఁ;
 డంత నొక్కబిడాల ♦ మా గుహకడ నాడుకొనెడు బిడ్డయొడలు ♦ నోష్టి గీరి
 చేతిరొట్టెను నాచి ♦ శీఘ్రుబె యొక్కశాఖని నెక్కి చన! బిడ్డ ♦ కెప్పుడురుచు
 నటచి భూమిని వ్రాల! ♦ నాధ్వని కడలి పాటేవ్వరి చని బిడ్డ ♦ నెత్తికొనియె!
 గీ! దనయయేఱునఁజెవులు చీఁ ♦ దటలువోవఁ గనుదెలచి టొమ్ముఁగ్రమ్ముర ♦ క్రింబుఁగనుఁ
 వజ్రపంజరకల్ప మ ♦ ప్పొగి పేంద్ర వీరహృదయము చెదరి ద్ర ♦ వించి పాడె! 130
 సీ! “పదియుఁబుండ్రుఁడు సం ♦ వత్సరంబులు సంఘటించు పోరులకుఁ జం ♦ తించలేదు;
 జగము మ్రొంగు నసాధ్య ♦ శత్రు వక్తరు రేగి పగనట్టెనని సుంత ♦ వగపులేదు;

- కోటలు సేనలు ♦ కోశంబు దేశంబు బలము తగ్గెనటంచు ♦ భయములేదు;
 కడు వీరకాలంబు ♦ గడచినఁగూడ జయము గల్గదని విచా ♦ రమునులేకు;
 తే॥ ఆపదల కోర్పుటకె వీరు ♦ డవతరించు ననివిపత్తోటి నెదిరి ధై ♦ ర్యమున నడతు;
 గాని యానోరులేని ర ♦ క్తంబుసొత్తు లనుభవించు కష్టము చూడ ♦ నలవిగాదు. 131
- తే॥ దాసదాసీసహస్రముల్ ♦ తమ్ముఁ గొలువఁ బమరభాగ్యోదధిని దేల ♦ వలయువారు
 కూడు లేకుండ మలమల ♦ మాడుచుండ్రు! తుద కొకండే నదృష్టవంతుండుగాఁడె! 132
- తే॥ అంతిపురి లేదు; తూఁగుట ♦ య్యాలలేదు; కొండలను గుట్టలను జేరు ♦ గుహలయును
 గాలి వాన యొడలఁజిక్కి ♦ కరకురాలఁ బఱచుకొనలేక పడియుండ ♦ వలసె నకట! 133
- ఆ॥ నాయనంతరమున ♦ నీయఖండత్తోడి నంత యేలవలయు ♦ “నమరసింహుఁ”
 డిట్టు లిడుమ పడెడు! ♦ నిది యెట్టికాలమో! క్రోలుపులియుఁ బిల్ల ♦ కూనయయ్యె! 134
- సీ॥ మూర్తీభవించు మ ♦ తూర్పు పుణ్యఫలంబు, మామక హృదయ సా ♦ మ్రాజ్యలక్ష్మీ,
 పావిత్ర్య మందిరో ♦ పరి పూర్ణకలశంబు, తనువు ధరించు సౌం ♦ దర్యధనము,
 శాశ్వత శాంతి మ ♦ హైశ్వర్యదేవత, ప్రకట సౌభాగ్య ప ♦ ర్వాయపదము,
 కన్దాపమద మహా ♦ కల్పధాత్రీజంబు, నిరుపమ వరవన్ది ♦ నీ మతల్లి,
 తే॥ ప్రియతమంబైన మత్తేమ ♦ విగ్రహంబు, స్పృహ మకుట రత్న రోచిః ప ♦ రీత చరణ,
 యైన పాతేశ్వరీదేవి ♦ యకట! యిట్లు పరమ దాఁద్ర్యమున ముగ్ధ ♦ వలసె నేడు. 135
- క॥ దిన మంతటి కొకఫలమును గొని తీరని యుద్ధములఁ ద ♦ గుల్కొని కండల్
 దునిసి యెముకపట్టెను మే;నినుమైన ని టెంతకాల ♦ మిఁక నిలిచెడునో! 136
- ఆ॥ వానకాలమందు ♦ వణకుచుఁ దలదాఁపఁ గూటిపేదకైన ♦ గుడిసెయుండు;
 జక్రవర్తినయ్య ♦ సంతాన మిటు శైల గుహల నిలిచి గోడు ♦ గుడువ వలసె. 137

⊙ It is universally admitted that there is no better criterion of the refinement of a nation than the condition of the fair sex therein Like the ancient German or Scandinavian the Rajput consults her in every transaction; from her ordinary actions he draws the omen of success and he appends to her name, the epithet of Devi or 'godlike' Of one thing we are certain, seclusion of females can only originate in a moderately advanced stage of civilization.....Of all the nations of the world who have habituated the female to a restricted intercourse with society, whether Grecian, Roman, Egyptian or Chinese, the Rajput has given least cause to provoke the sentiment of pity; for if deference and respect be proofs of civilization, Rajaputana must be considered as redundant in evidence of

౪॥ ఉరమునందు రక్త ♦ మురలంగఁ దిలకింప మనసు చెడియె నాకు; ♦ మజ్జలు దిండి
యొదవు తెపుడొ! వైరు ♦ తెనురామ రింత! కీ కడుపుగోత యెట్లు పడఁగ నేర్తు!" 138

౪॥ అని వగ నొంది భారమణుఁ ♦ డాకును గంటము దీసి వ్రాసి చెం
తను గల భిల్లుచేత నిడి ♦ దానిని 'బాదుశహా' కొసంగుమం
చనిపి యొకింత కన్నొగిచి ♦ ధ్యాససమాధి మునిగె! రాజ్య మొ
య్యనఁ జనుడెంచి యాత్మనిభు, ♦ నాతని చెగటి రొట్టెఁ, గాంచుచు, 139

౫॥ "గాజయోగసమాధి నే ♦ త్రములు మొగిచి కడలివలె నీమహారాజు ♦ కడల కుండ;
భావగంభీరమైన త ♦ ద్వదనమందు నలతి యలతి చింతారేఖ ♦ లలమియుండె." 140

౪॥ అని తలపోసి నాథు వద ♦ నాంబురుహంబునఁ జూడ్కి నిల్చి య
య్యనుపమవీరపత్ని విభు ♦ నండనె నిల్పె; బ్రతాపదేవుడు
గనుఁగన విచ్చె; విచ్చిన మొ ♦ గమ్మన దేనియు డక్కరించుచు
విషయము నాదరమ్ము గను ♦ పింప నకుపితవృత్తి యేర్పడె, 141

—*) పాశుశ్వరీదేవి ప్రతాపసింహుని విచారమునకుఁ గారణ మమగుట (*—

౫॥ "రత్నసింహాసనం బెక్కి ♦ రాజ్యమెల్లఁ గన్నుసన్నులఁ బాలించు ♦ కాలమందు,
నడవిఁ బాలించునేడు, నె ♦ న్నడునుగననిచిత టామోమునను బ్రవేశించెనేల! 142

౫॥ ప్రాణేశ: నీయుద ♦ రము నంటు నాకలి, నీక్షణంబుల నాత్ర ♦ యించు నిద్ర;
మోమునందుఁ బ్రసాద ♦ మును గాంతినిరతి, చిత్తములోని దుర్దమ ♦ డైర్వ్యగతిమ,
మెట్టి దాగ్ధటకార్య ♦ మిపుడు మీయెడనుండి దొంగిలించి యొకింత ♦ తొలఁగఁజేసె!
దృష్టిమార్పక యొకే ♦ దిక్కుగాఁ జూడ్కులు క్షితివై నిగుడ్చి పీ ♦ క్షింపనేల!

౫॥ మీమది నొకింతయును జిత ♦ మేకొనంగ నెఱుంగ నెన్నఁచు;మిమ్ము నే నెఱుంగుటాది
నిదియె తొలుసారి;వగపున ♦ కేమి హేతు! వెఱుంగఁజెప్పుముమానసం ♦ జెరియసానె 143

౫॥ పదియాఱుకళల వి ♦ శ్వమునిండి వెలుంగు కళానిధి సహజ క ♦ శంకమూర్తి;
నిలువెల్ల విచ్చి వ ♦ న్నెల నీను వెల్లదామరకుఁ దుమ్మెడపోటు ♦ మానని పని;

it. Where females are honored there the deities are pleased, but where dishonored there all religious rites become useless. "Strike not, even with a blossom, a wife guilty of a hundred faults" says another sage, a sentiment so delicate that Reginald Born, the prince of Troubadours, never uttered any more refined.

Customs of Mewar.

- తళతళమెఱయు ని ♦ ద్దపుటద్దము పరాగధూసరమగుట పో ♦ దోయరామి;
యమలవాఃపూర శా ♦ రాంగ గంగానది వానకారు కళంకు ♦ వదలకూడు;
- క॥ నివి ప్రకృతికి లోనైనవి; ♦ యితవఱకు నాయెఱిగినంతదాక రా ♦ రాప్రతాప
సింహదేవుడు ప్రకృతివి ♦ జేత; యిట్టి ఘనుని మోమున నీవిన్న ♦ దన మిదేల! 144
- గీ॥ వైరు లెదిరిప వెన్నిచ్చి ♦ పాట వెపుడు; పాటు వైరులఁ దఱిమి చం ♦ పంగఁబోవు;
కలిమిలేముల మనసు మా ♦ ర్పులనుబొంద; విటుల యోజింపఁ గారణఁ మేమినాథ! 145
- ఉ॥ 'ఆపదలందు ధైర్యగుణ' ♦ మన్న నుదాహరణమ్ము నీవ; నీ
ప్రాపున నిల్చె శ్రీరజన ♦ పట్టము; హేతు వెఱుంగలేక సం
తాపము నొందు నామనసు; ♦ నాథ! వచింపఁగ నర్హమైనచో
దాఁచక యానతిమ్మని ప ♦ దంబుల వ్రాలుచు విన్నవించెదన్." 146
- గీ॥ అనెడుపల్కులు చెవిపోతు ♦ సంతమాత్ర విభుని హృదయారవిందము ♦ విచ్చె; మోము
విచ్చె; విచ్చిన కెందమ్మి ♦ వెడలివచ్చు మధురమధుధారయన జాతెఁ ముజుఘఃశీతి. 147
- మ॥ "జననంబున నాటనుండియు రహా ♦ స్వ్యా బొందు నేనెన్నఁడై
నను బాటించి యెఱుంగ నితవఱకున్; ♦ నాయర్థదేహాబవై
చను నీతోడ వచింపరాని దొక యం ♦ శం బుండునే! యితకున్
మునుపే తెల్పకపోతినే యని మనం ♦ బున్ జితచేఁ గొన్గెడిన్. 148
- సీ॥ ప్రాకారవలయిత ♦ ప్రాసాదములయందు, శశికాంతమయ చతు ♦ శ్చాలలందు,
ననుషమంబైన శు ♦ ధ్వాంతశీమలయందు, మిగులనెత్తగు గాలి ♦ మేడలందు,
బరమ సుఖప్రద ♦ ప్రసూదావనములందు, బన్నీటి కాల్వల ♦ పట్టలందు,
సారాంబుపూర కా ♦ సారశీరములందు, మోదంబు గొలుపు పూఁ ♦ బొదలయందు,
- గీ॥ దాసదాసీసహస్రముల్ ♦ దళముకొనుచుఁ గన్నుసన్న మెలఁగ నెండ ♦ కన్నెఱుంగక
యలఁదగు మహారాజుభా ♦ ర్యవుగనుండి యిడుమ పడుచుంటి నామర ♦ దృష్టవశేత.
- ఉ॥ వీరరసావతారమని ♦ పేరు వహించు నృపాలపూజ్యుడౌ
శూరుని ధర్మపత్ని యొక ♦ చోఁ దలఁదాఁపఁగఁ జోటులేక మా
ద్వైతికవోలెఁ బిల్ల లుద ♦ రమ్మున వ్రేలఁగఁ జెట్ల గట్లఁ దా
ర్థ్యగుచుండ నేకతిన ♦ మర్త్యుడు చూచి సహింపనేర్చునో!
- మ॥ అకటా! నాకసుగందు లీయడవీ బో ♦ యల్ మోయ నిదంకు వే
ళకు నన్నంబును నీరులేక కనువా ♦ ల్బున్ సుతచో టింత తీ

రికయుఁ లేక తపించుచుండ, నిక యే ♦ శ్రీ లొంది మే లొంద నూ
అక నీసి యుబులాట మందనలే! వీ ♦ రత్వంబు మే లిట్టిదే!

151

సీ॥ ఎండ్లుగఁ బిల్లులు ♦ నీవు తపింప వీక్షించి ధైర్యమున న ♦ హించుచుంటి!
దివను నో మలమల ♦ తిండిలేక తపించు బిడ్డనోరును గొట్టి ♦ పిల్లి గీర
అమ్మమ్మగఁ గ్రమ్ము ర ♦ తమ్ము వీక్షించి కెవ్వనివేయు కేకను ♦ వినుటఁజేసి
సముదారసప్రావం ♦ యరసన్నిభంబు నాస్వాంతంబు తుణము దు ♦ ర్బలత నొంది

గీ॥ యూలుమాసముల్ విశ్రాంతి ♦ యవసరమని తోచె; నేడవనెల రాఁగఁదురముచేయ
సిద్ధిముగ నుండు వని చిన్న ♦ చీటివ్రాసి భిల్లుచేఁ బాచుపాకుఁ బా ♦ పించినాడ. 152

ఉ॥ వ్రాసిపోయిన కమ్మ; సది ♦ వ్రాసినదాది నగుంతుదవ్యథా
యూసిశ్శెట్ట మనంబు వెను ♦ కాడుచు నున్నది; నూర్యవంశ మ
భ్యసములేని క్రొత్తయల ♦ వాటున కాస్పద మయ్యె నేడు; నా
వాసి పోలంగ; నీమిగికి ♦ వ్రాసితి నంచు మదిఁ దపించెనన్.

153

—*) పాశ్చిమోద్యోగీదేవ ప్రతాపసింహునకు రణోత్సాహముఁ గలిగించుట (*—

చ॥ అనుచు బ్రతాపసింహుండన ♦ నావనితామణి సుంత విస్మితా
నయయి భర్త మోముఁ గని ♦ “నాథ! ప్రమాదమటన్న మాటయే
నగుకను మిమ్ముఁ; గార్యముచు ♦ జేసెమచో ఫలసిద్ధి చక్కఁగా
మనమునఁ బుర్రవేయ కొక ♦ మాగ్గముఁ ద్రొక్కని ధీరవర్తనుల్!

154

మ॥ వ్యంగ్యం నొందఁగఁగోరి తాలు నెల; లీ ♦ పై యుద్ధముఁ సిద్ధమే
యప్పుడో లాభ మదేయ! యీగడుపుచే; ♦ నాయుస్సు హెచ్చించిన
ర్తిపు; నేడే పద్మవన నీదు కరవా ♦ లానాటి కిట్లుండునే
యవనవ్రాత శిరో విదారణ పలు ♦ వ్యాపార పారీణతన్.

155

సీ॥ ఊకాలపైని వి ♦ శ్రాంతి నొందఁగఁబోక, తనియ నూపిరి పుచ్చు ♦ కొనఁగఁబోక,
సంతతధ్యాసని ♦ ప్త యెలర్పఁ గార్యసాధకుఁడు కేబలమను ♦ దత్పరుఁడయి
తనరంగవలయు; స్వా ♦ తంత్రప్రమహత్తమకార్యనిర్వహణంబుఁ ♦ గాంక్షచేసి
సర్వార్పణ మొనర్చి ♦ జంకక పనిచేయు భవనైక వీరపుం ♦ గవుడ వీవు;
గీ॥ పొరువోగోగజలదప్ర ♦ భంజనమగు శ్రాంతి నైటు కోరి! తాటుమా ♦ సములుకూడ
చున్నయట్టి నిర్వాప్తపరుఁడెన్ని జన్మములు గడిచెనేని పనిచేయఁగలఁడె మఱల! 156

- సీ॥ గతించెడి యఖిలభా ధ తలలక్ష్మి యవనుల పాలయి కడగండ్లు ధ పడుచునుండ,
గన్న సంతానంబు ధ కన్న మిన్నగ నెంచు ప్రజ దాపులేక చే ధ ధృదుచునుండ,
గల్పానిలయదు ధ ర్థము లెన్నియో కూలిపడి బీడుపడి కాడు ధ పడుచునుండ,
హైందవాచార మా ధ ర్యస్త్రీల పావిత్ర్య మడుగంటి మంటిపా ధ లగుచునుండ,
గీ॥ భారతీయస్వతంత్రత ధ పట్టదప్పి వీరి నానాటి కుష్ట్రాత ధ లూఁగుచుండ,
దనకుటుంబముపై నాస ధ నని దొలంగ నోపునే! వీరరాజావ్ర ధ తాపమూర్తి! 157
- సీ॥ భవన ముద్భవమొందు ధ మొదలుగా నెవ్వ రూహించి కల్పించి సా ధ గించి యెఱుఁగ
నట్టి స్వాతంత్ర్యమ ధ హయోగదీక్ష నారంభించితివి మహా ధ గ్రహవృత్తి;
నీయసంతత్యాగ ధ నియతియును నఖండదేశభక్తి రతి ను ధ తించె జగము;
లా యజ్ఞాడకటాహ ధ మావరించిన జ్యోత్స్నవలె నీయశంబు వి ధ శ్వమున నిడె;
గీ॥ ధరణి నాచంద్రతారకా ధ స్థాయిగాఁగ నీదు పావననామంబు ధ నెగడునట్లు
మెలఁగనేచ్చితి; లోపముల్ ధ గలుగఁగలవె! ధన్యులగు వారిలో ధన్య ధ తముఁడవీవు.
- గీ॥ సానఁడిచ్చిన కొలది న ధ జంపుముక్క, తఱచిన కొలది మంచి గం ధ దంపుఁజెక్క,
యిడుమ లుదిన కొలది లో ధ కైకవీరుఁడును, బ్రకాశించునన నెఱుఁ ధ గనిచె నీకు!
- సీ॥ కోటలన్నియు శత్రు ధ కోటి చేకొనెనంచు, సేనాబలంబు గృ ధ శించె ననుచు,
జయ మింతవఱకు ద ధ ర్హన మీయలేదంచు, నాపదల్ మెడబుటియయ్యెననుచు,
జన సేన్లుపూర్ణును ధ దినఁ దిండి లేదంచు, బసికూన లగఁచాట్లఁ ధ బడుమ రనుచు;
మదిఁ గుండవలవ! దీ ధ మాఱు వైరులు రాఁగఁ గవచఖడ్గము లూని ధ కాసెఁగట్టి
- గీ॥ యద్వితీయబలుని నిన్ను ధ నీద్వితీయ నైన నేను రణక్షోణి ధ ననుసరించి
శత్రుసంహార మొనరింతు; ధ శంకలే! యిరువురము నిల్వ జగమెల్ల ధ నెదురఁగలదె!
- సీ॥ అరులచే, నున్న నై ధ న్యాధిపుల్ మడిసిన, సామంతనృపులెల్ల ధ సమసిచిన,
భటుఁడొకండును లేక ధ బలమెల్లఁ దొలఁగిన, నాపదల్ వేనవే ధ లలముకొనిన,
నేను బిడ్డలుఁగూడ ధ నిశితఖడ్గము లూని రణము సేయుదు మీరు ధ ప్రక్క నిలిచి;
కొండలోఁ జివర యం ధ గుళమైన రణములే కక్కరు సుఖముగా ధ నందరాదు;
- గీ॥ మనకుటుంబములో జనిం ధ చిన కడపటి నిసువు గళమునఁ గొనయాపి ధ రెసఁగియుండ
వై వసముఁడ వీ విడిన స్వా ధ తంత్ర్యసమర మజ హరాదు లెదిర్చిన ధ నాఁగరాదు.
- మ॥ కొఱ యొక్కింతయు లేదు ల్లోకమువ నా ధ కుఁ; బ్రహ్మకల్పంబుగా
ధర టివించెడు వారు లే చెప్పెడు; ము ధ దస్మేరముల్ మీముఖాం

- బుద్ధుహంబుమనఁ దాండవించుచు ముదం ♦ బుక్ బెంచుఁగాకంబు సీ
శ్వరుఁ బ్రార్థించెద” నన్నఁ బత్నికిఁ బ్రీతా ♦ పస్వామి హర్షంబునఁ; 162
- సీ॥ “అనిచేసి మరలి వ ♦ చ్చిసవేళ మొదలంట శ్రమఁ దీర్చు మధుర వి ♦ శ్రాంతిసీమ!
తలఁగిసోవని యాప ♦ దలు ముట్టినపుడు ధైర్యం బీయఁగల యంట ♦ రాచి కోట!
కష్టాంధతమసంబు ♦ గప్పి తోఁపనియట్లు త్రోవఁ జక్కఁగఁజూపు ♦ మోక్షజోతి!
పదికి వేయిగ వైరి ♦ భటులు వైబడినప్పు డసమానబల మిచ్చు ♦ నమృతఘటిక!
సీ॥ యన్నివేళల సౌఖ్యంబు ♦ లలవరింప నండనోద్యాన మనుచు జెం ♦ దమున నెంత
నీమధుర ధీర గంభీర ♦ నిబిడఘటితిఁ దలఁచి పాటేశ్వరీ! వని ♦ తామతల్లి!
- మ॥ వరసౌశీల్యము నాభిజాత్యమును సౌ ♦ భాగ్యంబు శ్రీయ్యుక్ మనో
వార శాంతి స్థిరధీరతల్ దనరు ని ♦ న్నర్థాంగిగా నిచ్చి యు
ర్వీర నాకిప్పు డనన్య దుర్లభ మహా ♦ భాగ్యంబు సంఘించె సీ
శ్వరుఁడంచుక్ మది నెంచి పాయని కృత ♦ జ్ఞత్వంబునఁ మ్రొక్కుదుఁ. 164
- సీ॥ నేనెఱుంగకయున్న ♦ నిరతంబు ననుఁ గాచి నాకోప ముపశమ ♦ సంబుచేసి
మధుర స్వభావసం ♦ పదచే నుడుకుదీర్చి యలఘుశాంతతఁగూర్చి ♦ కలఁతదేర్చి
యూరించి లాలించి ♦ యుపచరించి కఱుచి యలరించి మించి ధై ♦ ర్యంబు నించి
మది హరించెడు గుణ ♦ మాధుర్యమున రూపమాధుర్యమును జెంచి ♦ మమత నుంచి
- సీ॥ యండఁ బాయక నీవుండు శ నతదాఁక వనిత! కోటానఁగోటు లా ♦ పదలు వచ్చి
తలఁబడిన నంగుళంబు ప్ర ♦ తాపవిభుండు దారి తప్పనె! న్వాతక్రమ ♦ ధర్మనిరతి.”
- సీ॥ అనుచు వచియింపఁగా “భాగ్యమామెనాకుఁ; బ్రాణనాథ! ప్రసాదంబునారగింపు”
మనెడి పాటేశ్వరీదేవి ♦ ప్రార్థనమున జనవరేణ్యుండు లేచి భో ♦ జనముఁ జేసె. 164
- *) రాజపుత్ర పై న్యములు యవనుల నోడించి ప్రతాపసింహునిఁ జేరవచ్చుట. (*—
- క॥ ఆలోన సమీపంబున వైలగుహ భూరి కుహర ♦ సంతతులెల్లఁ
ప్రియఁగ భిల్లైశ్వరు నాభీలమహాశంఖరవము ♦ వీతెంచె వడిఁ. 14
- శా॥ ఆకల్యాణ మహారవంబు మధురం ♦ బై వీచి శ్రోత్రేంద్రియ
వ్యాకోచత్వము సంఘటింపఁగఁ బ్రీతా ♦ పస్వామి లేచెఁ; సలు
బ్రాకృష్ణాదులు వచ్చి స్వామిచరణ ♦ ద్వంద్వంబుపై వాల్మీకుఁ
సాకల్యంబుగ నాటి సంగర విశే ♦ షంబుల్ నివేదించినఁ,

క॥ విని యానందించెను యావనసేనలు దినదినంబు ♦ పైబడ సమరం
బానరించుచు గెల్పుచు వెన్నును బడుచును గొన్ని నాళ్లు ♦ గడిపెన్ విభుండున్. 169

—*) భిల్లుండు ధీల్లీపురమున కరుగుట. (*—

క॥ వనముల లభించు ఫలములు తినుచును నాల్గొమడలుగ ♦ దినము ప్రయాణం
బానరించుచు భిల్లుండు కనుగొనె ధీల్లీపురము కనక ♦ గోపురవరమున్. 170

సీ॥ అంజనాచలముల ♦ ననుకరించెడు దంతిసముదాయము రహించు ♦ శాల లొకట!
నుచ్చైశ్రవము మేలు ♦ మెచ్చని యవనాశ్వసంఘంబు లలరారు ♦ శాల లొకట!
స్ఫటికంపుబొమ్మల ♦ భంగి వెలుగు పరంగు లుండెడు మంది ♦ రంబు లొకట!
నిబిడబాహుబాహు ♦ నిరతులై దీపించు యవనుల్ వసించు గే ♦ హంబు లొకట!
గీ॥ గోపురంబున రెండు ది ♦ క్కులను భువనవిలయమును గూర్చిగాఁ జాలి ♦ భీతిగొలుపు
పెను పిరంగుల తండ్రుల్ ♦ గనుపడంగఁ జూపులకు వింతఁ గొలుపు డి ♦ ధీల్లీపురంబు.

గీ॥ హైందవులు గొల్పు శివకేశ ♦ వాలయములు భూరి యావనప్రార్థనా ♦ గారవితతు
లాపుర సనోవరమునఁ బె ♦ ల్లలమి వెలయుఁ గలయ విరిసిన పుండరీ ♦ కముల కరణి.

ఆ॥ సందులను నడచి ♦ గొందుల విడిచి వీధులను రాజమార్గ ♦ ములను గడచి
వీరి వారి నడిగి ♦ భిల్ల వారాహారి పురము మధ్యభాగ ♦ మునకుఁ బోయి, 173

క॥ లక్షలు కోట్లు ధనంబిడి లక్షలు పనివాండ్లు వరశి ♦ లాతతిఁ బెక్కేం
క్షక్షయముగఁ గట్టిన హర్యక్షద్వారాంగణంబు ♦ నాతడు డాసెన్. 174

క॥ ద్వారము రక్షించు ప్రతీహారులు కరవాలధరు లు ♦ దారబలాధ్యుల్
'రారా'దని వారించుచు దూరమునకుఁ ద్రోయ నతడు ♦ తొలఁగుచు నిలిచెన్. 175

సీ॥ అలఘులక్షణభూష ♦ ణాచితమగు పట్టపంబారియేన్లుపై ♦ నధివసించి,
చామరగ్రాహిణీ ♦ సముదయంబు మనోజ్ఞకరములఁ గనకచా ♦ మరము లిడఁగ,
నాణిముత్యైపు సరు ♦ లలరు విశాల సితాతపత్రంబు చా ♦ యల మునింగి,
బహుశసేనాధీశ ♦ పటలంబు యవనాశ్వముల నెక్కి చుట్టును ♦ మూఁగి కొలువఁ

గీ॥ జెలులు కనకపుష్పములు లా ♦ జలను జల్ల, భువనమోహనదరహాస ♦ మూర్తియల,
నిలిచి మ్రొక్కు పౌరులదెసఁ ♦ గలయఁజూచు చక్కరీశ్వరుఁ డాత్రోవ ♦ నరుగుదెచ్చె.

గీ॥ అణగి ముమ్మాలులు సలాము ♦ లలవరించి ద్వారపాలకతతి బరా ♦ బరు లొనర్చి,
భిల్లుండును సార్వభౌముని ♦ ద్వారముదెసఁ దరలి జాబున్న తనదు హా ♦ స్తంబు సాచె.

మి 'ఎదురక జేరకు ప్రక్కకు దొలగు'మం ♦ చెల్లెల్లి చావారికుల్
వదరక భిల్లుడు నిల్చె బొమ్మవలె; న ♦ కృష్ణ నేత "యేకార్య ము
న్నది" నీ వెవ్వడ!" వన్న భిల్లుడును "రా ♦ జాగారు నీకిమ్మటం
చిదె యీ కమ్మను బంపి" రన్న విభుడ ♦ య్యేన్గు దిగక బాటుచుక, 178

క॥ "వా రేకొండలలో సంచార మొనర్చెదరు! వారి ♦ సంతానము దే
వేరియు సేమముతో నున్నారే! యెఱుంగంగ బల్కు ♦ నాతో" ననినక, 179

సీ॥ "అందఱు సేమసే" ♦ యని కమ్మ నందిచ్చె; నక్కగుసామసా ♦ యాదరమున
నంజలి వట్టుచు ♦ నద్దాని జేకొని సుభ్రమంబున నంతః ♦ జదువదొడగె;
నక్షీయుగము విచ్చె; ♦ నాస్యంబు వికసించె; జిత్తమందు ముదంబు ♦ చిందులాకె;
వ్యాకోచ పంకేరు ♦ హస్యంబు మధుధారలన మోదబాష్పంబు ♦ లతెయిల్లె;

సీ॥ జేష్ఠుల దింత తొందర ♦ చెలంగజొచ్చె; నొడల నొకవిత రకమైన హాయిలు పుట్టె;
నంత సంగరేకునఁ గమ్మ ♦ సంతరించి చనియె భిల్లు దోడ్కొని లోని సాధమునకు.

సీ॥ బసువేల్ రాణివాసంపు ♦ టబ్బముఖులు వారి వారి నెచ్చెలులతో ♦ వచ్చి చేరి
లలిత దరహాస మధుర వి ♦ లాస మలర భిల్లమూర్తిని గని సంత ♦ సిల్లిరపుడు.

—*) అక్కరు చక్రవర్తి ఢిల్లీపురంబు నలాకరింపఁ జేయుట. (*—

సీ॥ పురిని నూలులువేలు ♦ మొగలుకెక్కెములు వింతగు రంగులనుగుల్కి ♦ యెగురసాగె
బ్రతిగృహంగణము స్తంభములందుఁ దరుణరంభా స్తంభనివహంబు ♦ ప్రభలు గొలిపె!

§ The imperial harem constituted a town in itself. No less than five thousand women dwelt within the walls and each of them had a separate apartment. The maintenance and control of such a multitude of women necessitated a carefully devised system of internal administration and the organisation of adequate arrangements for discipline. The inmates were divided into sections each under a female commandant and due provision was made for the supply from the ranks of clerks to keep the accounts. A strict method of check was applied to the expenditure, which was on a large scale. The inside of the enclosure was protected by armed female guards.

"Akber the great Mogul."

⊗ Over-joyed at this indication of submission, the Emperor commanded public rejoicings.

"Annals of Mewar."

సల బహిర్వాసీ ♦ మలను బచ్చని మామిడాకు తోరణము ల ♦ ల్లాడఁదొడఁగె,
రత్నసంతతిఁ గూర్చి ♦ రచియించు ముత్యాల రంగవల్లికలు హఠా ♦ రంగు నెఱపె;
గీ॥ జలువపందిరుల్ పానీయ ♦ శాల తెన్ని యెడలనో నెలకొల్పఁగాఁ ♦ బడి తనరై;
పిరులు పునుగు జవాది య ♦ త్తరువుచేతఁ బురము సిరి నించి సౌరభంబులను విసరె.

మ॥ అరుగ్జ జొచ్చిరి వీధి వీధి జవనా ♦ శ్వారూఢు లుద్యోగు లెం
దఱు “యాస్థానమునందుఁ గొల్వమరు మ ♦ ధ్యాహ్నంబుపై నక్కరీ
శ్వరుఁడుగ్; గాన నమాత్యులుగ్ నృపతులుగ్ ♦ సై న్యాధిపుల్ పౌరుల
దఱు నాస్థానముఁ జేర రం” డనుచు వా ♦ ర్తక దెల్ప సోత్సాహులై. 173

సీ॥ ఈశ్వరేశ్వరుఁగూర్చి ♦ యెల్ల మసీదులందును భక్తి వెలయఁ బా ♦ ర్థనలు జరిగె;
వైదిక మంత్రపు ♦ ష్పములు మంగళహారతులు సాగె నెల్లదే ♦ వశములందుఁ;
గూటిపేదలు మొదల్ ♦ కోటిశ్వరులదాఁడఁ బురజనుల్ మృష్టాన్న ♦ ములు భుజించి
నూతనవస్త్రప్రసం ♦ దోహముల్ దాలించి పలువిధాలంకార ♦ ములు ధరించి;

గీ॥ రాకలనిగొన్న బీదల ♦ కండఱకును బంచభక్ష్యభోజ్యంబులు ♦ పంచబడియె;
సీడులేని సౌఖ్యాల్లి నో ♦ లాడి, నాఁడు ఢిల్లిపురి స్వర్గపురి మేలు ♦ డిందుపఱిచె.

—*) అక్కరుసార్వభౌముని సభాభవనము. (*—

గీ॥ శకటములపైన యావనా ♦ శ్వములపైన బల్లకీలపై నేర్చుటా ♦ బారిపైనఁ
జెల్లుబడి కల్లు దొడ్డవా ♦ రెల్ల వచ్చి కొలువుసింగంపు వాఁకిట ♦ నిలిచి రపుడు. 185

గీ॥ విలువగస్తులు ధరియించు ♦ వేత్తధరులు వంగి వంగి సలాములు ♦ ప్రియరహిత
తత్తద్వర్ణసలమ్మ లు ♦ దఱకుఁ జూపి సమతఁ గూర్చుండఁజేసిరి ♦ క)మత నెఱపి.

గీ॥ హేమ రుచిర మహాద్వార ♦ సీమచుండి యాసభాప్రాజ్యవజ్రసిం ♦ హాసనంబు
చూపఱకుఁ దోచు నొకచిన్న ♦ చుక్కమాడ్కి ననిన, భవనవైశాల్య మే ♦ మనఁగవచ్చు

సీ॥ పలుచిత్తరువులు బే ♦ బరునాటి యుద్ధవిశేషముల్ గోడలఁ ♦ జెలఁగుచుండఁ,
బలురకంబుల యద్ద ♦ ముల గవాక్షములలో రవిరశ్మి వింత హఠా ♦ రంగు నెఱప,
మొఱుఁగారు లోహని ♦ ర్మితకుందమందార మాల లందుదును ♦ వేలిచుండ,
నొక్కక్కఁడును వేయి ♦ దిక్కులఁ బ్రతిఫలించెడు కాచదీపంబు ♦ లడరుచుండ,

గీ॥ నేల మొక్కింతయేని గ ♦ న్నింపకుండ మహితకాశ్మీర రత్నకం ♦ బభము లమర,

- సందుపై రెండువేలు ది ♦ వ్యాసనములు దవరః దనరాచె నకృరా ♦ స్థానవాటి. 188
- దాని చివర విశాల వి ♦ తర్ది యమరెః; గ్రింద మొకమాలు పైన జ ♦ కిషని గల
పట్టుగుడ్డ వెలుంగొందెః; ♦ పైననుండి వివిధముక్తగుళుచ్ఛముల్ ♦ వ్రేలుచుండె. 189
- అవితర్దికకు మ ♦ ధ్యమున వెల్లెను మనోహరనూత్నకనకసిం ♦ హాసనంబు;
నన్దాని చివరల ♦ నప్పదిక్కులయందుఁ దనరాచె హాటక ♦ స్తూభవితతి;
వైడూర్యమాణిక్య ♦ వజ్రస్థగిలమై శాంతు లీనెను స్తంభ ♦ గర్భస్థమితి;
యా స్తంభములపై న ♦ నపరంజిపైకప్పు కేకులు కేకులై ♦ ప్రియముఁ గూర్చె;
నెత్తయిన చుట్టుగోడలఁజేమ మత్స్య సింహ గజ పక్షి శిరముల ♦ చెరువు నించెః;
బరమభాగ్యాంకమగు నాస ♦ భాభవనము తగె మఱువు సుధర్మాస్థాన ♦ తలముఁగేరి.
మాత్రులుద్యోగు లాప్త సాఁమంతమణులు పదియు నాఱునూఱులుపైన్యఃపతులు గాయ
కులును బందుగుల్ నిండిరి; ♦ కొలువు దనరెఁ దరగబారులఁ దూఁగు సాగరము కరణి.
కనకపు సింహాసనమునకును గుడిదెస నగ్రపీఠి ♦ గొమఁగొందెను శో
భన వైభవపరుఁడు 'సలీ' మనఘుఁడు యువరాజు భార ♦ తావని కెల్లె. 192
- బైరాముఖా చమూ ♦ పతి పూర్వజన్మ తపోమహీజాతంబు ♦ పూర్ణఫలము!
యననసంగతభార ♦ తాఖండబహుః సామ్రాజ్యమేలెడు మహా ♦ ముత్రిమాళి!
విశ్వోన్నతైశ్వర్య ♦ విభవసాంద్రుండైన యకృరీశ్వరుని వి ♦ య్యాలసురభి!
పరిషియభాష బే ♦ బరున్మపేనుఁ చరిత్ర మచువదించినయట్టి ♦ యగ్రసుకవి!
అ కులముగాదు దొడ్డ ♦ గుణమె ముఖ్యంబంచుఁ జాటు సజ్జనుండు! ♦ సరళహృదయుఁ!
తి డార్షవర్తనాంకుఁ ♦ డబ్బూరురహిమానుఁ డధివసించియుండె ♦ నవలి పీఠి. 193

§ He classified his officers in thirty three grades ranging from mansab dars of 10 to 10000. Late in the reign such officers numbered about 1600 in all and formed an official nobility.

"Akber, the Great Mogul."

✽ One of the ablest warriors and most generous of men in the service of Akbar was Mirza Abdurrahim, son of his old Atalik or preceptor Bairam Khan. For many years he exercised the office of Khan-khanan literally 'lord of lords' tantamount to commander in-chief. But he was as learned as he was able in the field. He translated the memoirs of Baber, well described by Abul-fazal 'a code of practical wisdom' written in Turkish into the Persian language then prevalent at the court of Akbar, to whom he presented the copy.

"G. B. Malleson C. S. I.

- సీ॥ ధరణీతలంబెల్ల ♦ దాన మిచ్చినను వేలుంచి తాళని రాజ ♦ యోగిమాళి,
 వసుధాంతమునకైన ♦ వాహనం బెక్క-క శ్రమచేసి నడచు ని ♦ స్థాపరుండు,
 జైనధర్మగ్రంథ ♦ సార మాస్వాదించి ఖ్యాతి వహించు జ ♦ గడ్గరుండు,
 బుద్ధి బడినవారి ♦ బతుల విడిపించి పశుహింస మాన్పు కృ ♦ పానిరతుండు,
 గీ॥ యాత్రీకులపన్ను గోవధ ♦ మణచివై వ సార్వభౌము బోధించు వి ♦ జ్ఞానరాశి,
 స్త్రీ “హరివిజయసూరి” భువనవి ♦ ద్యాగురుండు వేదిపై నొక్క-యపరంజి ♦ పీట నుండె.
 మ॥ పగిలించెఁ దివుకోటి గుండియల; న ♦ కృష్ణపాదుపా కిచ్చె ముం
 దుగ నాత్మీయతనూజ; నై న్యపతులం ♦ మృ జూడఁగా నింతవా
 డగుపిండుడనఁ బొల్పు నంబరువిభుం ♦ డౌ వృద్ధహర్షత్తు మా
 “భగవాన్దాసు” వసింఁచె జెంతఁగల భా ♦ స్వత్స్వర్ణ సీతమ్మన౯.
 సీ॥ “కచ్చహా”న్వయము లో ♦ కప్రసిద్ధ మొనర్చు నవతార నుందు ము ♦ హాభుజుండు!
 రక్షాన్దుండి బ ♦ ర్మానాఁడఁ దనకన్తి కెదురు లేక జయించు ♦ పృథుబలాన్వయ!
 డప్రతిహతముగా ♦ సర్వతాబ్ద మంబరుదేశ మేలు నృ ♦ పాలచంద్రుండు!
 దాఖ్య కక్కురె కాని ♦ యఖిలంబున కిలండె యనఁగ వ్రతించు స ♦ ర్వాధికారి!
 ॥ జగము పుట్టుటాదిగ నింత ♦ శౌర్యరేఖ యింతటి మహాన్నతౌద్ధత్య ♦ మింత మాట
 తి బలిమి గల నై న్యపతి యెందుఁ ♦ గలుగఁడ నెడు మానసిం గ్రధస్థింపఁ బ్ర ♦ ధానపీతి

19

The Khan Khanan [Abdurrahim] to whose daughter Danial was married, also did his best to restrain his son-in-law.

“Akbar the great Mogul”

§ Harivijaya Suri, the first named, the most distinguished of the three, and credited by Jain authors with the honor of having converted Akbar, is placed by Abulfazl along with twenty others, including Sheik Mubarak, in the first of the five classes of the learned, among the select few who understand the mysteries of both worlds. Heravijaya Suri refused all the costly gifts pressed upon his acceptance and in accordance with the rules of his order, started on a long walk to Fathpur-Sikri. He persuaded the Emperor to release prisoners and caged birds and to prohibit the killing of animals on certain days. He Suri, who was granted the title of Jagad-guru or world-teacher returned to Ujjain.

“Akbar the great Mogul.”

⊙ A desire to be rid of the Great Raja Mann of Amber, to whom he was much indebted, made the Emperor descend to act the part of the assassin. He prepared a majoom or confection a part of which contained poison; but caught in

చతుర్థాశ్వాసము.

- సీ॥ మతసహనంబు శా ♦ శ్వేతధర్మమని యధీశ్వరునకు నేర్పు పా ♦ వనగుణుడు,
 చతుర చతుస్సహ ♦ స్రహయాధిపతియాయ నక్కరుఁ గొలిచిన ♦ యలఘుబలుఁడు,
 తనమాట విభుఁడు వే ♦ దంబుచు మన్నించి తలఁచాల్పు మెలఁగిన ♦ ధన్యమూర్తి,
 తనదు కాలంబునం ♦ దలి చరిత్రలు పెక్కు వ్రాసిన యుత్తమ ♦ గ్రంథకర్త,
 గీ॥ యకలుషోదారస్వనం ♦ డగు ఘనుఁడు, దివము పదిపీసియల తిండి ♦ తినెను దొడ్డ
 తిండికాఁ 'డబుల్ ఫజ'లను ♦ పండితమణి యలరె ముఁదల నొక్క స్వధ్వాసనమున.
 సీ॥ లాహిరీపురస్సహ ♦ లకవశ ముద్ధరింప జని చిన్త్యి పా ♦ వనగుణుడు,
 హైందవాచారమ ♦ ర్యాద లామూలాగ్ర మెఱిఁగి యచుస్మించు ♦ గురుమనీషి,
 ఘోరాహవంబున ♦ ఘూర్జరేశ్వరు గుండె లవియంగఁడఁకిన ♦ యలఘుశౌర్యుఁ
 డకృతీశ్వరుని పై ♦ న్యాధీశులందు నగ్రస్థాన మొందు వీ ♦ రప్రభుఁడు,
 గీ॥ తన గొలుసు క్రింద భారతా ♦ వనిని గొలిచి సిన్దులు విధించు నేర్పొల్లు ♦ చేయుటందుఁ
 గలియుగమున వీని సమండుఁగలుగఁడనఁగ వెలయు 'తోడరమ'ల్లొక్క పీఠినుండె.
 సీ॥ ధనసేనుడనెడు మం ♦ దస్మితమూర్తి ముం దొక్క పీఠముపై నఁ ♦ నుండె; నితఁడు
 రీవామహీంద్రు కూ ♦ రిమి గాయకుఁడు; రాగ మాలాపనముచేయ ♦ యామునజల

his own snare, he presented the innoxious portion to the Rajput and ate that drugged with death himself. We have a sufficient clue to the motives which influenced Akbar to a deed so unworthy of him and which were more fully developed in the reign of his successor; namely a design on the part of Raja Manu to alter the succession and that Khoosru his nephew should succeed instead of Selim. With such a motive, the aged Emperor might have admitted with less scruple the advice which prompted an act he dared not openly undertake without exposing the throne in his latter days to the danger of civil contention, as Raja Mana was too powerful to be openly assaulted.

"Tod's Rajasthan."

Abulfazl: his private life when judged by a muslim standard was considered to be blameless. He had a prodigious appetite rivalling that of Sultan Mahamud Bagarha of Guzarat and is reputed to have consumed daily thirty pounds of food.

"Akber the Great Mogul."

§ He was born in Oudh at a village named Laharpour, and after serving in subordinate office he was appointed Diwan. He is specially remembered for his share in the assesment of the land revenue, which he undertook in that capacity. On the whole, he was, perhaps, the ablest officer in Akbar's service.

⊕ All authorities and traditions are agreed that the best performer in Akber's Court was Miyan Tansen, whom Akber, in the seventh year of his

- ముల మున్నె; రెండుగం ♦ టలపైన బాగ లేచి బుగ్గలు పుట్టె; విప్రుండు మడిసె”
 నని యక్ష్మరన, వల ♦ లడరించి జాలరుల్ పట్టితెచ్చిరి; కార్య ♦ భంగమునకుఁ
 గీ॥ గనలి హిందోళ-మేఘరా ♦ గములు రెండు గానమునకు నిపిద్ధమాఁ ♦ గాకయనుచు
 శాప విచ్చిన గాయక ♦ సార్వభౌముఁ! డిలని కీతఁడె సాటి యీ ♦ క్షితితలమున. 199
- సీ॥ పరమశిశోదియా ♦ న్వయ ముద్ధరించు పృథ్వీనాయకుల కూర్చి ♦ పెండ్లి కొడుకు,
 త్రిసహస్రగంధర్వ ♦ విసరాధిపతియయ్య వాహినీపతులందుఁ ♦ బ్రథమగణ్యఁ,
 డకలంకవర్తన ♦ నక్పరుసభయెల్ల దలఁదాల్చు దివ్యమం ♦ దారమాల,
 కవిరాజుబిరుదసం ♦ కలితుడై యనుపమగ్రంథముల్ వ్రాసిన ♦ కవివరుండు,
- గీ॥ ధరణి క్రుంగిన నభయెల్ల ♦ విజిగిపడిన, నడ రొకించుక లేక న ♦ త్యంబు పలుకు
 య్ పృథ్వీరాజాఖ్యరాజోడు ♦ వీరమూర్తి యలరె ముందున్న యొకయున్న ♦ తాసనమున.
- సీ॥ కాలంజరీనమ ♦ గ్రమ్మెతలంబెల్లఁ బాలించుచుండు పా ♦ వనగుణుండు,
 పృథువతుండు భగ ♦ వాదాసు సేవించి గౌరవం బందు వి ♦ ఖ్యాతకీర్తి,
 యక్ష్మరు హృదయర ♦ హస్యంబు లెఱుంగంగ నేచ్చి వర్తిలు చిర ♦ స్నేహితుండు,
 కవి గాయకుండు కథా ♦ కథకుడై వక్తయై సభ నలరించు వ్ర ♦ జ్ఞాతతుండు,
- గీ॥ తనమ ప్రతిభానిరూఢి కీ ♦ ధరణిజనుల వదనములు కాపురంబుండు ♦ సదనములుగఁ
 జతుర సరసోక్తు లాడు సం ♦ స్తుతమనీషి, ‘వీరబలుఁ’ డుండె నొక దొడ్ల ♦ పీఠమారు.

reign, had required the Raja of Riwa to surrender. Abul-Fazl declared that a singer like him has not been in India for the last thousand years. He was a close friend of Sur-das and like many of his contemporaries received much of his musical education at Gualior. His talents included the composition of verse.

“Akbar the Great Mogul.”

§ Prithwi was one of the most gallant chieftains of the age and like the Troubadour princes of the west could grace a cause with the soul-inspiring effusions of the muse as well as aid it with his sword: nay in an assembly of the bards of Rajasthan the palm of merit was unanimously awarded to the Rahtore Cavalier.

“Annals of Rajasthan.”

⊙ Raja Birbal was a brahmin, a poet and a skilful musician. He was noted for his liberality and bonhomie. His short verses and jokes are still in the mouths of the people of Hindusthan.

“G. B. Malleson. C. S. I.”

- || అలఘు లీలావతీ గణి ♦ తానువాదకుఁడు, నలచరిత్ర వ్రాసిన ♦ గొప్పసుకవి,
 § యా 'సమూజి'ముందున్న హేమాసనంబు నందుఁ గూర్చుండె నవిరళానందమూర్తి.
 || పారసీక భాష ♦ భారతరామాయణములు వ్రాసె; నిజమ ♦ తమున నురభి
 || మానశాలి యా బ ♦ దోసికపీశ్వరుం డవలి స్వర్ణపీఠి ♦ నాక్రమించె.
 § సీ॥ బికసీయరాజ్యపా ♦ లకుఁడై చతుస్సహస్రహయాధి పతియైన ♦ 'రాయసింగు!'
 మావ్యవేశాధీశ ♦ మణి గాయకవిభుండు సౌజన్యరాశి 'బా ♦ జబహదూరు!'
 పలుదేశచరితముల్ ♦ వ్రాసి దిగంత యశస్సాంధ్రుఁడగు 'వెరి ♦ స్తా'మసిమ్!
 || యల తులసీదాసు ♦ తుల యీతఁడగునను వాసి గాంచిన "సూరిహాస" సుకవి!

Birbal was at first in the service of Raja Bhagavan Das. He enjoyed the rank and pay of a commander of a 2000.....He then recieved the title of Raja- Birbal. He actually enjoyed the jagir of Kalanjar in Bundel-Khand later in his life.

"Akbar the great Mogul"

§ His abundant leisure Faizi devoted to poetry. It is said that he composed a hundred and one books.

"G. B. Malleson. C. S. I."

The poem rehearsing his adventures under the title of Nal and Damayanti was translated into Persian at Akbar's command by Faizi, brother of Abul fazl and has since been made known to the admirers of Sanskrit literature by Professor Bopp of Berlin.

"Rajasthan Volume II"

The influence of the two brothers Faizi and Abul-fazl dominated as long as they lived.

|| Badouni was a remarkable man. Under instructions from Akbar he translated the Ramayana from its original Sanskrit into Persian as well as part of Mahabharata. Badouni to his intense disgust was compelled to labour on the infidal Mahabharata & Ramayana. He could find only faint comfort in the thought that he was a blameless victim of destiny;—

Faizi made the version of the treatise on arithmetic.

"Akbar the great Mogul."

§ Rae singh and the Emperor had married sisters, princesses of Jessulmir. This connexion obtained for him on his introduction to court by Raja Mann of Amber, the dignity of a leader of four thousand horse, the title of Raja and the government of Hissar.

"Annals of Bikanir"

Yet that Hindu (Tulsidas) was the greatest man of his age in India

గీ॥ యట్టే గసగసగింజపై ♦ నాభోరాను ద్వాదశాధిక శతతమా ♦ ధ్యాయ మెల్లఁ
ర్గి బూర్ణముగ వ్రాసినట్టి “య ♦ బ్రూస్సమాదుఁ” డధివసించిరి యాణి ♦ ముత్యాల
గీ॥ ‘పేక్ముబారక్’ మొగల్ బుధ ♦ శేఖరుండు, నా ‘హకీం హుమా’ మక్బరు ♦ నా వై
డిరువు రొకచోటఁ బీఠంబు ♦ లెక్కియుంగి రవిరళానందమున సన్ని ♦ తాస్యల
క॥ విరియు వివిధకుసుమంబులఁ బరిమళములు నించు పుష్ప ♦ వాటిక సౌబగున్
బురుడించి సభాభవనము దొర లందఱు గొలువ నలరెఁ ♦ దొరపుఁ గళలన్.

—*) అక్కరుసార్యభౌముఁడు కొలువుఁగూటమునకు వచ్చుట. (*—

గీ॥ సకల కల్యాణ భూషణ ♦ సహితమైన చారు లక్షణ భద్ర కుం ♦ జరము నెక్కి
యక్కరు సభాభవనమున ♦ కరుగుదెంచె భిల్లుఁడును పల్లకీ నెక్కి ♦ వెంటరాఁగ.
ఉ॥ అంతటఁ దూర్యముల్ మొరసె! ♦ నక్కరు భిల్లునితోడ డిగ్గి య
భ్యంతరమందుఁ జొచ్చె! దొర ♦ లందఱు నిల్చి నమస్కరించి! రం
తంతనె వారి నందనము ♦ లందుచుఁ జేరెను సింహాపీఠ; దు
ర్దాంతరవం బెలర్పఁగ బి ♦ రంగు లనేకము ప్రేతె నయ్యెడన్.
గీ॥ దుద్దుఁగంబడి బుజముల, ♦ దుడ్డుఁగట్టి కరమున, నెసంగు గంభీర ♦ కాలమూర్తి!
భిల్లుఁడు నసించె నొకదొడ్డ ♦ పీటపైన వేదికాంతమం దక్కరు ♦ విభుఁడు చూప.
క॥ చుక్క-లలోఁ జంద్రునివలె నక్కజముగ వెలిఁగె నక్క; ♦ రందఱు దొరలున్
గ్రీక్కిరియుచుఁ గూర్చుండిరి; చక్కఁగ సభదెసను బాదు ♦ పా కనుఁగొనుచున్
సీ॥ “అఖిలసేనాధీశు ♦ లార! సామంత నృపాత్తంసులార! యు ♦ ద్యోగులార!
యిది మహాసుదినమా! ♦ నిపు డనంతానంద ములరించు దొడ్డకా ♦ ర్యంబు జరిగె

greater even than Akbar himself in as much as the conquest of the heart
minds of millions of men and women effected by the poet was an achievement
finitely more lasting and important than any or all of the victories gained by
monarch...The second place after Tulsī-Das is accorded by unanimous consent
to Sur-Das, the blind bard of Agra. He is said to have excelled in all styles.

§ Khwaja Abdus Samad, the most notable artist at Akbar's court in
early years of the reign...enjoyed much influence at court. His skill of eye
hand was so marvellous that he is recorded to have written on a poppy seed
much venerated chapter 112 of the Koran, which is reported to be worth a
of the whole book.

“Akbar the great Mogul.”

నా మహాదిన్యహా ♦ ధ్వాంశంబుఁ దెలుప మిమ్మందఱ రమ్మంటి ♦ నాదరమున;
నాజీవితమున ని ♦ తటి యమూల్యసువార్త నింతవఱకుఁ దెల్పి ♦ యే నెఱుంగ;

॥ నందఱును నాలకించి యా ♦ నందమొందుఁడనుచు నంగరేకునను దాటాకుఁ దీసి
“యిందలి పవిత్రవార్తల ♦ నిపుడె చదువు” మనుచు లేఖఁ బ్రశ్నీరాజునందఁ జేసె.

౪॥ వినయం బేర్పడ జాబు దోసిటను బృ ♦ క్షీరాజు చేకొంచు దా
నిని వీక్షించుచు రాతిబామ్మకరణి ♦ నిల్చుండె; నక్బర్విభుం
డనురాగోత్సుకచిత్తుడై “సుకవిరా ♦ జా! యేటి కట్టుంటివో!
వినిపింపకదగుఁ గాదె! లేఖ” యనఁ బృ ♦ క్షీరాజు మో మెత్తుచుక,

212

౫॥ “అస్థానవాటియం ♦ దడుగిడినది మొద లారోగ్య మొకరీతి ♦ ననువుపడదు;
కన్నులు పచ్చనై ♦ కానరా! వీ తాళపత్ర మించుక కానఁ ♦ బడునె; కాని
యక్షరం బొకడైన ♦ నగపడ; దిట్టి దుష్టితి నివేదింపంగ ♦ సిగ్గు దోఁచె”
నన “శ్రమ మేటికి! ♦ ననువుగాఁ గూర్చుండి కొంతకుఁ గొంత వి ♦ శ్రాంతి నొందుఁ”

॥ డని వచించి యక్బ ♦ ‘రబ్బూరురహిమాను’ వదనసీమ దృష్టి ♦ పఱపి “మీరు
జాబు నందఱు వినఁజదువు”డనఁగ దాని నతఁడు గొనుచు నిలువ ♦ యవనపతియు:

౬॥ “మీరును జదువఁగఁ దొరకొన! రూఱక యేమిటికి నిలిచి ♦ యుండెద! రిపుడే
ప్రారంభించు” డన, నబ్దురహిమానుండు వినయ ♦ భూషణుడగుచుక,

215

౭॥ “పదినాళ్లుగా జ్వర ♦ బాధచే నారోగ్య మనువుగా నుండలే; ♦ దైన నీమ
నాజ్ఞ యనుల్లంఘ్యు ♦ మగుట నెట్టులొ కష్టపడి సభాస్థలికి నే ♦ వచ్చినాడఁ;
గొంచెముకాలంబు ♦ గూడ నిల్వఁగనాకు శక్తి లేకున్నది; ♦ సత్య మిపుడు
దేవరకడ నివే ♦ దించితి” నని విన్నవింప నక్బరు నేత ♦ వెత వహించి

॥ యేలముందె తెల్పకపోతి ♦ రీవిధంబు! నుఱక సభకు రప్పింపక ♦ యుండి యుందు!
నైన నిపుడేమి! చతురంత ♦ యానమెక్కి యింటి కరుగుఁడు! శ్రమమందఁ నేలయిచట!

౮॥ త్వరగ వెడలుండనఁ బ్ర ♦ థానమంత్రియు “నిష్ప డింటి కరుగఁజాల! ♦ నిందె కొంత
నేపు విశ్రమింపఁ ♦ దాపంబు తగ్గు! విచారపడకుఁ” డనుచుఁ ♦ గూరుచుండె.

216

౯॥ అనఘుం డక్బరు తనకరమున లేఖను గొనుచు ముఖము ♦ ఘల్లాంబురుహం
బును గేర మధురకంఠ స్వనమున ‘వినుఁ’ డనుచు సభను ♦ జదువఁగఁ దొడఁగె.

“అక్కరు నృపాలకా!

స్వస్తి! ♦ యవధరింపు!

మెడతెరిపిలేని యుద్ధంబు ♦ లెసఁగె; దుజకుఁ
దనువు పాల్పడె! విశ్రాంతి ♦ గొనఁ దలంతు;
నొడఁబడుదువేని యార్పెలల్ ♦ గడువు చాలు;
వైరి వయ్య నుదారభా ♦ వమ్ము గలవు;
న న్నెఱుంగుదు! వెఱుగుదు ♦ నైతికమ్ము!
హితము యోజించి, నీమతం ♦ బెట్ల తేలుపు!
తప్పక మెలంగు నట్లు... ..

ప్ర ♦ తా ప సిం గు. ”

- సీ॥ అనుచు విశ్వములోని ♦ యవనీశ్వరులయందు సగ్రగణ్యస్థాన ♦ మాక్రమించు
నా పవిత్రశిరోది ♦ యాన్వయాంభోరాశి రాకాసుధాకర ♦ ప్రచురమూర్తి,
ధన్యుండు రాజాప్ర ♦ తాపసింహస్యపేంద్రుఁ డాఱుమాసంబులు ♦ వ్యవధిఁగోరె;
నతని ప్రస్తుతపరి ♦ స్థితులెల్ల విషమమై పరిణమించినయట్టి ♦ సరణి తోఁచె;
గీ॥ నచిరకాలమునకు ♦ నామహాభాగుండు సంధి కరుగుదెంచు ♦ జూడ తోఁచు;
నంబరీశు మేటి ♦ యసమప్రయత్న మీ యానుకూల్యములకు ♦ నాస్పదంబు.
సీ॥ అకలుషానందదా ♦ యకమైన కల్యాణవార్తను మీకుఁ దె ♦ ల్పంగఁగోరి
యందఱ నీదిన ♦ మాస్థానమునకును జేర్చితి”ననుచు వ ♦ చించు నంత
“సంధియుఁ దప్పక జరగుఁబా”మ్మని కొంద, “అతఁడు లోబడు సత్య”మరుచుఁ
“తా ‘జలార్పిదీను’ ♦ హరిహరాదులుగూడ నాపంగనేర్తురే!” ♦ యనుచుఁ గొం
గీ॥ “తాప్రతాపుని దశసహ ♦ స్రాశ్వపతిగఁ జేయు”డని కొందఁ తెత్తుగాఁ ♦ జేతుల
యాసభాభవనములోన ♦ నన్నికడల లోకులును మిన్నముట్టంగఁ ♦ నేక లిడిరి.
గీ॥ అంత నక్కసునృపమాళి ♦ “యవును! వారు మైత్రి పాటింతురని తోఁచె ♦ మా”క
❀ బృథ్వీరాజుఁ జూచుచు “నేటి ♦ కిట్లు నిట్లు! రేల కూర్చుండ!” రని పల్కఁబృథ్వీరా

❀ He adored the very name of Pratap and the intelligence filled with grief. With all the warmth and frankness of his nature, he told them it was a forgery of some foe to the fame of the Rajput Prince. “I know well” said he “for your crown he would not submit to your terms. He requested and obtained permission from the king to transmit by his courier a letter to Pratap, ostensibly to ascertain the fact of his submission, but really with a view to prevent it.

“Annals of Mewar.

* అక్షయసార్యభామునితో లేఖ ప్రతాపసింహునిదిగాదని పృథ్వీరాజు నివేదించుట. *—

- I “సేనకుండ నేను; నాస్వామి ♦ వీవు; నాకుఁ దెలిసినంత నీకడ నివే ♦ దించుటయును ధర్మవగు! విన్నవించు; బ్ర ♦ తాపసింహ కర లిఖిత లేఖ యిది కాదు! ♦ కాదు! కాదు!
- II అనుల కైలాసశైల శృంగ ♦ గమునకన్న రమ్యతరమైన యామహా ♦ రాజు క్షీర్తి సై పఁ జాలని యాగర్భ ♦ శత్రుఁ డెవఁడా యిట్లు కల్పించి లిఖించె ♦ నిది నిజంబు!
- III పాణిప్రతిష్ఠ స ♦ దృక్తితో నొనరించి, యమృతాభిషేకంబు ♦ నలవరించి, కోటి కొక్కఁడు తెచ్చు ♦ కుసుమంబు లర్పించి, సాంబాణి వాసనల్ ♦ సంతరించి, పూర్ణచైవేద్యంబు ♦ ముందుంచి యర్పించి, కపపు టారతుల్ ♦ కాన్క లాసగి, మంత్రపుష్పము పెట్టి, ♦ మమత నాత్మపదక్షిణనమస్కారస ♦ క్రియలు దీర్చి,
- IV భక్తుఁ డెట్లు నాత్మదైవతముఁ గొలుచు నట్లుస్వాతంత్ర్యమును గొల్పు ♦ నాప్రతాపు! డతని గళమునఁ గొనయూపి ♦ రాడుచున్న నీకు లోబడు ననుమాట ♦ నీళ్లమాట.
- V బ్రహ్మవిద్యామహా ♦ త్వరహస్య మెఱిగిన యుత్తమోత్తమ రాజ ♦ యోగిమాళి, హరిహరబ్రహ్మోదు ♦ లఙ్ఘవచ్చిన సుంత వెనుదీని భవనైక ♦ వీరమూర్తి, పదునాల్గులోకముల్ ♦ ప్రతిఘటించినఁ బట్టుదల మానని భగీర ♦ థ ప్రభుడు, తవిలి మార్కొన్న మే ♦ రువునైనఁ బాదుతోఁ బెకలించు దుర్దమ ♦ పృథుబలుండు,
- VI చంద్రసూర్యులు గతిదప్పి ♦ చనిన నాత్మనైభవముఁ గోలుపోని యా ♦ భానుకులుండు శ్రీహరిగితానుగా నీడు ♦ చెలిమి కోర నిలయుఁ గుంగెనె! యంభోధులింకిచనెనె!
- VII ఢిల్లీతో మొగల్ సామ్రాజ్యమెల్లఁగొనుచు స్వయముగా నీవుపోయి త ♦ చ్చరణయుగళమును భజించెద నంచు మ్రొ ♦ క్కిననుగాని తగులఁ డాతండు వామచా ♦ దమున నేని.
- VIII తోరుష్కన్యపమహా ♦ స్థానవాటికలోన నిందలు దొరలు నేఁ ♦ డిట్లు చేరి తనకమ్మఁ బరికించి ♦ తగునంచు నీపట్టపగ లిట్లభిప్రాయ ♦ పడిరటుంచుఁ దెలిసెనేని ప్రతాప ♦ దేవుని కోమల దివ్యచిత్తం బెన్ని ♦ దిశల నొగిలి జాలినొందునో తెల్పుఁ ♦ జాల; నక్బరులన్న నతనికిఁ గొంత మ ♦ ర్యాద యుండె;
- IX నక్కట పరోగితజ్ఞాన ♦ మణువుగూడ లేదె! విపరీతవర్తనుల్ ♦ వీరలంచు నమృతహస్తండు తలపోయు; ♦ నతనిమదిని నున్న మర్యాదయును గూడ ♦ నూడిపోవు.”
- X అని వచింప నతని ♦ యంబుదగంభీర భాషణములు విని స ♦ భాజనంబు లబ్బురంబు నొంది; ♦ రక్తరు నవమంద హాస రోచియగుచు ♦ నతనిఁ జూచి,

—*) అక్షరసార్యభాముడు పృథ్వీరాజునకు బదులు చెప్పట. (*—

- సీ॥ “ఆమహామహుడు పు ధి యస్వరూపుడటంచు, భువనైక వీరపుం ధి గవుడటంచు,
నర్కవంశనృపాల ధి కావతంసంబంచు, ననుపమ శుద్ధవ ధి ర్తనుడటంచు,
గొలదిమీఱిన పట్టు ధి దల గలవాడంచు, నసమానధైర్య హే ధి మాద్రియనుచు
నాశలేని యమాను ధి షానందపరుడంచు, బ్రతిలేని యీశ్వర ధి భక్తుడనుచు,
గీ॥ గ్రమ్ముకొను బహుభాషదా ధి గ్లవములందుఁ గడిమి తగ్గని నెఱయీత ధి కాడటంచు,
నే నొకడ నేల! యీదేశమిల్ల భువన మెఱిగి యెఱిగి వేనోభులనెప్పుడు మెచ్చు.
గీ॥ సర్వమంగళోదారప్ర ధి శస్త్రమూర్తి శీఘ్రతాపు స్వాతంత్ర్యల ధి క్షీన్వహాప!
తల్లి పాతేశ్వరీదేవి ధి ధైర్యమహిమ శిశువు లాటలలో బ్రశం ధి సింహుడు. 230
గీ॥ ఆమహీంద్రుపై నెంత మ ధి ర్యాదగలదొ పల్లకీ నెక్కినచ్చి స ధి భాస్థలమున
వేదిపై హేమవీరిపై ధి వెలసియున్న వనివాసియూ యీల్ల ధి వరుడు సాక్షి! 231
క॥ వీరకుటుంబం బగును మహారాణాగారి దనుచు ధి నొడల యూహక
నేరనివాఁ డిలపై మన నేరని వాడందు; నిజము ధి నిజ మిది యెందుక. 211
క॥ ఉన్నదిదె తాటియా; కిం దున్నది నృపగురుని వ్రాత; ధి యున్నది తుది వ్రా;
లున్నాడు భటుడు; ఇనియే మున్నది లేదనఁగ, లేని ధి దున్న దనంగ! 212
గీ॥ త న్నునిపె మహారాణాప్ర ధి తాపసింగు జాబు నాకియ్య ననుచు నొ ధి సొగె దీని
బొంకనఁగ నెట్టిదో దాని ధి పు ట్రైటుఁగని మంచి మనసున్న యీభిల్ల ధి మధురమూర్తి.
క॥ “ఇందు నసత్యం బుండదు! సందేహము వాయదేని ధి శబరభటుని మీ
రిందఱలో నడుగుం” డన సందియ్యక పృథ్వీరాజు ధి “శ్రమ మేమిటికి! 235
క॥ ఈలేఖకిందఁ దవలిన వ్రాసినకును సత్యమైన ధి వ్రాలున కెంతో
పోలిక గల దతియ; యీవ్రాలును నృపగురుని దనుచుఁబలుకఁగజాలక. 215
క॥ వివరం బిది; యీభిల్లుని నెవఁడేనియుఁ బిరియిండు! ధి నీకాలమునం
దివి క్రొత్తలె! ధన మున్నను భువనంబులు మార్చవచ్చు ధి బో! నిమిషమునక. 237
గీ॥ అంత యేటికి! దేవర ధి యనుమతింపఁ బరమవిశ్వాసియైన సే ధి వకునిఁ బిరి
యరయువాడ నిందలిసత్య; ధి మంతదాఁకఁ గమ్మ నమ్మకయుండురు ధి గాక మీరు.”

—*) మానసింహుడు ప్రతాపసింహునిగూర్చి తేలికగా మాటాడుట. (*—

- క॥ అని బలము నిగుడవచియించిన వదనంబై త్రి మాన ధి సింహుండు “ప్రతా

- పన్నసతియెడ నాకును దీరని వైరంబుంట యంద ♦ అకు విడితుంటే! 239
- క॥ అతఁ డతిలోకబలోన్నతుఁ డతులితవిక్రమనిధానుఁ ♦ డలఘుత్యాగా
న్వితఁడనుట సూర్యదేవుఁ డతితరతేజస్వరూపుఁ ♦ డనుటయ కాదే! 240
- క॥ ఇనచంద్రులు గతిదప్పినఁ దనస్వాతంత్ర్యంబు విడక ♦ ధైర్యంబున డి
కొని కోటివిఘ్నములు గోటను మీఁపెడు ధీరుఁడని దృ ♦ ధమ్ముగ నెంతుకా. 241
- గీ॥ ధైర్యశౌర్యాదిగుణసము ♦ దాయమునకుఁ దగ్గనిది మెకెతన మాప్ర ♦ తాపునందు!
గానిచో నందఱుల సా ♦ ఖ్యమున మనక యూహిరాడని రణముల ♦ నేపుచెడునె! 242
- సీ॥ “అఖిలదేశాధీశుఁ ♦ డగు మహమ్మజ్జలాలుద్దీరు సాహాయ్య ♦ మొదవియుండ,
నుదయపర్వతమునం ♦ దుండి యస్తాద్రిమేరకుఁ గల్గు సకల గో ♦ త్రాభరంబు
నెదిరి లేకుండ జ ♦ యించిన నావంటి పటుపరాక్రమశాలి ♦ పత్తిఘటింప,
మానవమాతృతే ♦ రైన నితటికన్న నిమిషంబు తలయెత్తి ♦ నిలువఁజాల;
- గీ॥ రిడకే పాదుపాగారి ♦ తోడి పోరు తలమునుకతాచుఁ బడియెఁ బి ♦ తాపుమీఁద;
నాతఁ డాతకాలమొ యింక ♦ నని యొకర్చు బూనఁ; డీమాస మఱి కలఁలోని బాస.
- సీ॥ మేవాడరాజ్యల ♦ క్షి యనాథయయ్యె! దుగ్గమదుర్గనివహముల్ ♦ గాలిఁ గలిసె!
భాండారములు పటా ♦ పంచలై చెడిపోయె: సేనాబలం బెల్ల ♦ శిథిలమయ్యె!
సామంతవృత్తు లన్య ♦ సీమల కేగిరి! బంధుసంతానంబు ♦ పలుచనయ్యె!
దల దాచుకొన నింత ♦ నెలవును గఱవయ్యె! గట్టుగుడ్డలు పేలి ♦ కలుగఁ జరిగె!
గీ॥ గడుపు మలమలమాడె! బిం ♦ కంబు లూడె! బలము సుడిసె! స్వాతంత్ర్యపి ♦ పాస లెడసె!
నిట్టి నిరుపేద యని సేయ ♦ నెంచునేని యతని సంరంభ మెల్ల స ♦ న్నాస్యసిపెట్టి.
- చ॥ అడిగెను నేటి కీవ్యవధి ♦ ప్రాణము వోవక; నాటుమాసముల్
గడువపు చూడుఁ; డీగడువు ♦ కాలము దాటకమున్నె పాదుపా
యడుగుల వ్రాలి తా నవిన ♦ యం బొనరించిన జాడఁదెల్పి మ్రొ
క్కెడి; నివి లోకమందఁ బరి ♦ కించిన చర్యలె; నేడు కొత్తతే!” 245
- క॥ అను మానసింహు మాటలు వినినంత నొకింత వంత ♦ పెరుగఁగ స్వాంతం
బునఁ బృథ్వీరా జడఁపంగనులేక సభాజనంబుఁ ♦ గలయగఁ గనుచుకా, 246

—*) పృథ్వీరాజు మానసింహుని మాటలను ఖండించుట. (*—

శా॥ “ఏమో! నాకటువంటి భానము రవం ♦ తేనిక మదిక లేదు! ఏ

శ్వామేయప్రకట ప్రతాపుడు ప్రతా + పాధీశుఁ డాబూగిరి
స్వామి గా కొరు మొక్క- డెట్లు! శతల + తుల్ వీరయోధుల్ సమి
దూభిమి ముట్టినఁ గెంజివుల్లటు శిరం + బుల్ గిల్లివైచు జుమి:

247

సీ॥ గోచిపాతయలేని + కుంభసంభవుఁడు సముద్రముల్ ద్రావె నా + బోశనముగ;
బడుగయ్య మఱి వసి + వుండు గాధిసుతుసేన బ్రహ్మదండమున లో + పలికిఁగొనియె;
బ్రహ్మదండ దేంద్ర + ప్రాయంపువాడయ్య విశ్వంబునెల్ల స్తం + భింపఁజేసె;
నంగముల్ లేనివాఁ + డయ్య బంచశరుడు పూవుటమ్మున లోక + ములు జయిచె;

గీ॥ నాత్మబలము ప్రధానమై + యలరుఁగాని యుపకరణములఁ బనియేమియు త్తములకు
లేమి యున్న, సాయంబేమి + లేకయున్న, నాప్రతాపుఁ డధ్యాత్మ + సత్వస్రభుడు.

గీ॥ అకట! యతఁ డేడ! నీ వేడ! + యక్క చేడ! యమరగిరి కణువునకున్న + యంతరంబు!
జగము తలక్రిందయినఁగాని + జరుగఁబోవ దాప్రతాపుఁడు లొంగుట” + యని వచించె.

గీ॥ పులకితశరీరులౌ నాఁ + దలల నూపు చొరల తలల రుమాలులు + వఱలె నపుడు;
కమ్మతెమ్మెర గ్రమ్మ వృ + త్ములతుదల గునిసియాడెడు క్రొవ్విరిఁగుత్తు లట్లు.

250

సీ॥ “మానసింహస్వపాల! + మనము పృథ్వీరాజు విన్నపంబును ద్రోసి + వేయఁబోల;
దిట నుండు వారిలో + నితఁ డొక్కఁడే మహారాజాప్రతాపు గా + రాపుఁజుట్ట;
మితఁ డప్పు డప్పు డా + యినకులస్వామి దర్శన మొనరించిన + చనువుకలిమి
నామహామహు భావ + మన్నియంశంబులయెడ నెక్కుఁడగురీతి + నెఱిఁగియుండు;

గీ॥ నితఁ కితఁడు తొందరమాని + యెల్ల కార్య గతుల దీర్ఘ మాలోచింపఁ + గాఁ దగు ననె;
మనకు మార్య మిప్పటికి మిం + చినది గలదె! విదియఁ దోఁపని చంద్రుండు + తదియఁదోచు

గీ॥ ఎదిరి వాదమ్మునకుడగు + నెన్నివసతు లన్నియు నొసంగి సత్యంబు + సరయు టుచిత!
మాత్ర మేమిటి కిపు” డని + యవసన్వపతి దృష్టిమార్చి పృథ్వీరాజు + దెసనుగాంచి,

ఉ॥ “నీవు వచ్చిచుమాట గణ + నీయమఁ యట్టులె నీకు నిష్టమా
కై వడి నమ్మ నేర్చిన యొ + కానొక సేవకుఁ బాపి, యాజగ
త్పావనస్తనండుగు ప్ర + తాపుని భావ మెఱింగి, మాకు నా
యాచివరంబులఁ దెలుపు + మందలి సత్యము యాప మేర్పడక.

251

గీ॥ ‘అంతదాఁక మేవాడపై + నరుగెరాదు మొగలు నైన్యంబు’ లని నేను + ముదలసేతుఁ
బనులు చాలింతమిపు” డని + పలికి లేచి సభ ముగియఁజేసె; నంతదుం + దుభులు మ్రోసె

—*) పృథ్వీరాజు భిల్లుని దోడ్కొని తన యింటి కరుగుట (*—

సీ॥ కుండుబునుండి ది ♦ కులనిండ నగ్నికణబులు చెదరు చు ♦ దుబు దోడు,
పై న్యాధినాథు లా ♦ స్థానరంగము వీడి యాత్మమందిరముల ♦ కరిగి రపుడు;
రాజమాన్యమున న ♦ గ్రస్థానమున నిజగృహము జేరంగఁజోయె ♦ బృహ్వీరాజు;
ద్వారసీమ కతని ♦ భార్య జోషీబాయి స్వర్ణ కుంభంబున ♦ జలము చెచ్చి

ఆ॥ పాదయుగము గడిగి ♦ పై చెఱంగునఁ దడి యారె; లోని కిరువు ♦ రరిగి రపుడు;
పావనానురాగ ♦ బద్ధ శోభన రాజహంస దంపతులను ♦ ననుకరించి. 255

సీ॥ “అఱుమాసముల్ విశ్రాంతి ♦ యవసరమని పాదుపాకడ కీభిల్ల ♦ బటుని బంపె
నాప్రతాపదేవుం” డని ♦ యతనిజూపె బృహ్వీరాజు; జోషీబాయి ♦ వెతఁ గలం. 255

సీ॥ “ఏమంచు నీకిచ్చె ♦ నీకమ్మ! రాణాప్రతాపేశ్వరుం” డంచు ♦ ధవుడు నుడువ,
“వ్రాయునప్పుడు కమ్మ ♦ వ్రాయుపైఁ దద్భావ మెట్టులుండె.” నటంచుఁ నింతియడుగు;
“నామహామహాముఖా ♦ బుత నొచ్చినయట్లు కనుపించెనే!” యంచుఁ గాంతుండఁగఁ;
“బాటేశ్వరీమాత ♦ పృథుడు లేఖ లిఖించు కతయెఱుంగునె!” యంచు ♦ నతివ పలుకు;

॥ “భక్తమణి సలుంబ్రాస్వామి ♦ పాయకెపుడు విభునిగొల్పు నె” యనిభక్త ♦ పృచ్ఛకేయఁ.
“గనరు మొగ్గలు మాతల్లి ♦ కాన్పులడవి కాకలకుసుక్కిరో” యంచుఁ గాంతయడుగు.

శ॥ “చెప్పుము చిత్త మిచ్చి యిదె ♦ శ్రీసృపలోకజగద్గురుండు మా
యప్ప ప్రతాపదేవుని ము ♦ ఖాంబురుహంబునఁ జంద్రబింబము
దొప్పెడి వెన్నె లట్లలరు ♦ నుత్తమమా దరహాసరేఖ తా
నెప్పటియట్ల పాయక ర ♦ హించుచు నుండునె! భిల్లశేఖరా!” 253

క॥ అని మఱియు మఱియు నయ్యంగనయును బతి మొత్తయడుగఁ ♦ గా భిల్లుండు
దనమది కుదురుపఱచి కల్గిన సంగతు లెల్లవారి ♦ కిం వినిపించెన్. 259

సీ॥ “తోలిదినంబునఁ జీక ♦ టులు క్రమ్మువఱ కాజి విడకరేగె” నటన్న ♦ వెత వహించు;
“దినరాత్రములు రెండు ♦ తిండిలేక కుటుంబ మలసిపోయె” నటన్నఁ ♦ గళవహించు;
“గాలియు వాన జ ♦ గత్పిశయమురేచ నుబికె” నన్నను మది ♦ నుమ్మలించు;
“బిల్లి రొట్టెను నాచి ♦ బిడ్డతోమ్మును జీల్చిపోయె” నంచు వచింపఁ ♦ బొక్కిపోవు;

సీ॥ “రాజగురుసార్వభౌము వ ♦ బ్రంపుగుండె కఱకు సెడి మెత్తవడి వ్రాసెఁ ♦ గమ్మ” యనిన
వేడినిట్టూర్పు వుచ్చి యా ♦ పృథ్వీరాజు లేమ కన్నీటి మున్నీటి ♦ లో మునినె. 260

- సీ॥ “తపనీయ ఘటిత సుం ♦ దరమందిరములున్న, బలురకంబుల నుప ♦ వనములున్న,
మదనోపమానుడై ♦ మన్నించు మగడున్న, దాసీజనంబు వం ♦ దలుగనున్న,
బెన్నిధులనుమీఱు ♦ విత్తసంపదయున్న, గరమరుదైన భో ♦ గంబులున్న,
వలువలు నగలు రా ♦ సులు రాసులుగనున్న, దమమాట వేదమై ♦ తనరుచున్న
- గీ॥ మాటవినఁ గష్ట మిప్పటి ♦ మానవతులు; తినఁగఁ గట్టఁగలేక కా ♦ ననము వెంట
నాథు డేవునివలెఁ గొల్చె; ♦ నాదుపెద్ద తల్లిజూలిన సాధ్వీమ ♦ తల్లి గలదె! 261
- గీ॥ జగములోని వీరులును రా ♦ జన్యవరులు గొలువ విశ్వోన్నతుండునై ♦ యలరవలయు
తండ్రి పడుపాట కకటాయం ♦ తంబెలేదె!” యని కలంగి జోషీబాయి ♦ యడలువడియె.
- గీ॥ తనకుల సుధాంబురాళి పూ ♦ తమ్ముసేయ నవతరించిన పద్మాల ♦ యావతార
యలఘుసాధ్వీ జోషీబాయి ♦ యడలు చూడరాదనుచు సూర్యుఁ డపరవాఁరాళి డాసె.
- సీ॥ పలురంగులీను పు ♦ వ్యలచే నలరి మందిరము వెన్న నొక్కయా ♦ రామ మలరు;
నారామమున వట్టి ♦ వేరులతోఁ గప్పబడి యొక్క చలువ చ ♦ ప్పరము దనరు;
నద్దాని నడుమఁ గ ♦ మ్రాసనములు కొన్ని వాని నడుమ నొక్క ♦ బల్ల యూడె;
మొకమాలు వలువ సొంపులుగుల్మఁ బైన; వ్రాతకుఁ దగ్గ యన్ని సాధనములుండె;
- గీ॥ నంతఁ బృథ్వీరాజోక విశా ♦ లాసనమున బల్ల ముందుఁ గూర్చుడిని ♦ లె్వల్ల దీర్ఘ
యోజనల ముగ్ధి కొంతసే ♦ పుండి పిదపఁ గరమునను గాగితంబును ♦ గలముఁ గొనియె.

—*) ప్రధానమంత్రి యబ్బూరహిమాను పథ్వీరాజును దర్శింప వచ్చుట. (* —

- గీ॥ అంత సేవకుఁ డరుదెంచి ♦ “యగ్రమంత్రిగారు విచ్చేసి”రన వెల్లి ♦ గారవించి
ప్రక్కవాటిటఁ జలువచ ♦ ప్పరమునందుఁ జేర్చి తానును జెంత నా ♦ సీనుడయ్యె.
- క॥ “పడినాల్లుగ నారోగ్యము కుమరుగలే దనుచు మీరు ♦ కొలువునఁ దెలుపక
మదిఁ జితవడితి; నెటు లున్నది! యి” ధ్దని పృథ్వీరా జ ♦ నంగ సచివుఁడుకొ, 266
- సీ॥ “అచటి విశేషంబు ♦ లన్ని మీకెఱిగింపవలెననియే యిట్లు ♦ వచ్చినాడ;
భానుకులస్వామి ♦ వాసిని యాలేఖ నవలోకనముచేయు ♦ నంతమాత్ర,
నామహామహుడు లో ♦ కై కాగ్రపీఠంబు డిగ్గి యక్కరుకుఁ జే ♦ యొగ్గునట్టి
దుస్థితి యేర్పడె; ♦ ద్రోవ యిచ్చుక లేదె యని నాకు మనసులో ♦ మనసు లేదు;
- గీ॥ కమ్మఁ జదువఁగ మది జాలిక్రమ్ముకొనుచు “బదిదినంబులు బాధించె”జ్వర”మటంచుఁ
బలికి తప్పుకొంటిని: గాని ♦ బాధ గలుగ; దెప్పుటల్ల నాకారోగ్యమెసఁగియుండు.

- సీ॥ పుట్టినప్పటినుండి ♦ బొంకన్న నెట్టిదో దానిరూప మొకింత ♦ యే నెఱుంగ;
నామహారాజు వ్రా ♦ యగలేక వ్రాయు నా కష్టగర్భితలేఖ ♦ గాంచి నపుడు
నాసత్య మెట్లు పా ♦ డై సమసిన మానె, ననృతంబు పలికి నే ♦ నాచరించు
దోహంబు లేదని ♦ తోచి, యెట్టులొ కష్టమున 'జ్వరం'బని నేను ♦ బొంకినాడ;
- గీ॥ నన్మతదోషంబునైన ధై ♦ ర్యమున నోర్తు; నామహాభాగు మదిని ధై ♦ న్యమున కోర్చు
లే" నటంచు నబ్ధారహి ♦ మానుఁ డనఁగఁ, బ్రీతి యుట్టిపడంగ, నా ♦ పృథ్వీరాజు,
- సీ॥ "అనందమయ్యె మీ ♦ యారోగ్యవార్తకు; నాకమ్మ సభను నే ♦ నంది చూడఁ,
బదములక్రింద భూ ♦ భాగ మట్టులె క్రుంగి పాతాళమున కేగు ♦ పదిగిఁ దోచె;
వీరాధివీర ని ♦ త్యాశాధ్యదేవతా క్షత్రతేజోమయ ♦ స్వస్థమూర్తి
యవనిని బారలునే ♦ యని, పెండ్లిపందిరి కుప్పుగూరఁగ ధాత్రి ♦ గూలునె యని,
- గీ॥ దేవ! నాపరితాపంబు ♦ దేవుఁ డెఱుంగుఁ; గమ్మఁ బరికింప డగ్గతి ♦ కయు జనించి
యింతమాట రాదయ్యె; నే ♦ నేమి నేయరాఁబు, నట నిల్చిపోతి, తా ♦ ప్రతిమ భాతి.
- ఉ॥ అమ్మహనీయు గౌరవము ♦ సంతయొ యింతయొ తగ్గఁజేయు నా
కమ్మ నొకింతయుఁ జదువఁ ♦ గా మన సింఁచుక లేక "నాదు నే
త్రమ్ముల పచ్చనయ్యె; లిఖ ♦ తమ్మఁ గనుంగొన లే" నటంచు
త్యమ్మొకఁ డడ్డు వెట్టి యెటొ ♦ తప్పుకొనంగను గంటిఁ గొల్చునన్" 270
- క॥ అన, లేనగ వాకయందము ననువుపఱప నెమ్మొగమున ♦ కబ్బారహిమా
నును "జట్టచివరఁ జక్కని పని చేసితి రందఱును నె ♦ బాసని మెచ్చన్. 271
- ఉ॥ 'ఈకడఁ గమ్మ బొం' కనుచు ♦ నేర్పడ దెల్పి నిశాప్రభృత్య లో
కై కగురూ త్తముఁ దరియ ♦ నంపఁగ నక్కరునేత సమ్మతిన్
కై కొనివచ్చి గొప్పయవ ♦ కాశముఁగూర్చితి రిట్లు; విస్మయె
కాకరమైన నీదు సమ ♦ యస్ఫురణంబు నుతింప నొప్పెడున్.
- సీ॥ అవిరళత్యాగంబు ♦ నకలంకవర్తన స్వాతంత్ర్యరక్తి దే ♦ శమునభక్తి
సౌజన్యయుక్తి నా ♦ జనపాలకులమాళి సకలభారతయోగి ♦ చకగ్రీవ ర్తి;
కసపు రొట్టెలు స్ఫుటి ♦ కంపునీరముఁ గొంఁచుఁ గామధేనువుభంగిఁ ♦ గాగ్రీలు; నతని
నాదర్శముని యో ♦ గ్యతఁ బెంప వారు వీరన కందఱకును బా ♦ ధ్యత యెసంగు;
- గీ॥ హృదయమున వీరరసమున్న ♦ నెవ్వఁడైన దేవపూజాగృహమున నాధీరు విగ్ర
హము నిలిపి మూఁడువేళల ♦ నర్చనేయు టర్హమను సూక్తియందు లే ♦ దతిశయోక్తి.

- గీ॥ ఆశిశోదియా వంశ దు ధ్దాభిచందు చరణములు పూజ సేయ వి ధ్దజ్జప్తి వాసి
తీసికొనివచ్చినాడ నే; ధ్దదీనిఁ జదివి వలయు మాపులు గావింప ధ్దవలయు” ననిన,
- గీ॥ “అయ్య! నీకమ్మ కన్నుల ధ్దనద్దుకొనుచుఁ జదివి హర్షింపఁగల యద్దు ధ్దప్టంబె చాటు,
గమ్మతావుల వీచు నీ ధ్దకవనమునకు మెఱుంగులను గూర్పఁజాలు నేర్పరులు గలరె”
- గీ॥ అనుచుఁ బృథ్వీరాజు విశేష ధ్దహర్ష మలర సచివు విజ్జప్తి పత్రంబు ధ్దచక్క విప్పి
విడివిడిగ ముత్తయములట్లు ధ్దవెలయుచున్న కమ్మయందలి ప్రత్యక్ష ధ్దరమ్ము చదివె.
- సీ॥ తూచియుంచిన మాడ్కిఁ ధ్దదోచు శబ్దంబుల హాయికి మదిలోన ధ్దనలరి యలరి,
సరస స్వభావపే ధ్దశల మనోభావము లచ్చొత్తినట్లుండ ధ్దమెచ్చి మెచ్చి,
యాత్మావబోధర ధ్దహస్యాశములు నిండి యుబుకుటఁ గని తల ధ్దయాచి యూచి
ప్రసరించి నిలువెల్ల ధ్దరసముట్టిపడునట్టి ఘట్టంబులను జూచి ధ్దకరఁగి కరఁగి,
- గీ॥ భారతీయగౌరవము కా ధ్దపాడుమనుచు భక్తి వెదచల్లుచో మోద ధ్దబాష్పతతులు
వెల్లువలుగట్టి దూఱ, నా ధ్దపృథ్వీరాజు హర్ష జలరాశిఁ దేలి నీ ధ్దరై సమించె. 277
- ఉ॥ “ఎంత మహానుభావులరో! ధ్దయెంత తపం బొనరించినారో! దు
ర్దాంతపరాక్రమాంకుడు ప్ర ధ్దతాపమహీందు) పదాబ్జయుగ్మం
దెంతటి భక్తి భావము వ ధ్దహింతురో! వేయును నేల! లేఖ యా
ద్యంతము సదసస్ఫురణ ధ్దమంది సుధా గురియించుచుండెడిన్. 278
- ఉ॥ ఈరచనావిశేషమును ధ్దనిందలి త్యాగము వీరపూజయున్
గూరుచునట్టి మోదమున ధ్దకున్ గలిగించెడు దేశభక్తికిన్
బారము లేదు; నిక్కముగ ధ్దభారతదేశచరిత్రమం దలం
కారవిశేషమాచుఁ ద్రిజ ధ్దగంబులు మెచ్చి నుతింప నొప్పెడిన్. 279
- గీ॥ ఒక్క-వాల్మీకుని విడి దేవయోగ్యమగుచు వెలయు”నని పృథ్వీరాజునఁబెంగడయును
“ననఘ! యాలోపమును దీర్చునట్టి భార మిపుడు మీపై న నుండు; వాల్మీకిఁగవలయు”
- మ॥ అని పల్కు విని పృథ్వీరాజు “సచివేం ధ్దదా! నీమనోవిధి సం
జననంబౌ మృదుభావసంపదలు ను ధ్దతాపహమ్మనన్ జేర్చి కూ
ర్చిన యీయుత్తమ లేఖకున్ జివర మీ ధ్దశ్రీనామధేయంబు నుం
చినచో శీర్షముపైఁ గిరీట మిడు నా ధ్దచెల్వంబు దీపించెడున్. 281
- క॥ అమలమయి, లోకవిఖ్యాతము సౌచు, గురుత్వమందు ధ్దత్వన్నామసువ
ర్ణమయాక్షరముల లేఖాంతమునన్ శోభిల్లజేయు ధ్దధన్యప్రవరా” 282

అని వచియించునంత వద ధ నాంబురుహంబున వింతభావముల్
 మునుకొని తోఁప, నా సచివ ధ ముఖ్యుఁడు మోమును వాల్చి “లోకపా
 వనసుచరిత్రుఁడైన యల ధ భానుకులేందు కటాక్షవిక్షణం
 బున కిసుమంత పాత్రమగు ధ పోడిమి గల్లునె నన్ను బోంట్లకుఁ!” 233
 ఇనకులేశ్వరుఁడు నే ధ నెవ్వఁడ ననుమాట గూడ నెఱుంగని ధ కొత్త వాఁడ;
 నార్జుమతవిరుద్ధ ధ మైన మహమ్మదీయకులంబునను జన్మ ధ ముదినాఁడ;
 భారతదేశంబు ధ వాఁడఁ గాను; బ్రతాపభూరమణునకును ధ దూరగుండఁ
 బరమశత్రుండంచు ధ వారు భావించు నక్బరుపాదుశాహికిఁ ధ బ్రశమయంత్రి;
 నామహత్ముని దొడరిన ధ యాపదలకు నంతయో యింతయో హేతు ధ వైనవాఁడ;
 గాన నీకమ్మ నాసంత ధ కమ్ము మోపఁ గాను; నాకట్టి భాగ్యయో ధ గంబు వేడు. 234
 ఆరవివంశ్యమౌళి జగ ధ మంతకుఁ బూజ్యుఁడు నాకు; నన్నుబోల్
 క్రూరతుగుమ్మవ్రాలుఁ గని ధ కోపము నొందునో యేమొ; శాంతి వి
 స్తారము తన్ననం బెరియు ధ జాడఁ బ్రవర్తిలజాలఁ నెన్నఁడుకొ;
 క్షీరఘటంబునకొ విషముఁ ధ జిల్లెడు కిల్చిషచిత్తు లుందురే!

॥ తలఁతుకొ నే నొకరీతి సుస్థిరముగాఁ ధ దద్దర్శన స్పర్శనం
 బులు పోకున్నను నీభవంబున జగ ధ త్పూజ్యుంబులౌ తత్పదం
 బుల ధ్యానింపుచు, దివ్యనామము జపం ధ బుకొ జేయుచుకొ, గాలముకొ
 దొలంగకొ ద్రోయుదునేని ధన్యుఁడనటం ధ దుకొ; లేవుపో లోపముల్. 235

రాజకులద్భవుఁడవు కవిరాజవు, మఱి బంధుతావి ధ రాజతుండవు, రా
 రాజహితుండవు, వేఱగు యోజన లేమిటికి! వ్రాల ధ నుంపుము వేగకొ.” 237

॥ అనఁ బృథ్వీరాజు తనమనమున నాతని భక్తిభావ ధ మున కాశ్చర్యం
 బును బొంది “సచివశేఖర! నినుఁ గొని యాడంగ నెవరు ధ నేర్తురు! ధరణికొ, 238

॥ విశ్వోన్నతంబైన ధ వీరపూజాస్త్రకి, తనివోని యసమాన ధ వైవభక్తి,
 సముదారభవ్యపే ధ శలహృదయంబును, ఒరిశుభ్రమగు నార్జు ధ వర్తనంబు,
 సర్వసమత్వ ని ధ శృల దివ్యభావంబు, స్తుతిసేయఁదగినట్టి ధ మతసహనము,
 సకలదిగంత వి ధ శ్రాంత భూరియశంబు, స్వాంతంబు నిండ ద ధ యారసంబు.

॥ నలరు ఘనుండవు: యవనుండ ధ వైన నేమి! యుత్తమోత్తమభారతీ ధ యుండవు; కీర్తి
 వ్రాయు నీకమ్మ నాప్రతా ధ పక్షిఁతీంద్రుఁ డాదరించుఁ దప్పకయన, ధ యవకమంత్రి.

- గీ॥ “కులముఁ దలఁపక గుణ గణం ♦ బులు గ్రహించు జ్ఞానఖని, నిత్యసాత్త్విక ♦
యతనిమదిఁ దాపుగలదె కో ♦ పాంకురమున; కకట! యెఱుంగక యాడితి ♦ ;
సీ॥ అతికష్టమగు పరి ♦ స్థితులందు భక్తిరసోద్బద్ధమైన యీ ♦ యుక్త లేఖ
నామహామహుని ది ♦ వ్యాభిధానంబె యాద్యంతంబు వర్జితం ♦ బగుట, నిదిఁ
భారతఖండంబు ♦ భావిచరిత్రలో నతులితాగ్రస్థాన ♦ మాక్రమించు;
నట్టి యుత్తమలేఖ ♦ యందు నావ్రాలుంట యసమాన పరమ భా ♦ గ్యమ్ము
గీ॥ భక్తిమెయి నిందు వ్రాసిన ♦ పద్యమాల భువనగురునకు విరజాజి ♦ పూల వ
యగుచు, హృదయమెక్కి కృతార్థమయ్యెనేని మనల మించు ధన్యులులేరు ♦ యె
క॥ సామాన్యాహారం బది స్వామి యెదుర నుంపఁబడి ప్ర ♦ సాద మగు నటుల్,
పామరుడ యవనుడను నా నామ మతనిఁ జేరి పావ ♦ నం బగుఁ గాతఁ.
గీ॥ ఆత్మధర్మంబు నెంచి కా ♦ ర్యంబు నెంచి, యన్నిటిని మించు నాపర ♦ మా
లైన మీయాజ్ఞ నెంచి నా ♦ స్వాంత మిపుడు వ్రాల్చితి యుక్తమంచు నిర్ణయమె
గీ॥ అనుచు, వ్రాసుండె; బృథ్విరా ♦ జల్లె చేసి, దాని నదికించి, “రాణాప్ర” త
దేవునకుఁ, గైలవారాప్ర ♦ దేశ” మనుచుఁ బైన లిఖించి, యాభిల్ల ♦ భట

—*) భిల్లుడు డిల్లీపురము వీడివచ్చుట. (*—

- అ॥ పలురకముల తిండి ♦ బండాలుముల తోడఁ, గంబళమునఁ గట్టు ♦ కమ్మ తోఁ
బైనఁ గురియుచుండు ♦ పలు దీవనల తోడఁ, దరలె భిల్లుఁ డురు ము ♦ దం
అ॥ “అల్ల వాఁడె భిల్లు ♦ డంట; యక్కరుశాహి యోగమునఁ గూరు ♦ చుండె నంట
నాప్రతాపు దూత ♦ యంట యితం”డని, మేడ లెక్కి నిక్కిచూచి ♦ రింతులె
క॥ శ్రావణమాసము ముదిరెను! మేవాడేశమున నభము ♦ మేఘాకీర్ణం
బై వాన లలముకొనె! హారావళి విడి ఢిల్లీజేర ♦ నరిగిరి యవనుల్.
శా॥ అంతరాగమెలర్ప భిల్ల పతి డా ♦ యన్వచ్చి “హారావళి
ప్రాంతారణ్యము వీడి రయ్యును! సం ♦ గామింబునున్వచ్చె! వి
శ్రాంతిజెందఁగ నాడు గూడెమునకుఁ ♦ ర”మ్మంచుఁ గొంపోయెడు
ర్దాంతప్రాభవు నాప్రతాపుని సభా ♦ ర్యాపుత్ర పై న్యంబుగఁ.
గీ॥ రచ్చపట్టనఁ బెనురచ్చ ♦ మానికింద శబరపతి కృష్ణసింగు పా ♦ ర్యముల న
దుర్జయుడు లోనుగాఁగల్గు ♦ దొరలు చుట్టుఁ గొలువఁగఁ బ్రతాపుఁ డొకనాఁడ

సర్పి
గోక.

జమ్మ

మున

292

త్రు

ర్పి.

పంపా

చెప్పి.

గోక.

297

298

ః

కొ

నీసె.

గీ॥ అమడయు నొక్కయడుగుగానరుగుదెంచి మోము ముసిముసినగవులమును నలుక
భిల్లుడధిపులకును బ్రణామిల్లిభక్తిదనరగమ్మలబ్రతాపుచావములచుచి,
సీ॥ “ఎకిమోడ! పాదుషాకిచ్చితిగమ్మ! యాతనియరుసంబితయనంగెల్ల
దూరుసింగారించె! నొడంగూర్చెనొకపెద్దసభ! కమ్మనందిచ్చిచనువుమరియె
బృథ్విరాజదిచూచివెనుకకిచ్చెను! బెద్దమంత్రిగొనిచనువమానానానక
తేడుతానచదివె! బృథ్విరాజు “ప్రతాపనృపుఁ డిట్లువ్రాయబోయితిమి”
గీ॥ యనిపలికె! నక్క “రొకబంటునంపినిజమునరయు”మనె! బృథ్విరాజునుచగ్రమంత్రి
యిరువురేకాంతముగఁ గూడియిల్లుజాబువ్రాసిశ్రీపాదములుచేరఁబంపినాడు.”
అ॥ అనుచు మ్రొక్కినిలిచె! నందఱు మానముద్రావిముద్రితాసున్నలైవెలింగి
రాప్రతాపుఁడంతనాసలుంబ్రాహ్మమిఁ గాంచె! గృష్ణసింగుకమ్మనీసె. 302

—*) ప్రతాపసింహునకు డిల్లీనుండి వచ్చినలేఖ. (*—

శీ॥ మేవాడరాజ్యలక్ష్మీభారధారేయపరిణాహిదక్షిణభాషుండ!
కమలబాంధవవంశకలశపారావారసంపూర్ణరాకాతుమానకిరణ!

⊕ The hopes of the Hindu rest on the Hindu; yet the Rana forsakes him. But for Pratap, all would be placed on the same level by Akbar, for, our chiefs have lost their valour and our females their honour. Akbar is the broker in the market of our race; all has he purchased but the son of Oodah; he is beyond his price. What Rajput would part with honor for nine davs (Norcha); yet how many have bartered it away? Will Chittor come to this market, when all have disposed of the chief article of the Khetri? Though Putto has squandered away wealth, yet this treasure has he preserved. Despair has driven many to this market to witness their dishonour; from such infamy the descendant of Hamir alone has been preserved. The world asks, whence the concealed aid of Pratap? None but the soul of manliness and his sword; with it well has he maintained the Khetri's pride. This broker in the market of men will one day be over-reached: he cannot live for ever; then will our race come to pratap, for the seed of the Rajput to sow in our desolate lands. To him all look for its preservation, that its purity may again become resplendent.

“Annals of Mewar.”

It is no affectation to say that the spirit evaporates in the lameness of the translation. The author could feel the force, though he failed to imitate the strength of the original.

“Colonel James Tod.”

- బప్పురాయాస్వయా ♦ భరణ! దుర్మదవైరి తామిస్ర చండమా ♦ త్రాండమూర్తి!
 స్వాతంత్ర్యపూజ్యరా ♦ జ్యరమా స్వయంవరాస్థాన సింహాసన ♦ సార్వభౌమ!
- గీ॥ భవ్య భారతదేశ సం ♦ భావనీయ సన్నత స్థాప నాచార్య ♦ సకల బిరుద!
 స్థిరతరకరాక్రమక్రమా ♦ జేయ విమత భూప గజరాజ సింహ! పృ ♦ తాపసింహ
- గీ॥ శ్రీలఁ దనరారు విశ్వదే ♦ వాలయమున నలఘు మేవాడ గర్భాల ♦ యంబులో;
 వెలయు నడ్డేందుకోటిరు ♦ విగ్రహంబ వనఘః నీపాదములకు జో ♦ హరు లివిగో!
- గీ॥ గజము చర్మంబుఁ జిచ్చుట ♦ కన్నుఁ బూప చందురునిరేక కైలాస ♦ మందు వి
 భరతఖండంబు నుద్ధరిం ♦ పంగ జనించు ధూర్జటివి నీవు; రాజమా ♦ తుగ్రిడవు గ
- గీ॥ సత్వభరితుండవై నిత్య ♦ సత్యమూర్తి వగుచు ననవరతాత్మోప ♦ హరముల నొ
 సంగి స్వాతంత్ర్యమును గొల్పు ♦ జ్ఞానరాశి! వీవు వై వస్వరూపము ♦ వే! నిజంబు
- గీ॥ జగము గొనియాడు స్వాతంత్ర్య ♦ సౌధమునకు వజ్రసోపానపంక్తులు ♦ షణ్ము
 నీ యశోవై భవముల వ ♦ స్థింతు నిర్జరాంగనలు స్వస్థమయవీణ ♦ లాలపించి.
- ఉ॥ తావక ధర్మయక్తియు ను ♦ దార యశంబును దేశభక్తి హ
 రావళి యొడుగాక భర ♦ తావని యొక్కడుగాక యిక నీ
 స్థావర జంగ మాత్మకము ♦ సర్వజగంబును వేయినోళ్ళ సం
 భావనసేయుటల్ చెవుల ♦ పండువుగా వినుచుందు మెప్పుడుక.
- గీ॥ పుష్పరాశినిఁ బడు వహ్ని ♦ పోల్కిఁ, బాలఁ బడిన విసమట్లు, కంటిలోఁ ♦ బడిన
 నటు హతాత్మగ నీకమ్మయ్యపైవచ్చి స్వాంతములు వ్రచ్చె; గొండుత ♦ వగవు
- మ॥ ఘనసౌభాగ్యము లూడి భారతమహా ♦ ఖండంబు దాస్యాధికా
 రనిమగ్నంబయి యుండ. 'లోకముల దా ♦ ర్భాగ్యంబులుక దీతె నే'
 డని హర్షింపఁ బ్రతాపభానుఁ డుదయ ♦ బై యుండె; మానుష్కృతా
 బున లేమబ్బలు సోకి చాటుపడునే ♦ మో యంచు నొచ్చెక మనుల్.
- నీ॥ "సప్తపారావార ♦ సువృతాఖిలమహీవలయ మేల" నటంచు ♦ వగవ వెప్పుడు
 "ధనధాన్యవసనవా ♦ హనకోటి బాత్తుగా లే" దంచు మదిలోనఁ ♦ క్లేశపడవు
 పార్వతీసతిఁబోలు ♦ పాశేశ్వరీదేవి పడు కష్టములకునై ♦ యడలఁబోవు;
 బాలచంద్రకళల ♦ వంటి బిడ్డలు తినఁ గూడులేదని వంతఁ ♦ గుండ వెప్పు!
- గీ॥ డనఘ! వాతాంబుపద్మాశి ♦ వయ్య నిఖిల భువనములు గెల్వెదగు వీర ♦ మూ
 కటకటా! నీవు పంపిన ♦ కమ్మలోని పాలియగు పల్కు-విని గుండె ♦ వీరె మా

క॥ “తొలఁగెను విభవము; రాజ్యము తొలఁగెను; సిరి తొలఁగె; హేతులు తొలఁగి” రలుచున్
గలఁగకుమీ! దేవునిదయ నెలకొన్నను విశ్వమెల్ల ♦ నీయదె చుమ్మి. 312

గీ॥ తెగని కన్యంబు లలము నీ ♦ దేశమందు వెలికి యుబికి నీసత్వమే ♦ వెలుగుఁగొనె!
కనులు గన్బు మబ్బులు గ్రమ్ము ♦ కాళరాత్రిఁ దళుకు తళుకని మెఱయు నాచామనివలె.

గీ॥ కృతధర్మంబు క్రుంగి నా ♦ శనము నొందె; బీరువోయె వద్దాశ్రమా ♦ చాచియు;
భారతత్రాణమున కాది ♦ పద్మనాభుఁ డిపుడు నీరూపమున జన్మ ♦ మెత్తినాఁడు.

గీ॥ భరతఖండంబులోని భూ ♦ పాలగణము లసమబాహుసమగ్రీ వి ♦ ర్యమును. సతులు
మానమును, గోలుపోయి; రితిమాట మేము దేవ! నీమోగిల నెటు వివేచింతు విప్రుడు!

గీ॥ తనదు నేల్బడిసంత హైం ♦ దవమహత్వ మ్మృక రంతయుఁ గొను వొక్క ♦ యదీతికాదు!
మమ్ముఁ గొనె; గాని సంగ్రాముఁ మనుమనిఁ గొను పెద్ద నాణెముల్ వెలితిగాఁ విన్నవోయె!

⊙ మ॥ ననరాత్రుత్సవవేళ వేడుకలలో ♦ నన్ రాజపుత్రాన్వయుం
డవఁడై నన్ దనయాత్మగౌరవ భరం ♦ బింతేని రక్షించుకొం

⊙ The allusion of the princely poet in the phrase ‘bartering their honour on the Noroza’ requires some explanation. The Noroza or ‘New years Day’ when the Sun enters Aries, is one of great festivity among the Muhammadan princes of the East. But of that alluded to by Prithwi-Raj we can form an adequate idea from the historian Abul-Fazl.

It is not New year's Day but a festival especially instituted by Akbar and to which he gave the epithet Khoosroz ‘day of pleasure’ held on the ninth day (Noroza) following the chief festival of each month. The court assembled and was attended by all ranks. The Queen also had her court, when the wives of the nobles and of the Rajput vassal princes were congregated. But the Khoosroz was chiefly marked by a fair held within the precincts of the court, attended only by females. “The merchants’ wives exposed the manufactures of every clime, and the ladies of the court were the purchasers. “His majesty is also there in disguise, by which means he learns the value of merchandise, and hears what is said of the state of the empire and the character of the officers of government.” The ingenuous Abul-Fazl thus softens down the unhallowed purpose of this day; but posterity cannot admit that the Great Akbar was to obtain these results amidst the Pushto-jargon of the dames of Islam, or the mixed Bhaka of the fair of Rajasthan. These ‘ninth day fares’ are the markets in which Rajput honor was bartered and to which the brave Prithwi-Raj makes allusion.

చవమానంబును బొందకుండెడిని! క ధీర్వా! చిత్తురు ఖాత్రధి
 ర్భవికాసుంబును బాపి యంగడుల న ధీర్వా దెత్తువే! నేటికి.
 చ|| లలిత కళా విలాస శబ ధీర్వా లంబగు చిత్రిముః గాంచి యొక్క డం
 దలి యసమాన వైపుణి కె ధీర్వా గజగుఢ; మఱియొక్క డందు 'రం
 గులు నునుగుండె గుడ్డయును ధీర్వా గూలియు ని'తని నిగ్గయించెడు
 వెల; యెవఁ డిం దభిజ్ఞుఁ డన ధీర్వా డెవండా జగం బెఱింగెడు.
 గీ|| ఈవు విశ్వప్రపంచము ధీర్వా దీశ్వరుని యనంత లీలాగతులు గొని ధీర్వా యాడె దెపుడు;
 విలువ గట్టుచు రాజ్యంబుఁగొలుచు నక్క; రెవరిగొప్పతనం బెంతోయెఱుగుజ?

It is scarcely to be credited 'that a statesman like Akbar should hazarded his popularity or his power, by the introduction of a custom appertaining to the Celtic races of Europe as to these the Goths of Asia and he should seek to degrade those whom the chances of war has made his va by conduct so nefarious and repugnant to the keenly cherished feelings o Rajput, yet there is not a shadow of doubt that many of the noblest of the were dishoured on the 'Noroza,' and the chivalrous Prithwi-Raj was preserved from being of the number by the high courage and virtue of his a princess of Mewar and daughter of the founder of the Suktawuts. On o these celebrations of the Khoosroz the monarch of the Moguls was struck the beauty of the daughter of Mewar, and he singled her out from amidst united fair of Hind as the object of his passion. It is not improbable th ungenerous feeling united with that already impure, to despoil the Sesodi their honor, through a princess of their house under the protection of sovereign. On returning from the fair, she found herself entangled amidst labyrinth of apartments by which egress was purposely ordained, when A stood before her, but instead of acquiescence, she drew a poniord from her c and held it to his breast, dictating, and making him repeat, the oath of re ciation of the infamy to all her race. The anecdote is accompanied in original with many dramatic circumstances. The guardian Goddess of M the terrific 'Mata' appears on her tiger in the subterranean passage of this p of Pollution, to strengthen her mind by a solemn denunciation and her with a weapon to protect her honor. Rai-Singh the elder brother of princely bard, had not been so fortunate, his wife wanted either courag virtue to withstand the regal temptor and she returned to their dwe in the desert despoiled of her chastity, but loaded with jewels; or as P'r Raj expresses it "She returned to her abode tramping to the tinkling sou the ornaments of gold and gems on her person, but "where, my brother!" i moustache on thy lipi"

"Annals of Mewar."

- సీ॥ భౌతికధనము స ♦ ర్వముఁ గోలుపోయిన, రవివంశజనన గౌ ♦ రవ ధనంబు,
నభిమానధనము, లో ♦ కాతీత విక్రమ ధనమును స్వాతంత్ర్య ♦ ధర్మధనము,
కడు సమృద్ధంబుగాఁ ♦ గలవాడవనుచు నీ దివ్యయశం బెల్ల ♦ దిశల మ్రోసె;
నిట్టి దుర్దమశక్తి ♦ యెటనుండి వచ్చె నీకని జగం బెల్లప్పు ♦ డడుగుచుండు;
గీ॥ నసి యొకఁడె దోడు నీడ నీ ♦ కద్వితీయ ధైర్యసారాంబె నీపాలి ♦ దై వమనుచు
హర్ష బాష్పంబు లురల మా ♦ యట్టివార లాడుకొను మాట లగునో ని ♦ రర్థకములు!
- గీ॥ స్త్రీలఁ బురుషుల రాజ్యంబు దేశమెల్ల విలుచు నీ యక్బరను గొప్ప విలువకాడు;
బ్రహ్మకల్పంబుగా థాత్రి ♦ బ్రదుకఁ; డంద అపుడు పునరుద్ధరింప ని ♦ న్నాశ్రయింతు.
- గీ॥ కులము గుణమును చూడ కీ ♦ ష్కోణిజనుల కలుషము లడంచి నిత్యని ♦ ర్మలతఁ బెంచు
జాహ్నువియుఁ బోలె యవనసం ♦ సర్గదోష మడచి పునరుద్ధరింప యోగ్యుడవు నీవు!
- సీ॥ కానియు మొదలు ల ♦ క్షులుఁ గోల్లు రాసులు రాసులై పెరిగిన ♦ ద్రవ్యములును,
బూరిగుడిసె మొదల్ ♦ గా రమ్య నవరత్న భర్మ నిర్మిత మహా ♦ భవనములును,
బంటు మొదలు సర్వ ♦ పార్థివవర్గముల్ పదము గొల్పెడు సార్వ ♦ భౌమపదని,
బడుగుగుజ్జము మొదల్ ♦ ప్రబలాజినాధన సన్నద్ధ చతురంగ ♦ సైన్యములును,
- గీ॥ గాలవాహినిలోఁ బడి ♦ కడలిఁ గలియుఁ; బేదపడి బెండుదేలియుఁ ♦ బంపు నెడని
కర్మవీరుని స్వాతంత్ర్య ♦ ధర్మరతుని యశ మొకఁడె శాశ్వతజ్యోతి ♦ యై వెలుంగు.
- అ॥ సూదిబెజ్జమందు ♦ శుండాలములదండు చొచ్చి వెలికిఁబాట ♦ వచ్చు నేమొ!
భాగ్యభోగరతుఁడు ♦ పరమేశ్వరుని కూర్చి నొంద లేడు; సాఖ్య ♦ మంద లేడు.
- గీ॥ మొగిలు మేసెడుకొండ కాపురము! నీలలు సింహపీఠముల్! పులులు నెచ్చెలులపిండు!
లారఁబండిన పండు లా ♦ హార! మిట్టు లేది యెటు లున్నను గొఱంత ♦ యేది నీకు!
- సీ॥ “శ్రీమించు నీదు ద ♦ క్షీణబాహుదండమే దిక్కంక భారత ♦ దేశమునకు;
సమృత మొలుకు నీక ♦ టాక్షమే యింక నీహైందవులకు జీవ ♦ నౌషధమ్ము;
బెడ రెఱుంగని నీదు ♦ హృదయమే భారతస్వాతంత్ర్యలక్ష్మి కా ♦ స్థానవాటి;
తాపకనామమే ♦ దాస్యాంధకారమ్ముఁ బోదట్టు దివ్యభా ♦ నూదయంబు;
- గీ॥ నీస్వరూపంబె పరదేవ ♦ తాస్వరూప” మనుచు జగమెల్ల నినుఁ గొని ♦ యాడి కొలుచు!
నీవె విశ్రాంతిఁ గోరుచుఁ ♦ జే విడిచిన నున్నదే! త్రోవ, భారతా ♦ భ్యుదయమునకు!
- సీ॥ శిలచూపరాక వా ♦ సలు ముంచుకొనినట్లు యావనప్రళయంబు ♦ లాక్రమింపఁ
స్త్రీల పాతివ్రత్య ♦ దీక్ష పూరుషుల టాత్ర మడంగె శశిసూర్య ♦ భామ మట్టు;

- లేకార్ణ వంబైన ♦ యీ విపత్సమయము దీ విశ్వమున కెల్ల ♦ నీ హాకడవె
ప్రళయంబు సోకక ♦ వటపత్రశాయయశా పురుషోత్తమునిరీతి ♦ స్థిరత నిలిచి!
- గీ॥ తిపుడు ససిచెడ్డ సకలధా ♦ త్రీశహృదయ వాటి స్వాతంత్ర్య బీజముల్ ♦ నాటెద వని
యనఘ! మాకుండె బ్రహ్మాండ ♦ మంతయాస! కట్ట! యొనరితె నట్టేటి ♦ పుట్టిమునుక!
- గీ॥ బరువుపడ కిన్నియెండ్లు కా ♦ పాడినాడ వనఘ! స్వాతంత్ర్య కనక గ ♦ ర్భాలయమునఁ
బ్రజ్జ్వలిల్లు నఖండ దీ ♦ పమ్మ; నిపుడు కొండ యెక్కింతునే! కను ♦ గూర్కి దేవ! 328
- గీ॥ పొడమి తోడనె యడఁగు బు ♦ ద్బదమువోలె నరుని జీవితము త్తణభం! గురము నుమ్ము;
శ్రమ కడలి దేశ మంధకూ ♦ పమునఁ ద్రోయు పాప మొడిగట్టుకొనకు ప్ర ♦ తాపదేవ!
- ఉ॥ చాలని కాలమై చరణ ♦ సన్నిధిఁ జేరి వచింపలేని మా
జాలిని దేవుడే యెఱుఁగు; ♦ జక్కఁగ విప్పి వచింపలేము; నీ
కాలను ముల్లు క్రుచ్చినను ♦ గంటను గ్రుచ్చిన యట్లు నొప్పితోఁ
దూలి యొసర్చు విన్నపము; ♦ దోయకు! పాయకు వీరమార్గము! 330
- సీ॥ కడలెల్ల నిండఁ జ ♦ క్కలు రాలఁగాలేదు; కులనైల శిఖరముల్ ♦ కూలలేదు;
గ్రహకోటి సంచార ♦ గతులు మాఱఁగ లేదు; గగనంబు వ్రయ్యలై ♦ పగుల లేదు;
భూదేవి పాతాళ ♦ మునకుఁ గ్రుంగఁగనులే; దేడు సముద్రంబు ♦ లింక లేదు;
పవమానశక్తి స్రం ♦ భన మొందఁగాలేదు; వహ్ని తేజము చల్లఁ ♦ బడఁగ లేదు;
- గీ॥ విరిసి బ్రహ్మాండభాండంబు ♦ వీలలేదు; భువన మేకార్ణ వంబయి ♦ మురుఁగ లేదు!
ధైర్య హేమాద్రి రాణాప ♦ తాపదేవుఁ డాటుమాసముల్ విశ్రాంతి ♦ గోరె నేల! 331
- గీ॥ నీయశోగానమునఁ జిక్కి ♦ నిఖిలజగము చొక్కె; నానంద మందిరి ♦ సురలుగూడ;
సత్ప్రియత్నంబు! త్తణము విశ్రాంతి వలదు! తండి! మోయింపు విడక స్వాతంత్ర్యభేరి!
- గీ॥ ఉదయగిరిపై న రవి కూరు ♦ చుండునట్టు లల్ల హారావళి పర్వ ♦ తాగ్రాసీమఁ
గొలుపు దీతెడు నీమూర్తిఁ ♦ గొలుచు జగము, నీకు స్వాతంత్ర్యరాజ్యాభిషేకమగుత.
- గీ॥ సంగర తరంగ సంతుభి ♦ తాంగమగుచు నలముకొనియున్న బహువిధ ♦ దభియందుఁ
జెక్కు చెదరక చిక్కక ♦ సేమమునను నడచెడును గాక యుమ్మదా ♦ నందసౌక.
- సీ॥ నీకటాక్షవిలాస ♦ నియతి యాక్షితిఁ గల్యాణ తోరణరాజి ♦ యగునుగాక!
ముందు రాఁగల కాల ♦ మందు 'స్వాతంత్ర్యదైవత' ముచు నీపేరు ♦ వఱలుఁగాక!
మూడువేళల జగం ♦ బున వీడలందు నీ కగ్రీపూజాస్థాన ♦ మలరుఁగాక!
భారతీయులు హృద ♦ బ్ధములందు నీమూర్తిఁ జేర్చి యెల్లపుడు పూ ♦ జిత్రుగాక!

- ॥ మాత పాశేశ్వరీ చిరసు ♦ మంగలియయి యచలరాజాత్మజవిభాన ♦ నలరుగాక!
యతులితారోగ్య భోగ భా ♦ గ్యములతోడ సర్మకులదీప! నీకు బ్రహ్మయు వగుత!
- ॥ భవ దుదాత్తవృత్తము త్యాగ ♦ వై భవంబు మామదిని గొల్పు భక్తియిమాడ్కియవన
శృపు ఋణముఁగూడ మఱపించినిన్నుఁ గొలువఁ బురికొలిపె; సాహసమని తత్పరయ
కయ్య!
- ॥ నీపదాబ్జయుగము ♦ నిరతంబుఁ గొలుచుచు భక్తిగల విధేయ ♦ వర్తనమున
నలరు వార; మిట్టు ♦ 'లబ్ధూరురహిమాను-పుష్పిరాజు'లనఁ జ ♦ రింతు మెప్పుడు." 337
- ॥ అని చదివి సలుంబ్రాపతి మనమునఁ నుదయించు భక్తి ♦ మాహాత్మ్యమునఁ,
గనుఁదోయి నొత్తుకొని లేఖను విభు పాదములు సోఁకఁ ♦ గా నిడి మొక్కె. 338
- ॥ అచ్చటి యందఱ మనములు విచ్చి ముఖాబ్జముల నిండ ♦ వింతగు మోదం
బచ్చవడి హర్ష బాష్పము లెచ్చంగఁ బ్రతాపదేవుఁ ♦ డెల్లరఁ గనుచున్. 339
- ॥ "నెల చాటంగను జొచ్చె నక్బరునకున్ ♦ నేలేఖ నంపించి; యీ
నెలగా నక్కట! సూర్యవంశముదెసన్ ♦ నేరంబుఁ గావించి నిం
దలపాటైతి నటంచుఁ బల్కెను జిం ♦ తన్ గుందితిన్; గాని యీ
కలతల్ సర్వము దీర్చి హర్ష భరమున్ ♦ గల్గించె నీ లేఖయున్. 340
- ॥ శత్రుపురమున యావనా ♦ స్థాననీచు నింత నిశ్చాక్షికమనస్కు ♦ లింత సుగుణ
భరితు లుండుట యిప్పుడే యెఱిగి, యింత వఱ కెఱుంగ నైతినే! యంచు ♦ వగచుచుంటి
- ॥ తన సత్కిర్తికి భంగమా గతిని స్వా ♦ తంత్ర్యంబుఁ బోనాడి శ్రాం
తినిఁ గాంక్షించె బ్రతాపుఁడంచు వగ సం ♦ ధిల్లంగ నాపుష్పిరా
జును నస్థూరహిమానుఁ డీయిరువు రి ♦ చ్చో జ్ఞానదీపంబు పెం
పునఁ నజ్ఞానతమంబుఁ బాపుచు యశం ♦ బున్ బెంచి రెంతేనియున్. 342
- ॥ స్మరణీయంబగు వారి సాయము; కృత ♦ జ్ఞత్వంబుఁ బాటించి త
చ్చరితంబుల్ స్మరియింపకున్న ఋణ మీ ♦ జన్మంబునన్ దీఱ; దా
హరిభట్టారకు పేరువెనకఁ గడు పు ♦ ణ్యస్వాంతుతౌ వీరి యి
ద్వర నామంబులె యుత్తమోత్తమ పదం ♦ బున్ బొంది వాసిన్ గనున్. 343
- ॥ మఱవఁ దగదు; వీరు చిరస్మరణీయు" లటంచుఁ బలక ♦ సంతోషము పొం
పిరిపోవ సలుంబ్రాధీశ్వరుఁడును మది భక్తిభావ ♦ వై భవ మలరన్, 344

—*) సలుంబాకృష్ణసింహుడు డిల్లీలేఖను గొనియాడుట. (*—

క॥ పరు నుద్యోగులు, మనతో దుర మొనరింపంగ వలయు ♦ దొర లయ్యును, న
కృప వీడి మిమ్ముఁ గొలిచిరి గురుతుల్యు లటంచు నెంచు ♦ కొందుము మాకుఁ.

క॥ ద్యుతిమంతమయి జగద్వందితమయి యీదివ్యలేఖ ♦ దేవార్పణపా
వితమగు కర్పూరపు హారతివోలెఁ బవిత్రమై వి ♦ రాజులుచుండెన్.

క॥ హృద్యములై, యనుభవసం పాద్యములై, సరళ సరస ♦ పాక కళా సం
వేద్యములై, లేఖను గల పద్యములు పదార్థశౌర ♦ పంబునఁ దనరున్.

క॥ మామంటి సేవకులు సంభావించి పఠించి దినము ♦ పారాయణమున్
గావింపఁ దగినవై కడుఁ బావనమై వెలుంగు నిచటి ♦ పద్యచయంబుల్.

చ॥ పదిలముగాఁగ నీను పద ♦ పంకిజభక్తి మనంబులోపలన్
మెదలెడి వారిలోన నను ♦ మించిన భక్తుఁడు లేడటంచు నా
మొదలిటినుండియుఁ గరువ ♦ ముల్ మది నుండెను; నిప్పు “జెందఱో
గదర మహానుభావు”లను ♦ కైవడి నా కెఱుంగంగ నయ్యెడిన్.

క॥ విజ్ఞాపన మిద్దానిని నాజ్ఞాపత్రముగ నెస్క ♦ దాదులు గొని మా
యజ్ఞాన ముడిపెదము బ్రహ్మజ్ఞమణి! దీని నొసఁగి ♦ మమ్మేలఁగదే!”

క॥ అనుచుండ భిల్లపతి యాతనిఁ గాంచుచు “భక్తియోగ ♦ ధర్మరహస్యం
బును మిమ్ముఁబోలె నెఱిగిన మనుజుఁడు లే”డనచు రాజ ♦ మణిఁ గన్గొనుచున్,

సీ॥ బాధ్యతగల గొప్ప ♦ పదవి తొరుక్క సామాజ్య లక్షిత మహా ♦ మాత్యయుద్ధ!
యదియొకఁడేగాక ♦ యశ్వరీశ్వరుతోడి వియ్యంబు నెయ్యంబుఁ ♦ బేర్చిపెంపుఁ
దృణముగాఁ జూచుచు ♦ గుణము కోరుచు నిన్నుఁడనఱేని గర్భశా ♦ త్రవుని గొలిచి
యేవిపత్తులనై నఁ ♦ నెదిరింప సమకట్టె నబ్జూరురహిమానుఁ ♦ డనఘ గుణుడు!

గీ॥ కమ్మఁజనువఁగాఁ జనువఁగాఁ ♦ గడ కతండు పరమభక్తి ని న్నేకల ♦ న్య ప్రకార
శిష్యుడై కొల్చి మమ్ము గె ♦ ల్పెననిలోఁచె”ననిన నందఱ దెసఁ గలియంగఁజూచి,

ఉ॥ “కమ్మ నదెట్లో వ్రాసితిని; ♦ గమ్మను బంపిన దాదిగా నన
ర్కమ్మగు శ్రాంతి యేల వల ♦ దం చనిపించి తపించుచుంటి; నీ
కమ్మయు నాకుఁ దోడుపడె! ♦ గష్టమొ సౌఖ్యమొ నెత్తె బడ్డ భా
రమ్ముఁ దొలంగఁ ద్రోయఁగను ♦ రాదు; రణంబె శరణ్య మెప్పుడున్.

అ

సీ॥

346

347

348

349

350

351

సీ॥

క॥

గీ॥

353

the
to 6

❶ గీ॥ కమ్మ వినినంత మద్భజా ♦ సుంధమందుఁ దోచెఁ బదివేల వీరుల ♦ దోర్బలమ్ము;
రణ మొనర్పంగఁ గోర్కులు ♦ గ్రముగఁ జేరె! వీరవిహరణ మొనరింపఁ వెడలవలయు

సీ॥ లోకముల్ తలకిందు ♦ లుగఁ జేసి భారశస్వాతంత్ర్యమును నిల్పఁ ♦ బాలుమరని
యందఱు కొండంత ♦ యాసతో మనవైపు చూపులు వఱపిన ♦ చొప్పు దోచె;
నేహేతువునైన ♦ నిపుడు స్వధర్మ నిర్వహణంబునందు ము ♦ ర్బలుల మైన
మేవాడకేగాక ♦ యీ విశ్వమందలి సృజకెల్లఁ దప్పిన ♦ వారమగుదు!

గీ॥ మస్థిరపు జీవితముల వై ♦ నాస మాని భారతత్రాణ దీక్షా ని ♦ బద్ధలమయి
దేవదానవకోటి నె ♦ దిద్దియైనఁ గార్యసాఫల్య మొదఁగఁ ♦ గడఁగ వలయు.

చ॥ పొడమి యధర్మముల్ పొదలి ♦ పొంగుచు దాస్యము వీరధర్మమున్
ముడివడె! మాతృదేశము వి ♦ ముక్తికి నాదు శరీరమందునన్
గడపటి రక్తబిందువును ♦ గాని మిగుల్చుకొనంగఁబోక నే
దడిపెదసేని యీధరణి ♦ ధన్యుడ నయ్యెడ నిభవంబునన్.

355

మ॥ దివమందైనను రేయియైనఁ ద్రుటి శ్రాం ♦ తిన్ బొందఁ గాంక్షింప; నా
హనరంగంబె నివాసమందిరము చే ♦ యన్ బోయెదన్; బ్రాణవా
యపు లీదేహమునందు నుండువఱకె ♦ ట్లొ పూని స్వాతంత్ర్యలే
శవికాసంబును బోవనినని ప్రతి ♦ జ్ఞున్ జేతు మీముందరన్”

356

గీ॥ అని విభండన! భిల్లేశుఁ ♦ “డల్లె యగుత! మీవు చెప్పినంత యొనర్చు ♦ కే నిజంబు!
పిలిచి పిలిచినైన రణంబు ♦ సలుపవలయు! వలచి వలచి యాపదల నో ♦ ర్వంగవలయు!

గీ॥ అఖిలభిల్లరాజ్యము మాత్రి ♦ కప్పుగించి పులులఁబోల్ వేనవేలు లెంకలను గొనుచు
ననునిమేషంబు వచ్చి నీ ♦ యండ నుండు; నామహాభుజ మున్న నీ ♦ కేమికొఱత!

క॥ గళమునఁ బ్రాణము లుండఁగఁ దలపూ వాడంగనీక ♦ త్వత్పాదాబ్జం
బులు తల నిడి ముట్లోకంబులు దాకిన సుంత ముల్లు ♦ మోవఁగనీయన్”

359

క॥ అనియెల్లెత్తి వచ్చిచెను! విని యందఱు హర్ష మనుభ ♦ వింప, సలుంబ్రా
వనిపతి “దేవా! విక్రీను మన నీసామ్యముచు జగము ♦ లభినందించెన్.

360

❶ This effusion of the Rahtore was equal to ten thousand men; it nerved the drooping mind of Pratap and roused him into action, for it was an incentive to find every eye of his race fixed upon him.

“Annals of Mewar.”

- క॥ నీమెట మాతృదేశము సేవించి విపక్షకోటిఁ ♦ జెండాడఁగ మా
జీవితము లుపకరించిన నీ విశ్వమునందుఁ గొదవ ♦ యేదీ మాకున్! 361
- క॥ తారాగృహమాది, సలుంబౌరాజ్యంతంబుదాఁకఁ ♦ బ్రజలును శ్రీమ
న్నారాయణమూర్తివిగాఁ జేరి భజించెదరు నీను ♦ శ్రీపాదములన్! 362
- గీ॥ ఆగ్రహణల దీప్తము ♦ భోగమైన రణమహాదూర్గ నట్లెక ♦ ర్ణద్యయంబుఁ
బట్టి యాడింపఁగలరు నీ ♦ పాదభక్తులనఁ బ్రతాపప్రభూత్తంసుఁ ♦ డాస్యమెఱి, 363
- మ॥ “అఱితోగ్రంబుగ యుద్ధముల్ జరుగు; నా ♦ వంతైన విశ్రాంతి నొం
దము: మీకున్న యమూల్యవస్తువుల వెం ♦ టగొంచు నీనాఁడె నూ
ర్యమహాల్దూర్గముఁ జేరఁబోవలె” నటం ♦ చాజ్ఞప్తిఁ బాలించె; శ్రీ
ఘ్రమె సేనాపతు లెల్లఁజేరి దరియం ♦ గా నేఁగి రాదుర్గమున్. 364
- ఉ॥ “మీరలు నాకు పండ్యులరు; ♦ మీకృతమున్ మఱవన్; రణంబె నేఁ
గోరుదు శ్రాంతి నిచుకయుఁ ♦ గోర” నటంచని పృథ్వీరాజు-న
బూరహమానుఁగూర్చి తలఁ ♦ పున్ బ్రకటించెఁ బ్రతాపసింహుఁ; డ
వ్వారును నక్కరీశునకు ♦ వార్తలు దెల్పిరి సత్య మేర్పడన్. 365

గద్య:—ఇది శ్రీమత్కామేశ్వరీ కరుణాకటాక్ష వీక్షా సమాసాదిత రసచత్కావ్య
నిర్మాణ చాతురీధురీణ, సుగుణగణపారీణ, “దుర్భాక” వంశ దుగ్ధాంభోరాశి
రాకా కైరవమిత్ర, శాలంకాయన గోత్ర షవిత్ర, సుజనాను
గ్రహపాత్ర, వెంకటరామాయ్యపుత్ర, కవిసింహావధాని
పంచానన-కావ్యకళాని ధీత్వాది బిరుదాకర, సుకవి
రాజశేఖర, “రాజశేఖరకవి” ప్రణీతంబయిన
“రాణాప్రతాపసింహచరిత్రం” బ
ను పద్య కావ్యమునం
దుఁ జతుర్థా
శ్వాస
ము.

(శ్రీ)

కామేశ్వర్యై నమః.

రాజాప్రతాపసింహచరిత్ర.

పంచమాశ్వాసము.

—*—

—*) వసంతము. (*—

|| నునుపారు మెఱుంగు దీ ♦ నిను గుఱ్ఱలేమావి చిగురాకు బాకులు ♦ చికిలి చేసి,
 ననలాని వగరుటె ♦ ల్గునఁ గికారిండు కోయిల హుమాయాల నా ♦ యితము చేసి,
 నిలువెల్ల విచ్చి తా ♦ వులు చిమ్ము దాసానిపూలతో నెఱ్ఱజె ♦ డాల నెఱ్ఱి,
 యరవిచ్చు తోకుఁదా ♦ మర తుపాకులఁ దేటిగమి యుక్కుగండ్ల న ♦ గాదు చేసి,
 || పరువపు వసంతుఁడను దొడ్డ ♦ తురకతోడ కలయవనపాళి పసదన ♦ మ్ములఁ గఱచి,
 లలితరాజాతపత్రమం ♦ డలము బెరయ దళముకొని చిల్కపిండుతో ♦ దండు వెడలె.

—*) యవనులు రాజపుత్రుల దుర్గములను గొనుట. (*—

|| ఈమాఱు ప్రతాపుఁడు తనదా మానము నిలుపుకొనుట ♦ యరుదని యక్ష్మ
 భూమిశు సైన్యపతు లచోచ్చి మూఁగిరి బలములెల్లఁ ♦ జట్టును గొలువక. 2

|| బల్లిదుల భటులఁ గొని 'యంతల్లా' దుర్గంబుకడఁ బ్ర ♦ తాపవిభుం డ
 బుల్లాఖానుని దాఁకెను ముల్లోకము లతని ధృతికి ♦ ముచ్చట పడఁగక. 3

|| తోరుష్కభటులు మ ♦ త్రమతంగజములట్లు తాకిరి రిపు సేన ♦ దద్దఱిలఁగ;
 రాజపుత్రులు మృగేం ♦ ద్రశ్రేణిబోలెఁ బైదూకిరి యవనులు ♦ దొరలిపడఁగఁ;
 బ్రళయభానుఁడువోలె ♦ వెలిఁగి ప్రతాపేంద్రుఁ డరిమధ్యమున వ్రాలి ♦ నఱుకసాగె;
 వందలువేలుగా ♦ మ్రందిరి రెండుపక్షములందు; సమర ము ♦ గ్రముగ రేఁగెఁ;

|| బ్రాహ్మమాపటివేళకు ♦ మొగలుసేనఁ గొని ఘోర వచ్చి కలసి ♦ కొనియె; రాజ
 పుత్రులకు సంగరము తల ♦ మునుకలయ్యె; యవవసైన్యంబుల యఫీనమయ్యెఁగోట.

|| బారులు బారులు యావన వీరులు శైలంబు లెక్కి ♦ వెడలుచు నవలక
 "దోరణగృహ" దుర్గము "చాందేరీ" దుర్గంబుఁ గొనిరి ♦ ధృతి యేపారక. 5

క॥ వేటాక సేనాపతి మార్వారుడెసను సేనగొనుచు ♦ వచ్చి మహాగ్రం
జా రణ మొనరించుచు బాలిమేరను “అహూరు” కోట ♦ మెట్టెను గడిమిన్. 6

సీ॥ నీలకాదంబిని ♦ నివహంబుచందాన సకలదిక్కుల విప ♦ త్సంచయములు
పేరినకొలది భ ♦ వివ్యధాకాశంబు విపులాంధకారసం ♦ వృతముగాఁగ
నై న్య మంతంశకు ♦ సమసిపోయెను; దుర్గసంఖ్య క్రమమ్ముగా ♦ సన్నగిల్లె;
నాప్రతాపుని ధైర్య ♦ మతని సాహసము దైనందినవృద్ధి నొం ♦ దంగసాగె;

గీ॥ నితలోనన వర్షర్తు ♦ వెదిగివచ్చె; బర్వతముల రేఁగెడు విష ♦ వాయువులకుఁ
గొలకు లందలి విషజలం ♦ బులకు స్రుక్కి, మొగలు సేనలు ఢిల్లికిఁబోయె మఱి.

సీ॥ విశ్వంబునెల్లఁ బి ♦ ప్పిగఁజేయఁజాలి గుంపులుగాఁగఁబడు పిడు ♦ గులకు నడలి,
జడివట్టి కురిసి మా ♦ సముదాఁక విడువక చెలఁరేగుచుండు వా ♦ నలకుఁ జిక్కి,
కుక్షిలోనికిఁ గ్రుచ్చు ♦ కొని పోయి శ్రమఁబెంచు నీదరగాలికిఁ ♦ బేదవడియు;
రక్త మంతటిని బే ♦ రఁగఁజేసి హృదయంబు స్తంభన మొనరించు ♦ చలికి స్రుక్కి;

గీ॥ చిత్తయెండల వేడికి ♦ న త్రమిల్లి రాజగురుసార్వభౌముఁడు ♦ రాణివాస
మనుఁగుబిడ్డలు నలజడి ♦ కగ్గమగుచుఁ బొండవులుగూడఁ బడనట్టి ♦ బాధ పడిరి. 8

క॥ కొమ్మలకును బల్ల వనివహమ్మునలెన్ జైత్రమాస ♦ మంతట నారం
భమైన యవననృపనై న్యమ్ములు గుంపులయి వెలసె ♦ హారావళిపై. 9

గీ॥ పాదుపాహి యానతిమెయి ♦ భరతఖండ మంను విఖ్యాతిఁ గనిన పై ♦ న్యాధినాథు
లెల్ల మేచేసి ‘యుజ్జారగృహము’ ‘దేవగృహము’ను “విరాటగృహ”దుర్గమిన్నిగొని!

—*) “సూర్యమహల్” దుర్గ యుద్ధము. (*—

మ॥ సమదేభేంద్ర సమాన వీరభటు లు ♦ త్సాహంబుతోఁ గొల్వ; ద
ర్పము శోభిల్ల మహమ్మదీయభటు లం ♦ బర్ నుండి మార్వారుడే
శమునంగుండియు వచ్చి యెల్లదిశలన్ ♦ శైలంబు లందెక్కి సూ
ర్యమహల్ దుర్గము చుట్టుమూఁగిరి సమ ♦ గ్రాటోప మేపారఁగన్. 11

మ॥ వితత కరాళ మృత్యుసమ ♦ భీకర విక్రములైన యాత్మ యో
ధతతులనెల్లఁ బూన్చుచుఁ బ్ర ♦ తాపుఁ డరాతులఁ దాఁకి సంగర
క్షితిని దదీయశీర్ష ములఁ ♦ జిందర వందర చేయుచుండె; నీ
గతి నొకమాసమున్ గడువఁ ♦ గా యవనుల్ కడుఁ జింత మున్గుచున్, 12

సీ॥ కొటలో నొక్కని ♦ గూఢమార్గ మెఱింగి గుమిగూడి పోయి ద్వారమును దెఱచి
యర్ధరాత్రము లోని ♦ కరుగంగఁబూని; రాసడి యెల్లొ యెఱింగి దుష్టయుఁడు వచ్చి
యడ్డగించెను; యుద్ధ ♦ మతిభయంకరముగా జెలఁగె; మోగలులు ద్రోసికొని లోనఁ
జొరఁ బూని; రది చూచి ♦ చోండావతుల్ దవాగ్నిజ్వాలలటులు క్రిక్కిరిసి తాకి;

క॥ రక్కుఁడుదయించుసరికిఁ బో ♦ రగ్గ మయ్యె; నంత భిల్లురాపురినుండి ♦ యరుగుదెంచి
సూక్తసింహుండు తురకల ♦ స్రుక్కుఁజేసి సరభసముగ దుగ్గప్రవే ♦ శం బొనర్చె. 13

ఉ॥ ఘోరముగా రణం బెదిగె; ♦ గొన్నిదినంబులు దాటినంత, నా
హారపదార్థముల్ దఱిగె; ♦ నంతట నొక్కయెడఁ బ్రతాపధా
త్రీరమజేంద్రుఁ జేరఁజని ♦ “దేవ! నిగూఢ కవాటమందునఁ
దూఱుచుఁబోయి ‘భీమగడ’ ♦ దుగ్గముఁ జేరఁగ యోగ్య మియ్యెడఁ. 14

క॥ చాలఁగాలము నిలువఁగఁ జాలదు దుగ్గంబు; తిండి ♦ సుబారములుఁ
జాలవు; మీరిపు డరుగుట యే లగ్గగు నాకుఁజూడ ♦ నిందుంఁజి వడిఁ.” 15

మ॥ అని పాదంబులచెంత వ్రాలుచు సలు ♦ బ్రాధీశుఁ డస్థింప, న
జ్వననాథాగ్రణి భీమదుర్గమునకుఁ ♦ సైన్యంబులఁ గూడి పో
యెను; శేషించిన సైన్యముల్ భుజబలం ♦ బేపారగాఁ బోరె; నై
న నెలఁ దాటకమున్న దుర్గమును జెం ♦ దఁగల్గి రామోగలుల్. 16

మ॥ బలమెల్లఁ గృశియింపఁ జొచ్చినఁ బ్రతా ♦ పస్వామి జాంబూనదా
చలముఁ బోలి పరాక్రమక్రమత స్వ ♦ చ్ఛందంబుగా నిల్చె; బి
డ్డల భార్యఁ జెఱఁబట్ట నాతఁడగచా ♦ ట్లఁ ముగ్ధునం చెంచి సే
నలతో ముట్టిరి భీమదుర్గము నమం ♦ దశ్శైవ్యలై శాత్రుల్. 17

—*) యవనులు భీమదుర్గమును ముట్టడించుట (*—

సీ॥ యవనులదెస ముఖ్య ♦ మై ప్రకాశించె నత్యలఘుబృహన్నాళి ♦ కాస్త్రవహ్ని;
రాజపుత్రులదెస ♦ రాజల్లచొడఁగెఁ బ్రధానమై బాహుప్ర ♦ తాపవహ్ని;
యగ్నిచూర్ణముధాటి ♦ కాకొట నట నట గండశిలలు కొన్ని ♦ పిండి యయ్యె;
క్షణమునకు క్షణంబు ♦ గడియకు గడియ యావనచమూప్రతతిని ♦ బలము తఱిగె;

గీ॥ నిప్పు లుమిసెడు నారక్త ♦ సేత్రములును ముడుచుండెడు భయదాస్య ♦ మండలములు
రక్తసిక్తపరిచ్ఛద ♦ రాజి వెలయ రాజపుత్రుల పోరుడు ♦ ర్వార మయ్యె. 18

- క॥ నెల దాటుదాఁక యవనులఁ గలనఁ గలఁచి నృపగురుండు ♦ కాపురముఁ దగఁ
దలఁగించి బోయవల్లియ నిలిపి పదిలపఱచి మఱల ♦ నెక్కొనె ననికిఁ. 19
- మ॥ పరమప్రీతిని భిల్లలోకపతి యా ♦ పాశ్వరీ పాదపం
కరుహద్వంద్వముఁ గొల్చి తోడుకొని యా ♦ 'కావా' ఖనిఁ జేర్చె; నా
కరుణాసాంద్రమనస్కు యత్తఱిని భూ ♦ గర్భమునఁ జేరు నా
ధరణీనందనమాడ్కిఁ బెం పెనఁగె నా ♦ దార్యంబు దీపింపఁగఁ. 20
- గీ॥ రాణివాసంబు భిల్లరా ♦ స్త్రంబుఁజేరు తెఱిఁగి మహాబతుఖాన్ సేన ♦ నురవడిమెయి
దఱిమె; దుర్గమవనముల ♦ నరుగలేక గరళముఁ దిన్న వేయఱు ♦ గతిఁ గలంగె. 21
- గీ॥ విచ్చె మొగిళులు; గగనంబు ♦ విమలమయ్యె; గాపురముతోడ ననుచర ♦ గణముతోడఁ
గదలి బోయగూడెము వీడి ♦ కైలవార సీమలకుఁ జేరె వీరల ♦ క్షీప్రభూడు. 22
- గీ॥ విడిదిమార్పులు, పరగ రా ♦ యిడులకూర్పు, లాత్యబలము తగ్గెఁడునూర్పు, ♦ లలజడిఁగొనఁ
దొడరి, తలఁకును మగటిమి ♦ త్రోవులాడ వెనుకచూడక నృపుఁడు ము ♦ న్నొనిపెనంగె.
- గీ॥ ఒక్కమెయి రేయుఁబవలును ♦ గ్రుక్కగొనక జయము దవ్వెనకొలఁదిను ♦ తాహశక్తి
రవులుకొల్పుచు నడిపెసం ♦ గ్రామదీక్ష; విమతులకుఁ జక్కెఁగడమ దుర్గములుగూడ.
- సీ॥ మిట్ట మధ్యాహ్నంబు! ♦ మిహిరుఁ డుగ్రుండయి చెలరేఁగె; నొకచోటఁ ♦ జెట్టునీడ
బోయ గడ్డిని దెచ్చి ♦ యాయఁ బాశ్వరీ రుబ్బి కాల్పుచునుండె ♦ రొట్టియలను;
బిడుగుపాటున వచ్చి ♦ పడియె నంబరుదిక్కునుండి ఫరీధాను ♦ దండుఁ గొనుచు;
మనుజేశ్వరుండు కొ ♦ మ్మలు నంచి బుట్టల, బిడ్డల భార్యను ♦ బెట్టి విడిచె;
- గీ॥ ననుచరులఁగూడి యవననై ♦ న్యంబుఁ దాఁకి పదులునూఱులుగాఁ దలల్ చిదిమివై చె;
సంత భిల్లులు వనసీమ ♦ నాక్రమించి పిల్లలను రాణిఁ జేర్చిరి ♦ భిల్లవాటి. 25
- సీ॥ షాబాజుఖాన్ గొప్ప ♦ నైన్యంబు తనవెంటఁ గొలువంగ లోయలో ♦ పలికిఁజొచ్చె;
కైలసాంకేతిక ♦ సాహాయ్య మూఁది ప్రతాపుఁడు భటులఁ గొం ♦ దఱను గూర్చి
యాకస్మికమ్ముగా ♦ నరిసేనవై మారి మసఁగినగతిఁ గ్రమ్మి ♦ మట్టసాఁగె;
నీయవస్థను ఖానుఁ ♦ డెఱిఁగి నైన్యము వెన్నమొగమును పరవఁగా ♦ ముదల వెట్టె;
- గీ॥ దురకభటు లల్ల నల్లన ♦ మరలిచూచి రాజమణిఁ గానమికి నబ్బు ♦ రమ్ము పడిరి!
యాతఁ డవ్వలిదెస లోయ ♦ నరిబలమ్ము బిట్టు దట్టిచెఁ గ్రుక్కఁద్రది ♦ ప్పికొనసకి. 26
- మ॥ మఱలఁక వైరులు వెన్నఁకుఁ దిరిగి; రీ ♦ మాఱు బ్రతాపావనీ
శ్వరుఁ డవ్వారికిఁ గానరాక యెటనో ♦ కైలంబు లందుండి ముం

19

దక్ష బోధిండ్డిన శత్రుసేనల బ్రచం ♦ ఉన్నూర్తిమై దాడి కొం
దక్ష నాల్గొయకృపాధారలను మ్రం ♦ దక్షజేసె నత్తుగ్రుడై.

27

|| “కనబడెడ డట్టులు వేదకి నం; గనబడినను బట్టువడడు; ♦ కట్టా! యిక నే
మొసరింతు ” ననుచు, ఖానుడు తనసేనను గొనుచు గిరులు ♦ దాటుకొని చనెన్. 28

20

|| ఖాసింఖాను మహాసేనా సంవృతుడగుచు నవలి ♦ నాఁ డరుదేరన్
గా, నడి గని యొత్తని నిట్టి సిలుగులం బెట్టి యినకు ♦ తేంద్రుడు కలంచెన్. 29

యు

21

|| అటమృగములనాటెడ బొందుటయును బైబుట చీలు ♦ చుట కలంచుటయున్,
విటతొటనమ్ము చేయుట శ్రుటొక జాటుగుట నృపతి ♦ ధూర్జటి నేర్చెన్. 30

గోడ

22

|| పులి నివసించు గుహలోపలి కరిగెడు వారిణివితతి ♦ వలె, యావన వీ
రులు నాంగ దివదివము వంకలుగఁ బ్రతాపుడను కలుచి ♦ తరువులు సింఁచెన్. 31

గోన

మగ

|| అవిగళాశ్యాపలుతుల దేగిం ♦ నన్నిహోత్రమన, సలుంబ్రాధిపతి శాత్ర ♦ వాటవి నటు
భిన్న మొసరిండు, నిటు ప్రతా ♦ పప్రభుడు వనరె సమరాభిసేచు మా ♦ ర్తాండుపగిది.

రాత్రి

గోడ.

|| ఒకపాలు పై నైవేద్యములు కొంచెకనుమను బ్రతాపుదాడి ♦ నలిసేయుచు వే
తొకపాలు భిక్షదేహము వికటమునఁ జరించ రాణి ♦ నిన్ బెఱుబట్టెన్. 33

|| “ముల్లకము తెదిరించిన ముల్లెనను మోవనీక ♦ పూనికమెయి నా
భిల్లులం గలంచెడు” నని యట్టుల్లాఖా వేద పై నైవేద్య ♦ ములం దోడ్కొనుచున్. 34

|| వైలపై నైవేద్యము ♦ ‘జ్యూం’ తగరపు గనులలోన రాణి ♦ గారి నుంచి
వేయగనులలోడు ♦ వేయఁజతులలోడఁ బ్రీతి గాచుచుండ ♦ భీమచాండు. 35

కడ

25

|| అనుచరుఁ డొకడిన ముదయంబునఁ దగరపుగనులు చేరఁ ♦ బోయి మహారా
త్తిని గాంచి భిక్ష దేహుడ వనజములకు మ్రొక్కి నిలువఁ ♦ బాపేశ్వరియున్, 36

;

—*) పాపిష్టిదేవి భిల్లునితోడన భరనుగూర్చి యడుగుట. (*—

బుడ

26

|| “దనహ సోష్ట్రుల కాంతి కాంతమయి, యు ♦ ద్య తృద్యపత్రాభ సుం
దరి నేత్రద్యయద్రువరాక్రమణళా ♦ ధారేయమై, సత్కృపా
భరింపై, రిమణీయద్రు, భవన సే ♦ వ్యంబైన, నా జీవితే
శ్వరు నెమ్మొమును గాంచి నేటి కొకమా ♦ సం బయ్యె భిల్లాగ్రణీ! 37

|| వైరులపై నైవేద్యము తెంత యపారముగాఁ జట్టుకొనెనో! ♦ వా రేయెడ ను
న్నాకో! సమయమునకు నాహారము దొరకెడునో! మాకు ♦ నై వగతు రొకో! 38

మ॥ అకటా! వైరులదాడి తగ్గదని వాఁ ఁ రాయాసముఁ జెందఁబో
రు కదా! యెప్పటియట్లు నవ్వుచునె పోఁ ఁ రుక్ దీర్తురా! రాజపు
త్రకు లుత్సాహము వీడరే కద! సలుం ఁ బ్రాభర సర్వాంగర
క్షకుడై భక్తి యెలర్పఁ బ్రాణవిభు ప ఁ జ్ఞా గొల్చి యుండుఁ గదా!

39

సీ॥ శ్యామసింహుండు పా ఁ ర్భవమున వర్తించునే! సామంతు లందఱు ఁ సరస నుండె!
స్వాతంత్ర్యసమరదీ ఁ త్నామహోపన్యాసములు తొంటిచందాన ఁ నొలుకుచున్నె!
వ్యాకోచ పుష్పంబు ఁ వలె నాథుమోమున నానంద దరహాస ఁ మలరుచున్నె!
నాయాస మెప్పుడే ఁ నంది కుందఁరుగదా! యారోగ్య సౌభాగ్య ఁ మనువగుగద!

గీ॥ యూర్జితోత్సాహశలతో ఁ నొప్పెఁడుగద! తఱచు బిడ్డలదెస మది ఁ మఱలదు గద!
విమతులకు నెల్ల గర్భని ఁ డేదకముగఁ దీవ్రకరవాలధార న ఁ ర్తించెఁడుగద! 40

మ॥ “ప్రమదం బొప్ప రణాంగణంబులఁ బ్రతా ఁ పస్పాహి స్వాతంత్ర్యయో
గము సాగింపఁ దదాత్మజాతుఁడు భుజా ఁ గర్వంబుఁ బోనాడి దూ
రమునం డాఁగెడు నెట్లు! వైరులతలల్ ఁ రాల్పంగ నన్నాజ్ఞ సే
యు”మటం చెప్పఁడు బోరు నియ్యచరసిం ఁ హుఁ బట్టనేరఁ గదా!

41

మ॥ చుఱకత్తుల్ గొని చెట్లపై కుఱికి “ము ఁ చ్చుల్వోలె మామాతృదే
శరమఁ గొల్లలుగొట్టు నీయవనులఁ ఁ శాసించు మి”ట్లంచుఁ జిం
దరగాఁ జీల్చెద రీయరుగు నిసువుల్ ఁ నాకన్నసుతాన; మే
కరణిఁ దండ్రికి దవ్వుగా నిలుప శ ఁ క్యం జాను నాబోఁటికి!

42

ఆ॥ విశ్వ మెల్లఁ బొగడ ఁ బిల్లరాజ్యం బేలు సత్ప్రభుండు భీమ ఁ చాందు దొరయుఁ
దండ్రివోలెఁ గాచుఁ; ఁ దత్కృప మముఁ జీమ సోఁక; డెట్టి కొఱత ఁ మాకు లేదు.

క॥ కాని ప్రతాపధరిత్రీజాని పదాబ్జాత దివ్య ఁ సందర్శన సే
వానంద మందఁగోరుచు మానస మొక్కింత వంత ఁ మరఁగి కరఁగెడుఁ.

43

క॥ ఒకమాటు దర్శనము చేసికొనఁవలె నంటినని వ ఁ చింపు” మనఁగఁ గం

చుకి పాతేశ్వరి పాదములకు మ్రొక్కుచు వెడలి వనము ఁ లఁ బడిపోయె.

45

గీ॥ అవల నొక్కనాడు ప్రతాపుఁ ఁ డరుగుదెంచె; బోయదొర స్వాగతబిచ్చి ఁ పూజచేసె;
బిల్లలను భార్యఁగూడి పృ ఁ థీవిభుండు కతిపయదినంబు లచ్చోటఁ ఁ గడపె వేడ్క. 46

ఉ॥ అంతట నొక్కనాడు శబ ఁ రాలేయముఁ విడి యాప్రతాపభూ
కాంతుఁడు వీరయోధులును ఁ గాంతయు బిడ్డలు మెటరా, నహః

- ర్యాంతరసీమలం దరిగి ♦ యచ్చట మోగలుసేనఁ జూచి క
ల్యాంతకుండట్లు దాఁకి సమ ♦ రావనిఁ బెక్కురఁ ద్రుంచె నుగ్రుండై. 47
- ! సమరము ముగిసిన సాయంసమయమునకు శైలసీమఁ ♦ జల్లని నటవృ
క్షముక్రింద వసించెఁ బ్రతాపమహీంద్రుం డచట నా వి ♦ భావరిఁ గడపన్. 48
- ! ఆరాత్రికొంత కడచనఁ దారాపథమందు నిబిడ ♦ ధారాధరముల్
ధారాపాత్రలకరణి నపారమ్ముగ రేఁగి ఘోర ♦ వర్షము గురిసెన్. 49
- ! మాటిమాటికి హెచ్చె దె ♦ బృట్టువాన; వర్షమునకన్న రేఁగెఁ బ్ర ♦ భంజనంబు;
నిలువ నెలవైన తరు వట్టెఁకలయనూఁగి తల నొఱుగునో యనెడి శంక♦దవ్రలఁజేసె. 50
- ! చలికి గాలి కాఁకిలికి వ ♦ వ్షమున కడలి బిడ్డ లేడ్చి సాఁగిరి; కట్టు ♦ గుడ్డ తెల్లఁ
దడిసె; నినుఁగులు తనచుట్టు ♦ వడకుచుండ తెప్ప వాల్చక రాణి యా♦రేయి గడపె. 51
- ! తెలతెలవాతె; వా ♦ నల పోటు తగ్గె; రాజ్యయు గడ్డిరోట్టెలు; ♦ చేయుచుండె;
ఖాసిముఖాను చెం ♦ గటఁ దోఁచె, సపరివారుండయి రాజగు ♦ రుండు తొలఁగి
యొకగుహ చేరి కూ ♦ ర్చుండె; నంతట మహాబల్లితాను గనబడె; ♦ బ్రభుఁడు చెంత
శైలశిఖర మెక్కె; ♦ పాపాజ్ఞానా కొంతసేపటి కచ్చోటు ♦ చేర వచ్చె;
! సృపవరుఁడు లోయ కరిగె; ఫ ♦ రీదుఖానుఁ డచటి కేతెంచె; భూపతి ♦ యద్ర దాఁటె;
నచటి కరిగె నబ్బుల్లాయు; ♦ నవనిపతియు నేగఁదొరకొనె 'నాబూ' గి♦ రీంద్రమునకు. 52
- ! సీ॥ ఉదయపురమునకు ♦ నుత్తరమ్మున రెండుక్రోసులపైనఁ ద్రి ♦ కూట మనఁగఁ
బర్వతం బలరు; నా ♦ వసుధాధరము చుట్టు నతిసాంద్రమగు నర ♦ ణ్యంబు దనరు;
నీర మెల్లెడ నూట ♦ యూరి బుగ్గలుపుట్టి ధ్వను లెత్తి నెలయేళ్లు ♦ పాఱుచుండు;
ద్రవిధ శీతోష్ణప్ర ♦ దేశంబు లందుండు సకలజాతుల వృక్ష ♦ సమితి యలరు;

Within its impervious recess rose the three-peaked (Tricuta) mountain at whose base was the town of Nagindra, the abode of brahmins, who performed the rites of the great God. The most antique temples are to be seen in these spots, within the dark gorge of the mountain, or on its rugged summit in the depths of the forest and at the sources of the streams, where sites of seclusion, beauty and sublimity alternately exalt the mind's devotion. In these regions the creative power seems to have been the earliest and at one time the sole object of adoration, whose symbols, the serpent-wreathed Phallus [Lingam] and its companion, the bull, were held sacred even by the children of the forest.

"Annals of Mewar."

గీ॥ మొల్లలును జాజి గన్నేరు ♦ మల్లెచెట్లు పారిజాత మందార చం ♦ పక తరువులు
కసరుఁబూల గుబాళించు ♦ కమ్మతావి విరియ వెదచల్లు దెస లెల్ల ♦ వెల్లిగొనఁగ. 53
గీ॥ అతి నిబిడమైన గహనమ ♦ ధ్యమున, సూర్యరశ్మి సోఁకని శైలగ ♦ ర్భముల, నదులు
మొలుచుతావులభవునికో ♦ వెలలువెలయు గగనమునఁగూరిపోయుచు ♦ క్కలవిధాన.
గీ॥ అనుచరసమూహములు వెంటఁనంటి కొలువఁ బ్రకృతిరమణీయమగు నీయఁరణ్యసీమఁ
దాటి భూధర మెక్కి ప్ర ♦ తాపదేవుఁ డరిగె నప్పు డాబూపర్వ ♦ తగ్రమునకు. 55

—*) ఏకలింగేశ్వరు నాలయ వర్ణనము. (*—

క॥ పున్నమ సన్నని వెన్నెల మున్నీటను దేలు దొడ్డ ♦ పూమొగ్గులు ల
గీ తున్నత సిత గోపుర సంపన్నంబగు నేకలింగ ♦ పతి దేవళముఁ. 56

In these silent retreats Mahadeva continued to rule triumphant. The temple of Eklinga, situated in one of the narrow defiles leading to the capital is an immense structure, though more stupenduous than elegant. It is built entirely of white marble most elaborately carved and embellished, but lying in the route of a bigotted foe, it has undergone many dilapidations. The brazen bull placed under his own dome, facing the sanctuary of the Phallus is nearly of the natural size in a recumbent posture. It is cast (hollow) of good shape highly polished. and without flaw except where the hammer of the Tartar had opened a passage in the hollow flank in search of treasure.

“Annals of Mewar”

§ The shrine of Eklinga is situated in a defile about six miles north of Udaipur. The hills towering around it on all sides are of the primitive formation and their scarped summits are clustered with honey combs. There are abundant small springs of water which keep verdant, numerous shrubs, the flowers of which are acceptable to the deity especially the Kiner or Oleander, which grows in great luxuriance on the Aravallis. Groves of Bamboo and Mangoe were formerly common according to tradition. There are however still many trees sacred to the deity scattered around. It would be difficult to convey a just idea of a temple so complicated in its details. It is of the form commonly styled pagoda, and like all the ancient temples of Siva, its sikra, or pinnacle is pyramidal. The various orders of Hindu sacred architecture are distinguished by the form of the sikra, which is the portion springing from and surmounting the perpendicular walls of the body of the temple. The sikra of those of Siva is invariably pyramidal and its sides vary with the base whether square or oblong. The apex is crowned with an ornamental figure as a sphynx, an urn, a ball, or a lion, which is called the Kullns.

“Religious establishments.”

గీ॥ తథుకుఁ బటికపు శిలలు గోడలును గోపురములు ప్రాకారములు నాలయములుగలిగి
దేవళం బెల్ల ధవళకాం ధిప్రశస్తిఁ బాలసంద్రంబు చందానఁ ధి బరిభవిల్లు. 57

క॥ మురువగు చెవులును, మెఱసెడి గొరిజలు, బెడగారు కనులు ధి కొమ్ములు, ననుహ
శిరమున నిక్కపు వృషభము పరిమాణం బొంది నంది ధి వజ్రులును నుండున్. 58

గీ॥ నందికేశ్వరు దరిఁజేరి ధి వందనములు చేసి గర్భాలయముఁ బ్రవే ధి శించి పన్న
కేంద్ర పరివేష్టి తైకలిం ధి గేశ్వరునకుఁ బూర్ణభక్తిఁ బ్రతాపుడు ధి పూజ చేసె. 59

గీ॥ అందఱునుగూడి వచ్చి గ ధి ర్భాలయమ్ము సరస నొకమండపమున వి ధి స్తార వేది
కాంతరమ్మునఁ గూర్చుండి; ధి రఖలసైన్య నాయకులగాంచి రాజనా ధి రాయణుండు, 60

—*) ప్రతాపసింహుండు దేశత్యాగముఁజేయుచునని యనుచరులకుఁదెలుపుట (*—

గీ॥ “భరతఖండంబు నెపుడు ముం ధి పుగ వచ్చు యననసైన్య ప్రవాహమ్ము ధి నడ్డగించి,
పర్వతమువోలె నిలిచి మే ధి వాడలక్ష్మీ శాశ్వతమ్మును విజయంబు ధి సుతరించె. 61

సీ॥ భానువంశము వైభ ధి వప్రసాదవంబులు తిర మొసర్చెను శిలా ధి దిత్వవృత్తి;
సత్యసంస్థాపనా ధి చాత్యుఁడై రాజమండనుడయ్యె గనకసే ధి న ప్రభుండు;
నీలాద్భుతుండి కా ధి బూలుదాఁకఁ దురుష్క-పతుల నెల్ల జయించె ధి బప్పురావు;
వసుధాతలంబెల్ల ధి వడవడ వడకించె బురుషసింహుండు కాల ధి భోజరాజు;

గీ॥ మఱియుఁ గోమనసింహుడి ధి మనుజవతులు సకల దిద్దేశ విశ్రాంత ధి సాంద్రయశులు;
ప్రాణములు మాతృభూమి క ధి ర్పణముచేసి భారతోద్ధారకఖ్యాతిఁ ధి బడసి చనిరి. 62

సీ॥ భరతఖండము నభో ధి భాగ మార్తాండుండు! రాజపుత్ర కులై క ధి రాజరత్న!
మాప్యథాదేవీ హృ ధి దబ్బ మేలెడు దినస్వాయి! పృథ్వీసార్య ధి భౌము బావ!
మేవాడరాజ్య ల ధి క్షీప్రప్రాణనాథుండు! కల్యాణసింహునిఁ ధి గన్నతండ్రి!
కర్గానపి రణం ధి గణ వార్ధి బడబాగ్ని! ఘోరీమహమ్మదు ధి కుంజర హరి!

గీ॥ వసుధ న్యాపించు యావన ధి ప్రళయ ముడుప నవతరించిన యాదినా ధి రాయణుండు!
సమరసింహుత్తమానాథు ధి సదృశులై న ప్రభువు లుండురె! యెన్ని క ధి ల్పములనైన. 63

⊗ The serpent “subtlest beast of all the field” worshipped as the emblem of wisdom (Budha) was enjoined with the symbol of the creative power, as at the shrine of Eklinga, where the brazen serpent is wreathed round the lingam.

“Festivals and Customs of Mewar.”

- సీ॥ రఘుపతిసింహు శౌ ధ్యంబెంతనగవచ్చు! మాహమీరుడు సృష్ట ధాతుడగునై
 లఘురాజు దేశమే ధాతు వృద్ధియొనర్చె! జండుబోల్ ధర్మవీరుడు గలఁడె!
 కుంభేందుగని రణ ధీశి నెవ్వఁడు నిల్చు! బృహ్మీశు సాహసం బెవరు కొత్త!
 సంగ్రాము శౌర్యదీ యారతి యెట్టిది! రత్నసింహుని పరా ధక్రిమ మలఁచియె!
- గీ॥ భానుకులమునఁగాక వి శ్వప్రపంచ మందు నేవంశమున జన్మ మాదినార!
 లిట్టి భవనైకవంద్యుతా పృథుబలాభ్యు లిట్టి ధర్మసంస్థాపకు! లిట్టి ఘురులు!
- సీ॥ చూడనొచ్చెయుండు నేడుకోటలతో! మహాబ్ధిబోల్ సప్తభే యములతోడ!
 సభంబు సోకు జ యస్తంభతతులతో! గలునపూలట్టి కో వెలలతోడ!
 వెలయు నెన్నదినాల్గు విభణిమాగ్గములతో! సముదార రాజమా గ్గములతోడ!
 సంఖ్యకు మీటు ప్రా సాదసంతతులతో! జలపూర్ణబహుసర స్సమితితోడ!
- గీ॥ బెక్కులక్షల జనులతో! వేలయేండ్లు యవనులకు గుండెగాలమై, రవికులంబు
 గుత్తగొను త్రేతరాజమై, కొమరుమిగులు చిత్తుగునుబోలు నగర మీ ట్టితినిగలవె!
- గీ॥ మహితమేవాడరాజ్యర మాసమగ్ర విభవభాగ్యముల్ చూడ్కికి వ్రేగుగొలుప
 వాహినులఁగొంచు బెక్కు సంవత్సరములు మొగలుపతి“యలాయుద్దీను”ముట్టపించె.
- గీ॥ వ్రేటుడిటి యొకింత దె ప్పిఱకము న్నైఘూర్జరమునుండి ‘బహదూరు’ క్రూరుడగుచు
 బచ్చిలినమును గ్రక్కుచు నచ్చి లగ్గ పట్టె; జిత్తురుపురలక్ష్య కుట్టు వట్టె.
- సీ॥ వైరివిశ్వాభరా పతి మన్నిక్షుంబు! యవనభూపాల కా రాలయంబు!
 భాగ్యలక్ష్మీ వసించు పద్మాకరవరంబు! సాభాగ్య వైభవా స్థానవాటి!
 రవివంశస్థప మహా పాసాదరాజంబు! రాజపుత్రుల మది రపవరము!
 భారతఖండాభ తారావతుసంబు! భువనశౌర్యమునకుఁ బుట్టినిల్లు!
- గీ॥ లలిత మేవాడలక్ష్య వి లాసతిలకము సహస్రాబ్దములనుండి యశముఁ గనిన
 పురవరేణ్యంబుఁ జిత్తురుఁ బూదిగలిపె; దండుగొనివచ్చియక్కరు దండధరుడు.
- సీ॥ రాజసేవితము సూ ర్యద్వారరాజంబు వీలి ముక్కలుగాఁగ నేల రాలె;
 దశ శిఖరము మాభ్య మునఁ దోచు కుంభుజయస్తంభ మూఁడాడి యవని మొగ్గె;
 హారతుల్ వేదమం తారాసముల నొప్పు కోవెల లన్నియుఁ గూలిపోయె;
 వీరసానారు లు ర్విని బాసి పోవుట భవ్యమందిరములు పాడు వడియె;
- గీ॥ నఱచుఁ దెవి దిమ్ముపట్టఁగా నడ్డవిరిళ్ళ; బలిసి యెల్లెడ ముండ్లచె ట్టలము కొనియె;
 విడక బుసబుసలాడె ద స్వీకరములు; వనమృగంబులు మీఁతె; గూబలునుజేరె.

- ౪॥ ఇరువదియైదువత్సరము ♦ లిప్పటి కెప్పుడో నాటిపోయెఁ జ
త్తురురమ మోముకుంకుమము ♦ తోగను పున్నెముదీజ్ఞఁ, కేల ని
గ్ధర పవ లన్నముక విడిచి ♦ దుర్దమదీక్షను నిన్నియెండ్లు సా
గర మొనరించినక జయము ♦ గల్గెదుఁ కల్గెదు కల్గు నాసయుక. 70
- ౫॥ పట్టభద్రుడనైన య ♦ పుటి విభవము సంపదయు మూడునాళ్ళము ♦ చ్చటగజాకెఁ
మునుపటి మహోన్నతులు గల్గిననుతలఁపులుమెఱపులెడమాపులుగాలిఁ మేడలయ్యె.
- ౬॥ భాగ్యనివాసముల్ ♦ పదివేల పల్లెలు కళలూడి కాటడ ♦ పులుగ మాకెఁ
బరదురాసదము లె ♦ న్పదిన్నాల్లు దుర్గమ లే తొరుష్కవీరల ♦ బాణ జక్ష్మఁ
బచ్చతోరణముల ♦ భాసిల్లు మేవాడ సహుషుఁ డేలిన యింద్రీ ♦ సగర మయ్యెఁ
ముప్పదియాఱు రా ♦ ణ్ముఖ్యవంశంబు లక్ష్మరుఁ డేరి చరణపం ♦ కజముఁ గొలిచెఁ
- ౭॥ దేశమెల్ల బోయెఁ ♦ గోశంబు వమ్మయ్యె; నై న్యబలము దొందె; ♦ క్షత్తి కుండెఁ
నక్కటకట! భార ♦ తావనిపైధర్మ మెట్లు నిలుచుఁ గ్తి ♦ యెట్లు పొలుచు! 72
- ౮॥ హంసహులికామృదుల శ ♦ య్యలను బూలపఱపులను జేటికలు జోల ♦ పాడుచుండఁ
బెరుగు నాదు సంతాన మీ ♦ కఱకురాల వాన కెడకుఁ బలుపాట్లఁ బడల వలసె. 73
- ౯॥ కూడు నీరులేక నశించు ♦ కూర్మరథాణు గఱచు; నారణ్యవృగములు ♦ పెరుకు ననక
వృక్షముల వేలిలు బుట్టలఁ ♦ బెట్టి విడుతు; నరులు వెన్నాడఁగాననాభ్యంతరమున. 74
- ౧౦॥ రాత్రి కురిసిన ఘోరవ ♦ ర్ణమున నటమహీమహముక్తిందఁ దడిసి మే ♦ మెల్ల నల్లె
నిలిచితిమి; రాణిగా రాఱు ♦ నెలలబిడ్డఁ బొదిగింట నెనిల్చుకొ నెబ్బొద్దుపొడుచువఱకు 75
- ౧౧॥ చండార్కుఁ డంతరి ♦ క్షునుహాపథంబునఁ బెల రేగి నిప్పులు ♦ చెఱగు నపుడు,
గడ్డి గాదము సోడి ♦ కడలెల్ల దరికొని మెండుగా దావాగ్ని ♦ మండునపుడు,
భూతలం బెల్ల చు ♦ మ్ముగ లేచి సుడివడ భీకర వాతముల్ ♦ వీచునపుడు,
హెచ్చుతగ్గులులేక ♦ యేకార్ణవంబగు కరణిఁ బెల్లుగ వాన ౪ కురియు నప్పు,
- ౧౨॥ డిం వడంక భూకంపము ♦ లెత్తునపుడు, కడకుఁదలఁదాఁప నొక్కయం ♦ కణము నీడ
చిక్కయె, మేము పిల్లలు ♦ సుగ్రీవు బాధ లకట! మాగర్భవైరుల ♦ కైన వలదు. 76
- ౧౩॥ కనకసాధాగ్రభా ♦ గములందు మూర్ధాభిషిక్తతా రాజయో ♦ పిదవ్విద్య
లడుగులకు మడుగు ♦ లిడి కొల్వఁ గోమలతర హంసహులికా ♦ తల్పమందు
నెండక న్నెఱుంగక ♦ యుండి యింద్రాణిచాయను దేవభోగంబు ♦ లనుభవంప
వలసిన నారాణి ♦ పాశుశ్వరీదేవి భువనైక సాజన్య ♦ పుణ్యసాధ్య

- గీ॥ యకట “యన్నమో కామచం ధ్రా”యటంచుఁ బదియు నేడ్వరు బిడ్డలు ధి పట్టిపెనఁగ
గోడుగోడునఁ గన్నీరు ధి గ్రుక్కుకొనుచు నలమటలనెల్ల దిగమింగి ధి యడలవలసె. 77
- సీ॥ సారవంతము కైల ధి వారామహామహీధరపార్వముల, సమ ధి ధరణిఁ గట్టు
వడి దినమంతకుఁ ధి బిడికెడు గడ్డియుఁ గ్రుక్కెడు నీరంబుఁ ధి గోలికొనుచుఁ
బరిశుభ్రతరమైన ధి స్వచ్ఛందవాయువుఁ బీల్చుచుఁ గడుసాధు ధి వృత్తి యలర,
నక్కరుతో రణం ధి బారంభమైన యీ పదియునుదొమ్మిది ధి వత్సరములు
- గీ॥ నందనోద్యానభాగంబు ధి నక మెలుగు కామధేనుసంతానము ధి కరణి నెపుడు
పిల్లలును మేము బయల జీ ధి వింపవలసె మానవుల కర్హమగు తిండి ధి మఱచిపోయి. 78
- ఆ॥ కాశ్యపిండ గుడ్డ ధి కడుపునిడుగుఁ దిండి, కంటినిండ నిద్ర, ధి గాన కెపుడు
బిచ్చగాండ్రకన్నఁ ధి బీదలమై యుంటి; మింక నెంతకాల ధి మిట్లు కడచు! 79
- మ॥ తఱితో నక్కరుసార్వభౌముఁడు నితాం ధి తప్రాభవోపేతుఁడై
ధరణీచక్రము నేలు వేళను దరి ధి ద్రవ్యంబు దిక్కేది యు
ర్వరఁ దా నుండఁగఁ జోటుగానక మహా ధి రాజాప్రతాపావనీ
శ్వరు సంసారము నాశ్రయించినది; యీ ధి పాపంబు నేమందునో!
- శా॥ భీతిన్ గొల్పు కరాళవక్త్రమున వే ధి వేగన్ జరావ్యాఘ్రు మీ
నా తారుణ్యము మ్రింగఁగాఁ దివిరె జెం ధి తన్ బొంచి లేడిన్ బలెన్!
జేతస్సైర్యముగూడ సన్నగిలె! మా ధి నెన్ సుత యుత్సాహ! మే
రీతిన్ గార్యముఁ దీర్తు! నేపగిది మా ధి తృప్తి సుధించెదన్! 81
- గీ॥ గాలి వాన విధాన న ధి ల్లడల రేగు కష్టముల కెత్తునడి డస్సి ధి కడిమి శగ్గి
హృదయకోశంబు తన నైజఃపృత్తి విడక యాడునో! యూడునో! తెలియంగరాదు. 82
- మ॥ చనఁగాఁ జొచ్చెను నిర్వదేడులు మహా ధి స్వాతంత్ర్యయుద్ధంబుఁ జే
యను నే దీక్ష వహించి నేటికి; భవి ధి వ్యత్కాల తారాపథం
బున దూరముననైనఁ గొంత విజయం ధి పుక గాంతిరేఖల్ మీను
క్కని చూపట్టవ! యే భగీరథుఁడు డా ధి యన్ దెచ్చునో జాహ్నువిన్! 83
- సీ॥ సంతత తోరుష్కు ధి సంగ్రామవహ్ని చే గాలఁగా మిగిలిన ధి కట్టెనైతి;
నలిగొట్టి కుక్కియై ధి నక్కి-మూలైడు నక్కపైఁ దాటిపం దూడి ధి పడినయట్లు
రక్త మేదో మాంస ధి రాశి తగ్గి యకాలవృద్ధత్వ విపుడు పైఁ కెక్కె నాకు;
నింక నెంతయొ కాల ధి మీ శరీరం బిట్లె యనువుగా నుండునం ధి చాస తేమ;

శ్రీరావదమైన మేవాడః రాజ్య పావనాధిపత్యంబు 'నామో'మః ధాచురాధి
 త్యమును నావి గానని ధవలి యవలః జనెషు కాలంబు వచ్చె; సంశయములేకు. 54
 కలులను బిడ్డలకు సుతులః స్నేహితులకు గులబంధులకు గృహం
 బల ధనధాన్యవస్తుచయః ముఖ విడి, కేవలభక్తి నాపదం
 బలు ముఖి దేశమాతృపదః ముఖ భజించిన మీకు నేటికి
 కలుగదె సుతయేనియు మః నఃవరత్పక్తి యొకింత క్రియకు. 55
 శ్రమలకుఁ జిక్కి చిక్కి యని శంబును గంపలఃబడ్డ యట్టి కా
 ములకుఁ బోలె ముందుఁ జనఁ గాఁ దెర వితయు లేను; కెల్పు పు
 శ్య మదియు సంతయో!కులసః నాతనక్తిని నిల్ప లేని య
 బ్ధిమతులు మాతృభూమివయః బాదము మోపి వసింప వస్తులే. 56
 అకట! మానూర్యాన్యః యద్రభూత నృపాలు రప్రతిహతముగాఁ జిక్కినములు
 సలుపుచు బ్రాహ్మణః సంతర్పణంబుల నొనరింప మిగులఁ బాః వనములైన
 నుర్దంబులందెల్లఁ దురకమూఱలు చేరి సలుపరాని యకార్యః ముల నొనర్చె;
 గటకటా! నాకుఁ బఁ ల్కుగ నోరురాకుండె; బరదేవతాస్వరూపః పము లుండుఁ
 బనువుఁ గుంకుము లగ్నించి పాదయుగముఁ గరము భక్తిని సేవించుఁ గంగనోవు
 లను గృపనువీడి వధియింతుఁ రనుదినంబు; నిదికనుంగొని జేవించి యేమిఫలముఁ గ
 పలుమాలు విశ్వసాః భాగ్యంబు దేశకల్యాణంబు నెలకొల్పుఁ నభిలషించి
 మనము చేసిన త్యాగః మును మనకృషి బూదిఁ బోసినయాజ్యంబుఁ జొక్కినయ్యె;
 మన నేత్రములమ్రోలఁ మన మాతృదేశంబు పరుల యధీనమైఁ ప్రజలు వాచ్య
 జలరాశిలోన ముఁగ్గులుపెట్టుటలు గాంచి యిండుకయును సహి యిండుచుఁ
 గటకటా! పూర్వనృపుల రః క్తములతోడఁ దడిసి మనకృషిములఁ బురిఁ తంబులైన
 క్తిరాశి మేవాడలః క్తిని మనకుఁ దీజినట్టులె యింక నీఁ దినము ముగియు. 57
 ! ఉత్తరాయణ పుణ్యముఁ హూర్త మొంది యుపనెజ్జఁ బండిన క్తివృద్ధిఁ కనుసరించి
 వగచి వరుగై వటించి మేవాడమాత కనుగొనలఁ బ్రాణముల నిల్పుకొనివడుదె. 58
 ! ఇరువదేండ్లు రణమొనర్చి యెట్టిఫలముసేని మనమెల్ల నాధిపః లేనివోలు
 నకట! భూమికి బరువుచేఁ పై మనంగనేల! పరువేల! యధిమానః మేల! యింక. 59
 కా॥ పావిత్ర్యంబున కాటపట్టయిన యాః పంజాబుకో పక్షియా
 కో వెళ్ళుక దలతుక; స్వతంత్రముగ నెఁ కొల్లకదగుక రావ్యముక;

నావెంట జనుడేరఁ గోరినను స ♦ న్నాహంబుఁ గావించి వా

రో వీరో మఱి యందఱో కదలి రా ♦ రో! యొక మున్నాళ్ళకుఁ.

91

గీ॥ యవనసంసర్గమును వీడి ♦ యవలికేగుటే శుభంబని యెఱుఁగు; మీ ♦ కెట్లు తోచు;

నెమ్మిమెయిఁ దెల్పుడిపుడు; మీ ♦ నిగ్గయమును దాల్తుశిరమునమందార ♦ దామమట్లు' 92

—*) సలుంబొ) కృష్ణసింహుడు పృతాపసింహు ననుసరింతునని నివేదించుకొనుట (*—

మ॥ అని వాక్రుచ్చియు నిల్చినంతట సలుం ♦ బ్రాధీశుడుఁ లేచి భ

క్తిని హస్తంబులు మోడ్చి “భారతధరి ♦ శ్రీ దాస్యనిర్మూలనం

బున దేశోద్ధరణంబునందు హృదయం ♦ బుఁ నిల్చి యెఱెంత సే

యను సాధ్యంబగు నంతచేసితివి నీ ♦ వత్సంత దీక్షారతిఁ.

93

సీ॥ వేనవేల్ రిపుల నొ ♦ ప్పించుపట్టునఁ గగ్గపేయమై విందు నీ ♦ వీరగర్జఁ;

దలఁ ద్రుంచు బహుళాప ♦ దలు చుట్టినప్పుడు చెవియొగ్గి హుంకార ♦ రవము విందుఁ;

దిండిలేక తపించు ♦ దినముల, విధిఁ జూచి పెడబాబ్బ వెట్టు చ ♦ ప్పడుల విందు;

స్వాతంత్ర్య సమరదీ ♦ క్షకుఁ బూన్చు నీ యుపన్యాసంబులను జెపు ♦ లార విందుఁ;

గీ॥ గాని కొండంత నొప్పితో ♦ గాసిపడుచుఁ బడుగు పడినట్లు హృదయముల్ ♦ వ్రీలఁజేసి
విన్ననై దీనమగువాక్కు ♦ విని యెఱుంగ; ననలమున వ్రేల్చునట్లు వా ♦ మనసుపొగిలె. 94

గీ॥ సీహృదయపద్మపీత ని ♦ ర్వాహ మెక్కి యలరి స్వాతంత్ర్యలక్ష్మి స ♦ హస్రభాను
కాంతులను వెల్లెఁ; దన్యహా ♦ ఖండదీప్తి కడలుకొని ఢిల్లీ మొగలుల ♦ కనులుగుట్టె. 95

సీ॥ పురము రాజ్యము మాని ♦ మూడేండ్లు శ్రీహరిశ్చంద్రుండు పడిన క ♦ ప్తముల నెఱిఁగి
పదునాలు గబ్బముల్ ♦ వనవాసమున రామచంద్రుండు పడిన క ♦ ప్తముల నెఱిఁగి
పదియు మూడేండ్లుగాఁ ♦ బాండవుల్ గహనాంతరములలోఁబడిన క ♦ ప్తముల నెఱిఁగి
యిరువదిమూడేడు ♦ లీ వీ వనులఁ గుటుంబముతోడఁ బడిన క ♦ ప్తముల నెఱిఁగి

గీ॥ తారతమ్యంబుఁ దూచిన ♦ వారి యిడుమ లత్యగాఢాపదావర్త ♦ మైన నీదు
చరితమున నొక్కపుట కొక్క ♦ చరణమునకు సాకిగావని గొంతెత్తి ♦ చాటనేర్తు! 96

సీ॥ అట్టె చూచిన దోసె ♦ డంతైన లేదు మేవాడరాజ్యము; నైనయ ♦ బలముగూడఁ
జాలనిదే! యుద్ధ ♦ సన్నాహ మల్పంబె! యటులున్న నేఁబది ♦ యైదు లక్ష
లగు కాల్బలము, పదు ♦ నైదు లక్షలగు గుఱ్ఱముదండు విస్తార ♦ రాజ్యలక్ష్మి
యేనుంగులు పిరంగు ♦ లెన్నేని గలుగు విశ్వంభరాధీశుఁ డ ♦ కృరునృపాలుఁ

॥ డట్టె యుట్టుత లూఁగి తూఁ డిపడఁగఁదాఁగఁలిగితి; వెన్నిసా ధనములున్
నిన్నొకని గెల్వఁజాలక ధన్యుకొనెడి ననుచు హాస్యాస్పదంబయ్యె ధన్యని బ్రదుకు. 97

॥ ఊము విడక నైన్యము సంపి ధణముసేయ నీపయికి నక్బ రంపించు ధిరతఢాటిఁ
బరిషయకసేన 'గ్రీసు'పైఁ ధరవలేదు;యవనులు 'జహనలెమ్ము'పైఁ నరుగలేదు. 98

॥ ఈ విశ్వంభర పుట్టుటల్ మొదలుగా ధిందాఁక నేదేశము
దేవంశమ్మననై నఁ గష్టముల నెం ధే నాత్మబంధుల్ వలె
భావంబందుఁ దలంచుచున్ వలచుచున్ ధాత్వత్రయమున్ గొల్చిరే!
నీ వొక్కండవు దక్క శాంతినిరతిక ధిన్విద్ర తేజోనిధి! 99

॥ ఇట్టి దేశబంధుఁ డిట్టి శూరోత్తముఁ డిట్టి రాజయోగి ధిట్టి త్యాగి
లేడు లేడ టంచు ధిమూఁడులోకంబుల మ్రోత లీనఁ; గురిసెఁ ధిబూలవాన. 100

॥ అచ్చరువిశ్వంభ ధిరాధీశమాళిది ధనసేవ; నీయది ధిచైవసేవ;
యాతని దెల్లప్పు ధిడాత్మనైభవము; నీయది నిరంతరము నా ధిత్వావబోధ;
మతని కుండిన దెల్ల ధినైహికబలము; నిన్నాశ్రయించిన దెల్ల ధినాత్మబలము;
నతని దండఱ కన్ను ధిలలరించు భోగంబు; నీది జగముమెచ్చు ధినిమత్యాగ;

॥ మతఁడు జగము గెలిచె; ధినాత్మ గెల్చితివి నీ; వాతఁ డితరజనుల ధినాశ్రయించు;
నీవు స్వాశ్రయఁడవు; ధినీకు నాతని కెనలేదు; జగముక్రిందు ధివీఁదులయిన. 101

॥ కష్టమే మనపాలిటి ధికల్పతరువు; దుఃఖ మెఱుఁగని హృదయముల్ ధిదుర్బలమ్ము;
లతి పరిమితంబయిన శక్తి ధియలరు నరుల కపజయంబులు బలవర్ధ ధికౌషధములు. 102

॥ ధర సృష్టించిన బ్రహ్మ, ఫాలమున నే ధిత్రంబుండు శంభుండు, న
ప్పురుషోత్తంసుండు శౌరియున్, నరులుగాఁ ధిబుట్టొంది యేనూఱులౌ
తరముల్ పోరినఁగాని నీకరణి స్వా ధితంత్ర్యంబు నిట్టింత ము
ర్భర నిష్ఠారతిఁ గొల్వ లేరని వచిం ధిపన్ నేర్పు వేనోఘలన్. 103

॥ శక్తి దాఁడక యాత్మవం ధిచనము లేక నీయడుగునీడఁ దలఁదాల్చి ధినిన్నఁగొలిచి
త్యాగ మించుక యెఱిఁగితి ధినను యశంబు సంతరించితి నర్హత ధిచాలకున్న. 104

॥ వాసుదేవుని చరణ పూ ధిజానుమ మటు నిరత మాదలఁ దాల్తు నీ ధినిష్ఠయమ్ము;
నీడ మేవాడ నున్న నే ధివాడ నున్న ఊణమునినుఁబాసి యుండ నీ ధిజన్మమందు. 105

॥ మూన్నాళ్ళ గడువు లోనన సన్నాహ మొనర్చి మేము ధిసంసారములున్
నిన్నుఁ గొలువంగ వత్తు"మటన్న "నటలెచేతు" మనుచు ధినంద ఁగుగుచున్, 106

- శీ॥ ధన కనక వస్తు వాహన ♦ తతుల నెల్ల బండ్ల నంపి మూన్నాల్లకు ♦ వచ్చి చేరి,
రాజప్రతాపు నానతి నంద ♦ అనుచరులును నశ్వముల నెక్కి కదల నా ♦ యత్తమై. 107
- శీ॥ వచ్చి యుకారుపైఁ జేయి ♦ వైచి నిలిచి యాప్రతాపప్రభూత్తంఁ ♦ డాగిరింద్ర
సమతలమునుండి చుట్టు దే ♦ శంబునెల్లఁ గలయఁ గన్గొనె గన్గొలం ♦ కులుద్రవింప.

☉ పాఠాంతరము.

- శీ॥ వాసుదేవుని చరణపు ♦ జాసుమమటు నిరత మాదలఁ దాల్తు నీ ♦ నిర్ణయంబు
నీడ మేవాడనున్న నే ♦ వాడనున్న నేను నీవాడ ననువాడ ♦ నెపుడుఁగూడ.
- క॥ మూన్నాల్ల గడువులోపల సన్నాహ మొనర్చి మేము ♦ సంసారములున్
నిన్నుఁ గొలువంగ వత్తుమటన్న “నటలె చేయు”డని ధ ♦ రాధిపుఁ డనఁగన్,
- శీ॥ ధన కనక వస్తు వాహన ♦ తతుల నెల్ల బండ్లపైఁ దోవపట్టించి ♦ పంపి రాజ
పుత్రవీరులు మఱల నా ♦ బూగిరింద్రమునకు వచ్చిరి క్రభభక్తి ♦ యినుమడింప.
- శీ॥ పెఱుంగు బంగారు పూలువోల్ ♦ కిరణతతుల బాలభానుఁడు క్రకృతశో ♦ భలను బెంప
నలసలుఁ బ్రాధిపతిఁజూచి ♦ యాప్రతాపుఁడేకలింగేశునకుఁ మ్రొక్కి ♦ యిపుడె వత్తు
- శీ॥ అంతలోన మీరందఱ ♦ ననుచరులను బయన మొనరింప నాయత్త ♦ పటచుడనుచుఁ
బలికి గర్భాలయంబులో ♦ పలికిఁజనియె! వగలఁబొగులుచు నాసలుం ♦ బ్రావిభండు,
- శీ॥ చలదన్న సామాజ్య ♦ పట్టాభిషేకంబు సలిపితి భువన మా ♦ శ్వర్యపడంగ!
బయటికి వెడలుచో ♦ వనిలోన ముండ్లను రాలి దీసి త్రోవ శు ♦ భ్రముగఁజేతు!
“నాపేరియా”వేట ♦ కరుడెంచునపుడెల్ల సన్ని సామగ్రు లా ♦ యత్తపటతు!
శాత్రవు లెదురైన ♦ క్షణమున సకలసైన్యము దీర్చి యనికి సి ♦ ధముగనుంతుఁ!
- శీ॥ గాని, గుండెలు బరువెక్కఁ ♦ గా న్వదేశ మట్టె విడనాడిపోవుచో ♦ ననుచరులను
సర్వసన్నాహమునఁబూన్పు ♦ జాలిమాలినట్టి కార్యముచేయు తె ♦ డైన నెఱుంగ.
- మ॥ అదిరా! దేవుని కన్నమిన్న యని భ ♦ క్త్యావేశమున్ బెంచి యి
ర్వదియైదేండ్లుగ దేశమాతకు సప ♦ ర్యల్చేసి శుష్కించి క
ష్టదశన్ గుంకిన విశ్వవీరునకు దే ♦ శత్యాగమున్ జేయు చుః
ఖదశన్ చెచ్చితె! మట్టచై వమ! మహా ♦ గ్రం బయ్యె నీచెద్దుముల్!
- శీ॥ ఎత్తినచేయి యిం ♦ లేని దింపకే రణగ్రముల శాత్రవుల శీ ♦ ర్షములు తఱిగె!
విశ్వవిశాలమై ♦ వినిసిల్లు హృదయంబు స్వాతంత్ర్య లక్ష్మి కా ♦ స్థాన మిచ్చె!

—*) ప్రతాపసింహుడు మాతృదేశమునకుఁ దుది నమస్కార ముచ్చించుట (—

|| “అకటా! చేసిన యన్నియత్నములు వ ♦ మ్రొగెల్పు సుంద్రులఁ జే
రిక దైవోపహతుండునై యిదె మహా ♦ రాణాప్రతాపుండు లే
నక కల్యాణ పదాంబుజాత యుగ సే ♦ వా భాగ్యమున్ వీడి కూ
లికిఁ గొల్వొకజను నన్యసీమలకుఁ; ద ♦ వ్రీ! వీని నెట్లొద్దునో!

139

|| వ్యోమం బంటుడు నీదు శైలశిఖరం ♦ బుల్ మంజులమ్రొస యా
రామశ్యామలసీమలున్ బ్రబల దు ♦ ర్గశ్రేణులున్ సారవ
ద్భూముల్ నీ సముదార భాగ్యవిభవం ♦ బుల్ వీడిపో నుంటి; ౫
వ్రీ! మేవాడ సతీమత్సత్త్వి! మదిలోఁ ♦ క్లేశంబు రా నీకుమో!

140

|| ఇరునదేండ్లుగ నుత్తమ ♦ పరికరముల భక్తిఁగూర్చి నాపావన ♦ వ్యాతమును
దల్లి! నేఁగట్టుకొనిన స్వా ♦ తంత్ర్య వజ్రభవనరాజుంబు కన్నితే ♦ వజ్ర మునినో. 111

|| అతిభీమంబుగఁ బెల్లు శేఁగి నిబిడం ♦ బై మూఁగి యీ సర్వభా
రణదేశంబును ముంచివైచిన మహా ♦ గ్రంభైన దాస్యాధికా
రణతిక్ దేవుని దృష్టిగూడ నణుమా ♦ త్రంబున్ జొరన్ బొని దు
స్థితి సంధించెడు పాపికాల మదుదెం ♦ చెక్; జూచి యెట్లొద్దునో!

112

దనదుసర్వస్వ మ ♦ పునచేసి మాతృదేశారాధనమునఁ బు ♦ ణ్యతముఁ దయ్యె.
ద్యాగానురక్తి ధ ♦ రాస్త్రకి విశ్వోన్నత స్థానమంది త ♦ ద్దయును వెలిగె!
|| జతు రుదధి సంపృతావనీ ♦ సార్వభౌమ పదవి రానున్న మాతృభూ ♦ వాదేశ
విడని రాజర్షి చందుండు ♦ వెడలవలసెఁ దనదు సీమలోఁ దలదాచు ♦ తాన్ లేక.
|| త్రిభువనాదర్శ వం ♦ దిత పరమోత్కృష్ట సర్వణగణరత్న ♦ సలిలరా
రాణాప్రతాప వీ ♦ రప్రభు వదనమం దలరారు నవమంద ♦ హరేశ
జీవనౌషధముగఁ ♦ ద్రావి యెట్టెట్టులో దినములు కడఁదొడ్డి ♦ కొనుమ నుట
నా యభాగ్యముమీటి ♦ నాస్వామి తరితప్పి యక్కటా! దైవోక్త ♦ మాతృదేశావ్యం
|| గట్ట! దరహాసశూన్యమై ♦ కాంతిలేని యీమహారాజ మఖము లే ♦ న్నెల్ల మాతృ.
నెట్లుభరియింతు! నెటుమందు! ♦ నేమియందు! ముందుమాకుండుమిదెను ♦ దనమున్నే!
|| అనియరిగి కొండయంత దై ♦ న్యమునఁ గుదియనుచురల నశ్వములనెక్కి ♦ వ్యాదేశ
నల్ల నల్లన గర్భాల ♦ యంబు విడిచి వాకిటిని దాటి రాజులో ♦ కైక నుట.
|| వచ్చి యంకారుపైఁజేయి ♦ వైచి నిలిచి యఖలభువన ప్రభూభక్తమా ♦ వానిన్
సమతలమునుండి చుట్టు చే ♦ శంబునెల్లఁ గలయచూచెఁ గ్రీఁగంటి యు ♦ మునెల్లెచు.

- సీ॥ విశ్వపావనమైన ♦ వృత్తి వర్తించు గోబ్రాహ్మణులకుఁ దగ్గు ♦ పాటు గలిగె;
 ధాతృనిభుల్ మునుల్ ♦ స్థాపించు వణ్ణాశ్రమాచారవిధు లడు ♦ గంటిపోయె;
 బెట్టని కోటలై ♦ వెలసి నిగొల్చు వీరుల పౌరుషము గంగ ♦ గలిసిపోయె;
 మంగళలక్ష్మీ స ♦ మానతా సాధ్వల సౌశీల్యగరిమ కా ♦ ర్భ్యంబు నందె;
- గీ॥ వేయునేండ్లుగ వ్రేటువై ♦ వ్రేటుదగిలి చిక్కి ససిదక్కి స్రుక్కి కృ ♦ శించి నాడు
 పాలనమున మంచముపట్టి ♦ డీలుపడఁగఁ బాలుపడితివె! తల్లి! మే ♦ వాడలక్ష్మీ! 115
- సీ॥ మాతృదేశము శుద్ధ ♦ మతిఁ గొల్వఁగాఁజాలు సుతుఁడును లోకవం ♦ దితుఁడటంచు
 భౌతికసుఖము స ♦ ర్వము సన్న్యసించి ధర్మైకవర్తనుఁడనై ♦ యిన్ని నాళ్లు
 రక్త మేదో మాంస ♦ రాజ నూడుచు నిన్ను నుద్ధరించి కృతకృ ♦ త్యుడ నగుదు
 నని కృషి చేసితి; ♦ నక్కట! నాపాపి హస్తము లాభాగ్య ♦ మందలేను!
- గీ॥ పూర్వవైభవమున సేవు ♦ పొదలుచుండ నా కలుష నేత్రములఁ జూడ ♦ లేక పోతి!
 నాశ లడుగంటె! బ్రాణంబులవిసిపోయె; బ్రతుకెవృథయయ్యె! దల్లి! మే ♦ వాడలక్ష్మీ!
- సీ॥ పసితనమ్మున లేడి ♦ వలె లాఘవమ్మున నద్రుల కెగఁబ్రాకి ♦ నట్టిచోట్లు!
 పట్టాభిషేకసం ♦ పద్విభూషితుఁడనై యధికృతి నెఱపిన ♦ యట్టిచోట్లు!
 కవచ ఖడ్గము లూని ♦ కదనరంగమున ఘోరారులఁ గడతేన్చి ♦ నట్టిచోట్లు!
 నొకఁడనై, శత్రుల ♦ నుడికించి జగ మెన్న నపజయంబు వహించి ♦ నట్టిచోట్లు!
- గీ॥ కట్ట బట్టయుఁ దినఁ గూడు ♦ గానకున్న నచలభక్తి నిన్ సేవించి ♦ నట్టిచోట్లు!
 హృదయఫలకమ్మునందు ము♦ద్రితములయ్యె; మఱువలేనమ్మ! నను సేనుమఱచుదా.క!
- గీ॥ వీరు లాత్మీయు లాపులు ♦ పృథ్వివరులు బంధువులు నీగిరీంద్ర గ ♦ ర్భముల నొఱుగ
 బిరికిదొంగనుగా నిన్నుఁ♦దొఱుగి జాఱ, వ్రాసె నాతల ధాత! మే♦వాడ మాత! 116
- గీ॥ తలఁ దఱుగనోపు బహువిప ♦ ద్దశలనైనఁ గాంతి యించుక చెడని నా కన్నుదోయి
 నశ్రుకణములు వొడమె; నీయడుగుదోయినమ్మ! ముక్తాభిషేకంబు ♦ నాచరింతు. 117
- శా॥ నేనే గాక మఱొక్క ధీరుఁ డెవఁడే ♦ నిన్ నిన్ను సేవింప నెం
 తేనిన్ బూనిన, వాని పుణ్యమున నే ♦ నిన్ దల్లి! మేవాడ ల
 క్ష్మీ! నిత్యోత్సవ నిత్య మంగళ జయ ♦ శీ) నిత్య సౌభాగ్యరే
 ఖా నిత్యప్రభ లెల్ల నీకుఁ గలుగున్ ♦ గాకంచుఁ గాంక్షించెదన్.
- సీ॥ హావావళీశైల ♦ మనుషమస్వాత్మత్యై వీరమందుభుల శ ♦ బ్ధించుఁ గాక;
 గట్టలు పుట్టలు ♦ గుహలు స్వధర్మతత్పరుల యశంబు మా ♦ ర్పబుకుఁగాక;

మేవాడరాజ్యం ♦ క్షీపరాక్రమ మెల్లవేళల భువి దాండ ♦ విందుగాక;
త్యాగైకధనుల స ♦ త్యస్వరూపులచే రహించి నీకడుపు ఫ ♦ లిందుగాక;
|| భానుకులగౌరవంబు ని ♦ ల్పంగ నోడి త్యాగమునఁ గుంటువడి నీప ♦ దములఁ గొలుచు
పున్నెములులేకదూరభూములకు నేగు మమ్ముమాపేళ్ళు లోకంబుమఱచుగాక." 119
|| అనుచు భక్తినిజూపి వం ♦ దన మొనర్చి మఱువఁజాలక చేరెడు ♦ మట్టి దీసి
కనుల నద్ది రుమాలునఁ ♦ గట్టి యూర్చి యాప్రతాపుఁడంకారుపై ♦ నధివసించె. 120

—*) పర్వయా పర్యాణము (*—

|| ఆరీతి నెల్లవారలు చేరెడు చేరెడుగ మట్టి ♦ చేకొని తలలన్
|| జేరిచి మ్రొక్కుచుఁ బయనం బారంభించిరి ప్రతాపుఁ ♦ డందఱ నడుపన్. 121
|| అత్తదేశంబు విడనాడ ♦ నడరు పొడమి గుండె బరువెక్కె; నెలుంగుడ ♦ స్వైరక వడె;
నచలరంగంబు వదలి వా ♦ యవ్యధిశకుఁ దరలి రందఱు మానముద్రలు వహించి. 122
|| ఒకనినొక్కరు పల్కరిం ♦ పకయె త్రోవఁ బ్రకృతిసౌందర్యమింత చూ ♦ డకయె యశు
ధారలన్ దోఁగి దైన్యము ♦ ద్రలనుదూఁగి వార లరిగిరి గిరిపాలి ♦ మేరఁ జేర. 123

—*) భామాసాహిమంతి మేవాడకు వచ్చుట (*—

|| ముడుతలువడ్డ మో ♦ మునఁ బట్టెవర్ధనం బఱుత జందెంబు బ్రా ♦ హ్మణతఁ దెలుప,
నిండార నెరసి పం ♦ డిన శిరోజమ్ములు కమియ మాఁగిన వయో ♦ గరిమఁ దెలుప,
వాల్చిన బొమల వె ♦ ల్వడు వాఁడి నునుఁజూపు లెసిరి డెదముఁజొచ్చు ♦ పదనుదెలుప,
నధరంబుపై నంటి ♦ యంటని చిటునవ్వు తొలకని నిత్యసం ♦ తుష్టిఁ దెలుప,

☉ Unable to stem the torrent, he had formed a resolution worthy of his character, he determined to abandon Mewar and the blood stained Chittoor (no longer the stay of his race) and to lead his Sesodias to the Indus, plant "the crimson banner" on the insular capital of the Sodgi, and leave a desert between him and his inexorable foe. With his family and all that was yet noble in Mewar, his chiefs and vassals, a firm and intrepid band, who preferred exile to degradation, he descended the Arawalli and had reached the confines of the desert, when an incident occurred which made him change his measures, and still remain a dweller in the land of his fore-fathers. If the historic annals of Mewar record acts of unexampled severity, they are not without instances of unparalleled devotion.

"Annals of Mewar."

- గీ॥ బుజమునను బైరవాసము ♦ మొగమునందు బ్రహ్మవర్చస ముదితమై ♦ పరిభవెల్ల
 ❁ నుక్కుందునుకబోలినయశ్వ ♦ మెక్కియొక్క శాంతమూర్తి బ్రాహ్మణుడుసా ♦ యొత్కరించె.
 సీ॥ ఆగుంపునకు నెల్ల ♦ సగ్రభాగమున వర్తించు ప్రతాపేందు ♦ దెసను జూచి
 యావృద్ధభూసురుం ♦ డశ్వంబు నిలిసి “యోవీరపుంగవ! నేను ♦ దూరదేశ
 మందుండి వచ్చితి ♦ సయ్య! యేకొండలయందుఁ బ్రతాపేందు ♦ డధివసించు!
 నెఱుంగుదురే కద! ♦ యెయ్యది తోవ! నా కెఱిగింతురె కృప వ ♦ హించి” యనిన
 గీ॥ నాత్మదేశంబు విడువఁ గొం ♦ డంత సగపు దోఁపఁ దలయెత్త కరుగు ప ♦ తాపదేవుఁ
 డామహీదేవు దివ్యవా ♦ క్యమ్ములపుడు విని వినక తనతోవను ♦ జనుచునుండె. 125
- శా॥ “ఏమయ్యా! దయయుంచి యిట్లు కనుగొ ♦ మీ! వృద్ధుడ౯; దూరపుఁ
 సీమల్ దాటుచుఁ బెక్కు కష్టముల గా ♦ సి౯ బొంది నే వచ్చితి౯;
 భూమిశుండు ప్రతాపుఁ డీగిరుల నెం ♦ దు౯ గాపురం బుండు! నెం
 దే మీ రాతనిఁ జూచియున్న సెలవి ♦ డి” న్నంచు బాగ్గించిన౯, 126
- క॥ కనులెత్తి రాజుణి విప్రుని వదనముఁ గాంచి యశ్వ ♦ ముచు నిలుపుచు “నో
 యనఘా! మీరెవ! రెందులఁ జనుదెంచితి”రన ద్విజన్న ♦ సత్తముఁ డంత౯, 127
- సీ॥ “పరిషియానుండి నే ♦ వత్తు; భామాసాహి నాపే”రనినఁ దత్తు ♦ ణమ ప్రతాపుఁ
 డాస్యంబు వికసింప ♦ నశ్వంబు డిగి భక్తితాత్పర్య విహితప్ర ♦ దక్షిణంబుఁ
 జేయుచు నల్లనఁ ♦ జేతులు జోడించి “నిరతంబు నీపాద ♦ నీరజములు
 భజియించు నీదు సే ♦ వకుండు రాణాప్రతాపుఁడు మ్రొక్కుచుండె నీ ♦ యడుగుదోయి”
 గీ॥ నని నిలువ నంద ఆనుచరు ♦ లబ్బురమున నశ్వములనుండి దిగిరి; ధ ♦ రామరొత్త
 ముడు తురంగము డిగి యిప్పుడమితేనిఁ గొంగిటచుజేర్చి హర్షాబ్ధి ♦ దోగి నిలిచి, 128
- శా॥ “నా విశ్వోన్నత దివ్యకల్పతరువు ♦ నా వజ్రకోటిరముఁ
 నా విస్తార మనోంబుజాతరణి ♦ నా కీర్తినిజ్ఞేపముఁ
 నా వేల్పుఁమణి నాదు రాజధనము ♦ నా స్వామి దర్శించి నా
 సేవ౯ గూర్పఁగ వచ్చినాడ౯; గృప వీ ♦ షింపంగదే! భృత్యుని౯. 129

❁ The minister of Pratap whose ancestors had for ages held the office placed at his prince's disposal, their accumulated wealth, which with other resources, is stated to have been equivalent to the maintenance of twenty five thousand men for twelve years.

“Annals of Mewar.”

- || పరిశుభ్రతర సుధాసాగర వీచికి లట్లు నీడు ♦ ఘనకీర్తికళల్
మెఱసె దెసల; నీయంతటి పరమోత్తమధర్మవీర ♦ పరుఁ డుండెడునే! 130
- || స్తిమితమై తుదల వి ♦ చ్చి యుదార గంభీరకాంతు లీను వెడద ♦ కనులతోడఁ;
బరువంపు బుగ్గల ♦ పైన రెక్కొను మీసల వెలుంగు మోము వా ♦ లకముతోడఁ;
వీరమహాలక్ష్మీ ♦ విహరించు దగ్గమై విరిసిన బలితంపు ♦ టురముతోడఁ;
దలయెత్తు వాఁడి కుం ♦ తముఁ గేల నూఁడి ధీరత యుట్టివడ నిల్పు ♦ రాణతోడఁ;
నాదలఁ దురాయి, వీర తే ♦ జోదురీక్ష వదనమునఁ గుంకుమపుబొట్టు ♦ వజ్రవర్మ
మొడల వెలుగొంద నలరు నీ ♦ పొడవుఁగంటి; నెంత కళ గల తృడివోయీ! ప్రతాప!
- || సత్త్వబుద్ధిని రిపు ♦ వడ్డవర్గము నెదిర్చి గెల్చినా; వరులను ♦ గూల్చినావు!
తులలేని దేశభ ♦ క్తులయందు మేటివై హెచ్చినావు; యశంబుఁ ♦ దెచ్చినాడ!
విరువదేండ్లుగఁ జైన ♦ నొఱగు నాపదలెల్ల నోర్చినావు; జయింప ♦ నేర్చినావు!
కులసనాతనధర్మ ♦ ములను సుస్థిరము గావించినావు; ప్రబోధ ♦ మెంచినాడ!
- || పొక్కపరి నిన్నుఁ గన నెంచియుంటి; నిదియె తరుణ మనుకొంటి; నీదివ్య ♦ ధవళయశము
నెంచుకొనుచుంటి; నితరుల ♦ కిది యలభ్యమంటి; నూజేండ్లు నీకు దీ ♦ స్థాయ వంటి”
- || అని యాశీర్వాద మొనర్చిన విప్రోత్తమని జూచి ♦ నృపగురుఁడను “దే
వునియట్లు చేరవచ్చిన నినుఁ గని ధన్యుండ నైతి ♦ నే నియ్యెడలన్. 133
- || మును చాణక్యయుగంధరప్రముఖులన్ ♦ బోలెన్ మహానీతివి
ద్యను మేవాడనృపాళికిన్ గఱపి రా ♦ జ్యం బూర్జితంబై వినూ
తన కల్యాణ జయోదయాదికము లం ♦ దన్ జేసి మాభక్తి కె
ప్పుడు బాత్రమ్మగు నీడు దివ్యచరణం ♦ బుల్ గంటి నీనాటికిన్. 134
- || భవదత్త్యుత్తమనామ మెల్లపుడు మే ♦ వాడేదేశమందెల్ల గా
రవధామంబయి యొప్పుఁ; గట్టకడ కు ♦ గ్రామంబులందున్ బ్రజా
నివహం బద్ధమచేయి మాటవరుసన్ ♦ నీవేరు విన్నంత భ
క్తివిరాజిల్ల నమస్కృతుల్ సలిపి నిన్ ♦ గీరింతు రోసగురూ! 135
- || పరిషియా కేగుడెంచి నీ ♦ చరణపూజ సలుపవలెనంచు నెన్నిమా ♦ టులొ తలఁచితి;
నిమిష మూపిరి వోని యు ♦ ధముల మునిగి కాలు గడలింపలేక యీ ♦ లీల నుంటి”
- || అనుచు వచియించినంత మా ♦ థ్నాంబురాళిఁ దేలి భూదేవమణియు“నో ♦ దేవ! నేను
నిల్లె యనుకొని యనుకొని ♦ యెట్లా నేడు కాలు గడలించుకొనుచు రాఁ ♦ గలిగినాడ

గీ॥ అనయ మేఁ గొల్చు పూర్వమ ♦ హామహీంద్ర శుభ తపః ఫలమును నిన్నుఁజూచుకతన
జన్మ చరితార్థమయ్యె; నెచ్చటికి నేటి పయన మోయన్న.” యనఁ బ్రతాపప్రభుడు;

గీ॥ “స్వామి! నినుఁబూజచేసి పం ♦ జాబుకవల నే స్వశంత్రరాజ్యము నిల్చి ♦ నిటువెడలితి;
వెనుకఁబోయినతీవయే ♦ యెదురుపడియె ననఁగ, నిందె నీదివ్యద ♦ ర్శనము గలిగె. 139

గీ॥ మేరువును బెల్లగించి కో ♦ టీర మిడుచు నుదయపురలక్ష్మికిని లోక ♦ మురలఁదాఁడి
యిరువదేండ్లు పోరితి; నా య♦దృష్ట మెల్లఁజెడియెనీవిధమున; నేమి ♦ చేయువాడ.” 140

—*) భామాసాహి ప్రతాపసింహునకు ధర్మోపదేశంబు చేయుట (*—

సీ॥ అని చైన్య మధరఁ బ ♦ ల్కినను భామాసాహి విని విన్నవోయి యా ♦ ననము పంచి
“శ్రీహరి! నాదుర ♦ దృష్ట మేమందు! నీవలన నింతటి వేడి ♦ పలుకు వింటి;
నీవార్త విని వ్రీల ♦ దే! హృదయము శిలాఫలకమో! లోహమో! ♦ వజ్రమొక్కొ!
నూతామడలదూర ♦ మీరీతి వచ్చు నుత్సాహమ్ము సుడిసి వి ♦ ధ్వస్తమయ్యె;

గీ॥ నకట! నామేనఁ గొనియూపి ♦ రాడుచుండఁ బరమపుణ్యస్వరూప మే ♦ వాడలక్ష్మి
వైభవప్రాభవాంకంబు ♦ భానుకులము చెడిన నోర్తునె! విధివాలుఁతుఁడుతుఁగాఁడ. 1-1-1

మ॥ అకటా! యుత్తమభారతీయుడవు ఘో ♦ రావత్సమూహంబు నిం
చుక లెక్కింపని విశ్వవీరుడవటం ♦ చుక నిన్ను లోకప్రజా
నికరం బెప్పుడు సంస్తుతుల్ సలుపఁగా, ♦ నీవే స్వకృత్యంబు నూఁ
దక పోనాడిన ధర్ము వెట్లు కొమరొం ♦ దక నేర్చు లోకమ్మునక! 142

గీ॥ సడి యెఱుంగని కర్మవీ ♦ రుడవు నీవు; నీకు జయమైన నదియు లో ♦ కైకజయము;
నపజయంబైన నదియు దే ♦ శాపజయమునై ప్రపంచాపజయమునా ♦ ననఁగవలయు.

గీ॥ పెక్కువేల్ మైశ్యవై నున్న ♦ విందు నెపుడు నీదుపరిపాలనముఁగూర్చి ♦ నీయఖండ
కదనదీక్షనుగూర్చి త్యా ♦ గంబుఁగూర్చి సాహసముఁగూర్చి కర్ణర ♦ సాయనముగ. 144

సీ॥ మాపూర్వు లెప్పుడు ♦ మీపూర్వనరపాలమాళుల చెంగట ♦ మంత్రిలగును
వెలలేనిభక్తితోఁ ♦ గొలిచిరి; నిరుషమత్యాగకీలుఁడు చండ ♦ ధరణిపతి ప్ర
ధానప్రధానిప ♦ దము నొందు పిదప రెండవ మూఁడవ ప్రధాను ♦ లవుచు నాడు
పితరులు నేను సే ♦ విందుచుంటిమి; నల్వదేండ్లయ్యెఁ బరిషియా ♦ కేగి నేను;

గీ॥ పరమ ధార్మికులైన మే ♦ వాడ స్తపుల నెమ్మది స్మరింపకయె యీది ♦ నమ్ముదాఁడ
దేవ! పిడికె జాహారము ♦ దిని యెఱుంగము; నాశరీరంబె మీదిప్రా ♦ ణంబె మీది. 145

ప॥ వితతప్రేమను నేను గొల్చెడు మహి ♦ భృద్వంశమా దిట్టిగ
 ర్పిత శౌర్యాఘ్నిని నిన్నుఁ బోలిన మహా ♦ వీరుండు జన్మించెనం
 చతిహర్షమున మండువేసవి నుద ♦ గ్రాయాసభారంబు నో
 ర్పితి; దూర మ్మిటు లేగుదెంచితి; భవ ♦ చ్ఛీపాదముల్ గొల్పితి. 146

క॥ కడు వృద్ధుడ; మేవాడ్ భక్తుడ; సచివుడ; భూమిసురుడ; ♦ దోచిన మాటల్
 నుడివెద; విని నీ తోచిన వడువున మెలగంగవచ్చు ♦ వలదనను నృపా! 147

స॥ మేవాడ విడిచి యిం ♦ కేవాడలకు నైనఁ బరువెత్తి పోవుట ♦ భావ్య మగునె!
 పాదరసమువోలె ♦ బరిపరివిధములఁ బాటిపోయిన దాన ♦ ఫలము గలదె!
 నిలువుము; ధైర్యంబు ♦ నిలుపుము; నీ పరిస్థితులెల్లఁ జక్క యో ♦ జించుకొనుము!
 ఆత్ర మేటికి? శాంతి ♦ నందుము; నిన్నుండి నీవెప్పు దూరంబు ♦ పోవలేవు!

స॥ చక్రవాళాచలము దాటి ♦ చనినఁగాని వనధిసప్తకమున మునిం ♦ గినను గాని
 కడ కెచటికేగినను బ్రతాపుడవుగాక మాటి మఱియొక్కరుడవగుమాడ్రి గలదె! 148

స॥ చనదు కృషి నిరసింపగా ♦ సాధకునకు; నదియ యన్నిట నరునియో ♦ గృతనుజెంచుఁ;
 గృషిని రోయు వానికిఁ జోటుఁజీతిని లేదు; వసుధ కెల్ల శుభం బట్టివాని పోక. 149

స॥ అలజడిని ముగ్ధింపుడె సత్యము జయించు; నవజయంబుల నది పెంచు ♦ నాశ్శక్తి;
 యనుపమత్యాగమును సత్య ♦ మాప్రతిత్తులంద్రుఁస్తాత్రాత్ర్యతత్ప్రజ్ఞలై నబుధులు. 150

స॥ అఖిలదిశలందు నాపద ♦ లలముకొనుచు దిక్కుదోఁపుని విషమ సం ♦ దిగ్దశల
 ధైర్యమును జిక్కపట్టక ♦ తలఁగె దేని నీబలము చాల దనియె నే ♦ నిర్ణయింతు. 151

స॥ ప్రాణమున కెక్కుడైన మే ♦ వాడ వీడి వెడలిపోఁగాను; పోఁగాదు; ♦ వినుడునాదు
 ప్రార్థనము; కాదు కూడద ♦ టంచుఁ బోవఁదలఁతు వేనియుఁబోనీక ♦ నిలువఁరింతు. 152

ఉ॥ పూవులు రాలె; నాకులును ♦ బోయెను; ముండ్లును మ్రోడు నిల్చె; నీ
 వీవిధిఁ గేతకి విడువ ♦ కేటికిఁ జూట్టె! దనన్ “వసంత ల
 క్షీవిభవంబు పోడినఁ జి ♦ గిచ్చి తరుల్ కుసుమించునన్న యా
 శావిసరంబుచే నిలుతు” ♦ నంచు వచించుఁ గుమారభృంగమున్.” 153

స॥ అని వచియింపఁ బ్రతాపుని కనులను ముత్రెంపు ట్రశు ♦ కణములు జాలవ్వి
 రిన విప్రసచివుఁ గని “యేమని నీవాత్సల్యగఁడెమ ♦ నభినందితున్.” 154

చ॥ పరిమితశక్తుఁ డొక్కడ వి ♦ పర్యయవేళ స్వధర్మ మార్గమున్
 దొఱఁగునయేని వత్సలత ♦ దోచి మహాపురుషాకృతి బరా

త్తురుడు ప్రబోధ మిచ్చుచు న ♦ పాయముఁ గాచి పథంబుఁ జూపునం

చెఱుఁగుదు మిమ్మువంటి విబు ♦ ధేంద్రుల మూలమునకా గురూత్తమా! 155

గీ॥ స్వామి! నాపైనఁ బరమవా ♦ త్సల్యపశత నితదూరము వేంచేసి ♦ యిటు లపార
పురుషకారము నేర్పు న ♦ మూల్యహితము దైవ నిర్మాల్యమటు శిరఃసా వహింతు. 156

గీ॥ అఖిలభవనావనంబు నీ ♦ యమృతగీతి నాహృదయతంతులను మీటి ♦ నను గఱంచె;
హరగురు పదంబులటు నీప ♦ దాంబుజమ్ము లనఘ! యనవరతమ్ము సే! వ్యములునాకు.

సీ॥ అభిలషించినరీతి ♦ నాజ్ఞ పేయుచు దేవ! పనిగొను”మని వచిం ♦ పంగ, విప్ర
సత్తముండును “క్షణ ♦ క్షణ మమూల్యం బిట్లు; కాలంబు వృథసేయ ♦ గాదు మనకు;
జర్పింపఁ దగిన వి ♦షయము కొంచెమె, నిమేషము మాటలాడినఁ ♦ జాలు! పశ్యత
మనుసరింతము! లేదు ♦ వ్యవధి; జా గేటికి! రమ్మల్ల నిబవృ ♦ క్షమ్ము దరికి;

గీ॥ మఱచి తింకొకమాట నీ ♦ మంత్రహింసాళి యనుభవజ్ఞుండు; స్వామిబ ♦ క్తాగ్రగణ్యుఁ;
డల సలుంబ్రాధిపతిఁ బిల్వ; ♦ మాయనఘండు లేని మంత్రాంగ మదిపూలు! లేనిపూజ.”

మ॥ అని బోధింపఁ బ్రతాపసింహుండు సలుం ♦ బ్రాధీశ్వరుఁ హెచ్చరిం

చిన నాధన్యుండు చేరఁగా నరిగి “మీ ♦ శ్రీపాదరాజీవద

ర్శసముఁ జేసెడి యీవిధేయుఁడె సలుం ♦ బ్రాకృష్ణసింహుం” డట

చని సాష్టాంగనమస్కృతుల్ సలుప, న ♦ య్యాచార్యుడుఁ బ్రీతుఁడై; 159

—*) భామాసాహి-ప్రతాపసింహునకు రాజనీతి నుపదేశించుట. (*—

గీ॥ లెమ్మనె; జని మువ్వగు వృక్షమ్ముదరికా జేరి; రథిక ♦ సంతోషము చి
త్తమ్మున వెలయఁగ నృపు నాస్యమ్ముచు గని “యవధరింపు ♦ మవధానముతో. 160

గీ॥ స్వామ్యమాత్య సుహృత్కోశః పైన్య దుగ్ధరాష్ట్రములు ననునివి యేడు ♦ ప్రకృతులండ్రు;
పశ్యతిబల మున్న నేకాని ♦ పాధివునకు నించుకేనియు నాస్తిక్య ♦ మెసగఁబోదు. 161

గీ॥ ఇన్నిటను నెన్నియున్నవో ♦ యెంచిచూత; ముత్తమకులీనతయు మహా ♦ దాత్ర వీర
వర్తనము సత్యసంధత ♦ వఱలు నీకు రాజరాజుగ నుండ న ♦ ర్హతయ కలను. 162

ప॥ సువిశాలస్థిరబుద్ధియై యనుభవ ♦ జ్ఞుడై కడుకా స్వామిభ
క్తివికాసస్ఫురితుండునౌ నృపతిని ♦ తిజ్ఞుండు నుత్సాహవై
భవుడే మంత్రిగ నుండ నర్హుండు; సలుం ♦ బ్రాకృష్ణసింహేంద్రువం
టి విశేషజ్ఞు గడింపఁగా నగునె! మా ♦ త్రిత్యంబు సంధింపఁగఁ.

- 1 బలవంతుం డనురాగవంతుడును శో ధావంతుడు వాఁడే
బలవంతుండును ద్యాగవంతుడగు శు ధ్రస్వాతుడౌ ధీమన్
దలపక బోలు సుహృద్వరుండని! కిరా తస్వామి సీభీమచా
దలఘుస్వాతుడు; వాని మించిన వయః స్యశేష్ఠఁడే లేదుదా. 123
- 2 ధన-చమూ-దూర్గ-రాప్త)సం తతుల లోనఁ బ్రథమమే యగ్రగణ్యఁడై వాఁడే ధామ;
నది ప్రపంచైక సార సర్వాత్మకంబు; దానిబట్టి తక్కిన మూఁడు సార్వభౌమములు 124
- 3 ద్రవ్యబలము గలుగఁ దనరు నై న్యబలంబు; ధన-చమూ బలములు ధామమునకు
రాప్త)బలము లలరు; ద్రవ్య మన్నిట మేలి; యదియ నీకు లోక మాకటము 125
- 4 ఆశ్ర-యాసన-విగ్రహ- యాన-భేద-సంధులను నాఁడు పక్షిణ సమతయము.
రెపు డెటులు వీని నడపుకీ లెఱిగినట్టి ధాతృపతి యన్నితల ధామము 126
- 5 అవసరమైన శక్తిత్ర యమ్ములోన నతులితోత్సాహులై కి నలరు. దా
మంత్రశక్తిఁ బ్రయోగించు మాటలేదు; మఱియుఁ బ్రభుకై మొదలుబొందుదు 127
- 6 స్థిరతరఁదైర్యప జీవివై, జుకక, వెనుదీక, శక్తక, విమనము.
కన్దుంబులకును జి క్కక, ప్రపంచోన్నత ప్రజలవిరోధతో బ్రహ్మము
సంగ్రామ మిశ్నేష్టు సాగించి యుంటివి; నిన్నెఱుంగని వాని విమనము
భవ నుదార యశంబు వర్ణించెదరు; కాని కోత ద్రవ్యబలములే లెఱిగినా
గీ॥ నెన్నికల్పంబు లని చేసి యెమిలాభ! మెటు జయము గల్గుల కిక్కడ సర్వభౌమము
నిర్వదేండ్లుగ నాకాల మిట్లై వృథగఁ జెల్లెనని మాత్ర మిపుడు విశిష్టముగాను. 128
- అ॥ అదియు నాత్మశిక్ష తై చెల్లె ననుకొను; మింక నిట్లై కాల మేల కను.
దేశ మధ్ధరింపఁ దివురు; మొదొకమాట వినుతు; నలవ వలక కరి నెఱుంగు 129
- మ॥ పరమప్రీతిని దేశమాతృపద సే వాభాగ్యముగ గోరి నా
సరసక గల్గు ధనంబు నీదు చరణా చ్ఛాతంబు లందుతు. ఈ
బర మొప్పారఁ బరిగ్రహింపఁదగు; మే వాక్ దేశముగ నొప్పుదు
కృపరు సాధించి యపూర్వ వైభవమునక వర్ధిల్లు నాభోక్తమా! 130
- క॥ నెనయించి నాదు ప్రార్థన విని దేశము నోము మనుచు విప్రు ధామ
తనిఁ గని జనపతి “సీపంపును సలుపుదుఁగాక; త్రోసి పుత్రుల మెప్పుడు
మ॥ అనఘా! జేనెడు మేర యేనియును నా జ్యం బొక్క కాదేముగ
ధనముగ దొల్తనుండి లేకయ దరి ద్రవ్యంబునుగ వెళ్ళుదా 131

యనె లోకమునఁ బుట్టు వొందిన యభా ♦ గృచ్చత్రసంపన్ను, నన్
ధనికున్ జేసి కృతార్థుఁ జేయఁ గరుణన్ ♦ బైవంబవై తోచితే!

1'

చ॥ ధనము నొసంగి, వస్తుసము ♦ దాయ మొసంగి, యనన్తరత్నముం
డనము చొసంగి, బ్రాహ్మణుల ♦ నా రవివంశజులెల్లఁ దొల్లి య
ర్చన మొనరించుచున్, రది ♦ సవ్యము; భూసురమాళివైన నీ
ధన మిపు డేను కైకొనుట ♦ ధర్మపు గాదని తోచె నామదిన్."

1'

క॥ అని జంకుచు సంకోచించిన భామాసాహి "మిమ్ము ♦ సేవించి గడి

చిన ధన మీతఁజీ మీకప్పున మొనరించుటయ పరమ ♦ భాగ్యము నాకున్.

1'

క॥ మేవాడదేశ ధనమే మావాడల నుండు; దాని ♦ మాతృపద శ్రీ

సేవావిధి కర్పించని జీవన మేమిటికి! వట్టి ♦ సిరి యేమిటికి!

1'

క॥ మనసార నిత్యఁ జేకొను; వినుము కలిగినపుడు మఱల ♦ వృద్ధియు మూల

బు నొసంగుము కొనెదను; వలదనకుము; నామాట చూడు; ♦ మగును శుభంబుల్

చ॥ తడవున్ జేయక బోయచాళెమునకున్ ♦ ద్రోవ్యంబు నంపితు! న

క్కుడకున్ మీరును బోయి యాశబరలో ♦ కన్వయి దస్సించి యె

క్కుడుగా సేవలఁ జేర్చుకొం; డిచట నా ♦ కున్ నిల్వఁగాఁ దీర; ది

ప్పుడె నే బోవుదు"నంచు లేచి తురగం ♦ బున్ డాసి పై నెక్కుచున్,

1'

—*) భామాసాహి రాజపుత్రులకు దేశభక్తి నెఱిగించి పురికొలుపుట. (*—

చ॥ "సిరికిఁ దానకమైన ♦ చిత్తూరు పురలక్ష్మి యనదయై పాడటి ♦ వనట మునుఁగ,

నుర్వీయంతయు మెచ్చు ♦ నుదయపురవిభూతి బూదిపాలగు హోమ ♦ ముగఁ జెడంగ

గోటల కన్నిట ♦ మేటి 'కుంభల్మియర్' యవనులజేబడి ♦ నవసిపోవఁ,

బావనోన్నతమేళు ♦ భవనంబు తురకపెక్కెముల గాడ్పులు సోకి ♦ కీడువడంగ,

చ॥ నట్టై హారావళీపర్వ ♦ తాంతరముల నిరువదేం డ్లని చేయు పెం ♦ పెల్లఁ బాలియఁ,

గడుపుఁగూటికై వంశవి ♦ క్రమము మఱచి వెడలుచున్నారె! మేవాడ ♦ వీరులార! 17

చ॥ శార్దూలరాజభు ♦ జాపీతి స్వారి చేయఁగఁజాలు ఝాలాభ ♦ టాళు లుండ,

బాలురై రిపుసమ ♦ వర్తులై ఖండించు పబలచొండావన్ను ♦ పాలు రుండ,

విమతరాక్షసభిని ♦ ర్భేదకప్రాధి చీపించు రాతోడ్కుల ♦ వీరు లుండ,

ముక్తంగంబులనైన ♦ ముంజేతఁ బోద్రోయఁ గలిగిన చోహణ ♦ బలములుండ,

- 73 మాప్రతాపుడు బ్రదికి సేమమున నుండఁ గృష్ణసింహు నొడల నూపిఁరెసఁగియుండఁ,
గులసనాతనవీర్యంబుఁ ♦ గుంటఁ బెట్టి పాటుచున్నారె! మేవాడ ♦ వీరులార! 179
- 74 రాజ్యంబు పోయినఁ, ♦ బ్రాభవం బూడిన, సకల భాగ్యంబులు ♦ సన్నమైన
బలమెల్లఁ జెడినఁ, గో ♦ టలు పోయినను, సారె కపజయంబులు క్రమ్మియడచొదవిన,
గడ్డి యాహారమ్ము ♦ గాఁ జెట్లనీడలు నెలవుగా మృగములె ♦ స్నేహితులుగ
నిల్లాలి నెడఁబాసి ♦ పిల్లల విడనాడి కట్టుగుడ్డలు లేక ♦ గాసి పశియు
- 75 పడక స్వాతంత్ర్యమును గొల్పు ♦ వీరుల నెడి యశముఁ బోఁద్రోసి యాభిజాత్యంబు రోసి
కటకటా! దేశ మరుల క ♦ గ్గంబు చేసి విడుచుచున్నారె! మేవాడ ♦ వీరులార! 180
- 76 తెఱవల విమలపా ♦ తివ్రత్యచుహిమాంబు సన్నిగిల్లినఁ గనుల్ ♦ చల్లనజెనొ!
సకలదిగ్దేశ రా ♦ జన్యప్రతాపాగ్ని చల్లార హృదయముల్ ♦ శాంతిఁగనెనొ!
భరతఖండమున గో ♦ నధలు సాఁగినఁ జూచి యాతరాత్మకు నౌఖ్య ♦ మలవడియెనొ!
దాస్యాంధకారంబు ♦ దశదిశల్ గవియ దేహముల నాప్యాయనం ♦ బలముకొనెనొ!
- 77 కనులు తిరిగినా! బాహువిక్రాంతి చెడెనొ! బుద్ధి తఱిఁగెనొ! చెడువేశముసురుకొనెనొ!
కానిచో మాతృదేశంబు ♦ మాని పోవు వెట్టి యెటు గల్గె మేవాడ ♦ వీరులార! 181
- 78 యవనగజేంద్రసిం ♦ హఖ్యాతిఁ గాంచిన బప్పురాయనిఁ గన్న ♦ భవ్యమాత!
జీవితం బరికోటిఁ ♦ జెండ నర్పించు హమీరసింహుని గన్న ♦ మేటితల్లి!
భానువంశక్షమా ♦ పతిహాళి యన నొప్పు సమరసింహుని గన్న ♦ చల్లనమ్మ!
యతిదీక్షతో మొగల్ ♦ యాగముఁ దీర్చు సంగ్రామసింహునిఁ గన్న ♦ రాజజనని!
- 79 యందఱను మిమ్ముఁ బెంచిన ♦ యసమధాత్రి తల్లి దండ్రీయు గురువునై ♦ తనకుసీమ!
యకటకట! స్వర్గమునకన్న ♦ నధికమైన మాతృదేశంబు విడరాదు ♦ మఱలరయ్య! 182
- 80 కడుపుకక్కురితి కీ ♦ గతిఁ జేయఁగారాదు, తినినఁ దినకయున్నఁ ♦ జనును గాల;
మక్కటా! పాణింబు ♦ లంత తీపైయున్న! పిటికి పందలటన్న ♦ పేరు రాచె!
బవరం బనిన నొడల్ ♦ వడఁకెనే మీకు! భార్యాపుత్రులం దంత ♦ యాస తగునె!
చిరకాల మపక్షి ♦ చేరదే! హృదయాభిమానధనంబెల్ల ♦ మాసి పోచె!
- 81 తగదు పయనింప! వెనుకకుఁ ♦ దరలరయ్య! బలముఁ గొనరయ్య! కొటలుఁ గలువరయ్య!
యరుగవలె నాకు నెలవియ్య ♦ రయ్య;” యనుచు నశ్వమును ద్రిప్పి వెనుకకు ♦ నరుగఁ
బొడఁగె. 183

గీ॥ విరిసి విరితేన వాడ జొ ధీలినియట్లు, వీరరసము పొంగి పొరల్ ధీరులెల్ల
వెడలిపోవుచున్న యా ధీపుచరణ సరసిజములకు మ్రొక్కి యశ్వముల నెక్కి, 18

—*) రాజ పుత్రులు వెనుదిరిగి భీమచాందు నివాసమునకు వచ్చుట. (*—

మ॥ త్వరమై నద్దమరేయికి జని కీరా ధీసామి గూడెంబులన్
డరియన్ బోయి బహిఃప్రదేశముకడన్ ధాతీనభాభాగముల్
విరియన్ శంఖము లూడి; రంత శబరో ధీనాథుడున్ మిత్రశం
ఖరమంబుల్ గుఱుతించి స్వాగత మిడం ధీగా వచ్చె సాశ్వర్యతన్. 18

గీ॥ రచ్చకట్టు మ్రోల మహాగ్ని ధీరగులజేసి పిలపిలని మూఁగి భిల్లులు ధీబలిసి కొలువ
భీమచాం దందుజేరిన ధీవీరులకును సాత్త్వికాహారము లొసంగి ధీసత్కరించె. 18

క॥ తెలతెలవాతెను; భానుడు మొలిచెను బూర్వాది; వీర ధీపుగవులు మహీ
తలపతి పదముల కెఱగుచు సెలవు గొనుచు వెడలి రాత్రి ధీసీమలు చేరన్. 18

శా॥ “భామాసాహి ధరామరేంద్రుని కృపన్ ధీసాతంత్ర్య దుర్వార సం
గ్రామక్రీడలు మెంచి శత్రుత్రతులన్ ధీఖండింపఁ గాంక్షించె; రా
వో! మీరండఱు దేశభక్తిపరిపూర్ణుల్ బాంబురున్ వృద్ధులు
క్షామాతోపుఁ బ్రతాపుఁ గూడఁగఁ గిరా ధీసామి గూడెంబునన్.” 18

చ॥ అనుచును రోదసికహర ధీమంతయు వీరైడుభంగి ధిండిమ
స్వనముల రాజపుత్రకులు ధీపల్లెలు పట్టణముల్ పురంబుల
న్ని నగరముల్ గిరిద్రముల ధీనేక గుహాకుహరశ్మలందున్
వినబడఁ జాటఁజొచ్చి రొక ధీవేయు విధంబుల దేశ మంతటన్. 18

—*) కలుదెసల నుండి రాజపుత్ర నైవ్యములు వచ్చి ప్రతాపసింహుని జేరుట. (*—

సీ॥ ఆలసలుఁబ్రావిధుం ధీడహిత దుర్వార చోడావద్బలంబుతో ధీనడచి వచ్చె;
బేడ్లా-కొటేరియా ధీపుష్పనాయకులు చోహణవర్గముల్ కొల్పి ధీనరిగి రంత;
ద్వి॥ నామాపురా-బునే ధీరాక్షులు శిశోదియాభటుల్ గొలువఁ బ్రయాణ మైరి;
హరిదాసుడు ముకుందుం ధీదరుడెచిరి మహోగ్రరాఠోడుసుభటవ ధీర్గులు గొలువ;

The castle of Bundera is one of the most imposing feudal edifices of Mewar, of the greatest of its chieftains. He not only bears the title of all the state insignia attached thereto.

“Personal narrative”

- ॥ శ్యామసింహుండు చనుదెంచె ♦ సాద్రినుండి; భిల్సురానుండి సూక్తుండు ♦ వెడలె; దేవ
గృహమునుండి దూడసింహుం ♦ దేగుదెంచె: దుర్జయుడువచ్చెఁజ్జోడవఁకులనుగూడి.
- ॥ అంశ నొకనాడు నేవకుం ♦ డరుగుదెంచి భిల్లపరివృతుడగు నృప ♦ తల్లజుఁగని
“స్వామి! మంత్రీభామాసాహి♦బండ్లు వచ్చి నిలిచె, జూతురుగా” కంచుఁబలికి కొలిచె.
- ॥ భిల్లనృపతి ప్రతాపుఁడు ♦ వెడలి సాద్రివైపునను మూడు క్రోసుల ♦ పక్షకు నెలుచు
భటులు నాలుగువేలు, ద్ర ♦ వ్యంబు గలుగు బండ్లు వేయను గని హర్ష♦భరితుడై.
- ॥ నెలకు నైదును-బదిరూప్య ♦ ముల కొలది పదియు-రెండేళ్లదాక ♦ ర్వదియునైదు
వేల భటులకు భృతినియ్య ♦ జాలుననుచు భిల్లమణి రాజమణి లెక్క ♦ వేసి రిపుడు. 193

— *) .ప్రతాపసింహుండు యుద్ధ సన్నద్ధుఁ డగుట. (*—

- ॥ “కనఁబడె దివి నింద్రుశరాసన; మిది రణమునకు మంచి ♦ శకునంబని భి
ల్లనృపాలుడనఁగ జనపతి యని కాయత్తం బొనర్చె ♦ యాత్మచమువులన్. 194
- ॥ ఎలనవ్వు వెలయఁగా నర్మిలి బిడ్డల సక్కు చేర్చి ♦ మేను నిమిరి చు
చులు దువ్వీ ముచ్చటల ముద్దులజడి గుఱియించె గూర్చి ♦ పొంతర గట్టన్. 195
- ॥ పరమప్రేమమునన్ బ్రతాపవిభుఁడు ♦ బ్రాణేశ్వరిన్ జేరి “ము
ష్కర తోరుష్క భటాశులన్ దఱిగి నే ♦ స్వాతంత్ర్య సంగ్రామమున్
జరపన్గోరి ప్రయాణమైతి నిపుడే; ♦ సంపూర్ణచిత్తంబుతో
- ॥ నరవిందేక్షణ! సమృతింపుము శుభ ♦ ప్రారంభ యాత్రారతిన్. 196
- ॥ నీ సుధా స్వామి లజ్జా వి ♦ లాసరేఖ చిత్తమున హత్తి మెఱయుచు ♦ స్మృతికిఁదెచ్చు;
మనకుఁ గలయిక నెలకొక్క♦మాటు గలుగుఁబరమసంతోషమున నన్ను♦బంపుమిపుడు
- ॥ నీవు బిడ్డలు గొన్నాళ్ళు ♦ నిలువుఁ డిందు; భిల్లు లేవేళ మిమ్ముఁ గ ♦ నెట్టియుండ్రు;
భీమచాందుగా రిపుడు నా ♦ మెట వత్తు”రనిన బాటేశ్వరీదేవి ♦ యాస్య మెత్తి. 198

⊕ Although I cordially unite with Segur, who is at issue with his compatriot Montesquieu on this part of discipline, yet from the knowledge I do possess of the freedom, the respect, the happiness, which Rajput women enjoy, I am by no means inclined to deplore their state as one of captivity.

“Religious Establishments.”

—*) బాటేశ్వరీదేవి ప్రతాపసింహుని విజయ యాత్రకు బంపుట. (*—

- ఈ॥ స్మితకళామరీచి ♦ మీమోమునన్ దోచె; నింతికన్న భాగ్య ♦ మేమి నాకు!
 శైలతలమునిండ ♦ సైన్యముల్ చెలరేగె, వెడలి విజయలక్ష్మి ♦ వెంటరండు.
- గీ॥ సిద్ధసంకల్పభరితమా ♦ చిత్తమందు వలదు చోటీయ నాకు; బి ♦ ల్లలకు” నంచు
 వెడదకనుల ముత్తైపుజాయ ♦ విరియఁ దుదలఁగప్పు తెప్పల నాసతోఁగొంతుఁగని;
- సీ॥ విజయసూచకముగా ♦ భిల్లభటులు చుట్టు మూఁగుచుఁ గైవార ♦ ముల నొసర్చు,
 బోయగుబ్బెతలు గుం ♦ పుగఁజేరి చిటునగ వలరు మోములఁ బాడి ♦ యాడుచుం
 బాటేశ్వరీదేవి ♦ వజ్రములు ప్రవాళములును మాణిక్యముల్ ♦ ముత్తైయుములు
 హాటక పాత్రంబు ♦ లందుఁ గైకొని నిజేశ్వరునకు మేల్చి ని ♦ వాళి దీర్చి,
- గీ॥ రాగ మలరఁ గప్పురపు హారతు లొసంగి, నిరుపమామోదమున నెట్టి ♦ నీర్లు దీసి
 “జరుగుఁగావుతఁ గణ్యాః ♦ జైత్రయాత్ర” యనుచు శ్రీపాదములు నుదుఁరంట మ్రొకి
- సీ॥ “జంభదైత్యుని ♦ సమయింప నరిగెడు నపుడు బిజ్జాజన ♦ కైన జయము,
 ఖరదూషణాది ర ♦ క్షత్రేణిపై కేగు నపుడు శ్రీరామున ♦ కైన జయము,
 నరకాసురునితో ర ♦ ణంబు సేయఁగఁ జను నపుడు శ్రీకృష్ణున ♦ కైన జయము,
 కాలకేయాదులఁ ♦ గసిమసంగఁగఁ బోవు నపుడు కిరీటికి ♦ కైన జయము,
- గీ॥ సకలశాత్రవజయము, శాశ్వతజయంబు, భువనజయమును, నిరుపమామోదజయః
 వెల యెఱుంగని జయమును, నులభజయము, జయముపై నీకు జయములు ♦ జరుగుఁ
- గీ॥ అమరసేనాధిపత్య ప ♦ ష్టాభిషేక మగుచుఁ గొంచాద్రి భేదింప ♦ నరుగు నపు, ద
 మా కుమారున కట్టులు ♦ నాకుమార! యమరసింహ! నీకగుత లో ♦ కైకజయము.”
- గీ॥ అనుచు బాటేశ్వరీదేవి ♦ హస్తయుగము నెత్తి యభినందనము సేయ ♦ నపుగురుః
 సగవు మొలకెత్తు చూపుల ♦ మగువ సెలవు నంది యచ్చోటు విడిచె; సైన్యములున
- గీ॥ గూడముల, నిండ్లకోపుల ♦ గొండవేటులందు, గండ్లపలములందు, ♦ నధినసించి
 శబరసతులెల్లఁ బూలు లా ♦ జలును జల్లి రాప్రతాపునివైన సై ♦ న్యములవైన.
- క॥ ఈ కిరీ జైత్రయాత్రాప్రారంభము చేసి యర్ధ ♦ రాత్రమునకు ధా
- తి తీరమణు డరిగెను దేవేకిమర్గము కవాట ♦ వీధి జేరె.

2

❖ The name of Bhamāsah is preserved as the Saviour of Mewar. W
 this splendid proof of gratitude and the servante of Prithwi Raj as incitements,
 again “screwed his courage to the sticking place” collected his band and w

—*) దేవేరి దుర్గ ద్వితీయ యుద్ధము. (*—

- || “బలముల్ లేని కడుగ్ గృశాంగుడు ప్రతాఁ పస్వామి మాధాటికిఁ
గలగఁ బాతెను; గోటకుఁ భయము గల్గి బోవ” దం చెంచి శివో
మ్మలపైఁ జేయిడి, యోడ్లు యావనబలుఁ బుల్ హాయి నిద్రించె; వా
కిళ్ళులం దెందును మన్ను పేరుకొనియెఁ గ్రేమ్ మూరెడం తెత్తుగఁ. 207
- అలకోటగవను దెఱచిన పొలకువఁ గని సకలరాజఁ పుత్రఁ చమూనా
ధులు జొరబడ గడగిన వారలను “నిలుడు పోకు” డనుచుఁ రాణా యంతఁ, 208
- || “తురకలబలము నిఁ ద్ధరఁబోవుచుండు; నీస్థలమెల్ల మిగుల నిఁ శ్శబ్ద మయ్యె!
నిదురవోయెడువారిఁ గదిసి చంపుట ఘోరమహితులయందు ధర్మాబు గాదు!
బహుశతాబ్దంబు లఁ ప్రతిపాతశక్తితో నీకోట మాపూర్వఁ లేలినారు;
దొంగపోటున దూటిఁ దుర్గంబుఁ బట్టుట నాకు నచ్చిన వస్త్రఁ నమ్ము గాదు;
|| పౌరుషమునన దీనిఁ జేఁ పట్టద” మని యులుము తెఱఁగునఁ దనశంఖఁ మొత్తె; నమర
సింహుఁడును సింహనాదముఁ చేసె; భీమచాను బూరగ మ్రోయించెఁ శైల మదర.
- || కంపము నొందె ధారుణిఁ జఁ గద్గరుఁ డాతట, “దుర్గముఁ బ్రవే
శింపుఁ డనంగ నయ్యమరఁ సింహుఁడు గుఱ్ఱముఁ దొల్తలోన దూఁ
కింహగ సూక్తు నశ్వమునుఁ గేళ్ళురికె; వడిఁ గృష్ణసింగు గ
జ్జింపుచు దూకె; గంతులిడెఁ సేనలు భూపతి వెంట నంటుచుక.
- || ఆ రాజపుత్రసేఁ నారణోద్భటవిజృంభణమహారవము పాఁ బాజుఖానుఁ
డాతని పదివేలుఁ యవనభటుల్ విని యదరుపాటున గుండెఁ బెదరి చెదరఁ
దబ్బిబ్బుపడుచుఁ దొం దర సమరోచిత వివిధసాధనములుఁ వెదకుచుండఁ
దనసేనకన్న ముందఱఁ బ్రతాపుఁడు సింహ మటు వారియెదురఁ బ్రత్యక్షమయ్యె;
|| నలముకొనియున్న శత్రుసైన్యముల, విలయదండధరుబోలు రాణాప్రతాపుఁ జూచి,
తురకలు పలాయనము చేయఁతెనువులేక పెనఁగిరి రణమ్మె మరణమోయని తెగించి
|| కాటుచీకట్లు గొప్పినఁ కాశరాత్రి! దుర్గమునఁ జోటలాతి! యుద్ధరతఁ బోరు
భటులు ముప్పదియైదువేల్! భయము గొలుపు నాటి రణభాటి యీపాటిఁ నాగవశమె!

his foes imagined that he was endeavouring to effect a retreat through the desert, surprised Shahbaz in his camp at Deweir whose troops were cut in pieces
“Annals of Mewar.”

- గీ॥ యవనులని రాజపుత్రకు ♦ లని తెలియక యుభయ సైన్యముల్ తలపడె ♦ నుగ్రహ
నెఱరి వారల వారె యా ♦ హవమునందుఁ దఱిగి పోసిరి వేడి నె ♦ త్తురులు దొర
గీ॥ భిల్లభటు లేరితెచ్చి రా ♦ పిడుల రగులఁబెట్టు కఱ్ఱల దివటీల ♦ వెలఁగనఁ గను
పట్టెఁ బొలికల నొక చౌట ♦ పట్ట పగిది! నచటి బలములు కొఱవి ద ♦ య్యముల పోలి
గీ॥ అంటఁగారాని భయద దా ♦ వాగ్ని కీల యతిబలాటోప దుర్దాంతుఁ ♦ డమరసింహ
డెచట రణ మతిభీమహా ♦ నచటఁజేర దాట్లుకొనిపోయి శత్రు ♦ మధ్యమునఁ దూఁ
మ! కరముఁ వెల్గెడు భానుబింబము పతా ♦ కం బొక్కచే నొప్ప, దు
ర్భరఖిడ్గంబు మఱొక్కహస్తమున నొ ♦ ప్పఁ శ్యామసింహుండు, కే
సరి మాతంగసమాజముఁ దగులు నో ♦ జఁ రూక్షతామ్రాక్ష భీ
కరుఁడై బొబ్బలు వెట్టి వైరులు వడం ♦ కఁ ముట్టె నత్యుగ్రుండై. 2
మ॥ పశ్చియాంభోధరముఁ హంసించుచు సలుం ♦ బాఁబర్త చెంతఁ మహా
చలశృంగంబులు వీరిలి కూలఁ బటుగ ♦ జ్వారావ మొప్పఁ దురు
ఘులనైన్యంబులఁ దాకి నూర్లు పను లం ♦ చుఁ లెక్కకుఁ రాని లీ
లల శీర్షంబులు గుప్పతెప్పలుగ రా ♦ ల్పఁ సాఁగె నత్యుధతిఁ. 21
కై॥ ఆగ్రహోదగ్ర భయద దీ ♦ ప్రాప్త్యుడగుచుఁ దన ద్విధారాకృపాణ గు ♦ ద్దాంతధార
నృపగురుఁడు చీల్చి రిపులెల్లఁ నేలఁ బడిరి మిడుతగమి చిచ్చుఁబడి మ్రుగ్గు ♦ వడుపు దోఁడ
॥ హరిదాసుఁ డాగ్రహమ్మన హరి, రక్ష శ్రేణి నొంచు ♦ నట్టులు యవనో
త్కరములపైఁ బడి నఱకెను శిరములు; రాతోడు లెల్ల ♦ జక్కఁగఁ గొలునఁ, 21
॥ ఝాలా 'భూపతిసింహుండు' సాలములఁబోలెఁ దురక ♦ సైన్యము మేనుల్
జీలిచె; మేకొని సూక్తుండు కాలాహివిధాన శత్రు ♦ గర్భముఁ జొచ్చెఁ. 22
॥ దేవగృహదుర్గసీమలఁ ♦ దిరుగు వ్యాఘ్ర ముగ్రమూర్తి మాడాసింగు ♦ యుద్ధమంచుఁ
దేరిచూడఁగ రానట్లు ♦ దీప్తి మెఱసి దోమలనుబోలెఁ గూల్చె శ ♦ తులను దాకి.
॥ గుణరాశి రాతోఁబ్బు ♦ కుంద దాసుండు పాపురా-బునేరా ప్రిభుల్ ♦ ప్రికట బలులు,
మఱియు బేడ్లరాజ ♦ హాళి కేశవదాసుఁ డింకఁ గొటేరియా ♦ నృపవరుండు

§ But as if the brand of Bhavani was insufficient, he met with another
ermit in the forest of the "Tiger Mount" the Gokurnath, who presented to him
a double edged sword, which with the proper incantation, could sever rocks.
With this he opened the road to fortune leading to the throne of Chittoor.

"Annals of Mewar"

- తక్కిన రాజపుఁ ♦ త్రిచమూపతుల్ వారి వారి శౌర్యంబుల ♦ పగిది రిపులఁ
బట్టి నిర్జింపంగఁ ♦ బగ్గముపాడొచు నొగిలి కగుల సాగె ♦ మొగలు జైగలు!
- గీ॥ సమధి కోద్దండ దోద్దండ ♦ చాపముక్త భీకరాశుగులై భిల్ల ♦ వీరు లెల్ల
నట్టహాసంబు లొనరింప ♦ నాశరములు నాలుకలు గోయచున్ వాల్లఁగూలి రరులు.
- ఉ॥ వీరులలోన మేటియగు ♦ వీరుడు భిల్లనృపాలమూర్తియన్
బారుషరాశియై యడవి ♦ పక్షుల మెత్తని యీశలన్ గరుల్
కూరుచు భీకరాశుగము ♦ లుక్ దశకంబు శతంబు గుప్పచున్
వైరిభటవృజంబుల న ♦ పారముగాఁ దునుమాడె సత్తతిన్. 223
- ఉ॥ రూక్షపరాక్రమస్ఫురణ ♦ రోజుచు నా మహాబాజుభానుఁ జా
తక్షకమూర్తియై రిపులఁ ♦ దార్కొని పెక్కురఁ గూల్చుగా, ఖగా
ధృతుడుచోలఁ బైబడి ప్ర ♦ తాపనృపేంద్రుఁ డనూనసాహసా
పేక్షఁ దదీయ మస్తకము ♦ ప్రేలఁగ నేసెఁ గృపాణధారలన్. 224
- గీ॥ తనకు సుభటుల నుసికొల్పి ♦ దన్యుతతులపైన డీకొల్పి యాప్రతా ♦ పప్రభుండు
దుర్గమును శుభ్రముగఁజేసె ♦ దురుకపురువు పేరు లేకుండఁ దుదముట్ట ♦ నేరి వైచి. 225
- మ॥ సలినాపుండును బూర్వపర్వతముపై ♦ నన్ దర్శనం బిచ్చె; నా
యిలువేల్పున్ గొలిచెన్ బ్రతాపధరణీ ♦ భృచ్చోలియన్; రాజపు
తుల్గులు సంతోష మెలర్ప నందుకొని రా ♦ దుర్గంబు; నొ దన్నిది
కుల సూర్యధ్వజకోటి క్రాలె; జెలఁగెన్ ♦ గోలాహలధ్వనముల్. 226
- క॥ వైరులు తుదముట్టి చనంగా రాణా సంతసంబు ♦ గడలుకొనఁగఁజే
వేరిజయంబుఁ దన దేవేరికిఁ చెలుపు”మని యొక్క ♦ భిల్లుని బనిచెన్. 227
- చ॥ మనుజవరేణ్యుఁ డంతట ‘న ♦ మాయిత’ పర్వత దుర్గ సీమకున్
జని తన రాజపుత్రభట ♦ సంఘముఁ దోడ్కొని లోన దూకి శ్రాం

☉ The fugitives were pursued to Amait, the garrison of which shared the same fate. Ere they could recover from their consternation Kumbhalmer was assaulted and taken; Abdoola and his garrison were put to the sword and thirty two fortified posts in like manner carried by surprise, the troops being put to death without mercy. To use the words of the annals “Pratap made a desert of Mewar.” He made an offering to the sword of whatever dwelt in its plains “an appalling but indispensable sacrifice.

తని గొను వైరులక బిలిచి ♦ త్రెళ్ళగ నేసి గ్రహించె దుర్గమున్;
దనరె రవిధ్వజంబులు శ ♦ తంబు సహస్రము దృశ్యమానమై.

228

—) కుంభలేమియరు దుర్గమును జేకొనవలెనని ప్రతాపసింహుఁ డాలోచించుట. (—

మ॥ తన సామంతుల నందఱక బిలిచి చెం ♦ తక్ జేర్చి “యీదుర్గముల్
గొనుటల్ ముఖ్యముగాదు మా కిప్పుడు; మా ♦ కుంభక్షమాజాని చే
కొని నిర్మింపఁ బరిత్యజింపెలయు నా ♦ కుంభలేమియర్ దుర్గమున్
గొనుదాఁక గననొల్ల నిద్దరయుఁ! నై ♦ కో నొల్ల నాహారమున్!”.

229

మ॥ అను రాజేంద్రుని మోముఁ గన్గొని సలుం ♦ బ్రాధీశ్వరుం “ఊహించు
బుననే పోద” మటంచుఁ గోల్తల దళం ♦ బుల్ రేపి సాగించి నై
లనికాయంబులు లోయలున్ వనులు లీ ♦ లక్ దాటి యుత్సాహముం
గొని ముందేగఁగ నా ప్రతాపుఁ డరిగె ♦ కుంభలేమియర్ చేరఁగె.

230

గీ॥ శైల సామాజ్యలక్ష్మీ మస్తకమఃమాడ్కిఁ బర్వతముపైన శృంగంబువలలుచుండు;
మూర్ధమున వెల్లు హాటకముకుటరాజ మట్లు కుంభలేమియర్ దుర్గమలరుచుండు. 231

సీ॥ అచలనితంబంబు ♦ నటు నెక్కుచో దూరముననుండి దుర్గగో ♦ పురము దోఁప,
నా ప్రతాపనృపేంద్రుఁ ♦ డత్యంతహర్ష రోమాంచితగాత్రుడై ♦ మస్త మెత్తి
కనులపడుపుగాఁగఁ ♦ గని “పదునాతేండ్లపై నయ్యె నకట! నిక ♦ బాసిపోయి;
నీ “మేఘ భవనంబు” ♦ నీ “భవానిదేవి కోవెల” నీను స ♦ రోవరంబు

గీ॥ కనులఁ గట్టినయట్లు నేఁ ♦ గాంచుచుండు; గలిగిన దొసంగులకు మనిఁ ♦ గలఁగుచుండు;
గానికాలము నన్నిట్లు ♦ కట్టివెచ్చె; జూచుచుండుమి! యిప్పుడు నీ ♦ సూడు దీర్తు.” 232

క॥ అని మొగిచి కేలుగవ మనమున నుత్సాహంబు ద్విగుణ ♦ ముగ, బలమును ర
మ్మని హెచ్చరించి దుర్గమ్మును డాయన్ దూకి శంఖ ♦ మును బూరించెన్. 233

క॥ కల్లోలాభితరంగము వెల్లివిరియు గతిని గవియు ♦ విమతబలము న
బ్బుల్లాఖాన్ మార్కొనెఁ గోధోల్లసితుండగుచు నిజభ ♦ టోత్కర మెనయన్. 234

గీ॥ కనులు నిప్పులఁ గురియ ఖడ్గంబు మెలయ నహిత తోరుష్కసైన్యమధ్యమునఁ దూచు
నా ప్రతాపేశ్వరునిధాటి ♦ కాగి నిలువ, నరుల మాటేల! సురలకై ♦ నం దరంబె!

మ॥ అవధూతాఖిల వైరి విక్రమ సులుం ♦ బ్రాధీశ దోఃఖడ్గ సం
భవ దుర్వార దురీక్ష దావ దహన ♦ జ్వాలా పరివ్యాప్తి ద

స్వవితానాటవినిల్పై భస్మమయి రాఁడు సుల్ రాసు; లక్ష్మీకుండా
హవభూమి విహరించె నాపశయ కాఁడు లాభీల రుద్రాకృతిఁ.

236

|| ఉదధిని రెండుపార్శ్వములఁ దుండి యుదగ్రతరంగముల్ భయా
స్పదముగఁ జేసి తీవ్రభయఁ సమ్మనఁ దాకిన వీర, శౌర్యసం
పద పాలివోవనీక యిరుఁ దాగులయోధు లొక శ్లోకశ్లక్షైఁ
గదియుచు హుంకరించి పయిఁ గొమ్మరి వీర రసావతారులై.

237

|| యవనబృహన్నాథిఁ కాస్త్ర నిగ్ధత ధూమ సంఘాతములు మేఘుఁ సమితిగాఁగ,
రాజపుత్రకుల నిఁ ర్భరసింహనాదముల్ ఘన ఘనాఘన రణఁ ద్వర్జగాఁగ,
భటహస్త తరళ కృఁ పాణధారాతళతళలు సాదామనీఁ తతులుగాఁగ,
శబరనాయక శరాఁ సన నిస్సర శ్రీవ్ర విశిఖసంతతి కుంభఁ వృష్టిగాఁగ,

|| నుభయపక్షంబు వీరులఁ యొడలఁ దొడిగి పాటు రక్తప్రవాహముల్ఁ పర్యవృత్త
గతితర్కైక శోణ శైఁ వలనిగాఁగ, సమరరంగంబు నిబిడ వఁ ద్వర్జ వయ్యె!

238

|| తన ముత్తాతలనాటి దుర్గమును బొందఁ దొందరక జెంది ద
స్వనికాయంబును జీల్చి నయ్యమరసింఁ హుండుగ్రుండై పైకొనెక;
దన ముత్తాతలనుండి వచ్చిన యుదాఁ తత్తాత్ర శేజోవిక
భవమా వెచ్చని నెత్తురుల్ మరఁగి యంఁ తర్నాడులం దోడఁగక.

239

|| రాజపుత్రుల భయద వీఁ రస్వనములు స్రగి మ్రగ్గు యావనభటాఁ రస్వనములు
రాజగురుహాళి సింహగఁ ద్వాస్వనములు భూనభౌతరాశిమున మాఁ ద్రోతలీనె!

240

|| పీన వితత వక్షులును గౌఁ పీనధరులు కృష్ణవర్ణ లయఃకల్పఁ దృణశకీరు
లాలయస్థ శిలావిగ్రహములమాడికిఁ బిల్లులు రంజంగణమున శోభిల్లి రపుడు.

241

|| బవరం బుగాడిపంఁ దువునాఁగ జెలఁచేగి యమరసింహుండు దీఁ వ్రముగఁ బెనఁగె;
నతని ప్రతాపాగ్నిఁ యవనచమూసమూహములు శలభమ్ముఁ లల్లు సమనె;
దుర్వారవీర్యుడఁ బుల్లచమూపతి మత్తమాతంగంబుఁ మాడ్చి దాఁకె;
నందలు వెఱఁగందఁ నావీరమణి వాని శిర మూడ్చి ఘోర నిఁ శ్రీంభార;

|| పైన్యపతులును జమువులుఁ శబరవీరు లందఱును జేరి యొడలఁ మ్రందఁజేసి
రమరసింహుఁ డొక్కడఁ కూల్పైఁ నందఱ నన, వాని విక్రమధాటి విశ్వమున తెఱుక.

|| మెడలు తెగి పుడమిఁ బడఁగఁ బొడుచుచు మోగులుల యుద్ధఁ భూమికిఁ బలిగా
నిడి మోదం బడరఁ బ్రతాపుండు కుంభలోమియరు దుర్గఁ ముం ద్రొకొనియె.

243

గీ॥ ద్వారములఁ గ్రాతఁ బచ్చనితోరణములు; నలరె దుర్గమంతటను సూర్యధ్వజములు;
పరగఁ గ్రమముగఁ బుణ్యాహా వాచనములు; మేఘభవనమ్మునన్ గ్రొత్త మెఱపు
మెఱసె. 244

ఉ॥ పూచిన పూలమొక్క లటు పొంగి బుజంబులు మూడుగాఁగ సే
నాచయముల్ తదీశ్వరు ల నంత ముదంబుధిఁ దేలి; రంత దా
నోచిన నోముపంటలగు నూత్నమనోరథ సంచయంబు లె
తో చలరేగ రాజమణి యొప్పుగఁ గాపుర ముండె నయ్యెడన్. 245

మ॥ మును “పింగ్లాడు”ననుండి ఢిల్లినగరం బున్ జేరఁగావచ్చు వ
స్తునికాయంబుల దేవు వీడు విదపన్ సూరత్ పురీ మార్గమున్
గొని యీశాన్యపు భాగమం దరుగుచున్ గుంభల్మియర్కోట ప
జ్జనై శైలుబుల దాటఁజేయుటయ యా చారంబుగా సాగెడిన్. 246

గీ॥ నొగలపై నాదమఱచి ని ద్రఁగను చోదకులను శకటమ్ములను నందుఁ గల సమస్త
వస్తువుల వృషభములను బట్టి రాజపుత్రు లిడిరి కోటను మూల మూల లందు. 247

క॥ దినదినము కొల్లగొని కోటను జేర్చిన విలువగల బి డారమ్ముల పె
ల్లన భాగ్యసమృద్ధంబై తనరెన్ సామగ్రి బలము ధరణీశునకున్. 248

సీ॥ అన్నిమూలలనుండి యరుగుదెంచి ప్రతాపుఁ జేరు వీరుల సంఖ్య చెప్పరాదు;
వైనందినప్రవృద్ధంబుగ సేనాబలంబును గోశబ లంబు దనరె;
జైత్రయాత్రారతుల్ జరపి ప్రతాపుఁడు శత్రుల సర్వనా శన మొనర్చె;
హారావశీసీమ నచిరకాలమున ముప్పదిరెండు కోటలు పట్టువడియె.

గీ॥ నా ప్రతాపేంద్రు దిగ్విజ యాంకకథలు గుహలు లోయలు దేశంబు గూడ నిండి
బూరటిలి పొంగి పొరలుచుఁ బోయి ఢిల్లి చేరి సూటిగ నక్కరు చెవిని మ్రోసె. 249

గీ॥ అంతరంగికులగు సమా త్యాగ్రిణులను వాహినీపతులను సభా భవనమందు
నవసర విశేష సభకు రం డనుచుఁ జేర్చి కడు విషాదంబు దోప న క్షరువిభుండు,

—*) అక్కరు సార్వభౌముని విషాదము. (*—

సీ॥ “అకట! దేవేరీమ హ దుర్గమున నైన్యపటలితో నోడె మా బాజు ఖాను;
కుంభల్మియర్కోట గురుబల్దాముఁ డబ్బల్లాపతి ససైన్య ముగను దెగియె;

నవ్వల సూర్యభిః హల్దుర్గమునఁ గడు దర్పాభ్యుఁడు మహాబః శ్లాను సమసె;
నచలగృహమునుర్గః మందు వాహినులతోఁ గడలేజెను ఫరీదుః ఖానుఘోరుఁ;
డణఁగి వెన్నకుఁ బోయిన యాప్రతాప సాగర మహాతరంగంబుః సరభసముగ
నిప్పు డుప్పొంగి యట్టె పైః కెత్తివచ్చె; నింక నెట్లోర్తు! మేవాడ యెట్లు నిలుచు!"
అని మోము డిల్లవడిపోయినఁ గని హరివిజయసూరిః "యిన్నేండ్లు రణం
బును దటుముచు నడవఁగనోపని రాణాగారి కింతః బల మెటు లొదవెన్." 252

అనిన నక్బరువిభుఁ డతని వీక్షించి "భామాసాహియను పూర్వః ముత్రి యొకఁడు
పక్షి యాకడనుండిః పచ్చి దూరపుసీమ కరుగుచున్న ప్రతాపుః నడ్లగించి
కేవల ధర్మదీః తూవర్తనము మాన్చి రాజనీతిప్రకాః రమ్మఁ గణపి
గణుతికివీటు పైః కము వేయుబుడ్ల నంపించినాడని మొన్నః వేగు లనిరి;
యత్పదేశంబు విడి సరిః హద్దు దాటి చనఁగనున్న ప్రతాపుఁడుః మనసు మార్పు
కొని సమస్తబలం బానః కూర్పుకొనుచు నీచుహాసంగరారంభః మిట్లు చేసె." 253

అన జైనగురునరేణ్యుం డను! "భామాసాహి త్యాగః మతివంద్యుఁ; బ
య్యనఘుండు పాత్రదానంబునను గృతార్థతను గాంచిః పుణ్యుం డయ్యెన్." 254

మ॥ పెనుకష్టమ్ముల మున్గి కాంతి చెడి పిః ప్రిక్ దేలు నాదేశమా
తను సేవించి సకాలమందు నిరతోః ధ్ధారంబు గావించు పా
వనభాగ్యం బది పూర్వజన్మమునఁ గొః ల్వక్రాని పుణ్యంబు చే
సిన శుద్ధాత్ముల కబ్బుఁ; దక్కొరులకుఁ ః సిద్ధిప దెప్పట్టునన్. 255

క॥ భామాసాహిబుధేందునిదా మహిత యశో విభూతిః యజరామరమై
భూమియు దివమును నిండు; మహామహుఁ డతఁడనఁగ, నక్బః రార్తిక్ బహుచక్,

మ॥ "మన కీరీతి సభాముఖంబునను "భాః మాసాహి పుణ్యాత్ముఁడు
చని, కాడంచని" చర్చ యేటికిఁ! బ్రతాః పాధీశ్వరుఁ గెల్చి యా
యన నోరన్ దన కే నధీశ్వరుడనంః చన్నింతు ను చాసలు
డెను గొండంతలుగాఁగ; నిప్పు డవి యూః డెన్ నామనం బేర్చుచున్. 256

సీ॥ పదునైదులక్ష లః శ్వబలంబు పాదాతిబల మేబడైను లః క్షులును గలిగి
యుర్వి నెల్ల జయింపః నోపువారు పదాటువందలు వాహినిః పతులు గలిగి
విశ్వం బదరఁ బదిః వేల పిరంగులు దశసహస్రద్విపః తతులు గలిగి
వరుసలు వరుసలైః పరగు భాండాగారభవనముల్ నిండ ద్రః వ్యంబు గలిగి

గీ॥ రాజరాజుల గెలిచి వి ♦ క్రమము వలచి భరతఖండ మేలెడు సార్వ ♦ భౌముడనయి
పేదయగు ప్రతాపున కోడి ♦ బెండువడినఁ జే యనఁగఁబోదె జగము! నా ♦ సిగ్గుచెడదె!

సీ॥ రాజ్యంబు లేక దు ♦ ర్గబలంబు లేక సైన్యబలంబు లేక ద్ర ♦ వ్యంబు లేక
సాయమేమియు లేని ♦ సమయంబున నె మహారాజాప్రతాప దు ♦ ర్వారమూర్తి
యవనుల గళముకొ ♦ ఱ్ఱియు రణంబుల బలిగొఱ్ఱలుగాఁ జేసి ♦ కోయుచుండె;
బలవంతుఁడును ద్రవ్య ♦ పంతుండు దుర్గవంతుఁడు రాజనీతియం ♦ తుండు నయ్యె;

గీ॥ దొలుత నణఁపరాని మహాగ్ని; తోడు దవిలె గాలి; యింక లోకమంతయుఁ ♦ గాల్చుటరుదె
యతని నెటుగెల్తు నను చింత ♦ యంతకంత కెచ్చె; దెర వేది దోఁప; దిం ♦ కేమిసేతు!

మ॥ కల వా యింద్రునికేని లేని పలు భా ♦ గ్యశ్రీరతుల్; పాద మి
య్యిలపై మోవఁగనీక కొల్వఁగల వా ♦ రెన్నేని కోట్లుండు; లే
సిలుగుల్ పైఁబడ; వా ప్రతాపుడెస నా ♦ చితాగ్నియుగ్గేతకీ
దళగర్భమునఁ జేరు నాగువలె డెం ♦ దం బుది కారిచెడు.

260

గీ॥ అమరులకు లేని భోగభా ♦ గ్యము లొనరియునా ప్రతాపునిడెస నీర్వ్య ♦ నడఁగుచుంటి;
నేమి లేకున్న దేవుని ♦ కృప గడించి యతఁడు లోకాతిశాయి శౌ ♦ ర్యమున మెఱయు. 261

మ॥ అకటా! యక్ష్మరువాసి లోకములు కొం ♦ డాడంగనే కాని యే
టికి నెక్కు! నిఱువేదతేని నొకనిఁ ♦ డీకొంచు గెల్వంగఁజూ
లక యల్లాడుచునుండె నంచు జగముల్ ♦ నవ్వంగ జీవింపనే
టికి! బ్రాణంబులపైననే విసువు పు ♦ ట్టె! వేదనల్ హెచ్చెడు!

262

మ॥ అని నిట్టూర్పుచుఁ బాదుశాహి కడు దై ♦ న్యం బుద నిర్వాతదీ
పనిభంబై కనుపట్టెఁ గొల్వ; సభికుల్ ♦ ప్రాభాత చంద్రోపమా
ననముల్ వంచిరి; మానసింహుఁ డరిమా ♦ న ప్రాణ విధ్వంసన
ధ్వనితాశాంత యశో విశాలుఁ డపు డ ♦ క్షృణోనేత నీక్షించుచు,

263

—*)మానసింహుఁ డక్ష్మరు సార్వభౌమునకు మనస్తాపోపశమసంబు చేయఁబూనుట (*—

సీ॥ “అరిరాజమర్దనో ♦ ధ్వరశక్తి గాంధారసీమ నీసీమగాఁ ♦ జేసినాడ;
నడిగినంతనె పోయి ♦ గడియలో ఢిల్లీకి గాశ్మీరమును దెచ్చి ♦ కలిపినాడ;
మానవుల కసాధ్య ♦ మైన కాబూలు గెల్చి భవత్పందబులఁ ♦ జేర్చినాడ;
గడు విశాలములు వం ♦ గవిహారదేశముల్ గెలిచి నీకు యశంబుఁ ♦ గొలిపినాడ;

- I దలలు బలియుట్టి గెలువఁగా ♦ నలవిగాని దేశముల నెన్నియేని సు ♦ దిటనుబట్టి
నీకు లోబడఁజేయు ని ♦ ర్నిద్రశౌర్యపరుడ నేనుండ! నీకేల ♦ వనట మునుఁగ. 264
- II వ్యవధి లవంబులేని కల ♦ హంబుల పెల్లునఁ జిక్క, రాజకీ
య వితత కార్యజాలముల ♦ యందు మునింగి, విదేశమందు ను
డవలసి కొన్నిమాసము లె ♦ డంబు జనించి ప్రతాపుతోడి యా
హవము నుపేక్షచేసినటు ♦ తొటయు నిక్కమ! యేమి చేయుదున్! 265
- III అవనిక జూడ్కులు వాల్చి నీ వడలి వై ♦ న్నం బాదినన్ నామనం
బవియున్; నాకుఁ బ్రతాపసింహునకు బా ♦ ల్యంబాది వైరానిలా
బు విజృంభించుచు నేటి కింకను మనం ♦ బున్ గాల్పు! ఇల్లారలే
ను; వితానేయక తాకి నొంచి యుడిసిం ♦ తున్ మూదలింతున్ బ్రభూ! 266
- IV చీమయుఁ జొరని కా ♦ శీర్ష దేశములోని కొండలన్నియుఁ బిండి ♦ పిండి యయ్యె;
మనకుఁ బరిపియాకు ♦ మధ్య సాంద్రాటవుల్ పగిలి బీటలువాళి ♦ శాట భాసా;
దక్షిణాపథము విం ♦ ధ్యము పాదఘట్టనగురుత కోర్వక భూమిఁ ♦ గుంగి పోయె;
నీఁగ కనువుగాని ♦ హిమగిరిపాంత రాజ్యములెల్లఁ దలక్రిందు ♦ తాచుఁ దిరిగె;
- V నాప్రతాపుఁ డెంత! ♦ యాతని బలమెంత! త్యాగ మెంత! యతని ♦ ధైర్య మెంత!
పోవనిమ్మటంచు ♦ నే విడితినిగాని కన్ను దెలువ నెపుడొ ♦ కాలిపోఁడె! 267
- VI ఆఫ్రికాఖండంబు ♦ సంతయుఁ దెచ్చి వంగమహాంబురాశిని ♦ గలిపి వైతుఁ;
బ్రాహ్మేయవైలంబుఁ ♦ బాదుతోఁ బెకలించి యావరణాచలం ♦ బవలఁ దోఁతుఁ;
నీపదమ్ములచెంత ♦ నీలోత్పలంబుగా నీలాంబురాశి ద ♦ క్కొలు సేతు;
నత్తరకురుభూము ♦ లొకక్షణంబున గెల్చి గురుదక్షిణగ నీకుఁ ♦ గురుకు పఱతు;
- VII నాసియాఖండ మెల్ల నీ ♦ యాజ్ఞానుంతు; నిట్టిచో నొక్కమేవాడ ♦ యెంత నాకుఁ;
తెలియవే మద్భుజాబలో ♦ దీర్ఘశక్తి! తలుపుల న్నింగువాని క ♦ ప్పులము లెంత! 268
- VIII కావరము పెచ్చు పెరిగిన మేవాడఁ బ్రతాపసింహు ♦ మ్రింగుటకై నా
జీవితము మీఁచుదీయుదు; నే వెలితికి సూచు దొఱక ♦ నీయకు మెడఁదన్. 269
- IX ఈపని నెఱవేర్చనిచో నాపేరునఁ బిల్వఁబోకు" ♦ నా విని యక్షున్
భూపతి యండఱఁ గనుఁగొని "యాపగిది నిఁకెంతకాల ♦ మిటు వేఁగింతున్! 270
- XI మేవాడజయము న ♦ మ్మి యనేక లక్షలు సేనలనాహుతి ♦ చేసినాడ;
సమరసన్నాహముల్ ♦ జరుపుచో ధనము కోటులుఁగోట్లు నట్టేటఁ ♦ గలిపినాడ;

నొక్కొక్కరు జగంబు ♦ నువ్వెత్తుగొనెడు చమూనాయకులను గో ♦ లోపియినాడ;
నికవదేండ్లుగ క్షణం ♦ బేని వీడని మానసికదుఃఖపరత శో ♦ ప్పిల్లి నాడె;

గీ॥ బడగరాని కష్టంబులు ♦ పడిన వాడ; నడువరాని దుష్పథముల ♦ నడచినాడ;
నట్టెయాశించియాశించి ♦ యాసలుడిగె; దాల్చియుడివోయె; మిగులసం ♦ తాపమయ్యె.
మ॥ ఎవరుగ జెప్పినగాని నమ్మకము నా ♦ కింతేనియ్య లేదు; నే
నెవరిగ గోరను సాయముగ సలుప ర ♦ మీ! యంచు; నా కెవరుగ
లక్షముగ మేలొనరింపలే; రుజక కా ♦ లంబెల్ల నందంగరా
ని వృథాశారతి జెల్లె; జంత యొకడే ♦ నిల్వె మదీయాంశమై. 272

గీ॥ వీడిచనెదె ప్రతాప! మే ♦ వాడ నీమ! చాలు నికమీద “దవగతి ♦ స్రవ”యటంచు
మమగతిర్మచు”యనిచింత ♦ మానియుంటి; గూళపాటుండునాకొంప ♦ గూల్చెనకట!

గీ॥ ఏమి చేయును! నాచింత ♦ యిపు డొకింత యణగగల త్రోవలేదు; నా ♦ కతనితోడి
పోరు తలమున్ను లయ్యె” నం ♦ చీరసమున నిలువ, నబ్బూరురహిమాను ♦ గళము నెత్తి,

—*) అబ్బూరహిమాను ప్రతాపసింహుని గుణగణములను గీర్తించుట. (* —

సీ॥ “రాజు లాత్మాంఘ్రినీ ♦ రజముఁ గొల్వంగబొల్పు రాజయోగానంద ♦ రమ్యమూర్తి;
జన్మదేశమునకై ♦ సర్వస్వ మర్పించు నసమాన దేశ భ ♦ క్తాగ్రగణ్యుఁ;
డంబుజాతాస్త్ర మ ♦ హవంశదుగ్ధాబ్ధి జనియించు సంపూర్ణ ♦ శశధరుండు;
చతుర్భివృత మహీ ♦ చక్ర మర్పించిన నంట నొల్లని మహా ♦ త్యాగ ధనుడు;

గీ॥ పౌరుషభగీరథం డట్టి ♦ ప్రభువరుండు మన కులమునఁ గాఁ దిక లోక ♦ మునను గలుగు
నేకులమ్మన లేడు నా ♦ యెఱుంగుదాత; నుత్తమోత్తముఁ డతఁడందుఁ ♦ జిత్ర గింపు.

సీ॥ అంశమందున సహ ♦ స్రాంశు లీనెడు రవిధ్వజరాజము గరుడ ♦ ధ్వజముగాఁగ,
నెక్కితీయంబు “ఖాం ♦ డా”ద్విధారాకృపాణంబు దుర్దాంతనం ♦ దకముగాఁగ,
మ్రోండ దొడుగు హే ♦ మతనుత్రరాజంబు రంగారు పీతాంబ ♦ రంబుగాఁగ,
విలువైన మగతాలు ♦ గులుకు కల్కితురాయి రమణీయ బద్ధిబ ♦ ధ్వామ్ముగాఁగ,

గీ॥ బుండరికములకుఁ దోడ ♦ బుట్టువైన వెడద కనులు కృపామృత ♦ వృష్టి గురియఁ
గదలివచ్చి హాక్షిఘాటు ♦ కడఁ బ్రతాపరాజనారాయణుండు ద ♦ ర్శన మొసంగె. 273

సీ॥ విరావతంబువై ♦ నరుడెంచు నిర్జ్వరసార్వభౌముని మేలు ♦ చక్కఁజేసి,
వృషభవాహన మెక్కి ♦ యే తెంచు కైలాసవాసు విలాసంబు ♦ గాసి చేసి,

హంసరాజము నెక్కి యరుదెంచు భారతీశ్వరుని రూపవిభూతి భంగపఱచి,
 శిఖరాజవాహన శ్రీమీఱ వచ్చెడు స్కంధు నందము నెంచు డిందుపఱచి,
 మనుజపతిహాళి మన్మథ మన్మథుండు చైతకాశ్వముపైన సా త్కూర్పించి
 దివ్యదర్శన మిచ్చె; నా తేజమునకు నంజలి ఘటించి, యాత్మోప హార మిడుచు.
 ఆ త్రిభువన కల్యాణ ప రాయణుఁ గనినపుడె, యాత్మావలోకనం బయ్యె నాకు;
 నని ముగిసి ఢిల్లె జేరి నే నరసిచూడ నాల్గ్గ యతనికై నీకు దే హంబు దక్కె. 278

అకటా! నీవలె ధర్మముల్ దెలిసి రా జ్యం బేలఁగాలేడో! మ
 చ్చికమై భూప్రజఁ బుత్రులఁబలె గృహ శ్రీఁ జూడఁగాలేడో! పా
 యక వర్ణాశ్రమధర్మపద్ధతి తిరం బై నిల్పఁగాలేడో! యె
 దుకు నాతండు స్వతంత్రుడై నిలువఁ గా దో! యాన తీఁ గోరెదన్. 279

తలఁగని రణములఁ దగులుకొన్నను స్వధర్మత్యాగ మాచరిం పంగఁబోడు;
 తినఁ దిండిలేక కుం దెడునప్పుడైనను దైవభక్తి యొకింత తలఁగనియె;
 డనుపమాన ప్రవ ర్తనమున జగమున కాచార్యపీఠమై యలరినాడు;
 స్వాతంత్ర్య సమర దీ త్మా నిబద్ధాత్ముడై సతతోపవాసముల్ సలిపినాడు;
 || కలియుగంబున నిట్టి యో గ్యతముఁ గనము! వెజ్జినని నన్ను జగము భా వించుఁగాక!
 యినకులంబు గాలించి చూచినఁ బ్రతాపు నంతటి మహాపురుషుఁ డుండఁడని వచింతు.

|| ఆ మహారాజు క్షీరచం ద్రాతపమునఁ జల్లఁగా జీవితములు జరపుకొనుచు
 మనము సమకాలికులమౌచు మనఁగలిగితి; మిదియ దేవేంద్రభోగమంచెన్నవలయు.

౪|| పక్రటశ్రీకర మామహాత్ముని తుమా భావంబు శ్రీరామర
 త్నకదా మీ; కతఁ డాసనొందుచు “వనా శా”నిప్పుగ్గ దాటి చెం
 తకు విచ్చేసిన యానిమేషమె భవ త్రైపుష్క సామ్రాజ్యల
 క్షికి నూతేడులు నిండు నిక్కమని ఘోషింతు నిరాఘాటతన్. 282

సీ|| పృథిలేని వైభవ ప్రాభవంబులు నీవు నెఱపు నీ హస్తినా పురమునందు
 గాఢాంధకారసం గతమైన యొక నాటిరాత్రి యొంటరిగ నా రాజమాళి
 యడుగు పెట్టెనయ్యెని నాసడి తెలియుచు తుణమున లేచు న ఖండసేన;
 విడక నీ విండుండ వీతానా! పాటిపోవలయునో యోజింప వలసియుండు;

గీ|| శ్రీరమాభర్త సాక్షాత్కారంబు రించినట్టు లాప్రతాపుడు కనుపించు నపుడు, నీను
 శేవకుడ నేనె నీసేవ చేయఁగలనా! యవలఁ దొలఁగుదునా! తెలి యంగరాదు.

మ॥ మఱి యేదే నొకకారణంబుమెయి కం ♦ పం బొంది తూగాడి యో
 ధరణీచక్రము సర్వ మొక్క మొగి బా ♦ తాళమ్మున గుంగి యు
 క్కఱినన్ నుత చలింపఁబోవను; బ్రతా ♦ పాధీశు సత్కీర్తి కె
 వ్వ రచాయం బొనరింపఁ బూనినను నో ♦ ర్వణబోవఁ బ్రాణాలతో!

284

సీ॥ ఒక నృపాలకుఁ డేలు ♦ నొక్క రాష్ట్రంబులో నొక టంకపాలలో ♦ నుద్భవించి
 పరిపరివిధములై ♦ పరగు నాణెములట్లు మతము లన్నియును నీ ♦ క్షితి రహించు;
 మనుజుల నుద్ధరిం ♦ పఁగ వీని నేర్పఱచిరి బుధుల్ లోకప్ర ♦ సిద్ధమతులు;
 పృతిమతంబునను న ♦ వ్త్వత యుండనే యున్న; దీశ్వరదృష్టిలో ♦ నిన్ని సమము;

గీ॥ లనృమతమువాడు ప్రతాపుఁడనకు; డతని దుత్తమోత్తమమతము; మత్త్రుండు మాతృ
 దేశమున కప్పువడె నంచు ♦ దెలియని మన యావనమతం బొకండె ని ♦ రర్థకంబు. 285

చ॥ కటకట! యామహాత్ముఁ డొక ♦ కైవడి లోబడఁ; డీవును జగం
 బెటులను నిల్వసీవు; శ్రమ ♦ మింతయు నొక్కని గెల్వనేకదా!
 గుటికెడు పాలకై పొదుగుఁ ♦ గోయుదురే! యొకపండుకోసమై
 విటపముఁ గూల్తురే! ఫలము ♦ వెల్లి శ్రమం బధికంబు గాదొకో!

286

సీ॥ రాజపుత్రకులు దు ♦ ర్వారవిక్రమయుతుల్; తెఱవ లత్యలఘుసా ♦ ధీమతల్లు;
 లాకులమ్మున బాలుఁ ♦ డైన వీరులలోన నగ్గిగణ్యులనైన ♦ నడఁపఁగలఁడు;
 పరిపుల్లసురుచిర ♦ ప్రమదావనవతంస; మనుపమ నిత్య క ♦ ల్యాణసీమ;
 పరమశోభన నిత్య ♦ వైవాహికగృహంబు; త్నానతీ కంఠ ము ♦ క్తాసృజంబు;

గీ॥ నైన మేవాడవై కేగు ♦ టనుచితంబు; రాజపుత్రులఁ దొడర ఘో ♦ రతమపాప;
 మాప్రతాప పురోగమ ♦ మైన కులము దండనకు న్వర్తమే! మొక్క ♦ దగునుగాక.

గీ॥ దైవమును దూరముంచి యిం ♦ దాఁక వారి కాచరించిన కొండంత ♦ యఘుమ చాలు;
 నింక భూదేవి భరియింప ♦ దెప్పు డెవరి కెచట నేగతి పట్టునో! ♦ యెవ్వఁ డెఱుఁగు!

సీ॥ నాల్గేంద్రవాని నిం ♦ తగఁజేసితివి; చదువులను నేర్పించితి; ♦ బుద్ధి గఱపి;
 తున్నతోద్యోగ సం ♦ పన్నునిఁ జేసితి; కూరిమి వియ్యంబుఁ ♦ గూర్చి యుంటి;
 వీ దేహమే నీది; ♦ యీ ప్రాణమే నీది; యీ జీవితంబె నీ ♦ దెల్లయపుడు;
 నా శరీరమ్మునం ♦ దలి రక్తమునఁ బ్రతిబిందు వెల్లపుడు నీ ♦ పేరె పలుకు;

గీ॥ నీదు సేమంబు నెంచి ని ♦ ర్హిద్రయశము నెంచి నీయెడ గౌరవ ♦ మెంచి నీదు
 ప్రభుత కేవేళ మేలెంచి ♦ పలుకు నాదు పార్థనముఁ ద్రోసిపుచ్చకు” ♦ మనెడు నంత,

—*) అట్లూరహిమాను మాటల కందఱు హస్తించుట. (*—

- || “ఈమాట లోకమెం ధి తేని నాదలదాల్చ విహితమా”ననె హరి ధి విజయచూచి;
 “యద్దిరా! యియ్యవి ధి యమృతవాక్యంబులు తథ్య”మనియె హరి ధి వానశయి;
 “రాజపుత్రులతోడ ధి రణ మొనర్చుట కలుషమ్ము పొ”మ్మనె హరి ధి వ్రాముడి;
 “యాపృతాపుండు దేవు ధి నవతార మేయని విశ్వసింతు”ననియె ధి బృహ్మరాజు.
 || నంద తాడెను మాటల ధి నాలకించి, యందు నందును గల యుక్తు ధి లాహరించి.
 యాత్మభావంబుఁ గొంత గోఁప్యముగ నుంచి, చిటునగవు వెల్లిరించె నశక్తి కుడియందు.

—*) మానసింహుండు యవనసభను దృఢీకరించి మాటాడుట. *—

- || అందఱును గలయఁ గని వగ చెందిన మదితోడ మాన ధి సింహుండును “మీ
 గంద తెట్టులఁ దఱిమిన నాకుం దోచినయట్లు నడచు ధి కొనఁ గలవాడ౯. 291
 || ఆ పృతాపుండు భృతి యిచ్చి ధి యాదరించు భట్టులవిధానఁ బొగడినఁ ధి కాలుకీరి;
 రాఁ! యాత్మాభిమాన మిం ధి తైనలేక యేమి చేయుదు! మీశ్వర్య ధి విజ్ఞులుండె.
 || ఇదె నే గాదని పట్టు పట్టినయే, ధి నిందున్న యీమంత్రులుక
 పనునార్వందలు వాహినీశులు పృతా ధి పత్నాధిపుక జేరిన
 న్నెదిరింపక జనుడెందు మీర; లిటుపై ధి నే మామరో మాతు; ధి
 న్నందశాస్త్రాలము చెంగటక నిలువ వీ ధి మార్జార గర్హార్థబుల్, 293
 || పరు లాతేని గుఱించి యేల పలుకక! ధి బ్రత్యేక శత్రుత్వముక
 వఱులుక నాకుఁ బృతాపసింహునకు; నం ధి బ్రసేనతో నేగి యు
 ధ్ధరశౌర్యంబునఁ దాడి యాతని జయిం ధి తుక; మానసింహేంద్రుఁడొ
 క్కరి సాయంబు నపేక్షసేయమికిఁ దా ధి రాఘంబు మామిచెడక. 294
 || సేనలు ధనంబు రాష్ట్రంబు ధి జీవితంబు నణని గెల్పంగ నప్పింతు” ధి నయమ రాష్ట్ర
 ముల్లసల విజృంభింపఁగా ధి నెల్లవార లేమనఁగ లేక నిల్చి; దా ధి బృహ్మరాజు. 295

—*) పృథ్వీరాజు మానసింహు నధిక్షేపించుట. (*—

- || అతిపావనుండు పృతా ధి పాదీశు నెవనిగా విశ్వసించితివో! ద్వా ధి విజితియొన
 రాజపుత్రక మహా ధి రాష్ట్రంబులకు రాజులకు నగ్గిగురుయ; కా ధి లాఠి
 జరిగియుండినను నం ధి దఱు రాజపుత్రు లాధన్య సంత్రుల మ్రోల ధి వాదన
 శ్రీసలుంబాకృష్ణ ధి సింహేంద్రుచే మొట్టబడి తల విప్పెక్కి ధి పడిమముయి.

అ॥ పాదుశాహి ప్రాపు ♦ పట్టి మిన్నందుడు, వా దినములు మఱచి ♦ తయ్య! యిప్పు
డీడ తోడ దొడిగి ♦ యీగ జెబ్బలియైన సాటి మాట నీక ♦ పాటి కెక్కె. 296

సీ॥ సైన్యాధిపతులు ప ♦ జనుజేరి “కైలవారాసీమ ఫలవృక్ష ♦ రాజి నరులు
నఱకిరి, తిండి చే ♦ కుర”దన్న నవ్వుచు “వైరులు చెఱుపంగ ♦ వలనుపడెడు
తిండి చేకొనుట సం ♦ ధితె లోప, మింక శాత్రువులెల్ల సంవత్స ♦ రముల కొలది
పనిచేసి చెడుపనో ♦ పని తిండి జూతుఁ, బచ్చిక రుబ్బి గొట్టెలు ♦ చేసి తింద”

గీ॥ మనుచుఁ బంపొమ్మిదేండ్లు తో ♦ యమును గడ్డి తినుచు సతతోపవాస మూ ♦ నిన తపస్వీ,
యతనిదెస వ్రేలుచూపు శౌ ♦ ర్యపరుఁ డున్నె! విశ్వమంతయుఁ ద్రుటినిస్తంభింపజేయు.

గీ॥ దేవపూజాన్తుఁ డతని నిం ♦ దించి నీవు గురువులకుఁ బంగనామముల్ ♦ గూర్చుటయ్యె;
లేగి గుడ్డు పిల్లను వెక్క ♦ రించుటయ్యె; వినఁగ లేము, పాపాల్ని ♦ మునుఁగ లేము.

సీ॥ భాగ్యంబులెన్ని సం ♦ పాదించియున్నను, నెన్నేని భోగంబు ♦ లెసఁగియున్న,
రవి ప్రకాశించు నీ ♦ రాజ్యమంతయుఁ గొన్న, జయముపై జయ మొంది ♦ చక్కనన్న,
విక్రమ సూచక ♦ బిరుదముల్ వేలున్న, జెల్లుబడియుఁ దద్దం ♦ జెలఁగియున్న,
నిది యేమి యని యొరుఁ ♦ డెదురాడకున్నను, ధరయెల్ల మనయాజ్ఞఁ ♦ దాల్చియున్న,

గీ॥ ఫల మొకింతయు లేదు; రాఁ ♦ గల యుగముల జేశవిద్రోహులకు వంశ ♦ నాశకులకు
నాత్మగురుదూషకుల కుదా ♦ హరణముగను నెల్లరును జూపఁగలరు వే ♦ లెత్తి మనల.

గీ॥ బ్రదికి నన్నాఁడు లీప్రగ ♦ ల్భములతోనఁ దెల్లవార్పితి జీవిత ♦ మెల్ల, నుఱుక
దురమునకు నంపకాడతై ♦ తుశ్శివుడెను; పుణ్యపురుషార్థముల చింత ♦ బుద్ధి జొరదె.

మ॥ అకటా! కానలఁ బుట్టి యందె బలితం ♦ బై జాలియే లేని ఘా
తుకసత్వంబులు గూడ నాత్మకుల జం ♦ తుచ్చేదము మాని వే
ఱొకఁటా గుఱి భరించుచుండు! నిజధ ♦ ర్మోద్వాసము జేసి స్వీ
యకులధ్వంసము చేయుచుంటివి; మను ♦ ష్యత్వంబు చే దయ్యెనే!

101

సీ॥ పాలమున్నీటిలో ♦ పల నెన్నొవస్తు లుద్భవ మొందె; నొక చంద్ర ♦ దర్శనమున
నుస్పృంగుచుండుఁ బ ♦ యోధి; యట్టులె రాజపుత్ర పాపనకులాం ♦ భోధియందు
మనమందఱము జనిం ♦ చినను రాణా క్షీరి చంద్రికయే తదు ♦ త్సాహకారి;
మేనాడకే గాద యీ ♦ విశ్వమునకెల్ల నతఁడు వీరుండు గురుం ♦ డగుచుఁ బాలిచె;

గీ॥ నట్టి స్వకులదీపకు స్వామి ♦ నాత్మవేత్త నిరత హాడలఁ దాలిచి ♦ చరణపూజ
సలుపక తృణీకరించు వి ♦ శ్వాసహంత యిలను మననేమి! పరలోక ♦ మేగనేమి! 302

హాలకొరసాని మల్లెపూ • పూచనలకు నేను సాధారణమైన • నేలనె యనుఁ
 గన్నెతోట; ప్రతాపుని • గన్న పిదపఁ దనరె భూదేవి నిజము పు • త్రవతి యగుచు.
 నరతఖండ మహాలక్ష్మి • “భాగ్య మయ్యె”నని ప్రతాపుని యశముఁ గీర్తనము సేయుఁ;
 బాచు పాచెవి నిలు గట్టి • పచ్చివిసము న్నైఁ దగునయ్య! విసపాల • విత్త వగుచు! 304
 యవన మహామహీశ్వరుఁ డు • దారిహృదంతరుఁడౌట నెందు నె
 జ్జివ రెటు లాడినన్ విని న • హించు నటనము బ్రతాపదేవుఁ గూ
 చ్చి వృక్ష నింద లాడెదవు! • చేసిన పాపమె చాలు జాలు! నా
 చెవులకుఁ జేకుఁ గ్రమ్మెడు; ని • నీ! యని ధక్కృతిఁ జూచి నిల్వఁగన్, 305
 వడిఁ దోడఁ దొక్కు భుజగము వడువున నంబరువిభుండు • వైదూఁకదొడం
 గడు నడిఁ గనుఁగొని యక్కగు కడు సమయస్ఫురణ గలిగి • కార్యజ్ఞుడై. 306

—*) అక్కగు సార్వభౌముండు శాంత వచనములు పలుకుట. (*—

“పలువురు మీరు మీ హృదయ • భావములన్ దెలియంగఁగోరి నే
 నలిపితి నాతనిన్ గుఱించి • చర్చ యొకింత; కలంతవట్టు మీ
 పలుకుల సారమున్ విశద • భంగి నెఱిగితి! నా మనంబునన్
 గల తెఱఁ గంతయున్ దెలియ • గా వినిపించెద; నాలకింపుడే! 307
 సమరము బొక్కరితిఁ గొన • సాఁగఁగఁజేసితి; నిట్లు కొంతకా
 లము కడచన్న నొప్పందె చ • లంబటి నాచు ప్రభుత్వమాచు; ని
 క్కముగఁ బ్రతాపభూపు నెడఁ • గల్గి దొకించుక యీర్ష్య నాకుఁ; గ
 య్యములను బ్రోద్దువుచ్చుట పి • యంబనఁ జెల్లున! యెట్టి వారికిన్! 308
 ఆ మహానాయకవతంస • మాప్రతాపుఁ డెన్నిగతుల యోజించిన • నన్నుఁజోలు
 కోటి సార్వభౌములు చేరి • కొలువఁదగిన యైత్రనిధియను మాట వ • జాలమాట.
 ఆరమణీయ డు • ధ్వారతేజోమూర్తి సందర్శనమున నా • నంద మొంద
 వలయునటంచుఁ గొం • డలుఁ గోట్లుగా నాకుఁ గోర్కులు మదిలోనఁ • గొనలుసాగుఁ!
 గాని యిష్టేష్టుగాఁ • గాలమంతయు నిట్లై కడచె; నా కట్టిభా • గ్యంబు గలుగ;
 దతని దర్శింప నా • కర్వత యున్నదే యని పలుమాటలు జం • కడరు చుండు;
 గురువు వైవంబుఁ జూడక • కూర్మబుద్ధి నామహారాజనకును జే • నైనదాఁక
 నెగ్గు గావించి తగుదునం • చిపుడు పోయి చేరి సాన్నిధ్యమున నిల్వ • సిగ్గు దోచు.

- గీ॥ ఆమహాభాగు క్షీరిగా ♦ నామృతమునఁ జిక్కువాఁ డెల్ల నను నింద * చేసి తీటు;
 సతి ధవళమైన యాతని ♦ యశము వోలె నాదు దుష్కీర్తి శాశ్వతం ♦ బై దనర్పు.
- గీ॥ నాదు జీవితశేష మం ♦ తయుఁ బ్రతాపు సేవఁ గడిపినఁగాని దు ♦ ష్కీర్తి పోవ;
 దాధరాధీశుతోడి వి ♦ రోధమునకు నీట్లు విడిచి నే నురక శాం ♦ తించువాడ. 312
- ఆ॥ బ్రతికి నన్ని నాల్గు ♦ బ్రదుకము! రాజ్యతృప్తకును మేరగ లడె! ♦ చాలు నున్న
 దానితోడఁ దృప్తి ♦ దనరుట మేలుచుఁ బలికిఁ మానసింహు ♦ వైపుచూచి,
- గీ॥ వట్టి పాండవబీడు మే ♦ వాడసీమ, పరక పాతికె గాని లా ♦ భంబు గలుగ;
 దా మహారాజు దేశంబు ♦ నాతఁడే గ్రహింపని మ్మింక; నష్టం బ ♦ దేమి మనకు!
- క॥ కడచనె నేఁబదియేఁడులు; ముడుతలువడి తెల్లవడియె ♦ మోమును బామలుక;
 గడిమి చెడె; నొడలు సడలెను; గడు వృద్ధుడ నైతి; శాంతి ♦ గానఁగ నైతిక. 314
- మ॥ సకలప్రాభవవైభవంబుల మొగల్ ♦ సామ్రాజ్య మేలంగడ
 గ్గ కుమారుండు 'సలీము' దేహము చెడం ♦ గాఁ ద్రాగుబోతయ్యె; మా
 మక చిత్తంబును బాయకుండు నిది మ ♦ ర్మచేర్చియె! దుష్టదం
 శక సంగంబున సగ్గు మొగ్గ యది పు ♦ ష్పంబై గుబాళించునే!
- క॥ పదియేండ్లప్రాయ మాదిగఁ గదనము కదనం బటన్న ♦ కలఁతలతో న
 ల్వదియేండ్లు కడచి చనె; మన బ్రదుకులు పోరులనె తెల్ల ♦ వాటిన వకటా! 317
- గీ॥ ఆప్రతాపుతో నింక క ♦ య్యంబు వలదు వలదు, నలుపుర నోళ్ళలోఁ ♦ బడఁగఁజాల;
 మందఱము జీవితమ్ముల ♦ యందలి తుది రంగముల శాంతితోడఁ దీ ♦ ర్పంగ నిమ్ము."

—*) అక్కరుసార్వభౌముని నిర్ణయమును మానసింహుఁడు సమ్మతించక పోవుట. (*—

- మ॥ అని యొడ్డోలగమందు నక్కరు విభుం ♦ డాడంగ నా వాక్యముల్
 విని యంబో పతి "నీవచస్సులు మదిక ♦ వేధించు; విశ్వంబు భ
 స్మనికాయంబుగఁ జేయు నాజ్వలనముక ♦ జల్లారె; నే దెట్లు పో
 యిన నీ వింతకె యింత మెత్తవడెదం ♦ చే నెంచనైతిక బ్రభూ! 319
- మ॥ ప్రమదోద్యానముఁబోలు నీయవన సా ♦ మ్రాజ్యంబునక గంటకో
 గ్రమహీజంబయి నెవ్వగక బెనిచె నీ ♦ రాణాప్రతాపుండు; త
 త్నమదాధత్య మడంపరానియెడోసి ♦ దర్పంబు నే నొల్ల! ఖ
 డ్గము నే నొల్ల" నటంచు నేల విసరెక ♦ గాలాహినా రోజుచుక. 320

|| పరమ గంభీర హాతని ♦ వదనమందు మీ తేజో మహాలక్ష్మి ♦ ద్విగుణిత కళ
వెలిగె; సభయెల్ల మానముద్రలఁ జెలంగె; నంత నక్బరు నృపహారి ♦ యతని గాంచి,

—*) అక్బరుసార్వభౌముడు మానసింహుని శాంతిపఁ జేయుట. (* —

మ|| “మన యబ్దురహిమాను శీలము జగ ♦ న్మాన్యంబు; స్వచ్ఛందవ
ర్తనుఁ; డేనాఁడు నసత్యదోషమును జెం ♦ దక్షిణాని వాఁ; డేను పె
చిన వృక్షం; చితఁ డెల్లవేళలను నా ♦ శ్రేయంబె కాక్షించు; నీ
తని మాటకొ శిరసావహింపఁదగుఁ గా ♦ దా! నాకునుకొ నీకునుకొ. 322

చ|| సరసుఁడు; పృథ్విరాజు; కవి ♦ చంద్రుఁడు; మాన్యతముండు; నీకు సు
స్థితరబంధువర్గమునఁ ♦ జేరినవాఁడు; ప్రతాపసింహు సో
దరునకుఁ గూర్మియల్లుఁడు; కృ ♦ తం బెఱుఁగఁగల పుణ్యమూర్తి; స
త్పురుషుఁ డితండు నేర్పు హిత ♦ ముకొ దలఁదాల్చుకయున్న సేమమే! 223

|| హరివిజయసూరియును భువ ♦ నైక గురుఁడు, సూరిదాసమహాకవి ♦ సుగుణరాశి,
యాభరిస్తాదు లందఱు ♦ నట్టివారె, యెవరి మాటఁ దోయఁగ నేర్తుమిపుడు మనము.

చ|| వితరణశాలి, రాజులకు ♦ వేల్పు, కుటీరనివాసి, లోకవం
దిత సుచరిత్రుఁడుకొ, భువన ♦ ధీరుఁడు, వీరుఁడు, రాజరాజ సు
హతులను మేటియుకొ, బరమ ♦ హంస, ప్రతాపు నడంపఁ బూనుటల్
చతురతగాఁ దలంపకుము ♦ జాదులు వేతురె! మంగలంబునకొ! 325

|| ఇప్పుడొక్కడే నిర్ణయ! మింక ముగింతుసభను; మేవాడగల మొగల్ ♦ నైన్యములను
జేర్చుకొని రాజధానికిఁ ♦ జేరుడనుచు నాజ్ఞ చేయుదు”నని యక్ష్మ ♦ రంత లేచె. 326

⊙ The annals ascribe it to a generous sentiment of Akbar, prompted by the Great Khankhanan (Mirza Abdur Rahiman) whose mind appears to have been captivated by the actions of the Rajput Prince. Pratap was indebted to a combination of causes for the repose he enjoyed during the latter years of his life; and though they may be ascribed principally to the new fields of ambition which occupied the Mogul arms, we are authorised also to admit the full weight of the influence that the conduct of the Hindu Prince exerted upon Akbar, together with the general sympathy, of his fellow Princes, who swelled the train of the Conqueror and who were too powerful to be regarded with indifference.
“Annals of Mewar”

మ॥ నెలయున్ దాటకమున్నె వార్త లలమెన్; † మేవాడదేశంబు భో
యల దుర్గంబులఁ గల్గు నమ్మొగలు పై † న్యంబుల్ గుడారమ్ములన్
దలఁగన్ బీకి సమస్తవస్తువుల వెం † టన్ గొంచు గుంపొచు మో
ములనున్ వాల్చుచుఁ బోయి ఢిల్లినగరం † బున్ జేరె నల్లలనన్.

327

—*) రాజపుత్రులు మఱలఁ దమ దుర్గములను బట్టకొనుట. (*—

సీ॥ హారావలీపర్వ † తాభంగశృంగముల్ తునియలుగాఁగ దం † నుభులు మ్రోఁగె;
నతిమంగళాకాదు † లగు రాజపుత్రయోధులు గుంపు గుంపులై † తోచి రపుడు;
వారి సంబరమును † వారి యుత్సాహంబు వారి భక్తి వచింప † వశముగాదు;
తోరణగృహమాది † తుది దుర్గమునదాఁక విడువ కన్నిటిఁ బ్రతా † పుఁడు గ్రహించె;
గీ॥ నాటుమాసంబు లరిగెడు † నంతలోన నొక్క చిత్తూరు దుర్గంబు † దక్కఁ గడమ
యెనుబదియుమూఁడు దుర్గంబు, † లెల్ల దేశ, మాప్రతాపప్రభుత్వంనుఁ † డాక్రమించె.
క॥ తనసామంతుల నొకదినమునఁ గనుఁగొని యాప్రతాప † భూపమణియు “దే
వుని కృప రాజ్యము స్థిరమయ్యెను; యవనులతోడి పోరు † నింక నిలుపునున్. 329

—*) ప్రతాపసింహుఁడు మాల్వరమును గొల్లగొనుట. (*—

క॥ మనదేశము సరిహద్దునకును నవ్వల నొక్కపురముఁ † గొల్లగొనఁగ నా
మన సయ్యె; గాని, యందలి మనుజుల బాధింపరాదు † మన కెబ్బంగిన్.” 330
క॥ అన “నీయాజ్ఞాపించిన పని శిరమునఁ దాల్చి చేయ † వాడుక యగు; నెం
డున కని యడిగి యెఱుంగము; చని నొంతుము జగము మింగు † శత్రుల నైనన్.”
సీ॥ అని సలుంబొకృష్టుఁ † డనినఁ బ్రతాపుఁ డాదల యూచి లేచె; నం † దఱును గదలి
రుత్తరదిగ్విజ † యోత్సాహులగుచుఁ గతిపయప్రయాణముల్ † దీర్చి యొక్క
దినమునం దంబరు † దేశమునన్ జొచ్చి ప్రతిలేని భాగ్యవై † భవ సమగ్ర
భవనంబునై ముఖ్య † వర్తకస్థానమై వఱుచు నుండు ‘మా † ల్పరము’ చేరి
గీ॥ ధన కనక సర్వ వస్తు సుం † తతులు మూల్గు గొప్ప యంగభు లన్నిటిఁ † గొల్లగొట్టి
పట్టి సామగ్రి యంతయు † బండ్ల కెత్తి; రాపురము సర్వవస్తు శూ † న్యముగఁ జేసి.

❖ Determining to have a slight ovation in return for the triumph Raja Mann had enjoyed who had fulfilled to the letter his threat that “Pratap should live in peril” he invaded Amber and sacked its chief mart of commerce Malpoora
“Annals of Mewar.”

- గీ॥ భువన మెల్లడ నింజి మాఁబ్బురము కొల్లగొట్టబడెనను వార్త లెఁక్కుమగఁ బొంగెఁ! సిగ్గుచెడి మానసింహుండు ♦ శిరమువాల్చె; నాపఁతాపుండు మొలక నశివ్వలరచాల్చె.
- గీ॥ ధాన్య ధన హేమ వస్తు సు ♦ తతులతోడ నిత్యలక్ష్మీనివాసము ♦ దిగము నగుచుఁ దొంటిమాడ్కిఁగుంభల్ మియర్దుర్గ మపుడు మేరుగిరిదుర్గముల కాంతిఁమ్రొంగియుమిసె.
- సీ॥ నెలనెల మూఁడువా ♦ నలు గురియఁగసాఁగెఁ; బదనై యవని సార ♦ వంత మయ్యె; బొలమును దున్ని విత్తులు చల్లెఁ గృషికుండు; పైరు లన్నియుఁ బోడివడయసాఁగె; గైలవారామహా ♦ కాననంబున ఫలతరువులు తామర ♦ శుభ రయ్యె; మొల లెత్తు, బీడునే ♦ లల గడ్డి పెంపొందె; గణనకు మీఱి గో ♦ గణము పెరిగె; గోపురములందుఁ బలుకోట ♦ కొమ్మలందు నగరములయందు గ్రామకంఠములయందు నచలశృంగంబులందు సూ ♦ ర్యధ్వజములు వందలుగ లేచి పూర్వనై ♦ భవముఁజూటె.
- గీ॥ భువనమం దెల్లడఁ ♦ బూలు పూచినయట్టు లాప్రతాపుని కీర్తి ♦ యతిశయింపె; దేశదేశమునుండి ♦ దినదినం భామహీవిభుని దర్శించి సే ♦ వింప వచ్చు పుణ్యయాత్రికబృంద ♦ ముల సంఖ్య యింతయు నంతని గణన సే ♦ యగరాదు; యవనులుగాక హైం ♦ దవులుగాక సమస్తకులములవారు సే ♦ వల నొనర్చి;
- ఆ॥ రొక్కట 'థా' రెడారి ♦ యొక్కట విధ్యంబు, వేఁకొక్కటఁ దుహినశైల, ♦ మొక్కట జలధి, మధ్యఁ గలుగు నేల ♦ మనుజసమ్మర్దమై క్రాలె నిసుక వేయ ♦ రాల కుండ. 336
- ॥ తనదేశమునుండియు సింహానికాయంబట్టి భలస ♦ హస్రంబును బా వనమూర్తి కృష్ణసింహుండు కొని కుంభల్ మియరుకోట ♦ కును విచ్చేసెన్. 337

—*) స్వాతంత్ర్య దినోత్సవము. (*—

- గు॥ ప్రవిశేషోత్సవ సంపదల్ పొదలఁగా ♦ స్వాతంత్ర్యలక్ష్మీమహా త్వముల్ దీర్చెదమంచు శోభనముహూ ♦ ర్తం బెంచి దీర్చేవ ర్తి విశేషజ్ఞుల నాత్మబంధులగు వా ♦ ర్తి బిల్వ నాహ్వానప త్రవితానంబులు వ్రాసి పంపెను సలు ♦ బ్రా కృష్ణసిం గయ్యెడన్. 338
- ॥ ఐదువందలు పుట్లు థా ♦ న్యముఁ దదితర వస్తువులు చేర్చి; రచటికి ♦ వచ్చు హితులు రాజులును నిల్వఁగా గుడాఁరమ్ము లెత్తి రొక్కొకం డొక్క పురమునా ♦ నొప్పుచుండ.

⊕ Where rain seldom or never falls the land is desert. The Thar Desert with a border of scrubland, lies between the Indus and the Luni Rivers.
"Herbert Pickles B. A. Esq."

గీ॥ గడియ గడియకు వేలు ల డక్షుగ వచ్చు బాహ్మణుల సందడి హనుమద్దావరమలరె
నూలుతిరున్నాళ్ల లెసఁగిన డారిఁ గోట వేలు మోపంగ సందు గ డింప దయ్యె.

సీ॥ శుభవాసరమ్మున డ శుభముహూర్తమ్మున నభ్యంజనన్నాన డ మాచరించి
పాతేశ్వరీదేవి డ ప్రభుమాళి, యమరసింహుడు నూత్నవస్త్రంబు డ లొనరఁ గాల్చి
సకల కల్యాణ భూ డ పణములు ధరియించి యవనీసురులు మంత్రు డ లాప్తతతులు
పార్థివు లనుసరిం డ పంగ ముత్తైదువుల్ పాటలు పాడుచుఁ డ బజ్జ నడువఁ,

గీ॥ గూడుకొని భవానీదేవి డ కోవెలకును వెల్లి గొనిని బూజించి డ విషధరత్న
ఘటిత హాటక మకుటంబుఁ డ గాన్క యిచ్చి మ్రొక్కి యందలు మందిరంబునకువచ్చి

సీ॥ వేదిపై దర్భలు డ వేసి యాపై రత్నభర్మాసనంబులు డ వజ్రులుచుండ,
రెంటిపైఁ బాతేశ్వ డ రీ-ప్రతాపు లెల్లి; రాహరభట్టార డ కాత్మజులును
జంద్రభట్టారకు డ సత్పుత్రు లెదురుగా నున్న పీఠములఁ గూ డ ర్చుండి; రనల
వెలుఁగు నాసనములఁ డ గులపెద్దలును సూక్తుఁ డ ఖలసామంతులు డ నవనిపతులు

గీ॥ గుంపు గుంపులుగాఁ జేరి డ కూరుచుండి; రవ్వల మహాన్నతమగు ది డ వ్యాసనమున
నుండె సముదార విక్రమో డ ద్దండమూర్తి భిల్లలోకైకనాథుఁ డా డ భీమచాందు. 342

గీ॥ అతుల సువిశాల వేదికా డ భ్యంతరమునఁ బ్రముఖమగు నొక్క దివ్యాసనమున నుండె
శాంతమూర్తి తేజోరాశి డ సత్త్వగునుడు మాన్యతముడు భామాసాహిమంత్రిమాళి

గీ॥ అందు నిందన కాస్థాన డ మందు నెందుఁ దానయై కార్యభారంబుఁ డదలను దాల్చి
సలిలతోతాహమూర్తియై డ మెలఁగె స్వామి భక్తిపూర్ణాత్మకుడు సలుం బ్రా విభుండు.

క॥ కలనాదమ్మున శంఖంబులు మంగళదివ్యసూర్య డ ములు దుందుభులు
జెలఁచి మహానందము గొలిపె బహువిప్రవేద డ ఘోషము చెలఁగె. 344

గీ॥ బ్రాహ్మణులుగూడి రాజదం డ పతులచేత గణపతికిఁ బూజ చేయించి డ కరముభక్తి
నఖల దేవతావాహనం డ బాచరించి స్వస్తిపుణ్యాహవాచనో డ త్వవము నెఱపి; 345

సీ॥ పాతేశ్వరిని బ్రతా డ ప్రభుమాళిని నవరత్నసింహాసనమున నిలిపి
వేదమంత్రాశీర్వి డ నాదముల్ వెలయంగ “విపులరాజ్యరమాభి డ వృద్ధి రస్తు;
శ్రీరస్తు వైభవ డ శ్రీర” స్తనుచుఁ జల్లి రమల ప్రసూన లా డ జాక్షతములు;
వదులు జయజయ డ భావనముల్ చేసి ప్రతాపునికీర్తి నం డ దఱును బొగడి;

గీ॥ రచలనందనబోలె బు డ గ్యనతులైన బాహ్మణస్త్రీలు పాటలు డ పాడుకొనుచు
రాజదంపతులకును హ డ రతుల నిడిరి బంగరు హారంగు దీపాల డ పల్లెరముల.

ఆప్రతాపు సింహాసనం మవల నొక్క హేమమయమనోజ్ఞాసనం బెక్కజేసి
యమరసింహుని యావరా జ్యంబునకును బట్టభద్రుని జేసి సం బరముఁ గనిరి.

విమలానర్థ మనోజ్ఞ భూషణములుఁ బ్రత్యక్ష సావ్య వ
స్త్రములుఁ హేటక రమ్య పాత్రలు సలుం బ్రాకృష్ణసింహాది సై
శ్యమహానాథులు కానకలిచ్చుచుఁ బ్రతా పాధీశు దివ్యాంఘ్రియు
గ్గము సేవించిరి భక్తిపూర్వక సమ సాగరంబు లర్పించుచుఁ.

348

తన దేశంబుననుండి సేవకుల చేత తక్ గంపలఁ ముంచి యొ
య్యనఁ దెప్పించిన ముత్త్రియంబులు ప్రతా పాధీశ్వరుఁ ద్రాసునం
కునఁ గూర్చుండఁగఁబెట్టి వాని సరియె త్తుల్ తూచి మేవాడభూ
జనులం దంతటఁ బంచివెట్టె శబర త్కూనాథుఁ డత్యాదృతిఁ.

349

“మనస్వాతంత్ర్యము దేశభక్తియు నసా మాన్యంబునా త్యాగదీ
క్షను శోధించియు విశ్వమంతయును మె చ్చుఁ గారణంబైన యా
ననలోకేశ్వరు నకృతీశ్వరు మహా భాగ్య ప్రభావ ప్రభల్
ననరక్ బ్రాపు మటంచు నీశ్వరు పద ద్వంద్వంబు సేవించెదఁ.

350

‘లనైన నొరుల దెస పగ మొలువకయుండెడిని హృదయ మున నా”కని క
న్నులు మోడ్చి తుణము దేవుని దలంచుచు మదిలోన భక్తి దశము కొనంగఁ.

351

) ప్రతాపసింహుఁ డందఱునర్హ విధమున సత్కరించి కృతజ్ఞతను వెల్లడించుట. (—

“గురుఁ డెల్ల ప్పడు నగ్రపూజ్యుడని వా క్రుచ్చుఁ శుత్రుల్ పెక్కు; లీ
చరణాబ్జంబులు నా కహర్నిశములుఁ సంసేవ్యముల్; వీని నే
యఱవఁ జేయకుమంచు నీశ్వరుని సం పార్థింతు; మేవాడయే
యఱవఁ జాలదు నీమహాపకృతి భా మాసాహి మంత్రీశ్వరా!

352

నను నారాజ్యము నాప్రజావళి నఖం డత్యాగముఁ బెంచి ప్రో
చిన దైవంబు నీవు, సంతతము నీ శ్రీపాదసేవా విను
తనభాగ్యంబు స్థిరంబు చేయుము; నినుఁ ధ్యానించి కీర్తించుచుఁ
మనువాడఁ గనువాడ ధన్యతను; భా మాసాహి మంత్రీశ్వరా!”

353

అని ప్రతాపధరాధీశుఁ డవనిదేవు చరణరాజీవములు మ్రొక్కి సరస నున్న
తక్కుగురులకు మ్రొక్కి వస్త్రములు కనకభూషణము లిచ్చి యడుగులు పూజచేసె.

చ॥ “ఇరువదియైదువత్సరము ♦ లెన్నియొ బాధల కోర్చి నాపయి
దొరగు విపత్రవాహముల ♦ నుగ్గడఁబెట్టుచు దేశసేవలక
గఱపుచు నుద్ధరించిన జ ♦ గన్నుతక్కిరివి! నిన్ను మిత్రుడుగ
గురుఁడును నింక దైవమని ♦ కూడ భజించెద నాదుపాలికిఁ.” 355

సీ॥ గణుతింపరాని భో ♦ గములు గల్గి స్వతంత్రస్వపుండ్రులై కష్టంబు ♦ లెఱుంగకుండ
నడుచు మహానుభా ♦ పుండ్రవయ్యు ననుఁగూర్చి వలచి వలచి కష్ట ♦ ములకు నూర్చి
ధనము పై న్య మొసంగుచును స్వయంబుగ యుద్ధములు చేసి నాయుడ ♦ మలను నీడు
నిడుములుగా నెంచి ♦ యింతకాలమునుండి వరమైతి నాయెడ ♦ జరపినావు;

గీ॥ గిరితటములందు భటులను ♦ నెఱిపి వేయికనుల నాయూలుబిడ్డల ♦ గాచినావు;
నీఋణముఁ దీర్చఁగాఁజాల; ♦ నీదు కృపకుఁ బారమే లేదుభిల్లన ♦ ర్వజ్జమూర్తి!” 356

క॥ అని శబరలోకనాథునకును వందన మాచరించు ♦ కొని కౌగిటియం
దను నిలిపి సలుంబ్రా కృష్ణుని జేరఁగఁబోయి పేర్చి ♦ శోభిలుచుండక,

మ॥ “నను వీడకజన కెప్పుడుగ్ మెలఁగుచుగ్ ♦ నాసీడయ్యగ్ బోలెఁ; గం
టిని తెప్పకవలె గాచి ధర్మవిరతిగ్ ♦ నేర్పించి సంపూర్ణభ
క్తిని నాతోడిద లోకమంచు ననుర ♦ క్తిగ్ గొల్పు నీ యీ ఋణం
బును నేఁ దీర్చఁగఁ జాలఁ బెక్కు భవముల్ ♦ పుత్రుండనై పుట్టినక.” 358

మ॥ కడుదూరంబునఁ దోచు నాపడఁ దొలొ ♦ గకజేయఁగా ముందుకుగ్
బడి యత్నించుచు, సుంత సౌఖ్యమయినక ♦ స్వారాజ్యమే యబ్బి న
లైడఁడక బొంగుచు, నాయభీప్సితమే నీ ♦ యిష్టంబటం చుగ; దమా
త్యుండవం చెప్పుడు చూడ; దేవుండవటం ♦ చూహింతు నాపాలికిఁ.” 359

మ॥ ఇక రా నుండెడు కాలమందున జనం ♦ బేదేశమందైన నూ
ఱక పస్త్రావము పేర్చి నొక్కెడ సలుం ♦ బ్రాకృష్ణసింహుండనక
మొకముల్ విప్పఁగ స్వామిభక్తి యొకచోఁ ♦ బుంరూపముగ్ జెంది వా
రికి సాక్షాత్కృతియై తనరౌడిని; తం ♦ డ్రీఁ యొత పుణ్యుండవో!” 360

మ॥ అని పాదంబుల మ్రోల వాలుచు నమా ♦ త్యాధీశ్వరుగ్ బూజచే
సిన నాతండు సమోదబాష్పనయన ♦ శ్రీమీఱ నాష్టాంగ వం
దనముల్ చేయుచు భక్తితో నిలిచె; నా ♦ ధాత్రీశ్వరుం డుతఁ జెం
తనె నూక్తాది సహోదరప్రతతి సే ♦ నాభరల్ జూచుచుగ;

మ॥ “తిన నాహరము చిక్కికుండినను భ క్తి బెంచుచు దండ్రీ
తి నను గొల్పుచు ద్యాగము నెఱపుచు దేశము సేవించి శో
భన సత్కీర్తి పరంపరల్ నలుదెసల్ పాకంగ వర్తించినా”
రనుచు వారిని వారి వారి గడు నా స్వాదంబున జేరుచు, 362

క॥ విలువగల వస్తువుల భూషణ నొసంగుచు నర్హతీ సమ్మానముల
సలుపంగ భామాసాహియు నిలుపుచు సింహాసనమున స్థపలోకగురు, 363

—*). భామాసాహి ప్రతాపసింహు నాశీర్వాదించుట (*—

సీ॥ “బహుళవిద్యదీప పటలప్రభాభాసియగు రాజమార్గంబు సనుకరించు
నీజీవితంబును నిరతంబు హైందవు లనుపమానగు భక్తి సనుసరింతు;
రసఘ్న! నిఁబోలు మ హనుభావుల లోకపావన జీవిత పటల మెప్పుడు
దేశచరిత్రమై తేజఃస్థులనుండు; ధారుణీజనుల కా దర్శ మదియ;
గీ॥ నీచరిత దేశదేశముల్ నిండియుండు; నీయఖండశోభననామ ధేయము విను
వార లాపదలకు జుకు పడక ధైర్యపర్వతములొచ్చు శాశ్వత ప్రభ వహింతు.

మ॥ నిను దర్శించుచు నీదరిక మెలంగుచు నీతోడ భాషించుచు
నిను సేవించుచు నిక మదిక దలంచుచు నీపూజల జేయుచు
మనఁగాఁగల్గుట మేటిభాగ్యమచుచు మాబొంట్ల మెల్లప్పుడు
నిను దేవులెఱ జూచుచు గొలుతుమో నిర్దిద్రితేజోనిధి! 365

సీ॥ కోటికష్టములైన గోట మీఁటఁగఁజాలు వీక్షల బరమగాం భీర్య మలర,
నవశరచ్చంద్రసాం దర్యమందిరమైన ముఖము శాంతసముద్ర భూతి నెఱప,
వ్యాకోచమల్లికా ప్రసవరాజంబట్లు చిరునవ్వు పెదవిపై సిరుల నింప,
నందమై పుష్పమై యాజానుదీప్త బాహర్గళయుగళంబు హాసుఁ బెంప,
గీ॥ వార్ధిసంవృతమేదిని వలయ మెల్ల వశము చేయంగఁజాలు ప్రా భవము దనర,
వెలయు నీవిశ్వమోహన వీరమూర్తి విడక మామనములఁ దాండ వించుఁగాత. 366

మ॥ అమితోత్సాహము దేశభక్తిరతి నీ దై యుండు; నీమేని ర
క్తమునందు గల బిందు వొక్కొక్కడు “స్వా తంత్ర్యంబు స్వాతంత్ర్య”మం
చు మహాదీక్షను బల్కు; నీకు సము లీ ట్రిస్థలి లేరు; భ
క్తిమహత్త్వంబునఁ గొల్తు నిన్ను గరుణా దేవీ కుమారోత్తమా! 367

26207
20-3-73

- సీ॥ రవివంశకలశసిం ♦ ధువు రాజరత్నాళిఁ దరతరంబుగ వెలు ♦ వజ్రచుఁగఱత,
 మేవాడఖనిఁ బుట్టు ♦ హౌ వజ్రమెల్ల స్వతంత్రతాశాణదీ ♦ ప్రమగుఁగఱత;
 రాజపుత్రాన్వయా ♦ రణిజ తేజము ధర్మదీక్ష నాహవవేదిఁ ♦ దెరలుఁగఱత;
 పాశుశ్వరినిబోలు ♦ పతిదేవతలకు హౌదవభూమి పుట్టిని ♦ ల్లవునుగఱత;
- గీ॥ భూజనులు విప్లవమ్ముల ♦ బుగ్గింగునప్పు డడరు లడఁచి కొందలిరుల ♦ నలవరింప
 నిన్నుఁబోలు మాధవుఁడు జ ♦ న్నించుఁగఱత; దస్యగజరాజసింహ! ప్ర ♦ తాపసింహ!”
- గీ॥ అనుచు నానందబాష్పంబు ♦ లతిశయిల్లఁ జారు నవరత్న సామృత ♦ నారికేళ
 ఫలము దోసిటఁ గొనిపోయి ♦ పృథున కిచ్చి చేతు లెత్తుచు నిట్టు లా ♦ శీర్షదించె 369

శ్లో॥ “స్వస్తి పృజాభ్యః పరిపాలయంతాం
 న్యాయ్యేన మార్గేణ మహీం మహీశాః
 గోబ్రాహ్మణేభ్య శ్శుభమస్తు నిత్యం
 లోకాస్సమస్తా స్సుఖినో భవంతు
 కాలే వర్షతు వర్షస్యః పృథివీ సస్యశాలినీ
 దేశోఽయం క్షోభరహితో బ్రాహ్మణా స్సంతు నిగ్భయాః
 అపుత్రాః పుత్రిణా స్సంతు పుత్రిణా స్సంతు పౌత్రిణాః
 అథనా స్సధనా స్సంతు జీవంతు శరదాం శతం.”

370

ఉ ప స ం హా ర ము.

- శా॥ నే నెల్ల ప్పదు భావనాబలమునన్ ♦ నీరూప నామ క్రియా
 ధ్యానంబున్ గొని తన్మయత్వమున న ♦ న్యాకాంక్ష లేకుంటి; నీ
 వే నేనై తినో! నేనె నీవయితో! రూ ♦ పింపంగ నాకేల! ని
 త్యానగదంబు ఘటించె నీకృతి ప్రితా ♦ పా! విశ్వలోకార్చితా! 371
- మ॥ పదియేం డ్లయ్యెను నిన్నుఁగూర్చి పతియిం ♦ పక్ సాగి; యిన్నేండ్లు నా
 మదిలోనన్ భవదీయ విక్రమకళా ♦ మాధుర్య సౌభాగ్యముల్
 కుదురై నెక్కిని వేరు పాదుకొనియెన్; ♦ గొండతలా కోరికల్
 పొదలెన్ నిన్ను నుతింప; నీదు చరితం ♦ బున్ వ్రాసి హర్షించితిన్. 372
- మ॥ చదలే రట్టులు ముజ్జగంబుల భవ ♦ త్స్వచ్ఛంద కీర్తిచ్ఛటల్
 వెదచిందన్ గనుఁగొంటి; భారతమహా ♦ ర్విన్ వీడి మున్నూటము

వృద్ధియాతేడులు దాటె; సీచరితము ♦ వర్ణించు భాగ్యంబు నా
కొదవే నేటికి; నన్ను బోలు కృతకృ ♦ త్యుల్ లేరు లోకంబున.

273

మ॥ దినరాజుబలె నుగ్రకోపనుడవై ♦ తిండించి శైలంబుని
డిన తొరుక్కుల దాకి నీ నడపు హా ♦ త్తీక్షణు యుద్ధాంగణం
బున విశోన్నతమైన నీరు విభవం ♦ బుగ్గొంత నే బంచుకో
గనకున్న నినుగూర్చి యింత యనురా ♦ గం బిట్టు లుప్పొంగునే!

374

చ॥ ఇల గల వీరపుంగవుల ♦ నిట్టి బలోన్నతుఁ డిట్టి ధీరుడు
గలుగఁడటంచు బేర్గనిన ♦ గండఁడ వీ విక; నిల్లు వీడి వీ
ధులఁ జరియింపలేని కడు ♦ దుర్బలదేహుడ; నన్ను నెట్టుల
వలచితి! నీ చరిత్రమును ♦ వర్ణన చేసి జగానఁ జాలగఁ.

375

గీ॥ భవనశౌర్యాంకమైన నీ ♦ మూర్తిగాంచి, యనుపమంబైన నీకథ ♦ లాలకించి,
రసమునను దేలి పొగడనిరసికు లుండ; రెట్టి నాయకోత్తముడ వోయి! ప్రతాప!

గీ॥ భవ దుదార శౌర్యమును భావనమొనర్చి రసమునను జొక్కి గ్రంథంబు వ్రాయునపుడు
త్వ ద్వశుండవై యానంద ♦ బాష్పవితతు లాణిముత్యాలవలె రాల్చినహరహంబు.

గీ॥ నా మహాదాత నాయక ♦ స్వామి వీవు; భవ దనఘ క్షీర గొనియాడు ♦ కవిని నేను
త్వత్కథామృత రుచిర కావ్యమ్ముతోడ హృదయకుసుమంబు నీకు నర్పించుకొందు.

క॥ ఉత్తమ ధీరోదాత నృపోత్తరుడవు; నిన్ను బాగడ ♦ యోగ్యంబని రే
కెత్తు తమి హృదయరస మే నెత్తితి దుత్తలకొలంది ♦ సీచరితమునఁ.

379

క॥ వర లోకోత్తర సుగుణోత్తర నాయకచక్రవర్తి! ♦ త్వత్కీర్తికళల్
స్థిరమొందెడుగొక నుదాహరణములై చంద్ర తార ♦ కార్క ష్ణాయి.

380

మ॥ కరము భక్తిని నా రచించిన మహా ♦ గ్రంథంబు నందెందు నీ
చరితం బాంధులి నిత్యము జడివి నీ ♦ స్వాతంత్ర్యము ద్యాగవి
స్ఫురణంబు సముదారవిక్రమకళా ♦ పూర్ణత్వము నేర్వంగ
ల్లిరయేని ననుబోలు ధన్య లిలలో ♦ లేరంచు హర్షించెదఁ.

381

ఉ॥ పూలును సారభంబు మధు ♦ పుక జెడు వృక్షము పోయినంత; శం
పాలత దాని శోభలను ♦ బాయు నిమేషములోన; నీజగ
జ్జాలము లర్పచేయు పటు ♦ శౌర్య పరాక్రమ రాశివైన ని
బోలిన ధీరుక్తి పొలి ♦ వోవదు లోకము కుంగి పోయినఁ.

382

- సీ॥ సంపత్సరములు నీ ♦ చరితంబు పఠియించి పరవశత్వమున మై ♦ మఱచుచుంటి;
 పడపదంబునను నా ♦ హృదయరసము నించి గ్రంథంబు రసమూర ♦ వ్రాసియుంటి;
 వందలకొలది ద్రీ ♦ వ్యము వెచ్చపెట్టి భక్తిని గావ్యమెల్ల ము ♦ ద్రించియుంటి;
 వీరలక్ష్మీప్రభు ♦ త్వయాఢి మెఱయు నీ చిత్రంబు లందందు ♦ జేర్చి యుంటి;
 గీ॥ బ్రతిఫలము గోరఁబోక నీ ♦ గ్రంథములను దేశమంతట నింపంగ ♦ ఓవురుచుంటి;
 యత్నలోపములేక నీ ♦ యశముఁ బెంపఁ దగిన శ్రమమెల్లఁ బడితిఁ బ్రతాపదేవ!
 సీ॥ ఆప్రతాపమహీంద్రీ ♦ నటు రాజులు స్వధర్మనిరతులై దేశ మూ ♦ నెదరుగాక;
 శ్రీసలుంబ్రాకృష్ణ ♦ సింహుఁ బోల్ స్వామిభక్తిపరులు యశము నొందెదరుగాక;
 పాశేష్వరినిబోలి ♦ భారతాంగనలు సాధ్వలటన్న పేరు చెం ♦ దుమరుగాక;
 యమరసింహునిమాడ్కి ♦ నాంధ్రీయువకులెల్ల గురువిక్రమమున వె ♦ ళ్లుదురుగాక;
 గీ॥ కమలవనమట్టి భారత ♦ ఖండమెల్ల వీరరసఖండమై ధాత్రి ♦ వెలయుఁగాక;
 'యాంధ్రు'లనుపేరు ఖండఖండాంతరములదజ్ఞు లందఱు శిరములఁదాల్చుగాక. 384

గద్య:— ఇది శ్రీమత్కామేశ్వరీ కరుణా కటాక్ష వీక్షా సమాసాదిత రసవత్కావ్య
 నిర్మాణ చాతురీధురీణ, సుగుణగణపారీణ, దుర్భాకవంశమద్ధాంభోరాశి
 రాకా కైరవమిత్ర, శాలంకాయన గోత్ర పవిత్ర, సుజనాను
 గ్రహపాత్ర, వెంకటరామార్యపుత్ర, కవిసింహావధాని
 పంచానన కావ్యకళాని ధీత్యాది బిరుద విఖ్యాత, సుకవి
 రాజశేఖర, రాజశేఖరకవి ప్రణీతంబయిన
 “రాజా ప్రతాపసింహ చరిత్రం” బ
 ను పద్యకావ్యమునం
 దుఁ బంచమా
 శ్వాస
 ము

